Belgili Tanımlık Kutsal Quran

Ercüme in Belgili Tanımlık Meal Içinde Belgili Tanımlık Türkçe

Forme Yanında Ecek Kahverengi

Masa in Içindekiler

SURA 1. FATIHA SURESI

1. Bismillahirrahmanirrahim

2. Hamd o alemlerin Rabbi,

3. O Rahman, Rahim,

4. O din gününün maliki Allah'ın!

5. Sade Sana ederiz kulluğu, ibadeti; sade Senden dileriz yardımı, inayeti Yarab!

6. Hidayet eyle bizi doğru yola!

7. O kendilerine nimet verdiğin mesutların yoluna! Ne o gazap olunanların ne de sapkınların!

SURA 2. BAKARA SURESI

Medine'de inmiştir. 286 ayet, 6210 kelime, 25500 harftir

Bismillahirrahmanirrahim

1. Elif, Lam, Mim.

2. İşte o Kitap, bunda şüphe yok; korunacaklar için hidayetin ta kendisi.

3. Onlar ki, gayba iman edip namazı dürüst kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden infak ederler.

4. Ve onlar ki, hem sana indirilene iman ederler, hem senden evvel indirilene. Ahirete kesin inancı da bunlar edinirler.

5. Bunlar işte Rablerinden bir hidayet üzerindedir ve bunlar işte o murada eren kurtulmuşlar.

6. Küfre saplananlara gelince, onları uyarsan da uyarmasan da onlarca aynıdır. İman etmezler.

7. Allah, kalplerini ve kulaklarını mühürlemiş; gözlerine de bir perde inmiştir. Bunların hakkı pek büyük bir azaptır.

8. İnsanların içinde kimi de vardır ki: "Allah'a ve ahiret gününe inandık" derler; halbuki iman etmiş değillerdir.

9. Allah'ı ve müminleri aldatmaya çalışırlar. Halbuki sadece kendilerini aldatırlar da farkına varmazlar.

10. Kalplerinde bir hastalık vardır. Allah hastalıklarını artırmıştır ve yalancılık ettikleri için bunlara pek acı bir azap vardır.

11. Onlara: "Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın!" denildiği zaman: "Biz ancak düzelticileriz" derler.

12. Ha! Doğrusu bunlar ortalığı karıştıranlardır. Fakat şuurları olmadığından farkında değillerdir.

13. Yine bunlara: "İnsanları inandıkları gibi inanın." dendiği zaman: "Biz de o budalaların inandıkları gibi mi inanalım?" derler. Doğrusu budala kendileridir, fakat bilmezler.

14. Bir de iman edenlerle karşılaştıklarında: "Biz de inandık" derler. Kendi şeytanları ile başbaşa kaldıklarında: "Emin olun biz sizinle beraberiz, biz ancak alay ediyoruz." derler.

15. Asıl Allah onlarla alay ediyor ve taşkınlıkları içinde bocalarlarken kendilerini sürükleyip götürüyor.

16. İşte bunlar öyle kimselerdir ki hidayet karşılığında sapıklığı satın almışlardır da ticaretleri kar etmemiştir. Kar yolunu tutmuş da değillerdir.

17. Bunların durumu, bir ateş yakmak isteyen kimsenin durumuna benzer. Ateş, çevresindekileri aydınlatınca Allah, nurlarını gideriverip kendilerini karanlıklar içinde bırakır. Artık bunlar görmezler.

18. Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Artık bunlar, dönmezler.

19. Yahut bunların durumu karanlıklar, gürleme ve şimşekler içinde gökten boşanan bir yağmura tutulmuş kimsenin durumu gibidir. Ölüm korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıkıyorlar. Allah kafirleri kuşatmıştır.

20. Şimşek neredeyse gözlerini kapıverecek; önlerini aydınlatınca ışığında yürüyorlar, karanlıklar üzerlerine çökünce de dikilip kalıyorlar. Allah dileseydi işitme ve görmelerini alıverirdi. Şüphe yok ki, Allah her şeye gücü yetendir.

21. Ey insanlar, sizi ve sizden öncekileri yaratmış olan Rabbinize kulluk ve ibadet ediniz ki, gerçek korunanlardan olasınız!

22. O, öyle bir lütufkardır ki, sizin için yeri bir döşek, göğü bir bina yaptı ve sizin için gökten bir su indirdi de onunla çeşitli mahsullerden size bir rızık çıkardı. Siz de artık bile bile tutup da Allah'a ortaklar koşmayın.

23. Eğer kulumuza parça parça indirdiğimiz Kur'an'dan şüphe ediyorsanız, haydi onun gibisinden bir sure meydana getirin ve Allah'tan başka güvendiklerinizin hepsini çağırın, eğer iddianızda doğru iseniz.

24. Fakat yapamazsınız . ki hiç bir zaman yapamayacaksınız. o halde kafirler için hazırlanın . çırası insanlarla taşlar olan. o ateşten sakının!

s25. İman edip iyi amel işleyenleri müjdele! Kendileri için altlarından ırmaklar akan cennetler var. Onlara her hangi bir meyveden bir rızık yedirilince onlar, her defasında: "Bu bizim önceden yediğimiz şeydir." diyecekler; oysa ona benzer olarak sunulacaklar. Kendileri için orada tertemiz zevceler de var. Onlar orada ebedi kalacaklar.

26. Allah bir sivrisineği, hatta üstündekini örnek vermekten sıkılmaz. İman edenler bunun Rablerinden bir gerçek olduğunu bilirler. Kafirler ise: "Allah böyle bir örnek ile ne demek istemiş?" derler. Evet! Allah onunla bir çoğunu da şaşırtır, yine onunla bir çoğunu yola getirir. Onunla ancak fasıkları şaşırtır

27. ki Allah'a kesin söz verdikten sonra bozarlar, Allah'ın riayet edilmesini emrettiği ilişkileri keser ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte onlar, hep o hüsrana düşenlerdir.

28. Allah'a nasıl küfrediyorsunuz ki, ölü iken sizleri diriltti. Sonra sizleri yine öldürecek, sonra sizleri yine diriltecek, sonra da döndürülüp O'na götürüleceksiniz!

29. O öyle bir yaratıcıdır ki, yerde ne varsa hepsini sizin için yarattı; sonra iradesini göğe yöneltip onları yedi gök olarak düzenledi. O, her şeyi pek iyi bilendir.

30. Düşün ki, Rabbin meleklere: "Muhakkak Ben, yeryüzünde bir halife tayin edeceğim." dediği vakit, "Biz seni tesbih ve takdis edip dururken orada fesat çıkaracak ve kanlar akıtacak bir yaratık mı yaratacaksın?" dediler. "Her halde Ben sizin bilmeyeceğiniz şeyleri bilirim!" buyurdu.

31. Ve Adem'e bütün isimleri öğretti. Sonra o isimlerin delalet ettiği şeyleri meleklere gösterip: "Haydi davanızda doğru iseniz, Bana şunları isimleriyle haber verin!" buyurdu.

32. Melekler: "Seni bütün eksikliklerden tenzih ederiz Ya Rab! Bizim için, senin bize bildirdiğinden başka bilgi mümkün değildir. O her şeyi bilen hüküm sahibi sadece Sensin Sen!" dediler.

33. "Ey Adem, bunlara onları isimleriyle haber ver!" buyurdu. Bu emir üzerine Adem, onlara isimleriyle bunları haber verince buyurdu ki: "Size demedim mi Ben her halde göklerin ve yerin sırrını bilirim! Ve sizin açıkladığınız ve gizlediğiniz şeyleri de biliyorum!"

34. Ve o vakit meleklere: "Adem için secde edin!" dedik, derhal secde ettiler. Ancak İblis dayattı, kibrine yediremedi, zaten o kafirlerden idi.

35. Ve dedik ki: "Ey Adem, sen ve eşin cennete yerleşin, ikiniz de orada dilediğiniz yerde bol bol yiyin, ancak şu ağaca yaklaşmayın ki, haddini aşan zalimlerden olmayasınız."

36. Bunun üzerine şeytan onları oradan kaydırdı, ikisini de bulundukları o bolluk içindeki yerden çıkardı. Biz de: "Haydi kiminiz kiminize düşman olarak inin ve yerde bir zamana kadar kalıp nasibinizi alacaksınız." dedik.

37. Bu ara Adem Rabbinden bir takım kelimeler belleyip O'na yalvardı. O da tevbesini kabul buyurup ona yine baktı. Gerçekten tevbeyi çok kabul eden ve çok merhamet eden ancak O'dur!

38. Dedik ki: "Hepiniz oradan inin!" Sonra Benden size ne zaman bir yol gösterici gelir de kim o yol göstericinin izince giderse, onlara bir korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır.

39. Küfre sapanlar ve ayetlerimize yalan diyenler ise, işte bunlar ateşin arkadaşlarıdır, onlar orada ebedi kalacaklardır.

40. Ey israiloğulları, size lütfettiğim nimetimi hatırlayın, Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki Ben de size olan ahdimi yerine getireyim ve artık Benden korkun Benden

41. Ve beraberinizdekini tasdik edici olarak indirdiğim Kur'an'a iman edin, O'na inanmayanların ilki siz olmayın, ayetlerimi de bir kaç paraya değiştirmeyin ve Benden sakının artık Benden!

42. Hakkı batıla karıştırıp da bile bile hakkı gizlemeyin!

43. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve rüku edenlerle birlikte siz de rüku edin!

44. Kitab (Tevrat)'ı okuduğunuz halde insanlara iyiliği emreder de kendinizi unutur musunuz? Artık akıllanmayacak mısınız?

45. Bir de sabır ve namazla yardım isteyin. gerçi bu ağır gelir; ancak saygılı kimselere değil.

46. Onlar ki, kendilerinin gerçekten Rablerine kavuşacaklarına ve ancak O'na döneceklerine inanırlar.

47. Ey İsrailoğulları, size ihsan ettiğim nimetimi ve vaktiyle sizi diğer varlıklara üstün yaptığımı hatırlayın.

48. Ve kimsenin kimseden bir şey ödeyemeyeceği, kimseden şefaatin kabul olunmayacağı, kimseden fidyenin alınmayacağı ve kimsenin kurtarılamayacağı bir günden sakının!

49. Hem hatırlayın ki, bir zaman sizi Firavun'un ailesinden kurtardık. Size azabın en kötüsünü reva görüyor, oğullarınızı boğazlıyor ve kızlarınızı sağ bırakıyorlardı. Ve bunda size Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan vardı.

50. Ve bir vakit sizin için denizi yardık, sizi kurtardık da Firavun'un adamlarını boğuverdik, sizler de bakıp duruyordunuz.

51. Ve bir vakit Musa'ya kırk gece (Tur'da kalmak ve sonra kendisine Tevrat verilmek üzere) sözleştik. Sonra siz, onun arkasından kendinize zulmederek buzağıya taptınız.

52. Sonra bunun arkasından da sizi bağışladık, artık şükretmeniz gerekiyordu.

53. Ve bir vakit Musa'ya o Kitab'ı ve Furkan'ı verdik, gerekirdi ki, doğru yolda gidesiniz.

54. Ve bir vakit Musa, kavmine dedi ki: "Ey kavmim, cidden siz o buzağıya tapmakla kendinize zulmettiniz. Gelin yaratanınıza dönün, tevbe edin de nefislerinizi öldürün. Böyle yapmanız yaratanınız yanında sizin için hayırlıdır." Böylece tevbenizi kabul buyurdu. Gerçekten O, tevbeleri çok kabul eden, devamlı merhamet edendir.

55. Ve bir vakit: "Ey Musa, biz Allah'ı açıkça görmedikçe, senin sözüne kesinlikle inanmayacağız." dediniz. Bunun üzerine sizi o yıldırım yakalayıverdi; siz de bakakalmıştınız.

56. Sonra şükredesiniz diye sizi ölümünüzden sonra yine dirilttik.

57. Ve üstünüze o bulutu gölgelik yaptık ve size verdiğimiz güzel rızıklardan yiyin diye üzerinize hem kudret helvası, hem de bıldırcın indirdik. Bize zulmetmediler, belki kendilerine ediyorlardı.

58. Ve bir vakit: "Şu şehre girin de nimetlerinden dilediğiniz şekilde bol bol yiyin ve secde ederek kapıdan girin "günahlarımızı bağışla" deyin ki, size günahlarınızı mağfiret ediverelim, iyilik edenlere ise (nimetlerimizi) daha artıracağız" dedik.

59. Derken o zulmedenler sözü değiştirdiler, kendilerine söylendiğinden başka bir şekle koydular. Biz de o zalimlere kötülük yaptıkları için gökten pis bir azap indirdik.

60. Ve bir vakit Musa, kavmi için su dilediğinde bulunmuştu, Biz de: "Asan ile taşa vur!" demiştik. Bunun üzerine ondan oniki pınar fışkırdı. Her kısım insanlar kendi su alacağı kaynağı bildi. Allah'ın rızkından yiyin, için de bozgunculuk yaparak yeryüzünü fesada vermeyin!

61. Ve bir vakit: "Ey Musa, biz tek çeşit yemeğe asla katlanamayacağız, artık bizim için rabbine dua et, bize yerin yetiştirdiği şeylerden; sebzesinden, kabağından, sarımsağından, mercimeğinden, soğanından çıkarsın." dediniz. (O da): "O üstün olanı daha aşağı olanla değişmek mi istiyorsunuz? Bir kasabaya inin, o vakit size istediğiniz olacaktır." dedi. Üzerlerine de zillet ve meskenet damgası basıldı ve sonunda Allah'tan bir gazaba uğradılar. Evet öyle oldu, çünkü Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar ve haksız olarak peygamberleri

öldürüyorlardı. Evet öyle oldu, çünkü isyana daldılar ve aşırı gidiyorlardı.

62. Şüphe yok ki, iman edenler, yahudiler, hıristiyanlar ve Sabiiler; bunlardan her kim Allah'a ve ahiret gününe gerçekten iman eder ve iyi bir amel işlerse, elbette bunların Rableri yanında mükafatları vardır. Bunlara bir korku yoktur ve bunlar mahzun da olmayacaklardır.

63. Bir vakit de sizden söz almıştık ve Tur'u üstünüze kaldırıp demiştik ki: "Verdiğimiz Kitab'a sımsıkı sarılın ve içindekilerden gafil olmayın ki, günahtan sakınmış olasınız."

64. Sonra onun arkasından yine yüz çevirdiniz. Eğer üzerinizde Allah'ın lütuf ve rahmeti olmasaydı her halde zarara uğrayanlardan olurdunuz.

65. İçinizden cumartesi istirahat günü yasağını çiğneyenleri elbette bilirsiniz. Biz onlara: "Sefil maymunlar olun!" dedik.

66. Ve bu cezayı önündekilere ve sonrakilere bir ibret dersi ve korunacaklara da bir öğüt ve nasihat yaptık.

67. Bir vakit de Musa, kavmine demişti ki: "Allah size bir sığır boğazlamanızı emrediyor." Onlar da: "Ay! Bizimle eğlenip alay mı ediyorsun?" dediler. O da: "O gibi cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım." dedi.

68. Onlar: "Bizim için Rabbine dua et onun ne olduğunu bize açıklasın." dediler. O da: "Rabbim şöyle buyuruyor: "Bir sığır ki ne yaşlı, ne de genç, ikisi ortası bir dinç. Haydi emrolunduğunuz işi yapın!" dedi.

69. Onlar: "Bizim için Rabbine dua et rengini bize açıklasın" dediler. O da: "Rabbim şöyle buyuruyor: Rengi bakanlara sürur veren sapsarı bir sığır." dedi.

70. Onlar: "Bizim için Rabbine dua et, onu bize iyice açıklasın; çünkü o sığır bize karışık geldi. Bununla beraber Allah dilerse elbette onu buluruz." dediler.

71. O da: "Rabbim şöyle buyuruyor: O, ne koşulup toprağı süren, ne de ekin sulayan, salma gezen ve hiç alacası olmayan bir sığırdır." dedi. Onlar da: "İşte tam şimdi gerçeği ortaya koydun." dediler. Bunun üzerine o sığırı (bulup) boğazladılar. Neredeyse yapmayacaklardı.

72. Ve o vakit birini öldürmüştünüz de, katili hakkında birbirinizle atışmış, üstünüzden atmıştınız. Halbuki Allah gizlemiş olduğunuzu açığa çıkaracaktı.

73. Onun için dedik ki: "O sığırın bir parçasıyla öldürülen kişiye vurun." İşte böyle, Allah ölüleri diriltir ve size ayetlerini gösterir, taki aklınızı başınıza alasınız.

74. Sonra bunun arkasından kalpleriniz katılaştı. Şimdi onlar taşlar gibi, hatta daha duygusuz; çünkü taşların öylesi var ki içinden nehirler kaynıyor, öylesi var ki çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor ve öylesi de var ki Allah korkusundan yerlerde yuvarlanıyor. Sizlerin neler yaptığından Allah gafil değildir.

75. Şimdi bunların size iman edeceklerini ümit mi ediyorsunuz? Halbuki bunlardan bir zümre vardır ki, Allah'ın kelamını dinlerlerdi de akılları aldıktan sonra onu bile bile tahrif ederlerdi.

76. İman edenlere rasladıklarında: "İnandık" derler. Birbirleriyle başbaşa kaldıklarında da: "Rabbinizin huzurunda aleyhinize delil olarak

kullansınlar diye mi tutup Allah'ın size açıkladığı hakikatı onlara söylüyorsunuz? Aklınız yok mu be!" derler.

77. Peki bilmezler mi ki, onlar neyi sır olarak saklar ve neyi açıkça ilan ederlerse Allah hepsini bilir?

78. Bunların bir de okuyup yazma bilmeyen kısmı vardır ki, kitabı, kitabeti bilmezler, ancak bir takım kuruntu yığını hayaller kurar ve sadece zan ardında dolaşırlar.

79. Artık o kimselerin vay haline ki, kendi elleriyle kitap yazarlar da sonra biraz para almak için: "Bu Allah tarafındandır." derler. Artık vay o ellerinin yazdıkları yüzünden onlara! Vay o kazandıkları vebal yüzünden onlara!

80. Bir de dediler ki: "Bize sayılı bir kaç günden başka asla ateş dokunmaz." Siz de: "Allah'tan bir teminat mı aldınız? Böyle ise Allah kesinlikle sözünden caymaz, yoksa Allah'a karşı bilemeyeceğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?"

81. Evet kim bir kötülük yapmış da günahı kendisini her taraftan kuşatmış ise, işte öyleleri ateş ehli ve orada süresiz kalacaklardır.

82. İman edip iyi ameller işleyenler, işte öyleleri de cennet ehli ve orada süresiz kalacaklardır.

83. Ve bir vakit İsrailoğullarından şöyle söz almıştık: "Allah'tan başkasına tapmayacaksınız, ana. babaya, yakınlığı olanlara, öksüzlere ve biçarelere de iyilik yapacaksınız. İnsanlara güzel söz söyleyin, namazı kılın, zekatı verin." Sonra pek azınız müstesna olmak üzere sözünüzden döndünüz, hala da dönüyorsunuz!

84. Yine bir vakit kesin sözünüzü almıştık: "Birbirinizin kanlarını dökmeyeceksiniz, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız." Sonra siz bunu ikrar da ettiniz ve ikrarınıza şahit de oldunuz.

85. Sonra sizler yine şöyle kimselersiniz ki kendi kendinizi öldürüyorsunuz ve içinizden bir zümreyi yurtlarından çıkarıyorsunuz, aleyhlerinde günah ve düşmanlıkla birleşip yardımlaşıyorsunuz. Şayet size esir olarak gelirlerse fidyeleşmeye kalkışıyorsunuz. Oysa çıkarılmaları size haram kılınmıştı. Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkar mı ediyorsunuz? Şu halde içinizde böyle yapanlar sonuçta dünya hayatında rüsvaylıktan başka ne kazanırlar? Kıyamet günü de en şiddetli azaba kakılırlar. Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

86. Bunlar, ahireti dünya hayatına satmış kimselerdir. Onun için bunlardan azap hafifletilmez ve kendilerine bir yardım da yapılmaz.

87. Andolsun ki, Musa'ya o kitabı verdik, arkasından bir takım peygamberler de gönderdik. Hele Meryem oğlu İsa'ya deliller verdik ve O'nu Cebrail ile de destekledik. Demek ki, size nefislerinizin hoşlanmayacağı bir emirle bir peygamber geldikçe her defasında kafa mı tutacaksınız? Kibrinize dokunduğu için kimine yalan diyecek, kimini de öldürecek misiniz?

88. "Bizim kalplerimiz kılıflıdır" dediler. Öyle değil! Allah onları kafirlikleri sebebiyle lanetledi; onun için çok az imana gelirler.

89. Yanlarındakini (Tevrat'ı) tasdik etmek üzere onlara Allah tarafından bir kitap (Kur'an) gelince; önceden inkar edenlere karşı yardım isteyip dururlarken o tanıdıkları kendilerine gelince tuttular onu inkar ettiler. Artık Allah'ın laneti kafirlerin boynuna olsun!

90. Ne kadar çirkindir o (karşılığında) kendilerini sattıkları şey ki; Allah'ın kullarından dilediğine kendi lütfundan vahiy indirmesini çekemeyerek, Allah ne indirdiyse hepsini inkar ettiler. Bu yüzden de gazap üstüne gazaba uğradılar. Ve o kafirler için aşağılayan bir azap vardır.

91. Onlara: "Allah ne indirdiyse iman edin!" denildiği zaman: "Biz kendimize indirilene iman ederiz." derler de ötekini inkar ederler. Oysa yanlarındakini (Tevrat'ı) doğrulayacak odur. De ki: "Madem inanıyordunuz ne diye Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?"

92. Andolsun ki, Musa size apaçık delillerle gelmişti de arkasından tuttunuz danaya taptınız. Siz işte o zalimlersiniz.

93. Bir vakit: "Size verdiğimiz Kitab'a sımsıkı sarılın ve O'nu dinleyin" diye Tur'u tepenize kaldırıp sizden söz aldık. "Duyduk, isyan ettik." dediler ve inkarları yüzünden dana sevgisi iliklerine kadar işledi. De ki: "Eğer sizler inanmış kimseler iseniz inancınız size ne kötü şeyler emrediyor!

94. De ki: "Allah yanında ahiret evi (Cennet) başkalarının değil de sadece sizin ise, eğer bu davanızda da doğru iseniz haydi ölümü canınıza minnet bilin!"

95. Fakat ellerinden çıkan işleri yüzünden onu hiç bir zaman temenni edemezler. Allah o zalimleri bilir.

96. Onları, insanların hayata en düşkünü hatta müşriklerden bile daha düşkünü bulacaksınız. Onlardan her biri, bin sene yaşamayı arzu eder. Halbuki, ömürlü olmak kendisini azaptan uzaklaştıracak değildir. Allah, onların neler yaptıklarını görüyor.

97. Söyle: "Her kim Cebrail'e düşman ise kendisinden öncekileri doğrulayan ve müminlere bir hidayet ve müjde olan Kur'an'ı senin kalbine Allah'ın izniyle o indirdi.

98. Her kim Allah'a, Allah'ın meleklerine, Peygamberlerine, Cebrail'e ve Mikail'e düşman olursa, bilsin ki, Allah kafirlerin düşmanıdır.

99. Andolsun ki, sana çok açık ayetler; Parlak mucizeler indirdik. Öyle ki iman sahasından uzaklaşmış fasıklardan başkası onları inkar etmez.

100. O fasıklar, hem bunları tanımayacaklar, hem de ne zaman bir antlaşma yapsalar her defasında mutlaka içlerinden bir zümre onu bozup atıverecek öyle mi? Hatta az bir zümre değil, onların çoğu antlaşma tanımaz imansızlardır.

101. Onlara Allah tarafından yanlarındaki kitabı doğrulayıcı bir peygamber gelince, daha önce kendilerine kitap verilenlerden bir kısmı, sanki gerçeği bilmiyorlarmış gibi Allah'ın kitabını arkalarına attılar.

102. Tuttular Süleyman'ın mülküne dair şeytanlarınuydurup izledikleri şeylerin ardına düştüler. Oysa, Süleyman kafir olmadı, ama o şeytanlar kafir oldular; İnsanlara büyücülük ve Babil'de Harut, Marut adında iki meleğe indirilen şeyleri öğretiyorlardı. Halbuki o ikisi: "Biz ancak bir imtihan için gönderildik, sakın sihir yapıp kafir olma!" demedikçe bir kimseye büyü öğretmezlerdi. İşte bunlardan karı. koca arasını ayıran şeyler öğreniyorlardı. Fakat Allah'ın izni olmadıkça bununla kimseye zarar veremezlerdi. Kendilerine zarar verecek ve faydası olmayacak bir şey öğreniyorlardı. Andolsun ki, onu her kim satın alırsa, onun ahirette bir nasibi olmadığını da çok iyi biliyorlardı. Keşke kendilerini ne kötü şey karşılığında sattıklarını bilselerdi!

103. Evet! İman edip de (büyü gibi günahlardan) sakınmış olsalardı, elbette Allah tarafından verilecek bir mükafat çok hayırlı olacaktı; bunu bir bilselerdi!

104. Ey iman edenler, "Raina =bizi gözet" demeyin, "Unzurna =bize bak" deyin ve duyun ki, kafirler için pek elem veren bir azap vardır.

105. Ne kitap ehlinden, ne de müşriklerden olan kafirler size Rabbinizden bir hayır indirilmesini ister. Allah ise rahmetini dilediğine bahşeder ve Allah çok büyük lütuf sahibidir

106. Biz bir ayetten her neyi yürürlükten kaldırır veya unutturursak, daha hayırlısını yahut benzerini getiririz. Allah'ın her şeye gücü yettiğini bilmez misin?

107. Bilmez misin ki, gerçekten göklerin ve yerin mülkü tamamen Allah'a aittir. Size de Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır!

108. Yoksa siz peygamberinizi, bundan önce Musa'ya sorulduğu gibi sorguya çekmek mi istiyorsunuz? Oysa her kim imanı inkarla değiştirirse artık düz yolun ortasında sapıtmış olur.

109. Kitap ehlinden bir çoğu arzu etmektedir ki, hak kendilerine gün gibi aşikar olduktan sonra sırf nefsaniyetlerinden ve kıskançlıktan ötürü, sizi iman ettikten sonra çevirip kafir etsinler. Şimdilik siz, Allah emrini verinceye kadar af ve hoşgörüyle davranın. Şüphesiz ki, Allah her şeye gücü yetendir.

110. Namazı doğru kılın, zekatı verin, kendiniz için her ne hayır yapıp gönderirseniz, Allah yanında onu bulursunuz. Her zaman Allah bütün yaptıklarınızı görüyor!

111. Bir de "yahudiler veya hıristiyanlardan başkası asla cennete giremeyecek." Dediler. Bu onların kendi kuruntularıdır. De ki: "Eğer doğru iseniz, haydi kesin delilinizi getirin!"

112. Hayır! Kim samimi olarak yüzünü Allah'a tertemiz teslim ederse, işte onun Rabbi katında mükafatı vardır. Onlara bir korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır.

113. Yahudiler: "hıristiyanların dayandığı bir şey yoktur." Derken, hıristiyanlar da: "yahudilerin dayandığı bir şey yoktur." dediler. Oysa hepsi de Kitabı okuyorlar. Bilmeyenler de tıpkı onların dedikleri gibi diyorlar. Bu yüzden Allah ihtilaf ettikleri bu hususta kıyamet günü aralarında hükmünü verecektir.

114. Allah'ın mescitlerinde, Allah'ın isminin anılmasını engelleyen ve onların harap olmasına çalışan kimselerden daha zalim kim olabilir? Bunların oralara korka korka girmekten başka çareleri yoktur. Bunlara dünyada zillet, ahirette de büyük bir azap vardır.

115. Bununla beraber, doğu da Allah'ın batı da! Nerede yönelseniz, orada Allah'a durulacak yön vardır! Şüphe yok ki Allah'ın rahmeti geniştir ve O, her şeyi bilendir.

116. Hem o zalimler: "Allah oğul edindi." dediler; Haşa O, bu gibi şeylerden münezzehtir. Doğrusu göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nun emrine boyun eğmektedir.

117. O, göklerin ve yerin örneksiz yaratıcısıdır. Bir işi yapmayı isteyince ona yalnız "ol!" der, o da oluverir.

118. İlmi olmayanlar da: "Ne olur Allah bizimle konuşsa, yahut bize bir mucize gelse!" dediler. Bunlardan öncekiler de tıpkı bunların dedikleri

gibi demişlerdi. Kalpleri birbirine benzedi. Cidden gerçekleri bilmek isteyen bir ümmet için Biz mucizeleri açık bir şekilde gösterdik.

119. Şüphesiz ki, Biz seni hak (olan Kur'an) ile rahmetimizin müjdecisi ve azabımızın habercisi gönderdik. Sen o cehennemliklerden sorumlu da değilsin.

120. Sen onların milletlerine tabi olmadıkça yahudiler de hıristiyanlar da senden asla hoşnut olmazlar. De ki: "Her halde yol Allah yoludur." Şanım hakkı için sana vahiyle gelen bu kadar bilgiden sonra, faraza onların arzularına uyacak olsan, Allah'tan sana ne bir dost, ne de bir yardımcı bulunur.

121. Kendilerine kitap verdiğimiz liyakatlı kimseler onu, tilavetinin hakkını vererek okurlar. İşte onlar ona iman ederler. Kim de onu inkar ederse hüsrana uğrayanlar işte onlardır.

122. Ey İsrailoğulları, sizlere ihsan ettiğim nimetimi ve sizi bir zamanlar alemlere üstün kılmış olduğumu hatırlayın.

123. Ve öyle bir günden korkun ki, kimse başka birinin yerine bir şey ödeyemez, kimseden fidye kabul edilmez, ona şefaat fayda vermez ve hiç bir taraftan yardım da görmezler.

124. Şunu da hatırlayın ki, bir vakit Rabbi, İbrahim'i bir takım kelimelerle imtihan etti. O, onları tamamlayınca Rabbi: "Ben seni bütün insanlara önder yapacağım." buyurdu. İbrahim: "Rabbim zürriyetimden de yap" dedi. Rabbi ise: "Zalimler Benim ahdime nail olamaz." buyurdu.

125. Ve o vakit Kabe'yi insanlar için dönüp varılacak sevap kazanma ve güvenilir bir yer kıldık. Siz de İbrahim'in makamından kendinize bir namazgah edinin! Ve İbrahim ile İsmail'e şöyle emir verdik: "Beytimi, hem tavaf edenler için, hem ibadete kapananlar için, hem de rüku ve secdeye varanlar için tertemiz bulundurun."

126. Ve o vakit İbrahim: "Ya Rab, burasını güvenilir bir yer kıl ve halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları çeşitli meyvelerle rızıklandır!" dedi. Allah da: "İnkar edenleri de rızıklandırır, kısa bir zaman için hayattan nasip aldırırım. Sonra onları cehennem azabına girmek zorunda bırakırım ki, o ne yaman bir inkılaptır!" buyurdu.

127. Ve o zaman ki, İbrahim Beyt'in temellerini yükseltiyordu. İsmail ile birlikte şöyle dua ettiler: "Ey Rabbimiz, bizden kabul buyur. Çünkü daima işiten, daima bilen Sensin ancak Sen!

128. Ey Rabbimiz, bizi yalnız senin için boyun eğen müslüman kıl! Soyumuzdan yalnız senin için boyun eğen müslüman bir ümmet vücuda getir! Bizlere yapacağımız ibadetleri göster ve tevbe ettikçe üzerimize rahmetinle bak! Tevbeleri çok kabul eden, çok merhamet eden Sensin ancak Sen!

129. Ey Rabbimiz! Onlara içlerinden öyle bir peygamber gönder ki, üzerlerine ayetlerini okusun, kendilerine Kitab'ı ve hikmeti öğretsin, içlerini ve dışlarını tertemiz yapsın! Çünkü güç ve kuvvet sahibi, tam hikmet sahibi Sensin ancak Sen!"

130. İbrahim'in milletinden, kendine kıyandan başka kim yüz çevirir? Gerçek şu ki, Biz onu dünyada seçkin birisi yaptık, ahirette de hiç şüphe yok ki o iyiler arasındadır.

131. Rabbi ona: "Bana teslim ol!" emrini verince, o da: "Alemlerin Rabbine teslim oldum." dedi.

132. Bu dini İbrahim kendi oğullarına vasiyet ettiği gibi Yakup da vasiyet etti ve: "Oğullarım, Allah sizin için o dini seçti, başka dinlerden sakının yalnız müslüman olarak can verin! dedi.

133. Yoksa ölüm Yakub'a geldiği vakit siz de orada mıydınız. O oğullarına: "Benden sonra neye ibadet edeceksiniz?" dediği vakit onlar: "Senin Allah'ına, ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın Allah'ına, tek olan İlah'a ibadet ederiz, biz ancak O'na boyun eğen müslümanlarız." dediler.

134. Onlar bir ümmetti gelip geçti. Onlara kendi kazandıkları, size de kendi kazandığınız; siz onların yaptıklarından sorulacak değilsiniz.

135. Bir de: "yahudi veya hıristiyan olunuz ki, hidayet bulasınız" dediler. De ki: "Hayır, biz bir tek Allah'a inanan İbrahim'in dinindeyiz ki, o hiç bir zaman Allah'a ortak koşanlardan olmadı."

136. Ve deyin ki: "Biz Allah'a iman ettiğimiz gibi, bize ne indirildiyse; İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına ne indirildiyse; Musa'ya, İsa'ya ne verildiyse ve bütün peygamberlere Rableri tarafından ne verildiyse hepsine iman ettik. O'nun elçilerinden hiçbirini ayırt etmeyiz. Ve biz, ancak O'nun için boyun eğen müslümanlarız.

137. Eğer onlar da böyle sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse muhakkak doğru yolu buldular. Yok, yüz çevirirlerse, onlar sadece bir ihtilaf ve çekişme içindedirler. Allah da senden yana onlarınhaklarından geliverecektir. O, herşeyi işiten ve bilendir.

138. Sen Allah'ın boyasına bak! (Vaftiz de ne ki!) Kim Allah'tan daha güzel boya vurabilir? İşte biz O'na ibadet edenleriz!

139. De ki: "Siz Allah hakkında bizimle mücadele mi edeceksiniz? Oysa O, bizim de Rabbimiz, sizin de. Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız size. Ancak biz O'na samimiyetle bağlılarız."

140. Yoksa siz: "İbrahim de İsmail de İshak da Yakup da torunları da hep yahudi veya hıristiyan idiler." mi diyorsunuz? De ki: "sizler mi daha iyi bileceksiniz, yoksa Allah mı? Allah'ın şahitlik ettiği bir gerçeği bilerek gizleyenlerden daha zalim kim olabilir? Allah yaptıklarınızdan gafil değildir.

141. Onlar bir ümmetti gelip geçtiler. Onlara kendi kazandıkları, size de kendi kazandığınız ve siz onların yaptıklarından sorumlu değilsiniz.

142. İnsanlardan beyinsiz takımı: "Bunları bulundukları kıbleden çeviren nedir?" diyeceklerdir. De ki: "Doğu da batı da Allah'ındır. O, dilediği kimseyi doğru bir caddeye çıkarır.

143. İşte böyle sizi, bütün insanlar üzerine adalet örneği, hak şahitleri olasınız, Peygamber de sizin üzerinize şahit olsun diye, doğru bir caddeye çıkarıp ortada yürüyen bir toplum yaptık. Sana önceden durduğun Ka'be'yi kıble yapmamız da yalnız peygamberlerin izinde gidecekleri iki ökçesi üzerinde geri döneceklerden ayırt etmemiz içindir. Elbette o, Allah'ın doğru yola ilettiği kimselerden başkasına mutlaka ağır gelecekti. Allah imanınızı zayi edecek değildir. Allah insanlara karşı çok şefkatli ve merhametlidir.

144. Gerçekten yüzünün gök yüzünde aranıp durduğunu görüyoruz. Artık gönlünü ferah tut, seni hoşnut olacağın bir kıbleye yönelteceğiz. Haydi yüzünü Mescid. i Haram'a doğru çevir! Siz de ey insanlar, nerede bulunursanız, yüzünüzü o yana doğru çeviriniz. Kendilerine kitap

verilmiş olanlar da şüphesiz onun, Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu kesinlikle bilirler. Allah, onların yaptıklarından ve yapacaklarından habersiz değildir.

145. Andolsun ki, sen, o kitap verilmiş olanlara her türlü delili de getirsen yine senin kıblene uymazlar; sen de onların kıblesine uymazsın. Bir kısmı diğer bir kısmının kıblesine de uymuyor. Andolsun ki sana gelen bunca ilmin arkasından tutup onların arzularına uyacak olursan, o takdirde sen de mutlaka haksızlık yapanlardan olursun.

146. Kendilerine kitap verdiğimiz toplumların alimleri, peygamberi, oğullarını tanır gibi tanırlar. Böyle iken içlerinden bir takımı, gerçeği bile bile gizlerler.

147. O gerçek Rabbindendir. Artık sakın şüpheye düşenlerden olma!

148. Her birinin bir yöneti vardır, o ona yönelir. Haydi hep hayırlara koşun, yarışın! Her nerede olsanız Allah sizi toplar, bir araya getirir. Şüphesiz ki, Allah herşeye gücü yetendir.

149. Her nereden yola çıkarsan hemen yüzünü Mescid. i Haram'a doğru çevir. Şüphesiz bu Rabbinden gelen bir gerçektir. Allah, yaptıklarınızdan habersiz de değildir.

150. Her nereden yola çıkarsan yüzünü Mescid. i Haram'a doğru çevir ve her nerede olursanız yüzünüzü ona doğru çevirin ki insanlar için aleyhinizde bir delil olmasın. Ancak içlerinden haksızlık edenler başka. Siz de onlardan korkmayın, Benden korkun ki hem üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım hem de bu sayede doğru yola eresiniz.

151. Nitekim içinizde size ayetlerimizi okuyan, sizi tertemiz yapan, size kitap ve hikmet öğreten ve size bilmediğiniz şeyleri öğreten, sizden bir elçi gönderdik.

152. O halde anın Beni, anayım sizi; Bana şükredin, nankörlük etmeyin!

153. Ey iman edenler, sabır ve namazla yardım isteyin! Şüphe yok ki, Allah sabredenlerle beraberdir.

154. Allah yolunda öldürülenlere ölüler demeyin, hayır diridirler, fakat siz sezmezsiniz

155. Çaresiz sizleri biraz korku, biraz açlık, biraz maldan, candan ve ürünlerden eksiklik ile imtihan edeceğiz. Müjdele o sabırlılara

156. ki başlarına bir bela geldiğinde: "Biz Allah'a aitiz ve sonunda O'na döneceğiz." derler.

157. İşte onlar! Onlara Rablerinden mağfiretler ve rahmet vardır ve işte onlar, doğru yola erenlerdir.

158. Şüphesiz, Safa ile Merve Allah'ın sembollerindendir. Onun için her kim Hac veya Umre niyetiyle Ka'be'yi ziyaret ederse, tavafı bunlarla yapmasında ona bir günah yoktur. Her kim de gönlünden koparak bir hayır işlerse, şüphesiz Allah, mükafatını veren ve her şeyi bilendir.

159. İndirdiğimiz apaçık ayetleri ve doğruyu, Biz onları insanlar için kitapta iyice açıkladıktan sonra, gizleyenlere Allah da bütün lanet edebilenler de lanet eder.

160. Ancak tevbe edip kendilerini düzelterek gerçeği söyleyenler başka. Ben, onları bağışlarım. Ben, çok çok tevbe kabul ederim ve çok bağışlarım.

161. Ancak, ayetlerimizi inkar etmiş ve kafir olarak ölmüş olanlar işte, Allah'ın laneti, meleklerin laneti, insanların laneti hep onların üstüne olsun.

162. Onlar, sonsuza kadar o lanetin altında kalırlar, ne azapları hafifletilir, ne de kendilerine göz açtırılır.

163. Her halde hepinizin tanrısı bir Tanrıdır, O'ndan başka hiç bir tanrı yoktur. O, esirgeyen ve bağışlayandır.

164. Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara yarar şeylerle denizde akan gemide, Allah'ın yukarıdan bir su indirip onunla toprağı ölmüşken diriltmesinde, üzerinde deprenen hayvanları yaymasında, rüzgarları değiştirmesinde, gökle yer arasında boyun eğmiş bulutta akıllı olan bir topluluk için elbette Allah'ın birliğine deliller vardır.

165. İnsanlardan kimi de Allah'tan beride O'na karşı bir takım denkler ediniyorlar ve onları Allah'ı sever gibi seviyorlar. İman edenler ise Allah için sevgice daha kuvvetlidirler. Haksızlık edenler azabı, görecekleri vakit bütün kuvvetin gerçekten Allah'ın olduğunu ve Allah'ın gerçekten çok çetin azabı olduğunu görseler...

166. O vakit uyulanlar, azabı görerek kendilerine uyanlardan kaçmışlar, aralarındaki bütün bağlar didik didik kopmuştur.

167. Uyanlar da şöyle demektedir: "Ah bizim için dünyaya bir dönüş olsaydı da onlar bizden kaçtıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsaydık! İşte böyle Allah, onlara bütün yaptıklarını üzerlerine çökmüş, pişmanlıklar halinde gösterecektir. Onlar, ateşten çıkacak değillerdir.

168. Ey insanlar, bütün yeryüzündeki nimetlerimden helal ve temiz olmak şartıyla yiyin; fakat şeytanın adımlarına uymayın! Çünkü o sizin açık bir düşmanınızdır.

169. O size hep çirkin ve murdar işleri emreder ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi ister.

170. Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun." denildiğinde, "Hayır, atalarımızı neyin üzerinde bulduksa ona uyarız." dediler. Ya ataları birşeye akıl erdirememiş ve doğruyu seçememiş idiyseler?

171. O kafirlerin durumu, sadece bir çağırma ve bağırmadan başkasını duymaz bir kulakla haykıranın durumuna benzer. Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler, akıl da etmezler.

172. Ey iman edenler, size kısmet ettiğimiz rızıkların hoşlarından yiyin ve Allah'a şükredin, eğer yalnızca O'na tapıyorsanız!

173. O, size, yalnız hayvan ölüsü, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesileni yasakladı. Ancak, kim bunlardan yemeye mecbur kalırsa başkasının hakkına tecavüz etmemek ve zorunlu olan miktarı geçmemek şartıyla ona da günah yükletilmez. Çünkü Allah, çok bağışlayan ve merhamet edendir.

174. Allah'ın indirdiği kitaptan birşeyi gizleyip de bununla biraz para alanlar muhakkak ki, karınlarına ateşten başka bir şey yemezler ve kıyamet günü Allah onlarla ne konuşur, ne de onları temize çıkarır; onlara sadece pek elem veren bir azap vardır.

175. İşte onlar, hidayeti verip sapıklığı, bağışlamayı bırakıp azabı satın alan kiselerdir. Bunlar ateşe ne kadar da dayanıklı şeyler!

176. Zira bu azabın sebebi Allah'ın kitabı gerçekle indirmiş olmasındandır. Kitapta ayrılığa düşenler ise şüphesiz, haktan uzak bir ayrılık içindedirler.

177. Erginlik, yüzlerinizi bir doğu bir batı tarafına çevirmeniz değildir. Ancak eren Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba ve peygamberlere iman edip yakınlığı olanlara, öksüzlere, çaresizlere, yolda kalmışa, dilenenlere ve esirler uğrunda seve seve mal veren, hem namazı kılan, hem zekatı veren, sözleştikleri vakit sözlerini yerine getiren, hele sıkıntı ve hastalık durumlarında ve savaşın kızıştığı anda sabır gösterenlerdir. İşte bunlardır doğru olanlar ve bunlardır Allah'tan korkup kötülüklerden sakınanlar.

178. Ey iman edenler, öldürülenler hakkında üzerinize kısas yazıldı. Hüre hür, köleye köle, dişiye dişi. Bununla birlikte her kim kardeşi tarafından kısmen bağışlanırsa, o vakit görev, birinin geleneğe uyması birinin de ona borcunu güzellikle ödemesidir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmetttir. Her kim, bunun ardından yine tecavüz ederse, artık ona pek elem veren bir azap vardır. 179. Sizin için kısasta bir hayat vardır, ey temiz aklı, temiz özü olanlar! Belki korunursunuz.

180. Birinize ölüm geldiği vakit, bir mal bırakacaksa, babası, annesi ve en yakın akrabası için meşru bir biçimde vasiyette bulunması, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar üzerine yapılması gerekli bir hak olaral üzerinize yazıldı.

181. Şimdi her kim bunu duyduktan sonra değiştirirse, her halde vebali yalnızca o değiştirenlerin boynunadır. Şüphe yok ki, işitir, bilir.

182. Her kim de vasiyet edenin bir yanlışlık yapmasından veya bir günaha girmesinden endişe eder de iki tarafın arasını düzeltirse ona günah yoktur. Şüphesiz, Allah çok bağışlayıcı çok merhametlidir.

183. Ey iman edenler, oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de korunasınız diye farz kılındı.

184. Sayılı günler... İçinizden hasta olan veya yolculukta bulunan ise, diğer günlerden sayısınca tutar. Ona dayanıp kalanlar (dayanamayanlar) üzerine de bir yoksulu doyuracak fidye vermek gerekir. Her kim de hayrına fidyeyi artırırsa hakkında daha hayırlıdır. Yine de oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır; eğer bilirseniz.

185. O Ramazan ayı ki, insanları irşad için, hak ile batılı ayırt eden, hidayet ve deliller halinde bulunan Kur'an onda indirildi. Onun için sizden her kim bu aya erişirse oruç tutsun. Kim de hasta veya yolculukta ise tutamadığı günler sayısınca diğer günlerde kaza etsin. Allah size kolaylık diliyor, zorluk dilemiyor. Bir de o sayıyı tamamlamanızı ve size gösterdiği doğru yol üzere kendisini yüceltmenizi istiyor. Umulur ki, şükredesiniz!

186. Şayet kullarım Beni senden sorarlarsa gerçekten Ben çok yakınım. Bana dua edince duacının duasını kabul ederim; O halde onlar da Benim davetime koşsunlar ve Bana layıkiyle iman etsinler ki, doğru yola gidebilsinler.

187. Oruç günlerinin gecesi kadınlarınızla ilişkide bulunmanız size helal edildi. Onlar sizin için bir giysi, siz de onlar için bir giysi durumundasınız. Allah nefsinize güvenemeyeceğinizi bildiği için tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Şimdi onlarla ilişkide bulunun, Allah'ın sizler için yazdığını isteyin ve fecrin beyaz ipliği siyah

iplikten sizce seçilinceye kadar yiyin, için, sonra da ertesi geceye kadar orucu tam tutun. Bununla birlikte siz, mescitlerde itikaf halinde iken onlarla ilişkide bulunmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; sakın onlara yaklaşmayın! Allah böylece, sakınıp korunsunlar diye insanlara ayetlerini iyice açıklıyor.

188. Bir de aranızda mallarınızı haksız sebeplerle yemeyin, insanların mallarından bir kısmını bile bile günah ile yemek için o malları hakimlere sarkıtmayın (dava konusu yapmayın.)

189. Onlar sana hilalleri soruyorlar. De ki: "Onlar, insanlar için ve hac için vakit ölçüleridir. Erginlik, evlere arkalarından gelmenizle değildir, gerçek eren, korunanlardır. Evlere kapılarından gelin ve Allah'tan korkun ki kurtuluşa eresiniz.

190. Size savaş açanlarla siz de Allah yolunda çarpışın; fakat haksız taarruz etmeyin. Çünkü Allah, haksız taarruz edenleri sevmez.

191. Onları nerede yakalarsanız öldürün ve sizi çıkardıkları yerden onları çıkarın. O fitne, adam öldürmekten daha kötüdür. Yalnız Mescid. i Haram'ın yanında, onlar sizinle savaşmadıkça siz de onlarla savaşmayın! Fakat sizi öldürmeye kalkışırlarsa, hemen onları öldürün. Kafirlerin cezası böyledir.

192. Artık Allah'a ortak koşmaktan vazgeçerlerse, şüphesiz ki Allah pek bağışlayan ve pek merhamet edendir.

193. Bir fitne kalmayıp din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla çarpışın. Eğer vazgeçerlerse, artık düşmanlık ancak zalimlere karşıdır.

194. Haram ay, haram aya ve bütün haramlar birbirine karşılıktır. O halde kim size saldırı bulunursa siz de ona yaptığı saldırının misli ile saldırın ve ileri gitmekten Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, takva sahibi olanlarla beraberdir.

195. Allah yolunda malınızı verin de ellerinizle tehlikeye bırakmayın ve güzel hareket edin, çünkü Allah, güzel davrananları sever.

196. Haccı ve umreyi de Allah için tamam yapın. Eğer kısıtlanırsanız o vakit kolayınıza gelen kurbanı gönderin. Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden hasta olana veya başında bir rahatsızlığı bulunana tıraş için oruç, sadaka veya kurbandan ibaret bir fidye gerekir. Kısıtlılıktan kurtulduğunuzda her kim hacca kadar umre ile sevap kazanmak isterse ona da kurbanın kolay geleni gerekir. Bunu bulamayana ise üç gün hacda yedi gün de döndükten sonra, toplam on gün oruç tutmak gerekir. Bu hüküm Mescid. i Haram'da ikamet etmeyenler içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah'ın cezası gerçekten çok çetindir.

197. Hac vakti, bilinen aylardır. Kim bu aylarda hacca başlarsa, artık hac sırasında ne kadına yaklaşma, ne günah işleme, ne de kavga vardır. Hayra dair ne işlerseniz Allah onu bilir. Azık hazırlayın ve bana her türlü fenalıktan korunarak gelin. Çünkü en hayırlı azık takvadır, ey beyni olanlar!

198. Hac mevsiminde Rabbinizden rızık isteyerek ticaret yapmanız size günah değildir. Arafattan sel gibi taşarak döndüğünüzde Meş'ari'l. Haram yanında, Allah'ı zikredin. O'nu, size doğrusunu öğrettiği gibi zikredin. Doğrusu siz, bundan önce gerçekten yolunu şaşırmışlardan idiniz.

199. Sonra insanların akın ettiği yerden siz de dönün ve Allah'ın bağışlamasını isteyin. Çünkü Allah bağışlayan ve merhamet edendir.

200. Nihayet hac ibadetlerinizi bitirdiğinizde, bir zamanlar atalarınızı andığınız gibi hatta daha coşkulu bir anışla Allah'ı anın. Çünkü insanların bir takımı: "Rabbimiz, bize dünyada ver!" der. Ona ahirette bir kısmet yoktur.

201. Kimisi de: "Rabbimiz, bize dünyada bir güzellik, ahirette de bir güzellik ver ve bizi ateş azabından koru!" der.

202. İşte bunlara kazandıklarından bir nasip vardır. Allah'ın hesabı çok çabuktur.

203. Bir de sayılı günlerde Allah'ı zikredin, tekbir getirin. Bunlardan iki gün içinde dönüş için acele edene günah yoktur, geç dönene de günah yoktur; fakat korunan için. Allah'tan korkun ve bilin ki, O'nun huzurunda toplanacaksınız.

204. İnsanlardan kimi de vardır ki, dünya hayatı hakkındaki sözü seni imrendirir ve o, kalbindekine Allah'ı şahit tutar. Oysa o, İslam düşmanlarının en azılısıdır.

205. İş başına geçtiğinde yeryüzünde bozgunculuk çıkarmak, ekini ve nesli yok etmek için didinir. Allah da bozgunculuğu sevmez.

206. Ona: "Allah'tan kork!" denildiği zaman da gururu kendisini daha çok günaha iter. Cehennem de onun hakkından gelir. O, gerçekten ne kötü yataktır.

207. Yine insanlar arasında kimi de vardır ki, Allah'ın rızasını kazanmak için kendisini feda eder. Allah ise kullarına çok şefkatlidir.

208. Ey iman edenler, topluca barışa girin ve şeytanın adımlarına uymayın; çünkü o, sizin aranızı açan belli bir düşmandır.

209. Sizlere bunca açık deliller geldikten sonra yine kayarsanız iyi biliniz ki, Allah çok onurlu bir hikmet sahibidir.

210. Onlar, sadece Allah'ın buluttan gölgelikler içinde meleklerle birlikte gelmesini ve kendi işlerinin bitirilmesini gözetliyorlar. Oysa bütün işler Allah'a götürülür.

211. İsrail oğullarına, onlara ne kadar açık bir mucize verdiğimizi sor! Fakat her kim, Allah'ın nimetini kendisine geldikten sonra değiştirirse şüphesiz Allah'ın cezası pek çetindir.

212. İnkarcılara dünya hayatı bezendi de iman edenlerle eğleniyorlar. Oysa korunan o müminler, kıyamet günü onların üstündedirler. Allah, dilediğine hesapsız nimetler verir.

213. İnsanlar tek bir ümmet idi. Ayrılmaları üzerine Allah, nimetinin müjdecileri ve azabın habercileri olarak peygamberleri gönderdi ve onlarla birlikte insanlar arasındaki anlaşmazlıklarda hakem olması için hak ile kitap indirdi. Bunda da yalnızca kendilerine kitap verilenler, kendilerine bunca apaçık ayetler geldikten sonra tutup aralarındaki ihtiras yüzünden anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine Allah kendi izniyle inananları anlaşmazlığa düştükleri hakka doğrudan ulaştırdı. Allah dilediğini doğru yola çıkarır.

214. Yoksa siz, sizden önce geçenlerin örnek olmuş durumları hiç başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onların başına öyle ezici sıkıntılar, kımıldatmaz zaruretler geldi ve öylesine sarsıldılar

ki, peygamber ve beraberindeki iman edenler: "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyeceklerdi. Bak işte, Allah'ın yardımı yakındır.

215. Sana Allah yolunda mallarını neye harcayacaklarını sorarlar. De ki: "Vereceğiniz nafaka, ana, baba, en yakınlar, öksüzler, yoksullar ve yolda kalmışlar içindir. Hayır olarak daha ne yaparsanız Allah onu muhakkak bilir.

216. Savaş, hoşunuza gitmese de üzerinize yazıldı. Gerçi o size hoş gelmez, fakat olur ki, siz bir şeyden hoşlanmazsınız; oysa o, hakkınızda hayırlıdır. Olur ki, siz birşeyi seversiniz; ama o, sizin hakkınızda bir fenalıktır. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

217. Sana haram ay ve onda savaşma hakkında soru yöneltiyorlar. De ki: "Onda savaş, büyük bir günahtır. Allah yolundan engellemek, O'nu inkar etmek, Mescid. i Haram'a gidişi engellemek ve halkını oradan çıkarmak ise, Allah katında daha büyük bir günahtır. Fitne ise, adam öldürmekten daha büyük bir kötülüktür. Onlar güçleri yeterse, sizi dininizden döndürmek için sizinle savaşı sürdürürler, sizden her kim de dininden döner ve kafir olarak ölürse, bunların yaptığı bütün iyi işler dünya ve ahirette boşa gitmiştir ve artık onlar cehennemliktirler, hep orada sonsuza kadar kalacaklardır.

218. Şüphesiz inananlar ve Allah yolunda hicret edip savaşanlar; kesinlikle bunlar, Allah'ın rahmetini umarlar. Allah, gerçekten bağışlayıcı ve merhamet sahibidir.

219. Sana şarap ve kumardan soruyorlar. De ki: "Bu ikisinde büyük bir günah ve insanlara bazı yararlar vardır. Ancak günahları yararlarından daha büyüktür." Yine sana neyi başkalarına vereceklerini soruyorlar. De ki: "Sizi sıkmayanını." Allah, düşünesiniz diye, ayetlerini size böylece açıklıyor.

220. O ayetler, dünya ve ahiret hakkındadır. Bir de sana öksüzlerden soruyorlar. De ki: "Onların işlerini düzene koymak, karışmamaktan daha hayırlıdır. Kendilerine karışırsanız kardeşlerinizdirler. Allah, yararlı iş yapanı bozguncudan ayırır. Eğer Allah dileseydi sizi kesinkes sarpa sarardı. Şüphesiz ki, Allah çok güçlü ve hikmet sahibidir.

221. Allah'a ortak koşan kadınlarla, iman etmedikçe evlenmeyin! Allah'a ortak koşan bir kadın sizin hoşunuza gitse bile, iman etmiş bir cariye her halde ondan daha hayırlıdır. İnanan kadınları, Allah'a ortak koşan erkeklerle, iman etmedikçe evlendirmeyin. Allah'a ortak koşan erkek size hoş görünse bile bir köle, ondan daha hayırlıdır. Onlar, sizi ateşe davet ederler; Allah ise kendi izniyle cennete ve mağfirete davet ediyor; insanlara, hatırda tutmaları için ayetlerini iyice açıklıyor.

222. Sana kadınların aybaşı adetlerinden soruyorlar. De ki: "O, bir eziyettir. Onun için adet günlerinde kadınlardan çekilin ve temizleninceye kadar onlarla cinsel ilişkide bulunmayın. İyice temizlendikleri vakit, Allah'ın emrettiği yerden onlara varın. Allah, çok tevbe edenleri de sever çok temizlenenleri de sever.

223. Kadınlarınız, sizin için bir tarladır. O halde tarlanıza dilediğiniz gibi varın ve kendiniz için ileriye hazırlık yapın. Allah'tan korkun ve herhalde onun huzuruna varacağınızı bilin! Sen müminleri müjdele!

224. Bir de sözünüzde durmanız, takva sahibi olmanız ve insanların arasını düzeltmeniz için Allah'ı yeminlerinize hedef edip durmayın. Allah, herşeyi işiten, herşeyi bilendir.

225. Allah, sizleri ağız alışkanlığıyla yaptığınız yeminlerden dolayı cezalandırmaz. Ancak gönüllerinizin bilinçli yaptığı yeminlerden sorumlu tutar. Allah, çok bağışlayıcı, çok halimdir.

226. Eşlerine yaklaşmamak için perhiz yemini eden erkeklerin dört ay beklemeleri gerekir. Şayet eşlerine dönerlerse şüphesiz Allah, çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

227. Ancak, eğer boşanmaya karar verirlerse, şüphesiz Allah, söylediklerini işitir, kurduklarını bilir.

228. Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç adet beklerler ve Allah'ın rahimlerinde yarattığını gizlemeleri kendilerine helal olmaz. Allah'a ve ahiret gününe imanları varsa gizlemezler. Kocaları da barışmak istedikleri takdirde o süre içerisinde onları geri almaya daha çok hak sahibidirler. Erkeklerin kadınlar üzerindeki hakları gibi, kadınların da erkekler üzerinde hakları vardır. Yalnız, erkekler için onların üzerinde bir derece vardır. Allah'ın izzeti var, hikmeti var.

229. O boşama iki keredir. Ondan sonrası, ya iyilikle tutmak veya güzellikle salmaktır. Onlara verdiklerinizden bir şey almanız da size helal olmaz. Erkek ve kadın Allah'ın yükümlü kıldığı görevleri yerine getiremeyeceklerinden korkarlarsa o başka. Eğer siz de bunların Allah'ın verdiği yükümlülükleri doğru dürüst yerine getiremeyeceklerinden korkarsanız, kadının ayrılmak için hakkından vazgeçmesinde artık ikisine de günah yoktur. Bunlar, işte Allah'ın belirlediği sınırlardır. Sakın bunları aşmayın! Her kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, işte onlar, zalimlerin ta kendileridir.

230. Derken kadını bir daha boşarsa, başka bir kocaya varıncaya kadar artık ona helal olmaz. Bu da onu boşarsa, Allah'ın emirlerini sağlam tutacaklarına ümitli oldukları takdirde öncekilerin birbirlerine dönmeleri kendilerine günah değildir. Bunlar, Allah'ın tayin ettiği sınırlardır. İlim ehli olanlar için bunları açıklıyor.

231. Kadınları boşadığınızda, iddetlerini bitirdikleri zaman, artık ya onları iyilikle tutun veya iyilikle salın. Yoksa haklarına tecavüz etmek için onları zararlarına olacak şekilde yanınızda tutmayın. Kim bunu yaparsa kendine zulmetmiş olur. Sakın Allah'ın ayetlerini şakaya almayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve size öğütler vermek için indirdiği kitap ve hikmeti unutmayıp düşünün. Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah herşeyi bilir.

232. Kadınları boşadığınızda, iddetlerini bitirdikleri zaman aralarında meşru bir şekilde anlaştıkları takdirde, kendilerini kocalarına nikah edecekler diye baskı yapmayın. Bu, işte içinizden Allah'a ve ahiret gününe inananlara verilen bir öğüttür. Bu sizin hakkınızda daha hayırlı ve daha temizdir. Siz bilmezken Allah bilir.

233. Anneler çocuklarını emziğin tamamlanmasını isteyenler için iki tam yıl emzirirler. Çocuk kendisinin olana da emzirenlerin yiyecekleri ve giyecekleri imkanları nisbetinde bir borçtur. Bununla birlikte herkes ancak gücü nisbetinde yükümlü olur. Ne yavrusu yüzünden bir ana ne de yavrusu yüzünden bir baba zarara uğratılmasın. Mirasçıya da aynı yükümlülük vardır. Eğer baba ve anne birbirleriyle anlaşıp rıza göstererek memeden kesmek isterlerse kendilerine günah yoktur. Şayet çocuklarınızı başkalarına emzirtmek isterseniz vereceğiniz ücreti

güzelce ödedikten sonra yine size günah yoktur. Bununla beraber Allah'tan korkun ve bilin ki Allah ne yaparsanız görür.

234. İçinizden ölüp de geride kadın bırakanların eşleri, dört ay on gün beklemelidir. Bu süreyi bitirdikten sonra artık kendi haklarında meşru olarak tercih edecekleri hareketten size bir sorumluluk yoktur. Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

235. Kadınlara evlenme arzusunda olduğunuzu çıtlatmanızda veya gönlünüzde tutmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Allah, sizin onları mutlaka anacağınızı biliyor; ancak meşru ve helal söz dışında onlarla gizli buluşma için sözleşmeyin. Farz olan iddet sona ermeden nikah kıymaya kalkışmayın. Allah'ın gönlünüzde ne varsa onu bildiğini bilin ve O'ndan sakının! Yine bilin ki, Allah, çok bağışlayıcı ve çok halimdir.

236. Eğer kadınları, kendilerine el sürmeden veya mehir belirlemeden boşadınızsa, bunun size bir sakıncası yoktur. Ancak onlara yararlanacakları birşey verin, varlıklı olan durumuna göre, darlık içinde olan da gücüne göre güzellikle bir mal vermelidir. Bu, iyilik severler üzerine borç bir haktır.

237. Eğer onları el sürmeden boşar da mehir kesmiş bulunursanız borç, o belirlediğiniz miktarın yarısıdır. Ancak kadınlar veya nikah akdine yetkili bulunan erkek affederse, o başka. Erkekler, sizin fazlasıyla vermeniz takvaya daha yakındır! Aranızda faziletle davranmayı unutmayın! Şüphesiz ki Allah, her ne yaparsanız görür.

238. Namazlara, özellikle orta namaza devam edin ve kalın Allah için divan kurun!

239. Eğer bir korku halinde iseniz, yaya veya binek üstünde giderken kılın. Güvenlik ortamını bulduğunuz vakit de böyle bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi hemen Allah'ı zikredin.

240. İçinizden hanımlarını geride bırakarak ölüme yaklaşanlar, karılarının senesine kadar evden çıkarılmaksızın bakılması için bir mal vasiyet ederler. Bunun üzerine kendileri çıkarlarsa, kendi haklarında yaptıkları meşru bir hareketten dolayı size bir sorumluluk yoktur. Allah, çok güçlüdür, hikmet sahibidir.

241. Boşanan kadınların da örfe göre bir nafaka hakları vardır ki, verilmesi Allah'tan korkanlara bir vazifedir.

242. İşte akıllarınız ersin diye Allah, size ayetlerini böyle açıklıyor.

243. Binlerce kişi iken ölüm korkusuyla yurtlarından çıkan kimseleri görmez misin? Allah onlara: "Ölün." dedi. Sonra onlara bir hayat verdi. Muhakkak Allah, insanlara karşı bir fazilet sahibidir, ancak insanların pek çokları şükretmiyorlar.

244. O halde Allah yolunda çarpışın ve Allah'ın işiten ve bilen olduğunu bilin!

245. Kimdir o kişi ki, Allah'a güzel bir borç sunsun da Allah ona birçok katlarını katlayıversin. Allah, hem sıkar, hem açar. Hepiniz döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

246. Musa'dan sonra İsrailoğullarının ileri gelenlerine baksana! Hani peygamberlerinden birine: "Bize bir hükümdar gönder, Allah yolunda savaşalım." dediler. O: "Ya üzerinize farz edilir de savaşmamazlık ederseniz?" dedi. Onlar: "Neden Allah yolunda savaşmayalım?

Yurtlarımızdan çıkarıldık, çocuklarımızdan ayrı bırakıldık." dediler. Bunun üzerine savaş, kendilerine farz kılındığı zaman, pek azı dışındakiler dönüverdiler. Allah, o zalimleri bilir.

247. Peygamberleri onlara: "İşte Allah, size hükümdar olarak Talut'u gönderdi." demişti. Onlar: "O nasıl bize hükümdar olabilir ki? Halbuki biz hükümdarlığa ondan daha layıkız. O, malca da bir bolluk verilmiş biri değil." dediler. Peygamber: "Onu, Allah size hükümdar seçmiş, bilgi ve fizikçe artırmıştır, hem Allah, hükümdarlığı dilediğine verir. Allah geniş mülk sahibi, her şeyi bilendir." dedi.

248. Peygamberleri onlara: "Haberiniz olsun, onun hükümdarlığının alameti, içinde sizlere Rabbından bir rahatlık ve Musa ile Harun ailesinin bıraktıklarından bir kısmı bulunan bir sandığın gelmesi olacaktır. Onu melekler getirecektir. Eğer inanan kişilerseniz, elbette size bunda kesin bir delil vardır." demişti.

249. Talut ordusuyla hareket ettiği zaman: "Allah sizi bir ırmakla deneyecek, kim ondan içerse benden değildir. Kim ondan tatmazsa işte o, bendendir, ancak eliyle bir avuç alanlara izin var." dedi. Derken oraya varır varmaz pek azı hariç hepsi ondan içtiler. Talut ve beraberinde iman edenler ırmağı geçtiler. O zaman da: "Bizim bugün Calut ve ordusuyla savaşacak gücümüz yok." dediler. Allah'a ulaşacaklarına inananlar: "Nice az bir topluluk, Allah'ın izniyle sayıca çok bir topluluğu yenmiştir. Allah sabırlılarla beraberdir." dediler.

250. Calut ve ordusuna karşı meydana çıktıklarında şöyle dediler: "Ey bizleri yetiştiren Rabbimiz, üzerimize sabır dök, ayaklarımıza sebat ve dayanıklılık ver ve bizi bu kafirler topluluğuna karşı zafere ulaştır."

251. Böylece Allah'ın izniyle onları tamamen bozdular. Davud, Calut'u öldürdü, Allah kendisine hükümdarlık ve peygamberlik verdi ve ona dilediği şeyleri öğretti. Allah'ın insanları birbirleriyle önlemesi olmasaydı yeryüzü mutlaka bozulup gitmişti. Fakat Allah'ın bütün akıl sahibi varlıklara karşı bir iyiliği vardır.

252. İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir. Onları, sana dosdoğru okuyoruz. Şüphesiz ki sen gönderilen peygamberlerdensin.

253. Biz, o işaret edilen peygamberlerden kimini kiminden üstün kıldık. İçlerinden kimi ile Allah konuştu, kimini de daha yüksek derecelere çıkardı. Meryem oğlu İsa'ya da o açık delilleri ve mucizeleri verdik ve kendisini Cebrail ile destekledik. Eğer Allah dileseydi, onlardan sonraki milletler kendilerine o açık deliller geldikten sonra birbirlerinin kanına girmezlerdi. Fakat anlaşmazlığa düştüler, kimi inandı, kimi inkar etti. Yine Allah dileseydi, birbirlerinin kanına girmezlerdi. Ne varki Allah, dilediğini yapar.

254. Ey iman edenler, alış verişin, dostluğun ve şefaatin olmayacağı gün gelmeden önce, size verdiğimiz mallardan nafaka verin. Kafirler ise hep o zalimlerdir.

255. Allah'dan başka hiç bir tanrı yoktur. O, daima yaşayan, daima duran, bütün varlıkları ayakta tutandır. O'nu ne gaflet basar, ne de uyur. Göklerdeki ve yerdeki herşey O'nundur. O'nun izni olmadan huzurunda şefaat etmek kimin haddine! Onların önlerinde ve arkalarında ne varsa hepsini bilir. Onlar ise, O'nun dilediği kadarından başka ilminden hiçbir şey kavrayamazlar. O'nun hükümdarlığı, bütün gökleri ve yeri kucaklamıştır. Her ikisini görüp gözetmek, ona bir ağırlık da vermez. O, çok ulu ve çok büyüktür.

256. Dinde zorlama yoktur. Doğruluk sapıklıktan kesin olarak ayrılmıştır. Artık her kim Tağut'a küfredip Allah'a iman ederse, işte o, en sağlam kulpa yapışmıştır. Allah, işitir, bilir.

257. Allah, iman edenlerin velisidir, onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnanmayanların dostları ise Tağut'tur, onları aydınlıktan karanlıklara çıkarır. İşte onlar cehennemliklerdir, hep orada kalacaklardır.

258. Baksana, Allah kendisine hükümdarlık verdi diye, Rabbi hakkında İbrahim ile tartışmaya kalkana! İbrahim ona: "Benim Rabbim, hem dirilten hem öldürendir." dediği zaman, O: "Ben, diriltir ve öldürürüm." demişti. İbrahim: "Allah, güneşi doğudan doğduruyor, haydi, sen de batıdan getir!" deyince, o inkarcı herif donakaldı. Öyle ya, Allah zulmedenleri muvaffak etmez.

259. Yahut, altı üstüne gelmiş ıpıssız bir şehre uğrayıp: "Allah, bunu bu ölümünden sonra sonra nereden diriltecek?" diyen kimse gibi. Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl öldürdü, sonra diriltti ve: "Ne kadar kaldın?" diye sordu. O: "Bir gün veya bir günden eksik kaldım." dedi. Allah: "Hayır, yüz yıl kaldın. Öyle iken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış. Bir de eşeğine bak! Bunlar, seni insanlara karşı gücümüzün bir canlı delili yapmamız içindir. Hele o kemiklere bak, onları nasıl birbirinin üzerine kaldırıyor, sonra onlara nasıl et giydiriyoruz?" Bu şekilde hak kendisine apaçık belli olduğunda: "Allah'ın herşeye gücü yettiğini şimdi biliyorum." dedi.

260. Bir vakit İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster." demişti. Allah buyurdu: "Yoksa inanmadın mı?" İbrahim: "İnandım, ancak kalbimin iyice yatışması için." dedi. Allah buyurdu ki: "Öyle ise kuşlardan dördünü tut ve onları kendine çevir, iyice tanıdıktan sonra her dağ başına onlardan birer parça dağıt. Sonra onları çağır, koşa koşa sana gelsinler. Bil ki, Allah gerçekten güçlüdür ve hikmet sahibidir."

261. Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, her biri yüz taneye sahip yedi başak bitiren bir tohum tanesine benzer. Allah, dilediğine kat kat fazla verir Allah, rahmeti bol olan ve herşeyi bilendir.

262. Mallarını Allah yolunda harcayan sonra verdiklerinin arkasından başa kakmayan ve gönül incitmeyen kimselerin Rableri katında mükafatları vardır. Onlara bir korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

263. Bir tatlı dil, bir bağışlama, arkasından incitmenin geldiği sadakadan daha hayırlıdır. Allah, ganidir, halimdir.

264. Ey iman edenler, sadakalarınızı, başa kakmak ve gönül kırmak suretiyle boşa çıkarmayın. Tıpkı malını insanlara gösteriş için dağıtan; Allah'a ve ahiret gününe inanmayan herif gibi. Artık onun durumu, üstünde biraz toprak bulunan ve üzerine bir sağnağın inip kendisini bütün yalçınlığı ile ortada bıraktığı bir kaya gibidir. Böyle kimseler, yaptıklarının hiçbir yararını görmezler. Allah, inkarcılar topluluğunu doğru yola çıkarmaz.

265. Allah'ın hoşnutluğunu aramak ve kendilerini veya bir kısmını Allah yolunda pay sahibi kılmak için mallarını harcayanların durumu ise bir tepenin üstünde bulunan, üzerine kuvvetli bir sağnağın yağıp meyvelerini iki kat artırdığı bir bahçenin durumuna benzer. Bir sağnak yağmazsa, ona mutlaka bir çisinti düşer. Allah, yaptıklarınızı gözetliyor.

266. Sizden hanginiz ister ki, kendisinin hurma ve üzüm bağları bulunan altından ırmaklar akan, içinde her çeşit ürünün yetiştiği bir bahçesi olsun da kendisine yaşlılık çöküp elleri yetmez, güçleri çatmaz bir takım çocukların bulunduğu bir sırada, ateşli bir bora isabet edip bahçesini yaksın? İşte Allah, düşünesiniz diye sizlere ayetlerini böyle anlatıyor.

267. Ey iman edenler, gerek kazandıklarınızın ve gerekse sizin için yerden çıkardıklarımızın temizlerinden Allah yolunda harcayın, kendinizin göz yummadan alamayacağınız adilerini vermeye yeltenmeyin ve Allah'ın hiç bir şeye ihtiyacı olmadığını ve şükredilmesi gereken olduğunu bilin.

268. Şeytan, sizi yoksullukla korkutup çirkin çirkin şeylere teşvik ediyor. Allah ise, kendi katından bir bağışlama ve fazla bir kar va'dediyor. Allah'ın gücü geniş,ilmi çoktur.

269. Dilediğine hikmet verir. Hikmet verilene ise çok büyük bir hayır verilmiş demektir. Bunu ancak temiz akıllılar anlar.

270. Her ne nafaka verdiniz veya ne adak adadınızsa, herhalde Allah onu bilir. Fakat zulmedenlerin yardımcıları yoktur.

271. Sadakaları açıksa verirseniz ne iyi! Eğer fakirlere gizlice verirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır ve günahlarınızın bir kısmının bağışlanmasını sağlar. Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

272. Onların yola gelmesi senin üzerine vazife değildir. Ancak Allah, dilediğini yola getirir. Hayır adına ne verirseniz, hep kendi lehinizedir. Ancak sizler, yalnız Allah rızası için verirsiniz. Bu şekilde hayır için her ne verirseniz, karşılığı size tamamen ödenir ve hiç hakkınız yenmez.

273. Allah yoluna kapanmış olup şurada burada dolaşmayan fakirlere verin. İstemekten çekindikleri için, bilmeyen onları zengin zanneder. Onları simalarından tanırsın. Yüzsüzlük edip halkı rahatsız etmezler. İşe yarar her ne verirseniz, hiç şüphesiz, Allah onu bilir.

274. Mallarını gece gündüz, gizli ve açık hayır için harcayan kimselerin Rablarının yanında, yalnız kendileri için, mükafatları vardır. Onlara bir korku yoktur ve hiç üzülmeyeceklerdir.

275. Faiz yiyen kimseler, şeytan çarpmış kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu, onların: "Ticaret, tıpkı faiz gibidir." demeleri yüzündendir. Oysa, Allah, ticareti helal, faizi haram etti. Bundan böyle her kim Rabbı tarafından kendisine bir öğüt gelir de faizden vazgeçerse, artık geçmişte aldığı onundur ve hakkındaki kararı Allah verecektir. Her kim de döner, yeniden faiz alırsa, işte onlar cehennemin sakinleridirler, hep orada kalacaklardır.

276. Allah, faizi mahveder ve sadakaları artırır. Allah, günahkar katı inkarcıların hiçbirini sevmez.

277. İman edip iyi işler yapan ve namaz kılıp, zekat verenlerin, Rabblerinin yanında, şüphesiz kendilerine ait mükafatları vardır. Onlara bir korku yoktur ve hiç üzülmeyeceklerdir.

278. Ey iman edenler, Allah'tan korkun ve eğer gerçek inananlar iseniz faiz hesabından kalan miktarı almaktan vazgeçin.

279. Eğer böyle yapmazsanız, o halde Allah ve O'nun elçisi tarafından bir savaş açılacağını bilin. Eğer tevbe ederseniz, ana paranız sizindir. Ne haksızlık etmiş, ne de haksızlığa uğramış olursunuz.

280. Eğer borçlu sıkıntıda ise, ona kolaylık tanımalısınız; borcu sadaka olarak bağışlamanız, eğer bilirseniz, hakkınızda daha hayırlıdır.

281. Döndürülüp Allah'a götürüleceğiniz, sonra da herkese kazancının tamamıyla ödeneceği ve hiçbir haksızlığa uğratılmayacağı günden korkup ona hazırlanın!

282. Ey iman edenler, birbirinizden belirli bir vade ile borç aldığınızda, onu yazın; aranızda doğrulukla tanınmış bir yazı bilen kişi, onu yazsın. Yazı bilen de kendisine Allah'ın öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın. Bir de borçlu adam söyleyip yazdırsın, her biri Allah'tan korksun ve haktan birşey eksiltmesin. Eğer borçlu, aklı ermeyen biri yahut küçük veya kendisi söyleyip yazdıramayacak durumda ise, velisi dosdoğru söyleyip yazdırsın. Erkeklerinizden iki şahit gösterin. Eğer her ikisi de erkek olamıyorsa o zaman doğruluğuna güvendiğiniz bir erkekle iki kadın şahit olsun ki, biri unutunca diğeri hatırlatsın. Şahitler de çağrıldıklarında kaçınmasınlar. Siz yazanlar da az olsun çok olsun onu vadesine kadar yazmaktan üşenmeyin. Bu Allah yanında adalete en uygun olduğu gibi şahitlik için daha sağlam ve şüpheye düşmemeniz için daha elverişlidir. Ancak aranızda peşin devrettiğiniz bir ticaretse, o zaman bunu yazmamanızda size bir sakınca yoktur. Alış veriş yaptığınızda da şahitlik edene zarar verilmesin. Eğer zarar verirseniz bu mutlaka kendinize dokunacak bir günah olur. Allah'tan korkun! Allah size ilim öğretiyor ve Allah her şeyi bilir

283. Eğer yolculukta iseniz ve bir yazıcı da bulamazsanız, alınan rehinler yeterlidir. Birbirinize güveniyorsanız, kendisine inanılan kişi, Allah'tan korkup üzerindeki emaneti ödesin. Bir de şahitliği gizlemeyin, onu kim gizlerse, kesinlikle kalbi vebal içindedir. Allah, bütün yaptıklarınızı bilir.

284. Göklerdeki ve yerdeki herşey Allah'ındır. Siz, içinizdekini açıklasanız da saklasanız da Allah, sizi onunla hesaba çeker; sonra dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah, herşeye gücü yetendir.

285. Peygamber, Rabbinden ne indirildiyse ona iman etti, müminler de. Hepsi, Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve: "Peygamberleri arasında hiçbir ayırım yapmayız." diye Peygamberlerine inandılar ve: "İşittik ve boyun eğdik, bağışlamanızı dileriz, ey Rabbimiz! Dönüş sanadır!" dediler.

286. Allah, kimseye gücünün ötesinde bir teklifte bulunmaz. Herkesin kazandığı yararına, yüklendiği günahı zararınadır. Ey Rabbimiz, eğer unutarak veya yanılarak yaptıksa, bizi sorgulama! Ey Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi, ağır yük yükleme! Ey Rabbimiz bize gücümüzün yetmediğini yükletme, günahlarımızı affet, bizleri bağışla ve bize acı! Sensin mevlamız! Bizi, Seni tanımayanlara karşı yardımınla zafere eriştir, kahrolsun kafirler

SURA 3. ALI IMRAN SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Elif, Lam, Mim.

2. Allah'tan başka tanrı yoktur. Sonsuz hayat sahibi, bütün varlıkları ayakta tutan ve gözeten odur.

3. O, sana kitabı, önündekileri doğrulayıcı olarak hak ile indirmektedir. Önceden insanları doğru yola iletmek için Tevrat'ı ve İncil'i indirmişti. Bir de ayırt eden Furkan indirdi.

4. Allah'ın ayetlerini tanımayanlara şüphesiz şiddetli bir azap vardır. Öyle ya, Allah'ın izzeti var, intikamı var.

5. Şüphesiz yerde ve gökte ne varsa hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

6. Rahimlerde sizlere dilediği şekli veren O'dur. Başka tanrı yok, ancak O vardır. Güçlü O'dur, hikmet sahibi O'dur.

7. Sana bu muazzam kitabı indiren O'dur. O'nun bir kısmı anlamları kesin olup kitabın temelini oluşturan ayetlerdir. Diğer bir takımları da anlamları benzeşik olanlardır. Ama kalplerinde bir yamukluk bulunanlar fitne aramak ve keyiflerince yorumlamak için sadece anlamı benzeşiklerin ardına düşerler. Halbuki, onun gerçek yorumunu ancak Allah bilir. İlimde derinleşmiş olanlar da: "İnandık, hepsi Rabbimizdendir." derler. Bunları özü temiz olanlardan başkası düşünemez.

8. Ey Rabbimiz, bizleri doğru yoluna erdirdikten sonra kalplerimizi yamultma ve bize katından bir rahmet ihsan et. Şüphesiz, çok bağış yapan yalnız sensin.

9. Ey Rabbimiz, şüphesiz sen, insanları, geleceğinde hiç şüphe olmayan bir güne toplayacaksın. Şüphesiz Allah, belirlediği süreyi şaşırmaz.

10. O inkar edenlere muhakkak ki ne malları, ne çocukları Allah'a karşı zerre kadar fayda vermeyecektir. Onlar, o ateşin çırasıdırlar.

11. Tıpkı Firavun hanedanının ve onlardan öncekilerin gidişi gibi, ayetlerimizi yalanladılar. Allah da onları günahları yüzünden tutup yakaladı. Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

12. O, inkar edenlere de ki: "Siz mutlaka yenileceksiniz ve toplanıp cehenneme sürüleceksiniz. O ise ne kötü döşektir!

13. Şüphesiz çarpışan iki topluluğun durumunda size bir ibret vardı. Bir topluluk Allah yolunda vuruşuyordu, diğeri de kafirdi ve onları göz göre göre kendilerinin iki katı görüyorlardı. Allah da yardımıyla dilediğini kuvvetlendiriyordu. Elbette gören göze sahip olanlara bunda şüphesiz bir ders vardır.

14. İnsanlara, kadınlar, oğullar, yüklerle altın ve gümüş yığınları, cins atlar, davarlar, ekinler gibi zevklerin sevgisi, çekici hale getirildi. Fakat bunlar, dünya hayatının geçici nimetleridir. Oysa Allah, akibet güzelliği, O'nun yanındadır.

15. De ki: "Size o istediklerinizden daha hayırlısını haber vereyim mi? Korunan kullar için Rablerinin yanında altından ırmaklar akan, içlerinde sonsuza kadar kalacakları cennetler vardır. Ayrıca orada kendilerine tertemiz eşler ve hele bir de Allah'ın hoşnutluğu vardır. Allah o kulları görür."

16. Onlar ki: "Rabbimiz, inandık iman getirdik; artık bizim suçlarımızı bağışla ve bizleri o ateş azabından koru!" derler.

17. "O sabredenleri, doğruluktan ayrılmayanları, divan duranları, nafaka verenleri ve seher vakitlerinde bağışlanma dileyenleri koru!" derler.

18. Allah kendisinden başka tanrı olmadığına şahittir. Bütün melekler ve ilim ululari da adaleti yerine getirerek şahittirler. O'ndan başka tanrı yoktur; güçlüdür, hikmet sahibidir O.

19. Doğrusu Allah katında din, İslam'dır. O kitap verilenlerin ayrılığa düşmesiise sırf kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki ihtirastandır. Her kim de Allah'ın ayetlerini inkar ederse, şüphe yok ki Allah, hesabı çabuk görendir.

20. Buna karşı seninle tartışmaya kalkışanlara de ki: "Ben yüzümü İslam ile tertemiz Allah'a tuttum, bana uyanlar da." O kitap verilenlerle verilmeyen ümmilere de ki: "Siz İslam'ı kabul ettiniz mi?" Eğer kavgayı kesip İslam'a girerlerse doğru yolu tutmuşlardır. Yüz çevirirlerse, sana düşen ancak tebliğdir; Allah o kulları görüyordur.

21. Allah'ın ayetlerini tanımayanlara, haksızlıkla peygamberleri öldürenlere ve insanlar içinde adaleti ve insafı emreden kimselere kıyanlara acı bir azap müjdele.

22. İşte bunlar, dünya ve ahirette amelleri boşa gitmiş kimselerdir ve onları kurtaracak da yoktur.

23. Baksana o kendilerine kitaptan bir nasip verilmiş olanlara, aralarında hakem olması için Allah'ın kitabına davet olunuyorlar da içlerinden bir kısmı, yüz çevirerek dönüp gidiyor.

24. Çünkü onlar: "Sadece sayılı bir kaç gün dışında asla bize ateş dokunmaz." demekte ve uydurageldikleri yalanlar dinlerinde kendilerini aldatmaktadır.

25. Bakalım o geleceğinde şüphe olmayan gün için kendilerini topladığımız ve hiç kimseye haksızlık edilmeyerek, herkese her ne kazandıysa tamamen ödendiği vakit ne olacak?

26. De ki ey mülkün sahibi olan Allah'ım! Dilediğine mülk verirsin, dilediğinden de mülkü çeker alırsın; dilediğini yüceltir, dilediğini alçaltırsın. Hayır yalnız senin elindedir. Gerçekten sen, herşeye gücü yetensin."

27. Geceyi gündüzün içine sokarsın, gündüzü de gecenin içine sokarsın. Ölüden diri çıkarırsın, diriden ölü çıkarırsın. Dilediğine de sayısız rızık verirsin.

28. İnananlar, inananları bırakıp da kafirleri dost edinmesin. Her kim bunu yaparsa, Allah'tan ilişiği kesilmiş olur. Ancak onlardan bir korunma yapmanız başka. Allah, sizi kendisinden korkmanız için uyarıyor. Sonuçta gidiş Allah'adır.

29. De ki: "İçinizdekileri gizleseniz de belli etseniz de Allah onu bilir ve bütün göklerde ve yerde ne varsa bilir. Allah herşeye gücü yetendir."

30. Herkes ne hayır işlemişse ve ne kötülük yapmış ise önüne konmuş bulacağı gün, onlarla arasında uzak bir mesafe bulunmasını ister. Yine Allah, sizi kendisinden korkmanız için uyarıyor ve Allah, kullarını çok esirgiyor.

31. De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız hemen bana uyun ki Allah da sizleri sevsin ve suçlarınızı bağışlasın; Allah, daima bağışlayan ve esirgeyendir.

32. De ki: Allah'a ve peygambere itaat edin! Eğer aksine giderlerse, şüphe yok ki Allah kafirleri sevmez.

33. Gerçekten Allah, Adem'i, Nuh'u ve İbrahim ailesiyle İmran hanedanını süzüp alemler üzerine seçti.

34. Birbirinden gelen bir zürriyet olarak; Allah işitendir, bilendir.

35. İmran'ın karısı: "Ya Rab! Ben karnımdakini kayıtsızca sana adadım, hemen kabul et bunu benden; çünkü sadece Sensin işiten, bilen Sen!" dedi.

36. Onu doğurduğu zaman: "Ya Rab, onu kız doğurdum" dedi. Oysa ne doğurduğunu Allah daha iyi biliyordu. Halbuki erkek, kız gibi değildi; ben onun adını Meryem koydum ve işte onu ve soyunu taşlanmış şeytanın şerrinden sana ısmarlıyorum.

37. Bunun üzerine Rabbi, onu hoşnutlukla kabul buyurdu, onu güzel bir biçimde yetiştirdi ve Zekeriyya'nın himayesine verdi. Zekeriyya, onun yanına mihraba her girdikçe yeni bir yiyecek bulur ve: "Ey Meryem, bu sana nereden?" derdi. O da: "Allah tarafından" derdi. Şüphe yok ki, Allah dilediğine sayısız rızık verir.

38. O aralık Zekeriyya Rabbine: "Ey Rabbim, bana katından temiz bir soy ihsan eyle; şüphesiz sen duayı işitensin!" diye dua etti.

39. O kalkmış mihrabda namaz kılarken melekler kendisine şöyle seslendiler: "Haberin olsun, Allah sana, Allah'tan gelen bir kelimeyi doğrulayacak, efendi, son derece nefsine hakim ve salihlerden bir peygamber olmak üzere Yahya'yı müjdeliyor.

40. Zekeriyya: "Ey Rabbim, bana ihtiyarlık gelip çatmış, karım da kısır iken, benim nasıl bir oğlum olur?" dedi. Allah buyurdu ki: "Öyle, Allah ne dilerse yapar."

41. Zekeriyya: "Rabbim bana bir alamet ver!" dedi. Allah: "Alametin insanlarla üç gün yalnızca işaretten başka türlü konuşamamandır. Bununla birlikte Rabbini çok an ve akşam. sabah tesbih et!" buyurdu.

42. Melekler şöyle demişlerdi: "Ey Meryem, Şüphesiz Allah seni süzüp seçti, seni tertemiz yarattı ve seni alemin kadınlarına üstün kıldı!

43. Ey Meryem, Rabbine divan dur, secdeye kapan ve rüku edenlerle birlikte rüku et!"

44. Bu, sana vahy ile bildirdiğimiz gayb haberlerindendir, Ey Muhammed, yoksa, Meryem'i hangisi himayesine alacak diye kalemleriyle kur'a atarlarken de çekişirlerken de sen yanlarında değildin.

45. Melekler şöyle dediği vakit: "Ey Meryem, haberin olsun, Allah seni dünya ve ahirette itibarlı biri ve kendisine yakın olanlardan olarak tarafından bir "kelime" ile müjdeliyor! Adı, Meryem oğlu Mesih İsa'dır."

46. "O, hem beşikte iken hem yetişkinliğinde insanlarla konuşacak, hem de iyilerdendir."

47. Meryem: "Ey Rabbim, bana bir beşer dokunmamışken, nasıl çocuğum olur?" dedi. Allah: "Öyle, Allah ne dilerse yaratır, O, birşeyi dilediğinde, yalnızca ona "Ol" der, o da hemen oluverir." buyurdu.

48. Ona hem yazıyı, hem hikmeti, hem Tevrat'ı, hem İncil'i öğretecek.

49. Onu İsrailoğullarına Peygamber olarak gönderecek; onlara diyecek ki: "Ben, size Rabbinizden bir mucize ile geldim. Ben, size çamurdan kuş biçiminde bir yaratık yaparım, içine üflerim; Allah'ın izniyle hemen bir kuş olur. Yine Allah'ın izniyle, andan doğma körü ve abraşı

iyi eder, ölüleri diriltirim ve size evlerinizde yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi haber veririm. Eğer iman edecekseniz, şüphesiz bunda size bir delil vardır.

50. Ben, hem size, Tevrat'tan önümde bulunanı tasdik edici hem de size haram edilenin bir kısmını helal kılmak için ve Rabbınızdan bir mucize ile size geldim; Artık Allah'tan korkun da bana itaat edin.

51. Şüphe yok ki Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Onun için hep O'na kulluk edin! İşte bu doğru yoldur."

52. İsa onların inkar ettiklerini sezince: "Kimdir benim Allah yolunda arkadaşlarım?" dedi. Havariler: "Biziz Allah dininin yardımcıları, biz Allah'a iman ettik. Sen bizim lekesiz bir iman ile teslim olduğumuza şahit ol!" dediler.

53. Ey Rabbimiz, indirdiğine inandık ve Peygamber'in ardınca gittik; şimdi bizi o şahitlerle birlikte yaz!

54. Bununla birlikte hileye başvurdular, Allah da onların hilelerini boşa çıkardı. Allah, hileyi boşa çıkaranların en hayırlısıdır.

55. O vakit ki, Allah şöyle buyurdu: "Ey İsa, gerçekten seni öldüreceğim, seni kendime kaldıracağım, seni o inkar edenlerden arındıracağım ve sana uyanları kıyamete kadar, o inkarcılardan üstün kılacağım. Sonra da hep dönüşünüz Bana olacak ve o zaman anlaşmazlığa düştüğünüz şeyler hakkında aranızda hükmü Ben vereceğim."

56. O inkar edenleri, dünya ve ahirette şiddetli bir azaba çarptıracağım, onların hiçbir yardımcıları da olmayacak!

57. Ancak iman edip yararlı işler yapanlara, mükafatlarını tamamıyla öder ve Allah zulmedenleri sevmez.

58. İşte o hükmü, Biz sana bu ayetlerde ve hikmetlerle dolu Kur'an'dan aşama aşama okuyoruz.

59. Doğrusu Allah katında İsa'nın durumu Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı sonra da ona: "Ol!" dedi. O da hemen oluverdi.

60. Bu gerçek senin Rabbindendir; bunun için şüphe edenlerden olma!

61. Sana gelen ilimden sonra artık her kim seninle tartışmaya kalkarsa de ki: "Gelin, oğullarımızı, oğullarınızı, kadınlarımızı, kadınlarınızı çağıralım, kendimiz ve kendiniz de onlarla bir araya gelelim. Sonra can u gönülden dua edip Allah'ın lanetini yalancıların boynuna geçirelim!"

62. Doğrusu, budur işte o kıssanın gerçek ifadesi. Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur ve Allah gerçekten güçlüdür, hikmet sahibidir.

63. Yine yüz çevirirlerse, muhakkak ki Allah fesatçıları bilir.

64. De ki: "Ey kendilerine kitap verilenler, gelin aramızda ortak bir kelimede birleşelim, Allah'tan başkasına tapmayalım, O'na hiçbir ortak koşmayalım ve Allah'tan başka kimimiz kimimizi Rab edinmesin!" Eğer bundan yüz çevirirlerse: "Bizim gerçekten müslüman olduğumuza şahit olun!" deyin.

65. Ey kendilerine kitap verilenler, niçin İbrahim hakkında tartışıyorsunuz? Oysa Tevrat ve İncil ancak ondan sonra indirildi. Bunuda mı kavraya mıyorsunuz?

66. İşte siz öylesiniz, diyelim ki, biraz bilginiz olan konuda tartışınız. Ama hiç bilginiz olmayan konuda ne diye tartışırsınız? Oysa Allah bilir, siz ise bilmiyorsunuz.

67. İbrahim, ne yahudi ne de hıristiyandı; ancak o, lekesiz bir müslümandı ve Allah'a ortak koşanlardan da olmamıştı.

68. Doğrusu, insanların İbrahim'e en yakını, elbette onun izinden güdenler, şu peygamber ve inananlardır. Allah, inananların velisidir.

69. Kitap verilenlerden bir topluluk, sizleri şaşırtmayı arzu etti. Oysa kendilerini şaşırtıyorlar da farkına varamıyorlar.

70. Ey kendilerine kitap verilenler, neden göz göre göre Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz?

71. Ey kendilerine kitap verilenler, neden hakkı batıla buluyorsunuz da gerçeği bile bile gizliyorsunuz?

72. Kitap verilenlerden bir kısmı da şöyle dedi: "Varın o inananlara indirilene güpe gündüz inanın, sonunda da dönüp inkar edin, belki onlar da dönerler.

73. Ve kendi dininize uyanlardan başkasına aman vermeyin." De ki: "Muhakkak doğru yol, Allah'ın yoludur, size verilen gibisi başka birine veriliyor veya Rabbinizin katında size üstün gelecek diye midir bu? De ki: "Doğrusu nimet Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir ve Allah, nimeti bol olan, herşeyi bilendir.

74. Rahmeti ile dilediğine ayrıcalık verir, Allah çok büyük nimet sahibidir.

75. Kitap verilenlerden öylesi vardır ki, ona yüklerle emanet bıraksan onu sana geri verir. Yine onlardan öylesi vardır ki, ona bir dinar emanet etsen, tepesine binmedikçe onu sana vermez. Çünkü onlar: "Bizim aleyhimizde okur yazar olmayanlarda bir yol yok" derler ve Allah'a karşı bile bile yalan söylerler.

76. Hayır yol var! Her kim verdiği sözü yerine getirir ve sakınırsa şüphesiz, Allah o sakınanları sever.

77. Fakat Allah'a verdikleri sözü ve kendi yeminlerini bir kaç paraya satanlara gelince, onların ahirette hiçbir nasibi yoktur. Allah, onlarla konuşmayacak, kıyamet gününde onlara bakmayacak ve onları temize çıkarmayacaktır. Onların hakkı elim bir azaptır.

78. Bir de onlardan bir grup vardır ki, siz onu kitaptan sanasınız diye, dillerini kitaba bakarak eğip büğerler. Oysa o, kitaptan değildir. Yine: "O, Allah tarafındandır." derler. Oysa Allah tarafından değildir. Ama, bile bile Allah namına yalan söylerler.

79. Allah'ın kendisine kitap, bilgi ve peygamberlik vermiş olduğu hiçbir kişinin kalkıp da insanlara: "Allah'a değil bana kul olun" diyebilme yetkisi yoktur. Ancak: "Kitabı öğretmekte ve ders alıp vermekte olmanız sebebiyle Allah yolunun erleri olunuz!" der.

80. Ve hiçbir zaman melekleri ve peygamberleri tanrılar edinmenizi de emredemez. O halde siz, müslüman olduktan sonra, size inkarcı olmanızı emredebilir mi?

81. Allah, vaktiyle peygamberlerden: "Andolsun ki, size kitap ve hikmetten her ne verdiysem, sonra size beraberinizdekini doğrulayan bir peygamber geldiğinde ona kesinlikle inanacaksınız ve çaresiz ona yardım edeceksiniz." diye söz almış ve: "Bunu kabul ettiniz mi? Bunun üzerine ağır ahdimi boynunuza aldınız mı?" demişti. Onlar: "Kabul ettik." dediler. Allah da: "Öyle ise, şahit olun, ben de sizinle birlikte şahitlik edenlerdenim!" buyurdu.

82. Demek ki, bunun arkasından her kim dönerse artık onlar, hep dinden çıkmış günahkarlardır.

83. Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Oysa ki, göklerde ve yerde ne varsa, hepsi ister istemez O'na teslim olmuş, hep döndürülüp O'na götürülüyorlar.

84. De ki: "Biz, Allah'a, bize indirilene; İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına indirilene; Musa'ya İsa'ya peygamberlere Rablerinden verilene inandık iman getirdik. Onlardan hiçbiri arasında ayırım yapmayız ve biz, ancak O'na boyun eğen müslümanlarız!"

85. Her kim İslam'dan başka bir din ararsa asla kabul edilmez ve o, ahirette hüsrana uğrayanlardan olur.

86. Kendilerine açık deliller gelmiş ve peygamberin hak olduğuna şahitlik etmişken, inananların arkasından nankörlük edip inkara sapan bir milleti, Allah nasıl başarılı kılar! Oysa Allah, zulmedenler topluluğunu başarılı kılmaz.

87. İşte onlar! Cezaları; Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lanetinin üzerlerinde olmasıdır.

88. Sonsuza kadar o lanetin içindedirler, azapları hafifletilmez ve kendilerine mühlet verilmez.

89. Ancak onun arkasından tevbe edip gidişatlarını düzeltenler başka; çünkü Allah, bağışlayan ve çok esirgeyendir.

90. Kesinlikle inanmalarının arkasından inkara sapmış, sonra da inkarcılıkta ileri gitmiş olanların tevbeleri asla kabul edilmeyecektir. Onlar, hep sapıklık içinde kalmış kişilerdir.

91. İnkar etmiş ve inkarcı olarak ölüp gitmiş kimselerin her biri kendini kurtarmak için dünya dolusu altın verecek de olsa, bu onların hiçbirinden asla kabul edilmeyecektir. Onların hakkı elim bir azaptır ve kendilerini kurtaracak da yoktur.

92. Sevdiğiniz şeylerden başkalarına da vermedikçe, tam bir iyilik vasfına eremezsiniz. Her ne harcarsanız şüphesiz Allah onu bilir.

93. Tevrat indirilmeden önce, İsrail'in kendisine yasakladığı şeyler dışında bütün yiyecekler İsrailoğullarına helal idi. De ki: "Haydi Tevrat'ı getirin de onu güzelce okuyun, eğer doğru söylüyorsanız!"

94. Artık bundan sonra Allah adına o yalanı kim uydurmuşsa, onların zalimlerin ta kendileridir.

95. De ki: "Allah doğru söylemiştir. O halde Hakka tapan bir hanif olarak İbrahim'in dinine uyun; o hiçbir zaman Allah'a ortak koşanlardan olmadı.

96. Doğrusu insanlar için kurulan ilk ma'bet, kesinlikle Mekke'deki o çok kutsal ve bütün alemlere hidayet olan İbadet Evi'dir.

97. Onda açık alametler ve İbrahim'in makamı vardır. Oraya giren güvenlik içinde olur. Oraya gitmeye gücü yeten herkesin o İbadet Evi'ni ziyaret etmesi de Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim bu hakkı tanımazsa, Allah'ın kesinlikle ihtiyacı yoktur. O, bütün alemlerden müstağnidir.

98. De ki: "Ey kitap verilenler, niçin Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz? Allah yaptıklarınızı görüp duruyor."

99. De ki: "Ey kitap verilenler, niçin inananları Allah'ın doğru yolundan engelliyorsunuz? Görüp durduğunuz halde niçin onun çarpıklığını istiyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir."

100. Ey iman edenler, eğer o kitap verilenlerden her hangi bir gruba uyarsanız, sizi inandıktan sonra döndürür kafir ederler.

101. Önünüzde Allah'ın ayetleri okunurken ve aranızda O'nun elçisi var iken sizler nasıl olur da inkara dönersiniz? Oysa her kim Allah'a sıkıca tutunursa, o, kesinlikle bir doğru yola çıkarılmıştır.

102. Ey iman edenler, Allah'tan nasıl korkmak gerekiyorsa öyle korkup gerektiği gibi sakının ve kesinlikle müslüman olarak can verin!

103. Hep birlikte Allah'ın ipine sımsıkı tutunun, ayrılığa düşmeyin ve Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Sizler birbirinizin düşmanları iken O, sizin kalplerinizde bir uzlaştırma meydana getirdi ve O'nun nimeti sayesinde uyanıp kardeş oldunuz. Bir de siz, bir ateş çukurunun tam kenarında bulunuyordunuz ve O, sizi tutup ondan kurtardı. Şimdi Allah'a doğru gidebilmeniz için size ayetlerini böyle açıklıyor.

104. Bir de sizlerden, iyiliğe çağıran, doğruyu emreden, kötülükten alıkoyan önde gider bir topluluk bulunsun! İşte arzularına erecek olanlar, onlardır.

105. Sakın kendilerine açık deliller geldikten sonra ayrılık çıkarıp anlaşmazlığa düşenler gibi olmayın! Onlara büyük bir azap vardır.

106. O kimi yüzlerin ağaracağı, kimi yüzlerin kararacağı günde yüzleri kara çıkanlara: "İnandıktan sonra inkar ettiniz öyle mi? O halde nankörlük etmenizin cezası olarak azabı tadın denilecek.

107. Fakat yüzleri ak olanlar hep Allah'ın rahmeti içinde olacaklar ve sonsuza dek onun içinde kalacaklardır.

108. İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir. Onları sana hak sebebiyle okuyoruz. Yoksa Allah alemlere hiçbir haksızlık yapmak istemez.

109. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır ve bütün işler, Allah'a döndürülür.

110. Siz insanlar için çıkarılmış ümmetlerin en hayırlısı olmak üzere yaratıldınız. İyiliğin yapılmasını emreder, kötülüğün yapılmasını yasaklarsınız ve Allah'a inanır iman getirsiniz. Kitap verilenler de inansalardı, haklarında hayırlı olurdu. İçlerinde inananlar varsa da pek çoğu dinden çıkmış fasıklardır.

111. Size ezadan başka hiçbir zarar veremezler. Eğer sizinle çarpışırlarsa, arkalarını dönüp kaçarlar, sonra da kendilerine yardım edilmez.

112. Nerede bulunursalar, alçaklık damgası altında kalmaya mahkumdurlar; meğer ki Allah'ın himayesine ve inananların himayesine sığınmış olsunlar. Onlar, döne dolaşa Allah'ın hışmına uğradılar ve miskinlik altında ezilmeye mahkum kaldılar. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar ve peygamberleri bile bile öldürüyorlardı. Çünkü baş kaldırmışlardı ve aşırı gidiyorlardı.

113. Hepsi bir değildir. Kitap verilenler içinde gece vakitlerinde Allah'ın ayetlerini okuyup secdeye kapanan doğru bir topluluk vardır.

114. Allah'a ahiret gününe inanır, iyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar ve hayırlara koşuşurlar. İşte onlar, iyi kimselerdendirler.

115. Ne hayır işlerlerse, asla karşılıksız bırakılmayacaktır. Allah, takva sahiplerini çok iyi bilir.

116. Küfredenleri, kesinlikle ne malları ne de çocukları Allah'tan kurtaramayacaktır. Onlar, cehennemin sakinleridirler ve hep orada kalacaklardır.

117. Bu dünya hayatında yapmakta oldukları harcamaların durumu, kendilerine zulmeden bir kavmin ekinlerine isabet edip onu mahveden kavurucu soğuk bir rüzgara benzer. Allah, onlara haksızlık etmemişti, fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

118. Ey iman edenler, sizden olmayanları dost edinmeyin; onlar, sizi şaşırtmakta kusur etmezler, sıkıntıya düşmenizi arzu ederler. Baksana, öfkeleri ağızlarından taşmaktadır; sinelerinin gizledikleri ise daha büyüktür. Eğer düşünürseniz, sizlere ayetleri açıkça bildirdik.

119. Ha sizler öyle kimselersiniz ki, onları seversiniz, onlar ise, bütün kitaba inandığınız halde sizi sevmezler. Szinle karşılaştıklarında : "Biz inandık?" derler. Yalnız kaldıklarında ise size olan kinlerinden aleyhinizde parmaklarını ısırırlar. De ki: "Kininizle ölünüz!" Allah, kesinlikle bütün sinelerin özünü bilir.

120. Size bir iyilik dokunursa, fenalarına gider, başınıza bir musibet gelirse onunla ferahlanırlar. Eğer sabırlı olur ve iyi korunursanız, onların hileleri size zarar vermez. Çünkü Allah, onları kendi yaptıkları ile kuşatmıştır.

121. Hani bir vakit erkenden, müminleri savaş için elverişli mevkilere yerleştirmek üzere, ailenden ayrılmıştın. Allah işiten ve bilendi.

122. O zaman içinizden iki grup oluşturanlar, Allah yardımcıları iken, yılıp çekilmek istemişlerdi. Demek ki, inananlar, yalnızca Allah'a dayanmalıdırlar.

123. Gerçek şu ki, sizler çaresiz birkaç kişi iken Allah, size Bedir'de sırf yardımı ile zafer verdi. O halde Allah'tan korkun ki, şükretmiş olasınız.

124. O vakit sen inananlara: "Rabbinizin size indirilmekte olan üç bin melekler yardım etmesi size yetişmez mi?" diyordun.

125. Evet sizler sabreder ve itaatsizlikten sakınırsanız onlar da hemen üzerinize saldırırlarsa, Rabbiniz size beş bin nişanlı melekle yardım edecek.

126. Bunu Allah size yalnızca bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla yatışsın diye yaptı. Zafer, yalnız güçlü, hikmet sahibi Allah'tandır.

127. Küfredenlerden bir kolu kessin veya perişan etsin de hayal kırıklığına uğramış olarak dönüp gitsinler diye.

128. Senin elinde yapacak bir şey yok. Allah ya onların tevbesini kabul eder ya da onlara azap eder. Çünkü onlar, zalimlerdir.

129. Göklerde ne var ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır; dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

130. Ey iman edenler, öyle kat kat katlayarak faiz yemeyin ve Allah'tan korkun ki, arzunuza ulaşasınız.

131. O kafirler için hazırlanmış ateşten sakının!

132. Allah'a ve peygambere itaat edin ki, rahmete erdirilesiniz.

133. Ve koşuşun Rabbinizden bir bağışlanmaya ve takva sahipleri için hazırlanmış eni gökler ve yer genişliğinde olan cennete.

134. O takva sahipleri, bollukta ver darlıkta nafaka verenler, kızdıklarında öfkelerini yutanlar ve insanların kusurlarını bağışlayanlardır. Allah, iyilik edenleri sever.

135. Onlar bir kusur işledikleri veya kendilerine bir zulmettiklerinde Allah'ı ananlar ve hemen günahlarının bağışlanmasını isteyenlerdir. Zaten günahları Allah'tan başka kim bağışlayabilir ki? Bir de onlar, yaptıklarına bile bile ısrar etmezler.

136. İşte bunların mükafatı Rablerinden bir bağışlama ve sonsuza dek kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetlerdir. İyi iş yapanların mükafatı ne de güzeldir!

137. Sizden önce kanun olmuş bir takım olaylar geçti, onun için yer yüzünde dolaşın da peygamberleri yalanlayanların akibetlerinin nasıl olduğunu görün!

138. İşte bu, bütün insanlar için bir açıklama ve özellikle korunacak takva sahipleri için bir hidayet ve öğüttür.

139. Sizler eğer gerçek inananlarsanız, daha yükselecekken gevşemeyin ve üzülmeyin!

140. Eğer size bir yara dokunduysa o heriflere de öyle bir yara dokundu. Biz o günleri insanlar arasında evirip çeviririz. Allah'ın sizden iman edenleri bilmesi ve sizden şehitler alması, şahitler tutması için böyle yaparız. Allah, zulmedenleri sevmez.

141. Bir de Allah, inananları seçip kafirleri mahvedeceği için.

142. Yoksa siz, Allah içinizden savaşanları ve sabredenleri hiç belirlemeden cennete gireceğinizi mi sandınız.

143. Andolsun ki, siz ölümle karşılaşmadan önce onu arzuluyordunuz. Fakat işte onu gördünüz, izleyiciler gibi bakıp duruyordunuz.

144. Muhammed ancak bir peygamberdir. Ondan önce de nice peygamberler gelip geçti. Şimdi o, ölür veya öldürülürse, siz gerisin geriye mi döneceksiniz? Her kim geri dönecek olursa, kesinlikle Allah'a bir zarar veremeyecektir. Fakat Allah, şükredenleri yakında mükafatlandıracak.

145. Allah'ın izni olmadıkça hiç kimse ölmeyecektir. O, vadesi yazılmış şaşmaz bir yazıdır. Bununla birlikte kim dünya nimetini isterse ona da ondan veririz. Şükredenleri ise kesinlikle mükafatlandıracağız.

146. Nice peygamberler vardır ki, bir çok Allah erleri onların maiyyetinde savaştı ve Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı gevşemediler, zaaf göstermediler ve baş eğmediler. Allah da sabredenleri sever.

147. Onların: "Ey Rabbimiz günahlarımızı ve işlerimizdeki taşkınlıklarımızı bağışla, savaş alanlarında ayaklarımızı iyi dire ve kafirlere karşı bizlere zafer ver!" demekten başka bir sözleri de yoktu.

148. Allah da onlara hem dünya nimetini verdi hem de ahiretin güzel sevabını verdi; öyle ya Allah güzel iş yapanları sever.

149. Ey iman edenler, eğer kafirlere itaat edecek olursanız, sizleri tersine çevirirler de öyle bir inkılaba uğrarsınız ki, bütün hüsran içinde kalırsınız.

150. Doğrusu sizin yardımcınız sadece Allah'tır. O, yardım edeceklerin en hayırlısıdır.

151. Allah'ın hiçbir delil indirmediği şeyleri, ona ortak koştukları için, o kafirlerin kalplerine korku düşüreceğiz. Onların varacakları yer cehennemdir. Ne de kötüdür o zalimler yatağı!

152. Gerçek şu ki, sizler Allah'ın izniyle onları kesip doğrarken, Allah'ın size va'di doğru çıktı. Nihayet o sevdiğiniz zaferi Allah size gösterdikten sonra isyan edip verilen emirde çekişip yıldığınız ana kadar ki, kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra Allah, sizleri denemek için onlardan (geri) çevirdi. Bununla birlikte sizi de bağışladı. Çünkü Allah'ın inananlara bir lütfu vardır.

153. O sırada siz sürekli uzaklaşıyor ve dönüp bakmıyordunuz. Peygamber ise arkanızdan sizleri çağırıp duruyordu. Bunun üzerine Allah, ne elinizden kaçırdığınız zafere ne de başınıza gelen felakete üzülmeyesiniz diye, kederden kedere uğrattı. Allah ne yaptığınızı biliyor.

154. Sonra o kederin arkasından size içinizden bir zümreyi saran bir güven, bir uyku indirdi; diğer bir zümre ise kendi dertlerine düşmüş, Allah'a karşı cahiliyye kanaatine benzeyen gerçek dışı bir kanaat besliyorlar: "Bizim yapacağımız bir şey var mı?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz, bütün iş Allah'ındır." Onlar, içlerinde sana açıklamadıkları bir şey gizliyorlar, "Bizim bu işte görüşümüz alınsaydı burada öldürülüp gitmezdik" diyorlar. De ki: "Evinizde bile olsaydınız öldürülmesi takdir edilmiş bulunanlar çaresiz yine çıkıp ölecekleri yerleri boylayacaklardı. Allah içinizdekileri yoklamak ve yüreklerinizdekini meydana çıkarmak için bunu başınıza getirdi. Allah sinlerin özünü bilir.

155. O iki topluluk çarpıştığı gün içinizden arkasını dönenlerin, şeytan yalnızca bazı yaptıklarından dolayı ayaklarını kaydırmak istedi. Yine de Allah onları bağışladı. Allah çok bağışlayıcıdır, halimdir.

156. Ey iman edenler, sakın inkar edip yolculuğa çıkan veya savaşa giden kardeşleri hakkında: "Yanımızda kalsaydılar ne ölür, ne de öldürülürlerdi." diyenler gibi olmayın! Allah bunu onların yüreklerini dağlayan bir acı olarak bıraksın diye böyle söylerler. Oysa yaşatan da öldüren de Allah'tır ve Allah bütün yaptıklarınızı görür.

157. Andolsun ki, eğer Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz kesinlikle Allah'ın bir bağışlaması ve rahmeti, onların dünyada kalıp toplayacakları şeylerden daha hayırlıdır.

158. Andolsun ki, ölseniz de öldürülseniz de kesinlikle Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.

159. Sen yalnızca Allah'ın rahmeti sayesinde onlara yumuşak davrandın. Eğer katı yürekli bir nobran olsaydın kesinlikle etrafından dağılıp gitmişlerdi. O halde onları bağışla, bağışlanmalarını dile ve yapılacak işlerde onların görüşlerini al. Sonra bir kere karar verdin mi artık Allah'a dayan, çünkü Allah, kendisine güvenenleri sever.

160. Eğer Allah size yardım ederse, artık hiç kimse sizi yenemez ve eğer O, sizi yardımsız bırakırsa ondan sonra size yardım etmek kimin haddine? O halde, bütün inananlar yalnızca Allah'a dayansınlar!

161. Bir peygamberin emanete hiyanet etmesi olur şey değildir. Her kim hiyanet ederse, ganimet ve hasılattan bir şey aşırırsa kıyamet gününde

boynuna aldığı şeyi yüklenerek getirir. Sonra da herkese kazandığının karşılığını ödenir, hiç birine haksızlık edilmez.

162. Allah'ın rızası peşinden giden kimse, Allah'ın hışmına uğrayan ve yeri cehennem olan kimseye hiç benzer mi? Orası varılan ne kötü yerdir!

163. Onlar Allah katında derece derecedirler. Allah bütün yaptıklarını görüp duruyor.

164. Allah, müminlere, aralarından kendilerine Allah'ın ayetlerini okuyan, onları arındıran ve onlara kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle büyük bir lütufta bulundu. Oysa, bundan önce açık bir sapıklık içinde idiler.

165. Düşmanlarınızın başına iki mislini getirdiğiniz bir bela kendi başınıza gelince mi: "Bu nereden?" dediniz? De ki: "O, kendi tarafınızdandır." Çünkü Allah, her şeye gücü yetendir.

166. O iki ordu çarpıştığı gün başınıza gelen de yine Allah'ın izniyledir. Hem müminleri belli edeceği

167. hem de münafıkları belli edeceği için ki, bunlara "Gelin, Allah yolunda savaşın veya savunma yapın!" denilmişti. Onlar: "Savaşmayı bilsek arkanızdan gelirdik" dediler. Onlar, o gün imandan çok küfre yakındılar, ağızlarıyla kalplerinde olmayanı söylüyorlardı, Allah onların kalplerinde ne sakladıklarını en iyi bilendir.

168. Kendileri oturarak savaşa giden kardeşleri için: "Bizi dinleselerdi öldürülmezlerdi." diyenlere de ki: "Haydi, o halde kendinizden ölümü geri çevirin, eğer gerçeği söylüyorsanız!

169. Sakın Allah yolunda öldürülenleri ölmüşler sanmayın! Aksine onlar hep hayattadırlar, Rablerinin katında rızıklandırılırlar.

170. Allah'ın kendilerine lütfundan verdiği mutlulukla sevinç duyarlar ve arkalarından şehit olarak kendilerine katılmamış olan mücahitler hakkında: "Onlara hiçbir korku yok ve onlar üzüntü de duymayacaklardır." müjdesinde bulunurlar.

171. Yine onlar, Allah'ın bir nimeti, bir lütfu ile ve Allah'ın, müminlerin mükafatını zayi etmeyeceği müjdesiyle sevinirler.

172. Hele yara aldıktan sonra Allah'ın ve peygamberin emrine uyanların. Müminler içinden özellikle iyilik yapıp fenalıktan sakınanlara pek büyük bir mükafat vardır.

173. Onlar ki, insanlar kendilerine: "Haberiniz olsun, düşmanlarınız size saldırmak için toplandılar, onun için onlardan korkun!" dediler. Bu, onların imanını artırdı ve: "Bize Allah yetişir; O, ne güzel vekildir!" dediler.

174. Sonra da kendilerine hiçbir keder dokunmaksızın Allah'tan bir nimet ve lütuf ile geri döndüler ve Allah'ın hoşnutluğunun ardınca gittiler. Allah, daha da çok bir lütuf sahibidir.

175. Size o haberi getiren şeytan, yalnızca kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın, bana isyandan korkun, eğer inanıyorsanız!

176. O inkarda yarışanlar seni kederlendirmesin; çünkü onlar asla Allah'a bir zarar veremeyeceklerdir. Allah, onlara ahirette bir pay vermemek istiyor. Onlara büyük bir azap vardır.

177. Şüphesiz iman karşılığında küfrü satın alanlar, Allah'a hiçbir zarar veremeyeceklerdir ve onlar için elim bir azap vardır.

178. Bir de inkar edenler, kendilerini bırakışımızın, sakın onlar için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Biz onları sadece günahlarını artırsınlar diye bırakıyoruz.Onlara alçaltıcı bir azap vardır.

179. Allah, inananları bulunduğunuz hal üzere bırakacak değildir. Sonunda murdarı temizden ayıracaktır. Allah, sizlere gaybı bildirecek değildir; fakat Allah ona peygamberlerinden dilediğini seçer. Onun için Allah'a ve peygamberlerine inanın; inanır ve korunursanız size büyük bir mükafat vardır.

180. Allah'ın bol nimetinden kendilerine verdiği şeye cimrilik edenler sakın onu kendilerine hayırlı sanmasınlar. Hayır, o, onlar için bir şerdir. Kıyamet gününde o kıskandıkları mal, boyunlarına tomruk edilecek. Kaldı ki, göklerin ve yerin mirası hep Allah'ındır ve Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

181. Muhakkak ki, Allah: "Allah fakirdir, bizler zenginiz." diyenlerin lakırdılarını işitti. Onların dediklerini peygamberleri haksız yere öldürmeleri ile birlikte yazacağız ve onlara: "Tadın bakalım o yangın azabını!" diyeceğiz.

182. Bu, sizin ellerinizle yaptığınızın karşılığıdır ve Allah kullarına haksızlık yapan değildir.

183. "Allah bize, ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir peygambere iman etmememizi emretti." diyenlere de ki: "Size benden önce de bir takım peygamberler apaçık delilleri ve o dediğinizi getirmişti. O halde, eğer doğru söylüyorsanız, onları niçin öldürdünüz?"

184. Şimdi seni yalanladılarsa, senden önce de o apaçık delillerle o hikmetli sayfalarla ve o nurlu kitapla gelmiş olan bir çok peygamberler yalanlandı.

185. Herkes ölümü tadacaktır. Mükafatlarınız ancak kıyamet günü tamamlanacaktır. Her kim o vakit ateşten uzaklaştırılır da cennete konulursa, işte o, murada erdi. Yoksa, dünya hayatı, aldatıcı bir eşyadan başka bir şey değildir.

186. Çaresiz, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve kesinlikle gerek sizden önce kitap verilenlerden ve gerekse Allah'a ortak koşanlardan bir çok incitici sözler işiteceksiniz. Eğer sabreder ve Allah'tan korkarsanız işte bu, azmedilmesi gereken şerefli işlerdendir.

187. Vaktiyle Allah, kitap verilen okur yazarlardan: "Andolsun ki, onu insanlara anlatacaksınız ve gizlemeyeceksiniz." diye söz almıştı. Derken onlar, onu arkalarına atıp az bir para karşılığında sattılar. Ne kötü bir alışverişti bu!

188. Ettiklerine sevinen ve yapmadıkları işle övülmeyi seven kimseleri de sakın azaptan kurtulur sanma! Onlara elim bir azap vardır.

189. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır ve Allah, her şeye gücü yetendir.

190. Kesinlikle, göklerin ve yeri yaratılışında ve gece ile gündüzün ardarda gelişinde vicdanları temiz akıl sahiplerine gerçekten deliller vardır.

191. Onlar ki, gerek ayakta, gerek otururken ve gerekse yanları üzerinde yatarken Allah'ı anarlar; göklerin ve yerin yaratılışı hakkında inceden inceye düşünenler "Ey Rabbimiz, sen bunu boşuna

yaratmadın, seni bütün eksiklerden tenzih ederiz; o halde bizi o ateş azabından koru.

192. Ey Rabbimiz, şüphesiz sen, kimi o ateşe sokarsan onu kesinlikle rezil ve perişan etmişsindir. Zalimlerin yardımcıları yoktur.

193. Ey Rabbimiz, gerçekten biz: "Rabbinize iman edin!" diye imana çağıran bir davetçiyi işittik ve derhal iman ettik. Ey Rabbimiz, günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve bizleri, Sana ermiş kullarınla birlikte yanına al!

194. Ey Rabbimiz, peygamberlerinle bize va'd ettiklerini ver. Kıyamet gününde yüzümüzü kara çıkarma! Şüphesiz Sen, sözünden caymazsın!"

195. Rableri de onların dualarına şöyle icabet etti: "Kesinlikle ben, içinizden gerek erkek, gerek kadın hiçbir iyilik yapanın işlediğini boşa çıkarmam, hep birbirinizdensiniz. Benim için hicret edenlerin, yurtlarından çıkarılanların, yolumda işkenceye uğrayanların, savaşanların ve bu uğurda öldürülenlerin suçlarını örteceğim. Onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Onlar, Allah tarafından tasavvur edemeyeceğiniz bir mükafata kavuşacaklar. Mükafatın en güzeli Allah yanındadır.

196. Sakın, o Allah'ı tanımayanların refah içinde diyar diyar dolaşmaları seni aldatmasın!

197. Bu kısa bir zevkten ibarettir; sonra varacakları yer cehennemdir. Ne kötü bir döşektir O!

198. Fakat o Allah'tan korkan, korunan kullar için; İçlerinde ebedi kalmak ve Allah tarafından konuk edilmek üzere, altından ırmaklar akan cennetler var. Allah katındaki ise ermişler için daha hayırlıdır.

199. Kitap verilenlerden de Allah'a, size ve kendilerine indirilene, Allah'a boyun eğerek inananlar ve Allah'ın ayetlerini birkaç paraya satmayanlar vardır. İşte onların, Rablerinin katında mükafatları vardır. Şüphe yok ki, Allah hesabını çabuk yapar.

200. Ey iman edenler, sabredin ve sabır yarışında düşmanlarınızı geçin, savaş için hazır ve tetikte bulunun ve Allah'tan korkun ki arzularınıza eresiniz!

SURA 4. NİSA SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ey bütün insan kümeleri, sizleri birtek kişiden yaratan sonra ondan eşini yaratıp ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üreten Rabbinize karşı gelmketen sakının! O Allah'a karşı gelmekten korkun ki, siz O'nun ve o rahimlerin (akrabalık) hürmetine birbirinizden isteklerde bulunursunuz. Şüphesiz ki Allah, üzerinizde gözcü bulunuyor.

2. Allah'tan korkun da yetimlere mallarını verin, murdarı temiz ile, haramı helal ile değişmeyin; onların mallarını kendi mallarınıza katıp yemeyin, çünkü o, büyük bir günahtır.

3. Eğer yetimlerin haklarını gözetemeyeceğinizden korkarsanız, size helal edilen kadınlardan ikişer, üçer, dörder nikahlayın ve eğer bu takdirde adaletli davranamayacağınızdan korkarsanız, o zaman bir kadın ile veya sahibi bulunduğunuz cariye ile yetinin. Bu, azmamanız, haksızlık yapmamanız için daha elverişlidir.

4. Kadınlara mehirlerini efendicesine verin, şayet onun bir kısmını gönüllü olarak bağışlarlarsa, onu da içinize sine sine yiyin.

5. Allah'ın sizi başına diktiği mallarınızı beyinsizlere vermeyin. Onları o malla besleyin, giydirin ve onlara güzel öğütler verin.

6. Yetimleri, evlenme çağına gelinceye kadar gözetin ve denetleyin. Onlarda bir olgunlaşma hissettiğinizde hemen mallarını kendilerine teslim edin, büyüyüp ellerine alacaklar diye o malları israfla yemeye kalkmayın. İhtiyacı olmayan tenezzül etmesin. Muhtaç olan da örfe uygun bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine teslim ettiğiniz zaman karşılarında şahit bulundurun. Hesabınızı doğru tutmak için Allah'ın hareketlerinizi hesaba çekmesi yeter!

7. Anne. baba ve en yakınların bıraktıklarından erkeklere bir pay vardır. Kadınlara da anne. baba ve en yakınların bıraktıklarının azından da çoğundan da farz edilmiş bir pay vardır.

8. Miras taksimi yapılırken uzak akraba, yetimler ve yoksullar da orada hazır bulunuyorlarsa, hem onlara ondan bir miktar verin, hem de gönül alıcı sözler söyleyin.

9. Titresin o kimseler ki, arkalarında elleri ermez, güçleri yetmez çocuklar bırakacak olsalardı onlar için endişe duyacaklardı. O halde Allah'tan korksunlar ve sağlam söz söylesinler.

10. Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler, kesinlikle karınlarına sadece bir ateş yerler ve yarın çılgın bir ateşe yaslanırlar.

11. Allah sizlere, miras taksiminde çocuklarınız hakkında, erkeğe iki dişi payı verilmesini emrediyor. Eğer hepsi kız olup da ikiden fazla iseler, bunlara bırakılan malın üçte ikisi; eğer tek bir kız ise o zaman yarısı verilir. Eğer ölen kişinin çocuğu varsa anne. babasından her birine altıda bir, şayet çocuğu yok da anne. babası mirasçı oluyorsa annesine üçte bir, eğer ölenin kardeşleri de varsa o zaman annesine altıda bir verilir. Bunların hepsi ölenin yapmış olduğu vasiyetin yerine getirilmesinden veya borcunun ödenmesinden sonradır. Babalarınız ve oğullarınızdan hangisinin size fayda bakımından daha yakın olduğunu siz bilmezsiniz. Bütün bunlar, Allah tarafından birer fariza olarak takdir edilmektedir; muhakkak Allah bilendir, hikmet sahibidir.

12. Eğer karılarınızın çocuğu yoksa, bıraktığının yarısı sizindir. Eğer çocuğu varsa, o zaman dörtte biri sizindir. Bunlar, ettikleri vasiyetten veya borçları ödendikten sonradır. Eğer çocuğunuz yoksa, sizin bıraktıklarınızın dörtte biri, çocuğunuz varsa sekizde biri ettiğiniz vasiyetten veya borçtan sonra, karılarınızındır. Eğer bir erkek veya kadının çocuğu ve babası yok da kelale yönünden . yan koldan. ana bir erkek veya kız kardeşi bulunuyorsa her birine altıda bir düşer. Eğer bunlar, bundan fazla iseler, zarara uğratma kasdı olmaksızın yapılan vasiyet veya borçtan sonra üçte birinde ortak olurlar. Bütün bunlar, Allah'tan birer emirdir. Allah her şeyi bilen, cezalandırmada acele etmese de ihmal etmeyendir.

13. İşte bütün bu hükümler, Allah'ın çizdiği sınırlardır. Her kim Allah'a ve O'nun peygamberine itaat ederse, Allah onu içlerinde sonsuza dek oturmak üzere, altından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Bu ise büyük kurtuluştur!

14. Her kim de Allah'a ve peygamberine isyan edip onun sınırlarını aşarsa Allah onu, içinde sonsuza dek kalmak üzere bir ateşe sokar ve ona alçaltıcı bir azap vardır.

15. Kadınlarınızdan zina edenlerin aleyhlerine dört şahit getirin. Eğer şahitlik ederlerse, ölüm onları alıp götürünceye veya Allah onlara bir yol açıncaya kadar evlerde hapsedin.

16. Sizlerden zina edenlerin ikisine de eziyet edin. Eğer tevbe edip kendilerini düzeltirlerse, onları cezalandırmaktan vazgeçin. Çünkü Allah, tevbeleri kabul eden, daima merhamet edendir.

17. Fakat Allah'ın kabul edeceğine söz verdiği tevbe, bilmeden bir kabahat işleyip uzun süre geçmeden pişman olanların tevbesidir. İşte Allah, onların tevbelerini kabul eder, Allah bilendir, hikmet sahibidir.

18. Yoksa günahları yapıp yapıp da her birine ölüm gelince: "İşte ben, şimdi tevbe ettim." diyenlerin ve kafir olarak ölenlerin pişmanlığı fayda etmez. İşte onlara, elim bir azap hazırlamışızdır.

19. Ey iman edenler, kadınlara zorla mirasçı olmanız size helal olmadığı gibi, verdiğiniz mehrin birazını kurtaracaksınız diye, açık bir fuhuş işlemeleri durumu hariç, onları sıkıştırmanız da helal olmaz. Haydi onlarla güzel geçinin! Kendilerinden hoşlanmadınızsa, olabilir ki, sizin hoşlanmadığınız bir şeyde Allah, birçok hayırlar takdir etmiş olur.

20. Eğer bir eşinizi boşayıp yerine başka bir eş almak istiyorsanız, önceki eşinize yüklerle mehir vermiş olsanız bile içinden hiçbir şey geri almayın. Ne diye alacaksınız, bir iftira ederek ve açık günah yüklenerek mi?

21. Nasıl alırsınız ki, birbirinize karıştınız ve onlar sizden sağlam bir söz almışlardı.

22. Bir de babalarınızın evlenmiş olduğu kadınlarla evlenmeyin! Geçen geçti. Şüphesiz o, pek çirkin, pek iğrenç idi ve ne kötü bir adetti!

23. Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerinizin kızları, kız kardeşlerinizin kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt hemşireleriniz, karılarınızın anneleri, kendileriyle zifafa girdiğiniz kadınlarınızdan evlerinizde bulunan üvey kızlarınız, . onlarla zifafa girmemişseniz kızlarıyla evlenmenizde bir sakınca yoktur. ve öz oğullarınızın karıları ve iki kz kardeşi birlikte nikahlayıp almanız haram kılındı. Ancak geçen geçti, çünkü Allah bağışlayıcı ve merhamet edicidir.

24. Bir de harp esiri olarak elinize geçen cariyeler dışında, evli kadınlarla evlenmeniz Allah yazısı olarak haramdır. Bunların dışındakileri ise, zinadan kaçınıp namuslu yaşamak üzere mallarınızla istemeniz size helal kılındı. O halde hangisiyle nikah ile münasebette bulundunuzsa mehirlerini kendilerine bir farz olarak verin. O mehri kesiştikten sonra aranızda bir değişiklik yapmak hususunda anlaşmanızda da size bir günah yoktur. Her zaman Allah hakkıyla bilen mutlak hüküm sahibidir.

25. İçinizden kim hür olan mümin kadınları nikahla alacak mali güce sahip değilse, ona da sahip bulunduğunuz mümin cariyelerinizden var. Allah, kadrinizi imanınız ile çok iyi bilir. Siz müminler hep birbirinizden sayılırsınız, o halde fuhuşta bulunmayan gizli dost edinmeyen, namuslu yaşamakta olan cariyeleri sahiplerinin izniyle

nikahlayınız, mehirlerini de güzelce kendilerine veriniz. Eğer evlendikten sonra bir fuhuş irtikap ederlerse o vakit bunlara, hür kadınlar üzerine terettüp edecek cezanın yarısı lazım gelir. Bu durum sizden günaha girmek korkusunda olanlar içindir. Sabretmeniz ise sizin için daha hayırlıdır. Bununla beraber Allah günahları bağışlayandır, merhamet edendir.

26. Allah sizlere, bilmediklerinizi bildirmek, sizden öncekilerin yollarını göstermek ve hayra erişinizi görerek günahlarınızı bağışlamak istiyor. Allah hem herşeyi bilendir, hem de mutlak hüküm sahibidir.

27. Allah tevbekar olduğunuzu görerek size nazar buyurmak isterken, o şehvetleri peşinde koşanlar sizin büyük bir yamuklukla yamulmanızı, yoldan sapmanızı istiyorlar.

28. Allah sizden ağır teklifleri hafifletmek istiyor; insan zaten zayıf olarak yaratılmıştır.

29. Ey iman edenler, mallarınızı aranızda haksız bahanelerle yemeyin. Ancak kendiliğinizden rıza ile yaptığınız bir alışveriş bunun dışındadır. Kendi kendinizi de öldürmeyin! Allah size karşı gerçekten merhametlidir.

30. Kim de sınırı aşarak, zulmederek bunu yaparsa, yarın onu ateşe yaslayacağız. Allah'a göre bunu yapmak kolaydır.

31. Eğer siz, yasaklandığınız günahların büyüklerinden kaçınırsanız, kusurlarınızı örter ve sizi güzel bir yere koyarız.

32. Bir de Allah'ın bazınıza diğerinden fazla verdiği şeyleri istemeyin. Erkeklere çalışmalarından bir pay, kadınlara da çalışmalarından bir pay vardır. Çalışın da Allah'tan lütfunu isteyin. Her zaman Allah herşeyi iyi biliyor.

33. Erkek ve dişiden her biri için, baba ve ananın, yakın akrabanın ve kendileriyle sözleşme yapıp yeminlerinizin bağladığı kimselerin terikelerinden mirasçılarını tesbit ettik. Onlara da paylarını verin. Çünkü Allah herşeye karşı şahittir.

34. Erkekler, kadınlar üzerinde hakim dururlar, çünkü bir kere Allah birini diğerinden üstün yaratmış ve bir de erkekler mallarından harcamaktadırlar. Bunun için iyi kadınlar, itaatkardırlar. Allah'ın korumasını emrettiği şeyleri, kocalarının yokluğunda da korurlar. Serkeşlik etmelerinden endişe ettiğiniz kadınlara gelince; önce kendilerine nasihat edin, sonra yataklarında yalnız bırakın, yine dinlemezlerse dövün. İtaat ettikleri halde onları incitmek için bahane aramayın. Çünkü Allah, çok yüksek çok büyüktür.

35. Eğer karı. koca arasının açılmasından endişeye düşerseniz, bir hakem erkek tarafından, bir hakem de kadın tarafından gönderin. Bunlar gerçekten barıştırmak isterlerse, Allah aralarındaki dargınlık yerine geçim verir. Şüphesiz ki, Allah herşeyi bilendir ve herşeyden haberdardır.

36. Allah'a ibadet edin, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Sonra babaya, anaya, akrabanıza, öksüzlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya arkadaşa, yolda kalmışa ve ellerinizdeki köle ve cariyelere iyilik edin. Allah, kurumlu, ögüngen olanların hiçbirini sevmez.

37. Onlar ki hem kıskanırlar, hem de herkese kıskançlık tavsiye ederler ve Allah'ın kendilerine lütfundan verdiği şeyleri saklarlar; oysa Biz de öyle nankörlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

38. Onlar, Allah'a ve ahiret gününe inanmadıkları halde mallarını insanlara gösteriş için sarfederler. Kime de şeytan arkadaş olursa, artık o ne kötü arkadaştır.

39. Ne vardı bunlar Allah'a iman etseler, ahiret gününe inansalar ve Allah'ın kendilerine vermiş olduğu şeylerden infak etselerdi zarar mı ederlerdi? Allah, kendilerini bilirdi.

40. Allah zerre kadar zulmetmez ve eğer bir iyilik olursa onu kat kar artırır, ayrıca kendi tarafından da büyük bir mükafat verir.

41. Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz, seni de bunların üzerine şahit getirdiğimiz zaman, bakalım bunların hali nasıl olacak?

42. İşte o gün inkar edip peygambere asi olanlar şöyle arzu edecekler: Keşke yerle bir edilselerdi de Allah'tan bir tek söz gizlemeselerdi.

43. Ey iman edenler, sarhoşken ne söylediğinizi bilinceye kadar; cünüp iken de . yolcu olmanız hariç. guslünüzü edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz hacet yerinden gelir veya kadınlara dokunup da su bulamazsanız o zaman temiz bir toprağa teyemmüm edin; niyetle yüzünüze ve ellerinize sürün. Gerçekten Allah çok affedici ve günahları bağışlayıcıdır.

44. Şu kendilerine Kitap'tan pay verilmiş olanları görmüyor musun? Kendileri sapıklığı satın alıyorlar ve istiyorlar ki siz de yolu sapıtasınız.

45. Düşmanlarınızı Allah çok iyi biliyor. Dost olarak Allah yeter, yardımcı olarak da Allah yeter!

46. O yahudi olanlardan kimileri kelimelerin yerlerini değiştirip, dillerini eğip bükerek, dine dokunarak "Dinledik, isyan ettik." , "Dinle dinlenilmez olsaydın." ve "Bizi güt." diyorlar. Böyle diyeceklerine "Dinledik, itaat ettik.", "Dinle ve bizi gözet." deselerdi elbette haklarında daha hayırlı ve daha dürüst olurdu. Fakat inkarları yüzünden Allah kendilerini lanetlemiştir. Onun için pek azı dışında imana gelmezler.

47. Ey kendilerine kitap verilenler, gelin o beraberinizdekini doğrulamak üzere indirdiğimiz bu kitaba, biz bir takım yüzleri silip de enselerine çevirmeden veya onları Cumartesi yasağını çiğneyenleri lanetlediğimiz gibi, lanetlemeden önce iman edin! Yoksa Allah'ın emri daima yerine gelmiştir.

48. Doğrusu Allah, kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Ondan başkasını ise dilediğine bağışlar. Kim Allah'a ortak koşarsa pek büyük bir cinayeti iftira etmiş olduğunda şüphe yoktur.

49. Şu nefislerini temize çıkarıp duranları görmüyor musun? Hayır, yalnız Allah dilediğini temize çıkarır. Ve onlara kıl kadar zulmedilmez.

50. Bak, Allah'a karşı nasıl yalan uyduruyorlar! Bu apaçık bir günah olarak yeter!

51. Şu kendilerine okuyup yazmaktan biraz nasip verilmiş olanları görmüyor musun? Put ve şeytanlara inanıyorlar da Allah'ı tanımayanlara: "Bunlar, müminlerden daha doğru yoldalar." diyorlar.

52. Onlar, Allah'ın lanetlediği kimselerdir. Her kimi de Allah lanetlerse, artık onu kurtaracak birini bulamazsın.

53. Yoksa onların mülkten, dünya hükümranlığından bir hissesi mi var? Öyle olsa insanlara bir çekirdek bile vermezler.

54. Yoksa o insanlara Allah'ın kendi lütfundan verdiği nimeti çekemiyorlar da haset mi ediyorlar. Oysa Biz İbrahim ailesine kitap ve hikmet verdik, ayrıca büyük bir mülk de verdik.

55. Onun için onlardan kimi ona iman etmekte, kimi de ondan yüz çevirmekte; ona da cehennem alevi yetmektedir.

56. Ayetlerimizi tanımayan kafirleri, onları kuşkusuz, yarın bir ateşe yaslayacağız. Derileri piştikçe azabı duysunlar diye kendilerine değiştirmek üzere başka deriler vereceğiz. Çünkü Allah, izzetinin sonu olmayan bir hikmet sahibidir.

57. İman edip iyi işler yapan müminlere gelince, onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacağız, onlar içlerinde ebedi kalmak üzere. Orada kendilerine gayet temiz zevceler var. Hem de onları gölgelendiren bir gölgeye koyacağız.

58. Haberiniz olsun ki, Allah size emanetleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz vakit adaletle hükmetmenizi emrediyor. Gerçekten Allah size ne güzel öğüt veriyor. Şüphesiz ki Allah işiten ve bilendir.

59. Ey iman edenler, Allah'a itaat edin, peygambere de itaat edin, sizden olan yetkililere de. Sonra bir şeyde anlaşmazlığa düştünüz mü, hemen Allah'a ve Peygamberine arz edin onu, eğer Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanan müminler iseniz. Bu hem hayırlı hem de netice itibariyle daha güzeldir.

60. Bakmaz mısın; o hem sana indirilene, hem senden önce indirilene iman ettiklerini söyleyip gezen kimselere ki, o azgın şeytan tarafından muhakeme edilmelerini istiyorlar. Oysa onu emrolunmuşlardı. O şeytan da onları, bir daha dönemeyecekleri kadar uzak bir sapıklığa düşürmek istiyor.

61. Onlara: "Allah'ın indirdiği hükme gelin, peygambere gelin!" denildiği vakit, münafıkların senden çekindikçe çekindiğini görürsün.

62. Ya kendi yaptıkları yüzünden başlarına bir felaket geldiği zaman durumları nasıl olur? Sonra gelmişler bir de sana: "VAllahi, muradımız sırf bir iyilik yapmak ve ara bulmaktan ibaretti." diye yemin ediyorlar.

63. Onlar öyle kimselerdir ki kalplerinde olanı Allah bilir. Onun için sen onlara aldırma da kendilerine öğüt ver ve nefisleri hakkında dokunaklı sözler söyle.

64. Biz herhangi bir peygamberi gönderdikse, sadece Allah'ın izniyle itaat edilsin diye gönderdik. Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelip günahlarına mağfiret dileselerdi, peygamber de onların bağışlanması için dua ediverseydi, elbette Allah'ı tevbeleri kabul eden ve merhametli bulacaklardı.

65. Yok, yok! Rabbine yemin ederim ki onlar aralarında çıkan çapraşık işlerde seni hakem yapıp, sonra da verdiğin hükümden nefislerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar.

66. Eğer onlara: "Nefislerinizi öldürün!" veya "Yurdunuzdan çıkın!" diye teklif etmiş olsaydık . pek azı hariç. bunu yapmazlardı. Fakat

kendilerine öğütleneni yapsalardı, elbette haklarında çok hayırlı ve inançları ebedileştirmek itibariyle de en sağlam bir hareket olurdu.

67. Elbette o zaman kendilerine tarafımızdan pek büyük bir mükafat da verirdik.

68. Ve elbette kendilerini dosdoğru bir yola çıkarırdık.

69. Her kim Allah'a ve peygambere itaat ederse, işte onlar Allah'ın kendilerine nimet ihsan ettiği peygamberler, dosdoğru kişiler, şehitler ve salihlerle birliktedirler. Bunlar ise ne güzel arkadaştır!

70. İşte bu lütuf Allah'tandır. Yeter ki bilen Allah olsun.

71. Ey iman edenler, hazırlığınızı yapın da müfrezeler halinde harekete geçin, yahut toplu olarak seferber olun!

72. Bununla beraber içinizden öylesi vardır ki, her halde ağırdan alacaktır. Eğer size bir felaket isabet ederse: "Gerçekten Allah bana lütfetti de, onlarla birlikte bulunmadım." der.

73. Ve eğer size Allah'tan bir lütuf erişirse . sanki kendisiyle aranızda hiç bir dostluk yokmuş gibi. mutlaka: "Ah! Keşke onlarla beraber olsaydım da büyük bir murada ereydim!" diyecekti.

74. O halde seferber olun da o geçici dünya hayatını ahiretin ebedi hayatı karşılığında satacak olanlar çarpışsın! Her kim Allah yolunda çarpışır da, öldürülür veya üstün gelirse, her iki surette de Biz ona yarın pek büyük bir mükafat vereceğiz.

75. Hem size ne oluyor da Allah yolunda ve: "Ey bizim Rabbimiz, bizleri halkı zalim olan bu memleketten çıkar, tarafından bize bir sahip gönder ve yine tarafından bize bir yardımcı gönder." diye yalvarıp duran o ezilmiş erkekler, kadınlar ve yavrular uğrunda çarpışmıyorsunuz?

76. İman edenler Allah yolunda cenk ederler, küfredenler ise Tağut =azgın şeytan yolunda çarpışırlar. O halde şeytanın taraftarlarını öldürmeye bakın! Her zaman şeytanın hilesi çürüktür.

77. Bakmaz mısın, o kendilerine: "Ellerinizi savaştan çekin, namaz kılın ve zekat verin!" denilen kimselere? Şimdi üzerlerine savaş farz kılınınca bazıları insanlardan Allah'tan korkar gibi veya daha fazla korkmaya başladılar ve: "Ey bizim Rabbimiz, niçin bize bu savaşı farz kıldın? Ne olurdu kısa bir süre daha bize mühlet verseydin!" dediler. De ki: "Dünya zevki ne de olsa azdır; ahiret ise Allah'tan korkanlar için sırf hayırdır. Hem kıl kadar hakkınız da yenmez."

78. Her nerede olsanız olun, ölüm size yetişir, göklere yükselmiş burçlarda da olsanız. Bununla beraber kendilerine bir güzellik erişti mi "Bu Allah'tandır" diyorlar; Bir felaket dokundu mu "Bu sendendir" diyorlar. De ki: "Hepsi Allah'tandır!" Fakat niye bu adamlar söz anlamaya çalışmıyorlar?

79. Sana güzellikten her ne ulaşırsa, bil ki Allah'tandır; Kötülükten de başına her ne gelirse anla ki sendendir! Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik, şahit olarak da Allah yeter!

80. Kim peygambere itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur, kim de yan çizerse, kendilerine seni gözcü de göndermedik!

81. Sana "Baş üstüne!" diyorlar; sonra da yanından ayrıldıklarında içlerinden bir takımı söylediklerinin aksine tezvirat yapıyorlar, Allah da yaptıkları tezviratı kaydediyor. Onun için sen yüzlerine vurmaktan vazgeç de Allah'a havale et! Allah vekil olarak yeter!

82. Hala Kur'an'ı gerektiği gibi düşünmezler mi? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından olsaydı, elbette içinde bir çok ahenksizlikler bulacaklardı.

83. Hem kendilerine güven ve korku ile ilgili bir haber geldi mi onu yayıveriyorlar; halbu ki, onu peygambere ve içlerinden yetkili olanlara arzetseler, elbette bunların görüş sunabilme yeteneğine sahip olanları onu anlar, bilirlerdi. Eğer Allah'ın lütuf ve rahmeti üzerinizde olmasaydı azınız hariç, şeytana uyup gitmiştiniz.

84. Onun için Allah yolunda çarpış. Ancak nefsinden başkasıyla yükümlü değilsin! Mü'minleri de çarpışmaya teşvik et; umulur ki Allah o küfretmekte bulunanların baskılarını defeder. Allah baskıca daha zorlu, azap vermek bakımından da daha şiddetlidir.

85. Her kim güzel bir aracılıkta bulunursa, ona ondan bir pay vardır; her kim de kötü bir aracılıkta bulunursa, onada ondan bir hisse vardır. Allah herşeyi görüp gözetiyor.

86. Size herhangi bir şekilde sağlık (selam) verildiği zaman, siz de ondan daha güzeli ile sağlık (selam) verin veya yanısı ile mukabele edin! Allah, herşeyi hesaba çekmektedir.

87. Allah, O'ndan tapılacak yoktur, ancak O vardır. Andolsun O, sizi olacağında şüphe olmayan kıyamet gününde toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?

88. O halde siz ne diye münafıklar hakkında iki fırkaya ayrılıyorsunuz? Allah onları kazandıkları vebal yüzünden terslerine döndürdüğü halde; Allah'ın saptırdığı yola getirmek mi istiyorsunuz, Allah her kimi saptırırsa artık sen onu yola getiremezsin.

89. Kendileri küfre saptıkları gibi, sizin de sapmanızı isterler ki eşit olasınız. O yüzden onlar Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan dost edinmeyin; aldırmazlarsa bulunduğunuz yerde kendilerini yakalayıp öldürün ve onlardan ne bir dost, ne de bir yardımcı edinin!

90. Ancak aranızda antlaşma bulunan bir kavme varıp sığınmış bulunanlara veya ne sizinle savaşmayı, ne de kendi kavimleriyle savaşmayı havsalalarına sığdıramayarak size gelmiş olanlara dokunmayın! Allah dileseydi onları size musallat ederdi de sizinle savaşırlardı. O halde onlar sizi bırakıp bir tarafa çekildikleri ve sizinle savaşmayıp barışa yanaştıkları takdirde de Allah onlara dokunmanıza izin vermemiştir.

91. Diğer bir takımını da hem sizden emin kalmak hem de kendi milletinden güven içinde olmayı ister halde bulacaksın. Fitneye sürüklendikçe de döner döner içine atılırlar. Eğer bunlar sizden çekinmez ve barışa yanaşıp saldırıdan geri durmazlarsa, kendilerini bulduğunuz yerde yakalayıp öldürün. İşte bunların aleyhine size açık bir yetki verdik.

92. Bir müminin diğer bir mümini öldürmesi caiz olmaz, meğer ki yanlışlıkla ola. Kim bir mümini yanlışlıkla öldürürse, mümin bir köle azad etmesi ve ölenin mirasçılarına teslim edilecek bir diyet vermesi lazım gelir, meğer ki mirasçılar o diyeti sadaka olarak bağışlamış olalar. Eğer öldürülen . kendi mümin olmakla beraber. size düşman bir kavimden ise, o zaman öldürenin bir esir azad etmesi gerekir. Şayet kendileriyle aranızda bir antlaşma bulunan bir kavimden ise, mirasçılarına teslim edilecek bir diyet vermek ve mümin bir köle azad etmek icap eder. Bunlara gücü yetmeyen, Allah tarafından tevbesinin

kabul edilmesi için, ardı ardına iki ay oruç tutmalıdır. Allah, herşeyi bilendir, hikmet sahibidir.

93. Kim de bir mümini isteyerek öldürürse, artık onun cezası cehennemde ebedi kalmaktır. Allah, ona gazap etmiş, lanetlemiş ve büyük bir azap hazırlamıştır.

94. Ey iman edenler, Allah yolunda adım attığınız vakit, iyice anlayın, dinleyin. Size İslam selamı veren kimseye . dünya hayatının geçici metaına göz dikerek. "Sen mümin değilsin!" demeyin. Allah katında çok ganimetler vardır. Daha önce siz de öyleydiniz, Allah kerem buyurdu da sizleri iman ile tanıştırdı. Onun için iyice anlayın, dinleyin! Gerçekten Allah, ne yaparsanız haberdardır.

95.96. Mü'minlerden özürleri olmaksızın oturanlarla, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla savaşanlar eşit olamazlar. Allah mallarıyla ve canlarıyla savaşanları, oturanlardan mertebece üstün kılmıştır. Gerçi Allah her ikisine de cenneti va'd etmiştir. Bununla beraber Allah savaşanları, oturanlardan büyük bir mükafat, kendi tarafından derece derece verdiği rütbeler, mağfiret ve rahmetle üstün kılmıştır. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

97. Melekler, kendilerine zulmettikleri bir durumda bulunurken canlarını aldıkları kimselere: "Siz ne iş yapmaktaydınız?" diyecekler. Onlar: "Biz yer yüzünde zayıf ve güçsüzdük" diye cevap verecekler. Melekler: "Allah'ın arzı geniş değil miydi, oraya hicret etseydiniz ya!" diyecekler. İşte bunların barınakları cehennemdir. Ona gidiş de ne kötü şeydir!

98. Ancak gerçekten zayıf, hiç birşeye gücü yetmeyen ve hicret için yol bulamayan erkekler, kadınlar ve çocuklar hariç.

99. Çünkü bunlardan Allah'ın o günahı af buyurması ümit edilir, Allah çok affeden ve bağışlayandır.

100. Kim Allah yolunda hicret ederse, yer yüzünde çok yer de bulur, genişlik de bulur. Ve kim Allah'a ve peygambere hicret etmek maksadıyla evinden çıkar da sonra kendisine ölüm yetişirse, muhakkak ki onun mükafatı Allah'a aittir, Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

101. Yolculuk ettiğinizde o küfredenlerin size bir fenalık yapmalarından korkuyorsanız, namazı kısaltmanızda size bir günah olmaz. Gerçekten kafirler sizin açık düşmanlarınızdır.

102. Sen içlerinde olup da onlara namaz kıldırdığında içlerinden bir kısmı seninle beraber namaza dursun, silahlarını da yanlarına alsınlar, bunlar secdeye vardıklarında diğer kısım arkanızda beklesinler, sonra henüz namaz kılmamış olan diğer kısım gelsin seninle beraber kılsınlar ve ihtiyatlı bulunup silahlarını da yanlarına alsınlar. Kafirler silahlarınızdan ve eşyanızdan gafil bulunsanız da size ani bir baskında bulunsunlar diye arzu ederler. Eğer yağan yağmurdan bir güçlüğe uğrarsanız veya hasta olursanız, silahları bırakmanızda bir mahzur yoktur. Bununla beraber ihtiyatı elden bırakmayın. Çünkü Allah kafirler için alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

103. O korkulu zamanda namazı kıldınız mı gerek ayakta, gerek otururken ve gerek yan yatarken hep Allah'ı anın. Korkudan kurtulduğunuz da namazı tam erkanı ile eda edin. Çünkü namaz müminlere belirli vakitlerde yazılı bir farzdır.

104. Düşmanınız olan topluluğu takip etmekte gevşeklik göstermeyin. Eğer siz acı duyuyorsanız, kuşkusuz sizin acı duyduğunuz gibi onlar da

acı duyuyorlardır. Oysa ki siz, Allah'tan onların ümit edemeyecekleri şeyleri umuyorsunuz. Allah, her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

105. Doğrusu Biz sana gerçeğin ta kendisi olan kitab (Kur'an)'ı indirdik ki insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hükmedesin. Sakın hainlerin savunucusu olma!

106. Ve Allah'tan af dile. Çünkü Allah gerçekten bağışlayan, çok merhamet edendir.

107. Kendilerine hiyanet edip duranlar adına mücadeleye kalkışma. Çünkü Allah, günahkar, hain olan kimseleri sevmez.

108. İnsanlardan hainliklerini gizlemeye çalışırlar da Allah'tan gizlemeyi düşünmezler. Halbuki, O'nun razı olmayacağı tezviratı tertip ederlerken, o yanıbaşlarında. Allah onların ne yaptıklarını çok iyi bilir.

109. Haydi, siz bu dünya hayatında onlar adına mücadele ediverdiniz diyelim, fakat kıyamet günü onları kim savunacak ve onlara kim vekil olacak?

110. Oysa ki, kim bir kötülük yapar veya kendine zulmeder de sonra Allah'tan mağfiret dilerse, Allah'ı çok bağışlayıcı ve merhametli bulur.

111. Kim de bir günah işlerse, onu yalnız kendi aleyhine işlemiş olur. Allah ise herşeyi bilir ve hikmet sahibidir.

112. Kim de bir cinayet veya bir suç işler de sonra onu bir suçsuzun üzerine atarsa, şüphesiz bir iftirada bulunmuş ve açık bir günah daha yüklenmiş olur.

113. Allah'ın sana lütfu ve merhameti olmasaydı onlardan bir kısmı seni bile hükmünde doğrudan saptırmayı planlamışlardı, oysa onlar yalnız kendilerini saptırırlar, sana da asla zarar veremezler. Nasıl yapabilirler ki Allah sana kitap (Kur'an) ve hikmet indirmekte ve bilmediklerini sana bildirmektedir. Allah'ın senin üzerinde bulunan lütfu çok büyüktür.

114. Onların fısıldaşmalarının çoğunda hayır yoktur. Ancak sadaka vermeyi veya iyilik yapmayı veya insanların arasını düzeltmeyi isteyenler hariç. Ve her kim bunu Allah'ın rızasını arayarak yaparsa, yarın Biz ona büyük bir mükafat vereceğiz.

115. Kim de doğru, apaçık belli olduktan sonra peygambere muhalefette bulunur ve müminlerin yolundan başka bir yola giderse, onu gittiği o yolda bırakır ve kendisini cehenneme boylatırız ki, o ne kötü gidiştir!

116. Doğrusu Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Ondan başkasını ise dilediğine bağışlar. Kim de Allah'a ortak koşarsa, hakikattan çok uzak bir sapıklığa sapmış demektir.

117. Onlar onu bırakıp da yalnız dişilere (dişi putlara) tapıyorlar ve sadece yalabık (inatçı) bir şeytana tapıyorlar ki,

118. Allah onu lanetlemiş, o da şöyle demişti: "Celalin hakkı için kullarından belirli bir kısmını alacağım.

119. Ve mutlaka onları saptıracağım ve her durumda onları kuruntulara düşürüp, olmayacak kuruntularla aldatacağım. Mutlaka onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar ve yine mutlaka onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler." Ve her kim

Allah'ı bırakıp şeytanı dost edinirse, şüphesiz açıktan açığa bir zarara düşmüştür!

120. Şeytan onlara vaadde bulunur, kuruntu ve ümitlere düşürür. Fakat şeytan onlara kuru bir aldatmadan başka ne va'deder?

121. İşte onların varacakları yer cehennemdir ve ondan kurtuluşa hiçbir çare bulamayacaklardır.

122. İman edip de iyi işler yapan kimselere gelince, yarın onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacağız, ebedi olarak oralarda kalacaklar. Bu Allah'ın gerçek va'didir. Allah'tan başka doğru sözlü kim olabilir?

123. O, ne sizin kuruntularınıza, ne de kitap ehlinin kuruntularına göredir. Kim bir kötülük yaparsa onunla cezalanır ve Allah'tan başka da ne bir koruyucu, ne de bir yardımcı bulabilir.

124. Erkek olsun, kadın olsun her hangi bir kimse mümin olarak iyi bir iş yaparsa, işte böyleleri cennete girerler ve zerrece hakları yenmez.

125. Din bakımından o kimseden daha iyi kimdir ki, özü iyi olarak yüzünü İslam ve Allah'a tutmuş ve muvahhid olarak İbrahim'in dinine uymuştur. Allah ki, İbrahim'i dost edinmişti.

126. Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. Allah herşeyi kuşatıcıdır.

127. Bir de senden kadınlar hakkında fetva istiyorlar. De ki: "Onlar hakkında fetvayı size Allah veriyor; Yazılmış hakları olan mirası kendilerine vermediğiniz ve nikahlamayı istemediğiniz öksüz kızlar, mağdur çocuklar ve yetimlere adil davranmanız hakkında kitapta yüzünüze karşı okunup duran ayetler var!" Daha da hayra dair ne yaparsanız, şüphe yok ki, Allah onu da biliyor.

128. Eğer bir kadın kocasının serkeşliğinden veya yüz çevirmesinden endişe ederse, barışarak aralarını düzeltmelerinde bir mahzur yoktur. Anlaşma her zaman hayırdır. Nefisler ise kıskançlığa hazırlanagelmiştir. Eğer arayı düzeltir ve geçimsizlikten sakınırsanız şüphe yok ki, Allah yapacağınız her şeyden haberdardır.

129. Kadınlarınız arasında her yönden adaletli davranmaya ne kadar uğraşsanız yine güç yetiremezsiniz. Bari birisine büsbütün meyledip de ötekini askıdaymış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve haksızlıktan sakınırsanız şüphesiz Allah bağışlar ve merhamet eder.

130. Eğer ayrılırlarsa Allah kudretiyle her birini diğerine muhtaç etmez. Allah kudreti geniş bir hikmet sahibidir.

131. Allah'ındır göklerde ve yerde ne varsa. Andolsun ki, sizden önce kitap verilenlere de, size de: "Allah'tan korkun!" diye tavsiye etmiştik. Bununla birlikte inkar ederseniz biliniz ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah her şeyden müstağni ve övülmeye layıktır.

132. Allah'ındır bütün göklerdeki ve yerdeki! Dayanılacak (vekil) olarak da Allah yeter!

133. Ey insanlar, O dilerse sizleri götürür, yerinize başkalarını getirir! Allah buna da kadirdir.

134. Kim dünya nimeti isterse, bilsin ki, dünya nimeti de, ahiret nimeti de Allah'ın katındadır. Allah herşeyi işitir ve görür.

135. Ey iman edenler, hak ölçülerle hareket edip adaleti yerine getirmeye uğraşan hakimler, Allah için şahitlik yapan kişiler olunuz. Gerek kendileriniz veya ana. babanız yahut en yakınlarınız aleyhine olsun; gerek zengin, gerek fakir olsun. Çünkü Allah, ikisinden de önceliklidir. Bundan dolayı adaletten uzaklaşıp da nefsinize uymayın. Şahitlik yaparken dilinizi eğer, bükerseniz veya çekinirseniz, şüphesiz Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

136. Ey iman edenler, Allah'a, peygamberine, peygamberine indirdiği kitaba, daha önce indirdiği kitaba da iman edin! Kim Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine ve ahiret gününe inanmazsa, pek derin bir sapıklığa saplanıp gitmiştir.

137. İman ettikten sonra küfre gidenleri, sonra yine iman edip tekrar küfre gidenleri, sonra da küfürde ileri gidenleri Allah ne affedecek, ne de doğru bir yola çıkaracaktır.

138. Münafıklara müjdele ki, onlara acı bir azap var!

139. Onlar ki, müminleri bırakıp kafirleri dost ediniyorlar; onların yanında izzet ve şeref mi arıyorlar? Oysa izzet ve şeref, tamamıyla Allah'a aittir.

140. O, size kitab'ında şunu da indirmiştir: "Allah'ın ayetlerinin inkar edildiğini ve onlarla eğlenildiğini işittiğiniz zaman başka bir konuşmaya dalmalarına kadar o heriflerin yanlarında oturmayın, yoksa siz de onlar gibi olursunuz. Şüphesiz ki Allah, münafıklarla kafirleri, topunu birlikte cehennemde bir arada toplayacaktır.

141. Onlar ki, sizi gözetleyip duruyorlar; Eğer Allah tarafından size bir zafer ulaşırsa: "Beraber değil miydik?" diyecekler; Eğer kafirlere zaferden bir pay düşerse: "Biz sizden üstün gelmedik mi? Sizi müminlerden kurtarmadık mı?" diyecekler. Allah kıyamet günü aranızda hükmünü verecektir. Ve hiçbir zaman kafirler için müminler aleyhine bir yol ve imkan verecek değildir.

142. Her zaman münafıklar Allah'a hile yapmaya çalışırlar, Allah da hilelerini başlarına geçirir. Namaza kalktıkları vakit üşene üşene kalkarlar, halka gösteriş yaparlar, yoksa Allah'ı pek az anarlar.

143. Arada (İman ile küfür arasında) bocalayıp duruyorlar; ne onlardan yana oluyorlar, ne de bunlardan. Kimi de Allah şaşırtırsa artık ona sen bir yol bulamazsın.

144. Ey iman edenler, müminleri bırakıp da kafirleri başınıza geçirmeyin! Kendi aleyhinizde Allah'a açık bir saltanat vermek ister misiniz.

145. Şüphesiz münafıklar cehennemin en alt tabakasındadırlar. İhtimal yok onlara bir kurtarıcı da bulamazsın.

146. Ancak tevbe edip durumlarını düzelten, Allah'a sarılıp dinlerini Allah için samimi kılan kimseler müstesna, çünkü bunlar müminlerle beraberdir. Müminlere ise Allah büyük bir mükafat verecektir.

147. Şükredip iman ederseniz, Allah size ne diye azap etsin? Oysa Allah, şükrü bilen bir bilendir.

148. Allah, çirkin sözün açıklanmasını sevmez; ancak söyleyen haksızlığa uğramışsa başka. Allah, herşeyi işiten, hakkıyla bilendir.

149. Bir hayrı açıklar veya gizlerseniz ya da bir kötülüğü bağışlarsanız, şüphe yok ki, Allah çok bağışlayan, herşeye gücü yetendir.

150. Allah'a ve peygamberlerine inanmayanlar, Allah'ı tanıyıp peygamberleri tanımayarak aralarında ayırım yapmak isteyenler, "Peygamberlerin kimine inanırız, kimine inanmayız." Diyerek küfür ile iman arasında bir yol tutmak isteyenler,

151. İşte onlar, gerçek kafirlerdir, Biz de kafirler için alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

152. Allah'a ve peygamberlerine iman eden ve peygamberlerinden hiçbirinin arasında ayırım yapmayan kimselere gelince, işte onların yarın kendilerine mükafatlarını vereceğiz. Allah, bağışlayıcıdır, merhamet sahibidir.

153. Kitap ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirivermeni istiyorlar. Çok görme: Musa'dan daha da büyüğünü istediler ve: "Allah'ı bize açıkça göster." dediler de zulümleri yüzünden kendilerini yıldırım çarptı. Sonra kendilerine o kadar mucizeler gelmişken tuttular danaya taptılar. Biz bunları bağışladık ve Musa'ya güçlü bir saltanat verdik,

154. söz vermeleri için Tur'u üstlerine kaldırdık ve onlara: "Secdelere kapanarak o kapıya girin!" dedik. "Cumartesiye saygısızlık etmeyin!" diye kendilerini uyardık ve onlardan sağlam bir söz aldık.

155. Bunun üzerine sözleşmelerini bozmaları, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve "kalplerimiz kılıflı" demeleri sebebiyle, . Doğrusu Allah, inkarları yüzünden onların kalplerini mühürlemiştir de onun için pek azı dışındakiler iman etmezler.

156. Yine inkarları ve Meryem'e büyük bir iftirada bulunmaları

157. ve: "Biz Allah'ın peygamberi Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük." Demeleri yüzünden. Oysa onu ne öldürdüler, ne de astılar. Fakat kendilerine bir benzetme yapıldı. Onda anlaşmazlığa düşenler bundan dolayı şüphe içindedirler, o hususta tahmin peşinde gitmekten başka hiç bir bilgileri yoktur. Kesin olarak O'nu öldürmediler.

158. Doğrusu Allah, O'nu kendine doğru yükseltti. Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.

159. Andolsun, kendilerine kitap verilenlerden ölümünden önce ona iman etmeyecek hiç bir kimse yoktur. Kıyamet gününde de aleyhlerine şahit olacaktır.

160. Yahudilerin zalimlikleri ve Allah yolundan çevirmeleri sebebiyle onlara helal edilmiş olan bir çok temiz ve hoş nimetleri kendilerine yasakladık.

161. Bir de kendilerine yasaklanmış olduğu halde faiz almaları ve halkın mallarını halsızlıkla yemeleri sebebiyle. Onların kafir olarak kalanlarına acı bir azap hazırladık.

162. Fakat içlerinden ilimde derinleşmiş olanlar ve inananlar, senden önce indirilenle birlikte sana indirilene de iman ediyorlar. Özellikle namaza devam edenlerle zekat verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar yok mu, işte onlara yarın büyük bir mükafat vereceğiz.

163. Gerçekten biz sana, Nuh'a ve ondan sonra gelen bütün peygamberlere vahyettiğimiz gibi vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a,

torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettiğimiz ve Davud'a Zebur'u verdiğimiz gibi.

164. Ve gerek sana önceden kendilerini anlattığımız peygamberleri, gerekse anlatmadığımız peygamberleri gönderdiğimiz, hem de Allah'ın Musa'ya kelam söylemesi gibi.

165. Bunlar artık insanların peygamberlerden sonra Allah'a karşı ileri sürecekleri bir özürleri olmasın diye, hep rahmet müjdecileri ve azap habercileri olarak gönderilmiş peygamberlerdir. Allah, daima güçlüdür, hikmet sahibidir.

166. Fakat Allah, özellikle sana indirdiği ile şahitlik ediyor ki, onu kendi bilgisi ile indirdi. Melekler de şahitlik ediyorlar, kaldı ki Allah'ın şahit olması yeter!

167. Şüphesiz inkara sapıp Allah yolundan alıkoyanlar, büyük bir sapıklığa dalmışlardır.

168.169. Şüphesiz küfredip haksızlık edenleri Allah bağışlayacak ve cehennem yolundan başka bir yola da çıkaracak değildir; orada sonsuza dek kalacaklardır. Bu da Allah için kolaydır.

170. Ey insanlar, gerçek şu ki, Rabbinizden size hak ile peygamber geldi. Hakkınızda hayırlı olması için hemen ona iman edin! Eğer ona inanmayacak olursanız, şüphe yok ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Allah, herşeyi bilendir, hikmet sahibidir.

171. Ey kitap verilenler, dininizde aşırılığa gitmeyin ve Allah hakkında yalnızca gerçeği söyleyin! Meryem oğlu Mesih İsa, yalnızca Allah'ın peygamberi, Meryem'r ulaştırdığı kelime'si ve ondan bir ruhtur; başka birşey değil. Gelin Allah'a ve O'nun peygamberlerine iman getirin ve "üçtür" demeyin. Bundan vazgeçin; hakkınızda hayırlı olur! Allah, ancak bir tek İlah'tır, haşa O'nun bir oğlu olması asla düşünülemez. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Vekil olarak da Allah yeter.

172. Mesih de Allah'a bir kul olmaktan asla çekinmez en yakın melekler de. Her kim O'na ibadetten çekinir ve kibirlenirse, bilsin ki, O, yarın hepsini huzurunda toplayacaktır.

173. İşte o zaman, iman edip güzel işler yapanlara mükafatlarını tamamıyla ödeyecek hem de bol ihsanından fazlasını bile verecektir. Ancak o kibirlerine yediremeyip çekinenleri acı bir azap ile cezalandıracak ve Allah'a karşı kendilerine ne bir kayırıcı, ne de bir yardımcı bulamayacaklardır.

174. Ey insanlar, bakın size Rabbinizden kesin bir delil geldi; size açık bir nur indirdik.

175. Kim Allah'a iman edip buna sarılırsa, yarın Allah onları kendi katında mutlak bir rahmet içine koyacak, bol nimetine kavuşturacak bir de onları, doğru kendisine varan bir yolun yolcusu edecek.

176. Senden fetva istiyorlar. De ki: "Allah, babası ve çocuğu olmayan kişinin mirası hakkında size şöyle fetva veriyor: "Eğer çocuğu olmayıp bir kız kardeşi olan bir kimse ölürse, bıraktığının yarısı kız kardeşine kalır. Eğer kız kardeşinin çocuğu yoksa, bu erkek kardeş ona varis olur. Eğer iki kız kardeşi varsa, bıraktığının üçte ikisi bunlara kalır. Eğer erkekli dişili kardeşleri varsa, o zaman erkeğe iki dişi payı kadar düşer" Allah, size şaşırıyorsunuz diye bunları açıklıyor. Allah, herşeyi bilendir.

SURA 5. MAİDE SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ey iman edenler, sözleşmelerinizi yerine getiriniz! İhrama girdiğinizde avlanmayı helal saymamanız şartıyla size, şu okunacak olanların dışındaki hayvanlar helal kılındı. Şüphesiz ki, Allah istediği hükmü koyar.

2. Ey iman edenler, ne Allah'ın şearine =dini merasimlerine, ne haram aya, ne kurbanlık hediyelere, ne gerdanlıklarına, ne de Rablerinin gerek nimetini, gerekse hoşnutluğunu arayarak Beyt. i Haram'a doğru gelenlere sakın saygısızlık etmeyin! İhramdan çıktığınızsa, isterseniz avlanın. Sizi Mescid. i Haram'dan alıkoydular diye bazılarına karşı beslediğiniz kin, sakın sizi tecavüze sevketmesin! İyilik ve takva sahibi olmada yardımlaşın, günah ve sınırı aşmada yardımlaşmayın! Allah'tan korkun; çünkü Allah'ın cezası çok çetindir.

3. Size şunlar haram kılındı: Ölü, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yuvarlanmış, süsülmüş, yırtıcı hayvanlar tarafından yenmiş olup da henüz canlı iken kesmedikleriniz, dikili taşlar üzerinde boğazlananlar ve zararla kısmet paylaşmanız. Bunlar, birer yoldan çıkıştır. Bugün kafirler dininizi söndürebilmekten ümitlerini kestiler; onlardan korkmayın, yalnız benden korkun! İşte bugün dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak müslümanlığa razı oldum. Her kim aşırı açlık durumunda çaresiz kalır da günaha eğilim maksadı olmaksızın, onlardan yemek zorunda olursa, elbette Allah, bağışlayandır, merhamet sahibidir.

4. Sana kendilerine neyin helal edildiğini soruyorlar. De ki: Size bütün temiz nimetler helal edildi. Allah'ın size öğrettiği şekilde eğiterek yetiştirdiğiniz avcı hayvanların size tutuverdiklerinden yiyin ve üzerine besmele çekin, Allah'tan korkun; Çünkü Allah, hesabı çabuk görendir.

5. Bugün temiz nimetler size helal edildi. Kendilerine kitap verilenlerin yemekleri size, sizin yemekleriniz de onlara helaldır. Hür mü'min kadınlarla, sizden önce kendilerine kitap verilenlerin hür kadınları, namusunuzu muhafaza etmek, zina etmemek, gizli dost tutmamak, kendilerine mehirlerini verip nikahlamak şartıyla size helaldır. Her kim şeriatın hükümlerini tanımazsa, bütün yaptıkları boşa gitmiştir ve o ahirette zarara uğrayacaklardandır.

6. Ey iman edenler, namaza kalkacağınız vakit, yüzlerinizi, dirseklere kadar; ellerinizi yıkayın; başlarınızı meshadip topuklara kadar ayaklarınızı (yıkayın). Eğer cünüpseniz tastamam yıkanın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz veya biriniz hacet yerinden gelmişse ya da kadınlara dokunmuş olup da su bulamazsanız, o zaman temiz bir toprakla teyemmüm edin, niyetle o topraktan ellerinize ve yüzlerinize sürün. Allah'ın muradı sizi sıkıntıya koşmak değildir; fakat O, sizi tertemiz yapmak ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak istiyor ki, şükredesiniz.

7. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve "İşittik ve itaat ettik." dediğiniz zaman sizden aldığı sözü unutmayın, Allah'tan korkun; çünkü Allah, bütün sinelerin özünü bilir.

8. Ey iman edenler, Allah için duran (gerekeni yapan) hakimler, adalet örneği şahitler olun! Sakın bir kavme olan kininiz sizi adaletsizliğe itmesin! Adaletli davranın! Takvaya en yakın olan odur. Allah'tan korkun! Çünkü Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

9. Allah, iman edip güzel işler yapanlara, kendilerine hem bağışlanma hem de büyük mükafat olduğuna dair söz verdi.

10. Küfredip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar cehennem sakinleridir.

11. Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki o nimetini anın! Hani bir vakit bir topluluk size el uzatmayı kurmuştu da O, bunların ellerini size dokundurmalarını engellemişti. Siz, hep Allah'tan korkun ve mü'minler yalnız Allah'a dayansınlar!

12. Andolsun ki, Allah, İsrail oğullarından söz almıştı, içlerinden on iki kefil de göndermiştik ve Allah: "Haberiniz olsun Ben sizinle beraberim. Andolsun ki, eğer siz namazı kılar, zekatı verir, peygamberime inanır, kendilerine kuvvetle yardım eder ve Allah'a gönülden ödünç verirseniz, kesinlikle günahlarınızı silerim ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere koyarım. Bundan sonra içinizden her kim nankörlük edip küfre saparsa, artık düz yolun ortasından sapmış, kendini zayi etmiş olur." diye buyurmuştu.

13. Sonra bu sözleşmelerini bozmaları yüzünden, Biz onları lanetledik ve kalplerini kaskatı ettik. Onlar, kelimleri yerlerinden oynatarak değiştirirler, uyarıldıkları gerçeklerden paylarını almayı unuttular. İçlerinden pek azı dışında, onlardan sürekli bir hainlik görürsün, yine de sen, onları affet ve aldırma! Çünkü Allah, iyilik yapanları sever.

14. "Biz hıristiyanız." diyenlerden de antlarını almıştık; derken bunlar da uyarıldıkları gerçeklerin birçoğunu unuttular. Biz de aralarına, kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin bıraktık. Yarın Allah, onlara ne sanatlar yaptıklarını bildirecektir.

15. Ey kitap verilenler, şimdi size, kitabınızın gizlemekte olduğunuz birçok yerlerini sizlere açıklayan birçoğunu da geçiveren Peygamberimiz geldi. İşte size Allah'tan bir nur, bir parlak kitap geldi.

16. Allah, rızası ardınca gidenleri onunla kurtuluş yollarına yöneltecek ve izni ile onları karanlıklardan aydınlığa çıkarıp doğru bir yola koyacak.

17. Andolsun ki, "Meryem'im oğlu Mesih, Allah'tır." diyenler kafir olmuşlardır. De ki: "Eğer Allah, Meryem'in oğlu Mesih'i annesini ve yeryüzünde bulunanların hepsini yok etmek isterse, ondan kim birşey kurtarabilir?" Bütün göklerin, yerin ve aralarındakilerin hükümranlığı Allah'ındır, dilediğini yaratır ve Allah herşeye gücü yetendir.

18. Bir de yahudiler ve hıristiyanlar: "Biz Allah'ı oğulları ve sevgilileriyiz." dediler. De ki: "Öyle ise neden size günahlarınızdan dolayı azap ediyor? Doğrusu siz, onun yarattıklarından bir insan topluluğusunuz. O, dilediğini bağışlar, dilediğini cezalandırır. Göklerin, yerin ve aralarındakilerin hükümranlığı Allah'ındır ve sonunda dönüş de O'nadır!

19. Ey kitap verilenler, bakınız size, peygamberlerin gelişinin kesintiye uğradığı bir zamanda: "Bize ne müjdeyle sevindirecek bir müjdeci ne de ihtar ile gocunduracak bir uyarıcı gelmedi!" demeyesiniz diye, tatlı ve acı gerçekleri açıklayan elçimiz geldi! İşte size hem müjdeci hem de uyarıcı bir peygamber geldi! Allah, her şeye gücü yetendir.

20. Bir zaman Musa, kavmine: "Ey kavmim, Allah'ın size verdiği nimeti düşünün; çünkü O, içinizden peygamberler gönderdi, sizi hükümdarlar yaptı ve alemlerden hiçbirine vermediğini size verdi.

21. Ey kavmim, haydi Allah'ın sizin için yazdığı Mukaddes Yer'e girin ve gerisin geri dönmeyin, yoksa zarara uğramış olarak perişan olursunuz." demişti.

22. Onlar: "Ey Musa, orada hepsi de zorba bir topluluk var ve onlar oradan çıkmadıkça biz oraya girmeyiz. Eğer onlar çıkarlarsa biz de gireriz." dediler.

23. Allah'ın her ikisine de nimet verdiği, Allah'a karşı gelmekten korkan iki er çıkıp şöyle söyledi: "Onlara kapıdan hücum edin, kapıyı tutun, oraya bir kez girdiniz mi kesinlikle galipsiniz, haydi Allah'a dayanın, gerçekten inanan kimselerseniz!"

24. Onlar: "Ey Musa, onlar orada bulundukça biz asla oraya girmeyiz! Haydi, sen Rabbinle git, ikiniz savaşın; biz işte burada oturacağız!" dediler.

25. Musa: "Ey Rabbim, görüyorsun, ben kendimden ve kardeşimden başkasına söz geçiremiyorum; artık bizimle o doğru yoldan çıkmış topluluğun arasını ayır!" dedi.

26. Allah şöyle buyurdu: "Artık orası, onlara kırk yıl yasak edildi. Oldukları yerde sersem sersem dönüp duracaklardır. Artık o yoldan çıkmış topluluğa acıma!"

27. Bir de onlara Adem'in iki oğlunun başından geçen olayı hakkıyla oku! Hani ikisi, birer kurban sunmuşlardı da birininki kabul edildi, diğerininki edilmedi. Bu: "Ben seni kesinlikle öldüreceğim!" dedi. Diğeri: "Allah, ancak kendisinden korkanlarınkini kabul buyurur.

28. Andolsun ki, sen beni öldürmek için bana el uzatsan da ben seni öldürmek için sana el uzatacak değilim. Çünkü ben, alemlerin Rabbı olan Allah'tan korkarım.

29. Ben, hem benim hem de kendinin günahını yüklenip cehennemliklerden olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası işte budur!" dedi.

30. Bunun üzerine nefsi ona kardeşini öldürmeyi kolay gösterdi de tutup onu öldürdü ve artık hüsrana uğrayanlardan olmuştu.

31. Derken Allah, kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini göstermesi için yeri deşen bir karga gönderdi. O: "Eyvah, şu karga olup da kardeşimin cesedini gömemedim ha!" dedi ve artık pişmanlığa düşenlerden olmuştu.

32. Bunun için İsrailoğullarına kitapta şunu bildirmiş idik: "Her kim bir kişiyi, bir kişi karşılığı veya yeryüzünde bir bozgunculuğu olmaksızın öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir adamın hayatını kurtarırsa, bütün insanların hayatını kurtarmış gibi olur." Andolsun ki, peygamberlerimiz onlara apaçık delillerle geldiler de sonra içlerinden bir çoğu, bütün bunların arkasından hala yeryüzünde bozgunculuk ve cinayette çizgiyi aşmaktadırlar.

33. Allah'a ve peygamberine karşı savaşmaya kalkışan ve yeryüzünde bozgunculuğa çalışanların cezası, öldürülmelerinden veya asılmalarından veya ellerinin ve ayaklarının çaprazlama kesilmesinden veya bulundukları yerden sürülmelerinden başka bir şey olmaz. Bu, onların dünyada çekecekleri bir zillettir. Ahirette ise kendilerine büyük bir azap vardır.

34. Ancak, siz kendilerini ele geçirmeden önce tevbe edenleri olursa, biliniz ki, Allah bağışlayan ve merhamet edendir.

35. Ey iman edenler, Allah'tan korkun, O'na yaklaşmaya vesile arayın, O'nun yolunda cihad edin ki, mutluluğa erebilesiniz.

36. Şüphesiz, o küfredenler, yeryüzündekilerin hepsi ve bir o kadarı kendilerinin olsa da kıyamet gününün azabından kurtulmak için tümünü fidye verecek olsalar, yine kendilerinden kabul edilmez. Onlara elem veren bir azap vardır.

37. Onlar, ateşten çıkmak isteyecekler, fakat ondan çıkacak değillerdir. Onlara boyuna sürüp gidecek bir azap vardır.

38. Hırsızlık eden erkek ve hırsızlık eden kadın, suçları sabitleşince, yaptıklarının karşılığı ve Allah tarafından kelepçek (caydırıcı bir ceza olmak üzere) ellerini kesin. Allah, güçlüdür, hikmet sahibidir.

39. Böyle iken her kim de yaptığı zulmün ardından tevbe edip dürüstlüğe dönerse, Allah elbette tevbesini kabul eder, çünkü gerçekten Allah, bağışlayan ve merhamet edendir.

40. Bilmez misin ki, göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır, dilediğini azaba çeker, dilediğinin günahını bağışlar. Allah herşeye gücü yetendir.

41. Ey şanlı Peygamber, gerek ağızlarıyla "Biz inandık." deyip de kalpleriyle inanmayanlardan, gerekse yahudilerden küfürde yarışanlar seni üzmesin! Onlar yalancılık etmek için dinlerler, sana gelmeyen bir topluluk hesabına dinlerler, yerli yerinde söylenen kelimeleri sonradan değiştirirler, "Size böyle fetva verilirse tutun, verilmezse sakının!" derler. Allah, kimin fitneye düşmesini dilerse sen onun lehine Allah'tan hiçbir şey koparamazsın. Onlar, öyle kimselerdir ki, Allah, kalplerini temizlemek istememiştir. Onların hakları dünyada zillet ahirette de büyük bir azaptır.

42. Onlar, sürekli yalancılık için dinler, boyuna haram yerler. Eğer sana gelirlerse ister aralarında hükmet, istersen onlardan yüz çevir. Eğer yüz çevirirsen sana hiçbir zarar veremezler. Şayet hükmedersen, aralarında adaletle hükmet. Çünkü Allah, adaletli kimseleri sever.

43. İçinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat yanlarında iken seni nasıl hakem yapıyorlar, sonra arkasından ne diye dönüyorlar? Öylelerin müminlerle alakası yoktur.

44. Gerçekten Biz, içinde bir hidayet, bir nur bulunan Tevrat'ı indirdik. Kendilerini Allah'a teslim etmiş peygamberler, yahudilere onunla hükmederlerdi. Bir de Allah dostları ve ilim adamları da Allah'ın kitabını muhafaza etmekle görevli olmaları ve üzerine şahit olmaları dolayısıyla onunla hüküm verirlerdi. Artık insanlardan korkmayın, Benden korkun ve Benim ayetlerimi birkaç paraya değişmeyin! Ey hakimler, her kim Allah'ın indirdiği hükümlerle hüküm vermezse, onlar hep kafirlerdir.

45. Biz, onda onların üzerine şöyle yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, dişe diş, yaralamada ödeşme. Kim de bu hakkını sadakasına sayarsa, o, günahlarının bağışlanmasına vesile olur. Her kim de Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse, onlar hep zalimlerdir.

46. Arkadan da o peygamberlerin izleri üzerinde Meryem'in oğlu İsa'yı, önündeki Tevrat'ı bir doğrulayıcı olarak gönderdik. Ona içinde bir hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayıcı ve takva sahipleri için bir hidayet ve öğüt olmak üzere İncil'i verdik.

47. İncil'e inananlar da Allah'ın onun içinde indirdiği ile hükmetsin. Kim Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse, onlar dinden çıkmış günahkarlardır.

48. Sana da önünde bulunan kitapları doğrulayıcı ve onlara bir şahit olmak üzere bu hak kitabı indirdik; onun için sen de aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet, sana gelen gerçekten ayrılıp da onların arzuları arkasından gitme! Her biriniz için bir kanun ve bir yol tayin ettik. Allah dileseydi, hepinizi bir tek ümmet yapardı, fakat sizi, her birinize verdiği şeylerde imtihan edecek. O halde durmayın, hayırlı işlerde yarışın. Nihayet dönüşünüz hep Allah'adır. O zaman O, hakkında ayrılığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir.

49. Ve şu emri indirdik: "Aralarında yalnız Allah'ın indirdiği ile hükmet, onların keyiflerine uyma ve onların Allah'ın indirdiği hükümlerin birinden seni şaşırtmalarından sakın! Yine yüz çevirirlerse bil ki, Allah, onların bazı günahları sebebiyle, başlarına bir bela getirmek istiyor. Her halde insanlardan birçoğu Allah yolundan çıkmışlardır.

50. Durmuşlar da onlar cahiliye devrinin hükmünü mü istiyorlar? Kimmiş Allah'tan daha güzel hüküm verecek? Fakat bunu inancı kesin bir kavim anlar.

51. Ey iman edenler, yahudilerle hıristiyanları dost edinmeyin! Onlar, birbirlerinin dostlarıdırlar. İçinizden her kim onlara yardaklık ederse, muhakkak o da onlardandır. Allah ise zulmedenleri doğru yola çıkarmaz.

52. Onun için yüreklerind münafıklık derdi olanların: "Ne yapalım, başımıza tersine bie devrin gelmesinden korkuyoruz." diyerek onların içine koşup durduklarını görürsün. Umulur ki, Allah, yakında o zaferi getirir veya katından bir emir buyurur da içlerinde gizlediklerine pişman olurlar.

53. İman edenler de: "O sizinle birlikte olduklarına dair Allah'a olanca güçleriyle yemin edenler şunlar mı? Onların bütün çabaları boşa gitti de en büyük zarara uğradılar." derler.

54. Ey iman edenler, içinizden kim dininden dönerse, duysun: Allah onların yerine, kendisinin sevdiği, onların da kendisini seveceği, mü'minlere karşı boyunları aşağıda, kafirlere karşı başları yukarıda, Allah yolunda savaşan, dil uzatanın kınamasından korkmayan bir kavim getirir. İşte o, Allah'ın bir lütfudur ki, onu dilediğine verir. Allah, ihsanı bol, herşeyi bilendir.

55. Sizin dostunuz önce Allah, sonra peygamberi, sonra namaza devam eden ve Allah'ın emirlerine boyun eğerek zekat veren mü'minlerdir,

56. Ve her kim Allah'a, peygamberine ve iman edenlere dost olursa, şüphe yok ki, ancak Allah'tan yana olanlar üstün geleceklerdir.

57. Ey iman edenler, ne sizden önce kitap verilenlerden dininizi eğlenceye alıp oyuncak yerine koyanları ne de kafirleri dost tutmayın! Allah'tan korkun, eğer inananlar iseniz.

58. Namaz için ezan okuduğunuz zaman, onu bir eğlence ve oyun yerine koyuyorlar. İşte bu, onların akılları ermez bir topluluk olmalarındandır.

59. De ki: "Ey kitap verilenler, siz yalnızca Allah'a inanmamızdan; bize indirilene ve daha önce indirilene inanmamızdan, bir de çoğunuz doğru yoldan çıkmış olduğunuzdan dolayı bizden hoşlanmıyorsunuz."

60. De ki: "Allah yanında cezaca bundan daha kötüsünü size haber vereyim mi? Allah'ın la'net ettiği, gazabına uğrattığı, kendilerini maymunlara ve domuzlara dönüştürdüğü kimselerle Tağut'a tapanlar, işte bunlar, yerleri en kötü yer olan ve doğru yoldan en çok sapanlardır."

61. Size geldiklerinde: "Biz inandık." derler. Oysa yanınıza kafir girmiş kafir çıkmışlardır. Allah ise onların neler sakladıklarını kendilerinden daha iyi bilir.

62. Onlardan birçoğunun, günaha girmek, haksızlık yapmak ve haram yemek için sür'at yarışı yaptıklarını görürsün. Yaptıkları ise ne kötü!

63. Bari Allah dostları ve bilginleri, onları yalan söylemekten ve haram yemekten alıkoysaydılar. Ne kötü bir sanata alışmışlar!

64. Bir de Yahudiler: "Allah'ın eli bağlıdır." dediler ve dedikleri yüzünden elleri bağlandı ve la'netlendiler. Hayır, O'nun iki eli de açıktır, dilediği gibi nimet veriyor. Andolsun ki, sana Rabbinden indirilenler, onlardan birçoğunun azgınlığını küfrünü artıracaktır. Bununla birlikte, aralarına kıyamete kadar sürecek olan bir düşmanlık ve kin bıraktık. Her ne zaman savaş için bir ateş tutuşturdularsa, Allah onu söndürdü. Onlar yeryüzünde bozgunculuk için koşarlar; Allah ise bozguncuları sevmez.

65. Eğer kitap verilenler iman edip Allah'tan korksalardı, şüphesiz onların kötülüklerini örter ve onları nimeti bol cennetlere koyardık.

66. Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve Rablerinden kendilerine indirileni doğruca uygulasalardı, hem üstlerinden hem de ayaklarının altlarında olanlardan yerlerdi. İçlerinden orta yolu tutan bir ümmet de yok değil; fakat çoğu ne kötü işler yapıyorlar!

67. Ey şanlı Peygamber, sana Rabbinden her indirileni tebliğ et! Eğer bunu yapmazsan onun elçiliğini yerine getirmemiş olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Emin ol, Allah, kafirleri muratlarına erdirmeyecektir.

68. De ki: "Ey kitap verilenler, siz Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni uygulamadıkça hiçbir şey değilsiniz." Andolsun ki, Rabbinden sana indirilen . bu Kur'an. , onlardan birçoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracaktır. O halde kafirlere acıyacağın tutmasın!

69. Şüphe yok ki, iman edenler, yahudiler, sabiiler ve hıristiyanlar her kim Allah'a ve ahiret gününe iman edip de dürüstçe çalışırsa, artık onlara korku yoktur ve onlar üzülecek de değillerdir.

70. Andolsun ki, Biz İsrailoğullarından teminat aldık ve kendilerine peygamberler gönderdik. Canlarının istemediği bir hükümle bir peygamber geldikçe, bir takımına yalancı dediler bir takımını da öldürüyorlardı.

71. Ve başlarına bir fitne kopmayacak sandılar da kör ve sağır kesildiler. Sonra Allah, tevbelerini kabul buyurdu, sonra içlerinden birçoğu tekrar kör ve sağır kesildiler. Şimdi de Allah, ne yapıyorlar görüyor.

72. "Meryem oğlu Mesih Allah'tır." diyenler kesinlikle kafir oldular. Oysa Mesih şöyle demişti: "Ey İsrailoğulları, hepiniz benim de sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin! Kim Allah'a ortak koşarsa, Allah ona

cennetini yasak etmiştir, varacağı yer ateştir ve zulmedenlerin yardımcıları yoktur."

73. "Allah, üçün üçüncüsüdür." Diyenler elbette kafir oldu. Oysa, bir tek ilahtan başka ilah yoktur. Eğer bu dediklerinden vazgeçmezlerse, içlerinden kafir olarak kalanlara kesinlikle pek acı veren bir azap dokunacaktır.

74. Bunlar hala Allah'a tevbe edip O'ndan bağışlanmalarını dilemeyecekler mi? Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

75. Meryem'in oğlu Mesih yalnızca bir peygamberdir. Ondan önce de bir çok peygamberler gelip geçti. Annesi de gayet doğru bir kadındır. İkisi de yemek yerlerdi. Bak biz onlara ayetlerimizi nasıl açık anlatıyoruz! Sonra da nasıl çevrildiklerine bir bak!

76. De ki: "Siz Allah'ı bırakıp da size kendiliklerinden ne zarar ne de yarar verme gücü bulunmayan şeylere mi tapıyorsunuz? Oysa herşeyi işiten ve bilen yalnız Allah'tır.

77. De ki: "Ey kitap verilenler, dininizde haksız yere aşırılığa dalmayın ve bundan önce şaşmış, birçoklarını da şaşırtmış ve yolun doğrusundan sapmış bir kavmin keyifleri ardından gitmeyin!"

78. İsrailoğullarından o küfredenler, hem Davud'un hem de Meryem'in oğlu İsa'nın dili ile lanetlendiler. Bu, onların isyan etmeleri ve hakkın sınırlarını aşmakta olmaları yüzündendi.

79. İşledikleri bir kötülükten birbirlerini vazgeçirmezlerdi. Gerçekten ne kötü iş yapıyorlardı!

80. Onlardan birçoğunun Allah'ı tanımayanlara yardakçılık ettiklerini görürsün. Elbette ki, onların kendileri için takdim ettiği hediye ne çirkin! Allah onlara gazap etmiştir ve sonsuza kadar azapta kalacaklardır.

81. Eğer Allah'a, peygambere ve ona indirilene inansalardı, o kafirleri dost edinmezlerdi. Fakat onların çoğu imandan uzak fasıklardır.

82. İnsanların inananlara düşmanlık bakımından en azılısı olarak herhalde yahudilerle Allah'a ortak koşanları bulacaksın. İnananlara dostluk bakımından en yakın olarak da her halde "Biz hıristiyanlarız." diyenleri bulacaksın. Bunun sebebi, onların içinde bilgin keşişlerin ve dünyayı terk etmiş rahiplerin bulunmasıdır ve bunlar büyüklük taslamazlar.

83. Peygambere indirileni dinledikleri zaman onun hak olduğuna aşinalıklarından dolayı gözlerinin yaşlarla dolup boşandığını görürsün. Onlar: "Ey bizim Rabbimiz, inandık iman getirdik, şimdi Sen bizi şahitlik yapanlarla beraber yaz!

84. Rabbimizin bizi iyilerle birlikte bulundurmasını gönülden arzu ederken, biz ne diye Allah'a ve bize gelen gerçeğe inanmayalım." derler.

85. Böyle demelerine karşılık Allah da kendilerine mükafat olarak altlarından ırmaklar akan cennetleri içlerinde ebedi kalmak üzere verdi. İşte iyilik yapanların mükafatı budur.

86. Küfredip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar hep cehennem ehlidirler.

87. Ey iman edenler, Allah'ın size helal kıldığı nimetlerin hoşlarını kendinize haram kılmayın, aşırı da gitmeyin. Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez.

88. Hem Allah'ın size rızık olarak verdiği nimetlerden helal ve temiz olarak yiyin hem de kendisine inanmış olduğunuz Allah'tan korkun!

89. Allah, bilmeyerek yaptığınız boş yeminlerinizden sizi sorumlu tutmaz. Ancak bile bile kendinizi bağladığınız yeminlerle sizi sorumlu tutar. Bunun da keffareti çoluk. çocuğunuza yedirdiğinizin orta derecesinden on fakiri doyurmak yahut giydirmek veya bir köle azad etmektir. Bunlara gücü yetmeyen üç gün oruç tutar. İşte yemin ettiğiniz vakit yeminlerinizin keffareti bu! Bununlar beraber, yeminlerinizi gözetin. Allah size hükümlerini böylece açıklıyor ki, şükredesiniz.

90. Ey iman edenler, içki, kumar, putlar ve kısmet çekilen zarlar, hep şeytan işi, murdar bir şeydir. Onun için siz ondan kaçın ki yakayı kurtarasınız.

91. Şeytan, içki ve kumarla sadece aranıza düşmanlık ve kin sokmak ve sizi Allah'ı anmaktan ve namazı kılmaktan alıkoymak ister. Artık vazgeçiyorsunuz değil mi?

92. Allah'ı ve peygamberleri dinleyin, karşı gelmekten sakının! Eğer kulak asmazsanız biliniz ki, elçimize düşen sadece açık bir tebliğden ibarettir.

93. İman edip yararlı işler yapan kimseler bundan böyle (Allah'tan) korktukları, imanlarında sebat ettikleri, yararlı işler yapmaya devam ettikleri, sonra sakındıkları ve imanlarında iyice sağlamlaştıkları, yine sakınmakla beraber her yaptığını güzel yapan kişi mertebesine erdikleri takdirde, daha önce (haramı) tatmalarından ötürü kendilerine bir günah yoktur. Allah iyi davrananları sever.

94. Ey iman edenler, haberiniz olsun ki, Allah sizi elleriniz ve mızraklarınızın erişeceği bolluk içinde bir avla sınayacak ki, gıyabında kendisinden korkanlar meydana çıksın. Kim bunun üzerine saldırıda bulunursa ona gayet acı bir azap vardır.

95. Ey iman edenler, sizler ihramda iken av hayvanını öldürmeyin. İçinizden kim onu kasten öldürürse Kabe'ye varacak bir kurbanlık olmak üzere öldürdüğü hayvanın dengi bir ceza vardır ki, buna aranızdan adalet sahibi iki kişi hükmeder. Veya bir keffaret vardır ki, ya o nisbette fakirleri doyurmak, yahut onun dengi oruç tutmaktır. Ta ki bu şekilde yaptığının vebalini tatsın. Allah geçmişi affetmiştir. Fakat kim bir daha yaparsa Allah onun intikamını alacak. Allah, azizdir, intikamı vardır.

96. Deniz avı ve onu yemek, size ve yolculukta olanlarınıza yiyecek olmak üzere helal kılındı. Kara avı ise, ihramlı bulunduğunuz sürece size haram kılındı. Huzuruna varıp toplanacağınız Allah'tan korkun!

97. Allah Ka'be'yi, o Beyt. i Haram'ı insanlar için hayat kaynağı yaptı, o haram ayı, boyunları bağsı ve bağlı kurbanlıkları da. Bütün bunlar, Allah'ın göklerde ve yerde olanları bildiğini, sizin de bilmeniz içindir. Gerçekten Allah herşeyi bilendir.

98. Biliniz ki Allah, hem azabı çok şiddetli, hem de bağışlayan ve merhamet edendir.

99. Peygamberin üzerine düşen sadece tebliğdir. Açıkladığınız ve gizlediğiniz şeylerin hepsini bilecek olan ise, ancak Allah'tır.

100. De ki: "Pis ile temiz bir olmaz, pis olanın çokluğu tuhafına gitse bile. O halde ey temiz özü, düşünür beyni olanlar, Allah'a sığının ki, kurtuluşa eresiniz!

101. Ey iman edenler, size açıklanınca fenanıza gidecek şeyleri sormayın! Oysa Kur'an indirildiği esnada sorarsanız, onlar size açıklanır. Allah onları şimdilik affetmiştir. Allah, çok bağışlayan ve çok yumuşak davranandır.

102. Nitekim, böyle meseleleri sizden evvel bir topluluk sordu da sonra bu yüzden kafir oldular.

103. Allah, ne kulağı yarılan, ne salma bırakılan, ne erkek. dişi ikizler doğuran, ne de on defa doğurması yüzünden yük vurulamayan hayvanların (adanmasını) meşru kılmadı. Fakat küfreden kimseler, Allah adına yalan söyleyerek O'na iftira ediyorlar. Çoklarının da aklı ermez.

104. Bunlara: "Gelin Allah'ın indirdiği hükümlere ve peygambere." denildiği zaman: "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter!" derler. Ya ataları birşey bilmeyen ve doğru yolda bulunmayan kimseler idiyseler de mi?

105. Ey iman edenler, siz kendinizi düzeltmeye bakın; siz doğru gittikten sonra öte taraftan sapıtanlar size ziyan dokunduramaz. Hepinizin varışı sonunda Allah'adır. O size neler yaptıklarınızı o zaman haber verecektir.

106. Ey iman edenler, herhangi birinize ölüm emareleri geldiğinde, vasiyette bulunurken, kendi içinizden iki adaletli şahit veya yolculukta olup da ölüm musibeti başınıza geldiyse sizden olmayan iki şahit tutun. Bunları namazdan sonra alıkorsunuz. Şüphelendiğiniz takdirde de şöyle yemin ederler: " Vallahi akraba da olsa yeminimizi hiçbir şeyle değişmeyiz, Allah için şahitliği de gizlemeyiz, yoksa biz o zaman şüphesiz günaha girenlerden oluruz."

107. Eğer bu şahitlerin bir günah işledikleri anlaşılırsa o vakit tercihe şayan olan bu iki kişinin yerine, bunların aleyhlerinde bulundukları karşı taraftan iki şahit dikilir, bunlar da şöyle yemin ederler: "Vallahi bizim şahitliğimiz onların şahitliğinden daha doğrudur, biz kimsenin hakkına tecavüz etmedik, aksi halde şüphesiz zalimlerden oluruz."

108. İşte bu, şahitliği gerektiği gibi yapmalarına veya yeminlerinden sonra, yeminlerinin kabul edilmemesinden korkmalarına en yakın bir çaredir. Allah'tan korkun ve söyleneni iyi dinleyin! Çünkü Allah fasıklar topluluğunu doğru yola çıkarmaz.

109. Allah bütün Resulleri toplayacağı o günde: "Size ne cevap verildi." diye soracak. Onlar da: "Bizim bir bilgimiz yok, gizli olanları bilen ancak Sensin Sen!" diyecekler.

110. Allah o günde şöyle buyuracak: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve anana olan nimetimi düşün; hani seni Cebrail ile destekledim, insanlarla hem beşikte hem de yetişkin iken konuşuyordun; sana yazı yazmayı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. Hani Benim iznimle çamurdan kuş biçiminde birşey yapıyordun, içine üflüyordun da Benim iznim ile bir kuş oluveriyordu; anadan doğma körü ve abraşlıyı Benim iznimle iyi ediyordun; hani ölüleri Benim iznimle diriltiyordun ve hani İsrailoğullarına açık delillerle geldiğinde, onlardan inkar edenler: "Bu apaçık bir büyüden başka birşey değildir." demişlerdi de, seni onlardan kurtarmıştım.

111. Ve hani Havarilere: "Bana ve Resulüme iman edin!" diye emretmiştim, onlar da: "İman ettik, bizim şüphesiz müslüman olduğumuza şahit ol!" demişlerdi.

112. Bir vakit Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?" demişlerdi de İsa da: "İnanıyorsanız Allah'tan korkun!" demişti.

113. Onlar: "Biz istiyoruz ki ondan yiyelim, kalplerimiz mütmain olsun da senin bize doğru söylediğini bilelim ve onu . Allah'ın indireceği sofrayı. bizzat görenlerden olalım." dediler.

114. Meryem oğlu İsa şöyle yalvardı: "Allah, ey bizim yegane Rabbimiz, bize gökten bir sofra indir ki, bizim için, önce ve sonra gelenlerimiz için bir bayram ve kudretinden bir nişane olsun! Bizleri rızıklandır. Sen rızık verenlerin en hayırlısısın!"

115. Allah buyurdu ki: "Ben onu size muhakkak indiririm. Fakat bundan sonra içinizden kim nankörlük ederse, Ben onu kainatta hiç kimseye yapmayacağım bir azap ile cezalandırırım.

116. Ve Allah şöyle buyurduğu zaman: "Ey Meryem oğlu İsa, sen misin o insanlara "Beni ve o anamı Allah yanında iki tanrı edinin." diyen?" "Haşa, dedi, sen her türlü eksikliklerden münezzehsin ya Rab! Benim için gerçek olmayan bir sözü söylemem bana yakışmaz. Eğer söylemiş olsaydım elbette Sen bilirdin. Sen benim içimde olanı bilirsin, ben ise Senin zatında olanı bilmem! Şüphesiz Sen, gizlilikleri çok iyi bilensin.

117. Sen bana ne emrettinse, ben onlara sadece onu söyledim. Hep "Rabbim ve Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin!" dedim. Aralarında bulunduğum müddetçe üzerlerinde kontrolcü idim. Ne zaman ki beni içlerinden aldın, onları gözetleyen yalnız Sen kaldın. Zaten Sen herşeye şahitsin.

118. Eğer Sen onlara azap edersen, şüphe yok ki onlar senin kullarındır, eğer onları bağışlarsan yine şüphe yok ki sen çok güçlü ve hikmet sahibisin."

119. Allah buyurur ki: "İşte bu, doğrulara, doğruluklarının fayda vereceği gündür. Onlar için, altlarından ırmaklar akan, içlerinde ebedi kalacakları cennetler vardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan. İşte o büyük kurtuluş budur.

120. Bütün o göklerin, yerin ve onlarda olan herşeyin hükümranlığı Allah'ındır. O, herşeye daima gücü yetendir.

SURA 6. ENAM SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. Yine de hakkı tanımayanlar bunları kendilerini yaratana denk tutuyorlar.

2. O, öyle bir yaratıcıdır ki, sizi çamurdan yarattı, sonra bir eceli bitirdi. Bir ecel de O'nun katında adlandırılmıştır. Sonra da siz daha şüphe mi ediyorsunuz?

3. Halbuki göklerde de yerde de Allah O'dur. İçinizi de dışınızı da bilir. Daha ne yapıp kazanacağınızı da bilir.

4. Böyle iken onlara Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelmez ki, ondan yüz çevirmiş olmasınlar.

5. Bunun için apaçık hak kendilerine geldiği vakit ona yalan dediler. Fakat alay etmekte oldukları şeyin haberi yakında kendilerine gelecek!

6. Önlerinde kaç nesil =kendilerinden önce nice milletleri helak ettiğimizi görmediler mi? Bu yerde onlara, size vermediklerimizi vermiş, üzerlerine göğü bol bol bırakmış, ırmakları ayaklarının altından akar bir duruma getirmiştik. Öyle iken onları günahları yüzünden helak ettik ve arkalarından yeni bir nesil yarattık.

7. Sana kağıt üzerine yazılmış bir kitap indirseydik, onlar da onu elleriyle yoklasaydılar, muhakkak o küfürlerinde inat edenler yine "Bu apaçık bir büyüden başka bir şey değildir." diyeceklerdi.

8. Bir de "Şuna bir melek indirilse de görsek?" diyorlar. Eğer öyle bir melek indirseydik muhakkak iş bitirilmiş olur, kendilerine bir an bile göz açtırılmazdı!

9. Kendisini bir melek de yapsaydık, yine onu bir erkek kılacak ve onları yine düştükleri şüpheye düşürecektik.

10. Andolsun ki, senden önce gönderilen peygamberlerle de eğlenildi, ancak o eğlendikleri hak, o maskaralığı yapanları çepeçevre kuşatıverdi.

11. De ki: "Yeryüzünde dolaşın da peygamberlere yalancı diyenlerin sonunun nasıl olduğunu bir görün!

12. De ki: "Göklerde ve yerde ne varsa kimindir?" "Allah'ındır!" de. O, merhametli olmayı kendine yazdı. Muhakkak sizi varlığında şüphe olmayan kıyamet gününde toplayacak. Kendilerine yazık edenler iman etmezler.

13. Oysa gecede, gündüzde barınan herşey O'nundur. İşiten ve bilen ancak O'dur.

14. De ki: "Göklerin ve yerin yaratanı olan Allah'tan başkasını mı dost edineceğim? Oysa O, yedirip besler, kendisi ise beslenmekten münezzehtir." De ki: "Ben ehl. i İslamın birincisi olmakla emrolundum ve sakın Allah'a ortak koşanlardan olma!" buyuruldu.

15. De ki: "Ben Rabbime isyan edecek olursam, büyük bir günün azabından korkarım."

16. O gün kimden azap giderilirse, işte Allah onu bağışlamıştır. Ve işte apaçık kurtuluş budur.

17. Eğer Allah sana bir keder dokundurursa (verirse), onu O'ndan başka açacak yoktur. Ve eğer sana bir iyilik dokundurursa (verirse), yine O, herşeye gücü yetendir!

18. Kullarının üstünde tam hakim O'dur. Herşeyden haberdar O'dur!

19. De ki: "Şahitlikçe hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahittir. Ve bu Kur'an bana vahyolundu ki, sizi ve onun ulaştığı herkesi uyarayım. Gerçekten siz, Allah'tan başka tanrılar olduğuna şahitlik mi ediyorsunuz?" De ki: "Ben şahitlik etmem!" De ki: "O birtek ilahtır ve gerçekten ben ortak tuttuğunuz şeylerden uzağım!"

20. Kendilerine kitap verdiğimiz milletlerin bilginleri, Peygamber'i kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Kendilerine yazık edenler ancak iman getirmezler.

21. Allah'a iftira ederek yalan uyduran veya O'nun ayetlerine yalan diyen kimseden daha zalim kim olabilir? Şüphe yok ki zalimler kurtuluşa ermezler.

22. Hepsini mahşerde toplayacağımız, sonra da o Allah'a ortak koşanlara: "Hani nerede o Allah'a ortak saydığınız ortaklarınız?" diyeceğimiz gün,

23. Sonra başka çare bulamayacaklar ve sadece şöyle diyecekler: "Rabbimiz Allah'a yemin ederiz ki, vAllahi bizler Allah'a şirk koşanlar değildik."

24. Bak vicdanlarına karşı nasıl yalan söylediler! O uydurdukları putlar da kendilerinden kaybolup gitti!

25. İçlerinden bazıları da seni Kur'an okurken dinlerler, fakat Biz, kalplerine onu zevkiyle anlamalarına engel kabuklar geçirmişizdir. Kulaklarında da bir ağırlık vardır. Bütün mucizeleri görseler de iman etmezler. Hatta sana geldiklerinde, seninle tartışmaya kalkışarak, o hak tanımaz kafirler: "Bu, eskilerin masallarından başka birşey değildir." derler.

26. Diğerleri ise hem ona yaklaşmaktan alıkorlar hem de kendileri ondan uzaklaşırlar. Böylece sadece kendilerini mahvederler, ama farkına varmazlar!

27. Ateşin başında durdurulduklarında: "Ah! Ne olurdu geri döndürülsek de Rabbimizin ayetlerini inkar etmeyip, mü'minlerden olsaydık!" dediklerini bir görsen!

28. Hayır, daha önce gizleyip durdukları karşılarına çıktı da ondan. Geri çevrilselerdi yine o yasaklandıkları fenalığa mutlaka döneceklerdi. Şüphesiz onlar yine yalancıdırlar.

29. Yine dönüp: "Hayat sadece dünya hayatımızdan ibaret; biz bir daha dirilecek değiliz." diyeceklerdi.

30. Hem görsen onları, Rablerinin huzuruna durdukları zaman! O: "Nasıl şu gördüğünüz gerçek değil miymiş?" diyecek, onlar da: "Evet Rabbimiz hakkı için gerçek!" diyecekler. O zaman: "Küfrettiğinizin cezası olarak azabı tadın!" buyuracak.

31. Allah'ın karşısına çıkacaklarını inkar eden kimseler gerçekten hüsrana uğramıştır. Nihayet kıyamet günü gelip ansızın kendilerini bastırıverince: "Hayatta yaptığımız hatalardan dolayı vah bize!" derler; o an ki, günahlarını sırtlanmış götürüyorlardır. Bak ne kötü yükler götürüyorlar!

32. Dünya hayatı bir oyundan, bir oyalanmadan başka birşey değildir. Ahiret yurdu ise muhakkak Allah'tan korkanlar için daha hayırlıdır. Hala akıllanmayacak mısınız?

33. Andolsun ki, söyledikleri lafın seni gerçekten incittiğini biliyoruz. Ancak onların yalancı dedikleri sen değilsin. Fakat zalimler Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar.

34. Andolsun ki, senden önce gönderilen peygamberler de yalanlandılar. Kendilerine yardımımız gelinceye kadar yalanlanmaya ve eziyet edilmeye karşı sabrettiler. Allah'ın sözlerini değiştirebilecek hiçbir kuvvet yoktur! Allah biliyor ya, sana peygamberlerin kıssalarından haber de geldi.

35. Eğer onların omuz dönmeleri sana ağır geliyorsa, haydi kendi kendine yerin dibine inecek bir baca veya göklere çıkacak bir merdiven arayıp da onlara bambaşka bir mucize getirmeye gücün yettiği takdirde hiç durma, bunu yap! Allah dileseydi, elbette onları hidayet üzere toplardı. O halde sakın cahillerden olma!

36. Sade işitmesi olanlar davete icabet eder. Ölülere gelince, onları Allah diriltir, sonra hepsi O'nun huzuruna çıkarılırlar.

37. Durmuşlar: "Ona bambaşka bir mucize indirilse ya!" diyorlar. De ki: "Şüphesiz Allah'ın öyle bir mucize indirmeye gücü yeter, fakat çokları bilmezler!"

38. Yerde debelenen hiçbir hayvan ve iki kanadı ile uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi birer ümmet olmasınlar! Biz kitapta hiçbir eksik bırakmamışızdır. Sonra hepsi Rablerinin huzurunda toplanırlar.

39. Ayetlerimize yalan diyenler karanlıklar içinde bir sürü sağırlar ve dilsizlerdir. Kim dilerse Allah onu şaşırtır, dilediği kimseyi de doğru bir yol üzerinde bulundurur.

40. De ki: "Kendinizi bir düşünür müsünüz, Allah'ın azabı başınıza gelse veya kıyamet başınıza kopsa Allah'tan başkasına mı dua edersiniz? Eğer doğru söylüyorsanız söyleyin bakalım!"

41. Doğrusu yalnız O'na dua edersiniz. O dilerse yalvardığınız belayı üzerinizden kaldırır ve o an O'na koştuğunuz ortakları unutursunuz.

42. Andolsun ki, senden önce bir takım ümmetlere de peygamberler gönderdik; dinlemediler. Biz de onları yalvarıp yakarsınlar diye darlık ve sıkıntı ile cezalandırdık.

43. Hiç olmazsa kendilerine baskımız geldiği vakit yalvarsaydılar bari. Fakat kalpleri katılaşmış, şeytan da bütün yaptıklarını kendilerine güzel göstermişti.

44. Vakta ki yapılan uyarıları unuttular, üzerlerine herşeyin kapılarını açıverdik. Nihayet kendilerine verilen bu bolluk ve serbestlik ile tam ferahlandıkları =düzlüğe çıktıkları sırada ansızın kendilerini yakalayıverdik! Hepsi bir anda bütün ümitlerinden mahrum kaldılar.

45. Artık o zulmedip duran kavmin kökü kesilmişti. Hamdolsun o alemlerin Rabbi olan Allah'a.

46. De ki: "Söyleyin bakayım, eğer Allah, kulaklarınızı ve gözlerinizi alır, kalplerinizi mühürleyiverirse, Allah'tan başka hangi tanrı onu size iade edecek?" Bak Biz delillerimizi nasıl evirip çevirip türlü türlü açıklıyoruz! Sonra da onlar nasıl (yüz çevirip) geçiveriyorlar!

47. De ki: "Kendinizi gördün mü? Şayet Allah'ın azabı ansızın yahut açıktan başınıza geliverse, zalimler topluluğundan başkası mı helak olur?"

48. Biz o gönderilen peygamberleri rahmetimizin müjdecileri ve azabımızın habercileri olmak üzere göndeririz. Onun için kim iman edip dürüstlük yolunu tutarsa, onlara korku yoktur ve mahzun da olmayacaklardır.

49. Ayetlerimize yalan diyenlere, yapmayı adet edindikleri fenalık yüzünden azap dokunacaktır.

50. De ki: "Ben size "Allah'ın hazineleri benim yanımdadır." demiyorum; gaybı da bilmem, size "Ben meleğim." de demiyorum; ben ancak bana

verilen vahye uyarım." De ki: "Kör ile gören bir olur mu? Artık biraz düşünmez misiniz?

51. Rablerinin huzurunda toplanacaklarından korkanları Kur'an'la uyar. Öyleki, kendileri için O'nun huzurunda ne bir dost ne de bir şefaatçı vardır. Gerekir ki Allah'tan korkarlar.

52. Rablerinin rızasını isteyerek, sabah. akşam O'na dua edenleri yanından kovayım deme! Sen onların hesabından sorumlu değilsin, onlar da senin hesabından sorumlu değildirler ki, biçareleri kovup da zalimlerden olasın.

53. Böylece bazılarını bazısıyla fitneye düşürmüşüzdür ki: "A!.. Şunlar mı o Allah'ın a. ramızdan lütfunu layik gördüğü kimseler?" desinler. Allah şükreden kullarını daha iyi bilen değil midir?

54. Ayetlerimize iman edenler, yanına geldikleri zaman de ki: "Selam sizlere! Rabbiniz kendine rahmeti yazdı. Sizden kim bir cahillikle bir kötülük yapmış, sonra arkasından tevbe edip düzelmiş ise, on karşı bağışlayan, esirgeyendir.

55. Daha böyle ayetlerimizi açıklayacağız hem de suçluların yolu seçilsin diye.

56. De ki: "Ben sizin Allah'tan başka taptıklarınıza ibadet etmekten men edildim!" De ki: "Ben sizin çarpık arzularınıza uymam. O zaman şaşırmış ve doğru yoldan gidenlerden olmamış olurum."

57. De ki: "Ben Rabbimden apaçık bir delile dayanmaktayım, siz ise O'na yalan dediniz. Çabuk gelmesini istediğiniz azap benim elimde değil; hüküm ancak Allah'ındır. Gerçeği O anlatır. Hem O, gerçeği batıldan ayırt edenlerin en iyisidir.

58. De ki: "O çabuk gelmesini istediğiniz azap benim elimde olsaydı, aramızdaki iş çoktan sonuçlanmış olurdu. Bununla beraber Allah haksızları daha iyi bilir.

59. Gaybın anahtarları O'nun yanındadır. Onları ancak O bilir. Karada ve denizde ne varsa yine O bilir. Bir yaprak düşmez ve yerin karanlıklarına bir tane gitmez ki O bilmesin. Yaş ve kuru hiçbir şey yoktur ki, o herşeyi açıklayan kitapta bulunmasın.

60. O'dur sizleri geceleyin kendinizden geçiren, bununla beraber gündüz kazandıklarınızı bilen, sonra belirlenmiş olan bir ecel (ölüm süreci) tamamlansın diye gündüzleri sizi uyandırıp kaldıran. Sonra O'nadır yine dönüşünüz. Sonra size neler yaptığınızı haber verecektir.

61. O, kulları üzerinde hükümranlığını sürdürür ve üzerinize hareketlerinizi kaydeden koruyucular gönderir. Sonunda birinize ölüm geldiği vakit, gönderdiğimiz ve görevlerinde kusur yapmayan melekler canını alırlar.

62. Sonra o vefat edenler Mevlaları Allah'a döndürülürler. İyi bilin ki, hüküm O'nundur ve O, hesap görenlerin en sür'atlisidir.

63. De ki: "Karanın, denizin karanlıklarından, gizliden gizliye yalvara yalvara: "Ahdimiz olsun eğer bizi kurtarırsan, hiç şüphesiz şükredenlerden oluruz." dediğinizde kim kurtarır sizi?

64. De ki: "Allah kurtarır sizi ondan ve her sıkıntıdan, sonra da siz yine ortak koşarsınız."

65. De ki: "O'nun size üstünüzden veya altınızdan bir azap salıvermeye yahut sizi birbirinize katıp kiminizin kiminize hıncını tattırmaya gücü

yeter. Bak, ayetlerimizi nasıl inceden inceye açıklıyoruz ki, gereği gibi anlasınlar.

66. Bu böyle gerçek iken, kavmin bu (Kur'an)'a yalan dediler. De ki: "Ben sizin vekiliniz değilim." 67. Her haberin kararlaştırılmış bir zamanı vardır. Artık ileride anlarsınız.

68. Ayetlerimiz hakkında münasebetsizliğe dalanları gördüğün vakit, kendilerinden yüz çevir, ta ki başka bir söze dalsınlar. Eğer şeytan bunu sana bir an unutturursa, hatırına geldiği gibi hemen kalk, o zalimler topluluğu ile beraber olma!

69. Allah'tan korkanlara onların hesabından bir sorumluluk yoktur, ancak bir uyarı olur da belki sakınırlar.

70. Dinlerini oyun ve eğlence edinen ve dünya hayatının kendilerini aldattığı kimseleri bırak! Bu vesile ile şunu da ihtar et ki: "Bir kimse yaptıkları yüzünden azabın pençesine düşmeye görsün, o zaman Allah'ın yüce huzurunda O'ndan başka ne bir koruyucu, ne de bir şefaatçi bulunur. Her türlü fidyeyi denkleştirse bile kabul edilmez. Onlar azabın pençesine düşmüş kimselerdir. Nankörlük ettiklerinden dolayı onlara kaynar sudan bir içecek ve gayet acı bir azap vardır.

71. De ki: "Biz hiç Allah'ı bırakıp da bize ne fayda, ne de zarar vermeyecek nesnelere yalvarır mıyız? Ve Allah bizi hidayetine kavuşturmuş iken ardımıza (şirke) döner miyiz? Arkadaşları, bize gel, diye doğru yola çağırdıkları halde yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşıp, şeytanların ayartarak uçuruma çektikleri o avanak kimse gibi. De ki: "Allah'ın hidayet yolu doğru yolun ta kendisidir. Ve biz alemlerin Rabbine teslimiyet göstermekle emrolunduk."

72. Bir de: "Namazı kılın ve O'ndan korkun!" Haşrolunup varacağınız O!

73. Gökleri ve yeri yerli yerince yaratan O! "Ol!" diyeceği gün, o da oluverir. O'nun sözü haktır. Sura üfleneceği gün de mülk O'nundur. Görülmeyeni de, görüleni de bilen, hikmet sahibi O'dur. Herşeyden haberdar da O'dur.

74. Vaktiyle İbrahim babası Azer'e: "Sen putları bir sürü tanrılar ediniyorsun öyle mi? Doğrusu ben seni ve kavmini açık bir sapıklık içinde görüyorum." demişti.

75. Böylece İbrahim'e göklerin ve yerin melekutunu gösteriyorduk ki, kesin inananlardan olsun.

76. Üzerini gece kaplayınca bir yıldız gördü: "Bu imiş Rabbim!" dedi. Batıverince de: "Ben böyle batanları sevmem." dedi.

77. Ay'ı doğarken görünce: "Bu imiş Rabbim!" dedi. Batınca da: "Yemin ederim ki, Rabbim bana doğru yolu göstermemiş olsaydı, muhakkak ki, şu şaşkın topluluktan biri olacakmışım." dedi.

78. Güneşi doğmak üzere görünce: "Bu imiş Rabbim, bu hepsinden büyük!" dedi. O da batınca: "Ey kavmim, haberiniz olsun, ben sizin şirk koştuğunuz şeylerden uzağım!

79. Ben, her dinden geçip yalnız hakka eğilerek yüzümü o gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben, Allah'a ortak koşanlardan değilim." dedi.

80. Kavmi de onunla tartışmaya kalkıştı. O da dedi ki: "Bana hakikatı doğrudan doğruya gösterdiği halde Allah hakkında benimle mücadeleye mi kalkışıyorsunuz? Sizin O'na ortak koştuğunuz şeylerden ise, ben hiçbir

zaman korkmam. Rabbim dilemedikçe onlar bana hiçbir şey yapamaz. Rabbimin ilmi, herşeyi kuşatmıştır. Artık iyice bir düşünmez misiniz?

81. Hem nasıl olur da ben Allah'a koştuğunuz ortaklardan korkarım; baksanıza siz, Allah'ın, hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri O'na ortak koşmaktan korkmazken! Şu halde korkudan emin olmaya iki taraftan hangisi daha layık? Eğer biliyorsanız söyleyin.

82. İman edip de imanlarını bir haksızlıkla karıştırmayan kimseler, işte korkudan emin olmak onların hakkıdır ve hidayete erenler de onlardır.

83. Bu, kavmine karşı Bizim İbrahim'e vermiş olduğumuz hüccetimizdir. Biz dilediğimizi dercelere yükseltiriz. Şüphesiz Rabbin hikmet sahibidir, herşeyi bilendir.

84. Bundan başka ona İshak ve Ya'kub'u ihsan ettik ve herbirini hidayete erdirdik. Nuh'u da daha önce hidayete erdirmiştik, onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı, Harun'u da... İşte iyi işler yapanları böyle mükafatlandırırız.

85. Zekeriyya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da... Hepsi iyilerdendir.

86. İsmail'i, Elyesa'ı, Yunus'u ve Lut'u da... Herbirini alemlerin üstüne geçirdik.

87. Atalarından, soylarından ve kardeşlerinden bir kısmını da... Bunların hepsini seçtik ve bir doğru yola hidayetçi kıldık.

88. İşte bu yol Allah yoludur. O, kullarından dilediğine hidayet eyler. Eğer bunlar Allah'a ortak koşmuş olsalardı, bütün yaptıkları boşa gitmiş olurdu.

89. İşte bunlar, kendilerine kitap, hüküm ve peygamberlik verdiğimiz kimseler! Şimdi şu karşıdakiler buna inanmıyorlarsa, yerlerine bunları inkar etmeyen bir milleti getirmişizdir!

90. İşte o peygamberler, Allah'ın kendilerini doğrudan yola eriştirdiği kimselerdir. Sen de onların gittiği yoldan yürü! De ki: "Ben buna karşılık sizden bir ücret istemiyorum. O Kur'an sadece alemleri irşad için ilahi bir hatıradır.

91"Allah insana hiçbir şey indirmemiştir." demekle, Allah'ı gereği gibi tanıyamadılar. De ki: "Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olmak üzere getirdiği Kitab'ı kim indirdi? . Ki siz onu parça parça kağıtlar haline getiriyor ve bunları ortaya atıyorsunuz ama bir çoğunu gizliyorsunuz.. Bununla beraber şimdi size . ne sizin, ne atalarınızın. bilmediği hakikatler öğretilmekte. (Onlara cevaben): "Allah." de, sonra bırak onları daldıkları batakta oynayıp dursunlar.

92. İşte bu da bizim indirdiğimiz bir kitap! Feyiz bereketi dünyayı tutacak; bu tasdik etmedikçe önceki kitaplar muteber olmayacak. Bir de Mekke ve çevresindekileri uyarsın diye indirmişizdir. Ahirete inananlar, buna da iman ederler. Ve onlar namazlarını devamlı kılarlar.

93. Allah'a karşı yalan uyduran veya kendisine birşey vahyedilmişken: "Bana vahiy geliyor!" diyen kimseden, bir de: "Allah'ın indirdiği ayetler gibi ben de indireceğim!" diyenden daha zalim kim olabilir? O zalimlerin halini ölümün şiddetli dalgaları içinde boğulurken bir görsen! Melekler, ellerini kendilerine uzatıp: "Haydi bakalım çıkarın canınızı! Bugün zillet azabı ile cezalandırılacaksınız; Allah'a karşı doğru olmayanı söylediğinizden ve Allah'ın ayetlerine karşı kibirli davranmanızdan dolayı!" derler.

94. Andolsun ki Bize, ilk defa yarattığımız gibi, işte teker teker geldiniz. Ve size verip hayaline daldırdığımız servetleri arkalarınızın gerisine bıraktınız. Hani o sizin var oluşunuzda Allah'ın ortakları olduğunu yanlış yere sandığınız şefaatçıları yanınızda görmüyoruz? Gördünüz ya aranızdaki bağlar büsbütün koptu ve güvendiklerinizin hepsi kaybolup gitmiştir.

95. Tane ve çekirdekleri Allah pörtletir. Ölüden diri, diriden ölü çıkarır. İşte size söylüyorum Allah O'dur. Şimdi söyleyin nereden çevriliyorsunuz?

96. Tan attırıp sabahı çıkaran O'dur. Geceyi dinlenme zamanı, güneş ile ayı da vakit ölçüsü yapmıştır. İşte bu, o güçlü ve herşeyi bilenin takdiridir.

97. Kara ve denizin karanlıklarında yolunuzu doğrultmanız için size yıldızları sebep kılan O'dur. Gerçekten Biz ayetlerimizi, anlayan bir topluluk için açıkladık.

98. Sizi bir tek candan yaratan O'dur. Demek ki, bir karar yeri, bir de emanet yeri vardır. Gerçekten, ayetlerimizi ince anlayışlı olanlar için açıkladık.

99. Gökten su indiren de O'dur. Onunla her çeşit bitkiyi çıkardık, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan da birbiri üzerine binmiş taneler çıkarırız, hurma ağacının tomurcuğundan sarkan salkımlar, üzüm bağları, zeytin ve narı da çıkardık. Bunların kimi birbirine benzer, kimi benzemez. Bakın herbirinin meyvesine, bir meyve verdiği zaman, bir de olgunlaşmasına. Şüphesiz şu size gönderilende inananlar için bir çok ibretler vardır.

100. Bir de tutup cinleri (gizli yaratıkları) . onları yarattığı halde. Allah'a ortak koştular. Bundan başka bir de O'na oğullar ve kızlar saçmaladılar, ne dediklerini bildikleri yok. O'nun yüce zatı, onların vasıflamalarından münezzeh ve yücedir.

101. Göklerin ve yerin örneksiz yaratıcısı O'dur. Eşi olması mümkün değilken O'nun çocuğu nasıl düşünülebilir. O, herşeyi yaratmıştır ve herşeyi bilendir.

102. İşte bu vasıflara sahip olan Allah'tır Rabbiniz. O'ndan başka tanrı yoktur. Herşeyin yaratıcısı O'dur. O halde O'na kulluk edin, herşeye karşı dayanılacak vekil de O'dur.

103. O'nu gözler algılamaz, O ise bütün gözleri idrak eder. O öyle latif ve öyle herşeyden haberdardır.

104. Gerçekten Rabbinizden size birçok deliller geldi, artık kim gözünü açara, onları görürse kendi lehine, kim de körlük ederse, kendi aleyhinedir. Ve o durumda ben sizin bekçiniz değilim.

105. İşte ayetleri böyle çeşitli şekillerde sunuyoruz ki, o körlük edenler sana: "Bunları bir yerlerden okuyup öğrenmişsin." desinler, hem de onu bilen bir toplum için iyice açıklayalım.

106. Rabbinden sana ne vahyolunuyorsa ona uy! O'ndan başka tanrı yoktur. Sen müşriklere bakma!

107. Allah dileseydi onlar Allah'a ortak koşmazlardı. Biz seni onların üzerine gözcü göndermedik, sen onlara vekil de değilsin!

108. Buna rağmen onların Allah'tan başka taptıklarına sövmeyin ki, onlar da cahillikle Allah'a sövmesinler. Her millete yaptıklarını böyle

güzel göstermişizdir. Sonra hep dönüp Allah'a varacaklar. O zaman O, kendilerine ne yaptıklarını tamamen haber verecek.

109. Bir de onlar en ağır yeminleriyle Allah'a yemin ediyorlar ki kendilerine bambaşka bir mucize gelseymiş, muhakkak ona inanacaklarmış. De ki: "Mucizeler ancak Allah katındadır!" Onlara mucizeler geldiğinde de iman etmeyeceklerini siz nereden bileceksiniz.

110. Biz onların kalplerini ve gözlerini ters çeviririz. Önceden buna iman etmedikleri gibi bırakıveririz kendilerini azgınlıkları içinde körü körüne bocalar giderler.

111. Biz onlara, dedikleri gibi melekler indirmiş olsak da ölüler kendileriyle konuşsa da bütün varlıkları karşılarında kümleler halinde toplasak da, Allah dilemedikçe iman edecek değillerdi. Fakat onların çoğu bu gerçeği bilmezler.

112. Böylece Biz, her peygambere insanların ve cinlerin şeytanlarını düşman etmişizdir; bunlar, aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler fısıldarlar. Eğer Rabbin dileseydi bunları yapmazlardı. O halde onları iftiraları ile başbaşa bırak!

113. Bir de ahirete inanmayanların gönülleri o yaldızlı söze meyletsin, ondan hoşlansınlar ve onların işlediği günahları işlesinler diye yaldızlı söz fısıldarlar.

114. Şimdi de Allah size kitabı, içinde herşey inceden inceye açıklanmış olarak göndermişken Allah'tan başkasını mı hakem isteyeceğim? Kendilerine kitap verdiklerimiz de bilirler ki, o tamamıyla gerçek olarak Rabbin tarafından indirilmiştir. Sakın şüphelenenlerden olma!

115. Rabbinin sözü, doğrulukça da adaletçe de tam kemalindedir. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, işitendir, bilendir.

116. Yer(yüzün)dekilerin çoğunluğuna uyarsan, seni Allah yolundan saptırırlar. Onlar yalnızca zannın ardından gider ve sade atarlar.

117. Şüphesiz Rabbin kimin yolundan saptığını en iyi bilendir, doğru yoldan gidenleri en iyi bilen de O'dur.

118. O halde eğer O'nun ayetlerine inanıyorsanız, üzerine Allah'ın adı anılmış olanlardan yiyin.

119. O, size, çaresiz kaldığınız haller dışında, yasakladığı şeylerin tümünü ayrıntılı olarak bildirmişken, üzerine Allah'ın adı anılmış olanlardan niye yemeyeceksiniz? Evet, birçokları bildiklerinden değil, yalnızca çarpık arzularıyla insanları sapıklığa düşürüyorlar. Şüphesiz o ölçüyü aşanları en iyi bilen Rabbindir.

120. Günahın açığını da gizlisini de bırakın, çünkü günah kazananlar, yarın kazandıkları günahın cezasını kesinlikle çekeceklerdir.

121. Üzerlerine Allah'ın adı anılmamış olanlardan yemeyin; çünkü o, kesinlikle Allah'ın emrinden çıkmaktır. Bununla birlikte şeytanlar kendi dostlarına sizinle tartışmaları için mutlaka telkinde bulunacaklardır. Eğer onlara uyarsanız, şüphesiz siz de Allah'a ortak koşanlardan olursunuz.

122. Ölü iken diriltiğimiz, insanlar arasında yürümesini sağlayan bir aydınlık verdiğimiz kişi, içinden çıkamayacağı karanlıklarda kalan kişi gibi olur mu hiç? Fakat kafirlere yaptıkları işler öyle yaldızlı gösterilmektedir.

123. Böylece her şehirde o şehrin günahkarlarının büyüklerini, orada hilekarlık yapsınlar diye, işbaşında bulundurmaktayız. Oysa onlar, hilekarlığı başkalarına değil, kendilerine yapıyorlar da farkına varamıyorlar.

124. Onlara bir ayet geldiği zaman, "Allah'ın peygamberlerine verilen peygamberlik aynen bizlere verilmedikçe sana asla inanmayacağız." diyorlar. Allah, peygamberliğini kime vereceğini en iyi bilendir. Hilekarlıklarından dolayı, öyle günahkarlara, yarın Allah yanında hem bir küçüklük hem de çok çetin bir azap isabet edecek.

125. Allah, her kimi doğru yola erdirmek isterse, onun gönlünü islama açar. Her kimi de sapıklığa bırakmak isterse onun kalbini daraltır, öyle sıkıştırır ki, sanırsın öfkesinden göğe çıkacak. Allah imana gelmeyenleri o murdarlık içinde hep böyle bırakır.

126. Bu islamiyet, doğrudan doğruya Rabbinin yoludur. Gerçekten aklını başına alacak bir kavme ayetleri ayrıntılarıyla açıkladık.

127. Rablerinin katında "Selam yurdu" onlarındır. Bütün yapacakları işlerde kendilerinin velisi de O'dur.

128. Onların hepsini toplayıp bir araya getireceği gün: "Ey cin topluluğu, gerçekten şu insanlara çok çektirdiniz!" diyecek, insanlardan onların yardakçıları da: "Ey Rabbimiz, biz birbirimizden yararlandık ve bizim için kararlaştırdığın ecele ulaştık." diyecekler. Allah: "Sizin ikametgahınız, Allah'ın dilediği zamanlardan başka, ebedi kalmak üzere ateştir. Şüphesiz Rabbin hikmet sahibidir, herşeyi bilendir."

129. İşte Biz, işleyip kazandıkları günahlardan dolayı zalimlerden kimini kimine dost ederiz.

130. "Ey cin ve insan topluluğu, size ayetlerimizi anlatan ve bu gününüzün geleceğini haber veren peygamberler gelmedi mi?" Onlar: "Ey Rabbimiz, biz kendi aleyhimize şahitlik ederiz." diyecekler. Dünya hayatı onları aldattı da kendi aleyhlerine kafir olduklarına şahitlik ettiler.

131. Bu, Rabbinin ülkeleri onların halkı habersiz iken, yani onları uyarmadan haksız yere helak edici olmamasından ileri gelmektedir.

132. Herkesin yaptıklarından dolayı dereceler vardır. Rabbin ne yaptıklarından habersiz de değildir.

133. Rabbin zengindir, merhametlidir. Yoksa, dilerse, sizi ortadan kaldırır ve nasıl ki, sizi başka bir kavmin soyundan getirdi ise, arkanıdan yerinize dilediğini getirir.

134. Size yapılan tehdit, kesinlikle başınıza gelecektir; siz onun önüne geçemezsiniz.

135. De ki: "Ey kavmim, yapacağınızı bütün kuvvetinizle yapın, ben görevimi yapıyorum. Artık yakında dünya evinin sonunun kimin olacağını bileceksiniz. Şu kesindir ki, zalimler arzularına eremeyeceklerdir."

136. Tutup Allah'ın yarattığı ekin ve davardan ona bir pay ayırdılarve kendi yanlış kanaatlerince: "Bu Allah için, bu da ortaklarımız için." dediler. Fakat ortakları için olanlar Allah tarafına geçmez, Allah için yarılmış olan ise, ortaklarının tarafına geçer. Ne kötü hüküm yürütüyorlar!

137. Yine bunun gibi, Allah'a ortak koşanlardan çoğuna çocuklarını öldürmeyi de o taptıkları ortaklar, hem onları helak etmek hem de dinlerini karma karışık etmek için iyi birşeymiş gibi gösterdiler. Allah dileseydi, bunu yapmazlardı. O halde onları uydurdukları kanunlarla başbaşa bırak ne halleri varsa görsünler.

138. Onlar bozuk kanaatleriyle: "Şunlar ilişilmez hayvanlar ve ekinlerdir. Onları, ancak dilediğimiz kişilere yedireceğiz. Şunlar da sırtlarına binilmesi ve yük taşınması haram edilmiş hayvanlardır." dediler. Diğer bir takım hayvanları da Allah'ın adını anmadan keserler. Bütün bunları Allah'a iftira ederek yaparlar. İftira etmeleri yüzünden Allah yakında cezalarını verecek.

139. Birde: "Şu hayvanların karnındaki yavrular, sadece erkeklerimize ait olup kadınlarımıza haramdır. Eğer ölü doğarsa hepsi ona ortaktırlar." dediler. Allah, onlara bu isnatlarının cezasını yakında verecektir. Muhakkak O, hikmet sahibidir, herşeyi bilendir.

140. Bilgisizlik ve düşüncesizlikle çocuklarını öldürenler ve Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği nimetleri, Allah'a iftira ederek yasaklayanlar, kesinlikle zarar ettiler. Şüphesiz onlar, yanlış gittiler ve hiçbir zaman muvaffak olamadılar.

141. O çardaklı ve çardaksız cennet misali bağları, tatları ve yemişleri birbirinden farklı ekinleri, hurmaları, zeytinleri, narları, birbirine hem benzer hem benzemez bir şekilde yaratan hep O'dur. Her biri ürün verdiğinde meyvelerinden yiyin. Hasat ve toplama zamanında hakkını da verin, israf etmeyin; çünkü O, israf edenleri sevmez.

142. Hayvanlardan gerek yük taşıyıcıları, gerekse sergi yapmakta yararlanılacakları yaratan da O'dur. Allah'ın size verdiği rızıklardan yiyin, fakat şeytanın adımlarına uymayın; çünkü o, sizin için açık bir düşmandır.

143. Sekiz çift yarattı: Bir çift koyun, bir çift keçi. De ki: "İki erkeği mi, iki dişiyi mi, yoksa iki dişinin rahimlerindekini mi haram etti? Eğer doğru söylüyorsanız, bana ilme dayalı bir biçimde haber verin!"

144. Deveden bir çift sığırdan da. De ki: "İki erkeği mi, iki dişiyi mi, yoksa iki dişinin rahimlerindekini mi haram etti? Yoksa, Allah size bu yasaklamayı emrederken, siz orada mıydınız?" Öyle gerçeği bilmeden insanları yoldan çıkarmak için uydurduğu yalanı Allah'ın üstüne atandan daha zalim kim olabilir? Kesinlikle Allah, zalimleri doğru yola çıkarmaz.

145. De ki: "Bana vahyolunanlar arasında, ölü, dökülen kan, pisliğin ta kendisi olan domuz eti veya Allah'tan başkasının adı anılarak açık bir günahla kesilmiş hayvandan başkasını, yiyecek bir adama haram kılınmış birşey bulmuyorum. Her kim çaresiz kalırsa, başka bir çaresizin hakkına tecavüz etmek ve zorunlu miktarı aşmamak şartıyla, bunlardan yiyebilir; çünkü Rabbin gerçekten bağışlayan ve merhamet edendir.

146. Yahudilere bütün tırnaklı hayvanları haram ettik. Bir de bunlara sığır ve koyunun, sırtlarında, barsakları üzerinde veya kemiklere yapışık kuyruk kısmının dışındaki yağlarını da haram ettik. Bunu onlara azgınlıkları yüzünden bir ceza yaptık. Şüphesiz Biz, her hususta doğru söyleriz.

147. Eğer seni yalanlamaya yeltenirlerse, de ki: "Rabbiniz bitmez tükenmez bir rahmet sahibidir, fakat O'nun kahrı günahkarlar topluluğundan geri çevrilemez.

148. Allah'a ortak koşanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz, ne de babalarımız O'na ortak koşardık; hiçbir şeyi de haram kılmazdık." Bunlardan öncekiler de Bizim azabımızı tadıncaya kadar böyle yalanlamışlardı. Onlara de ki: "İlim denilecek birşeyiniz var mı ki, bize çıkara. sınız? Siz sadece bir zannın ardından gidiyorsunuz ve siz yalnızca atıp tutuyorsunuz."

149. De ki: "Kesin ve açık delil ancak Allah'ındır. O, dileseydi, sizi hep birden doğru yola iletirdi."

150. De ki: "Haydi, Allah'ın bunu haram kıldığına şahitlik edecek şahitlerinizi getirin!" Eğer gelir, şahitlik ederlerse, sen onlarla beraber şahitlik etme, ayetlerimizi yalanlayanların, o ahirete inanmayanların çarpık arzularına uyma! Nasıl uyarsın ki, onlar Rablerine baş. kasını denk tutuyorlar.

151. De ki: "Gelin, size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım! O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, babanıza annenize iyilikten ayrılmayın, yoksulluk yüzünden çocuklarınızı öldürmeyin; zira sizin de onların da rızkını Biz veririz, kötülüklerin açığına da gizlisine de yanaşmayın, Allah'ın muhterem kıldığı cana haksız yere kıymayın. İşte duydunuz ya, O, size düşünesiniz diye bunları emretti!"

152. Yetimin malına, rüşdüne erinceye kadar en güzel şekilden başka türlü yaklaşmayın; ölçeği ve tartıyı tam ve denk tutun. Biz, hiçbir kimseye gücünün yettiğinden başkasını teklif etmeyiz. Söz sahibi olduğunuz zaman yakınlarınıza ait de olsa adaleti gözetin. Allah'a verdiğiniz sözü yerine getirin. Duydunuz ya, O, düşünüp tutasınız diye bunları size emretti.

153. Bir de bu Benim dosdoğru yolumdur; hep onu takip edin, sizi onun yolundan saptırıp parçalayacak başka yolları takip etmeyin! Duydunuz ya, O, korunup takva sahibi olasınız diye bunları size emretti.

154. Sonra Siz, Musa'ya, güzelce tatbik edene nimetlerimizi tamamlamak, herşeyi detaylı açıklamak, doğru yolu göstermek ve rahmet olmak üzere o kitabı verdik ki, Rablerine kavuşacaklarına inansınlar...

155. Bu ise indirdiğimiz tam, çok mübarek bir kitaptır. Bundan böyle buna uyun ve korunun ki, rahmetimize eresiniz.

156. Ve: "Bizden önce kitap yalnız iki topluluğa indirildi. Doğrusu biz, onlar gibi okuyup anlamaktan habersiziz." demeyesiniz.

157. Yahut: "Eğer bize kitap indirilmiş olsaydı, herhalde onlardan daha çok muvaffak olurduk." demeyesiniz diye. İşte size Rabbinizden apaçık bir delil, bir hidayet ve rahmet geldi. Artık Allah'ın ayetlerini inkar edenden ve onlardan alıkoymaya kalkışandan daha zalim kim olabilir? Elbette Biz, o ayetlerimizi engellemeye yeltenenleri, bu suçları sebebiyle, en müthiş bir azapla cezalandıracağız.

158. Onlar, ancak kendilerine meleklerin gelmesini veya Rabbinin gelmesini ya da Rablerinin bir takım alametlerinin gelmesini gözetliyorlar. Rabbinin bazı alametleri geldiği gün, önceden iman etmemiş veya imanında bir hayır kazanmamış bir kimseye o günkü imanı hiçbir yarar sağlamaz. De ki: "Gözetin! Çünkü biz de şüphesiz gözetiyoruz.

159. Dinlerini parça parça edip ayrı ayrı gruplara ayrılanlarla senin hiçbir alakan yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır. Sonra O, kendilerine ne yaptıklarını haber verir.

160. Kim bir iyilik ile gelirse, ona on katı verilir. Kim de bir kötülük ile gelirse, yalnızca onun karşılığı ile cezalandırılır ve hiçbirine haksızlık edilmez.

161. De ki: "Beni Rabbim, şüphesiz dosdoğru bir yola, gerçek ve daima ayakta olan bir dine, başka dinlerden sıyrılıp yalnız hakka yönelen İbrahim'in tertemiz dinine iletti. O, hiçbir zaman Allah'a ortak koşanlardan olmadı.

162. De ki: "Benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm kesinlikle hep o alemlerin Rabbı olan Allah içindir.

163. O'nun hiçbir ortağı yoktur. Ben, bununla emrolundum ve ben müslümanların ilkiyim."

164. De ki: "Allah, herşeyin Rabbı iken ben hiç O'ndan başka Rab mi isterim? Herkesin kazandığı ancak kendi boynuna geçer (sorumluluğunu gerektirir). Hiçbir günahkar başkasının günahını taşımaz. Sonra hep dönüp Rabbinize varacaksınız. O vakit O, size ayrılığa düştüğünüz gerçeği habe verecektir.

165. O, sizi yeryüzünün halifeleri yapan ve sizleri verdiği şeylerle denemek için kiminizi kiminize üstün kılandır. Şüphe yok ki, Rabbin çabuk cezalandıran ve yine şüphe yok ki, O tek bağışlayan, tek merhamet edendir.

SURA 7. ARAF SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Elif, Lam, Mim, Sad.

2. Bu, kendisiyle uyarasın diye ve mü'minlere bir ihtar olmak üzere sana indirilen bir kitaptır; sakın bundan dolayı yüreğinde bir sıkıntı olmasın!

3. Rabbinizden size indirilene uyun, O'nsuz başka velilere uymayın! Sizler pek az düşünüyorsunuz!

4. Biz, nice memleketler helak etmişizdir ki, onlara baskınımız gece yatarlarken veya gündüz uyurken gelmiştir.

5. Azabımız kendilerine geldiğinde: "Bizler, gerçekten zalimlerdik!" demekten başka bir iddiaları olmadı.

6. Sonra kesinlikle, Peygamber gönderilen ümmetlere soracağız; kesinlikle gönderilen peygamberlere de soracağız;

7. Soracağız da kendilerine karşı olup biteni mutlak bir ilim ile herhalde anlatacağız; çünkü Biz, her an onların yanındaydık.

8. O gün tartı tam hakkiyle yapılacaktır. Artık kimin tartıları ağır basarsa, işte onlar, arzularına ereceklerdir.

9. Kimin de tartıları hafif gelirse, bunlar da ayetlerimize haksızlık etmeleri yüzünden, kendilerine yazık edenlerdir.

10. Andolsun ki, sizi yeryüzünde yerleştirdik ve sizin için onda birçok geçim kaynakları yaptık. Siz, pek az şükrediyorsunuz.

11. Gerçek şu ki, önce sizi yarattık, sonra size şekil verdik, sonra da meleklere: "Adem'e secde edin!" dedik; hemen secde ettiler, ancak İblis secde edenlerden olmadı.

12. Allah: "Sana emrettiğim halde secde etmene ne engel oldu." dedi. "Ben ondan hayırlıyım, beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan." dedi.

13. Allah: "Hemen in oradan, orada büyüklük taslamak ne haddine, haydi çık; çünkü sen alçaklardansın!" buyurdu.

14. İblis: "Dirilip kaldırılacakları güne kadar bana mühlet ver!" dedi.

15. Allah: "Haydi, mühlet verilenlerdensin." buyurdu.

16. İblis: "Öyle ise andolsun ki, beni azdırmana karşılık ben de onları saptırmak için her halde Senin doğru yoluna oturacağım.

17. Sonra onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Sen de çoğunu şükredici bulmayacaksın." dedi.

18. Allah: "Çık oradan, yerilmiş, kovulmuş olarak! Andolsun ki, onlardan her kim sana uyarsa, kesinlikle cehennemi tamamen sizinle dolduracağım.

19. Ve ey Adem, zevcenler birlikte cennete yerleşin, dilediğiniz yerden yiyin şu ağaca yaklaşıp da zalimlerden olmayın!" dedi.

20. Derken şeytan, kendilerine örtülmüş olan ayıp yerlerini açmak için ikisine de vesvese verdi ve: "Rabbiniz size bu ağacı yalnızca birer melek olmamanız yahut ölümsüzlüğe kavuşmamanız için yasak etti." dedi.

21. Ve: "Ben gerçekten sizin iyiliğinizi isteyenlerdenim." diye ikisine de yemin etti.

22. Bu şekilde onları kandırıp sarktırdı. Bunun üzerine o ağacın meyvesini tattıklarında, ikisine de ayıp yerleri açılıverdi ve üzerlerini üst üste cennet yapraklarıyla yamamaya başladılar. Rableri onlara: "Ben size bu ağacı yasaklamadım mı, haberiniz olsun bu şeytan size açık bir düşmandır, demedim mi?" diye seslendi.

23. Onlar: "Rabbimiz, biz kendimize zulmettik; eğer Sen bizi bağışlamaz, bize merhamet etmezsen kesinlikle hüsrana uğrayanlardan oluruz." dediler.

24. Allah: "Kiminiz kiminize düşman olarak ininiz! Size bir süreye kadar yeryüzünde yerleşmek ve bir nasip almak var kaderinizde." buyurdu.

25. "Orada yaşayacak, orada ölecek ve oradan dirilip çıkarılacaksınız." dedi.

26. Ey Adem oğulları, size çirkin yerlerinizi örtecek ve süs olacak giysi indirdik; fakat takva elbisesi hepsinden hayırlıdır. İşte bu, Allah'ın ayetlerindendir. Gerek ki, düşünüp ibret alırlar.

27. Ey Adem oğulları, şeytan nasıl ki, anne. babanızı çirkin yerlerini kendilerine göstermek için cennetten çıkardıysa sakın sizi de belaya uğratmasın! Çünkü o ve yandaşları sizleri, sizin kendilerini göremeyeceğiniz yönden görürler. Biz, o şeytanları imana gelmeyenlerin dostları kılmışızdır.

28. Onlar bir edepsizlik yaptıkları zaman da: "Atalarımızı böyle bulduk ve bize bunu Allah emretti." derler. De ki: "Allah, edepsizliği emretmez. Bilmediğiniz şeyleri Allah'ın üzerine mi atıyorsunuz?"

29. De ki: "Rabbim adaleti emretti. Her mescitte yüzleriniz doğru tutun ve O'na dininizde samimi olarak ibadet edin! Sizi ilkin O yarattığı gibi yine O'na döneceksiniz.

30. O, bir kısmını doğru yola iletti, bir kısmına da sapıklık hak oldu. Çünkü onlar, Allah'ı bırakıp şeytanları dost edindiler. Bir de kendilerini doğru yolda sanırlar.

31. Ey Adem oğulları, her mescide gittiğinizde süzünüzü tutunun, yiyin, için; ancak israf etmeyin, çünkü O, israf edenleri sevmez.

32. De ki: "Allah'ın kulları için yarattığı zineti ve temiz hoş rızıkları kim haram etmiş?" De ki: "Onlar, kıyamet gününde sadece kendilerinin olmak üzere, dünya hayatında iman edenler içindir." İşte bu şekilde ayetleri, ilim sahibi olanlar için ayrıntılarıyla açıklıyoruz.

33. De ki: "Rabbim, ancak açık, gizli bütün hayasızlıkları, her türlü günahı, haksız yere isyanı ve Allah'a, hiçbir zaman bir delil indirmediği herhangi birşeyi ortak koşmanızı ve Allah'a bilmediğiniz şeyler yakıştırmanızı yasakladı."

34. Her milletin bir sonu vardır ve o son gelince bir an geri de kalmazlar öne de geçemezler.

35. Ey Adem oğulları, size her ne zaman içinizden benim ayetlerimi açıklayan peygamberler gelir de her kim onlara karşı gelmekten sakınır ve davranışlarını düzeltirse, artık onlara korku yoktur ve üzülecek olanlar da onlar değildir.

36. Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara inanmayı kibirlerine yediremeyenler ise cehennemin sakinleridir ve sonsuza dek orada kalacaklardır.

37. Çünkü bir yalanı Allah'a iftira eden veya onun ayetlerine yalan diyen kimseden daha zalim kim olabilir? Bunlara kitaptan nasipleri erişir ve sonunda kendilerine göndereceğimiz melekler gelip canlarını alırken: "Hani o, Allah'ı bırakıp da taptıklarınız nerede?" dediklerinde: "Onlar bizi bırakıp kayboldular!" derler ve kafir olduklarına dair kendi aleyhlerinde şahitlik ederler.

38. "Girin bakalım cinlerden ve insanlardan sizden önce geçen milletlerin arasında ateşe!" der. Her millet girdikçe, kendilerine uyup sapıklığa düştüğü hemşiresine (dindaşına) lanet eder. Sonunda hepsi orada birbirlerine ulanırlar. Sonrakileri, öndekileri göstererek: "Ey Rabbimiz, işte şunlar bizi yoldan çıkardılar; onun için onlara ateşten iki katlı azap ver!" derler. Allah: "Her birinize iki katlı, fakat bilmiyorsunuz." der.

39. Öndekiler de sonrakilere: "Sizin bize karşı hiçbir üstünlüğünüz olmadı. Artık kendi kazancınızın cezası olarak tadın azabı." derler.

40. Ayetlerimizi yalanlayan ve onlara imanı kibirlerine yediremeyen kimselere kesinlikle gök kapıları açılmayacak ve deve iğnenin deliğinden geçmedikçe onlar cennete giremeyeceklerdir. İşte Biz suçluları böyle cezalandırırız.

41. Onlara cehennemden bir döşek, üstlerinden örtüler vardır. İşte Biz, zalimleri böyle cezalandırırız.

42. İman edip iyi işler yapan kimseler ise, . Biz kişiye gücünün üstünde birşey yüklemeyiz.. cennetin sakinleridirler ve orada sonsuza dek kalacaklardır.

43. Onların içlerinde kin namına ne varsa hepsini söküp atmışızdır, altlarından ırmaklar akar. Onlar: "Hamdolsun bizi buna eriştiren Allah'a. O, bize doğru yolu göstermeseydi, bizim kendiliğimizden bunun yolunu bulmamız mümkün değildi. Gerçekten Rabbimizin peygamberleri bize gerçeği getirdiler!" demektedirler. Onlara: "İşte bu gördüğünüz, yaptığınız iyi işler karşılığında mirasçısı olduğunuz cennettir." diye seslenilmektedir.

44. Bir de cennetlikler, cehennemliklere şöyle seslenirler: "Gerçekten biz, Rabbimizin bize vadettiğinin gerçek olduğunu bulduk. Siz de Rabbinizin size vadettiğinin gerçek olduğunu buldunuz mu?" Onlar da: "Evet" derler. Derken aralarında bir çağırıcı şöyle bağırmaya başlar: "Allah'ın laneti o zalimlerin üstüne olsun!

45. Ki, Allah'ı yolundan alıkoyarlar ve onu eğip bükmek isterler ve onlar ahireti de inkar eden kafirlerdi."

46. Artık iki taraf arasında bir perde ve A'raf üzerinde de herkesi simalarından tanıyan bir takım kimseler bulunacaktır. Ümit etmekle birlikte henüz cennete girmemiş olan bu kimseler, cennetliklere: "Selam size!" diye seslenmektedirler.

47. Gözleri cehennemlikler tarafına çevrildiği vakit de: "Ey Rabbimiz, bizleri o zalimler güruhu ile birlikte bulundurma!" demektedirler.

48. O A'raf sakinleri, simalarından tanıdıkları bir takım kimselere şöyle seslenirler: "Gördünüz mü, cemiyetinizin ve kibirli davranmanızın size hiçbir yararı olmadı!

49. Allah'ı kendilerini rahmetine erdirmeyeceğine dair yemin ettikleriniz şunlar mıydı?" dedikten sonra berikilere dönüp: "Girin cennete size korku yok, artık asla üzülmeyeceksiniz de." demektedirler.

50. Cehennem sakinleri, cennet sakinlerine: "Lütfen suyunuzdan veya Allah'ın size rızık olarak verdiği nimetlerden biraz da bize dökün!" diye bağrışmaktadırlar. Onlar da: "Doğrusu Allah, bunları kafirlere haram etti." demektedirler.

51. O kafirlere ki, oyunu ve eğlenceyi kendilerine din edindiler ve dünya hayatı kendilerini aldattı. Nasıl ki, onlar bu günlerine kavuşacaklarını unutup ayetlerimizi inkar ettilerse Biz de bugün onları öyle unutacağız.

52. Muhakkak biz onlara, inanacak herhangi bir kavme hidayet ve rahmet olması için, tam bir bilgi ile bölüm bölüm açıkladığımız bir kitap gönderdik.

53. Onlar, bakalım sonu nereye varacak diye ancak onun tehditlerinin gerçekleşmesini bekliyorlar. Onun tehditlerinin geleceği gün önceden onu unutmuş olanlar: "Muhakkak ki, Rabbimizin peygamberleri bize gerçeği getirmişlermiş. Bak şimdi bizim şefaatçılardan hiçbiri var mı ki, bize şefaat etsinler? Veya geri döndürülsek de yaptığımız işlerden başkasını yapsak?" diyecekler. Doğrusu onlar, kendilerine yazık ettiler ve uydurup güvendikleri şeyler yanlarından kaybolup gitmiş olacaktır.

54. Gerçekte Rabbiniz gökleri ve yeri altı gün içinde yaratan sonra Arş üzerinde hükümran olan Allah'tır, geceyi gündüze bürür; o onu kışkırtarak takip eder. Güneş, ay ve yıldızlar O'nun emrine baş eğmiştir. İyi bilin ki, yaratmak da emretmek de O'na aittir. Ne ulu, o alemlerin Rabbi olan Allah!

55. Rabbinize yalvara yalvara ve için için dua edin! Gerçek şu ki, Allah sınırı aşanları sevmez.

56. Yeryüzünde, düzeni kurulduktan sonra, bozgunculuk yapmayın ve O'na korku ve ümit ile kulluk edin! Şüphe yok ki, Allah'ın rahmeti, iyilik yapanlara yakındır.

57. O, rahmetinin önünde rüzgarları müjdeci olarak yollayan Allah'tır. Nihayet onlar, yağmur yüklü ağır ağır bulutları hafif birşey gibi kaldırıp yüklendiklerinde, bakarsın Biz onları ölü bir memlekete gönderip oraya su indirmiş ve orada her türlüsünden ürün çıkarmışızdır. İşte ölüleri de böyle çıkaracağız. Gerek ki düşünüp ibret alasınız.

58. Güzel memleketin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar. Kötüsünün ise çıkmaz, çıkan da birşeye yaramaz. Biz, şükreden bir topluluğa ayetlerimizi böyle türlü şekillerle açıklıyoruz.

59. Andolsun ki, Nuh'u kavmine peygamber olarak gönderdik. O da varıp: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, O'ndan başka hiçbir ilahınız yoktur. Gerçekten ben, üzerinize büyük bir günün azabının inmesinden korkuyorum." dedi.

60. Kavminden cumhur cemaat =ileri gelenler: "Şüphesiz ki, biz seni açık bir sapıklık içinde görüyoruz." dediler.

61. Nuh: "Ey kavmim, bende hiçbir sapıklık yoktur; ancak ben alemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamberim." dedi.

62. "Size, Rabbimin mesajlarını iletiyorum, size öğüt veriyorum ve ben Allah'tan gelen vahy ile sizin bilmeyeceklerinizi biliyorum.

63. Size o korkunç akibeti bildirmek için, korunmanız için belki de rahmete kavuşturulmanız için sizden bir adam aracılığı ile Rabbinizden size bir uyarının gelmesine inanmıyor da şaşıyor musunuz?" dedi.

64. Bunun üzerine ona yalan söylüyorsun, dediler. Biz de onu ve beraberinde iman edenleri gemide kurtuluşa erdirdik ve ayetlerimize yalan diyenleri suda boğduk. Çünkü onlar basiretleri körelmiş bir toplum idiler.

65. Ad kavmine de kardeşleri Hud'u gönderdik: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, ondan başka hiçbir ilahınız yoktur! Hala siz O'nun azabından sakınmayacak mısınız?" dedi.

66. Kavminden o küfre dalmış olan cumhur cemaat =ileri gelenler: "Gerçekten biz, seni bir çılgınlık içinde görüyoruz ve muhakkak seni yalancılardan biri sanıyoruz." dediler.

67. Hud: "Ey kavmim, bende hiçbir çılgınlık yok, fakat ben alemlerin Rabbi tarafından bir peygamberim!" dedi.

68. Size Rabbimin mesajlarını iletiyorum ve ben sizler için güvenilir bir öğütçüyüm.

69. Sizi uyarmak için içinizden bir adam aracılığı ile size Rabbinizden bir ihtar geldiğine inanmayıp da şaşıyor musunuz? Düşünün ki, O, sizi Nuh kavminden sonra onların yerine getirdi ve yaratılışta sizi iri kıyım yaptı. O halde Allah'ı nimetlerini unutmayıp onları anın ki kurtuluşa erdirilesiniz." dedi.

70. "Sen bize yalnız Allah'a tapalım ve atalarımızın tapmakta olduklarını bırakalım diye mi geldin? Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bizi korkuttuğun o azabı başımıza getir de görelim!" dediler.

71. Hud: "İşte üzerinize Rabbinizden bir azap fırtınası ve bir öfke indi. Siz, benimle sizin ve atalarınız taktığı kuru adlar hakkında mı tartışıyorsunuz? Oysa Allah onlara hiçbir zaman saltanat indirmedi. Artık gözetin, ben de sizinle birlikte gözetenlerdenim" dedi.

72. Bunun üzerine kendisini ve beraberindekileri, yalnız katımızdan bir rahmet ile kurtardık, ayetlerimize yalan deyip iman etmeyenlerin kökünü kestik.

73. Semud kavmine de kardeşleri Salih'i gönderdik. Salih onlara: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, ondan başka hiçbir ilahınız yoktur. İşte size Rabbinizden açık bir mucize geldi. Bu size bir delil olmak üzere Allah'ın dişi devesidir, bırakın Allah'ı toprağında otlasın, ona bir fenalıkla dokunmayın; yoksa acı bir azaba uğrarsınız!" dedi.

74. Ve düşünün ki, O, sizi Ad kavminden sonra onların yerine getirdi; sizi bu topraklarda yerleştirdi ovalarında köşkler kuruyor, dağlarında evler yontuyorsunuz. Artık hep, Allah'ın nimetlerini anın yeryüzünü bozgunculuk yaparak berbat etmeyin!" dedi.

75. Kavminin içinde kibirlerine yediremeyen cumhur cemaat =ileri gelenler, hırpalanmakta olanlardan iman etmiş olanlara: "Siz, Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderilmiş olduğunu biliyor musunuz?" dediler. Onlar: "Doğrusu biz, onun gönderildiği şeye inanıyoruz!" dediler.

76. O kibirlerine yediremeyenler: "Doğrusu biz, sizin inandığınız şeye inanmıyoruz!" dediler.

77. Derken o dişi deveyi tepelediler, ayaklarını keserek öldürdüler, Rablerinin emrine baş kaldırdılar ve: "Hey Salih, sen gerçekten peygamberlerden isen, bizi tehdit etmekte olduğun azabı getir de görelim!" dediler.

78. Bunun üzerine kendilerini o şiddetli sarsıntı tutuverdi ve yurtlarında çöküp kaldılar.

79. O, onlardan döndü ve: "Ey kavmim, ben size Rabbimin mesajını tamamen ilettim ve öğüt verdim; ancak siz öğüt verenleri sevmezsiniz!" dedi.

80. Lut'u da gönderdik. O, kavmine: "Sizden önce alemlerden hiçbirinin yapmadığı hayasızlığı siz mi yapıyorsunuz?

81. Gerçekten siz, kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi varıyorsunuz. Hayır, siz pek haddi aşan bir topluluksunuz!" dedi.

82. Kavminin cevabı ise: "Çıkarın şunları memleketinizden; çünkü onlar, eteklerini çok temiz tutan insanlardır!" demelerinden başka birşey değildi.

83. Biz de onu ve ailesini kurtardık; ancak karısı kalıp yere geçenlerden oldu.

84. Onların üzerine bir azap yağmuru yağdırdık. İşte bak mücrimlerin sonu nasıl oldu!

85. Medyen kavmine de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik: "Ey kavmim Allah'a kulluk edin, O'ndan başka hiçbir tanrınız yoktur. İşte size Rabbinizden açık bir delil geldi; artık ölçeği ve teraziyi tam tutun, insanların eşyasına haksızlık etmeyin, yeryüzünde, düzeni sağlandıktan sonra, yine bozgunculuk etmeyin! Eğer bana inanırsanız bu söylediklerim sizin için hayırlıdır.

86. Bir de öyle tehdit ederek her caddenin başına oturup da Allah'ın yolundan O'na iman edenleri çevirmeyin ve yolun çarpıklığını arzu etmeyin. Düşünün ki, siz azlıktınız, O, sizi çoğalttı ve bakın o bozguncuların sonu ne oldu!

87. Eğer içinizden bir kısmı, benim gönderilmiş olduğum gerçeğe inanmış, bir kısmı da inanmamışsa, Allah aramızda hükmünü verinceye kadar sabredin. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

88. Kavminden büyüklenmek isteyen cumhur cemaat dediler ki: "Ey Şuayb, mutlaka seni ve seninle birlikte iman edenleri memleketimizden çıkaracağız, ya da muhakkak dinimize döneceksiniz." Dedi ki: "İstemesek de mi?"

89. Doğrusu Allah bizi ondan kurtarmış iken sizin dininize dönecek olursak bir yalan söyleyerek Allah'a iftira etmişiz demek olur. Ona tekrar dönmemiz bizim için olacak şey değildir, meğer ki, Rabbimiz olan Allah dilemiş olsun! Rabbimiz herşeyi ilmiyle kuşatmıştır. Biz Allah'a güvenmişiz. Ey, bizim Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında hak ile hükmet. Sen hükmedenlerin en hayırlısısın!"

90. Kavminden ileri gelen kafirler dediler ki: "Eğer Şuayb'a uyarsanız andolsun ki, o takdirde mutlaka zarara düşersiniz."

91. Derken onları o dehşetli sarsıntı yakalayıverdi ve hemen yurtlarında çökekaldılar.

92. Şuayb'ı yalanlayanlar sanki orada hiç safa sürmemiş gibi oldular. Asıl zarara düşenler, Şuayb'ı yalanlayanlar olmuşlardı.

93. Şuayb onlardan öteye döndü ve: "Ey kavmim, Allah biliyor ki, size Rabbimin mesajlarını ilettim, size öğüt de verdim; şimdi kafir kavme nasıl acırım?" dedi.

94. Biz hangi ülkeye bir peygamber gönderdiysek önce halkını sıkıntı ve darlıkla sıkmışızdır ki, yalvarıp yakarsınlar.

95. Sonra da kötülük yerine güzellik getirmişizdir. Nihayet çoğalmışlar ve: "Doğrusu atalarımızın sıkıntılı halleri de neşeli zamanları da olmuştu." demişlerdi. O zaman Biz de kendilerini . hatırlarından geçmezken. ansızın tutmuş bastırıvermiştik.

96. Oysa o ülkelerin halkı iman edip Allah'tan korksaydılar, elbette üzerlerine yerden ve gökten bereketler açardık. Fakat yalanladılar, biz de kendilerini kazandıklarıyla yakalayıverdik.

97. Şimdi şu köy. kasaba halkı geceleyi uyurlarken, kendilerine azabımızın baskın halinde gelmeyeceğinden emin miydiler?

98. Yine o köy. kasaba halkı, kuşluk vakti oynayıp eğlenirlerken kendilerine azabımızın gelivermeyeceğinden emin miydiler?

99. Yoksa Allah'ın azabından emin mi oldular? Ancak, kendilerine yazık eden topluluktan başkası Allah'ın azabından emin olmaz!

100. Eski sahiplerinden sonra bu toprağa varis olanlara hala şu gerçek belli olmadı mı ki: Eğer dilemiş olsaydık onların da günahlarını başlarına çarpardık! Kalplerinin üzerini mühürleriz de onlar gerçeği işitmezler.

101. İşte o ülkeler . ki, sana bunların başlarına gelenlerden bazılarını naklediyoruz. andolsun ki, onlara peygamberleri açık deliller ile geldiler. Daha önce inkar etmeyi adet edindikleri için,

iman etmek istemediler. Allah kafirlerin kalplerini işte böyle mühürler!

102. Çoğunda verdikleri söze bağlılık görmedik. Gerçek şu ki, onların çoğunu yoldan çıkmış fasıklar gördük.

103. Sonra onların arkasından Musa'yı ayetlerimizle, Firavun ve topluluğuna gönderdik. Tuttular o ayetlere karşı çıkarak zulmettiler. Artık bir bak o bozguncuların sonu ne oldu?

104. Musa: "Ey Firavun, ben alemlerin Rabbi tarafından bir peygamberim.

105. Allah'a karşı birinci görevim, gerçekten başka birşey söylememektir. Gerçekten ben size Rabbinizden apaçık bir delil ile geldim. Artık İsrail oğullarını benimle beraber gönder." dedi.

106. Firavun: "Eğer bir delil ile geldinse, getir onu bakalım, doğru söyleyenlerden isen!" dedi.

107. Bunun üzerine asasını bırakıverdi. Bir de ne görsün; koskoca bir ejderha kesiliverdi.

108. Elini sıyırıp çıkardı, ne baksın; o seyredenlere ışık saçan bembeyaz bir el!

109. Firavun'un kavminden ileri gelenler: "Şüphesiz bu çok bilgili bir sihirbaz!

110. Sizi yerinizden çıkarmak istiyor. O halde ne emredersiniz?" dedi.

111. Onlar: "Onu ve kardeşini alıkoy, şehirlere de toplayıcılar gönder,

112. Usta sihirbazların hepsini sana getirsinler." dediler.

113. Bütün sihirbazlar Firavun'a geldiler: "Galip gelirsek elbette bize mükafat var değil mi?" dediler.

114. "Evet, o zaman siz elbette gözdelerden olacaksınız." dedi.

115. Ey Musa, önce sen mi hünerini ortaya atacaksın, yoksa biz mi?" dediler.

116. "Siz atın." dedi. Atacaklarını atınca halkın gözlerini büyülediler ve onları dehşete düşürdüler. Kısacası büyük bir sihir gösterdiler.

117. Biz de Musa'ya: "Asanı bırakıver!" diye vahyettik. Bir de baktılar ki, o onların bütün uydurduklarını yalayıp yutuyor!

118. Artık gerçek ortaya çıktı ve onların bütün yaptıkları hiçe gitti.

119. Artık orada yenilmişlerdi ve küçük düşmüşlerdi.

120. Sihirbazlar hep birden secdeye kapandılar.

121. "Alemlerin Rabbine,

122. Musa ve Harun'un Rabbine iman ettik." dediler.

123. Firavun: "Ben size izin vermeden O'na iman ettiniz öyle mi? Muhakkak bu, yerli halkı şehirden çıkarmak için şehirde kurduğunuz bir hiledir. Yakında anlarsınız.

124. Mutlaka sizin ellerinizi, ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim.Mutlaka hepinizi birden asacağım!"

125. Onlar: "Şüphesiz biz Rabbimize döneceğiz!

126. Senin bize kızman da sırf Rabbimizin ayetleri gelince onlara iman etmemizden ötürü. Ey bizim Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır ve canımızı iman selametiyle al!" dediler.

127. Firavun kavminin yine ileri gelenleri: "Seni ve ilahlarını terk etsinler de yeryüzünde fesat çıkarsınlar diye mi Musa'yı ve kavimini serbest bırakacaksın?" dediler. O da: "Oğullarını öldürür, kadınlarını sağ bırakırız. Yine tepelerinde kahrımızı yürütürüz." dedi.

128. Musa kavmine: "Allah'ın yardımını ve lütfunu isteyin ve acıya tahammül edip dayanın. Şüphesiz yeryüzü Allah'ındır. O'na kullarından dilediğini mirasçı kılar, mutlu son, Allah'tan korkanlarındır." dedi.

129. Kavmi de ona: "Sen bize gelmeden önce de, geldikten sonra da işkenceye uğratıldık." dediler. O da: "Umulur ki, Rabbiniz hasımınızı helak edip de sizi yeryüzünde halife kılacak ve sizin nasıl işler yapacağınıza bakacaktır."

130. Gerçekten biz, Firavun'a bağlı onları senelerce kıtlık ve hasılat eksikliği ile kıvrandırdık, gerektir ki, düşünüp ibret alsınlar!

131. Fakat kendilerine iyilik geldiği zaman: "İşte bu bizim hakkımızdır." dediler. Başlarına bir kötülük gelirse Musa ile yanındakilerin uğursuzluğuna verirlerdi. Uğursuzluk kuşları ise Allah'ın yanındadır. Fakat çoğu bilmezlerdi.

132. Ve: "Sen bizi büyülemek için her ne mucize getirirsen getir, asla sana inanacak değiliz." derlerdi.

133. Biz de kudretimizin ayrı yarı mucizeleri olmak üzere başlarına tufan, çekirge, haşereler, kurbağalar ve kan gönderdik. Yine inat ettiler ve çok suçlu bir toplum oldular.

134. Üzerlerine azap çöktüğü vakit dediler ki: "Ey Musa sana verdiği söze dayanarak, bizim için Rabbine dua et! Eğer bu azabı bizden sıyırırsan, andolsun ki, sana kesinlikle iman eder ve İsrail oğullarını seninle birlikte muhakkak göndeririz."

135. Erişecekleri belirli bir süreye kadar azabı kendilerinden sıyırdığımız zaman, derhal yeminlerini bozdular.

136. Biz de ayetlerimize yalan dedikleri ve onlara kulak asmadıkları için kendilerinden intikam aldık da hepsini denizde boğduk.

137. Ve o hırpalanıp ezilmekte bulunan kavmi yeryüzünün, bereketlerle donattığımız doğusuna, batısına mirasçı kıldık. Ve Rabbinin İsrail oğullarına olan o güzel va'di, sabretmeleri sebebiyle tamamen tahakkuk etti ve Firavun ile kavminin yapageldikleri sanat eserlerini ve yükselttikleri binaları yere serdik.

138. 139. Ve İsrail oğullarına denizi atlattık. Derken, bir kavme vardılar, toplanmış kendilerine mahsus bir takım putlara tapıyorlardı. Dediler ki: "Ey Musa, bunların birçok ilahları olduğu gibi sen de bize ilah yap!" Dedi ki: "Siz gerçekten cahillik ediyorsunuz. Çünkü o gördüklerinizin içinde bulundukları din, yok olmaya mahkumdur ve bütün yaptıkları batıldır!"

140. "Ben size Allah'tan başka bir ilah mı isterim? O, sizi bütün alemlerin üstüne geçirdi!" dedi.

141. Hem düşünseniz ya, sizi Firavun'un adamlarından kurtardığımız zaman, size işkencenin kötüsünü peyliyorlardı, oğullarınızı boyuna

öldürüyor, kadınlarınızı diri tutuyorlardı. Bunda sizin için Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan vardı.

142. Bir de Musa'ya geceye va'd verdik ve ona bir on gece daha ekledik ve böylece Rabbinin tayin ettiği vakit tam kırk gece oldu. Musa kardeşi Harun'a şöyle dedi: "Kavmim içinde benim yerime geç ve ıslaha çalış da bozguncuların yoluna gitme!"

143. Musa tayin ettiğimiz özel vakitte gelip Rabbi O'na kelamiyle iltifatta bulununca: "Ey Rabbim, göster bana kendini, Sana bakayım." dedi. O da buyurdu ki: "Beni katiyyen göremezsin, ancak dağa bak, eğer yerinde durursa demek beni görebileceksin" Derken Rabbi dağa tecelli buyurunca onu un ufra (toz duman) ediverdi. Musa da baygın düştü. Ayılınca: "Münezzehsin, Sana tevbe ile döndüm ve ben mü'minlerin ilkiyim." dedi.

144. Allah buyurdu ki: "Ey Musa, haberin olsun, Ben, mesajlarımla ve kelamımla seni o insanların üzerine seçtim. Şimdi şu sana verdiğimi al ve şükrünü bilenlerden ol!"

145. Ve onun için levhalarda herşeyden yazdık; öğüt ve hükümlerin ayrıntılarına dair herşeyi. Dedik ki: "Haydi bunları sıkı tut, kavmine de emret, onları ne güzeliyle tutsunlar! İleride sizi o fasıkların yurduna göndereceğim!"

146. Yeryüzünde haksızlıkla büyüklenenleri, ayetlerimden uzaklaştıracağım. Bütün mucizeleri görseler de ona iman etmezler. Doğru yolu görseler de onu yol tutmazlar. Eğer sapıklık yolunu görürlerse onu yol edinirler. Çünkü onlar ayetlerimizi yalanlamayı adet edinmişler ve onlardan gafil olagelmişlerdir.

147. Ayetlerimizi ve ahiretteki karşılaşmayı yalanlayanların bütün işledikleri boşa gitmiştir. Herhalde çekecekleri sırf kendi yaptıklarının cezasıdır.

148. Musa'nın arkasından kavmi tutmuş takılarından bir dana, böğüren bir heykel edinmişlerdi. Onun kendilerine bir söz söylemediğini ve bir yol göstermediği görmemişler miydi? Fakat onu tanrı edindiler ve zalimdiler.

149. Ne zaman ki ellerine kırağı düşürüldü (şiddetli bir pişmanlığa düştüler), gerçekten sapıtmış olduklarını görünce: "Andolsun ki, Rabbimiz merhamet etmez ve bağışlamazsa muhakkak hüsranda kalanlardan olacağız!" dediler.

150. Musa kızgın ve üzgün olarak kavmine döndüğü vakit: "Bana arkamdan ne kötü halef oldunuz. Rabbinizin emrini beklemeyip acele mi ettiniz?" dedi ve levhaları bırakıp kardeşinin başından tuttu ve kendine doğru çekmeye başladı. Harun: "Anamın oğlu! İnan ki, bu adamlar beni hırpaladılar, az daha beni öldürüyorlardı. Sen de benimle düşmanları sevindirecek bir harekette bulunma ve beni bu zalim kavimle bir tutma." dedi.

151. Musa dedi: "Ey Rabbim beni ve kardeşimi bağışla ve bizi rahmetinin içine koy; merhamet edenlerin en merhametlisisin Sen!"

152. Şüphesiz o danayı tanrı edinenlere Rablerinden bir gazap ve dünya hayatında da bir zillet erişecektir. İşte iftira edenleri böyle cezalandırırız.

153. O kötü amelleri işleyip de sonra arkasından tevbekar olup iman edenler için hiç şüphe yok ki, Rabbin bundan sonra yine de af ve merhamet edicidir.

154. Musa'nın öfkesi geçince levhaları aldı. Onlardaki yazıda sırf Rablerinden korkanlar için bir hidayet ve rahmet vardı.

155. Bir de Musa tayin ettiğimiz vakitte huzurumuzda bulunmak üzere kavminden yetmiş er seçmişti. Ne zaman ki bunları o sarsıntı yakaladı. Musa dedi ki: "Rabbim, dileseydin bunları ve beni daha önce helak ederdin. Şimdi bizi ,içimizdeki o beyinsizlerin yaptıkları yüzünden helak mı edeceksin? O da sırf Senin imtihanın; Sen bununla dilediğini sapıklığa bırakır, dilediğine hidayet kılarsın! Bizim velimiz Sensin; artık bizi bağışla, bize merhamet eyle; bağışlayanların en hayırlısı Sensin!

156. Ve bize bu dünyada da, ahirette de bir iyilik yaz! Biz gerçekten tevbe edip sana yöneldik!" Buyurdu ki: "Azabıma, kimi dilersem onu uğratırım; rahmetim ise herşeyi kapsamıştır. İleride onu özellikle, kötülükten sakınanlara, zekatını verenlere ve ayetlerimize inananlara yazacağım.

157. Onlar ki yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı bulacakları elçiye, o okuyup yazma bilmeyen peygambere uyarlar. O, onlara iyilik emreder ve onları kötülükten alıkoyar, temiz, hoş şeyleri kendileri için helal, murdar şeyleri üzerlerine haram kılar, sırtlarından ağır yüklerini, üzerlerindeki bağları ve zincirleri indirir atar. İşte o zaman ona iman eden, ona tam saygı gösteren, ona yardımcı olan ve onun peygamberliği ile brlikte indirilen nuru izleyen kimseler; işte o asıl maksada ulaşan kurtulmuşlar, onlardır.

158. De ki: "Ey insanlar, biliniz ki, ben sizin hepinize Allah'ın gönderdiği peygamberiyim. O Allah ki bütün göklerin ve yerin mülkü O'nundur. O'ndan başka tanrı yoktur. Hem diriltir, hem de öldürür. Onun için gelin Allah'a ve peygamberine iman edin. Allah'a ve Allah'ın bütün kelamlarına inanan o okuyup yazması olmayan peygambere de. Uyun ona ki, kurtuluşa erebilesiniz.

159. Evet! Musa'nın kavminden bir topluluk vardır ki, doğruya yöneltirler ve onunla hükmedip adalet gösterirler.

160. Bununla beraber Biz onları oniki kabileye, o kadar ümmete ayırdık ve Musa'ya . kavmi kendisinden su istediği vakit. şöyle vahyettik: "Vur asan ile taşa!" O zaman ondan on iki pınar akmaya başladı. Halkın her kesimi kendi su alacağı yeri belirledi. Bulutu da üzerlerine gölgelik çektik, kendilerine kudret helvası ile bıdırcın indirdik ve: "Size rızık olarak verdiğimiz nimetlerin temizlerinden yiyin!" dedik. Bununla beraber onlar zulmu Bize yapmadılar, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı.

161. Ve o vakit onlara denilmişti ki: "Şu şehre yerleşin ve orada dilediğiniz yerde yiyin, "Bağışla bizi!" deyin ve secde ederek kapıya girin ki size suçlarınızı bağışlayalım, iyilere ileride daha fazlasını vereceğiz."

162. Derken içlerinden zulmedenler, sözü değiştirdiler, kendilerine söylenenden başka bir şekle soktular; zulmu adet haline getirmeleri sebebiyle, Biz de üzerlerine gökten azap salıverdik.

163. Onlara, o denizin bir iskelesi olan o şehrin başına gelenleri sor! O vakit cumartesi yasağına riayet etmiyorlardı. Cumartesi tatili

yaptıkları gün balıklar, yanlarına akın akın geliyorlardı. Cumartesi tatili yapmayacakları gü ise gelmiyorlardı. İşte Biz onları günah işlemeleri sebebiyle böyle sınava çekiyorduk!

164. Ve içlerinden bir topluluk: "Ne diye Allah'ı helak edeceği veya çetin bir azapla cezalandıracağı bir kavme nasihat veriyorsunuz?" dediği vakit onlar dediler ki: "Rabbiniz tarafından mazur sayılmamız için, bir de bakarsınız belki Allah'tan korkar sakınırlar diye."

165. Kendilerine yapılan nasihatları unuttukları vakit, o kötülükten alıkoyanları kurtarıp zulmedenleri de yaptıkları kötülükler sebebiyle şiddetli bir azaba uğrattık.

166. Artık o yasaklandıkları şeylerden dolayı kızıp haddi aşmaya başladıkları zaman Biz de onlara: "Aşağılık maymun olun keratalar!" dedik.

167. Ve o zaman Rabbin şu ahdi ilan edip buyurdu ki: "Mutlaka kıyamet gününe kadar onlara hep o kötü azabı peyleyecek kimseleri gönderecek!" Şüphesiz ki Rabbin cezayı çok çabuk veren, yine şüphesiz ki O, çok bağışlayan, merhamet edendir.

168. Ve onları yeryüzünde birçok milletlere parçaladık. İçlerinde iyi olanları da vardı, iyinin altında olanları da. Onları bazan nimet, bazan da musibet ile imtihan ettik ki, döneler.

169. Derken, arkalarından Kitab'ı (Tevrat'ı) miras alan bozuk bir nesil bunların yerine geçti. Onlar şu alçak dünya malını alırlar, bir de: "Biz nasıl olsa bağışlanacağız!" derler. Karşı taraftan da kendilerine öyle birşey gelse, onu da alırlar. Allah'a karşı yalnız hakkı söyleyeceklerine dair kendilerinden Kitapta söz alınmamış mıydı? Ve onun içindekileri durmadan okumadılar mı? Halbuki ahiret yurdu Allah'tan korkanlar için daha hayırlıdır; hala akıllanmayacak mısınız?

170. Kitab'a sarılan ve namazı kılan o ıslahatçı kimselerin mükafatını Biz hiçbir zaman zayi etmeyiz!

171. Hani bir zamanlar Biz o dağı bir gölgelik gibi tepelerine çekmiştik de üzerlerine düşüyor zannetikleri bir sırada demiştik ki: "Size verdiğimiz Kitabı sıkıca tutun ve içindekini hatırınızdan çıkarmayın, umulur ki korunursunuz!"

172. Hem Rabbin Ademoğullarının bellerinden zürriyetlerini alıp onları nefislerine karşı şahit tutarak: "Rabbiniz değil miyim?" diye şahit gösterdiği zaman "Evet Rabbimizsin, şahidiz !" dediler. Kıyamet günü "Bizim bundan haberimiz yoktu!" demeyesiniz,

173. Yahut, "Ancak, atalarımız şirk koştular, biz ise onlardan sonra gelen bir nesil idik; şimdi o batılı tesis edenlerin yaptıklarıyla bizi helak mı edeceksiniz?" demeyesiniz diye.

174. İşte ayetleri böyle ayrıntılı olarak açıklıyoruz, olur ki dönerler.

175. Onlara o herifin kıssasını da anlat ki, ona ayetlerimizi vermiştik, ama o, onlardan sıyrılıp çıktı, derken onu, şeytan arkasına taktı da yolunu şaşırmışlardan oldu.

176. Eğer dileseydik Biz onu ayetlerle yükseltirdik, fakat o, yere alçaklığa saplandı ve hevasının ardına düştü. Artık onun hali, o köpeğin haline benzer ki, üzerine varsan dilini sarkıtıp solur! İşte böyledir ayetlerimizi inkar eden o kimselerin durumu; kıssayı kendilerine bir naklet, belki biraz düşünürler.

177. Ne kötü misaldir ayetlerimizi yalanlayan ve sırf kendilerine zulmeden o kavmin durumu!

178. Allah kime hidayet ederse, o doğru yolu bulur; kimi de saptırırsa, hüsrana düşenler de işte onlardır.

179. Andolsun ki, cin ve insanlardan bir çoğunu cehennem için yarattık. Onların kalpleri vardır, onunla gerçeği anlamazlar, gözleri vardır, onlarla görmezler; kulakları vardır ama onlarla işitmezler. İşte bunlar hayvan gibidirler, hatta daha şaşkındırlar. İşte o gafiller ancak bunlardır.

180. Oysa en güzel isimler Allah'ındır. Onun için siz O'nu onlarla çağırın ve O'nun isimlerinde sapıklık eden mülhidleri bırakın. Yarın onlar yaptıklarının cezasını çekeceklerdir.

181. Yine bizim yarattıklarımızdan öyle bir topluluk vardır ki, hakka rehberlik ederler ve onunla adaleti yerine getirirler.

182. Ayetlerimizi yalanlamakta olanları ise, bilemeyecekleri yönlerden yavaş yavaş yuvarlayacağız.

183. Ve Ben onlara mühlet de veririm, çünkü benim kahrım çok çetindir.

184. Bunlar hiç düşünmediler mi ki, kendilerine söz söyleyen zatta cinnetten bir eser yoktur. O, ancak ilerideki tehlikeyi açık bir şekilde haber veren bir uyarıcıdır.

185. Bunlar göklerin, yerin ve Allah'ın yarattığı her hangi birşeyin tedbir ve tasarrufu hakkında hiçbir fikir yürütemediler mi? Ve bir de şu ecellerinin yaklaşmış olması ihtimalini hiç düşünmediler mi? O halde buna inanmadıktan sonra hangi söze inanırlar.

186. Allah kimi saptırırsa, artık onu yola gerirecek bir kimse yoktur. O, onları bırakır taşkınlıkları içinde, körü körüne yuvarlanıp giderler.

187. "Ne zaman demir atacak?" diye sana kıyametten soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi yalnız Rabbimin katındadır. Onu vakti vaktine meydana getirecek O'dur! O öyle ağır bir meseledir ki, bütün göklerde ve yerde ona dayanacak bir kimse yoktur. O size ancak ansızın gelecektir." Sanki sen onun hakkında bilgi edinip haberdar olmuşsun gibi senden soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi ancak Allah katındadır. Fakat insanların çoğu bilmezler."

188. De ki: "Ben kendi kendime Allah'ı dilediğinden başka herhangi bir yarar ya da zarar sağlamaya malik değilim. Eğer ben bütün gaybı bilseydim, daha çok hayır yapardım ve kötülük denilen şey yanıma uğramazdı. Ben ancak iman edecek bir kavmi uyarmak ve müjdelemek için görevli bir peygamberim."

189. O, o zattır ki sizi bir tek nefisten yarattı, eşini de ondan yarattı ki gönlü buna ısınsın. Onun için eşine yaklaşınca o hafif bir yükle hamile kaldı, bir müddet böyle geçti, derken yükü ağırlaştı. O vakit ikisi birden kendilerini yetiştiren Allah'a şöyle dua ettiler: "Bize salih yaraşıklı bir çocuk ihsan edersen, yemin ederiz ki, kesinlikle şükreden kullarından oluruz!"

190. Fakat Allah kendilerine yaraşıklı bir çocuk verince, tuttular O'na kendilerine vergisi üzerine bir takım ortaklar koşmaya başladılar. Allah ise onların koştukları şirkten yücedir.

191. O'na, hiçbir şey yaratamayan ve kendileri yaratılıp durmakta olan yaratıkları mı ortak koşuyorlar?

192. Halbuki onlar, onların imdadına yetişmezler, hatta kendilerini bile kurtaramazlar.

193. Eğer siz onları doğru yola çağıracak olsanız, size uymazlar; onları ha çağırmışsınız, ha susmuşsunuz, aleyhinizde sizin için aynıdır.

194. Çünkü Allah'tan başka taptıklarınızın hepsi sizin gibi kullardır. Eğer davanızda doğru iseniz haydi, onları çağırın da size cevap versinler!

195. Onları yürüyecek ayakları veya tutacak elleri yahut görecek gözleri ya da işitecek kulakları mı var? De ki: "Haydi çağırın ortak koştuklarınızı, sonra bana istediğiniz tuzağı kurun, elinizden gelirse bana bir an bile göz açtırmayın!

196. Zira benim koruyucum o Kitab'ı indiren Allah'tır. Ve O, hep salih kullarına sahip çıkar.

197. Sizin O'ndan başka taptıklarınız ise, ne size yardım edebilir, ne de kendilerine yardımları dokunur!"

198. Siz onları doğru yolu göstermeye çağıracak olsanız işitmezler. Onların sana baktıklarını görürsün, ama görmezler.

199. Sen af yolunu tut, iyilikle emret ve kendilerini bilmezlerden yüz çevir!

200. Her ne zaman şeytandan bir gıdık seni gıdıklayacak olursa =şeytan san bir fit verirse, hemen Allah'a sığın! O, şüphesiz işiten ve bilendir.

201. Allah'tan korkanlar, kendilerine şeytandan bir vesvese geldiği zaman, durup düşünürler ve derhal gerçeği görmeye başlarlar.

202. Şeytanların kardeşleri ise, bunları sapıklığa sürüklerler, sonra da yakalarını bırakmazlar.

203. Sen onlara bir ayet getirmediğin zaman "Derleyip toplasaydın ya!" derler. De ki: "Ben ancak Rabbimden bana ne vahyolunuyorsa ona uyarım! Bütünüyle bu Kur'an Rabbinizden gelen kalp gözlerinizi açacak delillerdir. İman edecek bir kavim için hidayet ve rahmettir.

204. Kur'an okunduğu zaman, hemen onu dinleyin ve susun! Umulur ki, rahmete erdirilirsiniz!

205. Sabah ve akşamları içinden yalvararak, gizlice ve kendin işitecek kadar bir sesle Rabbini zikret de gafillerden olma!

206. Zira Rabbinin yanında olanlar, O'na ibadet etmekten asla kibirlenmezler. Hep O'nu tespih ederler ve yalnız O'na secde ederler!

SURA 8. ENFAL SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Sana ganimetlerin taksiminden soruyorlar. De ki: "Ganimetlerin taksimi Allah'a ve Resulüne aittir. Onun için siz gerçekten iman etmişseniz, Allah'tan korkun, birbirinizle aranızı düzeltin, Allah ve Resulüne itaat edin!

2. Gerçek mü'minler ancak o mü'minlerdir ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir; karşılarında ayetleri okunduğu zaman, imanlarını artırır ve Rablerine tevekkül ederler.

3. O kimseler ki, namazı dürüst kılarlar ve kendilerini rızıklandırdığımız şeylerden başkalarına dağıtırlar.

4. İşte gerçek mü'minler onlardır! Onlara Rablerinin katında dereceler vardır, mağfiret ve güzel rızık vardır!

5. Nitekim Rabbin seni hak uğruna savaşmak için evinden çıkardı. Oysa mü'minlerden bir kısmı ise istemiyorlardı.

6. Gerçek ortaya çıkmışken hakta seninle münakaşa ediyorlardı. Sanki göre göre ölüme sevk olunuyorlardı.

7. Ve o zaman Allah, size iki topluluktan birini va'd ediyordu ki, sizin olsun! Siz ise arzu ediyordunuz ki güçsüz olan sizin olsun! Oysa Allah sözleriyle gerçeği ortaya çıkarmak ve kafirlerin arkasını kesmek istiyordu.

8. Ki hakkı, hak olarak tanıtsın ve batılı ortadan kaldırsın; varsın suçlular istemesinler!

9. O zaman siz Rabbinizden yardım istiyordunuz da size: "İşte Ben birbiri ardınca bin melekle yardım ediyorum!" diye duanızı kabul buyurmuştu.

10. Ve bunu Allah size sırf bir müjde olsun ve bununla kalpleriniz yatışsın diye yapmıştı. Yoksa zafer Allah'ın kendindedir. Gerçekten Allah, azizdir, hikmet sahibidir.

11. O zaman size . tarafından bir güven olmak üzere. bir uyku sardırıyordu ve üzerinize gökten su indiriyordu ki, bununla sizi temizlesin, şeytanın murdarlığını sizden gidersin, kalplerinize güç versin ve bununla ayaklarınızı sağlamlaştırsın! Allah

12. O anda Rabbin meleklere şu vahyi veriyordu: "Ben sizinle beraberim. Haydi imanı sağlamlaştırın! Kafirlerin yüreklerine dehşet bırakacağım, hemen boyunlarının üstüne vurun, vurun onların parmaklarına!"

13. Çünkü onlar Allah ve peygamberine karşı geldiler. Kim Allah'a ve peygamberine karşı gelirse, bilsin ki Allah'ın azabı şiddetlidir.

14. İşte bunu gördünüz ya, şimdi onu tadın; kafirlere bir de cehennem azabı vardır!

15. Ey iman edenler! Toplu olarak kafirlerle karşılaştığınız zaman, artık onlara arkalarınızı dönmeyin (kaçmayın)!

16. Her kim böyle bir günde onlara . dönüp çarpışmak için pırlanmak (kaçar gibi yapmak) veya diğer safta mevzilenmek halleri hariç. arkasını dönerse, muhakkak Allah'tan bir gazaba uğramış olur. Ve varacağı yer cehennemdir, o ise ne kötü akibettir!

17. Sonra onları siz öldürmediniz, fakat onları Allah öldürdü; attığın zaman da sen atmadın, lakin Allah attı. Bu da mü'minlere güzel bir imtihan geçirtmek içindi. Gerçekten Allah işitendir, bilendir!

18. Bunu gördünüz, bir de Allah'ın kafirlerin tuzağını zayıf düşürmesi var!

19. Fetih istiyorsanız (ey kafirler), işte size fetih; eğer vazgeçerseniz, hakkınızda daha hayırlı olur. Eğer döner yine

başlarsanız, Biz de başlarız. O vakit askerleriniz çok da olsa, size zerre kadar fayda vermez, çünkü Allah mü'minlerle beraberdir.

20. Ey iman edenler, Allah'a ve Resulüne itaat edin. İşitip durduğunuz halde ondan yan bükmeyin!

21. Ve işitmedikleri halde "İşittik!" diyenler gibi olmayın!

22. Çünkü yeryüzünde debelenenlerin Allah katında en kötüsü, gerçeği akıllarına koymayan o sağır ve dilsizlerdir.

23. Allah onlarda bir hayır görseydi, elbette (gerçeği) kulaklarına sokardı. Ve bu durumlarında kulaklarına soksaydı, yine de aldırmazlar, döner giderlerdi.

24. Ey iman edenler, sizi kendinize hayat verecek şeylere davet ettiği zaman Peygamberi ile Allah'a icabet edin! Ve bilin ki, Allah gerçekten kişi ile onun kalbi arasını gerer ve siz, kesinlikle O'nun huzurunda toplanacaksınız!

25. Ve öyle bir fitneden sakının ki, içinizden yalnız zulmedenlere dokunmakla kalmaz. Ve bilin ki, Allah'ın azabı şiddetlidir.

26. Ve düşünün ki, siz bir vakit yeryüzünde hırpalanıp duran bir azlıktınız, insanların sizi çarpıvereceğinden korkardınız. Öyle iken O sizi barındırdı, O sizi yardımıyla destekledi, O size temiz rızıklar verdi ki şükredesiniz!

27. Ey iman edenler, Allah ve Resulüne hiyanet etmeyin ki, bile bile kendi emanetlerinize hiyanet etmiş olmayasınız.

28. Ve iyi bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız bir imtihandan ibarettir. Allah yanında ise büyük mükafatlar vardır.

29. Ey iman edenler, Allah'a sığınıp korunursanız, O size iyiyi kötüden ayırt eden bir ölçü verir ve yaptığınız günahları örter, sizin için bağışlar. Allah büyük bir lütuf sahibidir.

30. Hani bir zaman da o kafirler, seni tutup bağlamaları veya öldürmeleri ya da sürüp çıkarmaları için, sana tuzak kuruyorlardı; onlar tuzak kurarlarken Allah da karşılığını kuruyordu. Öyle ya Allah tuzakların hayırlısını kurar.

31. Ve onlara ayetlerimiz okunacağı zaman: "Artık işittik, dilesek bunun gibisini biz de söyleriz; bu eskilerin masallarından başka birşey değil!" diyorlardı.

32. Bir zaman da onlar: "Ey Allah, eğer senin tarafından gelmiş bir hak kitap ise, durma üzerimize gökten taşlar yağdır veya bize daha acı bir azap ver!" demişlerdi.

33. Halbuki sen içlerinde iken Allah, onlara azap edecek değildi. İstiğfar ederlerken de Allah onlara azap edecek değildir.

34. Şimdi ise Allah'ın kendilerine azap etmemesi için neleri var ki? Mü'minleri Mescid. i Haram'dan alıkoyuyorlar, oysa onun hizmetine ehil de değiller; onun hizmetine ehil olanlar ancak Allah'tan korkup kötülüklerden sakınanlardır, lakin çokları bilmezler!

35. Kabe'nin huzurunda namazları ise ıslık çalıp el çırpmaktan başka birşey değil! O halde küfrü küfranınızdan (inkar ve nankörlüğünüzden) dolayı tadın azabı!

36. Şüphesiz ki Allah yolundan alıkoymak için mallarını harcayanlar, onu yine harcayacaklar, sonra bu kendilerine yürek acısı olacak,

nihayet mağlup olacaklar. Küfürlerinde ısrar edenler toplanıp cehenneme sürülecekler.

37. Ki, Allah pisi temizden ayırsın ve pis olanı üst üste koyup hepsini bir yığın haline getirsin ve topunu cehenneme koysun! İşte bunlar, o hüsran içinde kalanlar!

38. O inkar edenlere de ki: "Eğer vazgeçerlerse geçmişteki günahları bağışlanır; yok yine isyana dönerlerse kendilerinden önceki ümmetlere uygulanan ilahi kanun geçmişti, artık onu beklesinler!

39. Siz de, ortalıkta hiçbir fitne kalmayıp din tamamıyla Allah'ın dini oluncaya kadar onlarla cihad edin! Eğer vazgeçerlerse muhakkak ki Allah yaptıklarını görür.

40. Yok vazgeçmezlerse, artık bilin ki, Allah sizin dostunuzdur! O, negüzel dost, ne güzel yardımcıdır!

41. Şunu da bilin ki, eğer Allah'a ve hak ile batılın ayrıldığı gün, iki ordunun çarpıştığı gün kulumuza indirdiklerimize iman etmiş iseniz, ganimet olarak aldığınız herhangi birşeyin beşte biri Allah'ındır, peygambere, yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir.

42. O vakit siz vadinin beri yamacında , onlar öte yamacında, süvarileri de sizden tam aşağıda bulunuyordu. Şayet onlarla önceden sözleşmiş olsaydınız, kesinlikle buluşma vaktinde görüş ayrılığına düşerdiniz; fakat Allah, yapılması gereken bir işi yerine getirmek için yok olacak olan açık delil ile yok olsun, yaşayacak olan da açık delil ile yaşasın diye, böyle yaptı. Çünkü Allah herşeyi işiten, herşeyi bilendir.

43. Hani Allah, sana rüyandan onları az gösteriyordu; eğer sana onları açık gösterseydi, korkacak ve kumanda da tartışacaktınız. Fakat Allah, selamete bağladı; çünkü O, bütün sinelerin özünü bilir.

44. Hani karşılıştığınızda Allah, o yapılması gereken işi yerine getirmek için onları sizin gözlerinizde azaltıyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Öyle ya, bütün işler yalnız Allah'a döndürülecektir.

45. Ey iman edenler, bir düşman kümesi ile karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çok anın ki, kurtuluşa eresiniz.

46. Allah'a ve peygamberlerine itaat edin, birbirinizle çekişmeyin; sonra içinize korku düşer ve devletiniz elden geçer. Bir de sabırlı olun, çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

47. Saknı yurtlarından çalım satarak, insanlara gösteriş yaparak çıkanlar ve Allah yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Oysa Allah bütün yaptıklarını çember içine almıştı.

48. O vakit şeytan kendilerine yaptıklarını güzel göstermiş ve: "Bugün insanlardan size galip gelecek yok ben de sizi destekliyorum." demişti. Fakat iki ordu karşılışınca ardına dönüverdi ve: "Ben kesinlikle sizden uzağım, sizin göremeyeceğiniz şeyleri görüyorum ve ben Allah'tan korkarım. Öyle ya, Allah'ın cezalandırması çok şiddetlidir." dedi.

49. O sırada münafıklar ve kalplerinde bir hastalık bulunanlar: "Şunları dinleri aldattı." diyorlardı. Oysa, her kim Allah'a dayanırsa, bilsin ki, Allah, üstündür, hikmet sahibidir.

50. Bir de meleklerin, kafirlerin canlarını alırken yüzlerine ve arkalarına vura vura: "Tadın bakalım yangın azabını!" dediklerini görmeliydin!

51. Bu, sizin kendi ellerinizle önceden yaptıklarınızın karşılığı ve Allah'ın kullarına haksızlık etmemesindendir.

52. Tıpkı Firavun hanedanı ve öncekilerin gidişi gibi Allah'ın ayetlerini tanımadılar da Allah onları günahları ile tutup alıverdi; çünkü Allah çok güçlüdür, cezalandırması pek çetindir.

53. Bunun nedeni şudur: Allah, bir kez bir kavme verdiği bir nimeti, onlar kendilerindeki bu nimete erme sebebini değiştirmedikçe değiştirecek değildir ve Allah, işiten ve bilendir.

54. Tıpkı Firavun hanedanı ve onlardan öncekilerin gidişi gibi. Onlar, Rablerinin ayetlerine yalan dediler, Biz de kendilerini günahları yüzünden helak ettik ve Firavun hanedanını suda boğduk. Onların hepsi zalim kimselerdi.

55. Bütün debelenenlerin Allah katında en kötüsü küfretmiş olup imana gelmeyenlerdir.

56. Onlar, kendileriyle anlaşma yaptığın halde her defasında antlaşmalarını bozar ve hiç çekinmezler.

57. Onun için onları ne zaman savaşta yakalarsan kendileri ile arkalarındakilerini ürküt; belki ibret alırlar.

58. Eğer bir kavmin hiyanetinden endişe edersen, hemen doğrudan doğruya antlaşmayı bozduğunu kendilerine bildir; çünkü Allah hainleri sevmez.

59. Ve sakın küfredenler ileri gidip kurtulduklarını sanmasınlar, çünkü onlar aciz bırakamazlar.

60. Sizler de onlara karşı gücünüzün yettiği her çeşit kuvvetten savaş için beslenen atlardan hazırlayın; onunla hem Allah'ın düşmanı hem sizin düşmanınızı, hem de sizin bilmediğinizi fakat Allah'ın bildiği diğer düşmanlarınızı korkutursunuz. Allah yolunda her ne harcarsanız mükafatı size tamamen ödenir ve hiç zarara uğramazsınız.

61. Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş ve Allah'a dayan; çünkü işiten, bilen ancak O'dur.

62. Eğer sana hile yapmak isterlerse, sana Allah yeter. O'dur seni yardımı ile ve inananlarla destekleyen.

63. Ve onların gönüllerini uzlaştıran da. Yoksa yeryüzünde ne varsa hepsini harcasaydın yine de onların kalplerini birleştiremezdin. Ancak Allah, onların arasında birleşmeyi sağladı; çünkü O, güçlüdür, hikmet sahibidir.

64. Ey peygamber, Allah, sana ve arkandan gelen mü'minlere yeter!

65. Ey peygamber, mü'minleri cihada teşvik et! Eğer sizden sabreden yirmi kişi olursa ikiyüz kişinin üstesinden gelir ve eğer sizden yüz kişi olursa o küfredenlerden binini alteder. Çünkü onlar, gerçeği kavrayamayan anlayışsız bir topluluktur.

66. Şimdi Allah sizin yükünüzü hafifletti ve sizde bir zaaf bulunduğunu bildi. Şimdi sizden sabredecek yüz kişi olursa, ikiyüz kişiyi alteder. Sizden bin kişi olursa, Allah'ın izniyle ikibin kişiye üstün gelir. Allah sabredenlerle beraberdir.

67. Hiçbir peygamberin, yeryüzünde ağır basmadıkça (kafirlere karşı ezici bir üstünlük sağlamadıkça), esirlerinin olması doğru değildir. Siz dünya varlığını istiyorsunuz, Allah ise ahireti kazanmanızı istiyor. Allah, güçlüdür, hikmet sahibidir.

68. Eğer Allah tarafından bir yazı gelmiş olmasaydı, aldığınız fidyeden dolayı kesinlikle size büyük bir azap dokunurdu.

69. Artık elde ettiğiniz ganimetten helal ve hoş olarak yiyin ve Allah'tan korkun! Çünkü Allah, bağışlayan, çok merhamet edendir.

70. Ey peygamber, elinizdeki esirlere de ki: "Eğer Allah, sizin kalplerinizde bir hayır olduğunu bilirse, size, sizden alınandan daha hayırlısını verir ve günahlarınızı bağışlar. Allah, bağışlayan ve merhamet edendir.

71. Eğer sana hiyanet etmek isterlerse, unutmasınlar ki, bundan önce Allah'a hiyanet ettiler de kahredilmelerine imkan verdi. Allah, herşeyi bilendir, hikmet sahibidir.

72. İman edip yurtlarından göç eden ve mallarıyla canlarıyla Allah yolunda savaşanlar ile onları barındıranlar ve yardıma koşanlar, birbirlerinin dostudurlar. İman edip de hicret etmeyenler hicret edinceye kadar sizin için onlara velayet namına birşey yoktur. Bununla beraber sizden dine ait bir konuda yardım isterlerse, aranızda antlaşma bulunan bir topluluk aleyhinde olmamak şartıyla, yardım etmek de üzerinize borçtur. Allah, yaptıklarınızı görüp gözetir.

73. Kafirler de birbirlerinin dostlarıdırlar. Böyle yapmazsanız, yeryüzünde bir fitne ve büyük bir fesat olur.

74. İman edip hicret eden ve Allah yolunda cihada gidenlerle onları barındırıp yardıma koşanlar, işte onlardır gerçek mü'minler. Onlara bi bağışlama ve bol rızık vardır.

75. Sonradan iman edip hicret eden ve sizinle birlikte cihad edenler de sizdendir. Akrabalar ise, Allah'ın kitabına göre birbirlerine daha yakındırlar. Şüphe yok ki, Allah herşeyi bilir.

SURA 9. TEVBE SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Bu, Allah ve Peygamberinden, antlaşma yaptığınız müşriklere bir ültimatomdur.

2. Bundan böyle yeryüzünde dört ay istediğiniz gibi dolaşın; şunu da bilin ki, siz Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz ve Allah, herhalde kafirleri rezil edecek!

3. Bir de Allah ve Peygamberinden Hacc. ı Ekber gününde insanlara bir bildirdir ki, Allah da Peygamberi de müşriklerden kesinlikle uzaktır. Hemen tevbe ederseniz, hakkınızda hayırlı olur. Eğer aldırmazsanız, bilin ki, Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Allah'ı ve Peygamberi tanımayanlara acı bir azabı müjdele!

4. Ancak antlaşma yaptığınız müşriklerden daha sonra antlaşmalarında hiçbir eksiklik yapmamış ve aleyhinizde hiçbir kimseye arka çıkmamış olanlar başka. Bunlarla yaptığınız antlaşmayı süresine kadar tamamen yerine getirin. Allah, her halde sakınanları sever.

5. O haram aylar çıkınca artık müşrikleri nerede bulursanız öldürün, onları yakalayıp hapsedin ve bütün geçit başlarını tutun! Eğer tevbe

edip namaz kılar ve zekatı verirlerse, onları serbest bırakın; çünkü Allah bağışlayan ve merhamet edendir.

6. Ve eğer müşriklerden biri senden aman dileyerek yakınına gelmek isterse, Allah'ın kelamını dinleyebilmesi için ona aman ver, sonra onu güven duyacağı yere kadar gönder; çünkü onlar gerçeği bilmez bir topluluktur.

7. Müşriklerin, Allah katında peygamber yanında bir antlaşması nasıl olabilir? Ancak Mescid. i Haram'ın yanında antlaşma yaptıklarınız başka. Onlar size dürüstçe davrandıkça siz de onlara dürüst davranın. Şüphe yok ki, Allah hiyanetten sakınanları elbette sever.

8. Nasıl olabilir ki, böyle bir antlaşma; eğer size karşı bir zafer kazansalar ne hakkınızı gözetirler, ne de antlaşmaya riayet ederler ve ağızlarıyla sizi hoşnut etmeye çalışırşar, kalpleri ise direnir durur. Zaten çoğu insanlıktan çıkmış günahkarlardır.

9. Allah'ın ayetlerini az bir değer karşılığında sattılar ve Allah yolundan alıkoydular. Gerçekten bunlar, ne kötü şeyler yapmaktalar!

10. Bir mü'min hakkında ne bir ant, ne de hak gözetirler, onlar, öyle mütecavizlerdir.

11. Eğer tevbe edip namazı kılar, zekatı verirlerse din kardeşiniz olurlar. Bilecek bir topluluk için Biz ayetlerimizi daha çok açıklarız.

12. Ve eğer antlaşma yaptıktan sonra yeminlerini bozar ve dininize saldırıya kalkarlarsa, o küfür öncülerini hemen öldürün. Çünkü onların yeminleri yoktur, belki vazgeçerler.

13. Yeminlerini bozup peygamberi yurdundan çıkarmayı tasarlayan bir toplulukla savaşmaz mısınız? Hem de ilk önce onlar size saldırmaya başlamışken; yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer mü'minseniz, daha önce Allah'tan korkmalısınız!

14. Onlarla savaşın ki, Allah onları sizin elinizle cezalandırsın, rezil etsin onları, yardımıyla sizi onlara karşı zafere erdirsin, mü'min bir topluluğun yüreklerine su serpsin,

15. Kalplerindeki kini gidersin. Bir de Allah, dilediğine tevbe de nasip eder. Allah herşeyi bilendir, hikmet sahibidir.

16. Yoksa siz, kendi halinize bırakılacağınızı, içinizden savaşanları ve Allah'tan, Peygamberinden ve mü'minlerden başka sokulacak bir locaya tutunmayanları Allah'ın hiç de bilip görmeyeceğini mi sandınız? Oysa Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

17. Müşrik vicdanlarına karşı kendi küfürlerine kendileri şahitlik edip dururken, Allah'ın mescitlerini imar etmeleri düşünülemez. Onların hayır namına bütün yaptıkları boşa gitmiştir ve onlar sonsuza dek ateş içinde kalacaklardır.

18. Allah'ın mescitlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namaza devam eden, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte bunların başarıya ermişlerden olmaları umulur.

19. Yoksa siz, hacılara su temin etmeyi ve Mescid. i Haram'da umreciliği, Allah'a ve ahiret gününe inanıp da Allah yolunda cihad edenin işi gibi mi tuttunuz? Bunlar, Allah katında eşit olmazlar. Allah, zalimler güruhunu doğru yola iletmez.

20. İman edip hicret etmiş ve mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad etmiş kimseler, Allah katında en büyük dereceye sahiptirler ve işte muradına erenler onlardır.

21. Onların, Rableri kendisinden bir rahmet, bir hoşnutluk ve içlerinden kendilerine sürekli bir nimet bulunan cennetlerle müjdeler.

22. Sonsuza dek sürekli kalacaklar onlar orada; çünkü en büyük mükafat ancak Allah katındadır.

23. Ey iman edenler, eğer babalarınız ve kardeşleriniz imana karşı küfürden hoşlanıyorlarsa onları dost edinmeyin! Sizden her kim onları dost edinecek olursa, işte bunlar kendilerine zulmedenlerdir.

24. De ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, kadınlarınız, aşiretiniz, ele geçirdiğiniz mallar, kesat gitmesinden korktuğunuz bir ticaret ve hoşunuza giden evler size Allah ve peygamberinden ve onun yolunda cihaddan daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah öyle fasıklar güruhunu doğru yola erdirmez.

25. İnkara yer yoktur ki, Allah size birçok yerlerde ve Hüneyn gününde (savaşında), hani çokluğunuza güvenip de onun bir yararını göremediğiniz ve yeryüzünün bütün genişliğiyle başınıza dar geldiği sonra da bozguna uğrayıp arkanıza döndüğünüz sırada yardım etti.

26. Sonra Allah, peygamberinin ve mü'minlerin üzerine kalplere sükunet veren rahmetini indirdi ve görmediğiniz ordular indirip kendisini tanımayanları azaba uğrattı. İşte kafirlerin cezası budur.

27. Sonra Allah, bunun ardından dilediğine tevbe nasip eder. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

28. Ey iman edenler, müşrikler bir pislikten ibarettirler. Artık bu yıllardan sonra Mescid. i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer yoksulluktan korkarsanız, Allah dilediği takdirde sizi lütuf ve merhametiyle zenginleştirecektir. Allah, her halde bilendir, hikmet sahibidir.

29. Kendilerine kitap verilenlerden oldukları halde Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Peygamberinin haram ettiğini haram tanımayan ve hak dinini din edinmeyenlere küçülmüş oldukları halde kendi elleriyle cizye verinceye kadar savaşın!

30. Yahudiler: "Üzeyr Allah'ın oğludur." dediler. Hıristiyanlar da: "Mesih, Allah'ın oğludur." dediler. Bu, onların, önceden Allah'ı inkar edenlerin sözüne benzeterek, ağızlarıyla geveledikleri sözleridir. Allah kahredesiceler, nereden de saptırılıyorlar?

31. Onlar, Allah'ı bırakıp hahamlarını ve rahiplerini, bir de Meryem oğlu Mesih'i rabler edindiler. Oysa ki, hepsi ancak bir ilaha ibadet etmekle emrolunmuşlardı ki, O'ndan başka hiçbir ilah yoktur; O, onların ortak koştukları herşeyden münezzehtir.

32. Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar; Allah ise, kafirleri hoşlanmasalar da, yalnızca kendi nurunu tamamlamaktan başkasına razı olmuyor.

33. O, peygamberini doğru yol kanunu ve hak dini ile gönderendir, onu bütün dinlerden üstün kılmak için; isterse müşrikler hoşlanmasın.

34. Ey iman edenler, haberiniz olsun ki, hahamlardan ve rahiplerden birçoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah yolundan çevirirler. Altını ve gümüşü hazineye tıkıp da onu Allah yolunda harcamayanları, acı bir azap ile müjdele!

35. O gün ki, bunların üzeri cehennem ateşinden kızdırılacak ve kendilerinin alınları, böğürleri ve sırtları dağlanacak ve: "İşte bu, sizin kendiniz için derip tıktıklarınız; haydi, tadın bakalım derip tıktıklarınızı!" denilecek.

36. Doğrusu Allah katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günkü Allah yazısında on iki aydır; bunlardan dördü haram aylardır. Bu, işte en doğru dindir; onun için bunlar hakkında kendinize zulmetmeyin; müşrikler sizinle topyekün savaştıkları gibi siz de topyekün savaşın ve bilin ki Allah, korunanlarla beraberdir.

37. O nesi denilen sıvış adeti (haram ayları geciktirmek) ancak küfürde ileri gitmektir ki, bununla kafirler şaşırtılır; Allah'ın haram kıldığının sayısına uydurup da Allah'ın yasakladığını helal kılmak için onu bir yıl helal, bir yıl haram sayarlar. Bu şekilde onların kötü işleri kendilerine süslenip güzel gösterildi. Allah ise, kafirlerden ibaret bir topluluğu doğru yola erdirmez.

38. Ey iman edenler, size ne oldu ki, size: "Allah yolunda savaşa çıkın!" denildiğinde yerinize yığılıp kaldınız? Yoksa ahiretten geçip dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama dünya hayatının zevki ahiretin yanında pek az bir şeydir.

39. Eğer topluca savaşa çıkmazsanız, O, size acı bir azapla azap eder, yerinize başka bir kavim getirir ve siz de ona zerrece zarar veremezsiniz. Allah, herşeye gücü yetendir.

40. Eğer siz ona yardım etmezseniz, biliyorsunuz ya, o küfredenler onu çıkardıkları sırada mağarada bulunan ikinin bir iken Allah ona yardım etmişti ki, o, arkadaşına: "Üzülme, çünkü Allah bizimle beraberdir!" diyordu. Bunun üzerine Allah ona manevi güç ve huzur verdi, onu görmediğiniz ordularla destekledi ve küfredenlerin kelimesini en alçak etti. Allah'ın kelimesi ise en üstün olandır. Allah, güçlüdür, hikmet sahibidir.

41. Gerek hafif, gerekse ağırlıklı, hepiniz istisnasız savaşa çıkın, mallarınızla canlarınızla Allah yolunda cihad ediniz! Eğer bilir takımındansanız, bu sizin için hayırdır.

42. O, yakın bir ganimet ve orta bir yolculuk olsaydı, kesinlikle arkana düşerlerdi; ne varki, o meşakkatli mesafe kendilerine uzak geldi. Yakında: "Eğer gücümüz olsaydı, sizinle birlikte savaşa çıkardık." diye yemin edecekler. Kendilerini helake sürükleyecekler. Allah, kesinlikle onların yalancı olduklarını biliyor.

43. Allah seni affetti ya! Neden doğru söyleyenler sence belli oluncaya ve yalancıları öğreninceye kadar beklemedin de onlara izin verdin?

44. Allah'a ve ahiret gününe imanlı kimseler, mallarıyla ve canlarıyla cihad edeceklerinden senden izin istemezler ve Allah, o takva sahiplerini bilir.

45. Ancak, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan ve kalpleri işkilli olup işkilleri içinde çalkalanlar savaşa çıkmak için, senden izin isterler.

46. Eğer cihada çıkmayı isteselerdi, mutlaka onun için hazırlık görürlerdi, fakat Allah, davranmalarını istemedi de onları alıkoydu ve : "Oturun, oturanlarla beraber!" denildi.

47. Eğer içinizde çıkmış olsalardı, bozgunculuk çıkarmaktan başka bir faydaları olmayacak ve sizi fitneye düşürmek maksadıyla aralarınıza

saldıracaklardı. İçinizde onları dinleyecekler de vardı. Allah o zalimleri bilir.

48. Gerçekte onlar, fitneyi daha önce çıkarmak istediler ve sana karşı türlü işler çevirdiler. Sonunda, onların hoşuna gitmemesine rağmen, hak yerini buldu ve Allah'ın emri üstün geldi.

49. İçlerinden: "Aman bize izin ver, başımı derde sokma!" diyen de var. Bilmiş ol ki, asıl kendileri derde düştüler ve kesinlikle cehennem kafirleri kaplayacaktır.

50. Sana bir güzellik kısmet olursa, bu onların zoruna gider ve eğer sana bir kötülük dokunursa: "Biz tedbirimizi önceden almıştık!" derler ve sevinerek dönüp giderler.

51. De ki: "Bize hiçbir zaman Allah'ın yazdığından başkası ulaşmaz. O, bizim Mevlamızdır ve mü'minler onun için yalnız Allah'a dayanıp güvensinler!"

52. De ki: "Siz, bizim için ancak iki güzel şeyden birini bekleyebilirsiniz. Biz ise size, Allah'ın kendi katından veya bizim elimizle bir azap indirmesini bekliyoruz. O halde bekleyin, biz de sizinle birlikte bekliyoruz!"

53. De ki: "İster gönüllü, ister zoraki verin, verdikleriniz hiçbir zaman kabul edilmeyecektir, çünkü siz yoldan çıkmış bir güruh oldunuz."

54. Onların verdiklerinin kabul edilmesine engel olan, yalnızca Allah'a ve Peygamberine küfretmeleri, namaza ancak üşenerek gelmeleri ve verdiklerini de ancak istemeyerek vermeleridir.

55. Sakın onların malları da çocukları da seni imrendirmesin! Allah yalnızca dünya hayatında onlara bunlarla azap etmeyi ve canlarının kafir olarak çıkmasını istiyor.

56. Onlar, hiç şüphe yok ki, sizden olduklarına dair, Allah'a yemin de ederler. Oysa sizden değildirler. Fakat onlar öyle bir topluluk ki korkudan ödleri patlıyor.

57. Eğer sığınacak bir yer veya barınacak mağaralar ya da sokulacak bir delik bulsalardı, başlarını dikip ona doğru koşarlardı.

58. Aralarında sadakalar konusunda seni kınayanlar da var. Çünkü ondan kendilerine verilmişse, hoşnut olurlar; şayet verilmemişse hemen kızarlar.

59. Ne olurdu bunlar, Allah ve Peygamberi kendilerine ne verdiyse ona razı olsaydılar da: "Bize Allah yeter, Allah bize lütfundan yine verir, peygamberi de. Bizim bütün rağbetimiz Allah'adır." deselerdi.

60. Sadakalar, ancak fakirler, miskinler, zekat toplama görevlileri, kalpleri islamiyete ısındırılmak istenenler, köleler, borçlular, Allah yolundakiler, yolda kalmışlar içindir. Allah tarafından kesin olarak böyle farz edildi. Allah, herşeyi bilendir, hikmet sahibidir.

61. Yine içlerinden peygamberi inciten ve: "O, her söyleneni dinler bir kulaktır." diyenler vardır. De ki: "O, sizin için bir hayır kulağıdır, Allah'a inanır, mü'minlere inanır ve iman edenleriniz için bir rahmettir." Allah'ın peygamberini incitenler için de acı bir azap vardır.

62. Size gelir hoşnutluğunuzu kazanmak için Allah'a yemin ederler, oysa eğer bunlar mü'minseler, daha önce Allah'ın ve peygamberinin rızasını düşünmeleri gerekir.

63. Yoksa onlar hala bilmediler mi ki, kim Allah ve peygamberiyle yarış etmeye kalkarsa, ona kesinlikle sonsuza dek kalmak üzere cehennem ateşi vardır. İşte rezilliğin büyüğü odur.

64. Münafıklar, kalplerinde olanı bütünüyle kendilerine haber verecek bir surenin tepelerine indirilmesinden çekinirler. De ki: "Alay edin bakalım; çünkü Allah, o çekindiklerinizi meydana çıkaracaktır!"

65. Şayet kendilerine sorsan "Biz, sadece lafa dalmış, şakalaşıyorduk." derler. De ki: "Siz Allah ile, ayetleriyle ve peygamberiyle mi eğleniyordunuz?"

66. Sakın boşuna özür dilemeyin, siz iman ettiğinizi söyledikten sonra küfrünüzü açığa vurdunuz. İçinizden bir kısmınızı bağışlasak da, bir kısmına suçlarında ısrar etmelerinden dolayı azap edeceğiz.

67. Münafıkların erkekleri de kadınları da birbirlerinin tıpkısıdırlar; kötülüğü emreder, iyilikten alıkoyarlar ve ellerini sıkı tutarlar. Allah'ı unuttular, Allah da onları unuttu. Gerçekten münafıklar, yoldan çıkmışların ta kendileridir.

68. Allah, münafıkların erkeklerine, kadınlarına ve bütün kafirlere sonsuza dek olmak üzere cehennem ateşini va'detti. O, onlara yeter. Allah, onları rahmet alanından uzaklaştırdı. Onlara sürekli bir azap vardır.

69. Sizden öncekiler gibisiniz, onlar kuvvetçe sizden daha çetindiler, malları ve çocukları daha çoktu; dünya hayatından paylarına düşenlerle zevk sürmeye bakmışlardı. Sizden öncekiler paylarına düşenlerle nasıl zevk sürmek istedilerse siz de aynı şekilde payınıza düşenle zevk sürmeye baktınız ve o batağa dalanlar gibi siz de daldınız. İşte bunların dünyada da ahirette de bütün yaptıkları boşa gitti. İşte bunlar, hep hüsran içinde kalanlardır.

70. Onlara kendilerinden öncekilerin: Nuh, Ad ve Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen halkının ve alt üst olmuş şehirlerin haberi gelmedi mi? Bunların hepsine peygamberleri apaçık delillerle gelmişti. Demek ki Allah, onlara zulmetmiş değildi. Fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

71. Erkek ve dişi bütün inananlar, birbirlerinin dostudurlar; iyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar; namazı dürüst kılar, zekatı verirler; Allah'a ve peygamberine itaat ederler. İşte bunları, Allah yarın rahmeti ile bağışlayacaktır. Çünkü Allah, güçlüdür, hikmet sahibidir.

72. Allah, inanan erkeklere ve dişilere, sonsuza dek kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetler ve Adn Cennetlerinde güzel güzel meskenler va'detti. Allah'ın bir hoşnutluğu ise hepsinden büyüktür. İşte asıl büyük mutluluk da budur.

73. Ey şanlı peygamber, kafirlerle ve münafıklarla cihad et, onlara karşı kalın (sert) ol! Onların varacakları yer cehennemdir; ne kötü bir varış yeridir orası!

74. Allah'a, söylemediklerine dair yemin ediyorlar. Andolsun ki, o küfür sözünü söylediler, müslüman olduktan sonra yine kafirlik ettiler ve başaramadıkları cinayeti kurdular. Oysa öç almaya kalkmaları için kendilerini Allah'ın peygamberiyle, ilahı lütfundan zenginleştirmiş olmasından başka bir sebep de yoktu. Eğer tevbe ederlerse haklarında hayırlı olur, şayet yan çizerlerse Allah onları dünyada ve ahirette acı

bir azaba uğratır; onların yeryüzünde ne bir kayırıcısı ne de bir yardımcısı bulunur.

75. Yine onlardan bir takımı "Allah bize bol lütufta bulunursa mutlaka zekatını veririz ve dürüstlerden oluruz!" diye söz vermişlerdi.

76. Allah kendilerine lütfundan istediklerini verince cimrilik edip yüz çevirdiler ve zaten yan çizip duruyorlardı.

77. Allah'a verdikleri sözü tutmadıkları ve yalan söylemeyi adet edindikleri için o da bu yaptıklarının akibetini kalplerinde kıyamete kadar sürecek bir nifaka çevirdi.

78. Onlar hala Allah'ın, sırlarını da fısıltılarını da bildiğini ve Allah'ın bütün gaipleri çok iyi bilen olduğunu bilmiyorlar mı?

79. Sadakalarda farz olan zekattan başka mü'minlerden gönüllü olarak teberruda bulunanlara bir türlü ve güçlerinin yettiğinden fazlasını bulmayanlara da başka türlü laf atanlara, laf atarak onlarla eğlenenler var ya, Allah, onları maskaraya çevirecektir; ayrıca onlara acı bir azap vardır.

80. İster onlar için af dile, ister dileme; onlar için yetmiş kere af dilesen de Allah, onları asla bağışlayacak değildir. Bu, onların Allah'ı ve peygamberini tanımamaları yüzündendir. Allah, öyle baştan çıkmış fasıklar topluluğunu doğru yola eriştirmez.

81. Arkada kalıp savaşa gitmeyenler, Allah'ın Resulüne karşı koymak üzere, yerlerinde oturup kalmalarına sevindiler, mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad etmekten hoşlanmadılar ve: "Bu sıcakta sefere çıkmayın!" dediler. De ki: "Cehennem ateşi daha sıcak!" Keşke duysalardı!

82. Artık kazandıkları günahın cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar!

83. Bundan böyle Allah seni onlardan bir kısmının yanına döndürür de, başka bir cihada çıkmak için senden izin isterlerse: "Artık siz benimle beraber savaşa çıkmayacaksınız ve hiçbir düşmana karşı benimle birlikte savaşmayacaksınız. Daha önce de oturup kalmayı arzu ettiniz, şimdi de geri kalanlarla beraber oturun!" de.

84. Ve içlerinden ölen birinin asla namazını kılma ve kabri başında da durma; çünkü onlar Allah'ı ve Resulünü tanımadılar ve kafir olarak can verdiler.

85. Onların ne malları, ne de evlatları senin gözüne batmasın. Allah onlara dünyada ancak bununla azap etmeyi ve canlarının kafir olarak çıkmasını istiyor, başka birşey değil!

86. " Allah'a iman edin ve Resulü ile beraber cihada gidin!" diye bir sure indirildiği zaman, onlardan servet sahibi olanlar senden izin istediler ve: "Bırak bizi oturanlarla beraber olalım!" dediler.

87. Kadınlarla beraber olmaya razı oldular, kalplerine mühür vuruldu. Artık onlar gerçeği kavrayamazlar.

88. Fakat Peygamber ve beraberindeki mü'minler, mallarıyla canlarıyla cihad ettiler. Bunları görüyor musun? Bütün hayırlar işte onlar içindir ve kurtuluşa erenler de işte onlardır.

89. Allah, onlara altından ırmaklar akan cennetler hazırladı, içlerinde sonsuza dek kalacaklar. İşte o büyük kurtuluş bu!

90. Bedevilerden özür bahane edenler, kendilerine izin verilmesi için geldiler. Allah ve Resulüne yalan söyleyenler de oturup kaldılar. Muhakkak onların kafir olanlarına acı bir azap değecek.

91. Allah ve Resulü için öğüt verdikleri takdirde güçsüzlere, hastalara ve savaş uğrunda harcayacak birşey bulamayanlara bir günah yoktur. İyi davrananları sorumlu tutmanın bir yolu olmadığı gibi. Allah, bağışlayan, merhamet edendir.

92. Bir de kendilerini bindirip savaşa sevketmen için her ne zaman sana geldilerse, "sizi bindirecek bir araç bulamıyorum." dediğin için bu uğursa harcayacak birşey bulamamaları sebebiyle üzüntülerinden gözleri yaş döke döke dönenlere de bir günah yoktur.

93. Asıl cezalandırma yolu zengin oldukları halde kalmak için senden izin isteyenleredir. Onlar, geride kalan kadınlarla beraber olmayı tercih ettiler. Allah da kalplerini mühürledi; artık başlarına geleceği bilmezler.

94. Yanlarına döndüğünüzde size özür beyan edecekler. De ki: "Özür beyan etmeyin, asla size inanmayacağız! Doğrusu Allah bize durumunuzdan birçok haberler verdi; bundan böyle de Allah ve Resulü yaptıklarınızı görecektir; sonra hepiniz gizliyi aşikarı bilen Allah'ın huzuruna götürüleceksiniz. O vakit O, size neler yaptığınızı haber verecektir.

95. Yanlarına döndüğünüz zaman, kendilerinden yüz çeviresiniz diye, Allah'a yemin edecekler. Siz de onlardan yüz çeviriniz; çünkü onlar murdar kimselerdir, kazandıklarının cezası olarak varacakları yer de cehennemdir.

96. Kendilerinden razı olasınız diye size yemin ederler; ama siz onlardan razı olsanız bile, muhakkak Allah, fasıklar topluluğundan razı olmaz.

97. Bedeviler küfür ve nifak bakımından daha beterdirler; bununla beraber Allah'ın Resulüne indirdiği hükümlerin sınırlarını bilmemeye daha layıktırlar; Allah, bilendir, hikmet sahibidir.

98. Bedevilerden kimi de vardır ki, verdiğini angarya sayar ve size zamanın türlü türlü belalarını gözetir. O kötü devir kendi başlarına olsun! Allah, herşeyi işiten, herşeyi bilendir.

99. Yine bedevilerden öyleleri vardır ki, Allah'a ve ahiret gününe inanır; harcadığını Allah katında yakınlarına ve Peygamberin dualarına vesile sayar; gerçekten bu, onlar için bir yakınlıktır. İleride Allah, onları rahmeti içine koyacaktır; çünkü Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

100. Muhacirlerle Ensardan Sabikun. i evvelin =İslam'da ilk grubu oluşturanlar ve iyi amellerle onların ardınca gidenler, işte Allah onlardan razı oldu, onlar da Allah'tan razı oldular ve onlara altlarından ırmaklar akan cennetler hazırladı ki, içlerinde ebedi kalacaklar. İşte büyük kurtuluş budur.

101. Hem çevrenizdeki bedevilerden münafıklar var, hem de Medine halkından münafıklığa çalışanlar var. Sen onları bilmezsin, Biz biliriz. Biz, onları iki kere azaba uğratacağız. Sonra da büyük bir azaba itilecekler.

102. Diğer bir kısmı ise suçlarını itiraf ettiler ve iyi bir ameli kötüsüyle karıştırdılar. Umulur ki, Allah tevbelerini kabul eder. Çünkü Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

103. Bunların mallarından bir sadaka al ki, onunla kendilerini hem temizler, hem de arındırırsın. Bir de haklarında dua ediver. Çünkü senin duan onların kalplerini yatıştırır. Allah işitendir, bilendir.

104. Bilmediler mi ki, ancak Allah kullarının tevbesini kabul eder ve sadakalarını da alır. Ve gerçekten Allah'tır tevbeleri çokça kabul eden ve çok merhamet eden.

105. Ve de ki: "Çalışın! Çünkü yaptıklarınızı hem Allah görecek, hem Resulü, hem de mü'minler; ve hepiniz mutlaka o gizli ve açığı bilen Allah'ın huzuruna götürüleceksiniz; o zaman O, size neler yaptığınızı haber verecek."

106. Diğer bir kısmı da Allah'ın iradesine bırakılmışlardır; ya onlara azap eder veya tevbelerini kabul buyurur. Allah, herşeyi bilendir, hikmet sahibidir.

107. Bir de inadına zarar vermek, kafirlik etmek, mü'minlerin arasına tefrika sokmak ve daha önce Allah ve peygamberine karşı savaş açan bir herife pusu, gözcülük yapıvermek için tuttular bir mescit yaptılar. Bununla beraber, "İyi niyetten başka bir maksadımız yoktur!" diye yemin edecekler. Fakat bunların kesinlikle yalancı olduklarına Allah şahittir.

108. Onun için kesinlikle orada namaza durma! Ta ilk gününde temeli takva üzerine kurulan mescit, içinde namaz kılmana elbette daha layıktır. Onun içerisinde tertemiz olmayı seven kimseler vardır. Allah da çokça temizlenenleri sever.

109. O halde binasını, Allah korkusu ve Allah rızası üzerine kumuş olan mı daha hayırlıdır, yoksa binasını sel bıçığında sarkan bir yar kenarına kurup da onunla birlikte cehenneme yuvarlanan mı? Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez!

110. Onların kurmuş oldukları yapıları, kalpleri parçalanıncaya kadar, kalplerinde bir nifak düğümü olup kalacaktır. Allah, bilendir, hikmet sahibidir.

111. Allah mü'minlerden canlarını ve mallarını, cennet kesinlikle kendilerinin olması pahasına satınaldı. Allah yolunda çarpışacaklar da öldürecekler ve öldürülecekler. Bu Tevrat'ta da, İncil'de de, Kur'an'da da Allah'ın söz verdiği bir vaaddir. Allah'tan ziyade ahdine riayet edecek kim vardır? O halde yaptığınız bu alışverişten dolayı size müjdeler olsun! Ve işte o büyük kurtuluş budur.

112. O tevbe edenler, o ibadet edenler, o hamdedenler, o oruç tutanlar, o rukua varanlar, o secdeye kapananlar, o iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar ve Allah'ın koyduğu sınırı koruyanlar... Müjdele o mü'minleri!

113. Ne peygambere, ne iman edenler, akraba bile olsalar, cehennemlik oldukları iyice belli olduktan sonra müşrikler için af dilemek olmaz.

114. İbrahim'in babası hakkındaki af dilemesi de sadece ona vermiş olduğu bir sözden dolayı idi. Böyle iken onun bir Allah düşmanı olduğu ona belli olunca, ondan ilgisini kesti. Gerçekten İbrahim, çok bağrı yanık, çok halim idi.

115. Allah bir kavmi hidayete erdirdikten sonra nelerden sakınacaklarını kendilerine açıklamadıkça onları sapıklığa düşürme ihtimali yoktur. Şüphesiz Allah herşeyi bilendir.

116. Muhakkak ki, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Diriltir de öldürür de. Size O'ndan başka ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı.

117. Andolsun ki, Allah yine peygambere ve o güçlük anında ona uyan muhacirlerle Ensara; içlerinden bir kısmının kalpleri az kalsın eğilecek gibi olmuşken sonra kendilerine tevbelerinin kabulüyle iltifat buyurdu. Gerçekten O, onlara karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

118. Geri bırakılmış o üç kişiye de...; nihayet o derece bunalmışlardı ki, yeryüzü bütün genişliğiyle başlarına dar geldi, vicdanları da kendilerini sıktı ve Allah'tan yine Allah'a sığınmaktan başka çare olmadığını anladılar. Evet tam o zaman tevbelerinin kabulü ile tekrar iltifat buyurdu ki, o tevbekarlar arasına girsinler. Şüphesiz ki Allah, ancak O, tevbeleri çokça kabul eder, çok merhamet eder.

119. Ey iman edenler, Allah'tan korkun ve doğrularla beraber olun!

120. Ne Medine halkının ne de etrafındaki bedevilerin Resulullah'tan geride kalmaları ve kendilerini tercih edip ondan yüz çevirmeleri yakışmaz. Çünkü onların Allah yolunda çektikleri hiçbir susuzluk, hiçbir çalık ve kafirleri öfkelendirecek bir yere ayak basmaları ve düşman karşısında elde ettikleri hiçbir başarı yoktur ki, karşılığında kendilerine güzel bir amel yazılmış olmasın. Çünkü Allah iyilerin mükafatını zayi etmez.

121. Onlar, . küçük olsun, büyük olsun. bir harcama yapmazlar ve bir vadiyi aşmazlar ki, Allah kendilerini işlediklerinden daha güzeliyle mükafatlandırmak için onların hesaplarına yazmış olmasın!

122. Bununla beraber müminlerin hepsi birden toplanıp seferber olacak değillerdir. Fakat her kabileden bir grup toplansa da dinde derinleşseler ve döndüklerinde toplumlarını uyarsalar, ola ki aykırı davranışta bulunmaktan kaçınırlar.

123. Ey iman edenler, kafirlerden yakınınızda olanlarla çarpışın ki, onlar sizde kalın =çetin bir kuvvet olduğunu görsünler; bilin ki, Allah kötülüklerden sakınanlarla beraberdir!

124. Bir sure indirildiğinde, içlerinden biri çıkar: "Bu hanginizin imanını artırdı bakalım?" der. Evet imanı olanların imanını artırmıştır ve onlar müjdelenip duruyorlar.

125. Kalplerinde bir hastalık olanlara gelince, onların da küfürlerine küfür katmıştır ve kafir olarak ölüp gitmişlerdir.

126. Görmüyorlar mı her yıl bir veya iki kez fitneye tutulduklarını? Yine de tevbe etmiyor, ibret almıyorlar.

127. Bir sure indirilince "Sizi birisi görüyor mu?" diye birbirlerine göz ederler, sonra da sıvışır giderler. Allah kalplerini burkmuştur. Çünkü bunlar anlamak istemez kimselerdir.

128. Andolsun ki, size kendinizden gayet izzetli bir peygamber geldi; zorlanmanız ona ağır geliyor, üstünüze çokça titriyor; mü'minlere karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

129. Eğer aldırmazlarsa de ki: "Bana Allah yeter! O'ndan başka ilah yoktur! Ben O'na dayanmaktayım ve O, o büyük Arş'ın sahibidir!"

SURA 10. YUNUS SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Elif, Lam, Ra. İşte bunlar, o hikmetli kitabın ayetleridir.

2. İnsanlar için, içlerinden bir ere: "Bütün insanları uyar ve iman edenleri müjdele; kendileri için Rablerinin katında yüce bir mertebe var!" diye vahyedişimiz hiç duyulmadık şaşılacak birşey mi oldu ki, kafirler: "Kesinlikle bu bir sihirbazdır!" dediler.

3. Rabbiniz O Allah'tır ki, gökleri ve yeri altı günde yarattı, sonra Arş'ı hakimiyeti altına aldı. O'nun izni olmadan hiçbir şefaatçi şefaat edemez; işte Rabbiniz bu vasıfların sahibi olan Allah'tır! O halde O'na ibadet ediniz! Artık düşünmez misiniz?

4. Dönüşünüz hep O'nadır! Allah'ın va'di haktır. Çünkü O, yoktan var ediyor, sonra iman edip iyi işler yapan kimseleri adalet ölçüsü ile mükafatlandırmak için, geri döndürecektir. Küfredenlere ise inkarda bulunmaları yüzünden kaynar sudan bir içecek ve acı bir azap vardır.

5. Güneşi ışık kaynağı, ayı parlak ve yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için ona menzil menzil miktarlar belirleyen O'dur. Allah, bunu ancak hak hikmetle yarattı. Anlayacak bir kavim için ayetleri ayrıntılı olarak açıklıyor.

6. Gece ile gündüzün birbiri ardınca değişip durmasında ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattıklarında sakınan bir kavim için elbette birçok deliller vardır.

7. Bize kavuşmayı arzu veya ümit etmeyip, dünya hayatına razı olup onunla yetinenler ve Bizim ayetlerimizden gafil olanlar,

8. İşte bunların, kazandıklarının karşılığı olarak varacakları yer ateştir!

9. Ama iman edip güzel ameller işleyen kimseleri, imanları sebebiyle, Rableri hidayete erdirir. Naim cennetleri içinde altlarından ırmaklar akar.

10. Oradaki duaları: "Münezzehsin her türlü eksikliklerden Allah'ım!" ; sağlık dilekleri: "Selam!" ; dualarının sonu da: "Alemlerin Rabbı olan Allah'a hamdolsun!" olacaktır.

11. Eğer Allah, insanlara şerri, hayrın gelmesini istemekte acele ettikleri gibi, çabuklaştırsaydı, ecellerini kendilerine getiriverirdi. Fakat Bize kavuşmayı arzu etmeyenleri bırakırız, azgınlıkları içinde körü körüne giderler.

12. İnsana bir sıkıntı dokunduğu vakit, gerek yan yatarken gerek otururken, gerek dikilirken, Bize dua eder durur; kendisinden sıkıntısını gideriverdik mi sanki kendisine dokunan o sıkıntı için Bize yalvarmamış gibi geçer gider. İşte o müsriflere yaptıkları işler, böylece güzel gösterilmektedir.

13. Andolsun ki, Biz sizden önceki yüzyılların nesillerini, kendilerine peygamberleri açık deliller ile geldikleri halde, zulmettikleri ve iman etme ihtimalleri kalmadığı vakit helak ettik. İşte suçlu kavimleri böyle cezalandırırız.

14. Sonra onların ardından sizi yeryüzünde halifeler yaptık ki, bakalım nasıl ameller işleyeceksiniz.

15. Böyle iken ayetlerimiz birer açık delil olarak karşılarında okunduğu zaman Bize kavuşmayı arzu etmeyenler: "Bundan başka bir Kur'an getir veya bunu değiştir!" dediler. De ki: "Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir! Ben ancak bana vahyolunana uyarım. Rabbime isyan edersem şüphesiz büyük bir günün azabından korkarım."

16. De ki: "Eğer Allah dileseydi ben onu size okumazdım, hiçbir şekilde de size onu bildirmezdi. Bilirsiniz ki, ben sizin içinizde bundan önce bir ömür boyu durdum. Artık bir kere olsun aklınıza baş vurmaz mısınız?"

17. Artık Allah'a bir yalanı iftira eden veya O'nun ayetlerine yalan diyenden daha zalim kim olabilir? Şüphe yok ki, suçlular kurtuluşa eremez.

18. Allah'ı bırakıyorlar da kendilerine ne zarar, ne de fayda vermeyecek şeylere tapıyorlar ve: "Ha, onlar bizim Allah yanında şefaatçılarımız!" diyorlar. De ki: "Siz Allah'a göklerde ve yerde bilmediği birşey mi haber vereceksiniz?" Haşa! O, onların ortak koştukları şeylerin hepsinden münezzeh, yüksek çok yüksektir.

19. İnsanlar birtek ümmet idi, sonra ayrılığa düştüler, eğer Rabbinden daha önce geçmiş bir hüküm olmasaydı, ihtilaf edip durdukları şeyler hakkında şimdiye kadar aralarında hüküm verilmiş, bitmiş olurdu.

20. Bir de: "Ona Rabbinden bambaşka bir mucize indirilse ya!" diyorlar. Sen de de ki: "Gayb ancak Allah'a aittir! Bekleyin, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim!"

21. İnsanlara dokunan bir sıkıntıdan sonra, bir rahmet tattırdığımız zaman, ayetlerimiz hakkında derhal bir hileye girişirler. De ki: "Allah'ın mukabelesi daha çabuktur!" Haberiniz olsun ki, elçilerimiz olan melekler yaptığınız hileleri yazıp duruyorlar!

22. O'dur sizleri karada ve denizde gezdiren; hatta gemilerde bulunduğunuz ve içindekileri alıp hoş bir esinti ile akıp gittikleri ve tam onunla keyiflendikleri sırada ona şiddetli bir fırtına gelir çatar, her yerden onlara dalga gelmeye başlar ve tamamen kuşatılıp bittiklerini sanırlar; işte o vakit dine sarılarak, Allah'a tam bir ihlas ile dua eder ve: "Eğer bizi bundan kurtarırsan hiç şüphesiz şükreden kullarından oluruz!" derler.

23. Derken, onları kurtardığı vakit, kurtulur kurtulmaz yeryüzünde haksız olarak azgınlığa başlarlar. Ey insanlar, bu azgınlığınız sadece kendi zararınızadır; o alçak hayatın biraz zevkini sürersiniz, sonra döner bize gelirsiniz, biz de bütün yaptıklarınızı size haber veririz.

24. O dünya hayatının misali, ancak gökten indirdiğimiz bir su gibidir ki, onunla yeryüzündeki otlar, insan ve hayvanların yediği bitkiler birbirine karışmıştır. Nihayet yeryüzü zinetini takınıp süslendiği ve sahipleri de onun üzerinde kendilerini güçlü sandığı bir sırada geceleyin veya gündüzün ona emrimiz gelivermiş, bir anda ona öyle bir tırpan arıvermişizdir ki, sanki dün orada hiçbir şenlik yokmuş gibi oluverir. İşte düşünebilecek bir kavim için ayetlerimizi böyle açıklıyoruz.

25. Allah selam yurduna (cennete) çağırıyor ve dilediğine de bir doğru yola hidayet buyuruyor.

26. İyi işler yapanlara daha güzeli; bir de fazlası var; yüzlerine ne bir kara bulaşır, ne de aşağılık. Onlar cennet ehli, hep orada ebedi kalacaklardır.

27. Kötülükler kazanmış olanlara gelince, kötülüğün cezası misliyledir ve onları aşağılık kaplar; Allah'tan kendilerini kurtaracak yoktur; sanki yüzleri gece parçalarından kaplanmış kapkaranlık! Onlar cehennem ehli olup hep orada ebedi kalacaklardır.

28. O gün ki hepsini mahşere toplayacağız, sonra şirk koşanlara: "Haydi yerinize! Siz ve ortaklarınız!" diyeceğiz. Artık aralarını açmışızdır. Ortakları da: "Siz bize tapmıyordunuz!

29. Şimdi sizinle bizim aramızda şahit olarak Allah yeter! Doğrusu sizin ibadetinizden bizim asla haberimiz yoktu!" diyecekler.

30. İşte burada herkes geçmişte yaptığını deneyecek ve hepsi gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülmüş ve uydurdukları şeyler kendilerinden kaybolup gitmiş olacaktır!

31. De ki: "Size gökten ve yerden kim rızık veriyor? O kulak ve gözlerin sahibi kim? Kim ölüden diriyi çıkarıyor, diriden de ölüyü çıkarıyor? Kim bütün işleri düzenliyor?" Hemen diyecekler: "Allah!" De ki: "O halde (O'nun azabından) sakınmaz mısınız?

32. İşte O Allah sizin gerçek Rabbinizdir. Gerçeğin ötesinde sapıklıktan başka ne vardır? O halde (sapıklığa) nasıl çevriliyorsunuz?

33. Öyle büsbütün yoldan çıkmış fasıklara Rabbinin sözü şöyle gerçekleşti: "Onlar artık imana gelmezler!"

34. De ki: "Sizin ortak koştuklarınız arasında, önce yaratıp (öldükten) sonra tekrar varlığa çeviren biri var mı?" De ki: "Allah mahlukatı yoktan yaratır, (öldükten) sonra çevirip yine yaratır. Artık nasıl saptırılıyorsunuz?"

35. De ki: "Sizin ortak koştuklarınız arasında doğru yola hidayet eden biri var mı?" De ki: "Allah doğru yola hidayet eder. O halde doğru yola hidayet eden mi uyulmaya layıktır yoksa hidayet olunmadıkça kendi kendine onu bulamayan mı? O halde ne oluyorsunuz? Nasıl hüküm veriyorsunuz?"

36. Bununla beraber onların çoğu, sadece biz zan peşinde gider, ama zan gerçek adına hiçbir şey ifade etmez! Şüphesiz Allah onların ne yaptıklarını çok iyi biliyor.

37. Bu Kur'an Allah'tandır, başkası tarafından uydurulamaz, ancak o, önündekini doğrulayan ve o Kitab'ı açıklayıcı olarak alemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir, bunda hiç şüphe yoktur!

38. Yoksa: "Onu uydurdu!" mu diyorlar? De ki: "Öyle ise, haydi onun gibi bir sure getirin ve Allah'tan başka kime gücünüz yeterse çağırın, eğer sözünüzde sadık iseniz bunu yapın!

39. Hayır, onlar anlamını kavrayamadıkları ve yorumu kendilerine hiç gelmemiş olan birşeye yalan dediler; bunlardan önce gelip geçenler de böyle yalanlamışlardı; ancak bak zalimlerin sonu nasıl oldu!

40. İçlerinden buna inanacaklar da var, inanmayacaklar da var! Rabbin o fesat çıkaranları en iyi bilendir!

41. Eğer sen yalan söylüyorsun diye ısrar ederlerse de ki: "Benim işlediğim bana, sizin işlediğiniz de size! Siz benim işlediğimden uzaksınız; ben de sizin işlediğinizden uzağım!"

42. İçlerinden seni dinlemeye gelenler de var; ama akılları da yokken sağırlara sen mi duyuracaksın?

43. İçlerinden sana bakanlar da var; ama basiretleri de yokken sen mi hidayet edeceksin?

44. Muhakkak Allah insanlara zerre kadar zulmetmez, ama insanlar kendilerine zulmediyorlar.

45. Sanki gündüzün bir saatinden fazla kalmamışlar gibi hepsini mahşere sevkedeceği gün aralarında tanışacaklar! Allah'ın huzuruna çıkacaklarını yalanlayıp da doğru yolu tutmamış olanlar şüphesiz zarara uğramış olacaklar.

46. Onlara va'dettiğimizin bir kısmını sana hemen göstersek de yahut senin ruhunu alsak da onların dönüşü Bizedir. Sonra Allah onların ne yapacaklarına da şahittir!

47. Her ümmetin bir peygamberi vardır; o peygamberleri gelince aralarında adaletle hüküm verilir, hiçbirine zulmedilmez

48.49. "Ne zamandır bu va'dedilen (azap); eğer doğru söylüyorsanız?" diyorlar. De ki: "Ben Allah'ın dilediğinin dışında kendi kendime ne bir yarar, ne de bir zarara malikim!" Her ümmetin bir eceli vardır; ecelleri gelince artık bir an geride kalamazlar, ileri de gidemezler.

50. De ki: "Ne dersiniz, şayet O'nun azabı size yatarken veya gündüzün gelecek olsa, suçlular bunlardan hangisinin hemen gelmesini isterler?"

51. Bu azap meydana geldikten sonra mı ona iman edeceksiniz? Yoksa şimdi mi? Halbuki siz onun acele gelmesini istiyordunuz?

52. Sonra o zulmedenlere denilecek ki: "Tadın bakalım o sonsuz azabı! Vaktiyle kazandığınızın dışında bir sebeple cezalandırılacak da değilsiniz?"

53. "Sahi doğru mu bu?" diye senden soruyorlar. De ki: "Evet, Rabbime yemin ederim ki, o dosdoğru ve siz, bundan yakayı kurtaramazsınız.

54. Zulmetmiş olan herkes bütün yeryüzüne malik olsaydı, azabı gördükleri zaman hepsi içten içe pişmanlık duyarak kendisini kurtarmak için onu feda ederdi; fakat aralarında hüküm adalet ile imza edilmiştir, hiçbirine zulmedilmez!

55. Uyan! Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Uyan! Allah'ın va'di muhakkak gerçektir; ne var ki çoğu bilmezler.

56. O hem diriltir, hem de öldürür ve hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz!

57. Ey insanlar, işte size Rabbinzden bir öğüt, gönüller derdine bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi.

58. De ki: "Allah'ın lütfuyla, rahmetiyle; yalnızca O'nunla sevinç duyun! O, onları toplayıp durduklarından hayırlıdır!"

59. De ki: "Baksanıza Allah sizin için rızık olarak neler indirdi de siz ondan bir kısmını haram, bir kısmını da helal yaptınız!" De ki: "Size Allah mı izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?"

60. Yalanı Allah'a iftira edenler kıyamet gününü ne sanıyorlar? Muhakkak Allah insanlara karşı lütuf sahibidir, ancak çoğu bunu bilmezler.

61. Hangi durumda bulunsan, Kur'an'dan her ne okusan ve her ne iş yapsanız, siz ona dalıp coşarken Biz üzerinizde şahidiz. Rabbinden ne yerde, ne gökte zerre kadar; ondan ne küçük, ne büyük hiçbir şey kaçmaz. Bunların hepsi apaçık bir Kitaptadır.

62. Uyan! Allah dostlarına ne korku vardır, ne de onlar mahzun olurlar!

63. Onlar ki Allah'a iman edip, takva ile kötülüklerden korunur dururlar.

64. Onlara dünya hayatında da ahirette de müjde vardır. Allah'ın sözlerinde değişme yoktur; İşte bu büyük kurtuluş!

65. Ötekilerin lafları seni üzmesin! Çünkü güç ve kuvvet Allah'ındır. O, hepsini işitiyor, hepsini biliyor!

66. Uyan! Göklerde kim var ve yerde kim varsa hepsi Allah'ındır! Allah'tan başkasına tapanlar dahi, ortakların tebeası olmazlar; ancak zanna uyar ve sadece kendi mızraklarıyla ölçer yalan uydurup söylerler.

67. O'dur, içinde durup dinlenesiniz diye sizin için geceyi meydana getiren, gündüzü de göz açıcı yapan! Elbette bunda işitebilecek bir kavim için birçok ibretler vardır!

68. Dediler ki: "Allah çocuk edindi!" Haşa! O, münezzehtir! O, müstağnidir! Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur! Elinizde o iddiayı destekleyen hiçbir delil yoktur! Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?

69. De ki: "Allah'a karşı yalan uyduranlar elbette felah bulmazlar.

70. Dünyada (ki nasipleri) cüz'i bir zevk, sonra dönüşleri Bizedir; sonra da Biz onlara, inkar ettiklerinden dolayı, azabı tattıracağız!

71. Bir de onlara Nuh'un kıssasını oku: Bir vakit kavmine demişti ki: "Ey kavmim, eğer benim aranızda duruşum ve Allah'ın ayetlerini hatırlatışım size ağır geliyorsa, bilin ki, ben Allah'a güvenip dayanmışımdır, artık siz ve ortaklarınız her ne yapacaksanız, toplanıp bütün azminizle karar veriniz; sonra yapacağınız sizi asla tasaya da düşürmesin. Sonra da bana ne yapacaksanız yapın ve elinizden gelirse, bana bir an göz de açtırmayın!

72. Eğer yüz çevirirseniz, ben de sizden ücret istemedim ya! Benim mükafatım ancak Allah'a aittir. Ve ben O'nun birliğine boyun eğen müslümanlardan olmakla emrolundum!"

73. Buna rağmen yine ona yalan söylüyorsun, dediler. Biz de onu gemide kendisiyle beraber olanları kurtarıp, onları yeryüzünün halifeleri yaptık; ayetlerimizi inkar edenleri ise suda boğduk. Bak işte uyarılanların akibeti nasıl oldu?

74. Sonra onun arkasından birçok peygamberleri kavimlerine gönderdik; onlara açık mucizelerle vardılar, fakat önce yalan dediklerine yine de bir türlü inanmak istemediler. İşte Biz sürekli haddi aşanların kalplerini böyle mühürleriz.

75. Sonra bunların arkasından Musa ile Harun'u Firavun ve cemaatine gönderdik. İman etmeyi kibirlerine yediremediler. Zaten onlar suçlu bir toplum idiler.

76. Tarafımızdan kendilerine hak gelince, "Muhakkak bu açık bir sihir!" dediler.

77. Musa dedi ki: "Size bir gerçek gelince böyle mi konuşuyorsunuz; bu sihir midir?" Halbuki sihirbazlar kurtuluşa erişemezler.

78. Dediler ki. "Sen bizi atalarımızın yolundan vazgeçirip bu yerde devlet ikinizin olsun diye mi geldin? Biz ikinize de inanmayız!"

79. Firavun da: "Bana bütün bilgiç büyücüleri getirin!" dedi.

80. Bunun üzerine büyücüler gelince Musa onlara: "Ne atacaksanız ortaya siz atın!" dedi.

81. Attıklarında Musa dedi ki: "Bu sizin yaptığınız sihirdir. Muhakkak Allah onu iptal edecektir. Şüphesiz ki, Allah fesatçıların işini düzeltmez."

82. Allah kendi sözleriyle gerçeği ispat eder, suçlular hoşlanmasalar bile.

83. Özetle, Firavun ve adamlarının belası korkusundan önceleri Musa'ya . kavminin bir kısmından başka. iman eden olmadı; çünkü Firavun o yerde çok üstün ve çok aşırı giden taşkınlıklardan idi.

84. Musa da: "Ey kavmim, siz gerçekten Allah'a iman ettiyseniz, O'nun birliğine samimiyet ile teslim olmuş müslümanlar iseniz, artık O'na güvenin!" dedi.

85. Onlar: "Biz Allah'a güvendik.Ey Rabbimiz, bizi o zalim kavmin fitnesine düşürme!

86. Ve rahmetinle bizi o kafir kavimden kurtar!" dediler.

87. Biz de Musa ile kardeşine şöyle vahyettik. "Kavminiz için Mısır'da bir takım evler hazırlayın, evlerinizi kıble tarafına yapın ve namaz kılın! Bir de mü'minleri müjdele!

88. Musa dedi ki: "Ey Rabbimiz,sen Firavun'a ve adamlarına,dünya hayatında zinet, ihtişam ve nice nice mallar verdin; ey Rabbimiz, yolundan saptırsınlar diye mi? Ey Rabbimiz, mallarını sil, süpür ve sıktıkça sık ki,o acı azabı görmedikçe iman etmeyecekler."

89. Allah buyurdu ki: "Peki duanız kabul olundu, siz yine doğru ve dürüst olmaya devam edin ve kendini bilmeyenlerin yoluna uymayın!"

90. Derken İsrail oğullarını denizden geçirdik. Firavun askerleriyle takip ve taarruz etmek için derhal arkalarına düştü. Sonunda boğulma kendini sıkboğaz edince: "İnandım, gerçekten de İsrail oğullarının iman ettiği Allah'tan başka tanrı yok, ben de O'na teslimiyet gösterenlerdenim!" dedi.

91. "Ha! Şimdi mi? Halbuki bundan önce isyan etmiştin ve fesatçılardan idin.

92. Biz de bugün seni bedeninle bir tepeye atacağız ki, arkandan geleceklere bir ibret olasın!" Ne var ki insanların birçoğu ayetlerimizden cidden gaflettedirler.

93. Gerçekten İsrail oğullarını çok güzel bir yurda yerleştirdik ve hoş nimetlerden rızıklandırdık. Sonunda görüş düşmeleri de kendilerine ilim (Kur'an) geldikten sonra oldu. Şüphe yok ki, ayrılığa düştükleri şeylerde, Rabbin kıyamet günü aralarında hükmünü verecektir.

94. Şimdi şu sana indirdiğimiz şeylerde faraza şüphe edecek olursan, senden önce kitap okuyanlara sor! Andolsun ki, sana Rabbinden gerçek geldi, sakın şüphe edenlerden olma!

95. Ve sakın Allah'ın ayetlerini inkar edenlerden olma ki, hüsrana düşenlerden olmayasın!

96. Doğrusu aleyhlerinde Rabbinin hükmü gerçekleşmiş olanlar imana gelmezler,

97. (evet imana gelmezler) . kendilerine her türlü mucize gelse bile. o acı azabı görecekleri ana kadar.

98. Keşke o vakit iman edip de imanları kendilerine fayda vermiş bir memleket olsaydı? Ancak Yunus'un kavmi iman ettikleri vakit, dünya

hayatında o rüsvaylık azabını kendilerinden açmış ve belirli bir zamana kadar onları faydalandırmıştık.

99. Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde kim varsa hepsi toptan iman ederlerdi. O halde insanları hep mü'min olsunlar diye sen mi zorlayacaksın?

100. Allah'ın izni olmadıkça hiç bir kimsenin iman etmesi mümkün değildir. Akıllarını güzelce kullanmayanları Allah pislik içinde bırakır!

101. De ki: "Bir bakın neler var göklerde ve yerde! Fakat o deliller, o uyarılar iman etmeyecek bir kavme ne fayda sağlar ki!

102. Onun için, onlar ancak kendilerinden öncekilerin günleri gibi bir gün mü gözlüyorlar? De ki: "Gözleyin ben de sizinle beraber gözleyenlerdenim!"

103. Sonra Biz, peygamberlerimizi ve iman edenleri kurtarırız; işte Biz böyle üzerimize düşen bir görev olarak mü'minleri kurtarırız.

104. De ki: "Ey insanlar, benim dinimden şüphe ediyorsanız, haberiniz olsun ki ben sizin Allah'tan başka taptıklarınıza tapmam. Ben ancak sizin canınızı alacak olan Allah'a kulluk ederim ve ben mü'minlerden olmakla emrolundum!"

105. Bir de tevhid inancı içinde hak dine yönel ve sakın müşriklerden olma!

106. Ve Allah dışında, sana fayda ve zarar veremeyecek şeylere perestiş etme (tapma)! Eğer bunu yaparsan o zaman hiç şüphesiz sen kendine zulmedenlerden olursun!

107. Ve eğer Allah sana bir keder dokunduracak olursa, onu O'ndan başka açacak yoktur; ve eğer O, sana bir hayır dilerse o zaman da O'nun lütfunu reddedecek yoktur. O, lütfunu kullarından dilediğine nasip eder. O çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

108. De ki: "Ey insanlar, işte size Rabbinizden hak geldi. Artık hidayeti kabul eden kendi nefsi için kabul etmiş olur; sapkınlık eden de kendi aleyhine sapmış olur. Ve ben sizin üzerinize vekil değilim."

109. Sana ne vahyolunursa ona uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret; hakimlerin en hayırlısı O'dur!

SURA 11. HUD SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Elif, Lam, Ra. Bu, hikmet sahibi ve herşeyden haberdar olan Allah tarafından ayetleri sağlamlaştırılmış,sonra da ayrıntılı olarak açıklanmış bir Kitaptır,

2. şöyle ki, Allah'tan başkasına kul olmayın! Ben size O'nun tarafından müjdelemek ve uyarmak için gönderilmiş bir peygamberim!

3. Bir de Rabbinizin mağfiretini isteyin, sonra O'na tevbe edin ki, sizi muayyen bir zamana kadar güzel bir şekilde yaşatsın ve her fazilet sahibine, mükafatını versin. Eğer yüz çevirirseniz, haberiniz olsun ki ben sizin için büyük bir günün azabından korkarım!

4. Dönüşünüz ancak Allah'adır! O ise, herşeye gücü yetendir!

5. Bak onlar O'ndan gizlenmek için göğüslerini büküyorlar! Evet, ama onlar örtülerine bürünürlürken, Allah onların neyi gizlediklerini ve neyi açığa vurduklarını bilir çünkü O bütün sinelerin özünü bilir!

6. Yerde rızkı Allah'a ait olmayan hiçbir debelenen yoktur; O, onların duracakları yeri de, emanet edildikleri yeri de bilir. Onların hepsi açık bir kitaptadır.

7. O, hanginizin daha güzel davranacağı hususunda sizi imtihan etmek için gökleri ve yeri attı günde yarattı; Arşı su üstünde idi. Böyle iken Allah bilir ya, sen onlara: " Siz öldükten sonra diriltileceksiniz." dersen, küfredenler kesinlikle: " Bu apaçık aldatmadan başka birşey değildir!" derler.

8. Eğer kendilerinden ilerideki sayılı bir süreye kadar azabı geciktirecek olsak, mutlaka: "Onu ne engelliyor?" derler. Azap onlara geleceği gün, artık kendilerinden çevrilecek değildir ve alay ettikleri şey kendilerini sarmış olacaktır.

9. Şayet insana tarafımızdan bir nimet tattırıp sonra da onu kendisinden çekip alırsak, şüphesiz ki, o bütün ümidini yitirir ve nankör biri oluverir.

10. Şayet ona, dokunan bir sıkıntıdan sonra bir mutluluk tattırıverirsek: "Her halde benden bütün kötülükler gitti." der ve mutlaka sevinir, övünür.

11. Ancak her iki durumda da sabredip güzel güzel işler yapanlar başka; işte onlar için bir bağışlanma ve büyük bir mükafat vardır.

12. Şimdi belki de sen, onların: "Ona bir hazine indirilse veya beraberinde bir melek gelse ya!" demeleri yüzünden için sıkılarak, sana vahyolunanın bir kısmını terkedecek olursun. Fakat sen, ancak bir uyarıcısın. Allah ise herşeye vekildir.

13. Yoksa: "Onu kendisi uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Öyle ise, haydi onun gibi uydurma on sure getirin ve Allah'tan başka gücünüzün yettiğini de çağırın, eğer doğru söylüyorsanız bunu yapın.

14. Eğer bunun üzerine size cevap veremedilerse, artık bilin ki, o ancak Allah'ın ilmiyle indirilmiştir ve O'ndan başka ilah yoktur. Nasıl artık teslim ediyor, İslam'ı kabul ediyorsunuz değil mi?

15. Her kim dünya hayatını ve onun süsünü arzu ederse, Biz onlara dünyada yaptıklarının karşılığını tamamen öderiz ve bu konuda kendilerine densizlik yapılmaz.

16. Fakat onlar, ahirette öyle olurlar ki, kendilerine ateşten başka birşey yoktur ve orada yaptıkları bütün iyilikler heba olmuştur, bütün yaptıkları boştur.

17. Rabbinden açık bir delil üzerinde olan, O'nun tarafından bir şahidin izlediği, ayrıca kendisinden önce bir rehber ve rahmet olarak Musa'nın kitabı bulunan kimse onlara benzer mi? İşte bunlar, ona iman ederler. Gruplardan her kim ona küfrederse, artık onun varacağı yer ateştir, sakın bunda şüpheye düşme; çünkü bu Rabbinden bir gerçektir. Ne var ki, insanların çoğu imana gelmezler.

18. Bir yalanı Allah'a iftira edenden dana zalim kim olabilir? Bunlar, Rablerinin huzuruna çıkarılacaklar, şahitler de: "İşte bunlar, Rablerine karşı yalan söyleyenlerdir!" diyeceklerdir. Haberiniz olsun, Allah'ın laneti zalimleredir.

19. Onlar ki, Allah yolundan alıkoyarlar ve onu eğriltmek isterler. Ahireti inkar edenler de onlardır.

20. Bunlar, yeryüzünde aciz bırakacak değillerdir, kendilerim Allah'tan kurtaracak bir kayırıcıları da yoktur. Onlara azap katlanacaktır. Onlar hem işitmeye tahammül edemiyorlardı hem de görmüyorlardı.

21. İşte bunlar kendilerine yazık etmiş kimselerdir ve uydurdukları uydurmaları da kendilerini bırakarak kaybolup gitmişlerdir.

22. Şüphe yok ki, onlar, ahirette en çok zarara uğrayanlardır.

23. Fakat iman edip güzel işler yapanlar ve Rablerine edeple gönülden itaat edenler, işte bunlar, cennetliklerdir; orada sonsuza dek kalacaklardır.

24. Bu iki grubun durumu, kör ve sağır ile gören ve işitenin durumu gibidir. Bunlar hiç eşit olurlar mı? Artık düşünmez misiniz?

25. Andolsun ki, vaktiyle Nuh'u kavmine gönderdik. Nuh onlara: " Ben size azabın sebeplerini ve kurtuluşun yolunu açıklayan bir uyarıcıyım.

26. Allah'tan başkasına kulluk etmeyin! Gerçekten ben acı bir günün azabının başınıza gelmesinden korkuyorum!" dedi.

27. Buna karşı kavminden küfreden ileri gelenler : "Biz seni sadece bizim gibi bir insan olarak görüyoruz, sana uyanları ise ilk bakışta en aşağılık olanlarımızdan ibaret görüyoruz. Sizin bize karşı bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Hatta sizi yalancılar sanıyoruz." dediler.

28. Nuh: " Ey kavmim, ne dersiniz? Eğer ben Rabbimden açık bir delil üzerinde isem ve O, bana katından bir rahmet vermiş de size onu görecek göz verilmemişse, onu istemediğiniz halde biz sizi ona zorlayacak mıyız?

29. Ey kavmim, ben sizden buna karşı bir mal da istemiyorum. Benim mükafatım yalnızca Allah'a aittir ve ben, o iman edenleri kovacak değilim. Kesinlikle onlar Rablerine kavuşacaklar, ama ben sizi cahillik eden bir topluluk olarak görüyorum.

30. Ey kavmim, ben onları kovarsam, beni Allah'tan kim kurtaracak? Artık bir düşünmez misiniz?

31. Ben size, "Allah'ın hazineleri benim yanımdadır." demiyorum. Ne gaybı bilirim, ne de " Ben bir meleğim." diyorum. O sizin gözlerinizin horladığı kişiler hakkında: "Allah, onlara hiçbir hayır vermez." de demem. Onların içlerindekini en iyi bilen Allah'tır. O takdirde zalimlerden olmuş olurum!" dedi.

32. Onlar: " Ey Nuh, gerçekten bizimle çok uğraştın ve bizimle yaptığın mücadelede çok ileri gittin. Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bizi tehdit edip durduğun azabı getir de görelim." dediler.

33. Nuh: " Onu size ancak dilerse Allah getirir ve siz onu aciz bırakacak değilsiniz.

34. Eğer Allah sizi helak etmeyi diliyorsa, ben size öğüt vermek istesem de öğüdümün size yararı olmaz. O, sizin Rabbinizdir ve sonunda O'na döndürüleceksiniz!" dedi.

35. Yoksa: " Onu uydurdu mu?" diyorlar? De ki: "Eğer uydurdumsa vebali boynumadır. Oysa ben, sizin yüklendiğiniz vebalden uzağım!"

36. Bir de Nuh'a vahyolunmuştu ki: " Haberin olsun, kavminden iman etmiş olanların dışında hiçbiri iman etmeyecektir; onun için her ne yaparlarsa gam yeme!

37. Bizim gözetimimizde ve vahyimiz dairesinde gemi yap ve Bana o zulmedenler hakkında birşey söyleme; çünkü onlar, boğulacaklardır!"

38. O, gemiyi yapıyordu ve kavminden herhangi bir güruh da yarımdan geçtikçe onunla eğleniyorlardı. Nuh: " Eğer bizimle eğleniyorsanız, biz de sizin eğlendiğiniz gibi eğleneceğiz sizinle!

39. İleride rüsvay edecek azabın kime geleceğini ve kalıcı ahiret azabının da kimin başına ineceğini bileceksiniz!" dedi.

40. Nihayet emrimiz gelip de tennür (geminin kazanı) kaynayınca Nuh'a: " Her birinden ikişer çift alıp aleyhinde hüküm geçmiş olanların dışında aileni ve iman edenleri gemiye yükle!" dedik. Zaten onunla birlikte pek azı dışında kimse iman etmemişti.

41. Nuh: " Binin içine, yürümesi de durması da Allah' ın adıyladır. Şüphe yok ki, Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir." dedi.

42. Gemi, içindekilerle birlikte dağlar gibi dalgalar içinde akıp gidiyordu ve Nuh ayrı bir yere çekilmiş olan oğluna: " Ay oğlum, gel bizimle beraber bin, kafirlerle beraber olma!" diye seslendi.

43. O: " Ben, beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım." dedi. Nuh: " Bugün Allah'ın emrinden koruyacak yok; meğer ki O rahmet ede!" dedi, derken dalga aralarına giriverdi ve o da boğulanlardan oldu."

44. Bir de: "Ey yer, suyunu yut ve ey gök, sende açıl!" denildi ; su çekildi, iş bitirildi, gemi Cudi üzerinde durdu ve bu zalim topluluğa: "Defolun!" denilmişti.

45. Nuh Rabbine seslenip: "Ey Rabbim, " elbette oğlum benim ailemdendir, Senin va'din de kesinlikle haktır ve Sen hakimlerin en iyi hükmedenisin!" dedi.

46. Allah: "Ey Nuh, O, asla senin ailenden değildir. O, doğru olmayan bir iştir. O halde bilmediğin birşeyi benden isteme! Ben, seni cahillerden olmaktan men ederim." buyurdu.

47. Nuh: " Ey Rabbim, senden bilmediğim şeyi istemekten sana sığınırım. Eğer sen, beni bağışlamaz ve bana merhamet etmezsen hüsrana düşenlerden olurum!" dedi.

48. Denildi ki: "Ey Nuh, sana ve beraberindeki kimselerden birçok ümmetlere tarafımızdan bir selam ve birçok bereketlerle in! Daha birçok ümmetleri de ileride faydalandıracağız. Sonra Bizden onlara acı bir azap dokunacaktır.

49. İşte bunlar, sana vahyile bildirdiğimiz gayb haberlerindendir. Bundan önce onları ne sen bilirdin, ne de kavmin. O halde sabret, iyi sonuç Allah'tan korkanlarındır.

50. Ad'a kardeşleri Hud' u gönderdik, onlara: " Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka hiçbir ilahınız yoktur. Siz yalnızca iftira etmektesiniz.

51. Ey kavmim, ben sizden buna karşılık bir ücret istemiyorum; benim mükafatım, ancak beni yaratana aittir. Artık akıllanmayacak mısınız?

52. Ey kavmim, Rabbinizden bağışlanmanızı dileyin, sonra O'na tevbe ile başvurun ki, size bolca göğün feyzini, bereketini indirsin, gücünüze güç katarak artırsın; günahkarlar olarak yüz çevirmeyin" dedi.

53. Dediler ki: "Ey Hud, sen bize mucize getirmedin, biz ise senin sözünle ilahlarımızı terketmeyiz ve biz sana inanmayız!"

54.55. Biz yalnız "Herhalde Tanrılarımızın bazısı seni fena çarpmış." deriz. Hud: "Ben Allah'ı şahit gösteriyorum, siz de şahit olun ki, ben ondan başka, ona ortak koştuklarınızdan hiçbirini tanımıyorum; artık hepiniz toplanın bana istediğiniz tuzağı kurun, sonra da bana bir an bile süre tanımayın!

56. Ben kesinlikle hem benim Rabbim, hem de sizin Rabbiniz olan Allah'a dayanmışım. O'nun perçeminden tutmadığı hiçbir canlı yoktur. Şüphe yok ki, Rabbim doğru bir yol üzerindedir.

57. Eğer siz yüz çevirirseniz, ben işte size gönderilmiş olduğum vazifemi size tebliğ ettim. Rabbim sizin yerinize başka bir topluluk da getirir ve siz O'na zerrece zarar veremezsiniz. Rabbim, kesinlikle herşeyi gözetip koruyandır." dedi.

58. Fermanımız geldiğinde Hud'u ve beraberinde iman etmiş olanları tarafımızdan bir rahmetle kurtardık, hem onları ağır bir azaptan kurtardık.

59. İşte Ad kavmi, Rablerinin ayetlerini inkar ettiler, peygamberlerine isyan ettiler ve her inatçı zorbanın emrine uydular.

60. Hem bu dünyada hem de kıyamet gününde bir lanet cezasına çarptırıldılar. Bak işte, Ad topluluğu Rablerine küfrettiler ve bak işte, defoldu gitti Hud'un kavmi Ad!

61. Semud'a da kardeşleri Salih'i gönderdik. O: " Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, O'ndan başka bir ilahınız da yoktur. Sizi, yerden O meydana getirdi, yeryüzünde yerleşme ve imar etme gücünü size O verdi; O'nun bağışlamasını isteyin, sonra O'na tevbe edin! Şüphe yok ki, Rabbim yakındır, duaları kabul edendir." dedi.

62. Onlar: " Ey Salih, bundan önce sen, içimizde ümit beslenen bir kişiydin, şimdi bizi babalarımızın tapındığına tapmaktan vazgeçirmek mi istiyorsun? Biz kesinlikle senin bizi davet ettiğin şeyden çok kuşkulandıran bir şüphe içindeyiz." dediler.

63. Salih: " Ey kavmim, ne dersiniz, eğer Rabbimden açık bir delil ile gelmişsem ve bana katından bir rahmet vermişse, O'na isyan ettiğim takdirde beni O'ndan kim kurtarabilir? Demek ki, siz bana zarar

vermekten başka birşey yapmayacaksınız.

64. Ey kavmim, işte şu Allah'ın dişi devesi size bir mucizedir; bırakın onu, Allah'ın toprağında yayılsın ve ona kötü bir maksatla el sürmeyin. yoksa sizi yakın bir azap yakalar!" dedi.

65. Derken onu tepeleyip öldürdüler. Bunun üzerine Salih onlara: Evinizde üç gün yaşayın; işte bu, yalanlanamayacak bir tehdittir!" dedi.

66. Emrimiz geldiğinde Salih'i ve beraberinde iman etmiş olanları, tarafımızdan bir rahmetle azaptan ve o günün rezilliğinden kurtardık. Çünkü Rabbindir çok güçlü, çok üstün olan.

67. O zulmedenleri ise bir müthiş ses yakaladı da yurtlarında çöke kaldılar.

68. Sanki orada bir şenlik kurmamışlardır Bak işte Semud topluluğu gerçekten Rablerine küfrettiler ve bak işte defoldu gitti Semud!

69. Andolsun şanıma ki, İbrahim'e de elçilerimiz müjde ile geldi ve " Selam!" dediler. O da: " Selam!" dedi ve durmadan gidip kızartılmış bir buzağı getirdi.

70. Ona ellerini uzatmadıklarını görünce kendilerini yadırgadı ve içinde onlara karşı bir korku duydu. Onlar: "Korkma, zira biz Lut kavmine gönderildik!" dediler.

71. İbrahim'in zevcesi de ayakta dinliyordu ve bunu düyunca güldü. Bunun üzerine ona İshak'ı müjdeledik, İshak'ın arkasından da Yakub'u.

72. "Vay" dedi zevcesi, "Ben bir kocakarı, kocam da bir ihtiyar iken doğurabilir miyim? Gerçekten bu çok şaşılacak bir şey !

73. Elçiler: "Sen Allah'ın işine mi şaşıyorsun ? Allah'ın rahmeti ve bereketi var üzerinizde ey ev halkı, şüphe yok ki, O, övülmeye layık ve lütfü çok olandır." dediler.

74. İbrahim'in korkusu gidip kendisine müjde gelince, Lut kavmi hakkında bizimle mücadeleye girişti.

75. Çünkü İbrahim, gerçekten çok yumuşak huylu, yanık kalpli ve sığınandı.

76. Ekçiler:"Ey İbrahim, vazgeç bundan, çünkü Rabbinin buyruğu geldi ve kesinlikle onlara geri döndürülemeyecek bir azap gelecektir.

77. Elçilerimiz Lut'a geldiğinde onların yüzünden fenalaştı, eli ayağı dolaştı ve "Bu, çok çetin bir gündür!" dedi.

78. Kavmi ona zıpır zıpır koşup gelmişlerdi, bundan önce de kötü kötü işler yapıyorlardı. Lut: "Ey kavmim, işte kızlarım, onlar sizin için daha temiz; Allah'tan korkun da beni konuklarım arasında rüsvay etmeyin, içi. nizde aklı başında bir adam yok mu?!" dedi.

79. Kavmi : " Herhalde bilirsiniz ki, bizim senin kızlarında hiçbir hakkımız yoktur ve sen bizim ne istediğimizi pekala bilirsin!" dediler.

80. Lut: "Keşke benim size karşı bir kuvvetim olsaydı veya çok sarp bir kaleye sığınabilseydim!" dedi.

81. Elçiler: " Ey Lut, emin ol, biz Rabbinin elçileriyiz; onlar sana ihtimali yok el uzatamazlar, sen hemen silenle gecenin bir bölümünde yola çık. İçinizden hiçbir kimse geri kalmasın, ancak karın hariç; çünkü onlara gelen felaket ona da gelecektir. Haberin olsun, onlara va'dedilen zaman sabahtır, sabah yakın değil mi?" dediler.

82. Emrimiz geldiğinde, o memleketin üstünü altına geçirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş istif taşlar yağdırdık.

83. Rabbin kalında damgalanmıştı ve bunlar zalimlerden uzak değildir!

84. Medyen'e de kardeşleri Şu'ayb'ı gönderdik. Şu'ayb onlara: " Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka hiçbir ilahınız yoktur. Ölçeği ve tartıyı da eksik tutmayın; ben sizi bir refah içinde görüyorum ve ben, sizi kuşatacak bir gönün azabından korkuyorum.

85. Ey kavmim, ölçeği ve teraziyi tam dengi dengine tutun. İnsanların eşyasına densizlik etmeyin ve yeryüzünde bozgunculuk ederek fenalık yapmayın!

86. Allah'ın helalinden bıraktığı kar, sizin için daha hayırlıdır, eğer iman etmişler iseniz. Fakat ben sizin üzerinizde bir gözcü değilim.

87. Onlar: "Ey Şu'ayb, atalarımızın taptıklarını terketmemizi veya mallarımız hususunda dilediğimizi yapmamamızı sana namazın mı emrediyor? Herhalde sen çok uslu ve akıllısın !" dediler.

88. Şu'ayb: "Ey kavmim, ne dersiniz, eğer ben Rabbimin katından açık bir delil ile gelmişsem ve O, bana kendi kalından güzel bir rızık vermişse ne yapmalıyım? Size muhalefet etmemle sizi men ettiğim şeylere kendim düşmek istemiyorum. Ben, yalnızca gücümün yettiği kadar düzeltmeyi istiyorum, başarım da Allah'ın yardımı iledir. Ben yalnız O'na dayandım ve ancak O'na yüz tutarım.

89. Ey kavmim , bana karşı çıkmanız, sakın sizi Nuh kavminin veya Hud kavminin ya da Salih kavminin başlarına gelenler gibi bir felakete sürüklemesin! Lut kavmi de sizden uzak değildir!

90. Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra pişmanlık duyup O'na yönelin. Şüphe yok ki, Rabbim çok esirgeyici ve sevgi doludur." dedi.

91. "Ey Şu'ayb, biz senin söylediklerinin çoğunu iyi anlamıyoruz ve aramızda seni gerçekten güçsüz buluyoruz. Eğer senin yakınlarından beş on kişi olmasaydı, kesinlikle seni taşlayarak öldürürdük. Senin bizim için hiçbir önemin yok!" dediler.

92. Şu'ayb: "Ey kavmim, benim yakınlarım sizin için Allah'tan daha mı önemli ki, onu arkanıza atıp unuttunuz? Bilin ki, Rabbim bütün yaptıklarınızı kuşatmıştır.

93. Ey kavmim, bütün gücünüzle yapacağınızı yapın, ben görevimi yapıyorum. İleride kendisini rüsvay edecek azabın kime geleceğini ve kimin yalancı olduğunu anlayacaksınız! Bekleyin, ben de sizinle birlikte bekliyorum!" dedi.

94. Emrimiz geldjğinde Şu'ayb'ı ve beraberinde iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. O zulmedenleri ise dehşet verici bir ses yakaladı ve yurtlarında çöküp kaldılar.

95. Sanki orada şenlik kurmamışlardı. Bak işte Semud defolup gittiği gibi Medyen de defolup gitti.

96. Ululuğuma andolsun ki, Musa'yı da ayetlerimizle ve açık bir delil ile gönderdik.

97. Firavun'a ve onun ileri gelenlerine; onlar, Firavun'un emrine uydular. Oysa Firavun'un emri akıllıca değildir.

98. Kıyamet gününde kavminin önüne düşecek ve onları suya götürür gibi ateşe götürecektir. O varılan yer de ne fena maslaktır!

99. Hem burada hem de kıyamet gününde arkalarından bir lanetle takip edildiler. Bu yapılan destek ne fena destektir!

100. İşte bu, medeniyetlerin sana anlattığımız önemli haberlerindendir. Onlardan kalan da var, biçilip yerle bir edilen de var.

101. Biz, onlara zulmetmedik, fakat onlar kendilerine zulmettiler; Allah'tan başka taptıkları tanrıları, Rabbinin emri geldiği zaman kendilerine hiçbir yarar sağlamadı ve hasarlarım artırmaktan başka hiçbir işe yaramadı.

102. İşte Rabbin, zulmetmekte olan medeniyetleri çarptığı zaman böyle çarpar; çünkü O'nun cezası çok acı, çok çetindir!

103. Gerçekten bunda, ahiret azabından korkanlar için kesin bir ibret vardır. O, tüm insanların kendisi için toplanacağı bir gündür; mutlaka görülecek bir gündür.

104. Biz, onu ancak belirli bir süre için geciktiriyoruz.

105. Onun geleceği günde hiçbir kimse, Allah'ın izni olmadan konuşamayacaktır. Artık onlardan kimi mutsuz, kimi mutludur.

106. Mutsuzlar, ateşdedirler; çok feci bir soluyuşları ve hıçkırıkları vardır orada.

107. Onlar orada gökler ve yer durdukça sürekli kalacaklardır. Ancak Rabbin dilediği süre başka; çünkü Rabbin, dilediğini yapandır.

108. Ama mutlu olanlar cennetdedirler, Rabbinin dilediği süreden başka, gökler ve yer durdukça onlar orada ebedi kalacaklardır; kesintisiz bir lütuf olmak üzere.

109. O halde sakın şunların ibadet edişlerinden şüpheye düşme! Onlar, yalnızca önceden atalarının taptıkları gibi tapıyorlar. Biz de mutlaka nasiplerini kendilerine tamamiyle vereceğiz.

110. Andolsun ki, Musa' ya kitabı verdik de onda anlaşmazlığa düşüldü. Rabbinden önceden verilmiş bir söz olmasaydı, kesinlikle aralarında hüküm verilmiş, bitmiş olurdu. Onlar ise bundan kuşkulu bir şüphe içindedirler.

111. Gerçekten her biri öyle kimselerdi ki, Rabbin onlara yaptıklarının karşılığını mutlaka ödeyecektir. Çünkü O, bütün yaptıklarından haberdardır.

112. Onun için emrolunduğun gibi doğruluk et; sen ve beraberinde tevbe edenler de böyle olsun ve aşın gitmeyin! Çünkü O, bütün yaptıklarınızı görür.

113. Ve zulmedenlere meyi etmeyin; yoksa size ateş dokunur. Allah'tan başka kayıranlarınız da yoktur;sonra kurtulamazsınız.

114. Gündüzün iki tarafında ve gecenin gündüze yakın saatlerinde namaz kıl! Çünkü iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, algılaması olanlara bir öğüttür.

115. Ve sabret, çünkü Allah iyi davrananların mükafatım ziyan etmez.

116. Şimdi sizden önceki devirlerden yeryüzünde bozgunculuğu yasaklayan faziletli kimseler bulunmalıydı. Ancak onlardan, yalnızca kurtardığımız pek az kimselerden başka yok. Zulmedenler ise kendisi ile şımartıldıkları refahın ardına düştüler ve hep suçlu oldular.

117. Rabbin ahalisi iyi gidişatlı olan o memleketleri haksızlık yapacak helak edecek değildi ya!

118. Rabbin dileseydi, kesinlikle bütün insanları bir tek ümmet yapardı. Oysa ihtilaf edip duracaklardır.

119. Ancak Rabbinin rahmeti ile bağışladığı kimseler başka. Zaten onları bunun için yaranı ve Rabbinin: "Andolsun ki, cehennemi tamamen cinlerden ve insanlardan dolduracağım!" sözü tamamen yerine geldi.

120. Peygamberlerin haberlerinden kabini kuvvetlendireceğimiz her türlüsünü sana anlatıyoruz. Bu sürede de sana gerçek, mü'minlere bir öğüt ve uyarı geldi.

121. İman etmeyenlere de ki: "Siz yerinizde sayarak, yapacağınızı yapın! Mutlaka biz de çalışıyoruz.

122. Bekleyin! Her halde biz de bekliyoruz."

123. Bununla beraber göklerin ve yerin sırrım Allah bilir. Bütün işler O'na döndürülür; yalnız O'na ibadet et ve O'na dayan! Rabbin yaptığınızdan ve yapacağınızdan habersiz değildir.

SURA 12. YUSUF SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Elif. Lam, Ra. İşte bunlar, sana apaçık kitabın ayetleridir!

2. Biz onu akıl erdirebilesiniz diye. bir Kur'an olmak üzere Arapça olarak indirdik.

3. Biz sana bu Kuran'ı vahyetmekle kıssaların en güzelini anlatıyoruz. Doğrusu, senin bundan önce hiç haberin yoktu.

4. Bir vakit Yusuf babasına: "Babacığım, ben rüyada onbir yıldızla güneşi ve ayı gördüm. Gördüm ki, onlar bana secde ediyorlar.''dedi.

5. Babası: "Yavrum, rüyanı kardeşlerine anlatma, sonra sana bir tuzak kurarlar; çünkü şeytan, insana belli bir düşmandır.

6. İşte böyle. Rabbin seni seçecek, sana olayların yorumuna ait bilgiler öğretecek ve hem sana ve hem de Ya'kub soyuna, bundan önce ataların İbrahim ve İshak' a tamamladığı gibi nimetini tamamlayacaktır. Şüphe yok ki, Rabbin herşeyi bilendir, hikmet sahibidir." dedi.

7. Yüceliğim hakkı için Yusuf ve kardeşlerinde soranlara ibret olacak deliller vardı.

8. Çünkü kardeşleri: "Kesinlikle Yusuf ve kardeşi, babamıza bizden daha sevgilidir. Oysa biz birbirine sargın bir topluluğuz. Doğrusu babamız belli ki, yanılıyor.

9. Yusuf'u öldürün veya bir yere atın ki, babanızın yüzü size katsın ve ondan sonra doğru dürüst bir topluluk basınız! "dediler.

10. İçlerinden biri: "Yusuf'u öldürmeyin de bir kuyu dibinde bırakın ki, onu geçen bir kervan bulup alsın; eğer yapacaksınız böyle yapın!" dedi.

11. Vardılar babalarına: "Ey babamız, neden sen, Yusuf hakkında bize güvenmiyorsun? Oysa biz onun iyiliğini isteyenleriz.

12. Yarın onu bizimle gönder, gezsin oynasın. şüphesiz biz onu gözetiriz." dediler.

13. Babası: "Onu götürmeniz, beni mutlaka üzer ve korkarım, onu kurt yer, haberiniz olmaz!" dedi.

14. Onlar: "Andolsun, biz böylesine birbirine sargın bir topluluk iken onu kurt yerse, o taktirde biz hüsran çekeriz!" dediler.

15. Yusuf'u alıp götürdükleri ve onu kuyunun dibine koymaya karar verdikleri zaman, Biz ona: "Andolsun ki, sen onlara, hiç tartanda değillerken, bu işlerini haber vereceksin!" diye vahyettik.

16. Yatsı vaktinde ağlayarak babalarına geldiler.

17. "Ey babamız, biz gittik yarışıyorduk, Yusuf'u eşyamızın yanında bırakmıştık; bir de baktık ki, onu kurt yemiş. Şimdi biz doğru da söylesek sen bize inanmazsın!" dediler.

18. Bir de gömleğinin üzerinde yalan bir kan getirdiler. Babaları:"Hayır, nefisleriniz sizi aldatmış, böyle bir işe sevketmiştir. Artık bana düşen güzelce sabretmektir. Sizin söyledikleriniz karşısında yardımına sığınılacak Allah'tır ancak!" dedi.

19. Öteden bir kervan gelmiş, sucularını göndermişlerdi; vardı, kovasını saldı ve:"A, müjde, bu bir erkek çocuk!" dedi. Onu tutup bir ticaret malı olarak gizlediler. Allah ise, ne yapacaklarım biliyordu.

20. Onu ucuz bir fiatla birkaç dirheme sattılar. Onu yanlarında tutmaya isteksiz bulunuyorlardı.

21. Mısırda onu satın alan kişi karısına: "Ona iyi bak, belki bize yararı olur, ya da onu evlat ediniriz." dedi.Bu şekilde Yusuf'u orada yerleştirdik, kendisine olayların yorumuna dair bilgiler öğretelim diye. Allah, yaptığı işte üstün bir güce sahiptir, fakat insanların çoğu bilmezler.

22. Kıvamına geldiği zaman, Biz ona bir nüfuz ve peygamberlik bilgisi verdik. işte Biz, iyi hareket edenlere böyle karşılık veririz.

23. Derken evinde bulunduğu hanım, bunun nefsinden kam almak istedi (onu birlikte olmaya çağırdı) ve kapıları kilitledi;"Haydi gel, seninim!"dedi. O:"Allah'a sığınırım, doğrusu O, benim efendim, bana iyi baktı ve gerçek şu ki, zalimler iflah olmaz." dedi.

24. Hanım gerçekten ona niyetini kurmuştu, eğer Rabbinin açık delilini görmeseydi o da ona kurmuş gitmişti. Biz ondan kötülüğü ve fuhuşu uzaklaştıralım diye, böyle oldu. Gerçekten o, Bizim ihlasa mazhar edilmiş has kullarımızdandır.

25. İkisi de kapıya koşuştular, hanım onun gömleğini arkasından yırttı ve kapının yanında hanımın beyine rastladılar. Hanım: "Senin karina fenalık yapmak isteyenin cezası, zindana konulmaktan veya acı bir azaptan başka ne olabilir?" dedi.

26. Yusuf : "O, kendisi beni birlikte olmaya çağırdı!" dedi. Hanımın akrabasından bir şahit şöyle şahitlik etti:"Eğer gömleği önden yırtılmış ise, hanım doğru söylemiştir, bu yalancılardandır.

27. Yok eğer gömleği arkadan yırtılmışsa hanım yalan söylemiştir, bu doğrulardandır."

28. Gömleğinin arkadan yırtılmış olduğunu görünce: "Anlaşıldı, o, siz kadınların tuzaklarından biridir; gerçekten sizin tuzağınız çok büyüktür!

29. Yusuf, sakın bundan söz etme; sen de kadın, günahının bağışlanmasını dile; sen gerçekten büyük günahkarlardan oldun!" dedi.

30. Şehirdeki bir takım kadınlar da: "Azizin karısı delikanlısının nefsinden murat istiyormuş (onunla birlikte olmak istiyormuş), onun aşkından yüreğinin zarı çatlamış; kan besbelli çıldırmış!" dediler.

31. Onların gizliden gizliye dedikodularını duyunca, onlara bir davetçi gönderdi, onlar için dayalı döşeli bir sofra hazırladı, her birine bir bıçak verdi ve: "Çık karşılarına!" dedi. Kadınlar onu görür görmez çok

büyüttüler, kendi ellerini doğradılar ve: "Haşa, Allah için bu bir insan değil, ancak değerli bir melektir!" dediler.

32. Dedi ki: "İşte beni, hakkında kınadığınız, bu delikanlı! Yemin ederim ki, ben onunla birlikte olmak istedim de o, iffetini koruyup bana yanaşmadı. Yine yemin ederim ki, eğer emrimi yerine getirmezse mutlaka zindana atılacak ve mutlaka zillete uğrayanlardan olacaktır!"

33. Yusuf: "Ey Rabbim, zindan bana bunların davet ettikleri işten daha sevimlidir. Eğer sen, bu kadınların tuzaklarını benden uzaklaştırmazsan, ben onlerin sevdasına düşer, cahillerden olurum." dedi.

34. Bunun üzerine Rabbi duasını kabul buyurup onların tuzaklarım ondan uzaklaştırdı. Muhakkak O, herşeyi işiten, herşeyi bilendir.

35. Sonra bu kadar delili gördekleri hakte onlar, onu mutlaka bir sure için zindana atma görüşüne vardılar.

36. Onunla birlikte zindana iki delikanlı daha girdi. Birisi: "Rüyada kendimi şarap sıkarken görüyorum." dedi. Diğeri: "Ben, rüyada kendimi basımın üstünde bir ekmek götürürken görüyorum, ondan kuşlar yiyor. Bize bunun tabirim haber ver; çünkü biz seni iyilik sevenlerden görüyoruz." dedi.

37. Yusuf şöyle dedi: "Size yiyeceğiniz bir yemek gelecek ya, işte, o gelmeden önce kesinlikle ben size bunun tabirin! bildirmiş olurum. Bu, bana Rabbimin öğrettiklerindendir. Çünkü ben, Allaha inanmayan ve hepsi ahireti inkar eden bir toplulułuğun dinini bıraktım."

38. Ve atalarım İbrahim, İshak ve Ya'kub'un dinine uydum. Bizim Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamız olamaz. Bu, Allah'ın bize ve insanlara bir lütfudur, fakat insanların çoğu şükretmezler.

39. Ey zindan arkadaşlarım, birbirinden ayrı birçok tanrılar mı, yoksa hepsinden üstün kahredici bir Allah mı daha hayırlıdır?

40. O'ndan başka taptıklarınız, sizin ve atalarınızın takmış olduğu bir takım kuru isimlerden ibarettir; yoksa Allah, onlara öyle bir saltanat indirmemiştir. Hüküm ancak Allah'ındır. O, size kendisinden başkasına tapmamanızı emretti. Doğru ve sabit din budur, fakat insanların çoğu bilmezler.

41. Ey zindan arkadaşlarım, gelelim rüyanıza: "Biriniz, efendisine yine şarap sunacak, diğeri asılacak ve kuşlar basından yiyecek; işte fetvasını istediğiniz mesele halledildi!" dedi.

42. Birde bu ikisinden kurtulacağım sandığı kişiye: "Efendinin yanında beni an!" dedi. Ona da şeytan, efendisinin yanında anmayı unutturdu da yıllarca zindanda kaldı.

43. Bir gün hükümdar: "Rüyamda yedi arık ineğin yemekte olduğu yedi semiz inek ve yedi yeşil başakla diğer yedi kuru başak görüyorum. Ey efendiler, eğer rüya tabir ediyorsanız, bana rüyamı halledin!" dedi.

44. Dediler ki: "Rüya dediğin, demet demet hayallerdir, biz ise hayallerin tabirini bilmiyoruz."

45. İki zindan arkadaşından kurtulmuş olan, uzun süre sonra hatırladı ve: "Ben size onun tabirini haber veririm, hemen beni gönderin!" dedi.

46. Gelip: "Yusuf, ey dosdoğru kişi, "yedi semiz inek. bunları yedi arık inek yiyor ve yedi yeşil başakla diğer yedi kuru başak" rüyasını

bize tabir et, ümit ederim ki, o insanların yanına cevapla dönerim, ola ki, değerini bilirler dedi.

47. Dedi ki: "Yedi yıl adetiniz üzere ekeceksiniz, biçtiklerinizi biraz yiyeceğiniz hariç olmak üzere, başağında bırakın!

48. Sonra onun arkasından yedi kurak yıl gelecek, saklayacağınız az bir miktar hariç, önce biriktirdiklerinizi yiyip bitirecek.

49. Sonra onun arkasından hakin sıkıntıdan kurtulacağı, sıkıp sağacağı bir yıl gelecek."

50. Bunu duyan hükümdar: "Getirin bana onur dedi. Bunun üzerine ona gönderilen adam gelince Yusuf:"Haydi efendine dönde sor ona, ellerini doğrayan kadınların maksatları neymiş? Şüphesiz ki, Rabbin onların hilelerini çok iyi bilir." dedi.

51. Hükümdar o kadınlara: "Derdiniz neydi ki, o zaman Yusuf'un nefsinden murad almağa, onunla birlikte olmaya kalkıştınız?" dedi. Onlar: "Haşa, Allah için biz onun aleyhine bir kötülük bilmiyoruz!" dediler. Azizin karısı: "Şimdi gerçek ortaya çıktı; onun nefsinden ben kam almak istedim. O ise kesinlikle doğru söyleyenlerdendir." dedi.

52. "Bundan maksadım, benim ona gerçekten gıyabında hıyanet etmediğimi ve Allah'ın kesinlikle hainlerin hilesini başarıya ulaştırmayacağını bilmesini sağlamaktı.

53. Nefsimi temize de çıkarmıyorum, çünkü nefis kötülüğü emreder; meğer Rabbim rahmetiyle bağışlaya, çünkü Rabbim çok bağışlayan, çok merhamet edendir."

54. Hükümdar da dedi ki: "Onu bana getirin, kendime müşavir yapayım." Bunun üzerine onunla konusunca da: "Sen bugün yanımızda gerçekten bir mevki sahibi ve güvenilir bir kişisin." dedi.

55. Dedi ki: "Beni ülke hazineleri üzerine memur et, çünkü ben iyi korur, iyi bilirim!"

56. Ve işte böylece Yusuf'u o ülkede yerleştirdik; neresinde isterse makam tutuyordu. Biz rahmetimizi dilediğimize nasip ederiz. Ve iyi davrananların mükafatım zayi etmeyiz.

57. Ahiret mükafatı, iman edip takva yolunu tutanlar için elbette daha hayırlıdır.

58. Birden Yusuf'un kardeşleri çıkageldiler; gelip yanıma girdiler; hemen onları tanıdı, onlar ise onu tanımıyorlardı.

59. Onların bütün hazırlıklarım tamamladığında dedi ki: "Bana sizin baba bir kardeşinizi getirin! Görüyorsunuz ya, ben ölçeği tam ölçüyorum ve ben konukseverlerin en yaranışıyım!

60. Eğer onu bana getirmezseniz, artık benim yanımda size zahire yok ve bana da yaklaşmayım"

61. Dediler ki: "Herhalde onun için babasından izin almaya çalışırız ve muhakkak bunu yaparız."

62. Yusuf uşaklarına: "Sermayelerini yüklerinin içine koyuverin, belki ailelerine döndüklerinde anlarlar, belki yine gelirler." dedi.

63. Böylece babalarına döndükleri vakit: "Ey babamız, bizden zahire yasaklandı. Bu kere kardeşimizi bizimle beraber gönder ki ölçüp alalım ve muhakkak biz onu koruruz." dediler.

64. Babaları dedi ki: "Hiç ben onu size inanır mıyım? Ya bundan önce size kardeşini İnandığım gibi olursa! En hayırlı koruyucu da Allah'tır. Ve O, merhamet edenlerin en merhametlisidir."

65. Derken yüklerini açtıklarında sermayelerim kendilerine iade edilmiş buldular. Dediler ki: "Ey babamız, daha ne isteriz, işte sermayemiz de bize iade edilmiş! Yine ailemize erzak getiririz, kardeşimizi de koruruz, belki bir deve yükü fazla alırız ki bu (aldığımız zaten) az bir şey!

66. Dedi ki: " Kesinlikle onu sizinle beraber göndermem, ta ki hepiniz her taraftan kuşatılmadıkça, onu mutlaka bana getireceğinize dair Allah'a yemin edesiniz! Söz verdikleri vakit dedi ki:"Allah söylediklerimize karşı vekildir!"

67. Dedi ki: "Yavrularım! Bir kapıdan girmeyin de ayrı ayrı kapılardan girin! Gerçi ne yapsam, hiçbir şeyde Allah' in takdirini sizden sayamam! Hüküm ancak Allah'ındır! Ben O'na tevekkül kıldım. Onun için bütün tevekkül edenler O'na tevekkül etmelidirler!"

68. Babalarının emrettiği yerden girdiklerinde o, onlardan Allah'ın takdirinden hiçbir şeyi savuşturmuyordu; bu sadece Yak'ub'un içindeki bir isteği yerine getirmişti. Şüphesiz o bir bilgiye sahipli, çünkü Biz kendisine öğretmiştik. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

69. Yusuf'un yanma girdikleri vakit, kardeşini yanına aldı ve: "Haberin olsun ben senin kardeşinim, sakın yapacaklarına göcürgenme (üzülme)!" dedi.

70. Sonra onların bütün hazırlıklarım yaptığı vakit, su kabım kardeşinin yükü içine koydu, sonra da bir çağırıcı: "Ey kafile, siz kesinlikle hırsızlık yapmışsınız!" diye seslendi.

71. Bunlara döndüler ve: "Ne arıyorsunuz?" dediler.

72. Dediler ki "Hükümdarın su kabını arıyoruz. Onu getirene bir deve yükü bahşiş var ve ben ona kefilim."

73. "Allah'a yemin ederiz, kesin olarak bilirsiniz ki, biz bu ülkede fesat çıkarmak için gelmedik; hırsız da değiliz!" dediler.

74. "Şimdi yalancı çıkarsanız cezası ne?" dediler.

75. Dediler ki "Cezası kimin yükünde çıkarsa, işte o onun cezası! Biz zalimlere böyle ceza veririz!"

76. Bunun üzerine (Yusuf) kardeşinin kabından önce, onların kaplarını aramaya başladı, sonra onu kardeşinin kabından çıkardı, işte Yusuf için böyle bir tedbir yaptık! Melik'in kanununa göre kardeşini alıkoymasına çare yoktu. Ancak Allah'ın dilemesi başka! Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz ve her ilim sahibinin üstünde bir bilen vardır.

77. Dediler ki: "Eğer o çalmışsa, bundan önce bir kardeşi de çalmıştı." O vakit Yusuf bunu içine attı ve onlara belli etmeden:"Siz çok kötü bir durumdasınız, ne isnat ettiğiniz! Allah çok iyi biliyor." dedi.

78. Dediler ki: "Ey şanlı Aziz, emin ol ki, bunun çok yaşlı bir babası var; onun için yerine birimizi al: çünkü biz seni iyilik edenlerden görüyoruz!"

79. Dedi ki: "Allah saklasın, eşyamızı yanında bulduğumuz kişiden başkasını tutmamızdan Allah korusun! Çünkü biz o takdirde zulmetmiş oluruz."

80. Ne zaman ki ondan ümit kestiler, fısıldaşarak çekildiler. Büyükleri dedi ki: "Babanızın, aleyhinizde Allah'tan söz almış olduğunu, bundan öncede Yusuf hakkında yaptığınız kusuru bilmiyor musunuz? Ben artık babam izin verinceye veya Allah hakkımda bir hüküm verinceye kadar buradan ayrılmam; O, hükümverenlerin en hayırlısıdır."

81. Siz donun de babanıza deyin ki: "Ey babamız, inan ki oğlun hırsızlık yaptı. Biz ancak bildiğimize şahitlik ediyoruz, yoksa gaybın bekçileri değiliz.

82. Hem bulunduğumuz şehir halkına, hem de içinde geldiğimiz kafileye sor. Ve emin ol ki biz, kesinlikle doğru söylüyoruz."

83. Babaları dedi ki: "Yok sizi nefsiniz aldatmış; artık (bana düşen) güzel bir sabır! Umulur ki Allah bana hepsin! birden getirir. Gerçek şu ki, herşeyi bilen O'dur, her yaptığım bir hikmete göre yapan O'dur."

84. Ve onlardan yüzünü çevirdi de: "Ey Yusuf'un üstünde titreyen tasam!" dedi ve üzüntüden gözlerine ak düştü; artık yutkunuyor, yutkunuyordu.

85. Dediler ki: "Hala Yusuf'u anıp duruyorsun, vallahi sonunda kederden eriyeceksin veya helak olanlara karışacaksın!"

86. Dedi ki: "Ben dolgunluğumu ve üzüntümü ancak Allah'a şikayet ederim ve Allah tarafından sizin bilemeyeceğiniz şeyleri bilirim!

87. Ey oğullarım, haydi gidiniz de Yusuf ile kardeşini bulmak için araştırınız; Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyiniz; çünkü Allah'ın rahmetinden ümidin! kesen ancak kafirler güruhudur."

88. Bunun üzerine Yusuf'un huzuruna girdikleri vakit dediler ki: "Ey şanlı Aziz. bize ve ailemize darlık ve sıkıntı bastırıverdi, önemsiz bir sermaye ile de geldik. Yine bize erzakımızı tam ölçü ver ve bize biraz da sadaka ver; çünkü Allah sadaka verenlere mükafatım verir!"

89. Dedi ki: "Cahilliğinizde siz Yusuf ile kardeşine ne yaptığınızı biliyor musunuz?"

90. "A a.! Sen Yusuf musun?" dediler. Ben Yusuf'um, bu da kardeşim! Allah bize lütfuyla iyilikte bulundu;bir gerçektir ki, kim Allah' tan korkar ve sabrederse, muhakkak Allah iyilerin mükafatım zayi etmez." dedi.

91. Dediler ki: "Vallahii seni Allah bize üstün kıldı. biz doğrusu büyük suç işlemiştik!"

92. Yusuf dedi ki : "Bugün size karşı kınama yok; Allah sizi mağfiretiyle bağışlar! O, merhamet edenlerin en merhametlisidir.

93 . Şimdi siz benim şu gömleğim! götürün de babamın yüzüne bırakın, gözü açılır. Ve bütün ailenizle toplanıp bana gelin!"

94. Ne zaman ki, bu taraftan kervan ayrıldı, öteden babaları dedi ki: "Doğrusu ben bana bunaklık yakıştırmasına kalkamazsanız gerçekten Yusuf'un kokusunu duyuyorum, eğer bunak demezseniz!"

95. Dediler ki: "Vallahi sen gerçekten eski şaşkınlığında devam ediyorsun!"

96. Fakat ne zaman ki gerçekten müjdeci geldi, gömleği yüzüne bıraktı, gözü açılıverdi. "Ben size demedim mi, ben Allah tarafından sizin bilmeyeceklerinizi bilirim ?" dedi.

97. Dediler ki:"Ey bizim şefkatli babamız, bizim için günahlarımızın bağışlanmasın) dile, bizler gerçekten büyük günah işlemiştik!"

98. Dedi ki: "Sonra sizin için Rabbime istiğfar edeceğim. Gerçek şu ki, çok bağışlayan O'dur, merhameteden O'dur.

99. Yusuf'un yanma vardıklarında, ana ve babasını kucakladı, yanma aldı ve: "Buyurun Allah'ın dilemesiyle Mısır'a güvenle girin!" dedi.

100. Ana ve babasını taht üzerine çıkardı, hepsi Yusuf için secdeye kapandılar. Yusuf da:"Ey babacığım, işte bundan önceki rüyamın yorumu bu; gerçekten Rabbim onu gerçekleştirdi, cidden bana iyilikte bulundu;çünkü beni zindandan çıkardı; şeytan benimle kardeşlerimin arasını dürtüştürdükten (bozduktan) sonra sizi çölden buraya getirdi. Gerçekten Rabbim, dilediği şey için aldığı tedbirde çok hoş davranır. Gerçek şu ki, O, herşeyi çok iyi bilen, her yaptığın bir hikmete göre yapandır!

101. Ey Rabbim, Sen bana mülkten bir nasip verdin ve bana rüyaların tabirinden bir ilim öğrettin. Gökleri ve yeri yaratan Rabbim, dünya ve ahirette benim velim Sensin! Benim ruhumu müslüman olarak al ve beni iyiler arasına kat!" dedi.

102. İşte bu gayb haberlerindendir ki sana onu vahiy yolu ile bildiriyoruz. Yoksa onlar yapacaklarına karar verip hile yaparlarken sen yanlarında değildin.

103. Ve insanların çoğu sen ne kadar çok arzu etsen de mümin değillerdir!

104. Buna karşı onlardan bir ücret de istemiyorsun; O Kur'an bütün alemlere ancak ilahi bir uyarıdır.

105. Bununla beraber göklerde, yerde nice deliller vardır ki, yüz yüze gelirler de onlardan yüzlerini çevirerek geçerler.

106. Onların pek çoğu Allah'a ortak koşmaksızın iman etmezler.

107. Yoksa bunlar, Allah'ın azabından; hepsini saracak bir belanın gelivermesinden veya farkında değillerken kendilerine ansızın kıyametin gelivermesinden güven içinde midirler?

108. De ki: "İşte benim yolum budur; basiret üzere Allah'a davet ederim, ben ve bana uyanlar; Allah'ı tenzih ederim ve ben ortak koşanlardan değilim."

109. Senden önce gönderdiğimiz peygamberler de ancak şehirler halkından kendilerine vahyettiğimiz birtakım erkeklerdi. Şimdi o yerde dolaşmıyorlar mı? Kendilerinden önce gelip geçenlerin akibetlerinin nasıl olduğuna bir baksalar ya! Elbette ahiret evi korunanlar için daha hayırlıdır. Hala aklınızı kullanmayacak mısınız?

110. Nihayet peygamberler ümitlerim kesecek hale geldikleri ve kendilerinin yalancı çıkarılmış oldukları zannına kapıldıkları zaman, onlara yardımımız geldi ve dilediklerimiz kurtuluşa erdirildi. Suçlular topluluğundan ise azabımız geri çevrilmez!

111. Gerçekten onların kıssalarında akıllılar için bir ibret vardır! Bu Ku'ran uydurulur bir söz değil, ancak kendi önündekinin tasdiki, herşeyin açıklayıcısı ve iman edecek topluluk için bir hidayet, bir rahmettir!

SURA 13. RAD SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Elif, Lam, Mim, Ra. İşte bunlar sana o Kitab'ın ayetleridir ve sana Rabbinden indirilen gerçeğin ta kendisidir. Fakat insanların çoğu iman etmezler.

2. Allah O'dur ki görüyorsunuz gökleri direksiz yükseltti, sonra Arş üzerine hükümranlığım kurdu, güneşi ve ayı emrine boyun eğdirdi; herbiri belirti bir vakte kadar akıp gidiyor; herşeyi yönetiyor ve ayetleri açıklıyor ki, Rabbinizin huzuruna çıkacağınıza kesin olarak inanasınız.

3. Yine O, Odur ki, yere bir uzantı verdi, orada oturaklı dağlar ve ırmaklar yaptı ve meyvelerin hepsinden onda iki çift yarattı; geceyi gündüze bürüyüp duruyor; muhakkak bunda düşünen bir topluluk için deliller vardır.

4. Yeryüzünde birbirine yakın kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatallı, çatalsız hurmalıklar; hepsi aynı su ile sulandıkları halde meyvelerinde birini diğerine üstün kılıyoruz. Şüphesiz bunda aklı olan bir topluluk için deliller vardır.

5. Eğer şaşıracaksan, işte şaşılacak şey onların şu lakırdısı: "Biz toprak olduğumuz vakit mi; gerçekten biz mi yeni bir yaratılış içinde bulunacağız?" işte bunlar Rablerini inkar edenlerdir, işte bunlar tomruktan boyunlarında ve işte bunlar cehennemliktirler, orada Suresiz kalacaklardır.

6. Bir de senden iyilikten önce kötülüğün gelmesini istiyorlar. Oysa önlerinde örnek olarak cezalar gelip geçti. Ve gerçekten Rabbin, zulümlerine rağmen bağışlayıcıdır! Bununla beraber Rabbinin azabı çok şiddetlidir.

7. O küfredenler diyorlar ki:"Ona Rabbinden bambaşka bir mucize indirilse ya!" Sen ancak bir uyarıcısın;her kavmin bir yol göstericisi vardır.

8. Allah O bilir her dişinin neye gebe olduğunu ve rahimlerin neyi eksiltip neyi artırdığım; herşey O'nun katında bir ölçü iledir.

9. Görünmeyeni ve görüneni bilendir; büyüktür, herşeyden yücedir.

10. Sizden sözü gizleyen ve açığa vuran; gece gizlenenle gündüz ortaya çıkan O'nun kalında eşittir.

11. Herkes için önünden ve arkasından takip eden melekler vardır, onu Allah'ın emriyle gözetirler. Muhakkak Allah bir topluluğa verdiğin! Onlar nefislerindekini bozmadıkça bozmaz! Bir topluluğa da Allah bir kötülük irade buyurdu mu artık onun geri çevrilmesine çare bulunmaz. Onlar için O'ndan başka bir vali de yoktur.

12. Size korku ve ümit içinde şimşeği gösteren ve ağırlıklı bulutları meydana getiren O'dur.

13. Gök gürültüsü O'na hamd ite teşbih eder; melekler de korkusundan. Yıldırımlar gönderir de onunla dilediğini çarpar; onlar ise Allah hakkında mücadele edip duruyorlar. Oysa O'nun gücü çok şiddetlidir.

14. Gerçek dua ancak O'nadır; O'ndan başka yalvarıp durdukları ise, onlara hiçbir şeyle icabet etmezler. Onlar ancak ağzına gelsin diye

suya doğru iki avucunu açan kimseye benzer ki, su ona gelmez. Kafirlerin duası hep bir sapıklık içindedir.

15. Oysa göklerde ve yerde ne varsa, ister istemez kendileri de gölgeleri de sabah akşam Allah'a secde eder.

16. De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kim?" Deki: "Allah!" Yine de ki: "Allah" tan başka kendilerine ne bir fayda, ne de bir zarar verme gücüne malik olmayanları dost mu ediniyorsunuz!" De ki:"Hiç kör ile gören bir olur mu, yahut karanlıklarla nur bir olur mu? Yoksa Allah'a O'nun yarattığı gibi mahluklar yaratan ortaklar buldular da yaratma kendilerince birbirine benzer mi göründü?" De ki:"Allah herşeyin yaratıcısı ve O birdir, kahredicidir."

17. Gökten bir su indir di de vadiler kendi miktarınca sel oldu; sel de yüzüne çıkan bir köpük yüklendi. Bir zinet veya bir eşya yapmak için ateşte üzerin! körükledikleri madenlerden de onun gibi bir köpük meydana gelir, işte Allah, hak ile batılı böyle çarpıştırır. Fakat köpük atılır gider insanlara faydası olan ise yerde kalır! İşte Allah böyle mİsaller verir!

18. Rablerinin emrine uyanlara daha güzeli vardır. O'na uymayanlar ise, yeryüzünde olanların tamamı ve bunların bir katı da kendilerinin olsa, hepsini kurtuluş fidyesi olarak verirlerdi. işte onlar! Hesabın kötüsü onlar içindir; varacakları yer de cehennemdir; o ne kötü yataktır!

19. Şimdi Rabbinden sana indirilenin gerçekten hak olduğunu biten bir kimse, kör olan kimse gibi olur mu? Fakat bunu ancak akıl ve vicdanı temiz olanlar idrak eder.

20. Onlar ki, Allah'a verdikleri sözü yerine getirirler ve antlaşmayı bozmazlar.

21. Ve onlar ki, Allah' in, riayet edilmesini emrettiği haklara riayet ederler; Rablerine saygı besler ve hesabın kötü çıkmasından korkarlar.

22. Ve onlar ki, Rablerinin rızasına ermek için sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli açık harcarlar ve kötülüğü iyilik ile savarlar. İşte bunlar, dünya yurdunun akibeti onlara mahsustur.

23. Adn cennetleri; onlara gireceklerdir; babalarından, eşlerinden ve çocuklarından salih olanlarla birlikte, öyle ki, melekler her kapıdan yanlarına girerek diyecekler:

24. "Selam sizlere, sabrettiğiniz için! Bakın dünya yurdunun ne güzel sonucu!"

25. Fakat Allah'a verdikleri sözü belgeledikten sonra bozanlar ve Allah'ın, birleştirilmesini emrettiği ilişkileri koparanlar ve yeryüzünü fesada verenler; işte bunlar, lanet olsun onlara ve yurdun kötüsü de onlara olsun!

26. Allah, dilediği kimseye rızkı genişletir, daraltır da. Onlar ise dünya hayatı ile ferahlanmaktadırlar. Oysa dünya hayatı, ahiret hayatinin yanında bir yol azığından ibarettir!

27. Yine o küfredenler diyorlar ki: "0na Rabbinden bir mucize indirilseydi ya! De ki: "Gerçekten Allah dilediği kimseyi şaşırtıyor, kendisine gönül vereni de hidayete eriştiriyor.

28. Onlar, iman edip kalpleri Allah'ın zikriyle yatışan kimselerdir; evet Allah'ın zikri ile kalpler yatışır!"

29 . Onlar ki iman etmiş ve iyi işler istemektedirler; ne hoş mutluluk onların, istikbal güzelliği de onların!

30. İşte seni böyle kendilerinden önce birçok ümmetler gelip geçmiş olan bir ümmet içinde gönderdik ki onlar Rahman'ı inkar ederlerken, sen onlara karşı, sana vahyettiğimiz Kitab'ı okuyasın. De ki: "0 Rahman benim Rabbim, O'ndan başka ilah yoktur; ben O'na dayandım, tevbem de O'nadır!"

31. Kendisiyle dağların yürütüldüğü veya yerin parçalandığı yahut kendisiyle ölülerin konuşturulduğu bir Kur'an olsaydı... Fakat bütün emir Allah'ındır! İman edenler, kafirlerden ümidi kesip daha anlamadılar mı ki, Allah dileseydi elbette insanlara hep birden hidayet buyururdu; o küfredenler, onların kendi sanatları yüzünden başlarına musibet inip duracak ya da yurtlarının yakınma konacak. Nihayet Allah'ın va'di gelecek! Şüphesiz ki Allah va'dinden şaşırmaz!

32. Andolsun ki senden önceki peygamberlerle alay edildi. Ben de o küfredenlere bir süre için meydan verdim. Sonra da tuttum cezalandırdım! O vakit azabım nasıl olmuştu?

33. Böylece herkesin bütün kazancım gözetim altına alan zat (Allah) hiç inkar edilir mi? Tuttular Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Söyleyin bakalım onların isimlerini!" O'na yeryüzünde bilmediği bir şey mi haber vereceksiniz, yoksa anlamı olmayan sadece kuru bir laf mı? Doğrusu küfre saplananlara hileleri hoş gösterildi ve doğru yoldan saptırıldılar. Allah her kimi saptırırsa artık onu yola getirecek yoktur!

34. Onlara dünya hayatında bir azap vardır. Ahiret azabı ise elbette daha zorlu. Onları Allah'tan koruyacak da yoktur!

35. Takva sahiplerine va'dolunan cennetin mİsali şöyledir Altından ırmaklar akar, yemişleri devamlıdır, gölgesi de... İşte bu, takva yolunu tutanların akıbetidir. Kafirlerin sonu ise ateştir.

36. Biz de kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilen bu Kur"an ile sevinç duyuyorlar. Muhalif hiziplerden, bazısını inkar edenler de vardır. De ki: "Ben ancak Allah'a kulluk etmekle ve O'na şirk koşmamakta emrolundum; ben O'na davet ediyorum, varacağım O.

37. Ve işte Biz o Kur'an'ı Arapça bir hüküm olmak üzere indirdik. Andolsun ki eğer sen, sana vahiyle gelen bu ilimden sonra onların arzularına uyacak olursan, sana Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir koruyucu.

38. Andolsun ki. Biz senden önce de peygamberler gönderdik; onlara da eşler ve çocuklar verdik Allah' ın izni olmadıkça bir mucize getirmek, hiçbir peygamberin haddi değildir. Her ecel için bir yazı vardır.

39. Allah dilediğini siler. dilediğini olduğu gibi bırakır; Ana kitap O'nun katındadır.

40. Onlara yaptığımız tehdidin bir kısmını sana kesinlikle göstersek de yahut seni, onu görmeden vefat ettirsek de muhakkak sana düşen tebliğ etmek, hesap ise bize aittir.

41. Görmüyorlar mı ki, biz yeri etrafından eksiltip duruyoruz? Ve Allah öyle hükmünü icra eder ki, hükmünü değiştirecek yoktur. O çok hızlı hesap görür.

42. Evet onlardan öncekiler de hile yaptılar, fakat sonuçta bütün hile Allah'ındır. Herkesin ne kazandığını O bilir! Yarına bu dünyanın akibetinin kime ait olduğunu kafirler de bilecekleri

43. O küfredenler: "Sen peygamber değilsin." diyorlar. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter, bir de yanında kitap ilmi bulunan!

SURA 14. İBRAHİM SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Elif, Lam, Ra. Bir kitap sana indirdik ki, insanları Rablerinin izni ile karanlıklardan nura çıkarasın; doğruca o yüce ve övülmeye layık olanın yoluna ki, bütün izzet ve hamd O'nundur.

2. O Allah' in (yoluna) ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur; şiddetli bir azaptan dolayı vay kafirlerin haline!

3. Onlar ki dünya hayatını sevip ahirete tercih ederler; Allah' ın yolundan çevirirler ve onun eğrilmesini isterler. İşte bunlar çok uzak bir sapıklık içindedirler.

4. Ve biz her gönderdiğimiz peygamberi, ancak bulunduğu kavminin diliyle gönderdik ki, onlara iyice açıklasın; sonra da Allah dilediğini sapıklık içinde bırakır, dilediğini de hidayete erdirir. Ve O, öyle herşeye galip, tam hüküm sahibidir.

5. Andolsun ki, Musa'yı mucizelerimizle: "Kavmini karanlıklardan nura çıkar ve onlara Allah günleri ile öğüt ver!" diye gönderdik. Şüphesiz ki, bunda çok sabreden, çok şükreden herkes için birçok ibretler vardır

6. Ve o vakit Musa kavmine demişti ki: "AIIah'ın üzerinizdeki nimetini anın! Bir vakit sizi Firavun'nun adamlarından kurtardı ki, sizi işkencenin kötüsüne peyliyorlar ve oğullarınız! boğazlayıp kadınlarınızı diri tutmak istiyorlardı. Ve bunda Rabbinizden size büyük bir imtihan vardı.

7. Ve düşünün ki Rabbiniz şöyle buyurmuştu: "Andolsun ki, şükrederseniz elbette size nimetimi artırırım ve eğer nankörlük ederseniz haberiniz olsun ki, azabım çok şiddetlidir!"

8. Musa dedi ki : "Siz ve yeryüzünde bulunanların hepsi nankörlük etseniz, şu bir gerçek ki, Allah hepinizden müstağni ve zatında övgüye layıktır."

9. Size, sizden önce gelip geçenlerin haberleri gelmedi mi? Nuh, Ad ve Semüd kavminin ve onlardan sonrakilerin ki, ayrıntılarını ancak Allah bilir! Onlara peygamberleri açık delillerle geldiler de onlar, ellerini ağızlarına ittiler ve: "Biz, sizinle gönderilen şeyi tanımıyoruz ve biz, bizi davet ettiğiniz şeyden kuşkulu bir şüphe içindeyiz." dediler.

10. Peygamberleri dedi ki: "Hiç gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında şüphe edilir mi? O sizi, günahlarınızı bağışlamak için çağırıyor ve belirti bir süreye kadar size Musaade ediyor." Onlar da: "Siz de bizim gibi bir insansınız, bizi babalarımızın taptıklarından çevirmek istiyorsunuz. O halde bize açık bir delil getiriniz!" dediler.

11. Peygamberleri onlara: "Evet biz de ancak sizin gibi bir beşeriz, fakat Allah kullarından dilediğinine nimetini lütfeder ve Allah'ın izni olmadıkça size bir mucize ve delil getirmek bizim haddimiz değildir. Ve müminler artık Allah'a dayanıp güvenmelidir.

12. Ve biz ne diye. Allah'a güvenip dayanmayalım ki, O, bizlere yollarımızı dosdoğru gösterdi. Ve kesinlikle bize yaptığınız eziyetlere karşı da sabredeciğiz; tevekkül edenler hep Allah'a güvenip dayanmalıdır"

13. İnkar edenler de peygamberlerine dediler ki: "Ya mutlaka sizi toprağımızdan çıkaracağız yahut milletimize dönersiniz!" Rableri de onlara şöyle vahyetti: "Kesinlikle zalimleri helak edeceğiz;

14. Ve arkalarından sizi o yere yerleştireceğiz, işte bu, makamımdan ve tehdidimden korkan için va'dimdir!"

15. O zaman peygamberler hem fütuhat istediler. hem de hüsrana uğradı her zorba inatçı.

16. Arkasından da cehennem! Ve irin suyundan sulanacak,

17. Yutmaya çalışacak, boğazından geçiremeyecek, her taraftan ona ölüm gelecek, oysa ölmeyecek, arkasından da şiddetli bir azap!

18. Rablerine küfredenlerin mİsali şöyledir: Amelleri fırtınalı bir günde rüzgarın şiddetle savurduğu bir kule benzer; kazandıklarından hiçbir şey elleme geçmez! İşte asıl o uzak sapıklık budur.

19. Görmedin mi Allah gökleri ve yeri hikmette yaratmış; dilerse sizi giderir, yepyeni bir hak getirir.

20. Ve Allah' a göre bu önemli bir şey değildir.

21. Bir de hepsi toplanarak Allah'ın huzuruna çıkarılacaktır; zayıflar büyüklük taslayanlara şöyle diyecekler: "Bizler sizlere uymuştuk; şimdi siz, Allah'ın azabından zerrece bir şeyi bizden savabilir misiniz?" " Allah bize hidayet etseydi, ebette sizi hidayete erdirirdik. şimdi bizler sızlansak da sabretsek de farketmez; bizim için kurtuluş yoktur!" diyeceklerdir.

22. iş bitince şeytan da der ki:" Allah size gerçek olanı va'detti; ben de bir va'd yaptım, size karşı yalancı çıktım! Zaten benim size karşı bir gücüm yoktu; ancak sizi çağırdım, siz de bana uydunuz; o hakte beni kınamayınız, kendinizi kınayınız! Ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız. Bundan önce de ben, sizin beni Allah'a ortak koşmanızı tanımamıştım; muhakkak ki, zalimlerin hakkı acı bir azaptır!"

23. İman edip iyi ve yaralı işler işleyenler ise, altından ırmaklar akan cennetlere konulmuşlardır. Rablerinin izniyle orada ebedi olarak kalacaklardır; orada sağlık temennileri "Selam!" dır.

24. Gördün ya Allah hoş bir sözü, kökü sabit, dalı gökte güzel bir ağaca benzeterek nasıl temsil yaptı?

25. Yemişlerini Rabbinin izniyle her zaman verir! Ve Allah, insanlara böyle misaller sunar ki, kavrayıp düşünsünler.

26. Çirkef bir sözün temsili de gövdesi yerden koparılmış habis bir ağaç gibidir ki, toprağın üstünden cüsselenmiş, varlığım sürdürme imkanı yoktur.

27. Allah iman edenleri hem dünyada, hem de ahirette değişmeyen sözle sağlamlaştırır. Haksızlık edenleri ise şaşırtır ve Allah, ne isterse onu yapar.

28. Görmüyor musun o kimseleri ki Allah'ın nimetini nankörlükle değiştirdiler ve kavimlerini helak yurduna kondurdular;

29. Cehenneme, ona yaslanırlar, o ise ne kötü bir yerleşme yeridir.

30. Allah'ın yolundan saptırmak için Allah'a ortaklar uydurdular. De ki: "Keyfinize bakın. çünkü gidişiniz ateşedir!"

31. Söyle o iman etmiş kullarıma: "Namazı kılsınlar ve kendilerini rızıklandırdığımız şeylerden gizli ve açık harcasınlar, kendisinde alım. satım ve dostluğun bulunmayacağı gün gelmeden önce.

32. Allah, öyle bir Allah'tır ki, gökleri ve yeri yarattı; yukarıdan su indirip onunla size rızık olarak çeşitli ürünler çıkardı; emri gereği denizde seyretmesi için size gemileri hizmetinize sundu; nehirleri de size amade kıldı.

33. Sizin için birbiri ardınca güneş ve ayı hizmetinize verdi; yine sizin için gece ve gündüzü amade kıldı.

34. Hem size istediğiniz şeylerin hepsinden verdi; öyle ki, Allah'ın nimetini saysanız onu bitiremezsiniz. Gerçekten insan çok zalim, çok nankördür.

35. Bir de İbrahim'in şöyle dediği vakti hatırla: "Rabbim, bu şehri güvenli kıl! Beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut!

36. Rabbim, çünkü onlar, insanlardan bir çoğunu şaşırttılar. Bundan böyle kim benim izimce gelirse, işte o bendendir; kim bana karşı gelirse artık Sen bağışlayan, merhamet edensin!

37. Ey Rabbimiz, ben çocuklarımdan bir kısmım senin Beyti Haram'ının yanında, ekin bitmez bir vadiye yerleştirdim. Ey Rabbimiz, namaz kılsınlar diye; bundan böyle insanlardan bir kısminin gönüllerim onlara doğru akit ve ortan bazı ürünlerden rızıklarıdır; umulur ki şükrederler.

38. Ey Rabbimiz, sen gizlediğimiz ve açığa vurduğumuz herşeyi muhakkak bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah.a karşı gizli kalmaz.

39 . Bana ihtiyarlık halimde İsmail ile İshak'ı lütfeden Allah'a hamdolsun; şüphesiz ki Rabbim duayı işitiyor.

40. Rabbim, beni namazı devamlı kılanlardan eyle; soyumdan da; ey Rabbimiz duamı da kabul buyur!

41. Ey Rabbimiz, hesabın başa dikileceği (görüleceği) gün, beni, anamı, babamı ve bütün müminleri bağışla!"

42. Bunları an ve sakın Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! O, onları sadece öyle bir güne erteliyor ki, o gün gözler belerir.

43. Başlarını dikerek koşarlar, bakışları kendilerine dönmez ve yüreklerinin içi bomboş hava kesilir.

44. O azabın geleceği günü korkutarak haber veri O zulmedenler o zaman diyecekler ki:"Ey Rabbimiz, yakın bir zamana kadar bize mühlet ver de davetine uyalım ve peygamberlerin izince gidelim!" Ama daha önce yemin etmemiş miydiniz, sizin için zeval yok diye?

45. Siz de kendilerine zulmedenlerin yurtlarına yerleştiniz; onlara neler yaptığımız, size apaçık belli oldu ve size örnekler verdik.

46. Gerçekten onlar, tuzaklarım kurdular; Allah katında da onlara tuzak var; isterse onların tuzakları dağları yerinden oynatacak olsun!

47. O halde sakın Allah'ı, peygamberlerine verdiği sözden cayacağım sanma! Şüphesiz Allah güçlüdür, intikam sahibidir.

48. O gün yeryüzü başka bir yere dönüştürülür, gökler de... Ve hepsi o tek ve kahredici Allah için fırlarlar;

49. O gün suçluları birbirlerine çatılı çatılı bukağılara vurulmuş görürsün;

50. Gömlekleri katrandandır, yüzlerim de ateş kaplar;

51. Çünkü Allah herkesi kazandığı ile cezalandıracak! Bilin ki, Allah'ın hesabı çok çabuktur.

52. İşte bu, insanlara açık bir tebliğdir; hem bununla uyarılsınlar hem O'nun ancak bir tek ilah olduğunu bilsinler hem de akıl ve vicdanı temiz olanlar öğüt alsınlar!

SURA 15. HİCR SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Elif, Lam, Ra. Bunlar işte sana Kitabın ve gerçekleri açıklayan bir Kur'an'ın ayetleridir.

2. Bir zaman gelecek, küfredenler, müslüman olsaydılar diye arzu çekecekler.

3. Bırak onları, yesinler, içsinler, keyif sürsünler ve emel kendilerim oyalasın; sonra bilecekler!

4. Biz, hiçbir memleketi herhalde bilinen bir yazısı olmaksızın helak etmedik.

5. Hiçbir ümmet, ecelin! ne öne alabilir, ne de erteleyebilir.

6. Bir de Onlar: "Ey kendisine kitap indirilmiş olan, sen mutlaka delisin!

7. Eğer doğru söyleyenlerden isen, getirsene o melekleri bize!" dediler.

8. Biz, o melekleri ancak hak ile indiririz ve o zaman, onlara göz açtırılmaz.

9. Şüphe yok ki, o Kur'an'ı Biz indirdik. Biz; her halde onu muhafaza da edeceğiz!

10. Yüceliğime andolsun ki, senden önce, geçmiş topluluklar içinden de peygamberler gönderdik.

11. Ve onlara hiçbir peygamber gelmiyordu ki, onunla alay ediyor olmasınlar.

12. Biz böylece suçluların kalplerine sokarız onu.

13. Geçmiş milletlerin basma gelenler önlerinde geçmişken yine de ona iman etmezler.

14. 15. Onlara gökten bir kapı açsak da oradan yukarı çıksalardı: "Herhalde gözlerimiz döndürüldü; belki de biz büyüye tutulmuş bir topluluğuz." diyeceklerdi.

16. Şanım hakkı için biz, gökte burçlar yaptık ve onu seyredenler için süsledik.

17. Bir de onu lanetlenmiş her şeytandan koruduk.

18. Ancak kulak hırsızlığı yapan olursa, onu da parlak bir alev takip etmektedir.

19. Yeri de döşeyip yaydık, ona ağır baskılar bıraktık ve onda ölçütü herşeyden bitirdik.

20. Orada size ve sizin rızıklarını vermediğiniz kimselere geçim yollan sağladık.

21. Hazineleri, Bizim yanımızda olmayan hiçbir şey yoktur. Fakat Biz onu, ancak belirli bir ölçü ile indiririz.

22. Bir de aşılayıcı rüzgarlar gönderdik de gökten bir su indirip sizi onunla suladık. Onu depolarda tutan da siz değilsiniz.

23. Her halde Biz, kesinlikle hem hayat verir, hem öldürürüz. Hepsine varis de Biziz.

24. Andolsun ki içinizden öne geçmek isteyenleri de geri kalmak isteyenleri de bilmekleyiz.

25. Muhakkak Rabbin onları hep toplayacaktır. Gerçekten O, hikmet sahibidir, herşeyi bilendir.

26. Gerçekten Biz, insanı kuru bir çamurdan, biçimlendirilmiş bir balçıktan yarattık.

27. Cini ise, daha önce zehirleyici şiddetli ateşten yaratmıştık.

28. Ve düşün o vakti ki, Rabbin meleklere: "Ben, kuru bir çamurdan biçimlendirilmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım.

29. Bunun için, Ben onu muntazam bir insan kıvamına getirip içine ruhumdan üflediğim zaman, derhal onun için secdeye kapanın!"

30. Bunun üzerine bütün melekler hep birden secde ettiler.

31. Ancak iblis, secde edenlerle beraber olmaktan kaçındı.

32. Allah : "Ey iblis, sen neden secde edenlerle beraber olmadın?" dedi.

33. İblis: "Benim, kuru bir çamurdan, biçimlendirilmiş bir balçıktan yarattığın bir insana secde etmem olacak şey değildir!" dedi.

34. Allah : "O halde çık oradan; çünkü sen, artık kovulmuşsundur!

35. Ve bu lanet ceza gününe kadar üzerindedir." dedi.

36. İblis: "Ey Rabbim, öyle ise, bana onların kabirlerinden kaldırılacakları güne kadar mühlet ver!" dedi.

37. 38. Allah: "Haydi, sen bilinen zamanın gününe kadar mühlet verilenlerdensin!" dedi.

39. Allah: "Ey Rabbim, beni azdırmana karşılık yemin ederim ki. kesinlikle ben yeryüzünde onlar için tezyinat yapacağım ve hepsini azdıracağım!

40. Ancak içlerinden ihlasa erdirilen kulların haric!" dedi.

41. Allah: "Bu, "Garanti ederim." dosdoğru bir cadde." dedi.

42. Gerçekten senin, benim o kullarım üzerinde hiçbir hakimiyetin yoktur; ancak, azgınlardan sana uyanlar bunların dışındadır.

43. Kesinlikle bunların topuna va'dedilen yer, cehennemdir.

44. Onun yedi kapışı vardır. Her kapıya, onlardan bir grup ayrılmıştır.

45. Ebette takva sahipleri, cennetlerde ve pınarlar içinde olacaklardır.

46. "Rahatlık ve güvenlik içinde girin onlara!"

47. Sinelerindeki kinleri soymuşuzdur, köşkler üzerinde kardeşler olarak karşı karşıya oturacaklardır.

48. Orada kendilerine hiçbir zahmet dokunmaz; onlar, oradan çıkarılacak da değillerdir.

49. Kullanma haber ver, benim gerçekten çok bağışlayan ve merhamet eden olduğumu;

50. bununla birlikte azabım da acı bir azaptır.

51. Bir de onlara, İbrahim'in mİsafirlerinden sözet!

52. Onlar, onun yanma girdiklerinde "Selam!" dediler. İbrahim: "Biz gerçekten sizden korkuyoruz!" dedi.

53. Onlar: " Korkma, sana ilim sahibi bir oğul müjdeliyoruz." dediler.

54. İbrahim: "Beni mi müjdelediniz, bana ihtiyarlık gelip çatmışken artık beni neye dayanarak müjdeliyorsunuz?" dedi.

55. Onlar: "Biz seni gerçek şeyle müjdeledik; onun için ümidini kesenlerden olma!" dedi.

56. İbrahim: "Rabbimin rahmetinden sapıklığa düşenlerden başka kim ümidini keser?" dedi.

57. "Ey elçiler, bunun ardından göreviniz nedir?" diye sordu.

58. Onlar: "Haberin olsun, biz suçlu bir topluluğa gönderildik.

59. Ancak, Lut ailesi başka; biz onların hepsini kesinlikle kurtaracağız.

60. Yalnız karışı hakkında karar verdik; O, muhakkak kalacaklardandır.

61. Elçiler Lut ailesine geldikleri zaman,

62. Lut: "Siz, gerçekten ürkülecek bir topluluksunuz." dedi.

63. Onlar:"Hayır, biz sana onların şüphe edip durduklarım getirdik.

64. Sana gerçekle geldik, emin ol biz doğru söyleyenleriz.

65. Hemen gecenin bir bölümünde aileni yola çıkar, sen de arkaları ndan git, içinizden hiçbir kimse arkasına bakmasın ve emrolunduğunuz yere geçin gidin!"

66. Ona kesin olarak şu emri vahyettik: "Sabaha çıkarken şunların arkaları katiyyen kesilecek."

67. Şehir halkı da haber alıp keyifte gelmişlerdi.

68. Lut onlara:"Aman ha, onlar benim konuklarımdır; artık beni rezil etmeyin.

69. Allah'tan korkun, beni utandırmayım" dedi.

70. Onlar: "Biz sana aleme karışmayı yasaklamadık mı?" dediler.

71. Lut: "İşte şunlar kızlarım, eğer yapacaksanız!" dedi,

72. Resulüm, ömrüne yemin ederim ki, gerçekten onlar, sarhoşlukları içinde ne halt ettiklerini bilmiyorlardı.

73. Derken, güneş doğmaya başlarken onları, o sayha, korkunç ses tutuverdi.

74. Derhal şehirlerinin üstünü altına getirdik ve balçıktan pişirilmiş taşlar yağdırdık üzerlerine.

75. Elbette bunda düşünce ve anlayışı olanlara deliller vardır.

76. Ve o harabe yol üstünde duruyor.

77. Kesinlikle bunda imanı olanlar için bir ibret vardır.

78. Gerçekten Eyke halkı da zalim kimselerdi.

79. Onlardan da intikam aldık, kişi de apaçık önde bulunuyorlar.

80. Gerçekten Hicr halkı da peygamberleri yalanladılar

81. Biz onlara ayetlerimizi vermiştik, fakat onlardan yüz çeviriyorlardı.

82. Dağlardan emniyetli emniyetli evler yontuyorlardı.

83. Bunları da sabahleyin korkunç ses tutuverdi.

84. Kazanmakta oldukları şeylerin kendilerine hiç taydaşı olmadı.

85. Öyle ya, Biz gökleri, yeri ve aralarındakileri, ancak hak ve hikmete uygun olarak yarattık ve şüphesiz o saat mutlaka gelecektir. Şimdilik onlara iyi davran.

86. Çünkü senin Rabbin, herşeyi yaratan, herşeyi bilendir.

87. Andolsun ki, sana namazlarda tekrarlanan yedi ayeti = Fatiha'yı ve Yüce Kur'an'ı verdik.

88. Sakın, o kafirlerden bir takımlarını zevkyab ettiğimiz şeylere göz atma, onlara karşı üzülme ve müminlere kanadım indir.

89. Ve de ki:"Benim o apaçık uyarıcı ben!"

90. Tıpkı o taksim edenlere indirdiğimiz gibi.

91. O Kur'an'ı kısım kısım ayıranlara.

92. 93. Rabbin hakkı için, Biz onların hepsine mutlaka ve muhakkak bütün yaptıklarını soracağız.

94. Şimdi sen ne ile emrolunduysan, kafalarına çatlat ve Allah 'a ortak koşanlara aldırma!

95. Herhalde Biz, o alay edenlerin hakkından gelmek için sana yeteriz.

96. Allah ile birlikte başka bir ilah edinen o herifler bilirler geleceği.

97. Andolsun ki, onların sözlerine gerçekten içinin sıkıldığını biliyoruz.

98. O halde Rabbine hamd ile teşbih et ve secde edenlerden ol!

99. Ve sana ölüm gelinceye kadar Rabbine kulluk et!

SURA 16. NAHL SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Allah'ın emri geldi, sakın onun gelmesini çabuklaştırmak istemeyin. O, kendisine ortak koştukları şeylerden münezzeh, yüksek, çok yüksektir.

2. Kullarından dilediğine, kendi emrini vahyile melekleri indiriyor ve: "Şu gerçeği bildirin ki, Benden başka ilah yoktur, o halde Benden korkun!" buyuruyor.

3. Gökleri ve yeri hikmetle yarattı. O, onları ortak koştuklarından yüksek, çok yüksektir.

4. İnsanı bir damla sudan yarattı. Bir de bakarsın ki O, açık bir düşman kesilmiş!

5. Hayvanları da yarattı, sizin için onlarda bir ısınlık= ısıtacak şeyler ve bir takım menfaatler vardır. Hem de onlardan yersiniz.

6. Akşam getirip sabah salarken onlarda sizin için bir güzellik vardır.

7. Ağırlıklarınızı da yüklenir, yan can olmadan varamayacağınız memleketlere kadar götürürler. Şüphesiz Rabbiniz, çok şefkatli, çok merhametlidir.

8. Hem binesiniz diye, hem de zinet olmak üzere atları, katıdan ve eşekleri de yarattı ve bilemeyeceğiniz daha neler yaratacak.

9. Yolu doğrultmak Allah'a aittir. Ondan sapan da vardır.Allah dileseydi hepinizi doğru yola erdirildi.

10. O'dur ki, gökten bir su indirdi, içeceğiniz ondan sağlanır, kendisinde hayvan yaydığınız ağaç ve bitkiler ondan yetişir.

11. Onunla size ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve türlüsünden meyveler bitirir. Şüphesiz ki. bunda düşünecek bir topluluk için bir ibret vardır.

12. Yine geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin hizmetinize verdi. Bütün yıldızlar da onun emrine boyun eğmiştir. Elbette bunda aklı olan bir topluluk için ibretler vardır.

13. Daha yeryüzünde türlü renklerle yarattığı neler var sizin için. Elbette bunda derin düşünenler için bir ibret vardır.

14. Yine taze bir et yiyesiniz ve içinden giyeceğiniz zinet eşyasını çıkarasınız diye, denizi emrinize veren O'dur. Gemilerin denizde suları yara yara akıp gittiklerin! görürsün ve bu da lütfundan payınızı aramanız içindir, ola ki şükredersiniz.

15. Bir de sizi çalkalamasın diye yeryüzüne ağır baskılar bıraktı, doğru gidesiniz diye ırmaklar ve yollar yarattı.

16. Ve işaretler koydu. Yıldızla da yollarını bulurlar onlar.

17. Şimdi hiç yaratan, yaratmayan gibi olur mu? Anık siz, düşünmeyecek misiniz?

18. Oysa Allah'ın nimetlerini saymak isteseniz, sayamazsınız. Herhalde O, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

19. Allah, gizlediklerinizi de açıkladıklarınızı da bilir.

20. Allah'tan başka yalvardıkları ise, hiçbir şey yaratamazlar, zaten kendileri yaratılıp duruyorlar.

21. Hep ölüdürler, diri değil. Ne zaman diriltileceklerinin de bilincinde değildirler.

22. İlahınız bir tek ilahtır; öyle iken ahirete inanmayanlar, kendilerini büyük gördüklerinden,onların kalpleri inkarcıdır.

23. Şüphe yok ki, Allah onların ne gizlediklerin!, ne açıkladıklarım hep bilir. Muhakkak O, kibirlenenleri sevmez.

24. Onlara: "Rabbiniz ne indirdi?" denildiğinde "Eskilerin masalları." dediler.

25. Şunun için ki kıyamet gününde kendi günahlarım tamamen yüklendikten başka, bilgisizlikleri yüzünden saptırdıkları kimselerin günahlarından bir kısmım da yükleneceklerdir. Bak, ne fena yük yükleniyorlar!

26. Onlardan öncekiler, tuzaklar kurmuşlardı. Allah da kurdukları binalarına temellerinden geldi=çökertti de tavan tepelerinden üzerlerine çöktü ve azap onlara farkedemedikleri bir yönden geldi.

27. Sonra kıyamet gününde Allah, onları rezil edecek ve:"Hani, nerede o, kendileri uğrunda ayrılık çıkarıp düşman kesildiğiniz ortaklarım? diyecek. Kendilerine ilim verilmiş olanlar:"Gerçekten bugün rüsvaylık ve zillet kafirleredir." derler.

28. Melekler, kendilerine zulmetmiş kimselerin canlarım alırken onlar: "Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk." diyerek teslim olurlar. Hayır, Allah sizin ne maksatla yaptığınızı tamamen biliyor.

29. Onun için girin bakalım, ebedi kalmak üzere cehennemin kapılarından! Bak, kibirlenenlerin yeri ne kötü!

30. Allah'tan korkup kötülüklerden sakınanlara: "Rabbiniz ne indirdi?" diye sorulduğunda : "Hayır indirdi." demişlerdir. Bu dünyada iyi işler yapanlara güzel bir mükafat vardır. Elbette ahiret yurdu daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne hoş!

31. Girecekleri yer altlarından ırmaklar akan Adn cennetleridir, orada bütün diledikleri vardır; işte Allah takva sahiplerini böyle mükafatlandırır.

32. Onlar ki, melekler, onların canlarını hoşça davranarak alırlar. "Selam size, girin cennete, çünkü çalışıyordunuz." derler.

33. O kafirler, sadece kendilerine meleklerin gelmesin! veya Rabbinin emrinin gelmesini beklerler, onlardan öncekiler de böyle yaptılar. Allah onlara zulmetmedi; fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

34. Onun için yaptıklarının fenalıktan başlarına musibet oldu ve alay ettikleri şey kendilerini sarıverdi.

35. Bir de müşrikler Allah dileseydi, ne biz, ne de atalarımız, O'ndan başka hiçbir şeye tapmazdık ve O'nun emri olmadan hiçbir şeyi yasaklamazdık! dediler. Bunlardan öncekiler de böyle yaptılar. Buna karşı peygamberin görevi, açık bir tebliğden başka birşey değildir.

36. Andolsun ki: Biz, her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve Tağuttan sakının!" diye uyaran bir peygamber gönderdik. Sonra içlerinden kimine Allah hidayet nasip etti, kimine de sapıklık hak oldu. Şimdi yeryüzünde

bir dolaşın da peygamberlere yalancı diyenlerin sonunun ne olduğunu görün!

37. Sen onların doğru yolu bulmalarını aşırı derecede istesen de kesinlikle Allah, sapıklıkta bırakacağı kimseleri doğru yola eriştirmez; Onların yardımcıları da yoktur.

38. Onlar: " Allah, ölen kimseyi diriltmez." diye olanca yeminleriyle Allah'a yemin ettiler. Hayır, dirilecektir, bu O'nun taahüt ettiği gerçek bir va'ddir; fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

39. Allah, hakkında görüş ayrılığına düştükleri gerçeği kendilerine anlatması ve inkar edenlerin de kendilerinin yalancı olduklarım bilmeleri için, onları dirilecektir.

40. Bizim, herhangi birşey için sözümüz onu murat ettiğimiz zaman, yalnızca ona:"Ol!" dememizdir. O da hemen oluverir.

41. Zulme uğradıktan sonra Allah uğrunda hicret edenlere gelince, kesinlikle onları dünyada güzelce yerleştireceğiz; ahiret mükafatı ise daha büyüktür, eğer bilseler.

42. Onlar ki, sabretmişlerdir ve hep Rablerine dayanırlar.

43. Senden önce de peygamberler olarak yalnızca kendilerine vahy vermekte olduğumuz erkekler gönderdik. Bilmiyorsanız ilim sahiplerine sorun.

44. Onları açık mucizelerle ve kitaplarla göndermiştik. Sana da bu Kur'an'ı indirdik, insanlara kendilerine indirileni anlatasın diye. Belki düşünürler.

45. Yoksa o fenalıkları yapmak için tuzak kurup duranlar, Allah'ın kendilerini yerin dibine geçirmeyeceğinden, hatır ve hayallerinden geçmeyen yönlerden kendilerine azabın gelmeyeceğinden emin mi oldular?

46. Ya da dönüp dolaşırlarken kendilerini yakalayamayacağından? Onlar Allah'ı aciz bırakacak değillerdir.

47. Veya kendilerini korkuta korkuta, eksilte eksilte alıvermesinden? Demek ki, Rabbiniz çok çok şefkatli, çok merhametlidir.

48. Onlar, Allah'ın yarattığı herhangi bir şeyi görmüyorlar mı? Bir baksalar ya, gölgeleri sağlarından, sollarından sürüklenerek, Allah'a secdeler ederek dönüp dolaşır.

49. Göklerde ve yerde gerek canlı gerek melek kısmından ne varsa hepsi büyüklük taslamadan Allah'a secde ederler.

50. Üstlerinden Rablerinin korkusunu duyarlar ve kendilerine her ne emredilirse yerine getirirler.

51. Allah da buyurmuştur ki: "İki tanrı edinmeyin; O, ancak bir ilahtır. Onun için Benden, yalnızca Benden korkun!"

52. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. öyle iken, siz Allah'tan başkasından mı korkuyorsunuz?

53. Sizde nimet olarak her ne varsa hepsi Allah' tandır. Sonra başınıza bir keder geldiğinde de hep O'na feryat edersiniz.

54. Sonra o kederi sizden kaldırdığı zaman, içinizden bir kısmı derhal Rablerine ortak koşarlar.

55. Kendilerine verdiğimiz nimeti nankörlük ile karşılamak için yaparlar bunu. Şimdi zevk sürün bakalım, yarın bileceksiniz!

56. Bir de onlar kendilerine verdiğimiz rızıklardan tutup o hiçbir şey bilmeyen nesnelere bir pay ayırıyorlar. Allah'a andolsun ki, siz yaptığınız iftiralardan mutlaka hesaba çekileceksiniz.

57. Allah'a kızlar isnat ediyorlar O, bundan münezzehtir kendilerine ise canlarının istediğim.

58. Oysa onlardan birine kız müjdesi verildiğinde öfkesinden yüzü simsiyah kesiliyor.

59. Verilen müjdenin kötü etkisiyle kavminden gizleniyor. Onu, hakarete katlanıp sağ mı bırakacak, yoksa toprağa mı gömecek? Bak, ne fena hükümler veriyorlar!

60. Ahirete iman etmeyenler için kötülük örneği sıfatlar vardır; en yüce sıfatlar ise Allah'ındır. O, güçlüdür. hikmet sahibidir.

61. Şayet Allah insanları zulümleri ile cezalandırsaydı, yeryüzünde bir tek deprenen canlı bırakmazdı, fakat onları belirli bir süreye kadar erteler. Süre sonu geldiğinde ise ne bir an erteleyebilirler, ne de öne alabilirler.

62. Onlar, kendilerinin hoşlanmayacakları şeyleri Allah'a isnat ediyorlar, dilleri de en güzel akıbetin kendilerinin olduğuna ait yalan söylüyor. Doğrusu, onların hakkı sadece ateştir ve onlar en önde gidecekler o ateşe!

63. Allah'a andolsun ki, senden önce birçok ümmetlere peygamberler gönderdik, ne var ki, şeytan onlara yaptıklarını güzel gösterdi. Bugün de onların dostudur. Onlar için acı bir azap vardır.

64. Biz, sana bu kitabı, yalnızca onlara ihtilaf ettikleri şeyi açıklayasın ve iman edeceklere bir hidayet ve rahmet olsun diye indirdik.

65. Allah gökten bir su indirdi de onunla yeri ölümünden sonra diriltti. Şüphesiz ki, bunda dinleyecek bir topluluk için bir ibret vardır.

66. Gerçekten size sağmal hayvanlarda da bir ibret vardır. Biz, size onların kanlarındaki fışkı ile kan arasından, lezzetli ve içenlerin boğazlarından kolayca kayıp giden halis bir süt içiliyoruz.

67. Hurma ve üzüm ağaçlarının meyvelerinden de hem içki, hem de güzel bir yiyecek çıkarırsınız. Şüphesiz ki, bunda aktım kullanan bir topluluk için kesin bir ibret vardır.

68. Rabbin bal arısına da şöyle vahyetti: "Dağlardan, ağaçlardan ve insanların kuracakları kovanlardan göz göz evler edin!

69. Sonra bütün meyvelerden ye ve Rabbinin kolay kıldığı yollara koy." İçlerinden çeşitli renklerde bir içecek çıkar ki, onda insanlar için şifa vardır. Şüphesiz ki, bunda düşünen bir topluluk için büyük bir ibret vardır.

70. Sizi, Allah yarattı, sonra O, sizi öldürür; içinizden kimi de bildiklerinden hiçbir şey bilmez olsun diye, ömrünün en kötü çağma kadar yaşatılır. Şüphesiz ki, Allah herşeyi bilendir, her şeye gücü yetendir.

71. Allah, rızık bakımından kiminizi kiminize üstün kıldı. Fazla verilenler, rızıklarını ellerinin altındakilere vermiyorlar ki, eşit olsunlar. Şimdi Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?

72. Allah sizlere kendi cinsinizden eşler yarattı. Eşlerinizden oğullar ve torunlar verdi ve sizi hoş hoş nimetlerle rızıklandırdı. Onlar, şimdi batıla inanıp da Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

73. Allah'ı bırakıp da göklerden ve yerden kendilerine verecek hiçbir rızka sahip olmayan ve olma ihtimali bulunmayan şeylere tapıyorlar.

74. Artık Allah'a temsiller yapmağa kalkmayın. Çünkü Allah bilir, siz bilemezsiniz.

75. Allah şunu mİsal getirdi: Bir yanda hiçbir şeye gücü yetmeyen bir köle, diğer yanda tarafımızdan güzel bir rızık verdiğimiz, ondan gizli, açık olarak harcayan hür bir insan, bunlar hiç eşit olur mu? Bütün hamd, Allah'a mahsustur, fakat çokları bilmezler.

76. Allah şunu da bir örnek veriyor: Birisi hiçbir şeye gücü yetmeyen, efendisine sadece bir ağırlık olan ve ne tarata gönderilse hiçbir işe yaramayan bir dilsizdir. Bu dilsiz hiç adaletle emreden ve doğru bir yolda giden kimse ile eşit olabilir mi?

77. Bütün göklerin ve yerin sırrını bilmek de Allah'a mahsustur. Kıyamet olayı da yalnız bir göz kırpması gibi veya daha yakındır. Şüphe yok ki, Allah, herşeye gücü yetendir.

78. Allah, sizi annelerinizin karınlarından hiçbir şey bilmediğiniz bir halde çıkardı. Öyle iken size, işitme, gözler ve kalpler verdi ki, şükredesiniz.

79. Gök yüzünün boşluğunda Allah'ın emrine boyun eğdirilerek uçuşan kuşları görmediler mi? Onları boşlukta tutan Allah'tır ancak. Şüphesiz, bunda iman edecek bir topluluk için birçok deliller vardır.

80. Allah size evlerinizden bir huzur ve dinlenme yeri yaptı. Hayvanların derilerinden gerek yolculuk sırasında, gerekse konup yerleştiğiniz günlerde kolayca taşıyabileceğiniz barınaklar ve yünlerinden, yapağılarından, kıllarından da bir süreye kadar kullanacağınız, giyim, ev eşyası ve ticaret malı yarattı.

81. Allah, yarattığı şeylerden sizin için gölgeler yaptı; size dağlardan siperler yaptı; sizi sıcaktan koruyacak elbiseler ve sizi savaşta koruyacak giysiler yaptı. Böylece O, samimi müslüman olasınız diye, üzerinizde olan nimetin! tamamlayacaktır.

82. Buna karşı eğer yüz çevirirlerse, artık senin üzerine düşen ancak açık tebliğdir.

83. Allah'ın nimetini tanırlar, sonra da onu inkar ederler. Çoğu kafir kimselerdir.

84. Bir gün gelecek, her ümmetten bir şahit getireceğiz, sonra o küfredenlere ne izin verilecek ne de özürleri kabul edilecektir.

85. O zulmedenler, azabı gördükleri zaman, artık ne azaptan hafifletilecek, nede kendilerine mühlet verilecek

86. Allah'a ortak koşanlar, ortaklarım gördüklerinde: "Ey Rabbimiz, işte bunlar, seni bırakıp da kendilerine taptığımız ortaklarımızdır." diyecekler. Onlar da kendilerine: "Siz kesinlikle, yalancılarsınız!" sözünü fırlatacaklardır.

87. Ve o gün Allah'a teslimiyet göstermişler, bütün uydurdukları ortaklar kendilerini bırakarak kaybolup gitmişlerdir.

88. Hem küfretmiş hem de Allah yolundan çevirmiş olanlar, diğerlerini de bozduktan için, onlara azap üstüne bir azap daha artırdık.

89. Hele her ümmet içinde kendilerinden kendi üzerlerine bir şahit göndereceğimiz seni de onların üzerine şahit getirdiğimiz gün!.. Bu Kitabı sana, herşeyi beliğ bir şekilde açıklamak; hem bir hidayet kanunu, hem bir rahmet, hem de müslümanlara müjde olmak üzere ceste ceste indirdik.

90. Haberiniz olsun ki Allah, size adaleti, iyi davranmayı ve yakınlara yardımda bulunmayı emrediyor; hayasızlığı, fenalığı ve azgınlığı yasaklıyor; dinleyip anlayıp futasınız diye size öğüt veriyor.

91. Bir de antlaşma yaptığınızda Allah'ın ahdini yerine getirin ve sağlam ettiğiniz yeminleri bozmayın. Nasıl olur ki, Allah'ı üzerimize kefil yapmıştınız! Şüphe yok ki Allah, yaptıklarınızı tamamen bilir.

92. Ve bir ümmet diğer ümmetten daha çok olduğu için, yeminlerinizi aranızda bir hile aracı edinerek, o ipliğini kat kat kuvvetlice büktükten sonra sökmeye çalışan karı gibi olmayın! Herhalde Allah, sizi onunla imtihan eder ve O, kesinlikle hakkında ihtilaf etmekte olduğunuz şeyleri, kıyamet günü size açıklayacaktır.

93. Allah dileseydi mutlaka hepinizi bir tek ümmet yapardı, fakat O, dilediğim saptırır, dilediğini doğru yola eriştirir ve herhalde hepiniz, bütün yaptıklarınızdan sorumlu olacaksınız.

94. Yeminlerinizi, aranızda hile ve bozgunculuğa vesile edinmeyin, sonra sağlam basmışken bir ayak kayar ve Allah yolundan saptığınız için fena acı tadarsınız; artık ahirette de size pek büyük bir azap olur.

95. Allah'ın ahdini küçücük bir bedele değişmeyin! Herhalde Allah katındaki sizin için daha hayırlıdır, eğer bilirseniz.

96. Sizin yanınızdaki tükenir. Allah'ın katındaki ise kalıcıdır. Biz, mutlaka o sabredenlere, yaptıkları işin daha güzeli ile mükafatlarını vereceğiz.

97. Erkekten, dişiden her kim mümin olarak iyi bir iş yaparsa, muhakkak ona hoş bir hayat yaşatacağız ve yapmakta oldukları işlerin daha güzeli ile mükafatlarım mutlaka vereceğiz.

98. Şimdi,Kur'an okuduğun vakit, önce o kovulmuş şeytandan Allah'a sığın!

99. Gerçek şu ki, iman edip de Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun hiçbir hakimiyeti yoktur.

100. Onun hakimiyeti, ancak onu dost edinenlere ve Allah'a ortak koşanlaradır.

101. Bir ayeti bir ayetin yerine bedel yaptığımız zaman Allah indirdiğini ve indireceğini en iyi bilirken o şeytan dostları : "Sen yalnızca bir iftiracısın!" dediler. Hayır, onların çoğu bilmezler.

102. Söyle onlara: "Onu Rabbinden hak olarak Rühu'l. Kudüs (Cebrail), iman edenlere sebat vermek ve müslümanlara bir hidayet ve bir müjde olmak için indirdi."

103. Muhakkak biliyoruz ki onlar: "Mutlaka onu bir insan öğretiyor!" da diyorlar. Haktan saparak isnatta bulunmak istedikleri kimsenin dili yabancıdır; bu Kur'an ise gayet açık bir Arapça'dır.

104. Allah'ın ayetlerine inanmayanları, elbette Allah doğru yola erdirmez ve onlara acı bir azap vardır. .

105. Yalanı ancak Allah'ın ayetlerine inanmayanlar uydurur, iftira ederler; işte onlar, yalancıların ta kendileridirler.

106. Her kim imanından sonra Allah'a küfrederse kalbi imanla dolu olduğu halde zorlanan başka ve kim küfre göğsünü açarsa, onların üstüne kesinkes Allah'tan bir gazap iner ve onlara büyük bir azap vardır.

107. Bunun sebebi, onların dünya hayatım sevip onu ahirete tercih etmiş olmalarıdır; Allah da kafirler güruhunu doğru yola çıkarmaz.

108. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlemiştir ve işte onlar, gafillerin ta kendileridir.

109. Çare yok, onlar ahirette tamamen hüsrana düşeceklerdir.

110. Sonra şüphe yok ki, Rabbin o eziyete uğratılmalarının arkasından hicret eden sonra savaşıp sabreden kimselerin yardımcısıdır; doğrusu Rabbin bunun arkasından elbette bağışlayacak ve merhamet edecektir.

111. O gün ki, herkes kendi nefsini kurtarmak için mücadele ederek gelir; herkese yapmış olduğu işin karşılığı tamamıyla ödenir ve hiçbirine zulmedilmez.

112. Birde Allah, bir şehri örnek verdi ki, halkı güvenlik ve asayiş içindeydi, rızıkları her yerden bol bol geliyordu. Ne varki, onlar Allah'ın nimetlerine nankörlük ettiler. Allah da onlara o yaptıkları sanatla açlık ve korku elbisesini tatdırdı.

113. Andolsun ki, onlara içlerinden bir peygamber geldi de ona yalan söylüyor, dediler. Azap da zulmederlerken kendilerini yakalayıverdi.

114. Onun için Allah'ın size verdiği rızıklardan helal ve hoş olarak yiyin de Allah'ın nimetine şükredin, eğer gerçekten O'na ibadet edecekseniz.

115. O, size ancak ölüyü, kanı, domuz etini, bir de Allah'tan başkasının adına kesileni yasakladı. Her kim de çaresiz kalırsa, başkasına saldırmaksızın ve sınırı aşmaksızın yiyebilir; artık şüphe yok ki, Allah, çok bağışlayıcıdır, merhamet sahibidir.

116. Sadece dillerinizin yalan yere nitelemesi ile:"şu helaldır, şu haramdır." demeyin ki, yalanı Allah'a iftira etmiş olursunuz. Şüphe yok ki, yalanı Allah'a iftira edenler kurtuluşa eremezler.

117. Bu az bir faydalanmadır ve onlara acı bir azap vardır.

118. Yahudilere ise bundan önce sana aktardıklarımızı haram kıldık ve onlara biz zulmetmedik, fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

119. Sonra muhakkak Rabbin, bir cehaletle kötülük isteyen sonra arkasından tevbe edip düzelen kimselerin lehinedir; şüphesiz ki, Rabbin, bunun arkasından elbette çok bağışlayandır, merhamet sahibidir.

120. Muhakkak ki, İbrahim başlı basma bir ümmet idi, tevhid inancına sahip olarak Allah'a itaat için kıyam etmişti ve asla Allah'a ortak koşanlardan olmadı.

121. O'nun nimetlerine şükredendi. Allah, onu seçmiş ve doğru bir yola iletmiş.

122. Ve Biz ona dünyada bir iyilik verdik. Şüphesiz ki o, ahirette de mutlaka iyiler arasında olacaktır.

123. Sonra da sana: "Hakperest (hanif) olarak İbrahim'in dinine tabi ol! O, hiçbir zaman Allah'a ortak koşanlardan olmadı." diye vahyettik.

124. Cumartesi gününü tutmak, ancak onda görüş ayrılığına düşenlere farz kılındı. Şüphesiz ki; Rabbin, onların o ihtilaf edip durdukları şeyler hakkında kıyamet gününde aralarında hükmünü mutlaka verecektir.

125. Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel güzel öğütle davet et ve onlarla en güzel şekilde mücadele yap! Çünkü Rabbin, yolundan sapanı en iyi bilendir ve doğru yolda gidenleri en iyi biten de ancak O'dur.

126. Eğer ceza ile karşılık verecek olursanız, ancak size yapılan cezanın misli ile cezalandırınız. Şayet sabrederseniz, andolsun ki bu, sabredenler için elbette daha hayırlıdır.

127. Sabret, sabrın da ancak Allah'ın yardımı iledir ve onlar için üzülme, kurdukları tuzaktan dolayı telaş da etme!

128. Zira muhakkak ki Allah, takva sahibi olanlar ve hep güzellik yapanlarla beraberdir.

SURA 17. İSRA SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Uzaktır bütün noksanlıklardan O ki, kulunu bir gece Mescidi Haram'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescidi Aksa'ya götürdü; ona ayetlerimizden gösterelim diye. Gerçek şu ki, O'dur işiten gören!

2. Musa'ya da Kitap verdik ve onu İsrail oğullarına bir hidayet rehberi kıldık; Benden başka bir vekil tutmayın diye.

3. Ey Nuh ile birlikte (gemiye) yüklediğimiz kimselerin soyundan olanlar! O doğrusu çok şükredici bir kuldu.

4. Biz İsrail oğullarına Kitap'da şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yeryüzünde iki defa fesat çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir yükselişle yükseleceksiniz."

5. Birincisinin vakti gelince, üzerinize milkimiz güçlü, savaşçı bir takım kullar göndereceğiz; onlar evlerin aralarına girip araştıracaklar; ve bu gerçekleşmiş bir va'd oldu.

6. Sonra sizi tekrar onların üzerine galip kıldık, size mal ve oğullarla yardımda bulunduk ve toplum olarak daha çoğalttık.

7. Eğer güzellik yaparsanız, kendinize güzellik etmiş olursunuz; eğer kötülük yaparsanız yine kendinizedir. Artık sonraki fesadınızın vakti geldimi, yüzünüzü kötületsinler, ilk defa girdikleri gibi yine Mescidi Aksa' ya girsinler ve bütün efe geçirdiklerini temelinden yıksınlar diye.

8. Olur ki Rabbiniz size merhamet eder. Eğer dönerseniz Biz de döneriz. Öyle ya, Biz cehennemi kafirlere zindan yapmışız!

9. Şiliniz ki bu Kur'an, insanları en doğru yola hidayet eder ve iyi iyi işler yapan müminlere büyük bir mükafat olduğunu müjdeler.

10. Ahirete inanmayanlara da acı bir azap hazırlamışızdır.

11. İnsan, hayrı ister gibi sene davet çıkarıyor; insan çok acelecidir!

12. Oysa Biz geceyi, ve gündüzü iki delil yaptık; sonra gece delilini silip gündüz delilin! gösterici yaptık ki, Rabbinizden lütuf ve ihsan isteğinde bulunasınız; bir de yılların sayışım ve hesabım bilesiniz. Artık herşeyi ayrıntılı olarak anlattık.

13. Her insanın da kuşunu (nasibini) boynunda kendine takmışızdır. Onun önüne kıyamet günü kendisini şöyle karşılayacak açık bir kitap çıkarırız:

14. "Oku kitabını! Hesap görücü olarak bugün sana nefsin yeter!"

15. Kim doğru yola giderse, sırf kendi iyiliği için gider; kim de sapıklık ederse, ancak kendi aleyhine eder; Hiçbir günahkar başkasının günahını yüklenmez! Biz bir peygamber göndermedikçe azap da etmeyiz.

16. Bir ülkeyi helak etmek istediğimiz zaman oranın devletlilerine (ileri gelenlerine) emrederiz; onlar itaat etmeyip orada kötülük işlerler. Böylece o ülke aleyhine hüküm hak olur! Artık onu yerle bir ederiz.

17. Hem Nuh'tan sonra nice yüzyılların halkını helak ettik. Kullarının günahlarına Rabbinin haberdar olması ve onları görmesi kafidir!

18. Her kim peşin isterse, ona, dünyada istediğimiz kimseye dilediğimiz kadar peşin veririz; sonra da ona cehennemi tahsis ederiz; kınanmış kovulmuş olarak ona yaslanır.

19. Her kim de ahireti ister ve inanarak orası için gerekli çalışmayı yaparsa, işte bunların çalışması şükre değer.

20. Hepsine, onlara da onlara da Rabbinin ihsanından veririz. Rabbinin verişi yasak değildir.

21. Bak! Bir kısmım diğerine nasıl üstün kılmışız; elbette ahiret hem dereceler bakımından, hem de üstünlük bakımından daha büyüktür.

22. Allah ile birlikte başka bir ilah edinme ki, kınanmış, yalnız başına bırakılmış kalmayasın!

23. Rabbin kesin olarak şunları emretti: "O'ndan başkasına ibadet etmeyin; ana. babaya iyilik edin; onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlılık çağına ulaşırsa sakın onlara "öf!" deme ve onları azarlama; ikisine de tatlı söz söyle.

24. İkisine de merhametten döşenerek kanat indir ve de ki: " Rabbim! ikisine de merhamet buyur, beni küçükken terbiye edip yetiştirdikteri gibi!"

25. Rabbiniz içinizde olanları daha iyi bilir; eğer siz iyi kimseler iseniz, şüphesiz ki O, çok tevbe edenleri bağışlayıcıdır.

26. Akrabaya hakkını ver; yoksula, yolda kalmış olana da; bununla beraber saçıp savurma!

27. Çünkü saçıp savuranlar şeytanın kardeşleridirler; şeytan ise Rabbine karşı çok nankördür.

28. Eğer Rabbinden umduğun bir rahmeti aramak için sözü geçen kimselerden yüz çevirmek mecburiyetinde kalırsan, o vakit de onlara yumuşak bir söz söyle!

29. Hem elini bağlayıp boynuna asma (cimrilik etme), hem de büsbütün açıp saçma (israf etme) ki, pişman olur, açıkta kalırsın;

30. çünkü Rabbin dilediğine rızkı bol verir, dilediğine kİsar; zira O, kullarından haberdardır, herşeyi görendir.

31. Bir de züğürtlük korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin! Onlara da rızkı Biz veririz, size de... Onları öldürmek elbette büyük bir cinayettir.

32. Zinaya da yaklaşmayın; çünkü o pek çirkindir ve kötü bir yoldur.

33. Allah'ın haram kıldığı canı, haklı bir sebep olmadıkça, öldürmeyin; kim haksız yere öldürülürse, velisine hakkını arama hususunda tam bir

yetki vermişizdir. O da öldürmede aşırı gitmesin; çünkü o, yardıma eriştirilmiştir.

34. Yetimin malına da yaklaşmayın. Ancak rüşdüne erişinceye kadar en güzel şekilde yaklaşma başka; verdiğiniz sözü yerine getirin; çünkü verilen sözde muhakkak bir sorumluluk vardır.

35. Ölçtüğünüz vakit tam ve doğru terazi ile tartın; bu hem hayırlı, hem de sonuç bakımından daha güzeldir.

36. Bir de hiç bilmediğin bir şeyin ardınca gitme; çünkü kulak, göz, gönül; bunların her biri ondan sorumludur.

37. Yeryüzünde azametle yürüme; çünkü sen ne yeri yutabilirsin, ne de boyca dağlara yetişebilirsin.

38. Bütün bunların yasaklanmış olanı, Rabbin katında tiksinilmiş bulunuyor.

39. İşte bunlar Rabbinin sana vahyettiği hikmetlerdendir. Sakın Allah ile beraber başka bir ilah uydurma ki, sonra kınanmış ve kovulmuş bir hakte cehenneme atılırsın.

40. Şimdi Rabbiniz sizi, oğullarla seçkin bir duruma getirdi de kendisi meleklerden dişiler edindi, Öyle mi? Gerçekten siz çok büyük bir söz söylüyorsunuz!

41. Biz bu ikazı bu Kur'an'da türlü şekillerde açıkladık ki; düşünüp akıllarını başlarına alsınlar; oysa bu onların ancak ürkekliğim artırıyor!

42. De ki: "Allah ile birlikte dedikleri gibi ilahlar olsaydı, o takdirde onlar Arş'ın sahibine bir yol ararlardı.

43. Münezzehtir O, onların dediklerinden çok münezzeh ve çok yüksek, hem pek büyük bir yükseklikle yücedir.

44. O'nu, yedi gök ile yer ve bunlarda bulunan akıllılar teşbih eder. Hatta hiçbir şey yoktur ki, O'nu överek teşbih etmesin, ancak siz onların teşbihlerin! iyi anlamazsınız. O, gerçekten halim ve çok bağışlayandır.

45. Bir de sen Kur'an'ı okuduğun zaman Biz seninle ahirete inanmayanlar arasına görünmez bir perde çekeriz.

46. Ve kalplerinin üzerine onu iyi anlamalarına engel kabuklar geçiririz ve kulaklarına bir ağırlık veririz. Rabbini Kuran'da tek olarak andığın vakitte ürkerek arkalarım döner giderler.

47. Biz çok iyi biliriz seni dinledikleri zaman ne maksatla dinlediklerini ve birbirleriyle fısıldaşırlarken de o zalimlerin: "Siz ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz!" dediklerim.

48. Bak seni nelerle mukayese ettiler de nasıl sapıklığa düştüler, onun için bir yol bulmaya da güçleri yok.

49. Bir de dediler ki: "Biz bir sürü kemik olduğumuz ve ufalanıp tozduğumuz vakit mi, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?"

50. De ki : " Gerçekten, ister taş olun, ister demir,

51. İsterse gönlünüzde büyüyen herhangi bir yaratık!" Hemen: "Bizi kim (eski varlığımıza) iade edebilir?" diyecekler. De ki: "Sizi ilk defa

yaratmış olan o kudret sahibi!" O vakit sana başlarım sallayacaklar." O ne vakit?" diyecekler. De ki: "Yakın olması umulur."

52. O sizi çağıracağı gün, derhal O'na tam bir saygı ile uyacaksınız ve (kabirlerinizde) pek az bir müddet kaldığınızı sanacaksınız.

53. Kullarıma de ki: "En güzel olan sözü söylesinler; çünkü şeytan aralarını gıcıklar; zira şeytan insana açık bir düşmandır.

54. Rabbiniz sizi daha iyi bilir; dilerse size merhamet eder, dilerse azap eder. Seni de onların üzerlerine vekil göndermedik.

55. Rabbin, göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilir. Andolsun ki, peygamberlerin bir kısmını bir kısmından üstün kıldık ve Davud'a da Zebur'u verdik.

56. De ki: "O'ndan başka ilah sandıklarınızı çağırın; o zaman anlarsınız ki ne başınızdan sıkıntıyı giderebilirler, ne de değiştirebilirler.

57. Onların yalvarıp durdukları, Rablerine hangisi daha yakın diye vesile ararlar ve rahmetim umarlar, azabından korkarlar; çünkü Rabbinin azabı korkunçtur.

58. Hiçbir memleket yoktur ki, Biz onu kıyamet gününden önce helak etmeyelim veya şiddetli bir azap ile cezalandırmayalım; Kitab' da bu yazılı bulunuyor.

59. Bizi mucizelerle peygamber göndermekten alıkoyan şey, ancak önceki milletlerin onları yalanlamış olmalarıdır. Semud'a gözleri göre göre mucize olmak üzere o dişi deveyi verdik de onunla kendilerine zulmettiler; oysa Biz o mucizeleri, ancak korkutmak için göndeririz.

60. Unutma ki, vaktiyle sana: "Bil ki Rabbin o insanları kuşatmıştır." dedik. Sana gösterdiğimiz (Mirac) temaşasını ve Ku'ran'da lanetlenmiş ağacı sadece insanlara bir imtihan için yapmışızdır. Biz onları tehdit ediyoruz; ama bu onlara büyük bir taşkınlığı artırmaktan başka netice vermiyor.

61. Yine unutma id, bir vakit meleklere: " Adem için secde edin!" demiştik; derhal secde ettiler, fakat iblis:"Ben, bir çamur halinde yarattığın kimseye hiç secde mi ederim!" dedi.

62. Dedi ki: "Şu benim üzerime üstün kıldığın kişiye baksana!" Yemin ederim ki eğer beni kıyamet gününe kadar yaşatırsan, ben onun zürriyetini pek azı hariç kesinlikle kumandam altına alacağım."

63. Allah buyurdu ki: "Haydi defol! Onlardan her kim sana uyarsa, biliniz ki cehennem de sizin cezanızdır, hem de mükemmel bir ceza!

64. Onlardan gücünün yettiğini sesinle yerinden oynat; süvarilerin ve piyadelerinle üzerlerine bas gürültüyü; mallarına, evlatlarına ortak ol; ve onlara va'dlerde bulun. Fakat şeytan onlara bir aldanıştan başka ne va'd eder?

65. Doğrusu o benim kullarım yok mu, senin onlar üzerine hiçbir saltanatın yoktur! Vekil olarak Rabbin yeter!"

66. Rabbiniz o kudret sahibidir ki, lütfundan nasip arayasınız diye sizin için denizde gemiler yürütüyor; gerçekten O, size karşı çok merhametidir.

67. Denizde başınıza bir bela geldiği zaman, O'ndan başka yalvardıklarınız kaybolur; derken O, sizi kurtarıp karaya çıkarınca da yüz çevirirsiniz. Zaten insan çok nankördür.

68. (Karaya) çıktığınızda, sizi tarafından yere geçirmeyeceğinden veya üzerinize çakıllı bir rüzgar salıvermesinden sonra da kendinize hiç vekil bulamamanızdan güvencede misiniz?

69. Yoksa sizi tekrar denize döndürüp de üzerinize herşeyi kırıp büken bir fırtına salıvererek hepinizi yaptığınız nankörlük sebebiyle boğmayacağından, sonra da Bize karşı onun öcünü alacak birini bulamamanızdan emin misiniz?

70. Andolsun ki: Biz, Adem oğullarını üstün bir şerefe mazhar kıldık; karada ve denizde binitlere yükledik ve güzel güzel nimetlerle besledik; yarattıklarımızdan çoğunun üzerine geçirdik.

71. Günün birinde bütün insanları önderleriyle çağıracağız; o gün her kime kitabı sağ eliyle verilirse, işte onlar kitaplarını okuyacaklar ve kıl kadar zulmedilmeyecekler.

72. Her kim de bu dünyada körlük ettiyse, o artık ahirette daha kör ve gidişçe daha şaşkındır.

73. Az kalsın seni bile, sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı iftira edesin diye fitneye düşüreceklerdi ve o takdirde seni dost edineceklerdi.

74. Ve eğer Biz sana sebat vermemiş olsaydık, sen onlara nerede ise meylettindi.

75. O takdirde, muhakkak hayatın da, ölümün de katmerli açışım tattırırdık; sonra Bize karşı kendin için hiçbir yardımcı bulamazdın.

76. Az daha seni bu yerden çıkarmak için rahatsız edeceklerdi ve o takdirde kendileri de senin ardından pek az kalacakları.

77. Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberlere uygulanan bir kanundur ki sen Bizim bu kanunumuzda bir değişiklik bulamazsın!

78. Güneşin kaymasından, gecenin kararmasına kadar namazı güzel kıl; bir de kıraatıyle seçkin olan sabah namazını; çünkü sabah Kur'an'ı gerçekten şahitlidir.

79. Gecenin bir bölümünde de sana mahsus fazla bir namaz olarak uykudan kalk. Kur'an ile teheccüd kıl; yakındır ki Rabbin seni övgüye değer bir makarna ulaştıra.

80. De ki: "Rabbim, gireceğim yere doğrulukla girmemi sağla, çıkacağım yerden de doğrululukla çıkmamı nasip et ve benim için kendi katından yardım edici bir kuvvet ver."

81. Ve de ki: "Hak geldi, batıl yok oldu; gerçekten batıl pek zavallıdır!"

82. Biz de Kur'an'dan müminler için bir şifa ve bir rahmet olan ayetleri peyderpey indiririz. Zalimlerin ise ancak zararım artırır.

83. Öyledir, Biz insana nimet verdiğimiz zaman aldırmaz, yan büker; kendisine kötülük dokunduğu zaman da pek umutsuz olur.

84. De ki: "Herkes kendi uyarına=temayülüne göre hareket ediyor. O halde kimin en doğru yolda olduğunu Rabbiniz daha iyi bilir."

85. Bir de sana ruhtan soruyorlar. De ki: "Ruh Rabbimin emrindendir. Size ise pek az bilgi verilmiştir."

86. Andolsun ki, dilersek sana vahyettiğimizi tamamen gideriveririz; sonra Bize karşı kendine bir vekil de bulamazsın.

87. Ancak Rabbinden bir rahmet olarak (vahyettiklerimi ortadan kaldırma işini) yapmadık. Gerçekten O'nun sana olan lütfü çok büyüktür.

88. De ki: "Yemin ederim eğer insanlar ve cinler bu Kur'an'ın benzerini getirmek üzere toplansalar, birbirlerine yardımcı bile olsalar onun bir benzerini getiremezler.

89. Andolsun ki Biz bu Kur'an'da dillere destan olacak her manadan türlü türlü anlattık; ifadeler yaptık yine insanların çoğu gavurlukta ısrar ettiler;

90. Ve dediler: Biz sana asla inanmayız, ta ki bizim için şu yerden bir pınar akıtasın,

91. veya hurmalıklardan ve üzümlüklerden bir bahçen olsun da aralarında şarıl şarıl çaylar akıtasın,

92. yahut iddia ettiğin gibi göğü üzerimize parça parça düşüresin veya Allah'ı ve melekleri kefil getiresin,

93. veyahut altından bir evin olsun ya da gökyüzüne çıkasın; ona çıktığına da asla inanmayız; ta ki bize okuyacağımız bir mektup indiresin!" De ki: "Rabbimin şanı yücedir, ben sadece beşer olan bir peygamberim."

94. Kendilerine doğru yolu gösteren rehber geldiğinde insanların iman etmelerine ancak şöyle demeleri engel oldu: "Allah bir insanı mı peygamber gönderdi?"

95. Söyle onlara: "Eğer yeryüzünde uslu uslu yürüyen melekler olsaydı, elbette onlara gökten melek olan bir peygamber gönderirdik!"

96. De ki: "Allah, sizinle benim aramda şahit olarak yeter. Gerçekten O, kullarından haberdardır, çok iyi görendir."

97. Ve Allah her kime hidayet öderse, o doğru yolu tutar; her kimi de sapıklık içinde bırakırsa, artık onlar için Allah'tan başka yardımcılar bulamazsın. Ve Biz onları kıyamet günü, kör, dilsiz, sağır oldukları halde yüzü koyun haşrederiz; varacakları yer cehennemdir; alevi dindikçe onlara ateşi artırırız.

98. Bu, onların cezasıdır, çünkü onlar ayetlerimizi inkar ettiler ve: "Sahi biz bir yığın kemik ve ufalanıp tozduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" dediler.

99. Gökleri ve yeri yaratmış olan Allah'ın, kendilerinin benzerini yaratmaya kadir olduğunu görmediler mi? Kendileri için şüphe edilmeyen bir vade tayin etmiştir. Fakat zalimlerin gavurluktan başkasına baktıkları yok!

100. De ki: " Rabbimin rahmet hazinelerine siz malik olsaydınız, o zaman da elden çıkar korkusuyla kimseye birşey vermezdiniz. İnsan zaten çok cimridir!"

101. Andolsun ki, Musa'ya apaçık dokuz mucize verdik. Sor İsrail oğullarına; Musa onlara geldiği vakit, Firavun ona dedi ki: "Ey Musa ben seni kesin büyüye tutulmuş sanıyorum!"

102. Musa da: "Pekala bilirsin ki, bunları, göklerin ve yerin Rabbi ancak birer ibret olmak üzere indirdi. Mutlaka ben de seni, ey Firavun helak olmuş sanıyorum!"

103. 104. Derken Firavun onları o yerden belinletmek (sürüp çıkarmak) istedi, Biz de hem kendisini, hem de beraberindekilerin tümünü birden boğuverdik; arkasından da İsrail oğullarına dedik ki: "Haydi, yeryüzünde yerleşin; sonra ahiret va'di geldiği vakit hepinizi dürüp bükerek (bir araya) getireceğiz."

105. Bunu (Kur'an'ı) gerçeğin ifadesi olarak indirdik, o da gerçek bir şekilde indi. Seni ancak sevabımızın müjdecisi ve azabımızın habercisi olarak gönderdik.

106. Hem onu bir Kur'an olarak ayet ayet ayırdık ki, insanlara dura dura okuyasın, hem de gerektikçe parça parça indirdik.

107. De ki: "İster ona inanın, ister inanmayın; zira bundan önce kendilerine bilgi verilmiş olanlara okununca çeneleri üstü secdelere kapanıyorlar ve diyorlar ki:

108. Rabbimizi tenzih ederiz. Gerçekten Rabbimizin va'di kesinlikle gerçekleşmiş bulunuyor;

109. Ve ağlayarak çeneleri üstü kapanıyorlar; o onların ürpertilerini de artırıyor.

110. De ki: "Allah deyin, Rahman deyin; hangisini derseniz, hep O'nundur, o en güzel isimler. Bununla beraber namazında çok bağırma, çok da gizleme; ikisinin arası bir yol tut.

111. Ve şöyle de: "Hamd o Allah'a ki, hiçbir çocuk edinmedi; O'na mülkte bir ortak da olmadı; O'na aczi yüzünden bir yardımcı da olmadı." O'nu tekbir ile büyükle de büyükle!

SURA 18. KEHF SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Hamd o Allah'a mahsustur ki, kuluna Kitab indirdi, içinde hiçbir yamukluk yapmadan,

2. dosdoğru; tarafından şiddetli bir azap ile korkutmak ve yararlı yararlı işler yapan müminlere şunu müjdelemek için:

3. Kendilerine gerçekten güzel bir mükafat var; ebedi olarak orada kalacaklar.

4. Bir de: " Allah çocuk edindi." diyenleri uyarmak için.

5. Bu hususta ne kendilerinin bir bilgisi vardır, ne de babalarının; o, ağızlarından çıkan ne büyük bir sözdür; sadece yalan söylüyorlar!

6. Şimdi bu söze (Kur'an'a) inanmazlarsa belki arkalarından üzülerek kendini tüketeceksin!

7. Biz yeryüzünde olan şeyleri ona bir süs yaptık ki insanları imtihan edelim: Hangisi daha güzel bir amel yapacak?

8. Bununla beraber şu da bir gerçek ki Biz, onun üzerinde olan herşeyi kupkuru bir toprak yapmaktayız.

9. Yoksa sen Ashab. ı Kehf ve Rakim'ın, ayetlerimizden şaşılacak bir olay olduklarını mı sandın?

10. O vakit o genç yiğitler mağaraya çekildiler ve şöyle dediler: " Ey Rabbimiz, bizlere tarafından bir rahmet ihsan et ve bizim için işimizden bir muvaffakiyet hazırla!"

11. Bunun üzerine yıllarca mağarada kulakları üzerine vurduk (uyuttuk).

12. Sonra da onları uyandırdık ki, iki zümreden hangisinin bekledikleri gayeyi daha iyi hesap etmiş olduğunu bilelim.

13. Biz sana onların kıssalarını doğru olarak naklediyoruz: Hakikaten bunlar, Rablerine iman eden birkaç genç yiğitti; Biz de hidayetlerini artırdık.

14. Ve kalplerini pekiştirdik. O vakit ayağa kalkıp dediler ki: "Bizim Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbidir; kesinlikle O'ndan başka hiçbir tanrıya tapmayız; yoksa gerçekten saçma sapan konuşmuş oluruz.

15. Şunlar, bizim kavmimiz, tuttular O'ndan başka tanrılar edindiler; onların tanrı olduğuna açık bir delil getirselerdi ya! Allah'a bir yalanı uydurandan daha zalim kim olabilir?"

16. (İçlerinden biri demişte ki) : Madem ki, onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından uzaklaşmayı tercih ettiniz, o halde mağaraya çekilin ki, sizin için Rabbiniz rahmetini yaysın ve size işinizden bir kolaylık hazırlasın."

17. Güneşi görüyorsun ya, doğduğu vakit mağaralarından sağ tarafa meyleder, battığı vakit de onları sol tarafa makaslar. Onlar mağaranın geniş bir yerindedir. İşte bu Allah'ın mucizelerindendir. Allah kime hidayet öderse, işte o hidayete ermiştir; kimi de saptırırsa artık ona doğru yolu gösterecek bir yardımcı bulamazsın.

18. Bir de onları uyanık sanırdın, halbu ki, uykudadırlar ve Biz onları sağa sola çevirirdik; köpekleri de giriş kısmında iki kolunu uzatmıştı. Onları görseydin mutlaka onlardan kaçar ve elbette için dehşet ile dolardı.

19. Yine böylece onları uyandırdık ki, birbirlerine sorsunlar. İçlerinden biri : "Ne kadar durdunuz!" dedi. "Bir gün yahut daha az." dediler. Bir kısmı da: "Ne kadar durduğunuzu Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi siz şu gümüş paranızla birinizi şehre gönderin de, baksın kimin yemeği daha temizse ondan size yiyecek alıp getirsin; hem de çok kurnaz davransın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin.

20. Çünkü sizi ellerine geçirirlerse muhakkak öldürürler, yahut kendi dinlerine döndürürler. O zaman asla kurtuluşa eremezsiniz."

21. Böylece kendilerini haberdar ettik ki, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve kıyamet gününün şüphesiz bulunduğunu bilsinler. O sırada kavimleri kendi aralarında bunların olayını tartışıyorlardı. Bunun üzerine dediler ki: "Üstlerine bir bina yapın; Rableri onları daha iyi bilir!" Düşmanlarına karşı galip gelenler: "Biz muhakkak bunların üzerine bir mescit yaparız." dediler.

22. (Kimileri): "Üçtür. Dördüncüleri köpekleridir." diyecekler; (kimileri de): "Beştir, altıncıları köpekleridir." diyecekler. Her ikisi de gaybi taşlama=bilinmeyen şey hakkında tahmin yürütmektir. (Bir kısmı da): "Yedidir, sekizincileri köpekleridir." diyecekler. De ki: "Onların sayılarını Rabbim daha iyi bilir; onları insanlardan ancak pek azı bilir." Artık bunlar hakkında bildirilenin dışında bir tartışmaya girişme ve bunlar hakkında hiç kimseye birşey sorma!

23. Hiçbir şey hakkında da: "Ben bunu yarın muhakkak yaparım deme,

24. Allah'ın dilemesine bağlamaksızın. Unuttuğun zamanda Allah'ı an ve şöyle de: "Umarım ki, Rabbim beni bundan daha yakın bir zamanda dosdoğru bir başarıya eriştire!"

25. Onlar mağaralarında üçyüz sene durdular, dokuz da ilave ettiler.

26. De ki: "Ne kadar kaldıklarım Allah daha iyi bilir!" Göklerin ve yerin gaybı O'na aittir.O Öyle güzel görür, öyle güzel işitir ki, onlara O'ndan başka yardımcı yoktur; O hiçbir kimseyi hükmünde ortak kabul etmez!"

27. Rabbinden sana vahyolunanı oku! O'nun sözlerini değiştirecek yoktur. O'ndan başka bir sığınakcak da bulamazsın!

28. Sabah akşam Rablerine rızasını dileyerek dua eden kimselerle beraber nefsince sabret! Sen dünya hayatinin süsünü arzu ederek onlardan gözlerini ayırma. Kalbini, Bizi anmaktan gafil kıldığımız, keyfinin ardına düşmüş ve işi aşırılık olmuş kimseye uyma!

29. Ve de ki: "O hak Rabbinizdendir. Artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin! Çünkü Biz zalimler için öyle bir ateş hazırlamışızdır ki, serdakları = duvarları kendilerini kuşatmıştır. Eğer yardım isterlerse, yüzleri çeviren erimiş cesed gibi bir su ile yardım edilirler. O ne fena içki ve o ne kötü kurultay!

30. İman edip iyi iyi amel işleyenlerin, şüphesiz ki, Biz öyle güzel işler yapanların mükafatını zayi etmeyiz.

31. İşte onlara Adn cennetleri vardır; altlarından ırmaklar akar; orada altın bileziklerle süslenecekler; ince ve kalın ipeklerden yeşil elbiseler giyecekler; tahtlar üzerine dayanıp kurulacaklar. O ne güzel mükafat, ne güzel kurultay!

32. Ve onlara iki adamı temsil getir: Birisine her türlü üzümden iki bağ vermişiz, her ikisini hurmalarla donatmışız; ikisinin arasına da bir ekinlik yapmışız.

33. İki bağın ikisi de yemişlerini vermiş hiçbir şey noksan bırakılmamış, ikisinin ortasından bir de nehir akıtmışız.

34. Başka geliri de vardı; bu yüzden bu adam arkadaşıyla konuşurken: "Ben senden malca daha zengin, taraftarca daha güçlüyüm." dedi.

35. Ve bağına girdi; kendine yazık ediyordu ve: "Bunun yok olacağını asla sanmam;

36. kıyametin kopacağını da zannetmem. Bununla beraber şayet Rabbime döndürülürsem, mutlaka bundan daha hayırlı bir sonuç bulurum." dedi.

37. Arkadaşı da ona karşılık vererek dedi ki: "Sen, seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da insan şekline koyan Rabbini inkar mı ediyorsun?

38. Ancak o Allah benim Rabbim ve ben Rabbime kimseyi ortak koşmam.

39. Bağına girdiğin zaman : "Maşallah, Allah'ın yardımından başka hiçbir kuvvet yoktur! deseydin olmaz mıydı? Eğer malca ve evlatça beni kendinden az görüyorsan,

40. ne biliyorsun belki Rabbim bana senin bağından daha hayırlısını verir; seninkinin de üstüne gökten bir afet indiriverir de yalçın bir toprak haline gelir.

41. Yahut suyu çekiliverir de bir daha onu aramakla bulamazsın."

42. Derken bütün serveti istilaya uğradı. Bunun üzerine bağına yaptığı masraflara karşı ellerini oğuşturmaya başladı. Bağ, çardakları üzerine çökmüş kalmıştı; "Ah! Keşke Rabbime hiçbir ortak koşmamış olsaydım!" diyordu.

43. Allah'tan başka kendisine yardım edecek bir topluluk da bulunmadı; kendi kendini de kurtaramadı.

44. İşte burada hakimiyet gerçekten Allah'ındır. O sevapça da daha hayırlıdır, sonuçça da daha hayırlıdır.

45. Onlara dünya hayatinin misalini şöyle ver (Dünya hayatı) gökten indirdiğimiz bir suya benzer ki. onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karışmış, nihayet rüzgarların savurup götürdüğü bir çöp kırıntısı olmuştur.

Allah herşeye muktedirdir.

46. Mal ve oğullar dünya hayatının süsüdür; ebedi kalacak iyi işler ise, Rabbinin katında sevapça da hayırlıdır, ümitçe de hayırlıdır.

47. Düşün o günü ki, dağları yürüteceğiz; yeryüzünü çırıl çıplak göreceksin. Onları mahşer meydanına toplamışızdır, hiçbir kimseyi geride bırakmamışızdır.

48. Hepsi saf saf Rabbine arzedilecekler; (O da şöyle) buyurur : "İşte andolsun ki, ilk önce yarattığımız gibi bize geldiniz; fakat siz va'd ettiğimiz zamanı gerçekleştiremeyeceğimizi sanmıştınız, değil mi?"

49. Defter de (ortaya) konulmuştur; artık suçluların korku yüzünden heyecan içinde titrediklerini görürsün. Ve şöyle derler: "Vay halimize! Bu nasıl defter ki, ne küçük koymuş, ne büyük, hepsini saymış dökmüş!" Ve bütün yaptıklarını hazır bulmuşlardır; Rabbin kimseye zulmetmez.

50. Yine o vakti hatırla ki, meleklere: "Adem için secde edin!" demiştik, hemen secde ettiler, ancak İblis cinlerden idi Rabbinin emri dışına çıktı. Şimdi siz beni bırakıp da onu ve soyunu kendinize dost mu ediniyorsunuz? Onlar size düşman iken! Zalimler için ne kötü bir değişme!

51. Ben onları ne göklerin ve yerin yaratılışına ne de kendilerinin yaratılışına şahit tutmadım; ve hiçbir zaman yoldan saptıranları yardımcı edinmiş değilim.

52. Ve o gün diyecek ki: "Ünleyin=çağırın bakalım, bana ortak olduklarını sandığınız şeyleri!" Derken onları çağırırlar, yalvarırlar, fakat kendilerine cevap verilmez. Ve biz aralarına bir uçurum koymuşuzdur.

53. Suçlular ateşi görmüş artık ona düşeceklerini anlamışlardır da ondan kaçacak bir yer bulamamışlardır.

54. Andolsun ki, gerçekten Biz bu Kuran'da insanlara ibret olacak her türlü misali tekrar tekrar açıklamışızdır. İnsan ise herşeyden çok mücadelecidir.

55. Kendilerine doğru yolu gösteren peygamber geldiğinde insanları iman etmekten ve günahlarının bağışlanmasını istemekten alıkoyan şey, sadece kendilerine, öncekilere gelen dünya azabının gelmesi veya ahiret azabının gözleri önüne serilmesini beklemek olmuştur.

56. Halbuki, Biz gönderdiğimiz peygamberleri ancak müjdeleyici ve uyarıcı olmak üzere göndeririz. Küfredenler ise, hakkı batılla

kaydırmak için mücadele ediyorlar; ayetlerimizi ve kendilerine yapılan tehdidi alaya aldılar.

57. O kimseden daha zalim kim olabilir ki, kendisine Rabbinin ayetleri anlatılmıştır da o, onlardan yüz çevirmiş ve ellerinin önceden yaptığı şeyleri unutmuştur. Çünkü Biz onların kalpleri üzerine onu iyi anlamalarına engel birtakım kabuklar ve kulaklarına bir ağırlık koymuşuzdur; sen onları doğru yola çağırsan da onlar asla yola gelmezler.

58. Hem o bağışlaması çok, merhamet sahibi Rabbin onları kazandıkları günahlar yüzünden hemen cezalandıracak olsaydı, elbette hemen azap ederdi. Fakat onlar için va'dolunmuş bir zaman vardır ki, o gelince hiçbir kurtuluş çaresi bulamazlar.

59. İşte o memleketler ki, Biz onları zulmettiklerinde helak etmiş ve helakları için de bir zaman belirlemiştik.

60. Bir vakit Musa genç hizmetçisine demişti ki: " İki denizin birleştiği yere varıncaya kadar durmayacağım, yahut senelerce gideceğim."

61. Bunun üzerine ikisi de iki denizin birleştiği yere vardıklarında balıklarını unuttular. O zaman balık denizde bir deliğe doğru yolunu tutmuştu.

62. Bu şekilde geçtikleri zaman genç hizmetçisine: "Getir kuşluk yemeğimizi; gerçekten biz bu yolculuğumuzda yorulduk." dedi.

63. Genç: "Gördün mü dedi kayaya sığındığımız vakit doğrusu ben balığı unuttum; onu hatırlamamı muhakkak şeytan unutturdu. O şaşılacak bir şekilde denizdeki yolunu tutmuştur."

64. Musa da dedi ki: "İşte aradığımız oydu!" Bunun üzerine izlerini takip ederek gerisin geri döndüler;

65. derken kullarımızdan bir kul buldular ki, Biz ona katımızdan bir rahmet vermiş ve tarafımızdan bir ilim öğretmiştik.

66. Musa ona: "Sana öğretilen ilimden bana da öğretmen şartıyla sana tabi olabilir miyim" dedi.

67. O: "Doğrusu sen benimle beraber olmaya sabredemezsin.

68. Havsalanın almadığı şeye nasıl sabredeceksin!" dedi.

69. Musa: "İnşallah beni sabırlı bulacaksın ve senin hiçbir işine karşı gelmem." dedi.

70. O: "0 halde eğer bana uyacaksan, bana hiçbir şey hakkında soru sorma, ta ki ben sana ondan söz açıncaya kadar."

71. Bunun üzerine ikisi beraber gittiler; nihayet gemiye bindiklerinde tuttu gemiyi yaraladı. Musa:"A, içindekileri boğmak için mi yaraladın onu? Doğrusu kötü bir şey yaptın!" dedi.

72. O: "Demedim mi ki sen benimle beraber olmaya sabredemezsin?" dedi.

73. Musa: "Unuttuğum şeyle beni suçlama ve bu işimden dolayı bana güçlük çıkarma!" dedi.

74. Yine gittiler nihayet bir oğlana rastgeldiler; tuttu onu öldürüverdi. Musa: "Bir can karşılığı olmaksızın masum bir cana mı kıydın? Doğrusu çok kötü birşey yaptın!" dedi.

75. "Doğrusu sen benimle asla sabredemezsin demedim mi sana?" dedi.

76. Musa: "Eğer bundan sonra sana birşey sorarsam, artık benimle arkadaşlık etme! Doğrusu tarafımdan beyan edilecek son özre erdin.

77. Bunun üzerine yine gittiler. Nihayet bir köy halkına varınca onlardan yemek istediler. Ancak onlar, kendilerini mİsafir etmekten kaçındılar. Derken orada yıkılmak üzere olan bir duvar buldular, tutup onu doğrulttu. Musa: "İsteseydin bunun karşılığında mutlaka bir ücret alırdın" dedi.

78. O: "İşte bu, seninle benim ayrılmamız olacak! Şimdi sana o sabredemediğin şeylerin iç yüzünü haber vereyim.

79. Önce gemi, denizde çalışan birtakım zavallılarındı. Ben onu kusurlu hale getirmek istedim; çünkü ötelerinde bütün sağlam gemileri gaspedip alan bir hükümdar vardı.

80. Oğlana gelince, anne. babası mümin kimselerdi. Onun bunları azgınlık ve küfür ile sarmasından korktuk.

81. İstedik ki, Rableri onun yerine kendilerine temizlikçe daha hayırlı ve merhamet bakımından daha yakınını versin.

82. Gelelim duvara; o,şehirde iki yetim oğlanındı, altında onlar için saklanmış bir define vardı ve babaları iyi bir zat idi. Onun için Rabbin onların erginlik çağına ermelerini, definelerini çıkarmalarını diledi. Bütün bunlar, Rabbinden bir rahmet olmak üzeredir ve ben hiçbirini kendi görüşümle yapmadım. İşte senin sabredemediğin şeylerin açıklaması!" dedi.

83. Bir de sana Zulkarneyn'den soruyorlar. Dedi: "Size ondan bir hatıra okuyacağım."

84. Biz onun için yeryüzünde bir iktidar hazırladık ve ona ulaşmak istediği şeyden bir sebep verdik.

85. Derken o bir sebebi izledi.

86. Güneşin battığı yere vardığında onu, balçıklı bir kaynakta batıyor buldu. Ayrıca onun yanında bir kavim gördü. Dedik ki: "Ey Zulkarneyn, ya onları cezalandırırsın veya haklarında bir güzel muamelede bulunursun."

87. O şöyle dedi: "Her kim haksızlık ederse, onu muhakkak cezalandırırız, sonra Rabbine iade edilir ve O da onu görülmedik bir azaba çeker.

88. Ancak her kim de iman edip iyi bir iş yaparsa, buna da mükafat olarak en güzel akibet vardır ve ona emrimizin kolayını söyleriz.

89. Sonra yine bir sebebi takip etti.

90. Nihayet güneşin doğduğu yere vardığında, güneşin kendilerini ondan koruyacak bir siper yapmadığımız bir kavim üzerine doğmakta olduğunu gördü.

91. İşte böyle. Halbuki Biz, onun yanında nelerin bulunduğunu tamamen biliyorduk.

92. Sonra da başka bir sebebi takip etti.

93. Nihayet iki set arasına vardığı zaman, önlerinde neredeyse hiç söz anlamayan bir kavim buldu.

94. Onlar: "Ey Zulkarneyn, haberin olsun, Ye'cuc ve Me'cuc bu yerde fesat çıkarıyorlar; bu yüzden onlarla bizim aramızda bir set yapman şartıyla sana bir vergi ödesek olur mu dediler.

95. Dedi ki: "Rabbimin beni içinde bulundurduğu iktidar daha hayırlıdır; haydi siz bana bedenen yardım edin de sizinle onların arasına sağlam bir engel yapayım.

96. Bana demir kütleleri getirin. İki ucu denkleştirdiği vakit: "Körükleyin!" dedi. Demiri bir ateş haline getirince: "Getirin bana üzerine erimiş bakır dökeyim!" dedi.

97. Artık ne onu aşabildiler, ne de delebildiler.

98. Zulkaneyn : " Bu, Rabbimin bir rahmetidir. Rabbimin va'dettiği an gelince, onu dümdüz edecektir. Rabbimin va'di de haklır.

99. Ve o gün Biz onları, birbirlerinin içinde dalgalanır bir durumda bırakıvermişizdir Sura da üfürülmüştür, artık hepsini toplamış da toplamışızdır.

100. Ve o gün cehennemi kafirlere öyle bir gösteriş göstermişizdir ki...

101. Onlar ki, gözleri, Beni hatırlatan ayetlerin karşısında bir örtü içindeydi, işitmeye de tahammül edemiyorlardı.

102. Yoksa o kafirler, Beni bırakıp da kullarımı kendilerine dost edineceklerini mi sandılar? Biz cehennemi o kafirlere bir konukluk hazırladık.

103. De ki: "Size amelleri en çok hüsrana gidenleri haber vereyim mi?

104. Kendilerinin gerçekten güzel sanat yaptıklarını sandıklan halde dünya hayatında çabaları boşa gitmiş olanları.

105. Bunlar, işte o kimselerdir ki, Rablerinin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar etmişlerdir de hayır adına yaptıkları bütün işleri boşa gitmiştir. Artık kıyamet günü Biz onlara hiçbir tartı tutturmayız.

106. İşte böyle, onların cezası cehennemdir. Çünkü küfretmişler, benim ayetlerimi ve peygamberlerimi alaya almışlardır.

107. İman edip güzel güzel işler yapan kimselere gelince,onlar için Firdevs cennetleri bir konukluk olmuştur.

108. İçlerinde sonsuza dek kalırlar, onlardan çıkmak istemezler.

109. De ki: "Eğer Rabbimin sözlerini yazmak için deniz mürekkep olsaydı, kesinlikle Rabbimin sözleri tükenmeden deniz tükenirdi, bir misli de yardımcı getirsek bile.

110. De ki: "Ben ancak sizin gibi bir insanım, bana ancak ilahınızın bir tek ilah olduğu vahyolunuyor, onun için her kim Rabbine kavuşmayı arzu ederse, güzel bir amel işlesin ve Rabbine yaptığı ibadete hiçbir şirk karıştırmasın!"

SURA 19. MERYEM SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Kaf, Ha,Ya, Ayn, Sad.

2. Bu, Rabbinin Zekeriyya kuluna olan rahmetini, bir anıştır.

3. Bir zaman, Rabbine gizli bir seste yalvarmıştı.

4. Demişti ki: "Ey Rabbim, gerçek şu ki, benim kemik (im) gevşedi, baş (ım) bembeyaz alev aldı (Saçlarım ağardı) ve sana (ettiğim) dua ile ise hiçbir zaman mutsuz olmadım ey Rabbim!

5. Ben bu halimle, arkamdan yerime geçecek olan akrabalardan endişeliyim. Karımda kısır bulunuyor, onun için bana bir dost ver!

6. ki, hem benim mirasçım, hem de Ya'kub ailesinin mirasçısı olsun. Hem de hoşnutluğuna onu kavuştur Rabbim!

7. Allah: "Ey Zekeriyya, haberin olsun, Biz sana Yahya adında ve bundan önce kendisine hiçbir adaş yapmadığımız bir oğul müjdeliyoruz dedi.

8. Zekeriyya: "Ey Rabbim, benim nasıl bir oğlum olabilir, karım kısır ben de yaşlılığın kağşamak derecesine (son haddine) varmışken!" dedi.

9. Buyurdu ki : "Öyle! Fakat Rabbin, "o Bana kolaydır, bundan önce de seni, sen hiçbir şey değilken yarattım." dedi."

10. Zekeriyya: "Ey Rabbim, bana bir alamet ver!" dedi. Allah: "Alametin, sapasağlam olduğun halde üç gece insanlara söz söyleyememendir." buyurdu.

11. Derken, mihrabdan kavminin karşısına çıkıp onlara: "Sabah ve akşam tesbih edin!" diye işaret verdi.

12. "Ey Yahya, kitabı kuvvetle tut!" (dedik.) ve daha çocukken ona hikmet verdik.

13. Hem de katımızdan yumuşak bir kalplilik ve bir temizlik verdik ona. O, çok takva sahibi biri idi.

14. Anne babasına iyi davranan biriydi, zorba ve isyankar değildi.

15. Selam ona; hem doğduğu gün, hem öleceği gün, hem de diri olarak kaldırılacağı gün!

16. Kitap'da Meryem'i de an. Hani o, ailesinden ayrılıp doğu tarafında bir yere çekilmişti.

17. Onlarla arasına bir perde çekti. Derken kendisine ruhumuzu (Cebrail'i) gönderdik de o, düzgün bir insan şeklinde ona göründü.

18. Meryem ona: "Ben bağışlayan Allah'a sığınırım senden, eğer Allah'tan korkan biri isen!" dedi.

19. Ruh (Cebrail): "Haberin olsun, ben sana tertemiz bir oğlan vermek için Rabbinin elçisiyim sadece!" dedi.

20. Meryem: "Benim nasıl bir oğlum olabilir? Bana hiçbir insan dokunmadı; ben bir kahpe de değilim!" dedi.

21. Cebrail: "Öyle! Fakat Rabbin buyurdu ki, o Bana göre kolaydır. Ayrıca onu insanlara gücümüzün bir delili ve tarafımızdan bir rahmet kılacağımız için böyle yapacağız. Hem de o, karara bağlanmış bir iştir." dedi.

22. Bu şekilde ona hamile oldu ve bu haliyle uzak bir yere çekildi.

23. Derken sancı onu bir hurma dalına götürdü ve: "Keşke bundan önce ölmüş olsaydım da unutulmuş gitmiş olsaydım." dedi.

24. Derken aşağı tarafından ona şöyle seslendi: "Sakın üzülme, Rabbin senin altında bir su arkı yarattı.

25. Hurmanın dalını kendine doğru silkele, üzerine derilmiş taze hurmalar dökülsün.

26. Artık ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer insanlardan birini görürsen de ki: "Ben esirgeyen Allah'a oruç adadım, onun için bugün hiçbir kimse ile konuşmayacağım."

27. Derken onu taşıyarak kavmine getirdi, Onlar: "Hey Meryem, sen Allah biliyor ya yumurcak birşey getirdin!

28. Ey Harun'nun kız kardeşi, baban bir kötülük adamı değildi, annen de kahpe değildi"

29. Bunun üzerine Meryem çocuğu gösterdi: "Beşikteki bir çocukla nasıl konuşuruz?" dediler.

30. O: "Haberiniz olsun ben Allah'ın kuluyum. O, bana bir kitap verdi ve beni bir peygamber yaptı.

31. Beni her nerede olursam mübarek kıldı ve hayatta kaldığım müddetçe bana namazı ve zekatı tavsiye buyurdu.

32. Beni anneme saygılı kıldı, beni eşkiya bir zorba yapmadı.

33. Selam bana; hem doğduğum gün, hem öleceğim gün, hem de diri olarak kaldırılacağım güne!"

34. İşte hakkında tartışıp durdukları Meryem oğlu İsa. Hak sözü olarak budur!

35. Allah'ın oğul edinmesi asla olur şey değildir; O, bu gibi şeylerden uzaktır. O, bir işin olmasını dileyince ona sadece "Ol!" der, oluverir.

36. Ayrıca o (İsa) dedi ki: "Haberiniz olsun, Allah benim de Rabbim sizin de Rabbinizdir; onun için hep O'na ibadet ediniz! İşte yegane doğru yol budur!

37. Sonra gruplar kendi aralarında görüş ayrılığına düştüler. Artık büyük bir günün görülecek dehşetinden vay kafirlerin haline!

38. Onlar Bize gelecekleri gün neler işitecekler, neler görecekler! Fakat o zalimler bugün apaçık bir sapıklık içindedirler.

39. Onlar gaflet içinde iken, onlar iman etmezlerken, o hasret gününün, o işlerin bitirildiği saatin dehşetini kendilerine haber ver !

40. Kesinlikle yeryüzüne ve bütün üzerindekilere Biz varis olacağız Biz! Ve onlar, hep Bize döndürüleceklerdir.

41. Kitapta İbrahim'i de an, çünkü o, dosdoğru biri, bir peygamberdi.

42. Bir zaman babasına şöyle demişti: "Babacığım, o işitmeyen, görmeyen ve sana hiç faydası olmayan şeytana niçin tapıyorsun?

43. Babacığım, emin ol sana gelmeyen bir ilim bana geldi. Gel bana uy da seni düz yola çıkarayım.

44. Babacığım, şeytana tapma; çünkü şeytan esirgeyen Allah'a isyan etti.

45. Babacığım doğrusu ben, sana o Rahman'dan bir azabın dokunup da şeytana dost olmandan korkuyorum."

46. Babası : "Sen benim ilahlarımdan geçmek mi istiyorsun ey İbrahim? Yemin ederim ki, eğer vazgeçmezsen, seni muhakkak taşlarım; beni sen uzun bir süre bırak git!" dedi.

47. İbrahim: "Selam sana, senin için Rabbimden af dileyeceğim; çünkü O, bana karşı çok lütufkardır.

48. Sizi Allah'tan başka taptıklarınızla başbaşa bırakıp çekilirim ve Rabbime dua ederim; umarım, Rabbime yaptığım dua sayesinde mutsuz olmam." dedi.

49. İbrahim, onları ve Allah'tan başka taptıklarını bırakıp çekildiğinde, Biz de ona İshak'ı ve Ya'kub'u ihsan ettik ve her birini bir peygamber yaptık.

50. Biz, bunlara rahmetimizden lütuflar, ihsanlar ettik ve hepsine dillerde yüksek bir doğruluk şanı verdik.

51. Kitapta Musa'yı da an, çünkü O, ihlaslı idi ve bir elçi, bir peygamber idi.

52. Biz hem ona Tur'un sağ tarafından seslendik hem de onu yakarış makamında yakınlık mertebesine erdirdik.

53. Ve rahmetimizden kardeşi Harun'u da bir peygamber olarak ona lutfettik.

54. Kitapta İsmail'i de an; çünkü o cidden va'dinde sadık bir kimse idi, bir Resul, bir peygamber idi.

55. Ailesine namaz ve zekat emrederdi ve Rabbi katında hoşnutluğa ermişti.

56. Kitapta İdris'i de an; çünkü o, dosdoğru biri, bir peygamber idi.

57. Ve Biz onu yüce bir yere yükselttik.

58. İşte bunlar, Allah'ın kendilerine nimetler verdiği peygamberlerden Adem, soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımızdan İbrahim ile İsmail'in soyundan hidayete erdirdiğimiz ve seçtiğimiz kimselerdendirler. Kendilerine Rahmanın ayetleri okunduğu zaman, ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59. Sonra bunların arkasından bozuk bir güruh geldi, namazı ziyan ettiler ve şehvetlerinin ardına düştüler; bunlar da Gayya kuyusunu boylayacaklardır.

60. Ancak tevbe edip imana gelenler ve yararlı iş yapanlar başka; çünkü onlar hiçbir haksızlığa uğratılmayarak cennete gireceklerdir.

61. Rahman'ın kullanna gıyaben söz verdiği Adn cennetlerine, şüphe yok ki, O'nun verdiği söz, daima yerine getirilmiştir.

62. Orada hiç boş söz işitmezler; ancak bir "Selam" işitirler. Orada sabah akşam rızıkları da vardır.

63. İşte kullarımızdan korunup takva sahibi olanları mirasçı yapacağımız cennet odur!

64. Bir de biz (Rabbinin elçileri) Rabbinin emri olmadıkça inemeyiz. Önümüzdeki, ardımızdaki ve bunlar arasındakiler hep O'nundur; Rabbin seni unutmuş da değildir.

65. O, bütün göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbidir; o halde O'na ibadet et ve ibadetine sebatla sabret. Hiç sen O'na bir adaş bilir misin?

66. Böyle iken insan diyor ki: "Öldüğüm zaman, ileride mutlaka bir hayat sahibi kimse olarak çıkarılacak mıyım?"

67. Yoksa o insan hiçbirşey değilken, Bizim, kendisini yaratmış olduğumuzu düşünmez mi?

68. Evet Rabbine yemin ederim ki, Biz onları ve o şeytanları mutlaka ve mutlaka mahşerde toplayacağız, sonra da onları kesinlikle cehennemin etrafında diz üstü hazır bulunduracağız.

69. Sonra her topluluktan Rahman'a karşı en çok isyan edenleri hangileri ise muhakkak ve muhakkak çekip alacağız.

70. Sonra Biz, elbette o cehenneme yaslanmaya en layık olanların kimler olduğunu daha iyi biliriz.

71. İçinizden oraya varmayacak hiçbir kimse yoktur ve bu, Rabbinin üstlenmiş olduğu kesinleşmiş bir hükümdür.

72. Sonra takva sahiplerini kurtarırız ve zalimleri diz üstü bırakırız.

73. Ayetlerimiz kendilerine açık açık tecvidli okunduğu zaman da o küfredenler iman edenlere: "Bu iki topluluktan hangisi makamca daha iyi ve meclis olarak daha güzel?" dediler.

74. Oysa Biz, kendilerinden önce mal ve görünüm bakımından daha güzel nice kuşakları helak etmişiz.

75. De ki: "Kim sapıklık içinde ise, çok esirgeyici Allah, ona istediği kadar mühlet versin; nihayet va'dolundukları şeyi, ya azabı yada Kıyameti gördükleri zaman kimin mevkisinin daha kötü ve iradesinin daha zayıf olduğunu bitecekler.

76. Hidayeti kabul edenlere ise, Allah daha çok hidayet verir. Kalıcı olan iyi ve yararlı işler Rabbinin katında hem sevap bakımından hem de sonuç bakımından daha hayırlıdır.

77. Şimdi şu küfredip de: "Bana muhakkak mal ve evlat verilecektir." diyen herifi gördün mü?

78. O, gayba vakıf mı olmuş yoksa esirgemesi çok olan Allah'ın katında bir söz mü almış?

79. Hayır! Biz onun dediğini yazacağız ve azabını uzattıkça uzatacağız !

80. Ve o söylediği şeyleri hep elinden alacağız da o, Bize tek başına gelecektir.

81. Tuttular, kendilerine şeref ve kuvvet sağlasınlar diye, Allah'tan başka ilahlar edindiler.

82. Hayır! Yarın ibadetlerini inkar edecekler ve aleyhlerine dönüp düşman kesileceklerdir.

83. Görmedin mi, Biz şeytanları o kafirlerin üzerine salmışız; onları kaynatıp oynatıp kıvrandırıyorlar.

84. Aleyhlerinde acele etme! Biz, onlar için yalnızca bir sayı sayıyoruz.

85. Takva sahiplerini bir heyet halinde Rahman'ın huzurunda toplayacağımız gün,

86. suçluları da susuz olarak cehenneme sevk edeceğiz.

87. Rahman'ın katında bir söz almış olan kimseden başkaları şefaat etme hakkına sahip olamayacaklardır.

88. "Rahman çocuk edindi." dediler.

89. Andolsun ki, pek ağır, pek çirkin bir iddiaya cüret ettiniz.

90. Az daha o yüzden gökler çatlayacak ve dağlar yıkılıp yerlere geçecek.

91. O Rahman'a çocuk iddiasında bulundular diye.

92. Halbuki, çocuk edinmek Rahman'a yaraşmaz.

93. Göklerde ve yerde Rahman'a kul olarak gelmeyecek hiçbir kimse yoktur.

94. Andolsun ki, hepsini kuşatmış ve hepsini bir bir saymıştır.

95. Hepsi kıyamet günü O'na tek olarak gelecektir.

96. İman edip yararlı işler yapanlar ise, muhakkak Rahman, onlar için bir sevgi verecek, gönüllere sevdirecektir.

97. Biz, o Kur'an'ı sadece onunla takva sahiplerini müjdelemen ve inat edenleri de korkutman için senin dilinle kolaylaştırdık.

98. Bir de onlardan önce nice kuşakları helak ettik. Hiç onlardan birini hissediyor musun veya onların gizli bir seslerini işitiyor musun?

SURA 20. TAHA SURESI

Bismillahirrahmanirrrahim

1. Ta Ha

2. Kur'an'ı sana mutsuz olasın diye indirmedik.

3. Ancak saygısı olana bir öğüt olmak üzere.

4. Hem yeri, hem o yüksek yüksek gökleri yaratan tarafından peyderpey indirilen bir kitap olarak indirdik.

5. O Rahman, Arş'a hakim oldu.

6. Bütün göklerdekiler, bütün yerdekiler, bütün bunların arasındakiler ve bütün yerin dibindekiler hep O'nundur.

7. Sen bu sözü ilan edeceksen de O, hem gizliyi, hem daha gizlisini bilir.

8. Allah, O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur. O en güzel isimler hep O'nundur.

9. Musa'nın olayı sana ulaştı mı?

10. Hani bir vakit o bir ateş gördü de ailesine: "Siz durun, benim gözüme bir ateş ilişti, belki size ondan bir yalın kor getiririm veya ateşin yanında bir kılavuz bulurum." dedi.

11. Ona vardığı zaman, kendisine şöyle seslenildi: Ey Musa

12. Haberin olsun, Benim Ben, Rabbin, hemen pabuçlarını çıkar; çünkü sen mukaddes vadide, Tuva'dasın!

13. Ve Ben, seni seçtim; şimdi vahyedileni dinle!

14. Gerçekten Benim Ben, Allah; Benden başka ilah yoktur; onun için Bana ibadet et ve Beni anmak için namaz kıl!

15. Çünkü Kıyamet mutlaka gelecektir; Ben hemen hemen onu gizliyorum ki, herkes yaptığının karşılığını görsün.

16. Sakın ona inanmayıp kendi keyfine uyan kimse seni ondan alıkoymasın, sonra helak olursun!

17. O sağ elindeki de ne, ey Musa?

18. Musa: "O benim asam, üzerine dayanırım ve onunla davarlarıma yaprak çırparım; benim daha başka ihtiyaçlarımı da görür." dedi.

19. "Bırak onu, ey Musa!" diye buyurdu.

20. Bıraktı onu, bir de ne görsün o, bir yılan olmuş koşuyor!

21. Allah: "Tut onu ve korkma, Biz onu önceki haline döndüreceğiz." buyurdu.

22. Bir de elini koynuna sok ki, diğer bir mucize olarak kusursuz bembeyaz çıksın!

23. Sana en büyük mucizelerimizden bir kısmını gösterelim diye.

24. Firavuna git, çünkü o pek azıttı. 25. Musa dedi: "Ey Rabbim, benim göğsüme genişlik ver,

26. işimi kolaylaştır bana,

27. dilimden düğümü çöz,

28. sözümü iyi anlasınlar.

29. Bana ailemden bir yardımcı ver.

30. Kardeşim Harun'u.

31. Onunla sırtımı pekiştir.

32. Onu görevimde or taket

33. ki Seni çok tesbih edelim

34. ve çok analım Seni.

35. Şüphe yok ki, Sen bizi görüp duruyorsun."

36. Allah: "Haydi, erdirildin dileğine, ey Musa!" buyurdu.

37. Şanıma andolsun ki, Biz sana diğer bir defa daha lütufta bulunmuştuk.

38. Hani o vakit annene, verilen şu ilhamı vermiştik:

39. "Onu sandığın içine koy, denize bırak, deniz de onu sahile bıraksın onu, hem Bana düşman, hem ona düşman biri alsın!" Ve senin üzerine,gözetimim altında yetiştirilesin diye, katımdan bir sevgi koydum.

40. O zaman kız kardeşin gidiyor ve: "ona iyi bakacak birini bulayım mı size?" diyordu. Böylece, gözü aydın olsun ve üzülmesin diye seni tekrar annene iade ettik. Hem bir adam öldürdün de seni gamdan kurtardık, seni birçok denemelerden geçirdik; bu sebeple yıllarca Medyen halkı arasında kaldın, sonra da ey Musa, bir kader üstüne geldin.

41. Ben, seni kendim için yetiştirdim.

42. Sen ve kardeşin mucizelerimle gidin ve Beni anmakta gevşeklik etmeyin!

43. Firavun'a gidin; çünkü o, pek azıttı.

44. Varın da ona yumuşak dille söyleyin; belki dinler veya korkar.

45. "Ey Rabbimiz, bize şiddetle saldırmasından veya azgınlığının artmasından korkarız!" dediler.

46. Allah :"Korkmayın, çünkü Ben sizinle beraberim;işitirim ve görürüm.

47. Haydi, varın da ona deyin ki: "Haberin olsun, biz Rabbinin elçileriyiz, artık İsrail oğullarını bizimle gönder, onlara işkence etme, biz sana Rabbinden bir mucize ile geldik, selam da doğruya uyanlara!

48. İnan ki, bize, azabın, kesinlikle yalanlayıp yüz çevirene olduğu vahyolundu."

49. Firavun: "Sizin Rabbiniz kimdir, ey Musa?" dedi.

50. Musa: "Bizim Rabbimiz, herşeye uygun yaratılışını veren sonra da yolunu gösterendir!" dedi.

51. Firavun: "Ya, öyle ise, önceki milletlerin durumu nedir?" dedi.

52. Musa: "Onların bilgisi Rabbimin katında bir kitaptadır; Rabbim şaşmaz ve unutmaz.

53. Yeryüzünü sizin için bir döşek yapan, orada size yollar açan ve gökten bir su indiren O'dur." dedi. İşte Biz, bu su sayesinde çeşitli bitkilerden çifter çıkarmaktayız.

54. Hem yiyiniz, hem de hayvanlarınızı güdünüz; gerçekten bunda doğruya kılavuzluk eden akıl sahipleri için birçok deliller vardır.

55. Sizi topraktan yarattık, yine ona döndüreceğiz ve yine sizi ondan bir kere daha çıkaracağız.

56. Andolsun ki. Biz Firavuna bütün mucizelerimizi gösterdik; öyle iken o, yine yalanladı ve dayattı.

57. Dedi ki: "Ey Musa, sen sihrinle bizi yerimizden çıkarmak için mi bize geldin?

58. O halde bilmiş ol ki, biz de sana onun gibi bir sihir yapacağız. Şimdi sen, seninle aramızda bir buluşma yeri ve zamanı belirte ki, ne senin ne de bizim caymayacağımız denk bir yer olsun!" dedi.

59. Musa: "Sizinle buluşma vakti süs (bayram) günü ve insanların toplanacağı kuşluk vaktidir" dedi.

60. Bunun üzerine Firavun, dönüp tedbir almaya girişti, bütün hilesini derledi topladı, sonra geldi.

61. Musa onlara: "Yazıklar olsun size, Allah'a yalan yere iftirada bulunmayın, sonra bir azap ile kökünüzü keser. Gerçekten iftira eden hüsrana uğramıştır." dedi.

62. Onlar aralarında tartışıp anlaştılar ve gizlice fısıldaştılar.

63. Dediler ki: "Şüphesiz bunlar, iki sihirbazdır; sizi yerinizden çıkarmak ve sizin o ideal inanç ve gidişatınızı yok etmek istiyorlar.

64. Siz de bütün hilelerinizi birleştirin, sonra sıra halinde gelin. Muhakkak ki, bugün üstün gelen zafere ermiş olacak!"

65. Onlar: "Ey Musa ya sen at, ya da ilk atan biz olalım." dediler.

66. Musa: "Haydi, siz atın!" dedi. Bir de baktı ki, onların ipleri ve sopaları, sihirleri sebebiyle, kendisine cidden koşuyorlarmış gibi görünüyor.

67. Birden bire Musa, içinde bir tür korku duydu.

68. Dedik ki: "Korkma, çünkü sensin üstün sen!

69. Sağ elindekini bırakıver; o, onların yaptıklarını yalar yutar. Çünkü onların yaptıkları yalnızca bir sihirbaz hilesidir. Sihirbaz ise her nerede olsa felah bulmaz!"

70. Sonunda bütün sihirbazlar secdeye kapandılar: "Harun il Musa'nın Rabbine iman ettik." dediler.

71. Firavun: "Demek ben size izin vermeden ona iman ettiniz ha! O, mutlaka size sihri öğreten büyüğünüzdür. O halde andolsun ki, ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve sizi kesinlikle hurma dallarına asacağım; şüphesiz bileceksiniz hangimizin azap bakımından daha şiddetti ve daha sürekli olduğunu!" dedi.

72. Onlar : "İhtimali yok, bize gelen bu açık mucizelere ve bizi yaratana karşı seni tercih edemeyiz. Artık ne yapacaksan yap; senin hükmün olsa olsa bu dünya hayatında geçerli olur.

73. Doğrusu biz, günahlarımıza ve bizi zorladığın sihre karşı bizi bağışlasın diye Rabbimize iman ettik. Allah, daha hayırlı ve daha kafacıdır." cevabını verdiler.

74. Her kim Rabbine suçlu olarak varırsa, şüphesiz ona cehennem vardır. Orada ne ölür, ne dirilir.

75. Her kim de mümin olarak ve yararlı işler yapmış bir halde varırsa, işte onlara en yüksek dereceler vardır.

76. Altından ırmaklar akan Adn cennetleri ki, onlarda ebedi kalacaklardır. Ve o işte , temizlenen kimsenin mükafatı.

77. Doğrusu Musa'ya şöyle vahyettik: ''Kullarımla geceleyin yürü de onlara denizde kuru bir yol aç; yetişilmekten korkmaz ve endişe etmezsin."

78. Derken Firavun ordularıyla onları takip etti; denizden kendilerini saran sarıverdi.

79 . Velhasıl Firavun kavmini sapıklığa sürükledi, doğru yola götürmedi.

80. Ey İsrail oğullan, sizi gerçekten düşmanınızdan kurtardık, Tür dağının sağ yanında size söz verdikve sizlere kudret helvası ile bıldırcın indirdik.

81. Size verdiğimiz rızıkların en hoşlarından yiyin ve o hususta taşkınlık yapmayın ki, sonra gazabım iner üzerinize; her kimin üzerine de gazabım inerse, o uçuruma gider.

82. Bununla birlikte, Ben tevbe eden, iman edip yararlı işler yapan sonra da doğru giden kimse için çok bağışlayıcıyım, şüphesiz.

83. Hem seni kavminden daha çabuk gelmeye sevkeden nedir, ey Musa?

84. Musa: "Onlar, benim izimin üzerindeler ve ben, hoşnut olasın diye, sana gelmekte acele ettim ey Rabbim!" dedi.

85. Allah: "Ama Biz, senin ardından kavmini fitneye düşürdük ve Samiri onları saptırdı." buyurdu.

86. Musa, öfkeli ve üzüntülü olarak hemen kavmine döndü: ''Ey kavmim, Rabbiniz size güzel bir va'dde bulunmadı mı? Zaman mı uzadı, yoksa

başınıza Rabbinizden bir gazap inmesini arzu ettiniz de mi bana verdiğiniz sözü tutmadınız?" dedi.

87. Onlar: "Biz, sana verdiğimiz sözden, kendiliğimizden caymadık. Fakat biz, o kavmin zinet eşyasından bir takım ağırlıklar yüklenmiştik. Onları ateşe attık; Samiri de attı.

88. Derken onlara, böğürmesi olan bir dana heykeli çıkardı. Bunun üzerine: "İşte bu, sizin ilahınız ve Musa'nın ilahıdır; fakat o, bunu unuttu." dediler.

89. Şu gerçeği görmüyorlar mıydı ki, o onlara bir sözle karşılık veremiyor ve kendilerine ne bir zarar ne de bir yarar sağlayabiliyordu.

90. Andolsun ki, önceden Harun onlara: "Ey kavmim, siz bununla yalnızca bir fitneye tutuldunuz ve doğrusu sizin Rabbiniz esirgemesi çok Allah'tır; gelin bana uyun ve emrime itaat edin!" demişti.

91. Onlar: "Biz Musa bize dönünceye kadar onun başında durmaktan asla ayrılmayacağız!" dediler.

92. Musa: "Ey Harun, sana ne engel oldu bunların sapıklığa düştüklerini gördüğün zaman,

93. peşimden gelmedin. Benim emrime isyan mı ettin?" dedi.

94. Harun:"Ey anamın oğlu, sakalımı ve başımı tutma! Emin ol ki,"dediğime bakmadın da İsrail oğulları arasına ayrılık düşürdün." dersin diye korktum." dedi.

95. Musa: "Ya senin derdin ne ey Samiri?" dedi.

96. Samiri: "Ben onların görmediklerini gördüm de Resülün izinden bir avuç toprak avuçlayıp attım, nefsim bana böyle hoş gösterdi." dedi.

97. Musa: "Haydi, defol! Çünkü senin cezan, hayat boyunca "Bana dokunmayın!" demendir; ayrıca senin asla kurtulamayacağın bir ceza daha var. O başın bekleyip durduğun tanrına da bak! Onu mutlaka yakacağız da yakacağız. Sonra da onu kül edip muhakkak denize dökeceğiz!

98. Sizin ilahınız ancak o Allah'tır ki, O'ndar başka ilah yoktur. O, ilmi ile herşeyi kuşatmıştır!" dedi.

99. Ya Muhammed, işte sana böyle geçmişin önemli haberlerinden kıssa anlatıyoruz. Şüphe yok ki, sana tarafımızdan bir zikir verdik.

100. Her kim ondan yüz çevirirse, şüphesiz o, kıyamet gönünde bir günah yüklenecektir.

101. Sonsuza dek onun altında kalacaklardır. Onlar için kıyamet günü o ne kötü bir yüktür!

102. O gün ki, sura üfrülecek ve suçluları o gün Biz, gömgök mahşere toplayacağız.

103. Onlar, aralarında: "On günden fazla durmadınız." diye gizli gizli konuşacaklar.

104. Görüşü en üstün olanları, "Bir günden fazla durmadınız." dediği zaman, ne diyeceklerini Biz biliriz.

105. Bir de sana dağlar hakkında soruyorlar. De ki:"Rabbim, onları un ufak edip savuracak!

106. Yerlerini dümdüz bomboş bir halde bırakacak:

107. Orada ne bir eğrilik, ne de bir yumruluk göremeyeceksin.

108. O gün davetçiye hiçbir yana sapmadan uyacaklar. Öyle ki, Rahman'ın heybetinden sesler kısılmıştır; artık bir hışırtıdan başka birşey işitmezsin.

109. O gün Rahman'ın izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimseden başka, hiç kimsenin şefaati fayda vermez.

110. O, onların geleceklerini de bilir geçmişlerini de. Fakat onların bilgisi O'nu kapsayamaz.

111. Bütün yüzler,o diri ve herşeyi gözetip durana baş eğmiş ve bir zulüm yüklenen gerçekten hüsrana uğramıştır.

112. Her kim de mümin olarak yararlı işler yaparsa, ne bir zulümden korkar, ne de çiğnenmeden.

113. İşte böylece Biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda tehditleri türlü şekillerde tekrarladık ki, belki korunur takva yolunu tutarlar ya da o onlarda bir düşünme, ibret alma meydana getirir.

114. Demek ki Allah, O hak hükümdar, yüceler yücesidir !.. Sana vahyi tamamlanmadan önce Kur'an'ı okumakta acele etme ve: "Rabbim, benim ilmimi artır!" de.

115. Gerçek şu ki, bundan önce Adem'e bir emir verdik, ama o unuttu ve Biz onda bir azim de bulmadık.

116. Ve o vakti düşün ki, meleklere: "Adem için secde edin!" dedik, hemen secde ettiler;ancak İblis dayattı.

117. Bunun üzerine Biz de: "Ey Adem, haberin olsun, bu, sana ve eşine düşmandır; sakın sizi cennetten çıkarmasın, sonra mutsuz olursun.

118. Çünkü senin acıkmaman ve çıplak kalmaman oradadır.

119. ve sen orada susamazsın ve güneşte yanmazsın." dedik.

120. Derken şeytan ona vesvese verdi: "Ey Adem, sana sonsuzluk ağacını ve çürümesi olmayan bir saltanatı göstereyim mi?" dedi.

121. Bunun üzerine ikisi de ondan yediter; hemen ayıp yerleri kendilerine açılıp göründü, üzerlerine cennet yaprağından yamamağa başladılar ve Adem Rabbine asi oldu da şaşkın düştü.

122. Sonra Rabbi. onu seçti de tevbesini kabul buyurdu ve yol gösterdi.

123. Allah : "İkiniz de oradan birlikte inin, kiminiz kiminize düşman olarak! Sonra ne zaman size Benden bir doğru yolu gösterici gelir de her kim Benim kılavuzuma uyarsa, işte o, sapıklığa düşmez ve mutsuz olmaz.

124. Her kim de zikrimden yüz çevirirse. ona dar bir geçim vardır ve onu kıyamet günü kör olarak haşrederiz."

125. Diyecek ki: "Ey Rabbim, beni niçin kör olarak haşrettin. Oysa ben, gören bir kimse idim?"

126. Allah: "Öyle, sana ayetlerimiz geldi de sen onları unuttun. Bugün de böyle bırakılacaksın." buyurur.

127. Ve işte haddi aşıp Rabbinin ayetlerine inanmayanları Biz böyle cezalandırırız ve elbette o ahiret azabı daha çetin ve daha kalıcıdır.

128. Yurtlarında yürüyüp durdukları kendilerinden önceki nice nesilleri helak etmemiz kendilerini doğru yola sevketmedi mi? Muhakkak bunda ibret alacak akıl sahipleri için birçok deliller vardır!

129. Eğer Rabbin tarafından önceden vermiş bir söz olmasaydı, mutlaka azap derhal yapışırdı; fakat belirlenmiş bir süre var.

130. O halde onların dediklerine sabret, güneşin doğmasından önce ve batmasından önce Rabbini hamd ile tesbih et. Gece saatlerinde de gündüzün uçlarında da tesbih et ki, hoşnutluğa eresin.

131. Kafirlerden birkaç çiftini, kendilerini fitneye düşürmek için, dünya hayatının cicibicisi olarak yararlandırdığımız şeylere gözlerini dikme sakın! Oysa Rabbinin rızkı (nimeti) hem daha hayırlı, hem daha kalıcıdır.

132. Hem ailene (ümmetine) namazı emret, hem de kendin ona sabırla devam et! Biz, senden bir rızık istemiyoruz, seni Biz rızıklandırırız; güzel sonuç takvanındır.

133. Bir de onlar: "Rabbinden bir mucize getirse ya !" dediler. Onlara, daha önceki kitaplardakinin apaçık delili gelmedi mi ki?

134. Eğer Biz, onları bundan önce bir azap ile helak etmiş olsaydık: "Ey Rabbimiz, ne olurdu bize bir peygamber gönderseydin de biz alçak ve rezil olmadan önce ayetlerine uysaydık." diyeceklerdi.

135. De ki : "Hepimiz beklemekteyiz, siz de bekleyin bakalım; çünkü yakında, doğru yol sahiplerinin ve doğru gidenlerin kimler olduğunu bileceksiniz!

SURA 21. ENBİYA SURESI

Bismillahirrahmanirrrahim

1. İnsanlara hesap zamanı yaklaştı. Onlar ise hala gaflet içinde aldırmıyorlar.

2. Rablerinden kendilerine gelen her yeni uyarıyı ancak alaya alarak dinliyorlar.

3. Kalpleri hep oyunda, hem o zalimler gizlice fısıldaştılar : "Bu ancak sizin gibi bir insan! Artık göz göre göre büyüye mi gidiyorsunuz?"

4. (Peygamber) dedi ki: "Rabbim gökte ve yerde söyleneni bilir; O, herşeyi işitendir, bilendir"

5. (Onlar): "Bunlar bir takım karışık rüyalar; yok onu kendisi uydurdu; yok o bir şairdir; öyle değilse, önceki peygamberlerin gönderdikleri gibi, bize bir mucize getirsin!" derler.

6. Onlardan önce helak ettiğimiz hiçbir belde halkı iman etmedi. Şimdi bunlar mı iman edecekler?

7. Senden önce de Biz, sadece kendilerine vahiy gönderdiğimiz birtakım erkekler gönderdik; bilmiyorsanız, haydi bilgisi olanlara sorun!

8. Biz onları yemek yemez bir ceset yapmadık; ölümsüz de değildiler.

9. Sonra onlara verdiğimiz sözü yerine getirdik, kendilerini ve dilediklerimizi kurtardık; aşırı gidenleri helak ettik.

10. Andolsun ki, size öyle bir kitap indirdik ki. bütün şanınız ondadır; hala akıllanmayacak mısınız?

11. Oysa Biz zulmetmekte olan nice memleket halkını kırıp geçirdik , arkasından da diğerlerini başka bir topluluk olarak meydana getirdik.

12. Azabımızı hissettikleri zaman, hemen oradan üzengi tepiyorlardı (kaçıyorlardı).

13. "Yok tepinmeyin, dönün içinde şımartıldığınız nimetlere ve yurtlarınıza ki, sorguya çekileceksiniz!" dedik.

14. (Onlar da): "Vay bizlere! Gerçekten bizler zalim insanlardık!" dediler.

15. Artık olanca feryatları bu oldu kaldı. Neticede onları öyle yaptık ki, biçildiler, söndüler.

16. Biz, göğü, yeri ve arasındakileri oyunculuk etmek üzere yaratmadık.

17. Eğer bir eğlence edinmek isteseydik, onu kendi tarafımızdan yapardık. Yapacak olsaydık öyle yapardık.

18. Hayır, Biz hakkı batılın tepesine fırlatırız da beynini parçalar, bir de görürsün ki, (batıl) o anda yok olup gitmiştir! Allah'a isnad ettiğiniz o nitelikler yüzünden vay sizlere.

19. Oysa göklerde, yerde kim varsa O'nundur, O'nun huzurundakiler O'na ibadet etmekten ne çekinirler ne de yorgunluk duyarlar.

20. Gece gündüz O'nu tesbih ederler, usanmazlar.

21. Yoksa bir takım tanrılar edindiler de yeryüzünden; diriltmeyi onlar mı yapacaklar?

22. Yerde. Gökte Allah' tan başka tanrılar olsaydı bunların ikisi de mahvolup gitmişti. O Arş'ın Rabbi olan Allah onların yakıştırdıkları vasıflardan münezzehtir, beridir.

23. O yaptığından sorumlu olmaz, onlar ise sorumludurlar.

24. Yoksa O'ndan başka tanrılar mı edindiler? De ki. Haydi getirin delilinizi; işte benimle beraber onların kitabı ve benden öncekilerin kitabı! " Fakat çoğu gerçeği bilmezler de onun için yüz çevirirler.

25. Biz senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki, ona şöyle vahyetmiş olmayalım:' "Gerçek şu ki, Benden başka ilah yoktur; onun için hep Bana ibadet edin."

26. Böyle iken dediler ki: "Rahman çocuk edindi." Allah bundan münezzehtir. Doğrusu (o çocuk dedikleri) sadece şerefli bir takım kullardır;

27. onlar Allah'ın sözünün önüne geçmezler, hep O'nun emriyle hareket ederler.

28. Allah onların önlerindekini de, arkalarındakini de bilir. Allah'ın razı olacağı kimselerden başkasına şefaat etmezler. Hepsi O'nun korkusundan titrerler.

29. İçlerinden her kim: "Ben O'ndan başka ilahım!" derse, Biz ona cehennemi ceza olarak veririz; zalimleri Biz böyle cezalandırırız.

30. O küfredenler görmediler mi ki, gökler ve yer bitişik idiler de Biz onları ayırdık; canlı olan her şeyi sudan yaptık. Hala inanmıyorlar mı?

31. Yeryüzünde de onları çalkalar diye, baskılar oturttuk (sabit dağlar yerleştirdik), doğru gidebilsinler diye orada bol bol açıklıklar (yollar) yaptık.

32. Gökyüzünü korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise O'nun ayetlerinden yüz çeviriyorlar.

33 . Oysa, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O'dur; bunların herbiri birer yörüngede yüzüyorlar.

34. Bir de Biz senden önce hiçbir kimseye ölümsüzlük vermedik. Eğer sen ölürsen onlar baki mi kalacaklar?

35. Her canlı ölümü tadacaktır. Sizi bir imtihan olarak kötülük ve iyilik ile deneyeceğiz; hepiniz de sonunda bize döndürüleceksiniz.

36. O küfredenler seni gördükleri zaman, seni alaya alıyorlar ve: "İlahlarınızı diline dolayan bu mudur?" diyorlar. Halbuki, onlar hep Rahman'ın zikrine küfür ediyorlar.

37. İnsan aceleci olarak yaratılmıştır; ama yarın ben onlara delillerimi göstereceğim; şimdi siz acele etmeyin!

38. Bir de: "Bu tehdit ne zaman gerçekleşecektir; eğer doğru söylüyorsanız?" diyorlar.

39. Bir bilseler o küfredenler, ateşi yüzlerinden ve sırtlarından savamayacakları ve hiçbir taraftan yardım görmeyecekleri zamanı?

40. Doğrusu o azap onlara ansızın gelecek de kendilerini dondurakalacaktır; artık ne geri çevrilmesine göçleri yetecek, ne de kendilerine mühlet verilecektir.

41. Andolsun ki, senden önce bir çok peygamberlerle istihza edildi de içlerinden alay edenleri o alay ettikleri şey kuşatıverdi.

42. De ki: "Sizi gece ve gündüz o Rahman'dan kim koruyabilir Ama onlar Rablerinin zikrinden yüz çevirmişlerdir.

43. Yoksa onlar için kendilerini önümüzden koruyacak tanrılar mı var? Onlar kendilerini kurtaramayacakları gibi Bizden himaye de görmezler.

44. Doğrusu Biz onları ve atalarını yaşattık, hatta o ömür onlara uzun geldi. Fakat şimdi görmüyorlar mı ki, yeryüzünü etrafından eksiltip duruyoruz? O halde üstün gelen onlar mıdır?

45. De ki: "Ben sizi ancak vahy ile uyarıyorum; ama sağırlar ne kadar uyarılsalar çağrıyı işitmezler.

46. Yemin olsun ki, Rabbinin azabından çok az birşey onlara dokunursa, muhakkak diyeceklerdir ki:"Vay bizlere, biz gerçekten zalimlerdik"

47. Biz ise, kıyamet günü içln dürüst teraziler koyarız; hiçbir kimseye zerre kadar zulmedilmez; bir hardal tanesi ağırlığınca da olsa,onu getirir koruz. Hesap gören olarak da Biz yeteriz.

48. Andolsun ki: "Musa ile Harun'a Furkan'ı (Tevrat'ı) bir de ışık ve Allah'tan korkanlar için de bir öğüt vermiştik.

49. O takva sahipleri için ki, gıyabında Rablerinden korkarlar ve kıyamet endişesiyle titrer dururlar.

50. İşte bu (Kur'an) da Bizim indirdiğimiz mübarek bir uyarıdır. Şimdi siz bunu mu inkar ediyorsunuz?

51. Andolsun ki, bundan önce de İbrahim'e olgunluğunu vermiştik ve onun buna layık olduğunu da biliyorduk.

52. O vakit babasına ve kavmine dedi ki : "Başına toplanıp durduğunuz şu putlar nedir?"

53. "Atalarımızı bunlara tapar bulduk." dediler.

54. İbrahim: "Andolsun ki, siz de, atalarınız da açık bir sapıklık içindesiniz !" dedi.

55. "Ciddi mi söylüyorsun, yoksa sen şakacılardan mısın?" dediler.

56. İbrahim: "Doğrusu, Rabbiniz o göklerin ve yerin Rabbidir ki, onları O yaratmıştır ve ben buna şehadet edenlerdenim.

57. Vallahi siz dönüp gittikten sonra putlarınıza mutlaka bir tuzak kuracağım!" dedi.

58. Derken, onları parça parça etti. Ancak büyüklerinden birini bıraktı ki belki ona müracaat ederler.

59. "Bunu bizim tanrılarımıza kim yapmış? Muhakkak o zalimlerden biridir." dediler.

60. (Aralarında): "İbrahim adında bir delikanlının, bunlara dil uzattığını duymuştuk;

61. hadi onu halkın gözleri önüne getirin, belki (onlar da aleyhinde) şehadet ederler." dediler.

62. Dediler ki: "Sen mi yaptın bunu tanrılarımıza ey İbrahim?"

63. (İbrahim): "Belki onu şu büyükleri yapmıştır; sorun bakalım onlara, eğer söyleyebilirlerse" dedi.

64. Bunun üzerine vicdanlarına müracaat ettiler de: "Doğrusu siz haksızsınız!" dediler.

65. Sonra tepeleri üstü ters döndüler: "Sen gerçekten bunların konuşmadığını bilirsin." dediler.

66. (İbrahim) dedi: "O halde Allah'ı bırakıp da size hiçbir fayda ve zarar vermeyecek nesnelere mi tapıyorsunuz?

67. Yuh size ve Allah' tan başka taptıklarınıza! Hala akıllanmayacak mısınız!" dedi.

68. (Onlar): "Siz bunu yakın da tanrılarınızın öcünü alın, eğer birşey yapacaksanız!" dediler.

69. Biz: "Ey ateş, İbrahim'e serin ve zararsız ol!" dedik.

70. O'na bir dolap kurmak istediler, fakat Biz kendilerini daha fazla hüsrana uğrattık.

71. Onu Lut ile beraber kurtarıp içinde alemlere bereketler verdiğimiz yere çıkardık.

72. Ona İshak'ı lütfettik, üstelik Yakub'u da; ve onların herbirini iyi kimseler yaptık.

73. Ve hepsini, emrimizle yol gösteren rehberler yaptık ve kendilerine hayırlı işler işlemeyi, namaz kılmayı, zekat vermeyi vahyettik. Hepsi Bize kulluk eden kimselerdi.

74. Lut'a, ona da bir hüküm ve ilim verdik. Onu çirkeflikler işleyen o beldeden kurtardık; doğrusu onlar kötü ve fasık bir kavim idiler.

75. Onu ise rahmetimizin içine aldık. Çünkü o iyi kişilerdendi.

76. Nuh'u da. Zira daha önce dua etmişti. Biz de onun duasını kabul ettik; kendisini ve ailesini büyük bir sıkıntıdan kurtardık.

77. Ayetlerimize yalan diyen kavimden öcünü aldık. Gerçekten onlar kötü bir kavimdiler, Biz de hepsini birden boğuverdik.

78. Davud ile Süleyman'ı da. Hani ikisi de ekin hakkında hüküm veriyorlardı. Hani bir kavmin davarları ekin içinde geceleyin yayılmıştı; Biz de hükümlerine şahittik.

79. Derhal onu Süleyman'a anlattık; bununla beraber herbirine bir hüküm ve bir ilim vermiştik. Dağları Davud'un emrine amade kılmıştık, kuşlarla beraber tesbih ediyorlardı; Biz bunları yaparız!

80. Bir de ona sizin için, sizi savaşınızın şiddetinden korusun diye giyecek sanatım öğretmiştik; şimdi siz şükrünü yerine getiriyor musunuz?

81. Süleyman için de, bereketli kıldığımız yere doğru emriyle esip giden şiddetli rüzgarı verdik; Biz herşeyi biliriz.

82. Şeytanlardan da onun için dalgıçlık yapan ve daha başka işler için çalışanları emrine vermiştik ve onların hepsini zapteden Bizdik.

83. Eyyüb'u da. Zira: "Bana bu hastalık mübtela oldu; Sen merhametlilerin en merhametlisisin." diye Rabbine dua etti.

84. Biz de duasını kabul ettik; hemen kendisindeki sıkıntıyı giderdik. Tarafımızdan bir rahmet ve kulluk edenlere bir uyarı olmak üzere ona ailesini ve onlarla birlikte olanların bir mislini daha verdik!

85. İsmail, İdris ve Zülkifl'i de. Hepsi sabredenlerdendi.

86. Bunları da rahmetimizin içine aldık. Çünkü onlar gerçekten iyi kimselerdendirler.

87. Zünnun'u (Yunus'u) da. Hani öfkelenerek gitmişti de Bizim kendisini asla sıkıştırmayacağımızı sanmıştı; derken karanlıklar içinde: "Senden başka ilah yoktur, seni tenzih ederim, ben gerçekten zalimlerden oldum diye." seslendi.

88. Biz de duasını kabul ettik, kendisini üzüntüden kurtardık ve işte müminleri böyle kurtarırız.

89. Zekeriyya'yı da. Hani Rabbine: "Rabbim! Beni tek başıma bırakma, sen varislerin en hayırlısısın." diye yalvarmıştı.

90. Biz de duasını kabul ettik de kendisine Yahya'yı verdik ve onun için eşini çocuk doğurmaya elverişli hale getirdik. Doğrusu bunlar hayırlı işlerde yarışır, Bize umut ve korkuyla dua ederlerdi. Bize karşı derin saygı duyuyorlardı.

91. Ve o dişiyi (Meryem' i) de ki, o namusunu korudu da kendisine ruhumuzdan üfledik ve kendisiyle oğlunu alemlere bir mucize yaptık.

92. İşte bu, İslam milleti bir tek millet olarak sizin milletinizdir. Rabbiniz de yalnız Benim; onun için hep Bana kulluk edin!

93. Onlar kumandanlarını aralarında parçaladılar, fakat hepsi Bize dönecektir.

94. Artık kim mü'min olarak yararlı işlerden bir iş yaparsa, onun çalışmasına nankörlük edilmeyecek; şüphesiz Biz onun hesabına yazarız.

95. Helak ettiğimiz bir belde (halkı) nın Bize dönmemesi imkansızdır.

96. Nihayet Ye'cuc ve Me'cuc(un seddi) açılıp da her tepeden saldırdıkları;

97. ve gerçek va'd yaklaştığı vakit, işte o zaman o küfredenlerin gözleri belerecek (bir noktaya dikilip kalacak): "Eyvah bizlere, biz bundan gaflet ettik! Hayır, kendimize zulmetmiş olduk!" diyecekler.

98. Haberiniz olsun ki, siz ve Allah'tan başka taptığınız nesneler cehennem mermisisiniz; siz oraya gireceksiniz.

99. Onlar ilah olsalardı, oraya girmezlerdi, oysa hepsi orada ebedi kalacaktır.

100. Onların orada öyle bir iç çekişleri var ki, tapılanlar orada oldukları halde işitmezler.

101. Şüphe yok ki, haklarında Bizden güzellik takdir edilmiş olanlar ondan (cehennemden) uzaklaştırılmışlardır.

102. Onun uğultusunu bile duymazlar. Bunlar canlarının istediği şeyler içinde sonsuza dek katacaklardır.

103. O büyük korku bunları mahzun etmeyecek ve bunları melekler şöyle karşılayacaklar: "İşte bu size va'dedilen gününüzdür."

104. O gün ki, göğü kitaplar için defter dürer gibi düreceğiz, yaratmaya ilk başladığımız gibi yeniden yaratacağız, bu va'dimizdir. Doğrusu Biz bunları yaparız.

105. Andolsun ki, Tevrat'tan sonra Zebur'da da yazmıştık ki: " Muhakkak yeryüzüne benim iyi kullarım varis olacaktır."

106. Şüphesiz ki, bu Kur'an'da ibadet eden bir kavim için yeterli bir öğüt vardır.

107. Seni sadece bütün kainata rahmet olarak göndermişizdir.

108. De ki: "Bana ancak ilahınızın bir tek ilah olduğu vahyolunuyor. şimdi siz müslüman oluyor musunuz?"

109. Yine de aldırmazlarsa de ki: "Size düpedüz açıkladım, tehdit edildiğiniz şeyin yakın mı yoksa uzak mı olduğunu bilmem."

110. Şüphesiz ki O, söylenenin açığa vurulanını da bilir gizlediğinizi de bilir.

111. Bilmem belki bu (gecikme) sizin için bir imtihan ve bir süreye kadar faydalanmak içindir.

112. (Peygamber şöyle) dedi: "Ey Rabbim, hakettikleri gibi hükmet! Rabbiıniz isnad ettiğiniz iftiralarınıza karşı sığınılacak Rahman'dır.

SURA 22. HACC SURESI

Bismillahirrahmanirrrahim

1. Ey insanlar, Rabbinize korunun (sığının); çünkü kıyamet gününün sarsıntısı çok büyük bir şeydir.

2. Onu göeceğiniz gün, her emzikli (kadın) emzirdiğin geçer ve her hamile kadın çocuğunu düşürür. İnsanları hep sarhoş görürsün, halbuki sarhoş değillerdir. Fakat Allah'ın azabı şiddetlidir.

3. İnsanlardan kimileri de Allah hakkında bilgisizce tartışır da her kaypak şeytanın ardına düşer

4. ki, onun üzerine şöyte yazılmıştır: "Kim buna dost olursa, muhakkak onu saptırır ve doğruca cehennem azabına götürür.

5. Ey insanlar, eğer öldükten sonra dirilmekten şüphede iseniz, şu muhakkak ki, Biz sizi topraktan, sonra nutfe (sperma) den, sonra alaka (yapışkan bir madde)dan, sonra da uzuvları görünen ya da görünmeyen bir et parçasından yaratmaktayız ki, size (ne olduğunuzu) anlatalım.

Dilediğimizi de belli bir süreye kadar rahimlerde durdururuz. Sonra sizi bir bebek olarak çıkarırız, sonra da olgunluk çağına gelmeniz için geliştiririz. Bununla beraber, içinizden kiminizin canı alınıyor, kiminiz de biraz bilgiden sonra birşey bilmemek üzere, ömrünün en kötü devresine getiriliyor. Yeryüzünü de sönmüş kül halinde görürsün; ama üzerine su indirdiğimiz zaman harekete geçer, kabarır ve her dilber çiftten bitkiler bitirir.

6. İşte bunlar, Allah'ın şüphesiz hak, muhakkak ölüleri diriltiyor ve gerçekten herşeye gücü yetiyor olmasındandır.

7. Ve gerçek şu ki o kıyamet gelecektir, onda hiç şüphe yoktur. Ve gerçekten Allah kabirlerde olan kimseleri diriltip kaldıracaktır.

8. İnsanlardan kimi de vardır ki, ne bir bilgiye, ne bir yol göstericiye, ne de aydınlatıcı bir Kitab'a dayanmaksızın Allah hakkında tartışır.

9. Yanını bükerek= büyüklük taslayarak Allah yolundan saptırmak için ki, dünyada ona bir rüsvaylık vardır; kıyamet günü de kendisine o yangın azabını tattıracağız.

10. "Bu ellerinle yaptığın işlerden dolayıdır." diye, yoksa Allah kullarına zulmeden değildir.

11. İnsanlardan kimi de Allah'a kıyıdan kıyıya ibadet eder, eğer kendisine bir iyilik dokunursa ona yatışır ve eğer bir bela gelirse yüzüstü dönüverir; dünyayı da ahireti de kaybetmiş olur, işte açık hüsran budur.

12. Allah'ı bırakır da kendine ne zarar, ne menfaat vermeyecek şeytana yalvarır; işte en uzak sapıklık budur.

13. Herhalde o, zararı yararından daha yakın olana yalvarıyor; o ne kötü koruyucu, o ne kötü yardak=yoldaş!

14. Şüphe yok ki Allah, iman edip iyi işler yapanları altından ırmaklar akan cennetlere koyacak; şüphesiz Allah dilediğini yapar.

15. Her kim, Allah'ın ona dünyada ve ahirette asla yardım etmiyeceğini sanıyorsa, hemen yukarıya bir ip uzatsın, sonra (kendini boğup) nefesini kessin de bir baksın, (baş vurduğu) hilesi öfkesini giderecek mi?

16. Ve işte Biz onu (Kur'an'ı) böyle apaçık ayetler olarak indirdik. Çünkü Allah istediğine hidayet eder.

17. İman edenler, yahudi olanlar, sabiiler (yıldıza tapanlar), hıristiyanlar, mecusiler (ateşe tapanlar) ve müşriklere gelince, muhakkak Allah kıyamet günü bunlann arasını şüphesiz ayıracaktır; çünkü Allah herşeye şahittir.

18. Görmedin mi göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, bütün hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep Allah'a secde ediyorlar. Bir çoğunun üzerine de azap hak olmuştur. Allah her kimi de hakir ve zelil ederse artık ona ikram edecek yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar.

19. Şu ikisi Rableri hakkında tartışmaya girmiş iki hasımdır. Bu yüzden küfredenler için ateşten çamaşırlar biçilmiştir. Başlarının üstünden kaynar su dökülür.

20. Bununla karınlarındaki ve derileri eritilir.

21. Bir de bunlara demirden kamçılar vardır.

22. Izdıraptan dolayı her ne zaman ateşten, onun gamından çıkmak isterlerse, yine içine geri döndürüIürler, Haydi tadın yangın azabını!

23. Şüphesiz Allah, iman edip iyi iyi işler yapanları, altından ırmaklar akan cennetlere koyacak, orada altın bilezikler ve incilerle süslenecekler; elbiseleri de orada pektir.

24. Her sözün hoşuna eriştirilmişler, hem de çok hamdedilen Allah'ın yoluna iletilmişlerdir.

25. Ancak o inkar edenler Allah'ın yolundan, yerli ve yabancının eşit hakka sahip olduğu bütün insanlar için yapılan Mescid. i Haram'dan alıkoyanlara ve orada zulüm ve dinsizlik ile yalnış bir yola saptırmak isteyene, ona muhakkak gayet acı bir azap tattırırız.

26. Bir zamanlar Kabe'nin yerini İbrahim'e şu şekilde hazırlamıştık: "Sakın bana hiçbir şeyi ortak koşma; tavaf edenler, (kıyama) duranlar, rüku ve secdeye varanlar için Evim'i tertemiz et!

27. Bütün insanlar içinde haccı ilan et ki, gerek yaya olarak ve gerek uzak yoldan gelen incelmiş develer üzerinde sana gelsinler.

28. Kendilerine ait bir takım menfaatlara şahit olsunlar; Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği hayvanları kurban ederken Allah'ın adını ansınlar; siz de onlardan yiyin, yoksulu ve fakiri doyurun.

29. Sonra kirlerini atsınlar, adaklarını yerine getirsinler ve o Beyt. i Atik'i(Ka'be'yi) tavaf etsinler."

30. Emir budur! Kim de Allah'ın hürmet edilmesini istediği şeylere saygı gösterirse bu, kendisi için Rabbi katında şüphesiz hayırlıdır. Size (Kur'an'da) okunup bildirilenlerin dışındaki bütün hayvanların etinden yemek helal kılınmıştır. O halde o putlardan, o pislikten kaçının; ve yalan sözden de kaçının.

31. Allah için, O'na ortak koşmaksızın birliğini tanıyan kimseler olun. Her kim Allah a ortak koşarsa, sanki gökten düşüp de kendisini kuşlar kapışmış veya rüzgar kendisini ücra bir yere sürüklemiş atmış olur.

32. Bu böyledir; her kim Allah'ın kurbanlıklarına saygı duyarsa şüphesiz o kalplerin takvasındandır.

33. Sizin için o (kurbanlık hayvan) nlarda belli bir süreye kadar bir takım faydalar vardır; sonra da varacakları yer Beyt. i Atik (Ka'be)'dir.

34. Her ümmet için Allah'ın kendierine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanların üzerine (Allah'ın) adını ansınlar diye bir mabed yapmışızdır. Hepinizin tanrısı bir tek tanrıdır; onun için yalnız O'na teslim olan müslümanlar olun. İtaat eden alçak gönüllü kimseleri müjdele!

35. Ki Allah anıldığı zaman, kalpleri oynar; kendilerine gelen musibete sabreder; namazı devamlı kılar ve kendilerine verdiğimiz şeylerden başkalarına dağıtırlar.

36. O gövdeli hayvanlar var ya, Biz onları da Allah için kesilen kurbanlıklar arasında kıldık. Sizin için onlarda hayır vardır; bu yüzden ön ayaklarının biri bağlı olarak bir dizi halinde dururlarken üzerlerine Allah'ın adını anın (öyle boğazlayın). Yanları yere yaslandığı vakit de onlardan yiyin, kanaat edip istemeyene de, isteyene de yedirin. O böylece onları sizin emrinize verdi ki, şükredesiniz.

37. Elbette onların ne etleri, ne de kanları Allah'a ulaşmaz. Ancak O'na sizin takvanız ulaşacaktır. Böylece onları sizin emrinize verdik ki, size yolunu gösterdiğinden dolayı, Allah'ı tekbir ile yüceltesiniz. Görevlerini

iyi yapan iyilik sevenleri müjdele!

38. Biliniz ki, Allah, iman edenleri koruyacaktır; çünkü Allah, hain ve nankör olanları sevmez.

39. Kendilerine savaş açılan kimselere (savaş) izni verildi; çünkü onlar zulme uğradılar. Şüphesiz Allah onları zafere ulaştırmaya gerçekten kadirdir.

40. Onlar: "Rabbimiz Allah'tır." demelerinden başka hiçbir haklı gerekçe olmaksızın yurtlarından çıkarıldılar. Allah, insanların bir kısmını bir kısmı ile defetmeseydi, şüphesiz manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı çok anılan mescitler yıkılıp giderdi. Elbette Allah kendi (dini) ne yardım edene yardım edecektir. Şüphesiz Allah çok güçlü, çok izzetlidir.

41. Onlara ki, kendilerini yeryüzünde iktidar mevkiine getirdiğimiz takdirde, namazı kılarlar, zekatı verirler, iyilikle emir, kötülükten nehyederler. Bütün işlerin sonu sadece Allah'a aittir.

42. Eğer seni yalanlıyorlarsa bil ki, onlardan önce Nuh'un kavmi de yalanladı; Ad ve Semud (kavimleri) de;

43. İbrahim'in kavmi de Lüt'un kavmi de;

44. Medyen halkı da. Musa da yalanlandı. Ben de o kafirlere bir süre verdim, sonradan kendilerini tuttum alıverdim. O vakit cezalandırışım nasıl oldu (bir görseydin).

45. Evet nice memleketler vardır ki, Biz onları zulum yaparlarken helak ettik; şimdi damlarının üzerine çökmüş, ıp ıssız yıkıntı halindedir; ve nice kullanılmaz hale gelmiş kuyular ve (bomboş kalmış) muhteşem köşkler vardır.

46. Ya o yerde niye bir dolaşmadılar ki, kendileri için akıllanmalarına sebep olacak kalpleri ve işitmelerine sebep olacak kulakları olsun;çünkü gerçek şudur ki, gözler körelmez, ancak sinelerdeki kalpler körelir.

47. Bir de senden acele azap istiyorlar. Elbette Allah sözünden caymaz. Bununla beraber Rabbinin katında bir gün, sizin sayacaklarınızdan bin sene gibidir.

48. Zulmedip dururlarken kendilerine mühlet verdiğim nice memleket (halkı) vardı ki, Ben onu tutmuş alıvermişimdir. Bütün dönüş (ler) sonunda Banadır.

49. De ki: "Ey insanlar, ben size sadece açıkça anlatan bir uyarıcıyım!"

50. Şimdi iman edip iyi iyi işler işleyenler için hem bir mağfiret, hem de bol nimet vardır.

51. Ayetlerimizin başarısız kalması için koşuşanlar ise, işte onlar cehennemliktirler.

52. Biz senden önce bir resul ve bir nebi göndermedik ki, o bir şey yapmak arzu ettiğinde, şeytan onun arzularına şüpheler karıştırmasın.

Bunun üzerine Allah şeytanın karıştırdığı şüpheyi derhal giderir. Sonra da Allah, ayetlerini güçlendirir. Allah, bilendir, hikmet sahibidir.

53. Bunu, şeytanın karıştıracağı şüpheyi kalplerinde hastalık bulunan ve kalpleri kaskatı olan kimselere bir imtihan vesilesi kılmak için böyle yapar. Çünkü zalimler haktan uzak bir ayrılık için dedirler.

54. Bir de kendilerine ilim verilmiş olanlar, Kur'an'ın şüphesiz Rabbından gelen bir gerçek olduğunu bilsinler ve ona iman etsinler de kalpleri O'na saygı duysun. Çünkü Allah iman edenleri doğru bir caddeye çıkarır.

55. İnkar edenler de kendilerine kıyamet ansızın gelinceye veya her kurtulma gayretinin sonuçsuz kalacağı bir günün azabı gelinceye kadar Kur'an'dan şüphe etmekte devam edip giderler.

56. Mülk o gün tek olan Allah'ındır; aralarında hükmünü verir. Artık iman edip iyi işler yapmış olanlar Naim cennetlerindedir.

57. İnkar edip ayetlerimize yalan diyenlere gelince, işte bunlara hakir düşüren bir azap vardır.

58. Allah yolunda hicret edip de sonra öldürülmüş veya ölmüş olanlara gelince elbette Allah onları kesinlikle güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Çünkü Allah elbette rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59. O kesinlikle onları hoşnut olacakları bir yere koyacaktır. Çünkü Allah herşeyi çok iyi bilir ve çok şefkatlidir.

60. Bu böyledir! Kim kendisine yapılan saldırıya karşı aynı ile karşılık verir de sonra yine üzerine saldırılırsa, elbette Allah ona yardım eder; Çünkü Allah çok affedici, çok bağışlayıcıdır.

61. Çünkü Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Ve Allah herşeyi işiten ve herşeyi görendir.

62. Çünkü Allah, ancak hakkın ta kendisidir. Müşriklerin O'ndan başka taptıkları ise hep batıldır. Ve tek yüksek yüce ve tek büyük ancak Allah'tır.

63. Görmüyor musun ki Allah'ın gökten indirdiği su ile yeryüzü yemyeşil oluveriyor? Gerçekten Allah lütuf sahibidir, herşeyden haberdardır.

64. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Gerçekten Allah, övülmeye layık ve hiçbir şeye muhtaç olmayan ancak O'dur.

65. Görmedin mi ki, Allah bütün yerdekileri sizin hizmetinize sundu. Ve emriyle denizde seyredip giden gemileri de. Göğü de izni olmaksızın yere düşmekten o tutuyor. Gerçekten Allah insanlara çok şefkatli, çok merhametlidir.

66. Size hayat veren O'dur sonra sizi öldürür sonra sizi yine diriltir. Gerçekten insan çok nankördür.

67. Biz her ümmet için bir ibadet yolu yapmışızdır ki, onlar onun abidleridir. Şu halde bu işte seninle asla tartışmaya girmesinler; ve sen Rabbine davet et; çünkü sen muhakkak doğru olana götüren, doğru bir yoldasın.

68. Eğer seninle tartışırlarsa de ki: "Yaptıklarınızı Allah pekala biliyor."

69. Muhalefet edip durduğunuz şeyler hakkında kıyamet günü Allah aranızda hükmünü verecektir.

70. Bilmez misin ki, Allah gökte ve yerde ne varsa bilir; Muhakkak ki bunlar o bir Kitap (Levh. i Mahfuz)' tadır. Muhakkak o Allah'a göre kolaydır.

71. Onlar Allah'ı, bırakıp, hakkında Allah'ın hiç bir delil indirmediği, kendilerinin de hakkında bir bilgileri bulunmayan şeylere tapıyorlar; zalimlere ise hiçbir yardımcı yoktur.

72. Kendilerine karşı ayetlerimiz birer delil olarak okunduğu zaman, o kafirlerin yüzlerinden inkarlarını anlarsın; hemen hemen karşılarında ayetlerimizi okuyanlara karşı saldırıverecek gibi olurlar. De ki: "Şimdi

size ondan daha kötü olanını haber vereyim mi? Ateş! Allah onu inkar edenlere va'detti. O ne kötü akibettir!

73. Ey insanlar bir misal verildi, şimdi ona iyi kulak verin! Haberiniz olsun ki sizin Allah'tan başka taptıklarınız bir sinek yaratamazlar, hepsi onun için bir araya gelseler bile; şayet sinek onlardan birşey kaparsa onu ondan kurtaramazlar; isteyen de güçsüz, istenen de!

74. Allah'ın yüceliğini gereği gibi takdir edemediler; Gerçekten Allah çok güçlü, çok üstündür.

75. Allah hem meleklerden peygamberler süzer, hem de insanlardan. Şüphesiz Allah herşeyi işiten, herşeyi görendir.

76. Hepsinin önlerindekini ve arkalarındakini bilir; ve bütün işler hep Allah'a döndürülür.

77. Ey iman edenler, rüku edin, secde edin, Rabbinize kulluk edin; hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz.

78. Allah uğrunda gerektiği gibi cihad edin! Sizi O seçti, üzerinize dinde hiçbir zorluk da yükletmedi. Haydi babanız İbrahim'in milletine! Bundan önce ve bunda(Kur'an'da) size müslüman adını o Allah verdi ki peygamber size şahid olsun, siz de bütün insanlara şahidler olasınız. Şu halde namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a sıkı tutunun ki, sahibiniz O'dur. Artık O ne güzel bir sahip, ne güzel bir yardımcıdır.

SURA 23. MUMİNUN SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Gerçekten kurtuluşa erdi mü'minler.

2. Onlar ki, namazlarında huşu içindedirler.

3. Onlar ki, faydasız işe, boş lafa bakmazlar.

4. Onlar ki, zekat vermek için çalışırlar.

5. Onlar ki, ırzlarını korurlar.

6. Ancak, eşleri ve sahibi bulundukları cariyelerine karşı durumları başka; çünkü bunlarla ilişkileri yüzünden kınanmazlar.

7. Kim de bunun ötesini ararsa, işte onlar sınırı aşanlardır.

8. Ve onlar ki, emanetlerine ve verdikleri söze riayet ederler.

9. Onlar ki, namazlarını muhafaza ederler.

10. İşte onlardır o mirasçılar,

11. Firdevs'e varis olacaklar; orada sonsuza dek kalacaklar onlar.

12. Andolsun ki, Biz insanı süzülmüş bir çamurdan yarattık.

13. Sonra onu, oturaklı bir karargahta bir nutfe (tohum) yaptık.

14. Sonra o damlayı bir pıhtıya dönüştürdük, bu pıhtıyı bir et parçacığına dönüştürdük, bu et parçacığını bir takım kemiklere çevirdik,derken bu kemiklere bir et giydirdik; sonra ona bambaşka bir yaratık olarak hayat verdik. Bak ne şanlı o Allah, yaratanların en güzeli!

15. Sonra siz, bunun arkasından mutlaka öleceksiniz.

16. Sonra siz, kıyamet gününde muhakkak diriltileceksiniz.

17. Gerçekte Biz, sizin üstünüzde yedi yol yarattık ve yaratmaktan habersiz değiliz.

18. Gökten bir ölçü ile bir su indirdik ve onun yerde durmasını sağladık. Oysa Biz, onu giderme gücüne de sahibiz.

19. Öyle iken durdurduk da onunla sizin için hurma bahçeleri üzüm bağları yaptık; sizin için içlerinde bir çok meyveler vardır, onlardan yer ve geçinirsiniz.

20. Bir de Tur. i Sina'da yetişen bir ağaç ki, hem yağ hem de yiyenlere bir katık ile biter.

21. Hayvanlarda da sizin için gerçekten bir ibret vardır. Onların karınlarındakilerden size içiriyoruz ve sizin için onlarda hem birçok yararlar vardır, hem de etlerinden yersiniz.

22. Ayrıca hem onlara, hem de gemiye yüklenip taşınırsınız.

23. Yüceliğime andolsun ki, Biz Nuh'u kavmine peygamber gönderdik de Nuh dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin. O'ndan başka bir tanrınız yoktur. Hala sakınmayacak mısınız?

24. Bunun üzerine kavminden küfreden kodaman güruh: "Bu, sizin gibi bir insandan başka birşey değildir, üstünüze geçmek istiyor. Eğer Allah dileseydi, elbette bir takım melekler gönderirdi. Biz eski atalarımız içinde bunu işitmedik.

25. Bu, yalnızca kendisinde delilik bulunan bir adamdır; Onun için bunu bir süreye kadar gözetleyin!" dediler.

26. Nuh: "Ey Rabbim, bana yalancı demelerine karşı yardım et bana!" dedi.

27. Biz de ona şöyle vahyettik: "Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi yap sonra emrimiz gelip de tandır (kazan) kaynayınca hemen ona topundan bir iki çifti ve aleyhinde önceden hüküm verilmiş olanların dışında aileni ona bindir ve o zulmedenler hakkında bana yakarışta bulunma; çünkü onlar kesinlikle boğulacaklardır!

28. Sen yanındakilerle birlikte geminin üzerine çıktığında: "Hamd o Allah'a ki, bizi o zalim topluluktan kurtardı" de.

29. Ve de ki: "Ey Rabbim, beni mübarek bir yere kondur; Sen konuklayanların en hayırlısısın."

30. İşte bunda birçok ibretler vardır ve gerçekten Biz, pek sınavcıyızdır.

31. Sonra arkalarından başka bir nesil yarattık.

32. Onların içinden de kendilerine: "Allah'a kulluk edin, O'ndan başka bir tanrınız yoktur. Artık Allah'tan kokmayacak mısınız?" diyen bir peygamber gönderdik.

33. Dünya hayatında kendilerine refah verdiğimiz halde küfredip ahirete ulaşmayı yalanlayan kavminden o kodaman güruh ise şöyle dedi: "Bu, sizin gibi bir insandan başka bir şey değil; yediğinizden yiyor, içtiğinizden içiyor.

34. Şayet sizin gibi bir insana itaat ederseniz, muhakkak ki, siz o takdirde kesinlikle hüsrandasınızdır.

35. Size, ölüp bir toprak ve kemik yığını haline geldiğiniz zaman muhakkak çıkarılacağınızı mı va'dediyor?

36. Heyhat, o vadolunduğunuz şey ne kadar uzak!

37. O, dünyadaki hayatımızdan başka birşey değildir, ölürüz ve yaşarız; fakat tekrar diriltilecek değiliz.

38. O, sadece Allah hakkında bir yalanı uyduran bir adamdır; biz ona inanacak değiliz."

39. O peygamber: "Ey Rabbim, bana yalan söylüyorsun demelerinin öcünü al!" dedi.

40. Allah buyurdu ki: "Pek yakında pişman olacaklar."

41. Derken, onları gerçekten korkunç bir ses alıverdi de kendilerini bir sel süprüntüsü yapıverdik. Artık öyle bir defolmuş oldu ki o topluluk, o zalimler!

42. Sonra arkalarından başka nesiller yarattık.

43. Hiç bir ümmet ecelini ne öne alabilir, ne de erteleyebilir.

44. Sonra Biz, ardarda peygamberlerimizi gönderdik. Ne zaman bir ümmete peygamberi geldiyse, ona yalan söylüyorsun, dediler. Biz de onları birbiri ardınca yuvarladık ve onları birer efsane yaptık. Artık imana gelmez topluluk defolsun!

45. Sonra bir takım ayetlerimiz ve açık bir ferman ile Musa'yı ve kardeşi Harun'u gönderdik.

46. Firavun'a ve ileri gelenlerine. Fakat bunlar, kibirlerine yediremediler ve zaten dik başlı bir topluluk idiler.

47. Onun için: "Biz kavimleri bize kölelik ederken, bizim gibi bu iki insana inanır mıyız?" dediler.

48. Böylece onları yalanladılar da helak edilenlerden oldular.

49. Andolsun ki, berikiler doğru tutabilsinler diye Musa'ya o kitabı da verdik.

50. Meryem oğlunu ve annesini bir mucize kıldık ve ikisini oturaklı ve temiz sulu bir tepede barındırdık.

51. Ey peygamberler, helal ve hoş şeylerden yiyin ve güzel işler yapın; çünkü Ben, bütün yaptıklarınızı bilirim.

5. Ve işte bu sizin ümmetiniz bir tek ümmet ve Rabbiniz de Benim; artık hep Benden korkun!

53. Derken kumandalarını aralarında kitap kitap parçalaştılar, her grup kendilerininkine güveniyor.

54. Şimdi sen onları bir zamana kadar dalgınlıkları içinde bırak.

55. Sanıyorlar mı ki, kendilerine verdiğimiz mal ve çocuklar ile,

56. Onlara hayırlar sağlamaya koşuyoruz. Hayır, anlayamıyorlar!

57. Herhalde Rablerinin korkusundan titreyenler,

58. Rablerinin ayetlerine inananlar,

59. Rablerine hiç ortak koşmayanlar,

60. Ve Rablerinin huzuruna varacaklarından yürekleri çarparak vergilerini verenler,

61. İşte bunlar hayırlarda sürat yarışı yaparlar ve onun için ileri giderler.

62. Biz, hiçbir kimseye gücünün üstünde bir teklifte bulunmayız, katımızda gerçeği söyleyen bir kitap vardır ve onlar haksızlığa uğratılmazlar.

63. Fakat onların kalpleri bu konuda bir dalgınlık içindedir ve onların bundan başka bir takım işleri vardır ki, hep onlar için çalışırlar.

64. Nihayet, refah içinde olanlarını azaba çektiğimiz zaman, hemen feryada başlayacaklardır.

65. Feryat etmeyin bugün; çünkü siz, Bizden kurtarılamazsınız!

66. Karşınızda ayetlerim okunuyordu da siz sırt çeviriyordunuz.

67. Ona kafa tutarak gece lakırdıları ile hezeyanlar ederdiniz.

68. Acaba onlar bu sözü düşünmezler mi, yoksa onlara eski atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?

69. Yoksa peygamberlerini tanımadılar da bu yüzden mi onu inkar ediyorlar?

70. Yoksa onda bir delilik olduğunu mu söylüyorlar? Hayır, o, onlara gerçek ile geldi; fakat onların çoğu gerçekten hoşlanmıyorlar.

71. Eğer Hak, onların keyiflerine uysaydı, gökler, yeryüzü ve bunlardaki kimseler kesinlikle bozulurdu.Hayır, Biz onlara unutulmaz ders olacak zikirlerini getirdik de onlar, zikirlerinden yüz çeviriyorlar.

72. Yoksa sen onlardan bir haraç mı istiyorsun? Rabbinin mükafatı daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

73. Doğrusu, sen onları dosdoğru bir caddeye çağırıyorsun.

74. Fakat ahirete inanmayanlar, o caddeden sapmaktadırlar.

75. Eğer Biz onlara acıyıp da baskılarını açıversek, mutlaka azgınlıklarında inat eder, hiçbir şey görmezler.

76. Gerçekten Biz, onları azaba tuttuk da yine Rablerine karşı uslanmadılar ve yalvarmıyorlar da.

77. Sonunda üzerlerine çetin azaplı bir kapı açtığımızda birden onun içinde ümitsizliğe düşeceklerdir.

78. Halbuki, sizin için o kulağı, o gözleri ve o gönülleri yaratan O'dur. Siz, pek az şükrediyorsunuz.

79. Sizi yeryüzünde yaratıp yayan O'dur; hep O'nun huzurunda toplanacaksınız.

80. Hayat veren ve öldüren O'dur; gece ile gündüzün değişmesi de O'nun eseridir. Artık akıllanmayacak mısınız?

81. Hayır, öncekilerin dediği gibi dediler.

82. ki: "ölüp de bir toprak, bir yığın kemik olduğumuz zaman mı, sahi biz mi mutlaka diriltileceğiz?

83. Yemin ederiz ki, bize de atalarımıza da bundan önce bu va'dolundu; bu eskilerin masallarından başka bir şey değil!"

84. De ki: "Yeryüzü ve onda bulunan kimseler kime aittir; eğer biliyorsanız?"

85. "Allah'a aittir." diyecekler. De ki: "O halde düşünmez misiniz?

86. Sor onlara, de ki: "Kimdir o yedi kat göklerin Rabbi ve o büyük Arşın sahibi?"

87. "Allah'a aittir." diyecekler. De ki: "O halde korkmaz mısınız?"

88. Sor onlara ki: "Kimdir herşeyin mülkiyeti ve yönetimi kudret elinde olan, kayırıp da kendisine kayırılmaz olan; söyleyin, biliyorsanız?"

89. "Allah'a ait" diyecekler. De ki: "O halde nasıl büyüleniyorsunuz?"

90. Doğrusu Biz onlara gerçeği getirdik; onlar ise şüphesiz yalancılar.

91. Allah asla oğul edinmedi ve beraberinde bir tanrı da yoktur; Öyle olsaydı, her tanrı kendi yarattığını sürükleyip gider ve elbette birbirlerine üstünlük taslarlardı. Allah, onların yakıştırdıkları sıfatlardan münezzehtir.

92. Allah, gaybı da aşikar olanı da bilendir. O, onların koştukları ortaklardan çok yücedir.

93. De ki: "Rabbim, eğer onlara va'dedilen azabı bana mutlaka göstereceksen,

94. beni o zalimler güruhu arasında bulundurma Rabbim!"

95. Şüphesiz ki Biz, onlara yaptığımız tehdidi sana gösterme gücüne sahibiz elbette.

96. Sen o kötülüğü en güzel bir davranışla defet; Biz onların ne halt edeceklerini daha iyi biliriz.

97. Ve de ki: "Ey Rabbim, şeytanların dürtüştürmelerinden (kışkırtmalarından) sana sığınırım!

98. Huzuruma gelmelerinden sana sığınırım Rabbim!"

99. Nihayet onlardan birine ölüm geldiğinde diyecek ki : "Rabbim, döndür, döndür beni, döndür!

100. Belki ben, o bıraktığımda (boşa geçirdiğim dünyada) iyi işler yaparım!" Hayır, hayır! Bu, onun söylediği boş bir sözdür. Ötelerinde ise yeniden diriltilecekleri güne kadar bir engel vardır.

101. Sur'a üfrüldüğü zaman, artık o gün ne aralarında soy sop ilişkisi olacak, ne de birbirlerini soracaklar.

102. O zaman her kimin tartıları ağır gelirse, işte onlar o kurtuluş bulanlardır.

103. Her kimin de tartılan yeğni (hafif) gelirse, işte onlar kendilerine yazık edenler ve cehennemde kalacaklardır.

104. Orada dişleri sırıtırken ateş yüzlerini yalar.

105. Ayetlerimiz size okunuyordu da siz onları yalanlıyordunuz değil mi?

106. Derler: "Rabbimiz, bizi azgınlığımız altetti ve biz, sapık bir kavim idik.

107. Rabbimiz, çıkar bizi buradan; döner bir daha yaparsak şüphesiz ki biz zalimleriz.

108. Allah buyurur: "Orada sinin, Bana birşey söylemeyin!

109. Çünkü Kullarımdan: "Ey Rabbimiz, iman ettik; bizi bağışla, bize acı; Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın!" diyenler vardı.

110. Siz, onlarla alay ettiniz, hala Beni anmayı size unutturdular, onlara öyte gülüyordunuz.

111. İşte Ben onlara sabretmelerine karşılık bugün bu mükafatı verdim. Murada erenler onlardır, onlar!

112. "Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?" diye soracak Allah

113. Onlar: "Bir gün veya bir günün bir kısmı, sayanlara sor." derler.

114. Allah buyuruyor ki: "Bilmiş olsanız, gerçekten pek az kaldınız."

115. Yoksa siz, Bizim sizi boş yere yarattığımızı ve Bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?

116. Demek ki Allah,o hak padişah yüksek, çok yüksek! Başka tanrı yoktur; ancak O vardır. O, şanlı Arş'ın sahibidir.

117. Her kim Allah ile birlikte başka bir tanrı olduğunu iddia ederse, onun bu hususta hiçbir delili yoktur ve onun hesabı Rabbinin katında görülecektir ancak! Gerçek şu ki, kafirler kurtuluşa eremezler!

118. Ve de ki: "Rabbim, beni bağışla, merhamet buyur; Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın!

SURA 24. NUR SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Bu indirdiğimiz, farz kıldığımız ve içinde açık açık ayetler indirdiğimiz bir süredir; ola ki iyice belleyip tutarsınız.

2. Zina eden kadın ve zina eden erkekten herbirine yüz değnek vurun; eğer Allah'a ve ahiret gönüne gerçekten inanıyorsanız, Allah'ın dinini uygulamada bunlara bir acıyacağınız tutmasın! Ayrıca mü'minlerden bir grup cezalandırılmalarına şahit olsun!

3 . Zina etmiş erkek, ancak zina etmiş olan veya Allah'a ortak koşan bir kadınla; zina etmiş kadın ise, zina etmiş olan veya Allah'a ortak koşan bir erkekle evlenebilir. Bu, mü'minlere haram kılınmıştır.

4. Namuslu kadınlara zina suçu atıp sonra dört şahit getirmeyen kimselere de seksen değnek vurun ve artık ebediyyen onların şahitliklerini kabul etmeyin! Bunlar öyle fasıklardır.

5. Ancak ondan sonra tevbe edip düzelenler başka; çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, merhamet sahibidir.

6. Kendi karılarına zina suçu atıp da kendilerinden başka şahitleri de bulunmayan kimselerden herbiri ise kendisinin doğru söyleyenlerden olduğuna dair dört defa Allah'a yemin ederek şahitlik etmelidir.

7. Beşinci defada da, eğer yalan söyleyenlerden ise Allah'ın lanetinin kendi boynuna olmasını ifade etmelidir.

8. Kadının dört defa: "Allah'a yemin ederim ki, o muhakkak yalancılardandır!" diye şahitlik etmesi kendisinden cezayı kaldırır.

9. Beşincisinde ise, eğer o (kocası) doğru söyleyenlerden ise, Allah'ın gazabının kendi üzerine olmasını ister.

10. Ya üzerinizde Allah'ın bol nimeti ve rahmeti olmasaydı, bir de Allah tevbeyi çok kabul eden ve hikmet sahibi olmasaydı!..

11. Haberiniz olsun ki, o iftirada bulunanlar, sizden bir takımdır. Onu hakkınızda bir şer sanmayın! Bilakis o, sizin için bir hayırdır. Onlardan her kişiye kazandığı günah nisbetinde ceza vardır. Günahın büyüğünü yüklenene de büyük bir azap vardır.

12. Ne vardı, onu işittiğiniz zaman mümin erkeklerle mümin kadınlar kendi kendilerine hüsnü zanda bulunup: "Bu açık bir iftiradır!" deselerdi?

13. Ona dört şahit getirselerdi ya, madem ki şahit getiremediler, o halde onlar Allah katında yalancılardan ibarettirler.

14. Eğer dünyada ve ahirette Allah'ın lütfu ve rahmeti üzerinizde olmasaydı, daldığınız yaygarada size mutlaka büyük bir azap dokunurdu.

15. Hani siz, onu dillerinizle birbirinize yetiştiriyor, ağızlarınızla hiçbir bilgi sahibi olmadığınız birşeyi söylüyor ve onu kolay sanıyordunuz. Halbuki o Allah katında büyük bir günahtır.

16. Onu duyduğunuz da: "Bunu söylemek bize yakışmaz, haşa bu büyük bir iftiradır." deseydiniz ya!

17. Böyle birşeyi asla bir defa daha tekrarlamayasınız diye Allah size öğüt veriyor; eğer iman etmiş iseniz.

18. Ve Allah, size ayetlerini açıklıyor. Allah, herşeyi bilendir, hikmet sahibidir.

19. Müminler arasında edepsizce sözlerin yayılmasını arzu edenler için dünyada ve ahirette acı bir azap vardır. Allah, onları bilir, siz bilemezsiniz.

20. Ya üzerinizde Allah'ın bol nimeti ve rahmeti olmasaydı; bir de Allah çok şefkatli ve merhametli olmasaydı!..

21. Ey iman edenler, şeytanın adımlarına uymayın! Her kim şeytanın adımlarına uyarsa, şunu bilsin ki o, çirkin ve kötü şeyler emreder. Allah'ın size karşı lütfu ve rahmeti olmasaydı, içinizden hiçbiri asla temize çıkamazdı; fakat Allah, dilediğini temize çıkarır. Allah, herşeyi işiten, herşeyi bilendir.

22. Bir de içinizden nimet ve varlık sahibi kişiler, yakınlarına, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vergisini vermekte kusur etmesinler, affetsinler, kusurlarına aldırmasınlar! Allah'ın sizi bağışlamasını arzu etmez misiniz? Allah, bağışlayandır, merhamet sahibidir.

23. Şüphe yok ki, namuslu, kötülükten habersiz mü'min kadınlara zina suçu atanlar, dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir ve onlara büyük bir azap vardır.

24. Dilleri, elleri ve ayaklarının yaptıklarına şahitlik edecekleri gün,

25. O gün Allah, onlara gerçek cezalarını tamamen verecek ve onlar, Allah'ın apaçık Hak olduğunu bileceklerdir.

26. Kötü kadınlar kötü erkeklere, kötü erkekler kötü kadınlara; namuslu kadınlar namuslu erkeklere, namuslu erkekler namuslu kadınlara yaraşır. Bunlar, (namuslular) onların dediklerinden çok uzaktırlar. Kendilerine bir bağışlanma ve değerli bir rızık vardır.

27. Ey iman edenler, kendi odalarınızda (evlerinizden) başka evlere, sahiplerinden izin almadan ve onlara selam vermeden girmeyin! Bu, sizin için daha hayırlıdır. Ola ki, düşünürsünüz.

28. Eğer orada bir kimse bulamazsanız, size izin verilmedikçe içeri girmeyin ve eğer size "Dönün." denilirse dönün; o sizin için daha temizdir. Allah, bütün yaptıklarınızı bilir.

29. Meskun olmayan ve içinde bir yararlanma selahiyetiniz olan odalara (evlere) girmenizde size bir sakınca yoktur. Allah, açıkladıklarınızı da bilir, gizlediklerinizi de.

30. Mü'min erkeklere söyle, gözlerini sakınsınlar ve ırzlarını (apışlarını) korusunlar. Bu, onlar için daha temizdir. Muhakkak Allah, bütün yaptıklarından haberdardır.

31. Mü'min kadınlara da söyle, gözlerini sakınsınlar, ırzlarını korusunlar: görünmesi zaruri olanların dışında zinetlerini açmasınlar ve baş örtülerini yakalarının üzerine vursunlar; zinetlerini, kocalarından veya babalarından yahut kayın babalarından yahut oğullarından yahut üvey oğullarından yahut kardeşlerinden yahut kardeş oğullarından yahut kız kardeş oğullarından yahut kendi kadınlarından yahut sahibi bulundukları cariyelerden veya uyuntu (şehvetten yoksun) erkek hizmetçilerden veya henüz kadınların şehvet uyarıcı taraflarından habersiz çocuklardan başkasına göstermesinler; gizledikleri zinetleri bilinsin diye ayaklarını da vurmasınlar. Ey mü'minler, hepiniz Allah'a tevbe edin ki, mutluluğu bulabilesiniz.

32. Bir de sizden olan dulları ve kölelerinizden, cariyelerinizden doğru gidenleri evlendirin. Eğer yoksul iseler, Allah onlara fazlından zenginlik verir. Allah, nimeti bol olan, herşeyi bilendir.

33. Evlenme imkanı bulamayanlar, Allah kendilerini lütfundan zenginleştirinceye kadar iffetli kalmaya çalışsınlar, sahibi bulunduğunuz köle ve cariyelerden , kendi bedellerini ödeyip azad edilmek için anlaşma yapmak isteyenlerle, eğer kendilerinde bir hayır biliyorsanız, hemen yazılı anlaşma yapın ve Allah'ın size verdiği maldan onlara verin. Dünya hayatının geçici varlığını kazanacaksınız diye, sakın namuslu kalmayı dileyen cariyelerinizi fuhuşa zorlamayın. Her kim de onları fuhuşa zorlarsa, şüphesiz ki Allah, onların zorla bu işe sürüklenmesinden sonra, onları bağışlar, merhamet eder.

34. Andolsun ki, size açıklayıcı ayetler, sizden önce geçenkilerinki kabilinden bir örnek ve takva sahipleri için bir öğüt indirdik.

35. Allah göklerin ve yerin nurudur. O'nun nuru içinde bir kandil bulunan bir oyma hücre misalidir. Kandil, bir sırça içindedir. Bu sırça

sanki inciden bir yıldızdır; ne doğuya, ne de batıya nisbet edilen mübarek bir zeytin ağacından tutuşturulur. Onun yağı hemen hemen ateş dokunmasa bile ışık verir; nur üstüne nur! Allah, dilediğini kendi nuruna yönettir ve insanlara birçok misaller verir. Allah, herşeyi bilendir.

36. O evlerdeki, Allah onların yüceltilmesine ve kendi adının içlerinde anılmasına izin vermiştir. Onlarda sabah ve akşam üstleri O'nu tesbih ederler.

37. Nice erler ki, ne ticaret, ne de alışveriş kendilerini Allah'ı anmaktan, namaz kılmaktan ve zekat vermekten alıkoymaz; onlar, kalplerin ve gözlerin kıvranacağı günden korkarlar.

38. Çünkü Allah, kendilerini yaptıkları işlerin en güzeli ile mükafatlandıracak, onlara lütfundan daha fazlasını da bahşedecektir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.

39. Küfredenlerin yaptıkları ise, engin bir çöldeki serap gibidir. Susayan onu bir su sanır. Nihayet yanına vardığı zaman onu birşey bulmaz da yanında vicdanı Allah'ı bulur ve O da onun hesabını tamamıyla görür. Allah, hesabı çok süratli olandır.

40. Ya da (küfredenlerin yaptıkları) derin bir denizdeki karanlıklar gibidir ki, onu bir dalga bürümüştür; üstünde bir dalga, onun üstünde de bir bulut bulunmaktadır;kısacası üstüste yığılmış karanlıklar. Elini çıkardığı zaman, onu görme ihtimali bile yoktur. Allah, her kime bir aydınlık vermediyse. artık onun için hiçbir aydınlık yoktur.

41. Baksana gerçekten Allah, o göklerdeki ve yerdeki kimseler, diziler halinde kanat çırpıp süzülen kuşlar hep O'nun için tesbih ediyorlar. Hepsi gerçekten duasını ve tesbihini bilmiştir. Allah da onların bütün yaptıklarını biliyor.

42. Bütün o göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; hem bütün gidiş O'nadır.

43. Baksana şu gerçeğe, Allah bir bulut sevk ediyor, sonra onun açıklığını birleştiriyor, sonra onu yoğunlaştırıyor da sen onun içinden yağmurun çıktığını görüyorsun. Bir de gökten, ondaki dağlardan bir dolu yağdırıyor ve onu dilediğine isabet ettiriyor, dilediğinden uzaklaştırıyor. Şimşeğinin parıltısı da neredeyse gözleri alıverecek.

44. Allah gece ile gündüzü ardarda çeviriyor. Şüphe yok ki, bunlarda gözü olanlar için kesin bir ibret vardır.

45. Allah her hayvanı bir sudan yarattı. öyle iken kimi karnı üzerinde yürür, kimi iki ayak üstünde yürür, kimi de dört ayak üstünde yürür. Allah, dilediğini yaratır. Şüphesiz ki Allah, her şeye gücü yetendir.

46. Andolsun ki, gerçekten açıklayıcı ayetler indirdik. Allah, dilediğini doğru bir caddeye iletir.

47. Bir de: "Allah'a ve peygamberine inandık ve itaat ettik." diyorlar. Sonra onlardan bir kısmı bunun arkasından yan çiziyorlar. Onlar mü'min değillerdir.

48. Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıklarında bir de bakarsın bunlardan bir kısmı çekiniyorlar.

49. Eğer hak kendilerinden yana ise, baş eğerek ona gelirler.

50. Kalplerinde bir hastalık mı var, yoksa Allah ve Resulünün kendilerine haksızlık edeceğinden kuşkulandılar, ya da korktular mı? Hayır, kendileri asıl zalimlerdir.

51. Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıkları zaman mü'minlerin sözü ancak: "İşittik ve itaat ettik." demeleridir. İşte bunlar, kurtuluş bulacak olanlardır.

52. Kim Allah'a ve Resulüne itaat eder, Allah'tan korkar ve O'na sığınırsa, işte murada erecek olanlar bunlardır.

53. Ötekiler (münafıklar), kendilerine emrettiğin takdirde hemen tereddüt etmeden çıkıp gideceklermiş diye, Allah'a en kuvvetli yeminleri ile yemin ettiler. De ki: "Yemin etmeyin! Sizin ki bilinen bir itaattir! Allah, kesinlikle bütün yaptıklarınız ve yapacaklarınızdan haberdardır.

54. De ki: "Allah'a itaat edin, peygambere itaat edin!" Eğer yine dinlemezseniz artık onun yükümlülüğü, kendisine yükletilen görevi yapmak, sizin üstünüze düşen de size yükletilen görevleri yerine getirmektir. Eğer ona itaat ederseniz doğru yola erersiniz. Peygamberin görevi ise yalnızca açık bir tebliğdir.

55. Allah sizden iman edip güzel işler yapanlara, kendilerinden öncekileri yaptığı gibi onları da muhakkak yeryüzünün hükümranları yapacağına, onlara kendiler çin hoş gördüğü dinlerini kuvvetle icra etme gücü vereceğine, kesinlikle onları korkularının arkasından güvenceye erdireceğine dair, yeminle söz verdi. Onlar, hakkımda hiçbir şeyi ortak koşmayarak yalnızca Bana ibadet edeceklerdir. Artık bundan sonra kim nankörlük ederse, onlar fasıkların ta kendileridir!

56. Bir de namazı kılın, zekatı verin ve peygambere itaat edin ki rahmete erdirilesiniz.

57. Sakın o küfredenlerin yeryüzünde aciz bırakabilecekrini sanma! Onların varacakları yer ateştir! Şüphesiz o, pek kötü bir gidiştir!

58. Ey iman edenler, sahibi olduğunuz köleleriniz ve henüz erginlik çağına girmemiş olan çocuklarınız,(odanıza girmek için) sizden üç vakitte izin istesinler; sabah namazından önce, öğle sıcağında elbisenizi çıkardığınız sırada ve yatsı namazından sonra. Bunlar, sizin için üç eksikli (açık bulunabileceğiniz) vakittir. Bunların dışında ne size, ne de onlara bir günah yoktur; çevrenizde dolaşırlar, birbirinizle iç içesinizdir. İşte böyle, Allah size ayetlerini açıklıyor. Allah , herşeyi bilendir, hikmet sahibidir.

59. Sizden olan çocuklar da erginlik çağına girince kendilerinden öncekilerin izin istediği gibi, izin istesinler. İşte böyle Allah size ayetlerini açıklıyor. Allah herşeyi bilendir, hikmet sahibidir.

60. Nikah ümidi kalmayan oturmuş kadınların, bir zinet ile gösterişe çıkmamaları şartıyla çarşaflarını bırakmalarında kendilerine bir günah yoktur; ancak iffet adabınca sakınmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah işitendir, herşeyi bitendir.

61. Köre sakınca yoktur, topala sakınca yoktur, hastaya sakınca yoktur; size de kendi evlerinizden veya babalarınızın evlerinden veya analarınızın evlerinden veya erkek kardeşlerinizin evlerinden veya kız kardeşlerinizin evlerinden veya amcalarınızın evlerinden veya halalarınızın evlerinden veya dayılarınızın evlerinden veya teyzelerinizin evlerinden yahut anahtarlarına sahip olduğunuz evden veya dostunuzun evinden yemenizde bir sakınca yoktur. Gerek topluca,

gerekse ayı ayrı yemenizde de bir sakınca yoktur. halde evlere girdiğiniz zaman Allah'tan mübarek, hoş bir sağlık dileği olmak üzere birbirinize selam verin! İşte böyle, Allah size ayetlerini açıklıyor, akıl erdiresiniz diye.

62. Mü'minler, ancak Allah'a ve peygamberine iman etmişlerdir. Toplu bir iş için yanında bulundukları zaman, ondan izin almadan ayrılıp gitmezler: Gerçekte senden izin isteyenler, Allah'a ve Resulüne inananlardır. Bunun için, bazı işleri sebebiyle senden izin istediklerinde, onlardan dilediğine izin ver ve Allah'tan bağışlanmalarını dile! Şüphe yok ki, Allah çok bağışlayıcıdır, merhamet sahibidir.

63. Peygamberin size yaptığı çağrıyı, birbirinize yaptığınız çağrı gibi değerlendirmeyin! İçinizden birbirini siper ederek sıvışıp sıvışıp gidenleri Allah mutlaka biliyor. Artık onun emrine aykırı davrananlar, başlarına bir fitnenin veya acı bir azabın gelmesinden çekinsinler!

64. Uyanın, göklerde ve yerde ne varsa hep Allah'ındır. O, sizin bulunduğunuz durumu mutlaka bilir. Hele O'na döndürülecekleri günde ne yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah herşeyi hakkıyla bilendir.

SURA 25. FURKAN SURESI

Bismillahirrahmanirrrahim

1. Furkan'ı alemlere bir uyarıcı olsun diye, kuluna indiren (Allah) ne yücedir!

2. O, göklerin ve yerin hakimiyeti kendisinin olandır, hiçbir oğul edinmemiştir ve mülkünde hiçbir ortağı da yoktur; herşeyi yaratmış ve herbirini bir takdir ile belirleyip hepsinin mukadderatını hazırlamıştır.

3. Böyle iken O'ndan başka bir takım tanrılar edindiler ki, hiçbir şey yaratamazlar, bilakis kendileri yaratılıp duruyorlar; kendilerine ne bir zarar, ne de bir yarar verme gücüne sahiptirler; ne öldürmeye, ne de öldükten sonra diriltmeye güçleri yeter.

4. Küfredenler: "Bu yalnızca onun uydurduğu bir iftiradır. ona başka bir topluluk da yardım da bulunmuştur bu hususta." dediler. Bunlar, gerçekten haksızlık ve iftiraya saptılar.

5. Yine dediler ki: "Bu eskilerin masallarıdır, onları yazdırtmış da akşam sabah onlar kendisine okunuyor."

6. De ki: "Onu göklerdeki ve yerdeki sırrı bilen indirdi. Gerçekten O, çok bağışlayandır, merhamet edendir."

7. Bir de: "Bu nasıl peygamberdir ki, yemek yiyor ve çarşılarda dolaşıyor? Ona bir melek indirilip de beraberinde bir yaver, bir savulcu olsa ya?

8. Veya ona bir hazine bırakılsa ya da onun güzel bir bahçesi olsa da ondan yese ya!" dediler. Yine o zalimler: "Siz, yalnız büyülenmiş bir adama tabi oluyorsunuz!" dediler.

9. Bak, senin hakkında ne kıyaslar, ne temsiller yaptılar da çıkmaza saptılar, artık hiçbir yol bulamazlar.

10. Öyle yücedir O ki, dilerse sana ondan daha hayırlısını verir; altından ırmaklar akan cennetler verir ve sana köşkler de yapar!

11. Fakat onlar kıyameti yalanladılar ve Biz de o kıyamete yalan diyenlere çılgın bir ateş hazırladık.

12. O ateş onları uzak bir yerden gördüğü zaman, ona özgü bir hışımlanma ve uğultu duyarlar.

13. Ve çatılıp çatılıp onun dar bir yerine atıldıkları zaman, orada "yetiş ey helak (bizi kurtar)" diye helake haykırırlar!

14. Bugün bir helaka haykırmayın, çok helaka haykırın!

15. De ki: "O mu daha hayırlı, yoksa takva sahiplerine va'dolunan sonsuzluk cenneti mi? O, kendilerine bir mükafat ve varacakları yer olarak hazırlanmıştır.

16. Onlara orada bütün istedikleri vardır, hem de orada sonsuza dek kalacaklardır. Bu, Rabbinin üzerinde yerine getirilmesi istenecek bir vaaddir.

17. Hele onları ve Allah' tan başka taptıkları şeyleri bir araya toplayıp: "Siz mi saptırdınız kullarımı, yoksa kendileri mi yoldan saptılar?" diyeceği gün,

18. onlar: "Seni tenzih ederiz, Senden başka dostlar edinmemiz bize yakışmazdı; fakat Sen, onları ve atalarını zevke daldırdın ki, zikri (ni) unuttular ve helaka giden bir topluluk oldular!" diyeceklerdir.

19. Demek ki, sizi sözünüzde yalancı çıkarmışlardır. Artık ne azabı savmaya, ne de bir yardıma çare bulamayacaksınız ve içinizden her kim zulmederse ona büyük bir azap tattıracağız!

20. Biz, senden önce de peygamberleri başka türlü göndermedik, kuşkusuz onlar da yemek yiyorlar ve çarşılarda yürüyorlardı. Bir de kiminizi kiminize bir imtihan aracı yaptık ki, bakalım sabredecek misiniz? Rabbin, herşeyi hakkıyla görendir.

21. Bununla beraber karşımıza çıkacaklarını ümit etmeyenter: "O melekler üzerimize indirilse yahut Rabbimizi görsek ya." dediler. Andolsun ki, onlar kendilerini büyük gördüler, büyük azgınlık ettiler.

22. Melekleri görecekleri gün, suçlulara o günde hiçbir sevinç haberi yoktur. Ve "Yasak yasak !"diyeceklerdir.

23. Varmışız onların yaptığı her işi, etrafa saçılmış zerrelere çevirmişizdir.

24. O gün cennetliklerin kaldıkları yer çok iyi, dinlendikleri yer pek güzeldir.

25. Göğün bulutlar ile yarılacağı meleklerin de bölük bölük indirildiği gün;

26. hükümranlık o gün, elbette Rahman'ındır; kafirler için ise çok zorluklu bir gün olur.

28. O gün zalim kimse ellerini ısıracak ve şöyle diyecek: "Eyvah! Keşke peygamberin maiyyetinde bir yol tutsaydım!

28. Eyvah! Keşke falancayı dost edinmeseydin!

29. Bana geldikten sonra Kur'an, vallahi o beni saptırdı." Öyle ya şeytan insanı yapayalnız, yardımsız bırakır.

30. Peygamber de dedi ki: "Ey Rabbim, kavmim bu Kur'an'ı bir kenara itip bıraktılar"

31. Ve işte Biz böyle her peygamber için suçlulardan bir düşman yapmışızdır. Fakat yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

32. Yine o inkar edenler dediler ki: "O Kur'an ona hep birden indirilseydi yal" Biz onu kalbine iyi yerleştirmek için böyle indirdik ve onu mükemmel bir okuyuşla ağır ağır okuduk.

33. Hem onlar sana karşı herhangi bir mesel ile gelmezler ki, Biz sana (ona karşılık) gerçeği ve en güzel yorumu getirmiş olmayalım.

34. O yüzleri üstü cehenneme toplanacaklar, yerleri en kötü, yolları en sapık olanlardır.

35. Andolsun ki, Musa'ya Kitab'ı verdik, kardeşi Harun'u da yardımcısı yaptık.

36. "Haydi ayetlerimizi yalan diyen o kavme gidin!" dedik; sonunda o kavmi yerle bir ederek helak ettik.

37. Nuh kavmini de, peygamberleri inkar ettiklerinde, suda boğduk ve kendilerini insanlara bir ibret yaptık. Zalimlere de acı bir azap hazırladık.

38. Ad'ı, Semüd'u Ress halkını ve bunlar arasında (gelip geçen) birçok nesilleri de (helak ettik).

39. Ki onların her birine öğüt olarak örnekler vermiştik; (sonunda) her birini mahv ve perişan ettik de ettik.

40. Andolsun ki, o afet yağmuruna tutulan memlekete de vardılar. Artık onu da görüyor değiller mi? Doğrusu yeniden dirilmeyi ümit etmiyorlar,uyanmak istemiyorlardı.

41. Seni gördükleri zaman da, sadece alaya alıyorlar: "Bu mu Allah'ın peygamber olarak gönderdiği?" diyorlar.

42. "Sahi be! Az kalsın bizi tanrılarımızdan saptıracaktı, onlara tapmakta direnmemiş olsaydık!" diyorlar. Fakat ileride azabı görecekleri gün kimin yolunun daha sapık olduğunu bilecekler.

43. Gördün mü o tanrısını canının istediği edineni? Artık ona sen mi vekil olacaksın?

44. Yoksa sen onların çoğunun işittiklerini veya kavradıklarını mı sanıyorsun? Onlar sırf hayvan gibi, hatta gidişçe daha sapkındırlar.

45. Rabbinin gölgeyi nasıl uzatmakta olduğunu görmedin mi? Dileseydi elbette onu hareketsiz de kılardı. Sonra Biz güneşi ona nasıl delil kılmışız?

46. Sonra da tutup onu azar azar nasıl kendimize almaktayız.

47. Size geceyi geygi (örtü), uykuyu dinlenme, gündüzü de yeni bir hayat kılan O'dur.

48. Yine O, rüzgarları rahmetinin önünde müjdeci olarak göndermekte ve Biz, gökten tertemiz bir su indirmekteyiz ki,

49. bununla ölü bir beldeyi diriltelim ve yarattığımız nice hayvan sürülerini ve bir çok insan kümelerini sulayalım.

50. Andolsun ki onu aralarında, düşünsünler ve ibret alsınlar diye evirip çevirmekteyiz. Yine de insanların çoğu dayatmakta ve nankörlükten başkasına yanaşmamaktadır.

51. Dileseydik elbette her köye bir uyarıcı gönderirdik.

52. Madem ki, yalnız seni gönderdik. O halde kafirlere uyma ve bununla (Kur'an ile) onlara cihad et, büyük cihad!

53. İki denizi birbirine salıveren O'dur. Şu tatlı, yürek tazeler, şu da tuzlu, çorak; aralarına da bir berzah (dil) ve bir hicri mehcür (kıstak) koymuştur.

54. Sudan bir insan yaratıp da ona bir soy ve hısımlık getiren O'dur. Rabbimin her şeye gücü yeter.

55. Böyle iken onlar Allah'ı bırakıp kendilerine ne fayda, ne zarar veremeyecek şeylere tapıyorlar; kafir ise Rabbine karşı uğraşıp duruyor.

56. Halbuki seni ancak bir müjdeci ve uyancı olarak gönderdik

57. De ki: "Ben, buna karşı sizden bir ücret değil, ancak Rabbine doğru bir yol tutmak isteyen kimseler (olmanızı) istiyorum."

58. Sen ölmeyecek olan diriye güven de O'nu hamd ile tesbih et! Kullarının günahlarına O'nun haberdar olması yeter.

59. O ki, gökleri, yeri ve aralarındakileri altı günde yarattı; sonra Arş üzerine hükümranlığını kurdu; O Rahmandır; hadi ne dileyeceksen O herşeyi bilenden dile!

60. Ama onlara "Rahma'na secde edin!" denildiği zaman, "Rahman da neymiş?" Bize emrediyorsun diye secde mi ederiz?" dediler; ve bu daha ziyade vahşetlerini artırdı.

61. Ne kutlu, ne yücedir, O ki gökte burçlar yaptı, içlerinde bir kandil, bir de nurlu bir ay astı!

62. Yine O, düşünmek veya şükretmek isteyenler için gece ile gündüzü birbiri ardınca getirdi.

63. Ve Rahman'ın kullan: O kimseler ki, yeryüzünde tevazu ile yürürler ve cahiller kendilerine laf attıkları zaman "Selametle!" derler;

64. ve onlar ki, Rablerine secdeler, kıyamlar ederek yatarlar.

65. Ve onlar ki: "Ey Rabbimiz, cehennem azabını bizden sav(uştur)! Gerçekten onun azabı defedilemez bir beladır.

66. Gerçekten o ne kötü durulacak bir yer; ne kötü bir ikametgah!" derler.

67. Ve onlar ki, harcadıkları vakit israf etmezler, pintilik de yapmazlar; ikisi arasında dengeli giderler.

68. Ve onlar ki, Allah ile beraber başka bir tanrıya dua etmezler; Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina da etmezler; kim bunları yaparsa ağır bir cezaya çarpılır.

69. Kıyamet günO azabı katlanır ve orada ebediyyen hor ve hakir olarak kalır;

70. ancak tevbe ve iman edip, iyi amel işleyenler başka; çünkü bunların kötülüklerini Allah iyiliklere çevirir. Ve Allah çok bağışlayan ve merhamet edendir.

71. Ve her kim tevbe edip iyi davranışta bulunursa, muhakkak o tevbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

72. Ve onlar ki, yalana şahitlik etmezler, anlamsız, boş bir şeye rastladıkları zaman vakar içinde geçer (gider)ter.

73. Ve onlar ki Rablerinin ayetleri hatırlatılınca, kör ve sağır üstüne yıkılıp yatmazlar.

74. Ve onlar ki: "Ey Rabbimiz, lütfunla bizlere eşlerimizden, çocuklarımızdan göz aydınlıkları ihsan buyur ve bizi takva sahiplerine önder kıl!" derler.

75. İşte hep bunlar, sabretmelerine karşılık cennetin en yüksek makamı ile mükafatlandırılacaklar; orada sağlık ve selam ile karşılanacaklar.

76. Orada ebedi kalacaklar; ne güzel durulacak bir yer, ne güzel bir makam!

77. De ki: "Duanız olmasa Rabbim size ne kıymet verir?" Demek ki, yalanladılar! O halde yarın ceza (yakalarına) yapışacak!

SURA 26. SUARA SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ta, Sin, Mim.

2. Bunlar sana o apaçık Kitab'ın ayetleridir!

3. Onlar iman etmeyecekler diye, neredeyse sen kendine kıyacaksın.

4. Dilersek üzerlerine gökten bir ayet (mucize) indiriveririz de ona boyunları eğile kalır.

5. Bununla beraber Rahman'dan kendilerine yeni bir öğüt gelmiyor ki, ondan yüz çevirmiş olmasınlar.

6. Evet, yalanlamaktalar; fakat onlara alay edip durdukları şeyin dehşet veren haberleri gelecektir.

7. Yeryüzüne bir bakmadılar mı? Biz onda her güzel çiftten nice bitkiler bitirmişiz.

8. Şüphesiz ki, bunda mutlak bir ibret vardır; ama çoğu iman etmedi.

9. Şüphesiz ki, Rabbin, gerçekten güçlü, çok merhametlidir.

10. Bir vakit Rabbin Musa'ya şöyle seslendi: "Git o zalim kavme!"

11. "Firavun kavmine, artık sakınmayacaklar mı!"

12. (Musa) dedi ki:"Ya Rab, doğrusu korkarım ki, beni yalanlarlar;

13. ve göğsüm daralır, dilim açılmaz, onun için Harun'a da peygamberlik ver!

14. Bir de onlara karşı suçluyum; ondan dolayı beni öldürürler diye korkarım.

15. (Allah) "Hayır" (endişe etme), "haydi ikiniz ayetlerimizle gidin; muhakkak Biz sizinle beraberiz (olup bitenleri) dinliyoruz,

16. haydin Firavun'a varın da deyin ki: "İnan ki biz alemlerin Rabbinin elçisiyiz;

17. İsrail oğullarını bizimle beraber salıver."

18. (Firavun) dedi ki: "A! Biz seni çocukken bizde büyütmedik mi? ömrünün bir çok yıllarını aramızda geçirdin;

19. hem de o yaptığın (kötü) işi yaptın; o halde sen o nankör kafirlerdensin!"

20. (Musa) dedi ki: "O işi o zaman yaptım, şaşkınlardandım.

21. Sizden korkunca da aranızdan kaçtım; derken Rabbim bana hüküm lütfetti ve beni peygamberlerden kıldı.

22. O başıma kaktığın nimet de İsrail oğullarını kul köle edinmiş olmandır!"

23. Firavun: "Alemlerin Rabbi de ne demek?" dedi.

24. (Musa): "O, göklerin, yerin ve ikisi arasındaki herşeyin Rabbidir; eğer gerçeği kesin olarak görüyorsanız."dedi.

25. (Firavun) etrafındakilere: "Dinlemez misiniz?" dedi.

26. (Musa): "O, sizin Rabbiniz ve daha önceki atalarınızın Rabbidir dedi.

27. (Firavun): "Size gönderilen elçiniz mutlaka delidir." dedi.

28. (Musa): "O, doğunun, batının ve bunların arasındaki herşeyin Rabbidir, eğer düşünüyorsanız." dedi.

29. (Firavun): "Andolsun ki, eğer benden başkasını tanrı edinirsen, seni kesinlikle zindana kapatılmışlardan ederim?" dedi.

30. (Musa Firavun'a): "Sana apaçık bir şey (delil) getirdimse de mi?" dedi.

31. (Firavun): "Haydi onu getir bakayım, doğrulardan isen" dedi.

32. Bunun üzerine (Musa) asasını bırakıverdi; apaçık bir ejderha oluverdi;

33. bir de elini (koynundan) çekti çıkardı, o da bakanlara bembeyaz oluverdi.

34. (Firavun) etrafındaki topluluğa: "Bu gerçekten bilgiç bir sihirbaz!

35. Sizi sihriyle yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Şimdi ne buyurursunuz?" dedi.

36. Dediler ki: "Bunu ve kardeşini alıkoy! Şehirlere de toplayıcılar gönder;

37. bütün bilgiç sihirbazları getirsinler!"

38. Böylece tesbit edilen bir günün belli bir vaktinde sihirbazlar toplandılar

33. ve halka: "Siz de toplanır mısınız?" denildi.

40. "şayet üstün gelirlerse, herhalde bizler sihirbazlara uyacağız." dediler.

41. Sihirbazlar Firavun'a geldiklerinde: "Şayet biz galip gelirsek, bize muhakkak bir mükafat vardır değil mi?" dediler.

42. (Firavun): "Evet, hem siz o vakit benim en yakınlarımdan olacaksınız." dedi.

43. Musa onlara: "Siz ne atacaksanız atın!" dedi.

44. Hemen iplerini ve sopalarını ortaya attılar ve: "Firavun'un yüceliği hakkı için şüphesiz biz üstün geleceğiz." dediler.

45. Musa da asasını (yere) koyuverdi, bir de ne görsünler, onlar her ne dolap çeviriyorlarsa (bütün uydurduklarını) yutuyor.

46. Derhal sihirbazlar secdeye kapandılar;

47. "İman ettik alemlerin Rabbine;

48. Musa ve Harun'un Rabbine!" dediler.

49. (Firavun) dedi ki: "Ben size izin vermeden O'na iman ettiniz! Anlaşıldı ki, o size sihri öğreten büyüğünüzmüş! O halde kesinlikle yakında anlayacaksınız;çaresiz ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, hepinizi muhakkak çarmıha gerdireceğim!"

50. (Büyücüler) dediler ki: "Zararı yok, mutlaka biz Rabbimize döneceğiz.

51. Herhalde biz mü'minlerin ilki olduğumuzdan dolayı Rabbimizin bize mağfiret buyuracağını ümit ederiz.

52. Musa'ya şunu vahyettik: "Kullarımı geceleyin yürüt (yola çıkar); çünkü takip edileceksiniz."

53. Firavun da şehilere asker toplayıcılar gönderdi;

54. "Bunlar, şüphe yok ki küçük ve önemsiz bir topluluktarlar;

55. fakat hakkımızda çok kin ve nefret besliyorlar;

56. biz ise uyanık ve tedbirli topluluk bulunuyoruz." diyordu.

57. Böylece Biz onları bahçelerden, pınarlardan,

58. hazinelerden ve güzel makamlardan çıkardık.

59. ve onlan İsrail oğullarına miras kıldık.

60. Derken (Firavun ve askerleri) güneş doğmuştu ki, arkalarına düştüler.

61. İki topluluk birbirini görünce, Musa'nın arkadaşları: "Yakalandık" dediler.

62. (Musa): "Hayır! asla! Rabbim muhakkak benimledir, bana yolunu gösterecektir" dedi.

63. Bunun üzerine Musa'ya: "Vur asan ile denize." diye vahyettik; vurunca bir infilak etti, her bölük koca birdağ oluverdi,

64. ötekileri de buraya yanaştırmıştık.

65. Musa'yı ve beraberindekileri tamamen kurtardık,

66. sonra da ötekileri boğduk.

67. Şüphesiz bunda gerçekten bir ibret vardır; fakat çokları inanmadı.

68. Ve şüphesiz ki Rabbin çok güçlü ve çok merhametlidir.

69. Onlara İbrahim'in kıssasını da oku!

70. O bir vakit babasına ve kavmine: "Siz neye tapıyorsunuz?" dedi.

71. "Bir takım putlara taparız da, onlar sayesinde toplanırız." dediler.

72. (İbrahim) dedi. Dua ettiğiniz vakit onlar işitirler mi;

73. veya size bir fayda yahut bir zarar verirler mi?"

74. "Hayır, biz atalarımızı böyle yaparken bulduk." dediler.

75. 76. (İbrahim) dedi ki: "Siz ve sizden önceki atalarınızın neye taptıklarını şimdi gördünüz?

77. Onların hepsi benim düşmanımdır; alemlerin Rabbi hariç;

78. O ki, beni yarattı, sonra da bana o doğru yolu gösterir;

79. O ki, beni yedirir, içirir.

80. Hastalandığım zaman O bana şifa verir.

81. O ki, beni öldürür, sonra beni yine diriltir.

82. Ve O ki, ceza gününde günahlarımı bağışlamasını ümit ederim.

83. Ya Rab, bana bir hüküm ver ve beni iyiler zümresine kat!"

84. "Ve bana gelecekler içinde güzel bir nam tahsis eyle!

85. Ve beni Naim cennetinin varislerinden eyle!

86. Babamı da bağışla; çünkü o yanlış gidenlerdendir.

87. Yaratıkların diriltilecekleri gün, beni utandırma,

88. O gün ki, ne mal fayda verir, ne oğullar!

89. Ancak Allah'a temiz bir kalp ile varan başka!"

90. Cennet takva sahiplerine yaklaştırılmıştır.

91. Azgınlar için de cehennem hortlatılmıştır.

92. Ve bunlara: "Hani nerede o taptıklarınız,

93. Allah'tan başka; nasıl size yardım ediyorlar mı veya kendilerini kurtarıyorlar mı?" denilmekte.

94. Ve arkasından hep onlar ve azgınlar o cehennemin içine fırlatılmaktadırlar.

95. Ve bütün o iblis orduları.

96. onun içinde birbirleriyle çekişirlerken şöyle demektedirler:

97. "Vallahi biz, doğrusu açık bir sapıklık içindeymişiz.

98. Çünkü sizi alemlerin Rabbi seviyesinde tutuyorduk.

99. Ve bizi hep o suçlular şaşırmıştı.

100. Bak şimdi bizim için ne şefaatçiler var,

101. ne de sadık bir dost!

102. Bari bizim için geriye (dünyaya) dönme imkanı olsaydı da, mü'minlerden olsaydık."

103. Şüphesiz bunda mutlaka alınacak bir ders vardır;öyle iken çoğu inanmadı.

104. Ve şüphesiz ki, Rabbin çok güçlü ve çok merhametlidir.

105. Nuh kavmi, gönderilen peygamberleri yalanladı,

106. kardeşleri Nuh onlara şöyle dediği vakit:"Siz Allah' tan korkmaz mısınız?

107. Haberiniz olsun ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.

108. Gelin Allah'tan korkun, bana itaat edin!

109. Buna karşı ben sizden bir ücret de istemiyorum. Benim mükafatım ancak alemlerin Rabbine aittir.

110. Gelin Allah'tan korkun, bana itaat edin!"

111. "A! Senin ardına hep o reziller düşmüşken, biz sana hiç inanır mıyız?" dediler.

112. (Nuh) "Benim onları ne yaptıklarına dair ne bilgim olabilir?

113. Sizin şuurunuz olsa onların hesabının ancak Rabbime ait olduğunu bilirdiniz.

114. Hem ben iman edenleri kovmaya me'mur değilim.

115. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım." dedi.

116. Dediler ki: "Ey Nuh, eğer vazgeçmezsen, kesinlikle taşlanmışlardan olacaksın!"

117. (Nuh): "Ey Rabbim, anlaşıldı ki, kavmim beni yalanladılar.

118. Artık benimle onların arasını nasıl ayırt edeceksen et de,beni ve beraberimdeki müminleri kurtar!" dedi.

119. Bunun üzerine Biz de onu ve beraberindekileri, o dolu gemide taşıyarak kurtardık.

120. Sonra da arkasında kalanları boğuverdik.

121. Şüphesiz bunda mutlak bir ibret vardır; öyle iken çoğu iman etmedi.

122. Ve şüphesiz ki Rabbin, çok güçlü, çok merhametlidir.

123. Ad (kavmi de) gönderilen peygamberleri yalanladı.

124. Kardeşleri Hud o zaman onlara şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?

125. Haberiniz olsun ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.

126. Gelin Allah'tan korkun ve bana itaat edin!

127. Buna karşı ben sizden bir ücret de istemiyorum. Benim mükafatım ancak alemlerin Rabbine aittir.

128. Siz her tepeye bir alamet bina edip eğlenir durur musunuz?

129. Ebedi kalacakmışsınız gibi bir takım sanayiler ediniyorsunuz.

130. Hem tuttuğunuz vakit, merhametsiz zorbalar gibi tutuyorsunuz.

131. Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

132. O Allah'tan korkun ki, size o bildiğiniz şeyleri verdi.

133. 134. Size davarlar, oğullar, cennet gibi bağlar, bahçeler, pınarlar verdi.

135. Cidden ben sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum."

136. Dediler ki: "Sen ha öğüt vermişsin, ha öğüt verenlerden olmamışsın, bizce birdir.

137. Bu sadece eskilerin adetidir

138. Biz azaba uğratılacak değiliz."

139. O'nu yalanladılar; Biz de kendilerini helak ediverdik. Şüphesiz bunda mutlak bir ibret vardır, ama çokları iman etmedi.

140. Ve şüphesiz ki Rabbin, gerçekten O, çok göçlü ve çok merhametlidir.

141. Semüd (kavmi) de gönderilen peygamberleri yalanladı.

142. Kardeşleri Salih o zaman onlara şöyle demişti : "Allah'tan korkmaz mısınız?

143. Haberiniz olsun ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.

144. Gelin Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

145. Buna karşı ben sizden bir ücret istemiyorum. Benim mükafatım ancak alemlerin Rabbine aittir.

146. Siz burada güven içinde bırakılacak mısınız:

147. cennetler, pınarlar,

148. salkımları sarkmış hurmalar, ekinler içinde?

149. Ki bir de dağlardan keyifli keyifli evler yontuyorsunuz?

150. Gel'" Allah'tan korkun da bana itaat edın.

151. İtaat etmeyin o kimselere

152. ki, yeryüzünü fesada verirler de ıslah etmezler."

153. Dediler: "Sen iyice büyülenmişlerden birisisin;

154. Sen de bizim gibi bir beşerden başka bir şey değilsin; haydi bir ayet (mucize) getir, eğer doğru konuşanlardan isen!"

155. (Salih): "İşte (o mucize) bir dişi deve; su hakkı bir (gün) ona, belli bir günün su hakkı da size;

156. sakın ona bir kötülükle ilişmeyin, yoksa sizi büyük bir günün azabı yakalar." dedi.

157. Derken onu vurdular, fakat pişman oldular;

158. çünkü kendilerini azap yakalayıverdi. Şüphesiz bunda (alıncak) bir ibret vardır; ama çoğu iman etmedi.

159. Ve şüphesiz Rabbin gerçekten, O, çok güçlü ve çok merhametlidir.

160. Lut kavmi de gönderilen peygamberleri yalanladı.

161. Kardeşleri Lut o zaman onlara şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?

162. Haberiniz olsun, ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.

163. Gelin Allah'tan korkunda bana itaat edin.

164. Buna karşı ben sizden bir ücret de istemiyorum. Benim mükafatım ancak alemlerin Rabbine aittir.

165. 166. Sizin için yarattığı eşleri bırakıyorsunuz da İnsanlar içinden erkeklere mi gidiyorsunuz? Doğrusu siz insanlıktan çıkmış bir kavimsiniz!

167. (Onlar): "Ey Lut, and içeriz ki (bu uyarılardan)

168. (Lut) dedi ki: "Doğrusu ben bu işinize kin güdenlerdenim.

169. Ey Rabbim, beni ve ailemi bunların yaptıklarının uğursuzluğundan kurtar!

170. Biz de onu ve ailesini tamamen kurtardık.

171. Ancak (geride) bir yaşlı kadın kaldı.

172. Sonra geride kalanların hepsini yerle bir ettik.

173. Ve üzerlerine öyle bir yağmur yağdırdık ki, ne kötü idi O uyarılanların yağmuru!

174. Şüphesiz bunda gerçekten bir ibret vardır.

175. Ve şüphesiz ki Allah'tan korkmaz mısınız?

178. Haberiniz olsun, ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.

179. Gelin Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

180. Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. Benim mükafatım alemlerin Rabbine aittir.

181. Ölçeği tam ölçün de hak yiyenlerden olmayın.

182. ve doğru terazi ile tartın!

183. Halkın eşyalarını değerinden düşürmeyin ve yeryüzünü ihtilalcilikle fesada vermeyin.

184. O sizi ve sizden önceki nesilleri yaratan Yaratıcıdan korkun!"

185. Dediler: "Sen muhakkak büyülenmişlerdensin.

186. Sen de bizim gibi bir beşerden başka nesin! Doğrusu biz seni muhakkak yalancılardan sanıyoruz.

187. Üzerimize gökten bir parça düşürüver, eğer doğru söyleyenlerden isen."

188. (Şuayb): "Rabbim yaptıklarınızı daha iyi bilir." dedi.

189. Hülasa onu yalanladılar, kendilerini de o gölge gününün azabı yakalayıverdi. ö cidden büyük bir günün azabı idi.

190. Şüphesiz bunda (alınacak) bir ibret vardır; ama çoğu iman etmedi.

191. Ve şüphesiz ki Rabbin, gerçekten O, çok güçlü ve çok merhametlidir.

192. Ve gerçekten bu (Kur'an) alemlerin Rabbinin indirmesidir.

193. Onu Ruhu'l. Emin (Cebrail) indirdi.

194. Senin kalbine ki uyarıcılardan olasın,

195. açık parlak bir Arapça ile.

196. O, şüphesiz öncekilerin kitaplarında da var.

197. Beni İsrail bilginlerinin onu bilmesi, onlar için bir delil değil mi?

198. Eğer onu Arapça bilmeyenlerin birine indirseydik de,

199. O onlara okusaydı, yine iman etmeyeceklerdi.

200. Biz onu suçluların kabine öyle sokmuşuzdur. 201. Onlar acı azabı görecekleri zamana kadar ona iman etmezler

202. o azap kendilerine ansızın hiç farkında olmadıkları bir anda gelecektir,

203. (O zaman) diyecekler: "Acaba bize bir mühlet verilir mi?"

204. Acaba azabımızın acele gelmesini mi istiyorlar?

205. Gördün ya, onlara senelerce zevk ettirsek,

206. Sonra kendilerine yapılan tehdit gelip çatsa,

207. o yaşatıldıkları zevkin kendilerine hiç faydası olmayacaktır.

208. Bununla birlikte Biz hangi memleketi helak ettikse, muhakkak onun uyarıcıları olmuştur.

209. (Onlara) ihtar edilmiştir ve Biz haksızlık etmiş değilizdir.

210. Ve bunu (Kur'an'ı) şeytanlar indirmedi;

211. bu onlara hem yaraşmaz, hem güçteri yetmez.

212. Onlar (vahyi) işitmekten kesinlikle mahrum edilmişlerdir.

213. Bundan dolayı sakın, Allah ile beraber başka bir tanrıya yalvarma ki azap edileceklerden olmayasın.

214. En yakın hısımlarını uyar.

215. Ve sana uyan müminlere kanadını indir.

216. Bunun üzerine sana isyan ederlerse: "Ben sizin yaptıklarınızdan uzağım." de.

217. Ve O göçlü ve merhametli olana güvenip dayan.

218. O ki, (namaza) kalktığın vakit seni görüyor

219. ve secde edenler arasında dolaşmanı da.

220. Çünkü, herşeyi işiten, herşeyi bilen O'dur.

221. Şeytanların kimin üzerine indiğini size haber vereyim mi?

222. Günaha kendini kaptırmış herbir sahtekar üzerine inerler.

223. Onlar (şeytanlara) kulak verirler ve çoğu da yalan söylerler.

224. Şairler (e gelince) bunların arkasına da çapkınlar, sapkınlar düşer.

225. Görmüyor musun, bunlar her vadide şaşkın şaşkın dolaşırlar.

226. Hem de yapmayacakları şeyleri söylerler.

227. Ancak iman edip iyi ameller işleyenler, Allah'ı çokça zikredenler ve kendilerine haksızlık edildikten sonra öclerini alanlar müstesna. O haksızlık edenler hangi inkılaba münkalib olacaklarını (hangi akibete yuvarlanacaklarını) yarın bilecekler.

SURA 27. NEML SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ta, Sin. Bunlar sana Kuran'ın ve apaçık bir kitabın ayetleridir,

2. birer hidayet ve müjde olmak üzare o mü'minlere

3. ki namazı dürüst kılarlar, zekatı verirler ve ahirete de kesin olarak inanırlar.

4. Ahirete inanmayanların yaptıklarını kendilerine süslü göstermişizdir de onlar ilerisini göremezler, kalpleri körelmiştir.

5. Onlar, o kimselerdir ki kendilerine azabın kötüsü vardır, ahirette en çok ziyana uğrayanlar da onlardır.

6. Ve gerçekten sen bu Kur'an'a bilgisinin nihayeti olmayan bir hikmet sahibi tarafından erdiriliyorsun.

7. Hani bir vakit Musa ailesine: "Gerçekten bir ateş(in varlığını) hissettim. Ya ondan size bir haber getireceğim, yahut bir yalın şule alıp geleceğim, gerek ki, bir ocak yakar ısınırsınız.

8. Ona vardığında şöyle seslenildi: "Haberin olsun, bu ateşteki kimse ve bunun çevresindekiler mübarek kılınmıştır; münezzehtir o alemlerin Rabbi Allah)

9. Ey Musa! gerçek şu, Benim o daima üstün ve hikmet sahibi olan Allah!

10. Ve bırak asanı! " Derken onu çevik bir yılan gibi çalkanıp kıvranır görünce, dönüp kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa, korkma; çünkü peygamberler benim huzurumda korkmaz."

11. Ancak kim haksızlık yapar, sonra da yaptığı kötülüğü iyiliğe çevirirse Ben onu da bağışlayıcıyım, merhamet edenim.

12 . Bir de elini koynuna sok; bembeyaz, kusursuz çıksın, Firavun ve kavmine dokuz mucizeden biri olarak. Çünkü onlar yoldan çıkmış bir toplum oldular.

13. Bu şekilde ayetlerimiz, hakikatı gözlerine sokarak onlara vardığı vakit: "Bu apaçık bir büyüdür!" dediler.

14. Ve vicdanları bunlar (ın doğruluğun) a kesin bir kanaat getirdiği halde sırf zulüm ve kendilerini büyük görme yüzünden onları inkar ettiler; fakat, bak o bozguncuların akibeti nasıl oldu!

15. Andolsun ki, Davut'a ve Süleyman'a bir ilim verdik. İkisi de: "Bizi mü'min kullarının bir çoğundan üstün kılan Allah'a hamdolsun." dediler.

16. Ve Süleyman Davud'un yerine geçip dedi ki: "Ey insanlar, bize kuş dili öğretildi ve bize herşeyden verildi. Şüphesiz ki bu apaçık bir lütufdur."

17. Cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları Süleyman'ın huzurunda toplandı. Bunların hepsi (Onun tarafından) sevk ve idare olunuyorlardı.

18. Hatta karınca deresi üzerine vardıklarında bir karınca şöyle dedi: "Ey karıncalar! Haydi, yuvalarınıza girin, Süleyman ve ordusu farketmeyerek sizi kırıp geçirmesin."

19. O da, onun bu sözünden dolayı gülercesine tebessüm etti ve: "Ey Rabbim, beni nefsime hakim kıl ki, bana ve anama. babama verdiğin nimetlere şükredeyim ve hoşnut olacağın iyi bir iş yapayım ve beni rahmetinle iyi kulların arasına sok!"dedi.

20. Bir de kuşları denetledi ve: "Bana ne oluyor, Hüdhüd'ü göremiyorum? Yoksa kayıplara mı karıştı?

21. Onu mutlaka ağır bir cezaya çarptırıldım veya boynunu keserim, ya da bana muhakkak mazeretim gösteren açık, kesin bir gerekçe getirir." dedi.

22. Derken bekledi, çok geçmeden (Hüdhüd) geldi ve: "Ben senin etraflıca bilmediğin bir şeyi öğrendim ve sana Sebe'den sağlam bir haber getirdim." dedi.

23. Çünkü ben, orada onlara hükümdarlık eden, kendisine herşey verilmiş, yüce bir tahtı olan bir kadın buldum.

24. Onu ve halkını, Allah'a değil, güneşe secde ediyorlar gördüm. Şeytan onlara yaptıklarını yaldızlamış ve bu şekilde kendilerini yoldan saptırmış da doğru gidemiyorlar.

25. Göklerde ve yerde gizli olan herşeyi ortaya aran ve sizin gizlediğiniz ve açığa vurduğunuz şeyleribilen Allah'a secde etmesinler diye.

26. Allah O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur. 0, yüce Arşın sahibidir.

27. (Süleyman) dedi ki: "Doğru mu söyledin, yoksa" yalancılardan mısın, bakacağız.

28. Şu mektubumu götür onlara bırak; sonra geri çekil de, ne sonuca varacaklarına bak!

29. Kadın dedi ki: "Ey ileri gelenler bana çok önemli ve saygıdeğer bir mektup bırakıldı.

30. Süleyman'dan; o Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla (başlamakta)dır.

31. Şöyle ki: " Bana karşı baş kaldırmayın ve müslümanlar olarak gelin bana!"

32. (Melike): "Ey ileri gelenler! Bu işimde bana bir fikir verin; sizin haberiniz olmadan ben hiçbir işi kestirip atmış değilim." dedi.

33. Dediler: "Biz güçlüyüz ve yiğit savaşçılarız; ama karar sana aittir. Ne emredeceğini düşün."

34. (Melike) dedi ki: "Doğrusu, hükümdarlar bir memlekete girdiler mi orayı perişan ederler ve halkının şerefli kişilerini zillete uğratırlar; evet böyle yaparlar.

35. Ben onlara hediye ile bir heyet göndereceğim de bakacağım elçiler ne ile dönecekler?"

36. Bunun üzerine gönderilen (elçi) Süleyman'a vardığı vakit (SüIeyman): "Siz bana mal ile yardım mı etmek istiyorsunuz? Bakın Allah'ın bana verdiği size verdiğinden daha iyidir. Hayır siz hediyenize güveniyorsunuz.

37. (Ey elçi) dön onlara (söyle): "VAllahi karşı gelemeyecekleri ordularla varırım da, oradan kendilerini perişanlıklar içinde hor ve hakir oldukları halde çıkarırım." dedi.

38. (Süleyman kendi adamlarına dönerek): "Ey Heyet kendileri teslimiyyet gösterip bana gelmeden önce, o kadının tahtını bana kim getirir?" dedi. 39. Cinlerden bir ifrit: "Sen makamından kalkmadan önce ben onu sana getiririm. Ve gerçekten bunu yapmaya hem gücüm, hem de güvenim var." dedi.

40. Yanında kitaptan bir ilim bulunan zat ise: "Ben onu sana gözünü kırpmadan önce getiririm." dedi. Derken onu yanında duruyor görünce: "Bu, Rabbimin bir lutfudur; beni imtihan için ki, şükredecek miyim, yoksa nankörlük mü edeceğim. Kim şükrederse ancak kendisi için şükreder, her kim de nankörlük ederse, şüphe yok ki, Rabbim herşeyden müstağnidir, büyük ihsan sahibidir" dedi.

41. (Süleyman) dedi ki: "Tahtını tanınmaz duruma şokun, bakalım tanıyacak mı, tanımazlardan mı olacakı?"

42. Bunun üzerine (Melike) gelince: "Böyle mi senin tahtın?" denildi. (O da): "Sanki o! Zaten bize daha önce bilgi verildi ve biz müslüman olduk! dedi.

43. Daha önce Allah'tan başka taptığı şeyler, on (un müslüman olmasın) a engel olmuştu; çünkü inkara bir kavimden idi.

44. Ona: "Köşke gir!" denildi. Derken (Melike) onu görünce derin bir su sandı ve eteklerini topladı. Süleyman: "O parlak bir köşk, sırçadan!" dedi. Kadın: "Ey Rabbim, gerçekten ben önce nefsime zulmetmişim, şimdi Süleyman'ın maiyyetinde, alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum."dedi.

45. Andolsun ki, Allah'a ibadet edin diye Semud'a da kardeşleri Salih'i göndermiştik; hemen birbirleriyle çekişen iki fırka oldular.

46. Salih dedi ki: "Ey benim kavmim, iyilikten önce niçin kötülüğe koşuyorsunuz? Ne olur Allah'a istiğfar etseniz, belki rahmetine ulaşırsınız."

47. Onlar: "Biz, senin ve beraberindekilerin yüzünden uğursuzluğa uğradık." dediler. O da: "Sizin uğursuzluğunuzun sebebi Allah tarafından biliniyor. Doğrusu siz imtihana çekilen bir kavimsiniz." dedi.

48. Şehirde dokuz çete vardı ki, bunlar o yerde bozgunculuk yapıyor, iyilik yapmaya yanaşmıyorlardı.

49. Allah'a and içerek, birbirlerine şöyle dediler: "Ona ve ailesine bir gece baskını yapalım, sonra da velisine yemin edelim: Biz onun öldürülmesi sırasında orada değildik;gerçekten sözümüz sözdür, doğru söylüyoruz, diyelim."

50. (Onlar) böyle bir tuzak kurdular, Biz de onlar farkına varmadan, tuzak kurmuştuk.

51. Şimdi bir bak! Tuzaklarının akibeti nasıl oldu? Kendilerini ve kavimlerini toptan helak ediverdik.

52. İşte haksızlıkları yüzünden çökmüş bomboş evleri! Şüphesiz bunda bilen bir toplum için ibret alacak bir ders vardır.

53. Oysa iman edip sakınanları kurtardık.

54. Lut'a da peygamberlik verdik. O vakit kavmine şöyle demişti:"Siz, gözünüz göre göre o rezaleti yapacaksınız ha!?

55. Sahi siz, kadınları bırakıp şehvet için ille de erkeklere mi gideceksiniz? Doğrusu siz ne yaptığını bilmez bir topluluksunuz."

56. Buna kavminin cevabı sadece:''Çıkarın şu Lut ailesini memleketinizden; çünkü onlar, çok temizlik taslayan kimselerdir." demeleri olmuştu.

57. Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık; ancak kansının geride kalanlar arasında obnasını takdir etmiştik.

58. Onların üzerine öyle bir yağmur yağdırdık ki... Ne kötüdür o uyarılmış olanların yağmuru!

59. De ki: "Hamdolsun Allah'a ve selam olsun O'nun seçtiği kullarına!' Allah mı daha hayırlı, yoksa onların ortak koştukları mı?

60. Yoksa gökleri ve yeri yaratıp sizin için gökten bir su indiren mi? Biz, o su ile gözleri ve gönülleri açan bahçeler bitirmekteyiz. Siz onların bir ağacını bile bitiremezdiniz. Allah' la birlikle bir tanrı mı var? Hayır, onlar, sapıklığa giden bir topluluktur.

61. Yoksa yeryüzünü bir karargah kılıp onun içinde ırmaklar akıtan, onun için oturaklı dağlar yapan ve iki deniz arasına bir engel koyan mı? Allah'la birlikte bir tanrı mı var? Hayır, onların çoğu ilim ehli değildir.

62. Yoksa, darda kalan kendisine dua ettiği zaman, onun duasını kabul edip kötü durumdan kurtaran ve sizleri yeryüzünün yönetcileri kılan mı? Allah'la birlikte bir tanrı mı var? Siz. pek az düşünüyorsunuz!

63. Yoksa size kara ve denizin karanlıklarında yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgardan müjdeci gönderen mi? Allah'la birlikte bir tanrı mı var? Allah, yüksek, çok yüksektir onların ortak koştuklarından!

64. Yoksa halkı önce yaratıp sonra yaratmayı tekrarlaycak olan ve size gökten ve yerden rızık veren mi? Allah'la birlikte bir tanrı mı var? De ki: "Hayır getirin delilinizi eğer doğru söylüyorsanız!

65. De ki: "Göklerde ve yerde Allah'tan başka kimse gaybı bilmez. Onlar, ne zaman yeniden diriltileceklerini bilmezler.

66. Hayır, ahiret hakkında kendilerine ardarda bilgi verilmektedir; fakat onlar bu hususta bir şüphe içindedirler, daha doğrusu onlar ondan kördürler.

67. Ve o küfredenler dediler ki:"Biz ve atalarımız toprak olduğumuz zaman mı, gerçekten biz mutlaka yeniden diriltilecek miyiz?

68. Yemin ederiz ki, bu tehdit bize de bundan önce atalarımıza da yapıldı. Bu, eskilerin masallarından başka birşey değildir."

69. De ki: "Hele yeryüzünde bir dolaşın da bakın suçluların sonu ne olmuş?

70. Onlara karşı üzülme ve yaptıkları hileler yüzünden bir darlığa düşme!

71. Bir de: "Bu vaad ne zaman, eğer doğru söylüyorsanız?" diye soruyorlar.

72. De ki: "Belki de çabuk gelmesini istediğiniz o azabın bir kısmı ensenize binmiş bulunuyor."

73. Muhakkak Rabbin, insanlara karşı mutlak bir nimet sahibidir; fakat onların çoğu şükretmezler.

74. Oysaki, Rabbin onların sineleri ne gizliyor ve ne açıklıyorlarsa hepsini mutlaka biliyor.

75. Gökte ve yerde açık bir kitapta bulunmayan hiçbir gizli şey yoktur.

76. Haberiniz olsun ki, bu Kur'an İsrail oğullarına, ihtilaf edip durdukları şeylerin pek çoğunu anlatır.

77. Gerçekten o doğruyu gösteren kesin bir hidayet ve müminler için sırf bir rahmettir.

78. Elbette Rabbin, hükmüyle aralarında yargısını infaz buyuracaktır ve O, güçlüdür, herşeyi bilendir.

79. O halde Allah'a güven. Sen, şüphesiz açık bir gerçek üzerindesin.

80. Şüphesiz sen, ölülere duyuramazsın; arkalarını dönüp kaçarlarken sağırlara da çağrıyı işittiremezsin.

81. Sen o körleri sapıklıklarından kurtarıp hidayete erdirecek de değilsin. Sen, ancak ayetlerimize inanacaklara işittirirsin de onlar müslüman olur kurtuluş bulurlar.

82. Söylenen söz başlarına geleceği zaman, onlar için yerden bir dabbe çıkarırız, insanların ayetlerinize kesin bir inanmadıklarını kendilerine söyler.

83. Ve her milletten ayetlerimizi yalanlayanlardan bir grup yaparak mahşere sevkedeceğimiz gün, artık onlar hep zapt altına alınıp tutuklanırlar.

84. Nihayet geldikleri zaman, Allah: "Siz, Benim ayetlerimi, onları ilmen kavramadığınız halde yalanladınız mı? Değilse ne yapıyordunuz?" buyurur.

85. Zulmetmeleri yüzünden aleyhlerinde söz gerçekleşir (söylenen başlarına gelir) ve artık nutukları tutulur (konuşamazlar).

86. Onlar, içinde istirahat etsinler diye geceyi, göz açmaları için gündüzü yarattığımızı görmediler mi? Kesinlikte bunda iman edecek bir topluluk için birçok ibretler vardır.

87. Hele Sur üfürüleceği, üfürülüp de Allah'ın dilediği kimselerin dışında bütün göklerdeki kimselerin ve yerdeki kimselerin hepsi ürperdiği ve hepsinin hor ve hakir olarak geldikleri gün ne korkunçtur!

88. Bir de o dağları görür, onları sabit sanırsın; oysa onlar, bulut geçer gibi geçip gider. Bu, herşeyi sapasağlam yaratmış olan Allah'ın sanatıdır. O, şüphesiz bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

89. Her kim iyilikle gelirse, o zaman kendisine ondan daha hayırlısı vardır ve onlar o günkü korkudan güven içinde kalırlar.

90. Her kim de kötülükle gelirse, artık yüzleri ateşte sürtülür. Başka değil, sırf yaptığınız amellerin karşılığı ile karşılanacaksınız.

91. Ben, yalnızca bu beldenin, onu saygın kılan ve herşey de kendilerinin olan Rabbine ibadet etmekle emrolundum. Ve yine halis müslümanlardan olmamla emrolundum.

92. Bir de Kuran okuyayım diye emrolundum. Her kim doğru yolu kabul ederse, yalnızca kendi yararına kabul etmiş olur. Kim de sapa giderse de ki: "Ben, yalnızca tehlikeyi haber verenlerdenim."

93. ve de ki: "Hamdolsun Allah'a; O, size ayetlerini gösterecek de onları tanıyacaksınız. Rabbin ne yapacağınızdan gaflette değildir."

SURA 28. KASAS SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ta, Sin, Mim.

2. Bunlar, sana o apaçık kitabın ayetleridir!

3. Sana Musa ile Firavun kıssasından bir kısmını iman edecek bir topluluğa ibret olsun diye, bütün gerçeği ile okuyacağız.

4. Çünkü Firavun, o yerde baş kaldırmış ve halkını fırka fırka edip arkasına takmıştı; onlardan bir grubu ezmek istiyor; oğullarını

boğazlatıyor, kadınlarını hayata atıyordu. O kesinlikle bozgunculardandı.

5. Biz de o yerde ezilmekte olanlara lütufta bulunmak, onları öncül rehberler yapmak ve onları varisler kılmak istiyorduk.

6. Ve onlara arzda (yeryüzünde) hakimiyet verip Firavun, Haman ve ordularına korktukları şeyi, onların vasıtasıyla gösterelim.

7. 0 sırada Musa'nın annesine: "Onu emzir; ona zarar gelmesinden bir korku hissettiğinde, kendisini denize bırakıver ve artık korkup üzülme! Biz, muhakkak onu sana iade edeceğiz ve kendisini peygamberlerden biri yapacağız." diye vahyettik.

8. Bunun üzerine Firavun hanedanı onu yitik olarak aldılar, çünkü o, ileride kendilerine bir düşman, bir tasa olacaktı. Doğrusu Firavun da Haman da askerleri de hep canilerdi.

9. Firavun'un karısı: "Bana da sana da bir göz bebeği, bunu öldürmeyin, belki bize yarar, ya da evlat ediniriz." dedi ve onlar farkında değillerdi.

10. Musa'nın annesinin yüreği ise bomboş sabah etti. Şayet inananlardan olması için kalbine kuvvet vermeseydik, az daha onu açığa vuracaktı.

11. Musa'nın ablasına "Onun izini takip et." demişti annesi. 0 da onlar farkına varmadan uzaktan gözetledi.

12. önceden ona emzikçileri (süt anneleri) yasaklamıştık. Ablası varıp: "Sizin hesabınıza bunun bakımını üstlenecek ve ona iyi davranacak bir aile buluvereyim mi?"dedi.

13. Böylece Biz, Musa'yı annesine geri verdik ki, annesinin gözü aydın olsun, üzülmesin ve Allah'ın va'dinin kesinlikle gerçek olduğunu bilsin diye; fakat çoklan bilmezler.

14. Musa kıvamına erip dengini bulduğunda ona bir hakimiyet ve bir kim verdik. İşte Biz ile davrananları böyle mükafatlandırırız.

15. Bir de, halkının habersiz bulunduğu bir sırada şehre girdi, orada dövüşmekte olan iki adam buldu. Biri kendi taraftarlarından. biri düşmanlarındandı. Kendi taraftarlarından olan düşmanlarından olana karşı kendisinden yardım istedi. Musa da ona bir yumruk indirdi ve işini bitiriverdi. Bunun üzerine: "Bu, şeytanın işindendir. O, gerçekten şaşırtıcı belli bir düşmandır." dedi.

16. "Ey Rabbim, doğrusu ben kendime yazık ettim, artık bağışlamanla benim suçumu ört!" dedi. 0 da onu bağışladı. Gerçekten O, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

17. "Ey Rabbim, bana lütufta bulunduğun şeyler hakkı için, artık suçlulara asla destek vermeyeceğim dedi.

18. Derken şehirde korku içinde çevreyi gözetleyerek sabahladı ve birden dön kendisinden yardım isleyenin yine feryad ettiğini gördü ve Musa ona: "Besbelli sen bir yaramazsın!" dedi.

19. Her ikisinin de düşmanı olan adamı yakalamak isteyince o: "Ey Musa. dün bir adamı öldürdüğün gibi beni de öldürmek mi istiyorsun? Sen yalnızca yeryüzünde bir zorba mı olmak istiyorsun, ara buluculardan olmak istemiyor musun?" dedi.

20. Şehrin öte başından bir adam koşarak geldi ve: "Ey Musa, haberin olsun, ileri gelenler seni öldürmek için hakkında görüşme yapıyorlar; hemen çık git, ben senin iyiliğini isteyenlerdenim." dedi.

21. Hemen korku içinde çevreyi gözetleyerek şehirden çıktı ve: "Ey Rabbim, kurtar beni bu zalim kavimden!" dedi.

22. Musa, Medyen tarafına yöneldiğinde: "Umarım Rabbim beni düz yola çıkarır." dedi.

23. Medyen suyuna vardığında, suyun üstünde hayvanlarını sulayan bir küme insan buldu. Bunların ötesinde de hayvanlarını alıkoyan iki kadın gördü. Onlara: "Derdiniz nedir?" diye sordu. Onlar: "Biz, çobanlar çekip gitmedikçe sulamayız ve babamız da büyük bir pirdir." dediler.

24. Bunun üzerine ikisine hayvanlarını suladı, sonra gölgeye çekildi ve: "Ey Rabbim, ben gerçekten bana indirdiğin hayırdan dolayı bir fakirim!" dedi.

25. Derken o iki kadından biri utana utana yürüyerek ona gelip: "Babam, bize su çekivermenin ücretini ödemek için seni çağırıyor." dedi. Bunun üzerine varıp ona başından geçeni anlatınca o: "Korkma, kurtuldun o zalim topluluktan!" dedi.

26. O iki kadından biri: "Babacığım, onu ücretle tut. Çünkü tuttuğun ücretlilerin en hayırlısı o güçlü güvenilir adamı!" dedi.

27. O: "Haberin olsun ben, bana sekiz yıl çalışmana karşılık şu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum. On yıla tamamlarsan o da kendinden. Ben, sana zorluk göstermek istemiyorum; inşallah beni iyi kimselerden bulacaksın." dedi.

28. Musa: "O, benimle senin arandadır. Bu iki süreden hangisini ödersem (doldurursam), bana karşı bir düşmanlık yok demektir ve sözleşmemize Allah kefildir!" dedi.

29. Musa belirlenen süreyi doldurup ailesiyle yola çıktığı zaman, Tur tarafından bir ateş hissetti. Ailesine:"Durun, ben bir ateş hissettim, umarım size ondan bir haber veya o ateşe bir eksi (kor) getiririm de belki bir ocak yakıp ısınırsınız." dedi.

30. Ateşin yanına gelince o mübarek bölgedeki vadinin sağ kıyısında bulunan ağaçtan şöyle seslenildi ona: "Ey Musa, haberin olsun Benim, Ben, Allah, alemlerin Rabbi!

31. Bırak asanı!" Musa, onun bir çevik yılan misali hareket ettiğini görünce öyle bir dönüp kaçtı ki, arkasına bile bakmadı. "Ey Musa, yüzünü dön ve korkma; çünkü sen güvenlik içinde olanlardansın!

32. Elini koynuna sok, çıksın bembeyaz, kusursuz olarak. Korkudan (açılan) kollarını kendine kavuştur! İşte bu ikisi, Rabbinden Firavun'a ve ileri gelen adamlarına karşı sana iki kesin delil! Çünkü onlar, yoldan çıkan bir topluluk oldular"

33. Musa: "Ey Rabbim, ben onlardan bir adam öldürdüm, korkarım beni hemen öldürürler.

34. Kardeşim Harun ise lisanca benden daha açık konuşur; beni tasdik eden bir yardımcı olarak maiyetimde ona da peygamberlik ver;doğrusu ben, beni yalanlamalarından korkuyorum!" dedi.

35. Allah buyurdu ki: "Pazını kardeşinle güçlendireceğiz ve sizin için bir saltanat kuracağız da size ulaşamayacaklar. Ayetlerimiz hakkı için, siz ve size uyanlar üstün geleceksiniz!"

36. Musa bunun üzerine açık açık ayetlerimizle onlara varınca: "Bu uydurma bir büyüden başka birşey değildir; biz bunu önceki atalarımızdan da işitmedik." dediler.

37. Musa da: "Rabbim kimin tarafından hidayetle geldiğini ve bu dünya yurdunun sonunda iyi neticenin kimin olacağını daha iyi bilir. Doğrusu, zalimler kurtuluşa eremezler."dedi.

38. Firavun ise şöyle dedi: "Ben, sizin için benden başka bir tanrı bilmiyorum. Ey Haman, haydi benim için çamur üzerine bir ocak yak da bana bir kule yap; belki Musa'nın tanrısına çıkarım; ama ben kesinlikle onun yalan söyleyenlerden olduğunu sanıyorum."

39. O ve askerleri, yeryüzünde haksızlıkla kibirlenmek istediler ve Bize döndürülmeyeceklerini sandılar.

40. Biz de onu ve ordularını tuttuk denize fırlatıverdik. Bak şimdi o zalimlerin sonu nasıl oldu?

41. Biz, onları ateşe davet eden baş kumandanlar yaptık. Kıyamet gününde de yardım görmezler.

42. Hem bu dünyada onlara arkalarından bir lanet yağdırmaktayız, hem de Kıyamet gününde pek nefret edilenlerden olacaklardır.

43. Andolsun ki, Biz Musa'ya o kitabı, ilk nesilleri helak ettikten sonra, insanların vicdanlarını aydınlatacak görüşler ve bir hidayet ve rahmet olmak üzere verdik; belki düşünür, ibret alırlar.

44. Musa'ya o emri vahyettiğimiz sırada sen batı yönünde bulunmuyordun, olayı görenlerden de değildin.

45. Fakat Biz, birçok nesiller yarattık, ömürleri de uzun oldu. Sen Medyen halkı arasında ikamet ederek ayetlerimizi onlardan okuyup öğrenmedin; fakat peygamberlik verip gönderen Biz olduk.

46. Yine Biz seslendiğimiz zaman da sen Tur'un yanında değildin; fakat senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir topluluğu uyarasın diye Rabbinden bir rahmet olarak gönderildin; ola ki, düşünüp ibret alırlar.

47. Kendi elleriyle yaptıkları günahlar yüzünden başlarına birer felaket geldiğinde: "Ey Rabbimiz, bize bir peygamber gönderseydin de ayetlerine uyup müminlerden olsaydık." demesinler diye.

48. Fakat şimdi onlara katımızdan gerçek (Kur'an) geldiği zaman: "Musa'ya verilen (mucize) gibisi verilseydi ya!" dediler. Oysa bundan önce Musa'ya verileni de inkar etmediler mi? Onlar: "Birbirini destekleyen iki büyü" dediler ve: "Biz, hiçbirine inanmayız!" dediler.

49. De ki: "O halde eğer doğru söylüyorsanız, Allah katından bu ikisinden daha doğru bir kitap getirin ben de ona uyayım!"

50. Eğer yine çağrına uymazlarsa, artık bil ki, onlar sadece kendi heveslerinin peşinde gidiyorlar. Allah tarafından bir doğru delil olmaksızın sırf kendi hevesleri peşinde giden kimselerden daha şaşkın kim olabilir? Muhakkak ki Allah zalimler topluluğunu başarıya erdirmez.

51. Andolsun ki, iyi düşünsünler diye, onlar hakkında sözü uladık da uladık.

52. Bundan (Kur'an' dan) önce kitap verdiklerimiz ona iman ediyorlar.

53. O kendilerine okununca hemen: "Biz buna iman ettik; bu şüphesiz Rabbimizden gelen bir gerçektir. Doğrusu biz önceden müslümandık." derler.

54. İşte bunlar sabretmiş olmalarına karşılık mükafatları iki kat verileceklerdir. Bunlar, kötülüğü iyilikle savarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan da hayır için harcarlar.

55. Onlar, boş söz işittiklerinde ondan yüz çevirirler ve: "Bizim işlerimiz bize, sizin işleriniz size; selam size! Allah'a ısmarladık! Biz, cahillik edenleri aramayız." derler.

56. Doğrusu sen, sevdiğini doğru yola iletemezsin; fakat Allah dilediğini doğru yola iletir ve doğru yola erecekleri o daha iyi bilir.

57. Bir de: "Haklısın, ama biz doğru yolu tutup seninle birlikte olursak yerimizden yurdumuzdan olur çarpılırız." dediler. Biz onlara kendi katımızdan bir rızık olarak her türlü ürünün taşınıp getirdiği güvenli mukaddes bir yeri mekan kılmadık mı? Fakat çoğu bilmezler.

58. Bununla birlikte Biz, refahtan şımarmış nice memleketleri helak ettik. İşte arkalarından pek az oturulabilmiş olan yerleri! Onlara Biz varis olduk.

59. Bir de Rabbin memleketleri, kendlerine ayetlerimizi okuyan bir peygamberi ana noktalarına göndermedikçe helak edici değildir. Biz, o memleketleri yalnızca halkı zulüm ederken helak etmişizdir.

60. Size verilen şeyler, yalnızca dünya hayatının geçici malı ve süsüdür. Allah yanındaki ise hem daha hayırlı, hem kalıcıdır; artık düşünmeyecek misiniz?

61. Kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz ve ona erişecek kimse, kendisine dünya hayatının geçici zevkini yaşatıp da sonra kıyamet gününde huzuruna celb edilecekler arasında olacak kimse gibi olur mu?

62. Hele onlara haykırıp da: "Nerede o iddia ettiğiniz ortaklarım?" diyeceği gün,

63. Aleyhlerinde hüküm verilmiş olanlar: "Ey Rabbimiz, işte azdırdığımız kimseler! Biz onları kendi azdığımız gibi azdırdık. Sana masum olduğumuzu arzettik;onlar bize tapmıyorlardı.

64. Bir de onlara: "Haydi, yalvarın o ortak koştuklarınıza!" denir. Yalvaracaklar, fakat onlar, kendilerine cevap vermeyecekler ve azabı göreceklerdir. vaktiyle doğru yolu görselerdi ya!

65. Hele onlara haykırıp da: "Gönderilen peygamberlere ne cevap verdiniz?" diyeceği gün;

66. Artık onlara o gün bütün haberler kör (kapkaranlık) olmuştur. O vakit onlar birbirlerine de soruşamazlar.

67. Ancak tevbe edip iman ederek iyi işlerde bulunan kimse işte o, kurtuluşa erenlerden olmayı umabilir.

68. Rabbin, dilediğini yaratır ve seçer. Seçim hakkı onların değildir. Allah, onların ortak koştuklarından münezzeh ve yücedir!

69. Sineleri ne saklıyor ve ne açığa vuruyorlar, Rabbin bilir.

70. Allah O, O'ndan başka tanrı yoktur. Önünde sonunda hamd O'nadır, hüküm O'nundur. Nihayet döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

71. De ki: "Söyleyin bakayım, eğer Allah, geceyi üzerinizde kıyamet gününe kadar sürekli kılarsa, size bir ışık sağlayacak Allah'tan başka tanrı kim? Hala dinlemeyecek misiniz?"

72. De ki: "Haber verin bakayım, eğer Allah gündüzü üzerinizde kıyamet gününe kadar sürekli kılarsa, size içinde dinleneceğiniz bir gece getirecek Allahtan başka tanrı kim?! Hala görmeyecek misiniz?"

73. Rahmetinden geceyi ve gündüzü sizin için yaptı ki, hem içinde dinlenesiniz hem de çalışıp lütfundan isteyesiniz de şükredesiniz.

74. Ve hele onlara haykırıp da "Nerede o iddia ettiğiniz ortaklarım?" diyeceği gün!

75. Bir de her ümmetten bir şahit çıkarıp da: "Haydi, kesin delilinizi getirin!" dediğimizde artık gerçeğin Allah'ın olduğunu bilmiş olacaklar ve o uydurdukları şeyler kendilerinden kaybolup gitmiş olacaktır.

76. Doğrusu Karun, Musa'nın kavmindendi ve onlara karşı azıtmıştı. Ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarları gerçekten güçlü kuvvetli bir bölüğe ağır geliyordu. O zaman. kavmi ona şöyle demişti: "Güvenme (böbürlenme), çünkü Allah, güvenenleri (böbürlenenleri) sevmez.

77. Allah'ın sana bu vergisi içinde ahiret evini ara ve dünyadan nasibini de unutma; Allah'ın sana ihsan ettiği gibi sen de iyilik et ve yeryüzünde bozgunculuk arama; çünkü Allah, bozguncuları sevmez!"

78. O: "Ben, ona yalnızca bendeki bir ilim sayesinde nail oldum." dedi. Allah'ın ondan önce o nesiller içinden ondan kuvvetçe daha çetin ve taraftarları daha çok nice kimseleri helak etmiş olduğunu bilmiyor muydu? Suçlular, günahlarından sorgulanmaz.

79. Derken, ihtişamı içinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını arzu edenler: "Ah ne olurdu, şu Karun'a verilen gibisi bizim de olsa; o gerçekten büyük bir bahtiyar (varlık sahibi)!" dediler.

80. Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise: "Yazıklar olsun size! Allah'ın sevabı, iman edip iyi işler yapanlar için daha hayırlıdır. Ona ise sadece sabredenler kavuşturulur." dediler.

81. Derken Biz onu, hem de sarayı ile birlikte yerin dibine geçirdik. O zaman Allah'a karşı yardımına gelecek taraftarları da olmadı kendisini kurtaracaklardan da değildi.

82. Dün onun yerinde olmayı temenni edenler de bu sabah şöyle diyorlardı: "Vay be, demek ki, Allah, nimetini kullarından dilediğine seriyor ve kısıyor. Eğer Allah bize lutufta bulunmasaydı, bizi de batırmıştı. Ay, demek ki, gerçekten kafirler felah bulmayacaklar!"

83. O ahiret evini (son yurdu) onu, yeryüzünde ne böbürlenme ve ne de bozgunculuk yapmak isteyenlere veririz. Ve o mutlu son takva sahiplerinindir.

84. Her kim bir iyilikle gelirse, o vakit ona ondan daha hayırlısı var; kim bir kötüIükle gelirse, kötülük yapanlar, sadece yaptıklarıyla cezalanırlar.

85. Herhalde o Kur'an'ı sana farz kılan, seni mutlaka bir döndürülecek yere kadar geri getirecektir. De ki: "Rabbim kimin hidayetle geldiğini ve kimin açık bir sapıklıkta bulunduğunu daha iyi bilir."

86. Sen, sana kitap indirileceğini ümit etmiyordun; fakat Rabbinden bir rahmettir o. O halde sakın kafirlere arka çıkma!

87. Ve sakın sana indirildikten sonra, Allah'ın ayetlerinden seni çevirmesinler; hemen Rabbine davet et ve sakın ortak koşanlardan olma!

88. Allah'la birlikte diğer bir tanrıya daha çağırma; O'ndan başka tanrı yoktur. O'nun zatından başka herşey helak olacaktır. Hüküm O'nundur ve nihayet döndürüIüp O'na götürüleceksiniz.

SURA 29. ANKEBUT SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Elif, Lam, Mim.

2. İnsanlar: "İnandık! demeleriyle bırakılıp da imtihan edilmeyeceklerini mi sandılar?

3. Andolsun ki, Biz onlardan öncekileri ne fitnelerle imtihan ettik. Yine Allah, elbette doğruluk gösterenleri bitecek ve elbette yalancıları da bitecektir.

4. Yoksa kötülük yapanlar, bizden savuşup kurtulacaklarını mı sandılar? Ne fena hüküm veriyorlar!

5. Her kim Allah'a kavuşmayı arzu ederse, elbette Allah'ın belirlediği ecel muhakkak gelecektir ve O, işitir, bilir.

6. Cihad eden yalnızca kendi hesabına cihad eder;çünkü Allah, bütün alemlerden müstağnidir.

7. Bununla birlikte iman edip iyi iyi işler yapanların kötülüklerini örter ve onlara elbette yaptıkları işlere karşılık daha güzelini veririz.

8. Biz insana anne. babası hakkında iyilik tavsiye ettik. Eğer onlar, senin hakkında hiçbir bilgiye sahip olmadığın bir şeyi bana ortak koşman için uğraşırlarsa onları, dinleme! Dönüşünüz banadır ve Ben o zaman size yaptıklarınızı haber veririm.

9. İman edip iyi iyi işler yapanları ise elbette iyiler arasına katacağız.

10. İnsanlar arasında kimi de vardır ki, "Allah'a iman ettik." der sonra da Allah uğrunda bir eziyete uğradığı zaman, insanların işkencesini Allah'ın azabı gibi tutar. Andolsun ki, Rabbinden bir yardım gelirse, "Kesinlikle Biz sizinle beraberdik." diyeceklerinde şüphe yoktur. Acaba Allah, bütün insanların sinelerindekini en jyi bilen değil midir?

11. Ve kesinlikle Allah, iman etmiş olanları herhalde bilecektir; münafıkları da bilecek elbette.

12. Bir de küfredenler o iman etmiş olanlara: "Bizim yolumuza uyun, biz de sizin günahlarınızı yüklenelim!" dediler. Oysa onlar, onların günahlarından hiçbir şey yüklenecek değillerdir ve onlar kesinlikle yalancıdırlar.

13. Gerçek şu ki, onlar mutlaka kendi ağırlıklarını ve o ağırlıklarıyla birlikte daha birçok ağırlıkları yüklenecekler, kesinlikle etlikleri iftiradan kıyamet gününde sorguya çekileceklerdir.

14. Andolsun ki, Nuh'u kavmine gönderdik de içlerinde elli eksik bin (Dokuz yüz elli) yıl kaldı, derken zulümlerini sürdürürlerken onları tufan yakalayıverdi.

15. Sonunda onu ve gemi arkadaşlarını kurtardık ve o gemiyi alemlere bir ibret kıldık.

16. İbrahim'i de (gönderdik). Hani o kavmine demişti ki: "Hep Allah'a ibadet edin ve O'ndan korkun; bu sizin için daha hayırlıdır, eğer bilirseniz.

17. Siz Allah'ı bırakıp da sadece bir takım putlara tapıyorsunuz ve yalan uyduruyorsunuz. Haberiniz olsun ki, o sizin Allah'tan başka taptıklarınız size bir rızık verme gücüne sahip olamazlar; onun için rızkı Allah katında arayın ve O'na kulluk edip O'na şükredin! Hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz!"

18. Eğer siz yalanlarsanız, bilin ki, sizden önce bir takım milletler de yalanlamışlardı. Peygamberin görevi ise açık bir tebliğden ibarettir.

19. Allah'ın yaratma işini başlangıçta nasıl yapıyor olduğunu, sonra da onu tekrar yapacağını görmediler mi? Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.

20. De ki: "Yeryüzünde bir gezinin de bakın O'nun yaratma işini başlangıçta nasıl yaptığına;sonra da Allah, neş'e. i uhrayı (son yapışı) inşa edecektir. "Şüphesiz Allah, herşeye gücü yetendir.

21. Dilediğine azap eder, dilediğine de rahmet eder. Hep O'na döndürüleceksiniz!

22. Siz, ne yeryüzünde, ne de gökte (Allah'ı) aciz bırakacak değilsiniz ve size Allah'tan başka ne bir dost var, ne de bir yardımcı!

23. Allah'ın ayetlerine ve O'na kavuşmaya inanmayanlar ise, hep onlar Benim rahmetimden ümidini kesmiş olanlardır ve onlara acı bir azap vardır.

24. Onun için kavminin ona cevabı sadece şu oldu: "Öldürün onu veya yakın!" dediler. Allah da onu o ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda inanacak bir topluluk için ibretler vardır.

25. İbrahim: "Siz, sadece dünya hayatında aranızda sevişmek için Allah'ı bırakıp bir takım putlara tutulmuşsunuz. Fakat kıyamet gününde birbirinize küfredecek ve birbirinizi lanetleyeceksiniz; varacağınız yer ateştir ve sizin için yardımcılardan eser de yoktur.

26. Bunun üzerine ona bir tek Lut iman etti. İbrahim de: "Ben Rabbime hicret edeceğim, şüphesiz ki O, güçlüdür, hikmet sahibidir." dedi.

27. Biz ona İshak ile Yakub'u da ihsan ettik, peygamberliği ve kitabı onun zürriyetinde kıldık, kendisine dünyada mükafatını verdik. Şüphesiz o, ahirette de iyilerdendir.

28. Lut'u da (gönderdik). Hani o kavmine: "Siz gerçekten o çirkin işi yapıyorsunuz ha! Sizden önce hiçbir millet bu haltı etmedi!

29. Siz, gerçekten erkeklere gidecek, yolu kesecek ve toplantılarınızda edepsizlik yapıp duracak mısınız?" dediği zaman, kavminin cevabı ancak şöyle demeleri oldu: "Haydi, getir bize Allah' ın azabını, eğer doğru söyleyenlerden isen!"

30. Lut: "Ey Rabbim, ortalığı fesada veren bu topluluğa karşı bana yardım et!" dedi.

31. Elçilerimiz İbrahim'e müjde ile vardıklarında: "Haberin olsun, biz bu memleketin halkını helak edeceğiz;çünkü onun halkı hep zalim oldular."dediler.

32. İbrahim: "Orada Lut var ama!" dedi. Onlar: "Biz, orada kimin bulunduğunu pekala biliriz. Muhakkak onu ve ailesini kurtaracağız; ancak karısı ötekilerden oldu." dediler.

33. Elçilerimiz Lut'a gelince, onlar yüzünden fenalaştı ve haklarında eli kolu daraldı (bağlandı). Onlar da: "Korkma ve kederlenme; seni ve aileni kurtaracağız; ancak karın ötekilerden oldu.

34. Haberin olsun, biz bu memleket halkının yapmakta oldukları çirkince günahları yüzünden üzerlerine gökten korkunç bir azap indireceğiz."dediler.

35. Andolsun ki, Biz aklını kullanacak bir topluluk için oradan bir ibret tablosu bıraktık.

36. Medyen'e de kardeşleri Şu'ayb'ı (gönderdik);vardı dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin de son güne ümit besleyin; bozgunculukla yeryüzünü berbat etmeyin!"

37. Buna karşı onu yalanladılar. Derken, onları o sarsıntı tutuverdi de yurtlarında dizleri üstü çöke kaldılar.

38. Ad ve Semud'a da (peygamberler gönderdik) ki, size bunlar, meskenlerinden belli olmaktadır. Şeytan, onlara yaptıklarını güzel göstermiş ve kendilerini yoldan çevirmişti; halbuki, gözleri açık adamlardılar.

39. Karun'a Firavun'a ve Haman'a da (gönderdik). Andolsun ki, Musa onlara apaçık delillerle geldi de onlar; o yerde kibirlenip kafa tuttular. Oysa, (azabın) önüne geçecek değillerdi.

40. Özetle herbirini günahı ile yakaladık; kiminin başına bir taş yağdıran gönderdik, kimini korkunç bir ses alıverdi, kimini yerin dibine geçirdik kimini de boğduk. Allah onlara haksızlık etmiyordu. Fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

41. Allah'tan başka dostlara tutunanların durumu, kendisine bir yuva yapan örümcek örneği gibidir. Halbuki, evlerin en çürüğü de örümcek evidir, eğer bilselerdi.

42. Allah,kesinlikle onların, kendisini bırakıp da hangi şeylere yalvardıklarını biliyor. Oysa güçlü O'dur, hikmet sahibi O.

43. İşte bu misaller var ya, Biz onları insanlar için getiriyoruz; fakat onlara ilim sahiplerinden başkasının aklı ermez.

44. Allah, o gökleri ve yeri (o yüksekleri ve aşağıyı) hak ile yaratmıştır. Kesinlikle bunda inananlar için bir ibret vardır.

45. Sana vahyedilen Kitabı güzel güzel oku ve namazı kıl! Muhakkak sahih namaz edepsizlikten ve uygunsuzluktan alıkoyar. Muhakkak Allah'ı anmak en büyük iştir ve Allah, her ne işlerseniz bilir.

46. Kitap ehli ile zulmedenleri bir yana ancak en iyi bir şekilde mücadele edin ve deyin ki: "Biz, hem bize indirilene iman ettik, hem size indirilene ve bizim ilahımız ile sizin ilahınız birdir. Ancak biz yalnız O'na teslim olmuşuzdur."

47. İşte sana (öncekileri tasdik eden) böyle bir kitap indirdik. O'nun için kendilerine kitap verdiklerimiz ona iman ederler. Şunlardan da ona iman edenler vardır. Bizim ayetlerimizi ancak kafirler inkar eder.

48. Sen bundan önce kitap okur değildin, hala da elinle yazı yazmazsın; öyle olsaydı batıla uyanlar şüphelenebilirlerdi.

49. Fakat o (Kur'an) kendilerine ilim verilmiş kimselerin sinelerinde parıldayan parlak ayetlerdir. Bizim ayetlerimizi ancak zalimler inkar eder.

50. Nitekim "Ona Rabbinden mucizeler indirilse ya!" dediler. De ki: "O mucizeler hep Allah'ın katındadır.Ben ise sadece açık bir uyancıyım."

51. Karşılarında okunup duran Kitab'ı sana indirmemiz yetmedi mi onlara? Şüphesiz bunda iman edecek bir kavim için elbette bir rahmet ve ilahi bir ihtar vardır.

52. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O göklerde ve yerde ne varsa bilir. Batıla inanıp Allah'ı inkar edenler, işte zarara düşenler hep onlardır.

53. Bir de senden acele azap istiyorlar; eğer belirlenmiş bir süre olmasaydı, o azap onlara muhakkak gelmişti; ve elbette o kendilerine gelecek, şuurları olmayarak (bilincine varmadan) ansızın gelecek!

54. Senden acele azap istiyorlar, oysa cehennem kafirleri kuşatıp duruyor.

55. O gün ki, azap onları hem üstlerinden, hem ayakları altından saracak da: "Tadın bakalım neler yapıyordunuz." buyuracak.

56. Ey Benim iman eden kullarım! Haberiniz olsun ki, Benim arzım geniştir, o halde Bana ibadet edin o halde Bana!

57. Her can ölümü tadacaktır. Sonra döndürülüp Bize getirileceksiniz.

58. İman edip iyi iyi işler yapmış olanları elbette onları cennetin altlarından ırmaklar akan köşklerine yerleştireceğiz, o halde orada ebedi kalacaklardır. Ne güzeldir mükafatı o iş görenlerin

59. Ki, sabretmişlerdir ve yalnız Rablerine dayanırlar.

60. Nice hayvanlar var ki, rızkım (yanında) taşıyamaz; Allah onlara da rızık veriyor, size de! O herşeyi işitendir, bilendir.

61. Andolsun ki, onlara: "Gökleri ve yeri yaratıp, güneş ve ayı emri altında tutan kimdir?" diye sorsan elbette şüphesiz "Allah" derler. O halde nasıl haktan çevriliyorlar?

62. Allah kullarından dilediğine rızkı serer de ona kısar da. Şüphesiz Allah herşeyi bilendir.

63. Andolsun ki yine onlara: "Gökten azar azar su indirip onunla ölümünün ardından yeryüzüne hayat veren kimdir?" diye sorsan elbette şüphesiz "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'a mahsustur." Fakat onların çoğu aklı ermezlerdir.

64. Bu dünya hayatı, bir eğlence ve oyundan ibarettir. Gerçekten son yurt, işte öz hayat odur. Keşke bilselerdi.

65. Baksana gemiye bindiklerinde dini Allah'a has kılarak O'na ihlasla dua ederler. Derken kendilerini karaya çıkardı mı derhal (Allah'a) ortak koşmaya koyulurlar;

66. Kendilerine verdiğimiz nimete nankörlük etsinler ve hayattan zevk alsınlar diye! Fakat ileride bilirler.

67. Bizim (Mekke'yi) güven içinde kudsi bir yer yaptığımızı görmediler mi? Oysa çevresindeki insanlar çarpılıp kapılıyor, artık batıla inanıyorlar da Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

68. Allah'a karşı yalan uyduran yahut gerçek kendisine gelince yalan diyen kimseden daha zalim kim olabilir? Kafirlerin yeri sadece cehennem değil midir?

69. Bizim uğrumuzda cihad edenlere gelince, elbette Biz onlara (Bize ulaştıran) yollarımızı gösteririz. Şüphesiz ki Allah, her zaman iyi davrananlarla beraberdir.

SURA 30. RUM SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Elif, Lam, Mim.

2. Rumlar yenildi,

3. yeryüzünün yakınında; ama onlar bu yenilgilerinin arkasından muhakkak üstün geleceklerdir,

4. bir kaç yıl içinde; önünde de sonunda da emir Allah'ındır ve o gün müminler Allah'ın yardımıyla sevineceklerdir.

5. O kimi dilerse muzaffer kılar ve güçlü O'dur, merhametli O'dur.

6. Bu Allah'ın va'didir. Allah sözünden caymaz. Fakat insanların çoğu bilmezler.

7. Onlar, bu dünya hayatının dış yüzünü bilirler; ahiretten ise hep gafildirler.

8. Vicdanlarında bir düşünmediler mi? Allah gökleri ve yeri ve ikisi arasındaki şeyleri gerçeğe uygun ve belirli bir süre için yaratmıştır. Bununla beraber insanlardan bir çoğu Rablerine kavuşmayı inkar ederler.

9. Yeryüzünde gezip bir bakmadılar mı ki kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuştur. Onlar kendilerinden daha güçlü idiler, yeni aktarmışlar ve onu bunların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Peygamberleri de onlara açık delliller ile gelmişlerdi. Demek Allah onlara zulmetmiyordu. Fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

10. Sonra o fenalık yapanların sonu en fenası oldu. Çünkü Allah'ın ayetlerini yalanladılar ve onlarla eğleniyorlardı.

11. Allah yaratmayı ilkin yapar, sonra da çevirir onu yeniden yapar; sonra hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

12. O kıyamet çattığı gün, suçlular bütün ümitlerini kaybederler.

13. Ortak koştuklarından kendilerine şefaat edenler de bulunmaz. Ortaklarını da inkar etmişlerdir.

14. O kıyamet çattığı gün (insanlar birbirinden) ayrılırlar.

15. İman edip iyi işler yapmış olanlara gelince o zaman bir bahçede neşelenir.

16. Ayetlerimize ve ahiret buluşmasına yalan deyip de küfredenlere gelince, işte bunlar o zaman azap içinde huzura celbedilirler.

17. O halde akşama girdiğiniz zaman da sabaha girdiğiniz zaman da Allah'ı tesbih edin.

18. Göklerde ve yerde, ikindileyin ve öğleye erdiğiniz zaman da hamd O'na mahsustur.

19. O ölüden diri çıkarır diriden de ölü çıkarır ve toprağa ölümünden sonra hayat verir. Sizler de işte öyle çıkarılacaksınız.

20. Yine O'nun sizi topraktan yaratması (yüce kudretine delalet eden) ayetlerindendir ki, sonra da siz şimdi bir beşersiniz, yayılıp duruyorsunuz.

21. Yine sizin için nefislerinizden kendilerine ısınırsınız diye eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve bir esirgeme yapması da O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz ki bunda düşünecek bir kavim için ibretler vardır.

22. Yine göklerin ve yerin yaratılışı ile dillerinizin ve benizlerinizin farklı oluşu da O'nun ayetlerindendir. Şüphe yok ki, bunda ilim sahipleri için ayetler vardır.

23. Yine gecede, gündüzde uyumanız ve lütfundan nasip aramanız da (O'nun) ayetlerindendir. Şüphe yok ki, bunda işiten bir toplum için ayetler vardır.

24. Yine size hem korku ve hem de ümit için şimşeği göstermesi ve gökten bir su indirip de onunla yeryüzüne ölümünden sonra hayat vermesi, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz ki bunda aklını çalıştıran bir toplum için ayetler vardır.

25. Yine göğün ve yerin O'nun emriyle durması da O'nun ayetlerindendir. Sonra sizi bir çağırış çağırdığı zaman siz hemen yerden çıkarsınız.

26. Göklerde ve yerde kim varsa hepsi Onundur. Hepsi O'na divan durmaktadır.

27. Hem kainatı ilkin yaratan O'dur. Sonra onu çevirip yeniden yapacak olan da O'dur ki, bu O'na daha kolaydır. Göklerde ve yerde en yüksek şan ve şeref O'nundur. Çok güçlü olan O'dur, hikmet sahibi olan O'dur.

28. (Allah) size kendinizden bir misal verdi: Hiç size kısmet ettiğimiz şeyde elleriniz altındaki kölelerinizden ortaklarınız bulunur da onlarla siz eşit olur, aranızda birbirinizi saydığınız gibi, onları da sayar mısınız? İşte düşünecek bir toplum için ayetleri böyle ayırdediyoruz.

29. Fakat zulmedenler bilgisizce heveslerine uydular. Artık Allah'ın şaşırttığını kim yola getirebilir? Onlara yardımcılardan eser de yoktur!

30. O halde yüzünü bir hanif olarak dine tut, Allah' ın insanları kendisi üzerine yarattığı fıtratına. Allah'ın yaratışında değişme yoktur, dosdoğru sabit din odur. Fakat insanların çoğu bilmezler.

31. Başkasından geçerek hep O'na gönül verin. O'na (sığınıp) korunun. Namaza devam edin de. Müşriklerden olmayın;

32. Onlardan (olmayın) ki, dinlerini ayırıp öbek öbek olmuşlardır. Her grup kendilerindekine güvenmektedir.

33. Bununla beraber insanlara bir keder dokunduğu zaman herşeyden geçerek Rablerine yalvarır, dua ederler; sonra tarafından bir rahmet

tattırıverdiği zaman da bakarsın onlardan bir kısmı tutar, o Rablerine ortak koşarlar,

34. kendilerine verdiğimiz nimete nankörlük etsinler diye. Haydi, zevkinizi sürün bakalım, yarın bileceksiniz!

35. Yoksa Biz onlara bir buyruk indirmişiz de ona ortak koşmalarını o mu söylüyor?

36. Bir de Biz insanlara bir rahmet tattırdığımız zaman ona güveniyorlar; ellerinin yaptığı birşey sebebiyle başlarına bir kötülük gelince de (hemen) her ümidi kesiveriyorlar.

37. Allah'ın dilediğine rızkı hem serip hem sıktığını görmediler mi! Şüphesiz bunda iman edecek bir kavim için ayetler vardır.

38. O halde yakınlığı olana da hakkını ver, yoksula da yolcuya da... Allah'ın yüzünü isteyenler için o daha hayırlıdır; kurtuluşa erenler de işte onlardır.

39. İnsanların mallarında artış olsun diye verdiğiniz faiz, Allah katında anmaz; Allah'ın yüzünü dileyerek verdiğiniz zekat ise, katlayanlar (kat kat artıranlar) işte onlardır.

40. Allah O'dur ki sizi yarattı, sonra da size rızık verdi; sonra sizi öldürür; sonra sizi diriltir. Hiç sizin ortak koştuklarınızdan, bunlardan birini yapacak var mı? Çok münezzeh ve çok yücedir O, onların koştukları ortaklardan.

41. İnsanların kendi ellerinin kazandığı şeyler yüzünden karada ve denizde fesat meydana geldi (ki Allah) yaptıklarının bazısını kendilerine tattırsın ki vazgeçsinler.

42. De ki: "Yeryüzünde bir gezin de bakın, bundan öncekilerin akibeti nasıl olmuş? Onların çoğu (Allah'a) ortak koşarlardı."

43. (Böyle) söyle de yüzünü Allah'tan geri çevirilmesine hiçbir çare olmayan bir gün gelmeden önce o doğru ve değişmez dine tut; o gün (gelince insanlar birbirlerinden) ayrılırlar.

44. Her kim inkar ederse, inkarı kendi aleyhinedir; kim de iyi amel işlerse sadece kendileri için döşemiş olurlar.

45. Çünkü iman edip de iyi iyi işler yapanlara lütfundan mükafat verecektir. Çünkü O, kafirleri sevmez.

46. Rahmetinden size tattırmak, emriyle gemiler aksın, lütfundan arayıp kazanmanız için ve belki, şükredersiniz diye, rüzgarları müjdeleyiciler olarak göndermesi de O'nun ayetlerindendir.

47. Andolsun ki, senden önce birçok peygamberleri kavimlerine gönderdik de onlara apaçık delillerle vardılar. Onun üzerine suç işleyenlerden intikam aldık. Mü'minlere yardım ise üzerimizde bir hak oldu.

48. Allah O'dur ki, rüzgarları gönderir de bir bulut savururlar. Derken onu gök yüzünde nasıl dilerse öyle serer, parça parça da eder. Derken aralarından yağmurun çıktığını görürsün. Derken onu kullarından kemlere diliyorsa döküverdi mi derhal yüzleri gülüverir,

49. her ne kadar yağmur kendilerine indirilmeden önce ümitsizlik içinde idiyseler de.

50. Şimdi bak Allah'ın rahmetinin eserlerine! Yeryüzünü ölümünden sonra nasıl diriltiyor? Şüphe yok ki, O mutlaka ölüleri diriltir. Daha da her şeye gücü yetendir O!

51. Andolsun ki, bir rüzgar göndersek de onun bitkilerinin sararmış olduğunu görseler, mutlaka onun arkasından nankörlüğe başlarlar.

52. Çünkü sen ölülere işittiremezsin. O daveti arkalarını dönmüş giderlerken sağırlara da duyuramazsın.

53. Körleri de sapıklıktan doğru yola çıkaramazsın; sen ancak ayetlerimize iman edeceklere duyurabilirsin de onlar İslam'a gelir, selameti bulurlar.

54. Allah o herşeye gücü yeten ki, sizi bir güçsüzden yaratmakta; sonra güçsüzlüğün arkasından kuvvet vermekte; sonra da kuvvetin arkasından güçsüz ve ihtiyar yapmaktadır. Dilediğini yaratıyor; O, öyle herşeyi bilen, herşeye gücü yetendir.

55. Vaktin gelip kıyametin koptuğu gün suçlular, (dünyada) bir saatten fazla durmadıklarına yemin ederler. Önce de böyle (haktan) çevriliyorlardı.

56. Kendilerine ilim ve iman verilenler de derler ki: "Andolsun ki, Allah'ın kitabınca dirilme gününe kadar kaldınız, işte bu dirilme günüdür; fakat siz bilmezler grubuydunuz!

57. Artık o gün zulmedenlere mazeretleri fayda vermez ve dertlerinin çaresine bakılmaz.

58. Andolsun ki bu Kur'an'da her çeşit misaller getirdik. Yemin ederim ki, sen onlara başka bir ayet de getirsen o küfredenler yine diyecekler ki: "Siz muptilsiniz (olmayanı gerçek gibi gösteren kimselersiniz)!"

59. İlmin kadrini bilmeyenlerin kalplerini Allah böyle mühürler.

60. Şimdi sen sabret. Çünkü Allah'ın va'di mutlaka haktır. Ve sakın kesin imanı olmayanlar seni hafifliğe sevketmesin!

SURA 31. LOKMAN SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Elif, Lam, Mim.

2. Bunlar, sana (gönderilen) o hikmetli Kitab'ın ayetleridir,

3. doğru yolu göstermek ve rahmet olmak üzere o güzellik yapan kimselere

4. ki (onlar) namazı kılar, zekatı verirler, ahirete de kesin inanç edinirler.

5. İşte bunlar, Rableri tarafından bir hidayet üzeredirler, o kurtuluşa erenler işte bunlardır.

6. Bayağı insanlardan kimi de vardır ki, bilmeyerek Allah yolundan saptırmak ve onu alaya almak için laf eğlencesi satın alırlar, işte bunlara alçaltıcı bir azap vardır.

7. Karşısında ayetlerimiz okunduğu zaman da sanki onları işitmemiş, sanki kulaklarında bir ağırlık varmış gibi kibirlenerek ensesini döner. Sen de onu acı bir azap ile müjdele!

8. Fakat, iman edip de iyi işler yapanlar, şüphesiz onlara Naim cennetleri vardır,

9. Allah'ın hak sözü olarak içlerinde ebedi kalmak üzere! O, pek güçlü ve hakimdir.

10. O gökleri direksiz yarattı, onları görüyorsunuz. Yeryüzüne de sizi çalkalar diye ağır baskılar bıraktı ve orada herbir hayvandan üretti. Hem gökten bir su indirdik de orada her hoş çeşitten yetiştirdik.

11. İşte bu Allah'ın yarattığıdır. Haydi gösterin bana O'ndan başkaları ne yaratmıştır? Fakat o zalimler, apaçık şaşkınlık içindedirler.

12. Andolsun ki, Lokman'a "Allah'a şükret!" diye hikmet verdik; kim şükrederse kendi iyiliğine eder; kim de nankörlük ederse, muhakkak Allah herşeyden müstağnidir, övülmeye layıktır.

13. Hani Lokman da oğluna öğüt vererek demişti: "Yavrum! Allah'a ortak koşma; çünkü ortak koşmak büyük bir zulümdür!

14. Gerçi insana anasına, babasına (itaat etmeyi) de tavsiye ettik. Anası onu zayıflık üstüne zayıflıkla taşıdı. (Onun) sütten ayrılması da iki yıl içindedir. Bana ve anana. babana şükret diye de (tavsiye ettik). Dönüş ancak Banadır.

15. Bununla beraber her ikisi de sana hakkında hiçbir bilgin olmayan hiçi Bana ortak koşturmaya uğraşırlarsa, o vakit onlara itaat etme;onlara dünyada maruf surette iyi ve nazik davran;Bana yüz tutanın yolunu tut; sonra dönüp Bana geleceksiniz; Ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim.

16. "Yavrum, haberin olsun ki, yaptığın bir hardal tanesi tartısı olsa da bir kaya içinde veya göklerde yahut yerin dibinde gizlense Allah onu getirir, mizanına koyar. Çünkü Allah en ince şeyleri bilen, herşeyden haberi olandır.

17. Yavrum namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten sakındır. Basma gelene sabret, çünkü bunlar azmi gerektiren işlerdendir.

18. Hem insanlara karşı avurdunu şişirme (böbürlenme), yeryüzünde çalımla yürüme! Çünkü Allah övüngen kurulganın hiçbirini (kendini beğenen hiçbir kimseyi) sevmez.

19. Gidişinde mutedil ol, (konuşurken) sesini pesden al (alçalt), çünkü seslerin en beti (çirkini) elbette eşeklerin sesidir.

20. Görmediniz mi Allah zülcelal göklerde ve yerde ne varsa, hepsini sizin emrinize vermiş, açık ve gizli olarak nimetlerini üzerinize yağdırmaktadır. Bununla beraber insanlar içinde kimi de var ki, ne bir ilme, ne bir mürşide, ne de aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın Allah hakkında mücadele ediyor.

21. Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun!" denildiği zaman : "Hayır biz atalarımızı neyin üzerinde bulduksa onun ardınca gideriz." diyorlar. Ya şeytan onları kızgın alevli ateşin azabına çağırıyor idiyse de mi?

22. Oysa her kim özü güzel olarak yüzünü tertemiz Allah'a tutarsa, o gerçekten en sağlam kulpa yapışmıştır. Öyle ya bütün işlerin akibeti Allah'a dayanır.

23. Kim de inkar ederse, artık onun inkarı seni üzmesin! Onlar dönüp Bize gelecekler, o zaman Biz onlara bütün yaptıklarını haber vereceğiz. Muhakkak Allah bütün sinelerin neler sakladığını bilir.

24. Biz onlara biraz zevk ettiririz de sonra kendilerini korkunç bir azaba mahkum ederiz.

25. Andolsun ki onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan mutlaka "Allah" diyecekler. De ki: "Hamdolsun Allah'a" Fakat pek çokları bilmezler.

26. Göklerde ve yerde ne varsa (hepsi) Allah'ındır. Gerçekten Allah herşeyden müstağni, övülmeye layıktır.

27. Eğer yeryüzündeki ağaçlar hep kalem olsa, deniz de mürekkep, arkasından da yedi deniz (mürekkep olup kendisine katılsa) Allah'ın sözleri tükenmez. Gerçekten Allah, çok güçlüdür, hikmet sahibidir.

28. Sizin yaratılmanız da (tekrar) diriltilmeniz de ancak bir tek kişinin yaratılması ve diriltilmesi gibidir; muhakkak Allah, işitendir, bilendir.

29. Görmedin mi Allah geceyi gündüze sokuyor gündüzü de geceye sokuyor. Güneş ile ayı da emrine amade kılmış. Herbiri belirli süreye doğru akıp gidiyor. Gerçekten Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

30. Bu şundan: Allah, gerçeğin ta kendisidir. O'ndan başka çağırdıklarınız hep batıldır. Ve gerçekten, Allah, tek yüksek, tek büyük olan O'dur.

31. Size ayetlerinden (delillerinden) göstermek için Allah'ın lütfuyla gemilerin denizde akışına baksana! Şüphesiz ki bunda pek sabırlı ve çok sükunu olanlar için bir çok ibretler vardır.

32. Onları kara bulutlar gibi bir dalga sardığı zaman, dini yalnız kendisine has kılarak Allah'a yalvarırlar. Sonra karaya çıkardığı zaman içlerinden doğru giden de bulunur. Bizim ayetlerimize ancak gaddar, nankör olanlar çıfıtlık eder.

33. Ey insanlar, Rabbinizden korkun ve öyle bir günü sayın (öyle bir günden ürperti duyun) ki, baba, çocuğundan (taraf) birşey ödeyemez; evlat da babasından taraf birşey ödeyecek değildir. Muhakkak Allah'ın va'di gerçektir. O halde sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve sakın o mağrur (şeytan) sizi Allah('ın affın)a güvendir(erek aldatıp cehenneme sürükle) mesin!

34. Muhakkak Allah; evet kıyamete (dair) bilgi sadece O'nun yanındadır. Yağmuru O yağdırır, rahimlerde ne var O bilir. Hiçbir kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Hiçbir kimse hangi yerde öleceğini de bilemez. Şüphesiz ki Allah herşeyi bilir, herşeyden haberdardır.

SURA 32. SECDE SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Elif, Lam, Mim.

2. Kendisinde şüphe olmayan bu Kitab'ın indirilişi, alemlerin Rabbi tarafındandır.

3. Yoksa: "Onu uydurdu" mu diyorlar? Hayır, o, senden önce kendilerine bir gocundurucu (uyarıcı) peygamber gelmemiş olan bir kavmi gocundurasın (uyarasın) diye, Rabbin tarafından gelen bir gerçektir, gerek ki hidayeti kabul ederler.

4. Allah O'dur ki, gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri attı günde yaratmış, sonra Arş üzerine hükümranlığını kurmuştur. Sizin için O'ndan başka ne bir sahibiniz, ne de bir şefaatçiniz vardır. Artık düşünmez misiniz?

5. Gökten yere (yukarıdan aşağıya) kadar bütün işleri o düzenleyip yönetir, sonra da sizin saydıklarınızdan bin yıl kadar olan bir günde O'na yükselir.

6. İşte görülmeyeni de görüleni de bilen, herşeye gücü yeten, çok merhametli olan O'dur.

7. O ki, yarattığı herşeyi güzel yarattı ve insanı yaratmaya da bir çamurdan başladı.

8. Sonra onun neslini bir sülaleden (değersiz bir sudan) yaptı.

9. Sonra onu düzenli bir şekle sokup, içine kendi ruhundan üfledi ve sizin için işitmeyi, o görmeleri ve gönülleri yaptı. Siz çok az şükrediyorsunuz!

10. Bir de: "A! Yeryüzünde kaybolup gittikten sonra mı, gerçekten biz mi muhakkak yeni bir yaratılışta olacağız?" dediler. Fakat onlar Rablerine kavuşmayı inkar eden kafirlerdir.

11. De ki: "Size tayin edilmiş olan ölüm meleği canınızı alacak, sonra döndürülüp Rabbinize götürüleceksiniz!"

12. Bir görsen o zaman suçluları; Rablerinin huzurunda başlarını eğmişler: "Ey Rabbimiz, gördük ve dinledik. şimdi bizi geri çevir de, iyi bir amel işleyelim; çünkü biz kesin inanç sahibi olduk."derlerken.

13. Eğer dilemiş olsaydık, herkese hidayetini verirdik; fakat tarafımdan şu söz verildi: "Elbette ve elbette cehennemi bütün cin ve insanlardan dolduracağım!"

14. O halde bu gününüze kavuşmayı unuttuğunuz için (azabı) tadın, işte Biz de sizi unuttuk. Yapıp durduğunuz işler yüzünden tadın ebedi azabı!

15. Bizim ayetlerimize öyle kimseler iman ederler ki, onlarla kendilerine öğüt verildiği zaman secdelere kapanırlar ve Rablerine hamd ite tesbih ederler de büyüklük taslamazlar.

16. Yanları yataklarından aralaşır (uzaklaşır), korku ve ümit içinde Rablerine dua ederler ve kendilerine verdiğimiz azıklardan hayıra sarfederler.

17. Şimdi kimse, yaptıklarına karşılık onlar için gizlenmiş olan gözler sürurunu (ne gibi sevindirici bir nimet saklandığım) bilemez.

18. Öyle ya inanan kimse fasık olan gibi olur mu? Onlar eşit olamazlar.

19. Evet, iman edip de o salih amelleri işleyen kimselerin yaptıklarına karşılık konukluk olarak kendilerine Me'va cennetleri vardır.

20. Ama fasıklık etmiş olanların barınakları ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde oraya geri çevrilirler ve kendilerine: "Haydi tadın o ateşin yalanlayıp durduğunuz azabını!" denir.

21. Şu da bir gerçek ki, onlara en büyük azaptan önce o yakın azaptan (dünya azabından) da tattıracağız, belki dönerler.

22. Rabbinin ayetleriyle (kendisine) öğüt verilip de sonra onlardan yüz çeviren kimseden daha zalim kim olabilir. Muhakkak Biz, suçlulardan intikam alırız.

23. Andolsun ki (Biz) vaktiyle Musa'ya kitap vermiştik. Şimdi de sen ona kavuşmaktan şüpheye düşme. Onu İsrail oğulları için bir hidayet rehberi kılmıştık.

24. İçlerinden, sabrettikleri zaman emrimizle doğru yolu gösteren öncül imamlar (önderler) yetiştirmiştik. Onlar ayetlerimize kesin bir şekilde sarılmışlardı.

25. Şimdi ihtilaf edip durdukları şeylerde şüphesiz ki, Rabbin kıyamet günü aralarında ayrıca hükmü verecektir.

26. Onları doğru yola hala iletmedi mi, kendilerinden önce yurtlarında gezip dolaştıkları nice kuşaktan helak etmiş olmamız? Şüphesiz bunda (alınacak) ibretler vardır; hala kulak vermeyecekler mi?

27. Ya hiç görmediler mi, Biz kır bir yere suyu salıveriyoruz da onunla bir ekin çıkarıyoruz; ondan hayvanları da yiyor, kendileri de? Hala gözlerini açmayacaklar mı?

28. Bir de: "Ne zaman (gelecektir) o zafer, eğer doğru söylüyorsanız?" diyorlar.

29. De ki: "İnkar edenlere o zafer günü iman etmeleri fayda vermez ve onlara göz açtırılmaz.

30. Şimdi onlardan yüz çevir de gözet, çünkü onlar da gözetiyorlar.

SURA 33. AHZAB SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ey peygamber, Allah'tan kork, kafirlere ve münafıklara itaat etme. Muhakkak ki, Allah bilendir, hikmet sahibidir.

2. Rabbinden sana ne vahyolunuyorsa onun ardınca git, muhakkak ki, Allah ne yapıyorsanız haberdardır.

3. Ve Allah'a tevekkül et ki, koruyucu olarak Allah yeter!

4. Allah bir adamın içinde iki kalp yapmamıştır. Kendilerinden zihar yaptığınız eşlerinizi anneleriniz yerine koymamıştır. Evlatlıklarınızı da oğullarınız yerine koymamıştır. Bunlar sizin ağzınızda lafınızdır. Allah ise gerçeği söylüyor ve doğru yolu gösteriyor.

5. Onları (evlatlıklarınızı) babalarına nisbet ederek çağırınız. Allah katında o daha doğrudur; eğer babalarını bilmiyorsanız dinde kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Bununla beraber hata ettiklerinizde üzerinize bir günah yoktur. Fakat kalplerinizin kasdettiğinde (günah) vardır. Allah günahları örten, çok merhamet edendir.

6. Peygamber, mü'minler nazarında kendi canlarından daha önce gelir; hanımları da analarınızdır. Akraba da (miras bakımından) Allah'ın Kitab'ına göre birbirlerine, öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar. Ancak dostlarımıza uygun bir vasiyet yapmanız müstesnadır. O Kitapta yazılı bulunuyor.

7. Unutma o peygamberlerden keski sözlerini aldığımız vakti! Hele senden, Nuh, İbrahim, Musa, Meryem oğlu İsa'dan ki, onlardan ağır bir söz aldık.

8. (Bunu) doğrulara doğruluklarından sorması için (yaptı). Kafirler için ise acı bir azap hazırladık.

9. Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. O zaman ki, size ordular gelmişti de üzerlerine bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular salıvermiştik. Allah ne yaptığınızı görüyordu.

10. O zaman hem üstünüzden gelmişlerdi, hem aşağı tarafınızdan ve o vakit gözler kaymış, yürekler gırtlaklara dayanmıştı. Allah'a türlü türlü zanlarda bulunuyordunuz.

11. İşte burada mü'minler imtihan edilmiş ve şiddetli bir surette sarsılmışlar da sarsılmışlardı.

12. O vakit münafıklar ve kalplerinde bir hastalık bulunanlar: "Allah ve Resulü bize bir aldanıştan başka bir va'd yapmamış." diyorlardı.

13. O vakit bunlardan bir grup: "Ey Yesrip (Medine) halkı sizin için duracak yer yok, hemen dönün." diyorlardı. Yine onlardan bir kısmı da peygamberden izin istiyor, evlerimiz gerçekten açıktır." diyorlardı; halbuki, açık değildi, sırf kaçmak istiyorlardı.

14. Eğer onların her tarafından üzerlerine girilse de sonra kendilerinden fitne çıkarmaları istenilse derhal onu yapacaklardı. Onunla da pek az duracaklardı.

15. Halbuki bundan önce Allah'a söz vermişlerdi. Arkalarını dönmeyeceklerdi. Allah'a verilen söz ise mesuliyetlidir, mutlaka sorulur.

16. De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçmak size asla fayda vermez; faraza verdiği takdirde de ancak pek az faydalandırılırsınız."

17. De ki: "Şayet size bir felaket murad eder veya size bir rahmet dilerse, sizi Allah'tan saklamak kimin haddine?" Allah'tan başka kendilerine bir koruyucu da bulamazlar, bir yardımcı da.

18. Şüphesiz Allah içinizden o savsaklayanları ve kardeşlerine: "Bize gelin!" diyenleri biliyor. (Onlar) harbe pek az geliyorlardı.

19. Size karşı kıskançlık ediyorlardı. Derken o korku hali gelince, onları gördün, ölüm baygınlığı sarmış kimse gibi gözleri dönerek sana bakıyorlardı. O korku gidince size keskin keskin diller sıyırdılar; hayra karşı da kıskançlık ediyorlardı, işte bunlar iman etmediler de Allah amellerini nice çıkardı. Bu Allah'a göre önemsizdir.

20. Müttefik düşman birliklerinin gitmediğini sanıyorlar. Eğer o birlikler bir daha gelecek olsa, çölde bedevi Araplar içinde yer atıp, sizin haberlerinizden sormayı arzu ederler, içinizde kalacak olsalar da sadece pek az harp ederler.

21. Yemin ederim ki, muhakkak ki size, Allah'a ve son güne ümit besleyip de Allah'ı çokça ananlar iç Allah'ın Resulünde pek güzel bir örnek vardır!

22. Mü'minler müttefik düşmanları gördükleri zaman: "İşte bu, Allah'ın ve Resulünün bize va'd ettiği şeydir. Allah ve Rasulü doğru çıktı." dediler. Bu onların imanını ve teslimiyetini artırmaktan başka birşey yapmadı.

23. Müminlerden öyle erler vardır ki Allah'a verdikleri sözü yerine getirdiler; kimi adağını ödedi (canını verdi), kimi de beklemektedir; (verdikleri sözü) hiçbir şekilde değiştirmediler.

24. Çünkü Allah doğrulara, doğrulukları ile mükafat verecek, münafıklara da dilerse azap edecek veya tevbe nasip edecek. Şüphe yok ki Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

25. Hem Allah o kafirleri elleri hiçbir hayra ermeksizin öfkeleriyle defetti. Ve bu şekilde Allah müminlere savaş hakkında yetiverdi. Allah çok güçlüdür, üstündür.

26. Hem de kitap ehlinden onlara arka çıkıp destekleyenleri, kalplerine korku düşürerek kulelerinden indirdi, (siz onların) bir kısmını katlediyordunuz, bir kısmını da esir (alıyordunuz).

27. (Allah onların) arazilerini yurtlarını ve mallarını size miras kıldı. Bir de henüz ayak basmadığınız bir yeri (size miras kıldı). Allah herşeye kadirdir.

28. Ey peygamber, hanımlarına şöyle söyle: "Eğer dünya hayatını ve zinetini istiyorsanız, haydi geliniz sizi donatayım ve güzellikle bırakıp salıvereyim.

29. Yok eğer Allah ve Resulünü ve ahiret yurdunu istiyorsanız, haberiniz olsun ki Allah içinizden güzellik (iyilik) edenlere pek büyük bir mükafat hazırlamıştır."

30. Ey peygamberin hanımları, sizden her kim açık bir terbiyesizlik ederse, ona azap iki kat katlanır. Bu Allah'a göre kolaydır.

31. Yine sizden her kim Allah ve Resulüne divan durup iyi bir iş yaparsa ona da mükafatını iki kere veririz. Ayrıca onun için bol bir rızık hazırlamışızdır.

32. Ey peygamberin hanımları, siz kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz; eğer Allah'tan korkuyorsanız, konuşurken kırıtmayın ki, kalbinde bir hastalık bulunan, kötü bir ümide kapılmasın. Güsgüzel, dosdoğru söz söyleyin!

33. Hem vakarınızla evlerinizde durun da önceki cahiliyyet devri çıkışı gibi süslenip çıkmayın, namaz kılın, zekat verin, Allah'a ve peygamberine itaat edin! Ey Ehl. i Beyt (peygamberin ev halkı), Allah yalnızca sizden kiri uzaklaştırıp tertemiz pampak etmek istiyor.

34. Oturun da evlerinizde okunan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti anın. Şüphe yok ki, Allah latifdir, herşeyden haberdardır.

35. Bütün müslüman erkekler, müslüman kadınlar, mümin erkekler, mümin kadınlar, itaat eden erkekler, itaat eden kadınlar, doğruluk yapan erkekler, doğruluk yapan kadınlar, sabreden erkekler sabreden kadınlar, mütevazi erkekler, mütevazi kadınlar, zekat veren erkekler, zekat veren kadınlar, oruç tutan erkekler, oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve kadınlar, Allah'ı Çok anan erkekler ve kadınlar yok mu, işte bunlara Allah bir bağışlama ve büyük bir mükafat hazırlamıştır.

36. Bununla beraber, Allah ve Rasulü bir işe karar verdiği zaman, gerek inanan bir erkeğin gerek inanan bir kadının kendilerine ait bir işte tercih hakları olamaz. Her kim Allah'a ve peygamberine asi olursa açık bir sapıklık etmiş olur.

37. Bir de hatırla o vakti ki, o kendisine hem Allah'ın nimet verdiği, hem de senin iyilik ettiğin kimseye: "Zevceni kendine sıkı tut ve Allah'tan kork!" diyordun da Allah'ın açığa çıkaracağı şeyi içinde gizliyor ve insanları sayıyordun. Oysa Allah, kendisini saymana daha layıktı. Sonra Zeyd o kadınla ilişiğini kestiğinde Biz onu seninle evlendirdik ki, evlatlıklarının ilişkilerini kestikleri eşlerini nikahlama hususunda müminlere bir darlık olmasın. Allah'ın emri fiile (pratiğe) çıkarılmış bulunuyor.

38. Peygambere, Allah' ın takdir ettiği, mübah kıldığı şeyde bir darlık yoktur. Bundan önce geçen bütün peygamberler hakkında Allah'ın adeti öyledir. Allah'ın emri biçilmiş bir kaderdir.

39. Onlar ki, Allah'ın risaletlerini (mesajlarını) tebliğ eder ve O'ndan korkarlar; Allah'tan başka kimseden korkmazlardı. Hesap görücü olarak da Allah yeter!

40. Muhammed, sizin adamlarınızdan hiçbirinin babası değildir; fakat Allah'ın elçisi ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah, herşeyi hakkıyla bilendir.

41. Ey iman edenler, Allah'ı çok anış anın!

42. O'nu sabah akşam tesbih edin!

43. O'dur sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için üzerinize rahmet ve bereket indiren melekleri de. O, müminlere karşı çok merhametlidir.

44. O'na kavuşacakları gün kendilerine esenlik dileği selamdır. Onlar için değerli bir mükafat hazırlamıştır.

45. Ey peygamber, Biz seni hakka bir şahit, hem bir müjdeci, hem bir gocundurucu (uyarıcı) olarak gönderdik.

46 Hem kendi izniyle Allah'a bir davetçi ve aydınlık saçan bir şavk (ışık) olarak.

47. Mü'minlere müjdele, onlara Allah tarafından büyük bir nimet olduğunu!

48. Kafirlere ve münafıklara itaat etme, onların eziyetlerini bırak ve Allah'a tevekkül et! Allah vekil olunca hepsine yeter!

49. Ey iman edenler, mü'min kadınları nikahlayıp da kendileriyle ilişkide bulunmadan onları boşadığınızda onların üzerinde sayacağınız bir iddet hakkınız yoktur. Hemen mehirlerini verip onları güzelce salıverin!

50. Ey peygamber, Biz, özellikle sana şunları helal kıldık: Mehirlerini vermiş olduğun eşlerini, Allah'ın sana ganimet olarak verdiklerinden sahibi bulunduğun cariyeyi, amcanın kızlarından, halalarının kızlarından, dayının kızlarından, teyzelerinin kızlarından seninle birlikte hicret etmiş olanları; birde inanan bir kadın eğer kendisini peygambere bağışlar da, peygamber de onunla evlenmek isterse onu, sadece sana, diğer mü'minlere değil. Onlara eşleri ve cariyeleri hakkında neleri farz kıldığımızı biliyoruz. Bunlar, sana bir darlık olmaması içindir. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

51. Onlardan dilediğini geri bırakır, dilediğini yanına alırsın. Bıraktıklarından arzu ettiğinde sana günah yoktur. Onların gözlerinin aydın olması, üzülmemeleri ve kendilerine verdiğinle hepsinin hoşnut olmaları için en elverişli olan budur. Allah, kalplerinizdekini bilir. Allah, herşeyi bilir, halimdir.

52. Bundan böyle artık, başka kadınlar sana helal olmaz. Bunları başka eşlerle değiştirmek de olmaz; isterse güzellikleri çok hoşuna gitsin. Ancak sahibi bulunduğun cariye başka. Allah, herşeye gözcü bulunmaktadır.

53. Ey iman edenler, Peygamberin evlerine, vaktine dikkat etmeksizin ve yemek için izin verilmedikçe girmeyin; ancak çağrıldığınızda girin, yemeği yediğinizde de hemen dağılın; sohbet etmek için de izinsiz girmeyin! Çünkü o, peygambere eziyet veriyor, üstelik sizden utanıyor; ama Allah, gerçeği söylemekten sıkılmaz. Bir de hanımlarına, gerekli birşey soracağınızda bir perde arkasından sorun! Öyle yapmanız, hem sizin kalpleriniz hem de onların kalpleri için daha çok temizdir. Sizin, Allah'ın peygamberini incitmeye hakkınız yoktur; arkasından hanımlarını nikahlayamazsınız da. Çünkü, bunlar, Allah katında çok büyük bir günahtır.

54. Siz bir şeyi açıklasanız da gizleseniz de şüphe yok ki, Allah herşeyi bilir.

55. O hanımlar için babaları, oğulları, kardeşleri, kardeş oğulları, kız kardeş oğulları, müslüman kadınları ve sahip oldukları köleler hakkında bir günah yoktur; bununla beraber Allah'tan korkun (ey peygamberin hanımları), çünkü Allah, herşeye şahit bulunuyor!

56. Muhakkak ki, Allah ve melekleri, peygambere hep salat ile ikramda bulunurlar. Ey iman edenler, haydi ona teslimiyetle salat ve selam getirin!

57. Çünkü Allah ve Resulüne eziyet edenler muhakkak dünyada ve ahirette onlara lanet etmiş (rahmet sahasından kovmuş) ve onlara pek hakaretli bir azap hazırlamıştır.

58. İnanan erkeklere ve inanan kadınlara hak etmedikleri bir biçimde eziyet edenler de şüphesiz bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir.

59. Ey peygamber, hanımlarına, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle, dış elbiselerinden (cilbablarından) üzerlerini sıkıca örtsünler! Bu, onların tanınmalarına, tanınıp da eziyet edilmemelerine en elverişli olandır. Bununla beraber Allah, çok bağışlayıcıdır, merhamet edicidir.

60. Andolsun ki, eğer o münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde yalan haberler yapıp tahrikte bulunanlar vazgeçmezlerse, mutlaka seni kendilerine musallat kılarız sonra orada çevrene pek az yanaşabilirler.

61. Mel'un olarak nerede ele geçirilirlerse, yakalanıp öldürülürler de öldürülürler.

62. Allah'ın bundan önce geçenler hakkında kanunudur bu. Allah'ın kanununu değiştirmeye asla çare bulamazsın.

63. O insanlar, sana kıyamet saatini soruyorlar. De ki : "Onun ilmi ancak Allah'ın nezdindedir ve ne bilirsin belki de o Kıyamet yakında olur.

64. Şu muhakkak ki, Allah kafirleri lanetlemiş ve onlara bir çılgın ateş hazırlanmıştır.

65. Onda ebedi kalırlar ve ne bir kayırıcı bulabilirler, ne de bir yardımcı!

66. O gün yüzleri ateşte çevrilirken: "Ah ne olurdu bizler Allah'a itaat etseydik, peygambere itaat etseydik!" derler.

67. Yine derler ki: "Ey Rabbimiz, doğrusu biz, beylerimize ve büyüklerimize itaat ettik de bizi yanlış yola götürdüler.

68. Ey Rabbimiz, onlara azabın iki katını ver ve kendilerini büyük bir lanetle lanetle!"

69. Ey iman edenler, sizler o Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın! Eziyet ettiler de Allah onu onların dediklerinden temize çıkardı. O, Allah katında yüzlü (itibar sahibi) idi.

70. Ey iman edenler, Allah'tan korkun ve sağlam söz söyleyin

71. ki, işlerinizi yoluna koysun ve günahlarınızı bağışlasın. Her kim de Allah'a ve peygamberine itaat ederse, gerçekten o büyük murada ermiştir.

72. Evet Biz, o emaneti göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar onu yüklenmeye yanaşmadılar ve ondan korktular da insan yüklendi onu. O gerçekten çok zalim, çok cahil bulunuyor

73. Çünkü Allah, münafık erkeklere, münafık kadınlara, müşrik erkeklere, müşrik kadınlara azap edecek, inanan erkekleri inanan kadınlara da tevbe ile nazar buyuracak. Allah çok bağışlayıcıdır, merhamet edendir.

SURA 34. SEBE SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Hamd O Allah'adır ki, göklerde ve yerde ne varsa hep O'nundur, ahirette de hamd O'nun. O, hikmet sahibidir, herşeyi bilendir.

2. Yere ne giriyor ve ondan ne çıkıyor, gökten ne iniyor ve ona ne çıkıyorsa hepsini bilir. O, çok merhametli, çok bağışlayıcıdır.

3. Küfredenler ise: "Bize o kıyamet gelmez." dediler. De ki: "Hayır, gaybı bilen Rabbime yemin ederim ki, o size kesinlikle gelecektir. O'nun ilminden göklerde ve yerde zerre kadar birşey kaçmaz. Ondan daha küçüğü de, daha büyüğü de hep apaçık bir kitaptadır.

4. Çünkü iman edip iyi işler yapamam mükafat verecektir. işte onlar için bir bağışlama ve bol bir rızık vardır.

5. Ayetlerimizi hükümsüz bırakmak için yarışanlar için de pislikten acı bir azap vardır.

6. Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise, sana Rabbinden indirilen gerçeğin ta kendisi olduğunu ve onun, yüceliğinin sonu olmayan her türlü övgüye layık olan (Allah') ın yolunu gösterdiğini görüyorlar.

7. Böyle iken o küfredenler şöyle dediler: "Size, parçalanıp didik didik didiklendiğiniz zaman, muhakkak siz yeni bir yaratılış içinde bulunacaksınız diye, peygamberlik eden bir adam gösterelim mi?"

8. Allah'a bir yalanı mı iftira etmekle, yoksa kendisinde bir delilik mi var?" Hayır, doğrusu o ahirete inananlar, derin bir sapıklıkla azap içindedirler.

9. Ya gökten ve yerden önlerindekine ve arkandakine bir bakmazlar mı? Ödersek kendilerini yere indiriveririz yahut gökten üstlerine parçalar düşürürüveririz. Gerçekten onda hakka gönül veren her kul için şüphesiz bir ibret vardır.

10. Andolsun ki, Davud'a tarafımızdan bir üstünlük verdik: "Ey dağlar, çınlayın (teşbih edin) onunla beraber, siz de ey kuşlar!" dedik ve ona demiri yumuşattık.

11. "Geniş zırhlar yap ve iyi biçime yatır (iyi biçim ver). Siz de iyi işler de bulunun; çünkü Ben, bütün yapacaklarınızı gözetiyorum." dedik.

12. Süleyman'ın emrine de rüzgarı verdik. Sabah gidişi bir aylık akşam dönüşü bir aylık yol idi. Erimiş bakır kaynağım da ona sel gibi akıttık. Rabbinin izniyle elinin altında cinlerden de çalışan vardı. Onlardan da her kim emrimizden saparsa, ona ateş azabım tattırırız.

13. Onlar, ona mihraplar, heykeller, havuzlar gibi çanaklar ve sabit kazanlardan her ne isterse yaparlardı. Çalışın ey Davud hanedanı, şükür için çalışın! Kullarım arasında şükreden azdır.

14. Sonra onun ölümüne hükmettiğimizde onlara onun ölümünü sezdiren olmadı, yalnız bir güve (böceği) dayandığı asasını yiyordu. Bu sebeple yere yıkıldığında besbelli oldu ki, eğer cinler gaybı bilselerdi, o horlayıcı azap içinde bekleyip durmazlardı.

15. Andolsun ki, Sebe topluluğu için yurtlarında gerçekten bir ibret vardı; sağlı sollu iki bahçe! Onlara hal diliyle: "yiyin Rabbinizin rızkından da O'na şükredin, ne güzel, hoş bir şehir ve bağışlayan bir Rabb!" derlerdi.

16. Fakat onlar, yüz çevirdiler. Biz de üzerlerine Arim selini salıverdik ve o güzelim iki bahçelerini buruk yemişli, ılgınlı ve biraz da sidir ağacı bulunan iki harap bahçeye çevirdik.

17. Bunu, onlara nankörlüklerinin cezası yaptık ve Biz, hep böyle çok nankör olanları cezalandırırız.

18. Biz, onlarla o bereket verdiğimiz memleketler arasında sırt sırta şehirler meydana getirmiş ve onlara da düzenli gidiş geliş imkanı sağlamış "Gezin oralarda, geceleri ve gündüzleri güvenlik içinde!" demiştik.

19. Buna karşı onlar: "Ey Rabbimiz, yolculuklarımızın mesafesini uzaklaştır! dediler ve kendilerine zulmettiler. Biz de onları efsanelere çevirdik ve tamamen didik didik dağıttık: Şüphesiz ki, bunda çok şükredecek her sabırlı için elbette ibretler vardır.

20. Yine andolsun ki, iblis onlar aleyhindeki tahminini gerçekten doğru buldu da içlerinde müminlerden ibaret bir gruptan başkası ona uydular.

21. Halbuki onun, onların üzerinde hiçbir hakimiyet gücü yoklu; fakat Biz ahirete imanı olan belirleyecek, ondan şüphe içinde bulunandan ayırt edecektik. Öyle ya, Rabbin herşeyi koruyup gözetendir.

22. De ki: "Allah'tan başka tanrı saydığınız tanrılarınıza istediğiniz kadar yalvarın. Onların ne gokte ne de yerde zerre miktarına güçleri yetmez. Onların, bunlarda bir ortaklığı da yoktur. O'nun da onlardan bir yardımcısı yoktur.

23. O'nun huzurunda , izin verdiği kimselerden başkasının şefaati fayda da vermez. Nihayet kalplerinden dehşet giderildiğinde: "Rabbiniz ne büyürdür diye sorarlar, (şefaatçılar): "Hakkı." derler. O, öyle yüksek, öyle büyüktür.

24. Onlara de ki: "Size göklerden ve yerden kim rızık veriyor? De ki: "Allah! O halde ya biz mutlak bir doğru yolda veya açık bir sapıklık içindeyiz ya da siz."

25. De ki : "Siz, bizim suçlarımızdan sorumlu tutulmazsınız, biz de sizin yaptıklarınızdan sorumlu olmayız."

26. De ki: "Rabbimiz, hepimizi bir araya toplayacak, sonra da aramızı hak hükmü ile ayıracak. O, öyle yegane hüküm veren, öyle herşeyi bilendir."

27. De ki: "O'na ortak diye kattıklarınızı bana gösterin bakayım! Hayır, öyle şey yok! doğrusu, bu: Güçlü ve hikmet sahibi olan ancak Allah'tır."

28. Seni de ancak bütün insanları içeren bir elçilikle rahmetimizin müjdecisi, azabımızın habercisi olarak gönderdik, başka değil! Fakat insanların çoğu bilmezler.

29. Ve: "Eğer doğru söylüyorsanız, ne zaman bu va'd?" diyorlar.

30. De ki: "Size va'd edilen bir gündür ki. ondan bir saat geri de kalamazsınız, iteri de geçemezsiniz."

31. Bununla beraber, o küfredenler: "Biz ne bu Kur'an'a inanırız, ne de önündekine! dediler. Fakat o zalimler yakalanıp Rablerinin huzurunda durdurulduklari zaman birbirlerine laf atarken bir görsen! Bir taraftan zebun edilenler (zayıf düşürülenler), o büyüklük taslayanlara: "Siz olmasaydınız kesinlikle biz mü'min olurduk!" diyeceklerdir.

32. Diğer taraftan büyüklük taşıyanlar, zayıf düşürülenlere; "Ya, size hidayet geldikten sonra sizi ondan biz mi çevirdik? Hayır, siz kendiniz suçluydunuz!" diyecekler.

33. O zayıf düşürülenler de büyüklük taslayanlara: "Hayır işiniz gece gündüz dolap (çevirmekti) ; çünkü sizler, bizlere hep Allah'a küfretmemizi ve ona eşler koşmamızı emrediyordunuz." derler ve böyle atışırlarken, azabı gördükleri zaman, içlerinden pişmanlık duymaktadırlar. Biz de o küfredenlerin boyunlarına tomrukları geçirmişizdir de yalnızca yaptıklarının cezasını çekiyorlardır.

34. Biz herhangi bir memlekette tehlikeyi haber veren bir Resul gönderdiysek, herhalde onun refah ile şımartılmış olanları : "Biz, sizin gönderildiğiniz şeyleri tanımayız." dediler.

35. Ve dediler ki : "Biz malca da daha çoğuz, evlatça da ve bize azap edilmez."

36. De ki: "Rabbim, rızkı dilediğine döşer (bol verir), dilediğine de sıkar (kİsar); fakat insanların çoğu bilmezler.

37. Oysa sizi huzurumuza yaklaştıracak olan ne mallarınız ne de evladlarınızdır. Ancak iman edip yararlı işler yapanlar, var ya, işte onların yaptıklarına karşılık kendilerine kat kat mükafat vardır ve onlar, cennet köşklerinde güvenlik içindedirler.

38. Ayetlerimizi hükümsüz bırakmak için yarışarak çalışanlara gelince onlar, hakkın huzuruna azap içinde celbedileceklerdir.

39. De ki: "Gerçekten Rabbim, rızkı kullarından dilediği kimseye hem bol verir, hem kİsar. Hayır için her neyi harcarsanız, O, onun yerini doldurur. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

40. O gün ki, onları hep birlikte mahşere toplayacak, sonra meleklere: "Şunlar size mi tapıyorlardı?" diyecek.

41. "Seni tenzih ederiz. Sensin onlara karşı bizim sahibimiz! Hayır, onlar cinlere tapıyorlardı, çoğu onlara inanmıştı!" diyeceklerdir.

42. İşte o gün kiminiz kiminize ne bir yarar, ne de bir zarar verme gücüne sahip olamaz ve o zulmedenlere: "Tadın bakalım, o yalan deyip durduğunuz ateşin azabını!" deriz.

43. Karşılarında açık deliller halinde ayetleriniz okunduğu zaman o zalimler: "Bu, yalnızca sizi atalarınızın taptığı tanrılardan men etmek isteyen bir adamdır!" dediler ve: "Bu (Kur"an), uydurulmuş bir iftiradan başka birşey değil!" dediler. Ve o küfredenler gerçek kendilerine geldiği vakit : "Bu apaçık bir büyüden başka birşey değildir!" dediler.

44. Halbuki Biz onlara öyle ders alacakları kitaplar vermedik ve kendilerine senden önce bir uyarıcı da göndermedik.

45. Onlardan öncekiler de yalan demişlerdi. Hem de bunlar, onlara verdiklerimizin onda birbirine ermediler. Peygamberlerini yalanladılar da nasıl oldu inkarım?

46. De ki : "Size sadece bir tek öğüt vereceğim: Allah için ikişer, üçer ve teker teker kalkarsınız sonra da iyi düşünürsünüz; arkadaşınızda delilikten eser yoktur. O, yalnız şiddetli bir azabın önünde sizi sakındıracak bir peygamberdir."

47. De ki: "Ben, sizden herhangi bir ücret istersem, o sizin olsun. Benim mükafatım ancak Allah'a aittir ve Allah, herşeye şahittir."

48. De ki : "Gerçekten Rabbim, hakkı fırlatır (dilediğinin kalbine indirir.) O, gaybları hakkıyla bilendir."

49. De ki: "Hak geldi; artık batılın önü de katmaz sonu da!"

50. De ki: "Eğer ben yanılırsam, yalnız kendime kalarak yanılırım ve eğer doğru yolu bulmuşsam bilmeli ki Rabbimin bana vahiy vermesiyledir. Çünkü O, yakındır, işitir, işittirir.

51. O telaşa düştükleri zaman görsen, artık kaçamak yoktur, yakın yerden yakalanmışlardır.

52. Ve: "O'na iman ettik!" demektedirler, fakat onlara uzak yerden el sunmak nerede?!"

53. Oysa daha önce O'na küfretmişlerdi, uzak yerden gaybe taş atıyorlardı.

54. Artık kendileriyle arzuladıklarının arasına set çekilmiştir; tıpkı bundan önce emsallerine yapıldığı gibi. Çünkü hepsi işkilli bir şüphe içinde bulunuyorlardı.

SURA 35. FATİR SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Hamd, o gökleri ve yeri yaratan ve melekleri ikişer üçer, dörder kanatlı elçiler kılan Allah'a mahsustur. O, yaratmada dilediği kadar artırır. Gerçekten Allah, herşeye gücü yetendir.

2. Allah, insanlara rahmetinden her neyi açarsa artık onu tutacak, kısacak kimse yoktur. Her neyi de tutar kısarsa onu da ondan sonra salacak yoktur. O, öyle güçlüdür, öyle hikmet sahibidir.

3. Ey insanlar, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın! Allah'tan başka bir yaratıcı mı var? O, size gökten ve yerden rızık verir. Başka tanrı yoktur, ancak O var. O halde nasıl (gerçekten) çevrilirsiniz?

4. Ve eğer seni yalanlıyorlarsa, bundan önce bir çok peygamberler de yalanlandı. Bütün işler Allah'a döndürülür.

5. Ey insanlar, haberiniz olsun ki, Allah'ın va'di muhakkak gerçektir; sakın o dünya hayatı sizi aldatmasın ve sakın o aldatıcı şeytan, sizi Allah'a karşı aldatmasın!

6. Haberiniz olsun ki, şeytan size düşmandır, siz de onu düşman tutun; çünkü O, etrafına toplanan yandaşlarını ancak alevli cehennemlik dostlarından olsunlar diye davet eder.

7. Küfredenler, onlar için şiddetli bir azap vardır; iman edip yararlı işler yapanlar, onlara ise bir bağışlama ve büyük bir mükafat vardır.

8. Ya kötü ameli kendisine allanmış pullanmış da onu güzel gören kimse de mi (iman edip yararlı iş yapan gibi olacak)? Şüphe yok ki, Allah, dilediğini şaşırtır, dilediğini doğru yola çıkarır. O halde gönlün onlara karşı hasretlerle geçmesin! Allah onların bütün sanatlarını bilir.

9. Allah O'dur ki, rüzgarları göndermiştir, derken bir bulut kaldırır. Derken onu, ölmüş bir beldeye sevkedip onunla yere ölümünden sonra hayat vermekteyiz. İşte Öldükten sonra dirilme böyledir.

10. Her kim izzet istiyorsa, bilsin ki, izzet tamamıyla Allah'ındır. O'na hoş kelimeler yükselir, onu da salih amel yükseltir. Kötülükler kuranlara gelince, onlara şiddetli bir azap vardır ve onların tuzakları da hep tarumar (darmadağın) olur.

11. Hem Allah sizi bir topraktan, sonra bir nutfeden yarattı, sonra da sizi çiftler yaptı. O'nun bilgisi dışında ne bir dişi gebe olabilir, ne de doğurabilir. Bir yaşatılanın ömrünün uzatılması da kısaltılması da kesinlikle bir kitapta yazılıdır, şüphe yok ki, o Allah'a göre çok kolaydır.

12. Birde iki deniz bir olmuyor; şu tatlı, hararet keser, içerken kayar; şu da tuzludur, yakar kavurur. Bununla beraber herbirinden bir taze et yersiniz ve bir zinet çıkarıp giyinirsiniz. Allah'ın lütfundan nasip arayasınız diye gemilerin de suyu yara yara orada gittiğini görürsün. Gerek ki ,şükredersiniz.

13. Geceyi gündüze sokuyor, gündüzü de geceye sokuyor. Güneşi ve ayı emrine amade etmiştir. Her biri belirlenmiş bir vakte, mukadder bir gayeye akıp gidiyor. işte bu gördüklerinizi yapan Allah Rabbinizdir, mülk O'nundur. O'ndan başka çağırdıklarınız ise, bir çekirdek zarını bile idare edemezler.

14. Kendilerine dua ederseniz, duanızı işitmezler.İşitseler bile size cevabım vermezler. Kıyamet günü de kendilerini Allah'a ortak koştuğunuzu inkar ederler. Sana, herşeyden haberdar olan (Allah) gibi, haber veren olmaz.

15. Ey insanlar, sizsiniz hep Allah'a muhtaç fakirler. Allah ise, zengin ve hamd ile övülecek O'dur ancak.

16. Dilerse sizi yok eder ve yeni bir halk getirir.

17. Ve bu Allah'a göre zor birşey değildir.

18. Bir de günah çeken bir kimse başkasının günahını çekmeyecek; yükü ağır basan, onun başkasına yüklenmesi için çağrıda bulunsa da, ondan birşey alınıp yüklenmeyecektir, isterse bir yakını olsun. Fakat ancak gıyaben Rablerinin korkusunu duyanları ve namazı dürüst kılanları sakındırırsın. Temizlenen de sırf kendisi için temizlenir. Nihayet gidiş Allah'adır.

19. Ne kör ile gören eşit olur,

20. ne karanlıklar ile aydınlık,

21. ne de gölge ile sıcaklık.

22. Ölülerle diriler de eşit olmaz. Gerçi Allah her dilediğine işittirirse de sen kabirdekilere işittirecek değilsin.

23. Sen sadece bir uyarıcısın!

24. Muhakkak ki, Biz seni gerçek ile hem bir müjdeci, hem bir uyarıcı olarak gönderdik. Hiçbir ümmet de yoktur ki, içlerinden bir uyarıcı geçmiş olmasın.

25. Seni yalanlıyorlarsa, bunlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Onlara peygamberleri, mucizeler, sayfalar ve nurlu kitapla gelmişlerdi.

26. Sonra Ben, o küfredenleri tutup alıverdim. O zaman inkarım (cezalandırmam) nasıl oldu?

27. Görmedin mi Allah, yukarıdan bir su indirdi de onunla renkleri başka başka birçok meyveler çıkardık. Dağlardan da yollar var, beyazlı, kırmızılı, renkleri çeşitli, bir de kuzguni siyahlar.

28. İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da aynı şekilde çeşitli renklerde olanlar vardır. Ancak Allah saygısını, kullarından bilenler duyar. Haberiniz olsun ki, Allah güçlüdür, bağışlayıcıdır.

29. O Allah'ın kitabını okuyup ardınca gidenler, namazı kılıp kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden gizli ve açık vermekte olanlar, herhalde hiç batma ihtimali olmayan bir ticaret umarlar.

30. Çünkü Allah, mükafatlarım kendilerine tamamen ödedikten başka, lütfundan onlara fazlasını verecektir. Çünkü O hem bağışlayan, hem de şükrün karşılığım bol verendir.

31. Kitaplar içinde o sana vahyettiğimiz kitap da önündekileri (kendisinden öncekileri) doğrulayıcı olmak üzere gerçeğin ta kendisidir. Muhakkak ki, Allah kullarından haberdardır, herşeyi görüp gözetendir.

32. Sonra Biz, o kitabı kullarımızdan süzüp seçtiklerimize miras kıldık. Onlardan da nefislerine zulmeden var, orta giden yolu tutan var, Allah'ın izniyle hayırlarda ileri geçenler var. işte büyük lütuf odur.

33. Adn cennetleri, ona girecekler, orada altın bileziklerle ve incilerle sesleneceklerdir. Orada elbiseleri ipektir.

34. Ve şöyle demektedirler: "Hamdolsun Allah'a bizden o hüznü giderdi; gerçekten Rabbimiz çok bağışlayan ve şükrün karşılığını bolca verendir.

35. Lütfundan bizi durulacak yurda kondurdu. Burada bize yorgunluk gelmeyecek,burada bize usanç gelmeyecektir.

36. Küfredenlere gelince, onlara cehennem ateşi vardır. Hüküm verilmez ki ölsünler, kendilerinden biraz azabı da hafifletilmez, işte Biz, her nankörü böyle cezalandırırız.

37. Ve onlar orada şöyle feryad ederler: "Ey Rabbimiz, bizleri çıkar da yaptıklarımızdan başka yararlı bir iş yapalım. (Onlara) : "Ya size orada düşünecek olanın düşüneceği kadar ömür vermedik mi ki? Hem size Peygamber de geldi. O halde tadın; çünkü zalimleri kurtaracak yoktur!" (denilecektir.)

38. Şüphe yok ki, Allah, göklerin ve yerin sırrını bilendir. Kesinlikle O, sinelerin özünü bilir.

39. Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur. O halde kim inkar öderse inkarı kendi aleyhinedir. Kafirlere inkarları, Rableri katında gazaptan başka birşey artırmaz. Kafirlere inkarları, zarardan başka birşey artırmaz.

40. De ki: "Gördünüz ya, O Allah'tan başka yalvardığınız ortaklarınızı! Gösterin bana onların bu yeryüzünün hangi parçasını yarattıklarını!" Yoksa onların göklerde mi bir ortaklığı var, ya da kendilerine bir kitap vermişiz de ondan açık bir delil mi var ellerinde? Hayır, o zalimler, birbirlerini aldatmadan başka bir vaadde bulunmuyorlar!

41. Doğrusu gökleri ve yeri, yok oluvermelerinden Allah tutuyor. Andolsun ki, eğer yok oluverseler, O'ndan başka kimse tutamaz onları. O, gerçekten çok halim, çok bağışlayandır.

42. Onlar kendilerine uyarıcı bir peygamber gelirse kesinlikle ilerideki ümmetlerin en birincisinden daha kabiliyetli olacaklarına daha çok doğru yola gideceklerine dair Allah'a en ağır yeminleriyle yemin etmişlerdi. Fakat kendilerine uyarıcı bir peygamber geldiği zaman, bu onların yalnızca ürkekliklerini artırdı.

43. Bu, yeryüzünde bir büyüklük taslamak ve suikast düzenlemek istediklerindendir. Oysa kötü tuzak, yalnızca sahibinin başına geçer. O halde öncekilerin kanunundan başka ne gözetirler?! Sen Allah'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın, Allah'ın kanununda asla bir sapma da bulamazsın!

44. Ya yeryüzünde gezip bir bakmadılar mı, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş? Oysa onlar, kendilerinden daha güçlüydüler. Allah'ı, ne göklerde ve ne de yerde O'nu, hiçbir şeyin aciz bırakma imkanı ve ihtimali yoktur. O, hiç şüphesiz, herşeyi bilendir, herşeye gücü yetendir.

45. Bununla beraber Allah, insanları kendi işledikleri yüzünden hemen cezalandıracak olsa, yeryüzünde bir deprenen bırakmazdı. Fakat onları belirlenmiş bir süreye kadar ebeler. Nihayet ecelleri geldiği vakit, işte o zaman şüphe yok ki, Allah kullarını görendir (hiçbirini karşılıksız bırakmaz)!

SURA 36. YASİN SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Yasin.

2. Hikmetli Ku'ran'ın hakkı için!

3. Emin ol ki sen, o elçilikle gönderilen peygamberlerdensin!

4. Bir dosdoğru yol üzerindesin.

5. Güçlü ve çok merhametli Allah'ın peyderpey indirdiği vahyi ile.

6. Babaları uyarılmamış olup gaflet içinde olan bir topluluğu uyarasın (vehameti haber veresin) diye.

7. Andolsun ki, pek çoklarına karşı söz hak olmuştur da artık onlar imana gelmezler.

8. Çünkü Biz, onların boyunlarına kelepçeler geçirmişiz de onlar, çenelerine dayanmıştır da burunları yukarı, gözleri aşağı somurtmaktadırlar.

9. Hem önlerinden bir set, hem arkalarından bir set çekmişiz ve kendilerini sarmışızdır; artık baksalar da görmezler.

10. Onları uyarsan da uyarmasan da farketmez, inanmazlar.

11. Sen ancak Kur'an'a uyan ve Rahman'dan gıyabında saygı besleyen kimseyi sakındırırsın; İşte onu, hem bir bağışlama hem de değerli bir mükafatla müjdele!

12. Gerçekten Biz Biziz, ölüleri diriltiriz; önden gönderdiklerim ve bıraktıktan eserleri kitaba geçiririz. Zaten herşeyi açık bir kütükte "İmam. ı Mübin" de de ihsa (sayıp tesbit) etmişizdir.

13. Ve onlara o şehir halkını örnek ver. Hani oraya o gönderilen elçiler varmıştı.

14. Hani onlara o iki elçiyi göndermiştik de onları yalanladılar; Biz de bir üçüncüsüyle onları güçlendirdik, varıp: "Haberiniz olsun, biz sizlere gönderilmiş elçileriz." dediler.

15. "Siz bizim gibi insandan başka birşey değilsiniz, hem Rahman hiç birşey indirmedi; siz sırf yalan söylüyorsunuz!" dediler.

16. Elçiler: " Rabbimiz biliyor ki, biz gerçekten size gönderilmiş elçileriz.

17. Açık bir tebliğden ötesi ise bizim üstümüze (vazife) değildir!" dediler.

18. Onlar: "Doğrusu, biz sizi uğursuzluk nedeni saydık. Yemin ederiz ki, vazgeçmezseniz sizi hiç tınmadan taşlarız ve kesinlikle size bizden acıklı bir azap dokunur." dediler.

19. Elçiler: "Sizin uğursuzluk kuşunuz beraberinizdedir. Size öğüt verilse de öyle mi? Doğrusu siz israfı adet etmiş bir topluluksunuz." dediler.

20. o sırada şehrin ta ucundan bir adam koşarak geldi ve dedi ki: "Ey hemşerilerim, uyun o gönderilen elçilere!

21. Uyun sizden bir ücret istemeyen o zatlara ki, onlar doğru yola ermişlerdir.

22. Hem neden kulluk etmeyeyim ben o beni yaratana, hep de döndürülüp O'na götürüleceksiniz!

23. Ben hiç O'ndan başka tanrılar mı edinirim? Eğer o Rahman, bana bir keder irade buyurursa, onların şefaati benden yana hiçbir şeye yaramaz ve beni kurtaramazlar.

24. Şüphesiz ben, o takdirde açık bir sapıklık içindeyimdir.

25. Haberiniz olsun ki, ben Rabbinize iman getirdim, gelin dinleyin beni!"

26. Denildi ki: "Haydi. gir cennete!" O: "Ah ne olurdu, kavmim bilseydi

27. Rabbimin beni bağışlamasın) ve beni ikram olunan kullarından kıldığım."

28. Arkasından kavminin üzerine gökten bir ordu indirmedik, indirecek de değildik.

29. O sadece bir sayha (gürültü) oldu; hemen sönüverdiler.

30. Yazıklar olsun o kullara ki kendilerine gelen her peygamberle mutlaka alay ediyorlardı.

31. Baksalar ya kendilerinden önce nice nesiller helak etmişiz. Onlar, hiç onlara dönüp gelmiyorlar (dünyaya bir daha dönmüyorlar).

32. Ancak hepsi toplanıp, bizim huzurumuza celbedilmişlerdir.

33. Hem ölü toprak onlara bir delildir. Biz ona hayat verdik ve onda taneler çıkardık da ondan yiyip duruyorlar.

34. Orada cennetler yaptık; hurma bahçeleri, üzüm bağları (daha neler) neler! İçlerinde pınarlar akıttık.

35. Ürününden ve kendi elleriyle elde ettikleri mamüllerinden yesinler diye; hala şükretmeyecekler mi?

36. Yüce ve münezzehtir o ki, herşeyden çiftler meydana getiriyor; yerin bitirdiklerinden, kendilerinden ve daha bilmeyecekleri neler, nelerden!

37. Gece de onlara bir delildir. Ondan gündüzü soyarız (çekip alırız), bir de bakarlar ki, karanlığa dalmışlar.

38. Güneş de, (bir delildir ki) kendisine mahsus bir karargah için akıp gidiyor, işte bu, güçlü ve herşeyi bilen (Allah) ın takdiridir.

39. Aya da; ona da bir takım menziller tayin etmişizdir, nihayet dönmüş (dolanmış) eğri bir hurma dalı gibi olmuştur.

40. Ne güneşin Aya (yetişip) çatması kendisine (çarpması) yaraşır, ne de gece gündüzü geçer; herbiri birer felekte (yörüngede) yüzerler.

41. Onlara bir delil de o dolu gemide zürriyetlerini taşımamız;

42. ve kendilerine o gibisinden binecek şeyler yaratmamızdır.

43. Ödersek onları (suda) boğarız da o zaman onlara ne feryatçı vardır ne de onlar kurtarılırlar.

44. Ancak tarafımızdan bir rahmet ve bir zamana kadar yaşatmak başka.

45. Durum böyle iken onlara : "Önünüzdekini ve arkanızdakini gözetip korunun ki rahmete erişeniz." denildiği zaman;

46. kendilerine Rablerinin ayetlerinden her hangi bir ayet de gelse, mutlaka ondan yüz çevire geldiler.

47. Onlara: "Allah'ın size rızık olarak verdiği şeylerden hayra harcayın" denildiği zaman, o kafirler, iman edenler için şöyle dediler: "Allah'ın, dileseydi yiyecek verebileceği kimseyi biz hiç yedirir miyiz, siz apaçık bir sapıklık içinde değil de nesiniz?"

48. Ve:"Ne zaman bu tehdit , (gerçekleşek eğer) doğru (sözlü) iseniz." diyorlar.

49. (Ondan) sadece bir tek sayhaya bakıyorlar, bir sayha ki, onlar çekişip dururlarken kendilerini yakalayıverir.

50. o zaman bir tavsiyede bile bulunamazlar; ailelerine de dönemezler.

51. Sur üfrülmüştür, bir de ne baksınlar kabirlerinden Rablerine doğru akın ediyorlar.

52. "Eyvah başımıza gelenlere! Bizi uyuduğumuz yerden kim kaldırdı? O Rahmin' in va'd buyurduğu işte buymuş. Gönderilen peygamberler doğru söylemişler" derler.

53. Başka değil, sadece bir sayha olmuş, derhal hepsi toplanmış huzurumuza getirilmişlerdir.

54. Artık bugün hiç kimseye zerrece zulmedilmez. Ancak yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

55. Gerçekten cennetlikler bugün bir eğlence içinde zevk etmektedirler.

56. Kendileri ve eşleri gölgelikler içinde koltuklar üzerinde kurulmuşlardır.

57. Onlara orada bir meyve vardır. Onlara orada ne isterlerse vardır.

58. Merhametli Rabbin kelamı bir " Selam " olacak.

59. Haydin ayrılın bugün ey suçlular!

60. Ey Adem oğulları, Ben size şeytana kulluk etmeyin, o size açık bir düşmandır, diye and vermedim mi?

61. Bana kulluk edin, doğru yol budur, diye.

62. Böyle, iken yüceliğime karşı o içinizden bir çok nesilleri yoldan çıkardı. O zaman sizin akıllarınız yok muydu?

63. İşte bu va'd olunup durduğunuz cehennem.

64. Bugün yaslanın bakalım ona inkar ettiğiniz için.

65. Bugün ağızlarını mühürleriz de neler kazandıklarını bize elleri söyler, ayaklar şahitlik eder.

66. Hem dileseydik gözlerini üzerinden silme kör ediverirdik de yola dökülürlerdi. Fakat nereden görecek. ler.

67. Yine dilesek kendilerini oldukları yerde kılıklarını değiştirirdik de ne ileri gidebilirlerdi, ne de dönebilirlerdi.

68. Bununla beraber kimin ömrünü uzatıyorsak yaratılışta onu tersine çeviri(p güçten düşürü)yoruz. Hala akıllanmayacaklar mı?

69. Biz ona şiir öğretmedik, ona yakışmaz da; o sadece bir öğüt ve parlak bir Kur'an'dır.

70. Diri olanı uyandırmak, nankörlere de o azap sözünün gerekmesi için.

71. Şunu da görmediler mi: Biz onlar için ellerimizin yaptıklarından bir takım yumuşak hayvanlar yaratmışız da onlara sahip bulunuyorlar.

72. Onları kendilerine zebun etmişiz de hem onlardan binekleri var, hem de onlardan yiyorlar.

73. Onlarda daha bir çok menfaatleri ve türlü içecekleri de var. Hala şükretmeyecekler mi?

74. Tuttular bir de Allah'tan başka bir takım ilahlar edindiler. Güya yardım olunacaklar.

75. Onların onlara yardıma güçleri yetmez; onlar ise onlar (tanrılar) için celbolunan askerlerdir.

76. O halde onların lakırdıları seni üzmesin. Biz onların içlerini de biliriz dışlarını da.

77. İnsan görmüyor mu ki, Biz onu bir nutfeden yarattık da şimdi o çeneli bir çekişgen kesildi.

78. Yaratılışını unutarak Bize bir de mesel (örnek) fırlattı: "Çürümüşken o kemikleri kim diriltir?" dedi.

79. De ki:"Onları ilk defa yaratan diriltir ve o yaratmanın her türlüsünü bilir."

80. O ki size yeşil ağaçtan bir ateş çıkarmasını sağladı da şimdi siz ondan tutuşturup duruyorsunuz.

81. Gökleri ve yeri yaratan onlar gibisini yaratmaya kadir değil midir? Elbette kadirdir. Yaratan O, her şeyi bilen O!

82. O'nun emri, birşeyi dileyince ona sadece "Ol!" demektir. O da oluverir.

83. Artık tesbih edilmez mi öyle herşeyin hükümranlığı elinde bulunan yüce Allah! Hep de döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

SURA 37. SAFFAT SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Andolsun o kuvvetlere, o saf bağlayıp duranlara.

2. o haykırıp da sürenlere

3. ve o yolda (Allah'ın) uyarı(sını) okuyanlara ki,

4. ilahınız birdir sizin.

5. Göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbi ve bütün doğuların Rabbidir.

6. Bakınız Biz o dünya göğünü (yakın göğü) bir zinetle, yıldızlarla donattık.

7. İtaata yanaşmaz her şeytandan koruduk.

8. 9. Onlar yüce meclisi dinleyemezler. Kovulmak için her taraftan sıkıya (ateş mermiye) tutulurlar. Onlara ayrılmaz bir azap vardır.

10. Ancak bir çalıp çarpan (olursa), onunda peşine delip geçen bir ateş takılır.

11. Şimdi sor onlara: "Yaratılışça kendileri mi daha çetin, yoksa Bizim yarattıklarımız mı?" Biz kendilerini cıvık bir çamurdan yarattık.

12. Fakat sen hayrettesin, onlar ise alay ediyorlar.

13. Uyarıldıklarında da düşünmüyorlar.

14. Bir mucize gördükleri zaman da alaya atıyorlar.

15. Ve diyorlar ki: "Bu apaçık bir sihirden başka bir şey değildir.

16. Öldüğümüz ve bir toprakla bir yığın kemik olduğumuz zaman mı biz tekrar dirilecek mişiz?

17. Önceki atalarımız da mı?"

18. Deki: "Evet! Hem de çok aşağılanmış olarak!"

19. Çünkü o zorlu bir kumandadan ibarettir ki, hemen gözleri açılıverir.

20. "Eyvah bizlere! Bu o ceza günüdür." derler.

21. "İşte bu, o sizin yalan dediğiniz ayırt etme günüdür."

22. 24. O zulmedenleri, eşlerini ve Allah'tan başka taptıkları şeyleri Toplayın mahşere, toplayın da götürün onları Sırat'a, cehennem köprüsüne doğru ve tutuklayın onları çünkü sorguya çekilecekler.

25. "Ne oldu sizlere yardımlaşmıyorsunuz?"

26. Hayır bugün onlar teslim olmuşlardır.

27. Birbirlerine dönmüş soruşuyorlar:

28. "Siz bize sağdan gelir alaka gösterip duruldunuz." (aldatırdınız.) derler.

29. (Bunlar da): "Hayır, siz inanmamıştınız,

30. bizim size karşı zorlayacak bir gücümüz de yoklu; fakat siz azmış bir kavimdiniz;

31. onun için üzerimize Rabbimizin sözü hak oldu. Muhakkak hepimiz tadacağız;

32. evet biz sizi kışkırttık. Çünkü biz azgındık!"

33. O halde hepsi o gün azapta ortaktırlar.

34. İşte Biz suçlulara böyle yaparız.

35. Çünkü onlar kendilerine: "Allah'tan başka ilah yoktur." denildiği zaman kafa tutuyorlardı.

36. Ve "Biz hiç deli bir şair için ilahlarımızı bırakır mıyız?" diyorlardı.

37. Hayır, o hak ile geldi ve bütün peygamberleri doğruladı.

38. Elbette siz o acı azabı tadacaksınız.

39. Bununla beraber başka değil, hep yaptığınız amellerinizle cezalandırılacaksınız.

40. Ancak Allah'ın ihlasa mazhar kılınmış kulları müstesnadır.

41. İşte onlar için belli bir rızık vardır.

42. Meyveler vardır. Onlara daima ikram edilir.

43. Naim cennetlerinde.

44. Karşılıklı tahtlar üzerinde.

45. Akan kaynaktan dolu kadehlerle kendilerine pırlanılır (sunulur).

46. Bembeyaz, içenler için lezzetli.

47. Onda ne bir zarar vardır ne de başlarına vurur.

48. Yanlarında bakışlarını kendilerinden ayırmayan iri gözlü dilberler.

49. Sanki onlar örtülüp saklanmış yumurtalar gibidirler.

50. Derken birbirlerine dönmüş soruşuyorlar.

51. İçlerinden bir sözcü: "Benim bir arkadaşım vardı."

52. Dedi ki: "Sen gerçekten inananlardan mısın?

53. Öldüğümüz ve bir toprakla bir yığın kemik olduğumuz zaman gerçekten biz cezalanacak mıyız?"

54. "Nasıl bir bakıştırır mısınız (seyretmek ister misiniz]?" der.

55. Derken bakmış, onu cehennemin ta ortasında görmüş.

56. "Vallahi doğrusu sen az daha beni helak edecektin!" der.

57. Rabbimin nimeti olmasaydı ben de buraya celbedilmişlerden olacaktım.

58. 59. Nasılmış bak? Biz ilk ölümümüzden başka ölecek değiliz ve biz azaba uğrayacak da değiliz.

60. İşte bu, hiç şüphesiz o büyük murat, büyük bir kurtuluştur.

61. Böyle bir murat için çalışsın çalışan erler.

62. Nasıl, konmak için bu mu hayırlı yoksa o zakkum ağacı mı?

63. Biz onu zalimler için bir fitne kılmışızdır.

64. O bir ağaçtır ki cehennemin dibinde çıkar.

65. Tomurcukları şeytanların başları gibidir.

66. Mutlaka onlar ondan yiyeceklerdir; yiyecekler de ondan karınlarını dolduracaklardır.

67. Sonra onların üzerine kaynar sudan bir haşlamaları vardır.

68. Sonra da dönüşleri şüphesiz cehennemedir.

69. Çünkü onlar babalarını sapıklık içinde buldular.

70. Şimdi de onların izlerince koşturuluyorlar.

71. Gerçekten onlardan önce eskilerin çoğu sapıklıkta idiler.

72. Andolsun ki, içlerinden uyarıcı peygamberler de gönderdik,

73. Sonra da bak o uyarılanların sonu nasıl oldu?

74. Ancak Allah'ın ihlas ile seçilen kulları başka.

75. Andolsun ki, Nuh Bize seslenmişti. Biz de gerçekten ne güzel icabet edenleriz!

76. hem onu ve ailesini o büyük sıkıntıdan kurtardık.

77. Hem onun neslini sürekli kalanlar kıldık.

78. Hem de sonradan gelenler içinde namım bıraktık.

79. "Bütün alemler içinde Nuh'a selam !"

80. İşte Biz iyi davrananları böyle mükafatlandırırız.

81. Çünkü o Bizim mü'min kullarımızdandı.

82. Sonra da diğerlerin! suda boğduk.

83. Şüphesiz İbrahim de onun kolundandı.

84. Çünkü Rabbine tertemiz bir kalb ile geldi;

85. çünkü babasına ve kavmine şöyle dedi : "Siz nelere tapıyorsunuz?

86. Yalancılık etmek için mi Allah'tan başka ilahlar istiyorsunuz?

87. Siz alemlerin Rabbini ne zannediyorsunuz?"

88. Derken yıldızlara bir göz attı:

89. "Ben hastayım" dedi.

90. O zaman arkalarını dönerek başından kaçışıverdiler.

91. Derken bir kurnazlıkta onların ilahlarına vardı da "Buyursanıza, yemez misiniz?" dedi.

92 . 93. "Neyiniz var konuşmuyorsunuz?" diyerek yaklaşıp onlara kuvvetli bir darbe indirdi.

94. Bunun üzerine birbirlerine girerek ona yöneldiler.

95. "A, siz kendi yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?" dedi.

96. Halbuki sizi ve yaptıklarınızı Allah yarattı.

97. "Haydi, bunun için bir bina yapın ve bunu ateşe atın!" dediler.

98. Böylece ona bir tuzak kurmak istediler. Biz de tuttuk kendilerini daha alçak (bir duruma) düşürdük.

99. Bir de dedi ki: "Ben Rabbime gidiyorum, O bana yolunu gösterir.

100. Rabbim, bana iyilerden (bir evlat) ihsan et!"

101. Biz de ona uslu bir oğul müjdeledik.

102. (Oğlu) yanında koşma çağına gelince : "Yavrum, ben seni rüyamda boğazladığımı görüyorum. Artık bak ne düşünürsün?" dedi. (Çocuk da): "Babacığım sana ne emrediliyorsa yap! Beni inşaallah sabredenlerden bulacaksın!" dedi.

103. Ne zaman ki ikisi de bu şekilde (Allah'a) teslim oldular, (İbrahim) onu tuttu şakağına yıktı (şakağı üzerine yatırdı).

104. Ve ona şöyle seslendik: "Ey İbrahim!

105. Rüyaya gerçekten sadakat gösterdin, işte Biz güzel davrananları böyle mükafatlandırırız."

106. "Şüphesiz ki bu apaçık ve kesin bir imtihandı." dedik.

107. Ve ona büyük bir kurbanlık fidye verdik.

108. Sonradan gelenler içinde kendisine iyi bir nam bıraktık.

109. Selam İbrahim'e!

110. İşte iyi hareket edenleri böyle mükafatlandırırız.

111. Çünkü o Bizim mü'min kullarımızdandı.

112. Bir de onu salihlerden bir peygamber olmak üzere İshak ile müjdeledik.

113. Hem ona hem İshak'a bereketler verdik, ikisinin neslinden de hem güzel davrananlar var, hem de açıkça kendi nefsine zulmedenler var.

114. Andolsun ki,Musa ile Harun'u da minnettar ettik.

115. Hem kendilerini ve kavimlerini o büyük sıkıntıdan kurtardık,

116. hem yardım ettik onlara da, galip gelenler onlar oldular.

117. Hem kendilerine o belli Kitab'ı (Tevrat'ı) verdik.

118. Kendilerini doğru yola çıkardık.

119. Sonrakiler içinde namlarına şunu bıraktık:

120. "Selam Musa ile Harun'a!"

121. İşte Biz güzel davrananları böyle mükafatlandırırız.

122. Çünkü ikisi de Bizim mü'min kullarımızdandı.

123. Şüphesiz İlyas da gönderilen peygamberlerdendir.

124. Kavmine şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?

125. O en güzel yaratanı bırakıp da Ba'le mi yalvarıyorsunuz?

126. Rabbiniz ve önceki atalarınızın Rabbi olan Allah'ı" demişti.

127. O zaman onu yalanladılar. Şüphesiz ki onlar da (cehenneme atılmak üzere) hazır bulunduruldular.

128. Allah'ın ihlaslı kulları müstesna.

129. O'na da sonrakiler içinde şunu bıraktık:

130. "Selam İlyas 'a!"

131. İşte Biz güzel davrananları böyle mükafatlandırırız.

132. Çünkü o Bizim mü'min kutlarımızdandı.

133. Şüphesiz Lut da gönderilen peygamberlerdendir.

134. Onu ve bütün ailesini kurtardık;

135. geride batanlar arasında kalan bir kadın hariç.

136. Sonra diğerlerini yerle bir ettik.

137. Ve siz sabahları onlara uğrar ve üzerlerinden geçersiniz,

138. geceleyin de; hala akıl edip düşünmez misiniz?

139. Şüphesiz Yunus da gönderilen peygamberlerdendir.

140. Hani bir vakit dolu gemiye kaç(ıp sığın)mıştı,

141. kur'a çekişmişti de (gemiden) kaydırılanlardan olmuştu.

142. Derken (denize atıldı ve) kendisini balık yuttu. Pişmandı.

143. Eğer çok tesbih edenlerden olmasaydı,

144. muhakkak diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.

145. Hemen Biz onu hasta bir halde bir alana çıkardık,

146. Üzerine kabak cinsinden bir ağaç bitirdik.

147. Ve onu (Yunus'u) yüzbin insana peygamber olarak gönderdik ve hatta artıyorlardı.

148. O zaman iman ettiler de onları bir zamana kadar yararlandırdık.

149. Şimdi sor o seninkilere: "Kızlar Rabbine, oğullar onlara öyle mi?

150. Yoksa Biz melekleri dişi yaratmışız da onlar şahit mi bulunuyorlarmış?"

151. Ha!.. Onlar şüphesiz uydurdukları iftiralardan dolayı:

152. "Allah doğurdu." derler. Ve bunlar gerçekten yalancıdırlar.

153. (Allah) kızları oğullara tercih mi etmiş?

154. Nah sizlere! Nasıl hükmediyorsunuz?

155. Hiç mi düşünmezsiniz

156. Yoksa sizin için açık bir ferman mı var ?

157. O halde getirin kitabınızı doğru söylüyorsanız?

158. Bir de Allah ile cinler arasında bir soy bağı uydurdular. Andolsun cinler bilirler ki onlar huzura celbedileceklerdir.

159. Allah onların yakıştırdıkları vasıflardan münezzeh ve yücedir.

160. Fakat Allah'ın ihlas ile seçilen kulları başka.

161. Çünkü siz ve taptıklarınız,

162. Allah'a karşı kimseyi baştan çıkaramazsınız,

163. Cehenneme saldıran kimseden başkasını.

164. (Melekler) : "Bizden her birimizin belli bir makamı vardır.

165. Elbette biziz o saf saf dizilenler, biziz ;

166. elbette biziz o tesbih edenler, biziz." Derler

167. Ve gerçek (şu ki, daha) önce şöyle diyorlardı:

168. "Eğer yanımızda önceki (ümmet)lerden bir kitap olsaydı,

169. herhalde Allah'ın ihlas ile seçilmiş kullarından olurduk."

170. Fakat şimdi O'nu inkar ettiler, artık ileride bilecekler.

171. Andolsun ki peygamberlikte gönderilen kullarımız hakkında şu sözümüz geçmiştir:

172. "Onlar (varya), elbette onlar muhakkak muzaffer olacaklardır.

173. Ve elbette Bizim askerlerimiz mutlaka onlar galip geleceklerdir.

174. Onun için bir süreye kadar onlardan yüz çevir.

175. Gör onları(n akibeti ne olacak! Onlar da) yakında göreceklerdir.

176. Ve şimdi onlar. Bizim azabımıza uğramakta acele mi ediyorlar?

177. Fakat (azap) onların sahasına indiği zaman o acı haber verilenlerin sabahı ne fenadır!

178. Yine sen bir süreye kadar onlardan yüz çevir;

179. gör (ne olacak akibetleri. Onlar da) yakında göreceklerdir.

180. Güç ve kuvvet sahibi Rabbin, onların isnat enikleri vasıflardan münezzehtir.

181. Selam tüm peygamberlere!

182. Ve hamd alemlerin Rabbi Allah'a!

SURA 38. SAD SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Sad, Bu öğütte dolu Kur'an'a bak!

2. Fakat o küfredenler bir onur ve ayrılık içindeler.

3. Kendilerinden önce nicelerim helak ettik. Çığrıştılar; fakat kurtulma zamanı değildi.

4. İçlerinden kendilerine uyarıcı bir peygamber geldiğine şaştılar da kafirler: "Bu bir sihirbaz, yaman bir yalancı" dediler.

5. İlahları bir tek ilah mı kılmış? Bu gerçekten şaşılacak birşey, çok tuhaf!

6. İçlerinden o heyet fırladı ve şöyle dedi: "Tanrılarınız üzerinde sabır ve sebat edin? Bu gerçekten arzu edilen şey, bir istek!

7. Biz bunu diğer dinde işitmedik, bu mutlaka bir uydurmadır.

8. O Kur'an aramadan ona mı indirilmiş? Doğrusu onlar benim Kur'an'ımdan bir kuşkulu şüphe içindeler; doğrusu henüz azabımı tatmadılar.

9. Yoksa sana onu (Kur'an'ı) veren çok güçlü ve ihsan sahibi Rabbinin hazineleri onların yanında mı?

10. Yoksa bütün o göklerin, yerin ve aralarındakilerin mülkü onların mı? öyle ise sebepler içinde üstüne çıksınlar (bütün sebeplere başvurarak yukarı çıkma yollarını denesinler).

11. Onlar burada hiziplerin döküntülerinden, kalma bozuk (muhtelif partilerden bozguna uğramış) bir ordudur.

12. Onlardan önce Nuh kavmi, Ad kavmi ve o kazıkların (büyük yapıtların) sahibi Firavun da peygamberleri yalanladılar.

13. Semud, Lut ve Eykeliler de... işte o partililer bunlardır.

14. Başka değil hepsi gönderilen peygamberleri yalanladılar da azabım böyle hak oldu.

15. Onlar başka değil sadece bir tek sayhaya bakıyorlar. Öyle ki, ona hık yok!

16. Bir de: "Ey Rabbimiz, hesap gününden önce bizim pusulamızı (payımızı) acele ver!" dediler.

17. Şimdi sen onların dediklerine sabret de güçlü kulumuz Davud'u an! Çünkü o evvab (içli, zikir ve tesbih ile Bize çok yönelen biri) idi.

18. Biz dağları onun emrine vermiştik, akşam ve işrak vakti onunlar birlikte tesbih ederlerdi.

19. Kuşları da toplu olarak (onun emrine vermiştik). Hepsi onun için terci yapardı.(ona uyarak ahenkle içli zikir ve tesbih ederlerdi).

20. Hem mülkünü güçlendirmiş, hem de kendisine hikmet ve hakkı batıldan ayırt etme kabiliyeti vermiştik.

21. Birde davacıların kıssası geldi mi sana? Hani surdan aşarak mihraba ulaşmışlardı.

22. O zaman Davud'un yanına giriverdiler de onlardan telaşa düştü. Ona " Korkma!" dediler, biz iki davacıyız , birimiz diğerinin hakkına tecavüz etti. Şimdi sen aramıza doğrulukla hükmet ve aşırı gitme de bizi doğru yolun ortasına çıkar.

23. "Şu benim kardeşim, onun doksan dokuz kişi koyunu var, benim ise bir tek dişi koyunum var, böyle iken; "Onu da bana bırak" dedi. Ve beni söyleşmede (tartışmada) yendi." diye anlattı.

24. (Davut) dedi ki: "Doğrusu senin bir koyununu kendi koyunlarına katmak istemesiyle sana zulmetmiştir. Gerçekten karışıkların (bir toplum içinde yaşayanların) çoğu biribirlerine haksızlık ediyorlar. Ancak iman edip de salih amel işleyenler başka. Ama onlar da pek az. Davut kendisini imtihan ettiğimizi sanmıştı. Hemen Rabbinden mağfiret diledi , rüku ederek yere kapandı , tevbe ederek (Allah'a) yöneldi.

25. Biz de bu hatasını kendisine bağışladık. Gerçekten ona, yanımızda bir yakınlık ve akibet (dönüş) güzelliği vardır.

26. Ey Davut , gerçekten biz seni yeryüzünde bir halife yaptık. Artık insanlar arasında doğrulukla hükmet, keyf(in)e uyma ki, seni Allah yolundan sapıtmasın; çünkü Allah yolundan sapanlar hesap gününü unuttukları için kendilerine pek şiddetli bir azap vardır.

27. Hem o göğü, yeri ve aralarındakileri Biz boşuna yaratmadık. O, küfredenlerin zannı. Onun için küfredenlere ateşten bir veyl var.

28. Yoksa iman edip de salih amel işleyenleri Biz o yeryüzündeki bozguncular gibi yapar mıyız? Yoksa o takva sahiplerini, arsız çapkınlar gibi yapar mıyız?

29. Bu çok mübarek, kitabı, sana, özü temizler ayetlerini düşünsünler ve ibret alsınlar diye indirdik.

30. Bir de Davud'a Süleyman'ı ihsan ettik; ne güzel kuldu. O tesbih edip Allah'a yönelirdi.

31. Kendisine akşam üstü üç ayağını basıp dördüncüsünü tırnağını dikerek duran safkan atlar gösterildiğinde:

32. "Ben, at sevgisine, Rabbimi anmaktan ötürü tutuldum." Nihayet (atlar) hicaba gizlendi (ahırlara çekildi veya koşuda gözden kayboldular.).

33. "Geri getirin onları bana" dedi ve tuttu bacaklarını, boyunlarını silmeye başladı.

34. Andolsun ki Süleyman'ı fitneye düşürdük ve tahtının üzerine bir ceset bıraktık. Sonra tevbe ile önceki haline döndü

35. "Ya Rab, beni bağışla ve bana öyle bir mülk ihsan et ki ardımdan hiç kimseye yaraşmasın. Şüphesiz bütün dilekleri veren Sensin, Sen."dedi.

36. Bunun üzerine Biz rüzgarı onun emrine verdik. Emriyle istediği yere yumuşacık akardı.

37. Bütün bina yapan, dalgıçlık yapan şeytanları da.

38. Ve zincirlere çatılmış (vurulmuş) diğerlerini de.

39. "İşte bu bizim ihsanımızdır. Artık dilersen başkasına ver, dilersen verme. Hesabı yok." dedik.

40. Şüphesiz ki ona huzurumuzda bir yakınlık ve bir akibet güzelliği vardır.

41. Kulumuz Eyyub'u da an o zaman Rabbine şöyle nida etmişti: "Bak bana, Meşekkat ve acı ile şeytan dokundu!"

42. "Ayağınla depren! işte sana yıkanılacak ve içilecek soğuk bir su." dedik.

43. Ve ona, bütün ailesini ve beraberlerinde bir misli daha tarafımızdan bir rahmet olarak bahşettik ki, temiz akıllılar için bir ibret olsun.

44. Bir de: "Elinle bir demet al da onunla(Eşine) vur; yemininde durmamazlık etme." dedik. Gerçekten Biz onu sabırlı bulduk; ne güzel kul! Hakikaten o bir evvabtır (daima Allah'a yönelmektedir).

45. Eller ve gözler sahipleri (güçlü ve basiretli) kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u da an.

46. Çünkü Biz onları temiz bir hasletle, halis ahiret yurdu düşüncesine ermiş has kullarımızdan kılmışızdır.

47. Çünkü onlar, gerecekten nezdimizde süzülüp seçilmiş en hayırlı kimselerdendir.

48. İsmail'i, Elyesa'ı ve Zülkifl'i de an! Hepsi de en hayırlı kimselerdendir.

49. İşte bu bir öğüttür. Şüphesiz korunan müttakiler için herhalde güzel bir istikbal (varış yeri) vardır.

50. Bütün kapıları kendilerine açılmış olan Adn cennetleri vardır.

51. İçlerine kurularak orada bir çok yemişle bambaşka bir içki isteyeceklerdir.

52. Yanlarında da gamzeleri kasan (bakışları yalnız kocalarına dönük) aynı yaşta dilberler vardır.

53. İşte bu, o hesap günü için size va'dedilenlerdir.

54. İşte bu bizim hiç tükenmeyecek rızkımızdır.

55. Bu böyledir. Şüphesiz azgınlar için de kötü bir gelecek vardır.

56. Cehennem! Ona yaşlanacaklar, fakat o ne çirkin döşektir!

57. İşte kaynar su ve irin; tatsınlar onu.

58. Ve o şekilden çifter çifter diğer azaplar.

59. Şu maiyyetiniz, göğüs germiş bir alay! Onlara merhaba (rahatlık) yok; çünkü onlar cehenneme salınıyorlar.

60. (Bu topluluk) : "Hayır, asıl size rahatlık yok, bunu bize siz hazırladınız; bakın ne kötü yatak!" derler.

61. "Ey Rabbimiz, bize bunu hazırlayanın ateşteki azabım kat kat artır." derler.

62. Bir de derler ki: "Biz bayağılardan saydığımız o adamları ne diye görmüyoruz ?

63. Onları alaya aldıydık yal Yoksa gözler kendilerinden kaydı mı?"

64. Şüphesiz şu bir gerçektir ki, ateş ehlinin birbiriyle tartışması muhakkak olacaktır.

65. De ki: "Ben ancak korkuyu haber veren bir peygamberim. O tek ve kahredici Allah'tan başka hiçbir tanrı yoktur."

66. O göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin çok güçlü, çok bağışlayan Rabbi.

67. De ki: "Bu (Kur'an) bir büyük haberdir;

68. Siz ondan yüz çeviriyorsunuz.

69. Benim bir bilgim olmazdı, (insanın yaratılışı hakkında) melekler yüce mecliste tartışırlarken.

70. Fakat ben açık bir uyarıcı olduğum için o bilgi bana vahyolunuyor."

71. Bir vakit Rabbin meleklere demişti ki: "Haberiniz olsun, Ben bir çamurdan bir insan yaratmaktayım.

72. Onu şekillendin? ruhumdan ona lifledim mi, derhal ona secdeye kapanın!"

73. Bunun üzerine meleklerin hepsi toptan secde ettiler.

74. Yalnız iblis kibirlenmek istedi ve kafirlerden oldu.

75. Allah : "Ey iblis, o Benim iki elimle (kudretimle) yarattığıma secde etmene sana ne engel oldu? Kibirlenmek mi istedin? Yoksa yücelerden mi bulunuyorsun?" dedi.

76. (İblis) dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni bir ateşten yarattın, onu ise bir çamurdan yarattın."

77. (Allah): "Hemen çık oradan, çünkü artık sen kovuldun.

78. Ve elbette lanetim ceza gününe kadar senin üzerindedir." buyurdu.

79. (İblis de): "Yarab, o halde insanların diriltilecekleri güne kadar beni geri bırak." dedi.

80. 81. (Allah): "Haydi belirli bir vakte kadar geri bırakılanlardansın." buyurdu.

82. (İblis): "Öyle ise yüceliğine yemin ederim ki, ben onların hepsini mutlaka aldatıp saptırırım.

83. Ancak içlerinden ihlas ile seçilmiş has kulların müstesna." dedi.

84. (Allah) buyurdu ki: "O doğru ve Ben hep doğruyu söylerim.

85. Andolsun ki, cehennemi mutlaka senden ve onların sana uyanlarından, topunuzdan tıkabasa dolduracağım."

86. De ki: "Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum ve ben yapmacık davrananlardan da değilim.

87. O (Kur'an) bütün alemler için sırf bir zikir, bir öğüttür.

88. Ve herhalde onun haberini bir zaman sonra bileceksiniz."

SURA 39. ZUMER SURESI

Bismilahirrahmanirrahim

1. Bu kitabın indirilişi, güçlü, hikmet sahibi olan Allah tarafındandır.

2. Emin ol, Biz sana kitabı hakkıyla indirdik. Onun için dini yalnız O'na halis kılarak Allah'a ibadet ve kulluk et!

3. İyi bil ki halis din ancak Allah'ındır. O'ndan başka bir takım dostlara tutunanlar da şöyle demektedirler: "Biz onlara sadece bizi Allah'a daha çok yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz. şüphe yok ki, Allah, onların aralarında ihtilaf edip durdukları şeyle hükmünü verecektir. Herhalde yalancı ve nankör olan kimseyi Allah doğru yola çıkarmaz.

4. Allah, bir çocuk edinmek isteseydi elbette yaratacağından, dileyeceğini seçecekti. O bundan münezzehtir. O tek ve kahredici olan Allah'tır.

5. O gökleri ve yeri hak ile yarattı, geceyi gündüzün üstüne sarıyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıyor. Ay ve güneşi emrine amade kılmış, her biri belli bir süreye doğru akıyor. Uyan, O çok güçlü, çok bağışlayandır.

6. O, sizi tek bir nefisten yarattı. Onun esini de ondan meydana getirdi. Sizin için yumuşak başlı hayvanlardan sekiz çift indirdi. Sizleri analarınızın karınlarında üç türlü karanlık içinde yaratılışdan yaratılışa yaratıp duruyor: işte Rabbiniz Allah O'dur, mülk O'nundur, O'ndan başka tanrı yoktur. O halde nasıl (haktan) çevrilirsiniz?

7. Eğer inkar ederseniz, şüphe yok ki Allah'ın size ihtiyacı yoktur. Bununla beraber kulları adına küfre razı olmaz. Eğer şükrederseniz, sizin adınıza ona razı olur. Bir günahkar da diğerinin günahım çekecek

değildir. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir. O vakit O size bütün yaptıklarınızı haber verecektir. Çünkü o bütün sinelerin özünü bilir.

8. İnsana bir sıkıntı dokunduğu zaman bütün gönlünü vererek Rabbine dua eder. Sonra kendisine tarafından bir nimet lütfettiği zaman da önceden O'na dua ettiği hali unutur da yolundan sapıtmak için Allah'a ortaklar koşmaya başlar. De ki: "Küfrünle biraz zevket. Çünkü sen, o ateşliklerdensin."

9 . Yoksa o, gece saatlerinde kalkan, secdeye kapanıp, ayakta durarak daima vazifesini yapan, ahireti hesaba katan ve Rabbinin rahmetini uman kimse gibi olur mu? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" Ancak temiz akıllı olanlar anlar.

10. Tarafımdan söyle: "Ey iman eden kullarım, Rabbinize takva ile sığının. Bu dünyada güzellik yapanlara bir güzellik vardır. Allah'ın toprağı geniştir. Ancak sabredenler mükafatlarına hesapsız erdirilir."

11. De ki: "Ben Allah'a dini kendisine halis kılarak ibadet edeyim diye emrolundum.

12. Ve O'nun birliğine teslim olan müslümanların ilki olayım diye emrolundum"

13. De ki: "Rabbime isyan edersem büyük bir günün azabından korkarım."

14. De ki: "Ben dinimi O'na has kılarak yalnız Allah'a kulluk ederim,

15. siz de O'ndan başka dilediğinize kul olun." De ki:"Asıl hüsrana düşenler, kıyamet günü kendilerine ve mensuplarına ziyan verenlerdir. Evet, işte asıl açık hüsran budur."

16. Onların üstlerinden ateş çatılır, altlarından da çatılır; duydunuz ya , işte Allah kullarım bundan sakındırıyor, "Ey kullarım, onun için bana (sığınıp) korunun." (diyor). 17. Tağuttan, ona kulluk etmekten kaçınıp da tam gönülle Allah'a yönelenlere gelince, müjde onlaradır. Haydi müjde ver kullanma,

18. onlara ki, sözü dinler, sonra da en güzelin! uygularlar. işte onlar Allah'ın kendilerine hidayet verdiği kimselerdir, işte temiz akıllılar da onlardır.

19. Ya üzerine azap hükmü sabit olan kimse de mi (böyledir)? Artık o ateşdeki kimseyi sen mi çıkaracaksın?

20. Fakat o Rablerine sığınarak korunanlar için altlarından ırmaklar akan kat kat yapılmış odalar ve balkonlu köşkler vardır. Bu Allah'ın va'didir. Allah va'dinden dönmez.

21. Allah'ın gökten bir su indirip de onu bir yoluyla yeryüzündeki kaynaklara koyduğunu görmedin mi? Sonra onunla türlü renklerde bir ekin çıkarır, sonra o heyecana gelir (solar), bir de onu sararmış görürsün, sonra da onu çöpe çevirir. Elbette bunda temiz akıllıları olanlar için bir ihtar vardır.

22. Demek ki, Allah kimin bağrını islama açmış ise işte o, Rabbinden bir nur üzerinde değil midir? O halde vay kalpleri, Allah'ın zikrinden (boş kalıp) kaskatı olanlara. Onlar, açık bir sapıklık içindedirler.

23. Allah tözün en gözelini, ikizli (uyumlu ve ahenkli) bir kitap olarak indirdi. Ondan Rablerine saygısı olanların derileri (tüyleri) ürperir. Sonra derileri de kalpleri de Allah'ın zikrine karsı yumuşar: işte bu, Allah'ın rehberidir. Allah onunla dilediğin; doğru yola çıkarır. Her kimi de Allah şaşırtırsa, artık ona hidayet edecek yoktur.

24. O halde kıyamet günü zalimlere: "Tadın bakalım kazanıp durduklarınızı!" denilirken yüzü ile o kötü azaptan korunacak kimse ne olur?

25. Onlardan öncekiler de yalanladılar; yalanladılar da kendilerine hatırlarına gelmeyen yönden azap geliverdi.

26. Geliverdi de Allah onlara dünya hayatında zilleti tattırdı. Ahiret azabı ise elbette daha büyüktür. Keşke bilselerdi.

27. Yemin ederim ki, bu Kur'an'da insanlar için her türlüsünden temsil getirdik. Gerek ki iyi düşünsünler.

28. Pürüzsüz Arapça bir Kur'an olarak gerek ki korunsunlar.

29. Allah şöyle bir misal vermiştir: Bir adam (köle) ki, bir takım ortaktan var. hırçın hırçın çekiştirip duruyorlar. Bir de selametle (yalnız) bir kişiye ait bir adam (köle) var. Hiç bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd Allah'ındır, fakat pek çoktarı bilmezler.

30. Sen elbette öleceksin, onlar da elbette öleceklerdir.

31. Sonra siz muhakkak Rabbinizin huzurunda birbirinizden davacı olmak üzere duruşacaksınız.

32. Allah'a karşı yalan söyleyen ve doğruyu da kendisine geldiği vakit yalanlayan kimseden daha zalim (haksız) kim olabilir? Kafirlerin yeri cehennemde değil midir?

33. Doğruyu getiren ve onu tasdik edenlere gelince, işte onlar, Allah'tan korkanlardır.

34. Onlara, Rablerinin katında ne dilerlerse vardır. işte O, güzel davrananların mükafatıdır.

35. Çünkü Allah, onların önceden yaptıklarının en kötüsünü bile silip bağışlayacak ve yapmakta oldukları güzel amellerin en güzeline göre mükafatlarım kendilerine verecektir.

36. Allah, kuluna kafi değil midir? Durmuşlar da seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Her kimi Allah şaşırtırsa, artık ona hidayet edecek yoktur.

37. Her kime de Allah hidayet verirse onu da şaşırtacak yoktur. Allah, intikam sahibi, çok güçlü değil midir?!

38. Andolsun ki, onlara: "O gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan kesinlikle "Allah'tır" diyeceklerdir. De ki: "Gördünüz ya. Allah'tan başka çağırdıklarınızı, eğer Allah bana bir keder dilerse, onlar O'nun vereceği kederi açabilirler mi? Ya da O, bana bir rahmet dilerse onlar O'nun rahmetini tutabilirler mi?" De ki:" Allah bana yeter! Tevekkül edenler hep O'na dayanır!"

39. De ki:"Ey kavmim, haliniz üzere çalışın; şüphesiz ben de çalışıyorum. Artık ileride bileceksiniz:

40. Kime kendisini rezil edecek bir azabın geleceğim ve yerli (kalıcı) bir azabın kimin üstüne ineceğim!"

41. Biz, insanlar için sana hak ite kitap indirdik. O halde kim yola gelirse kendi lehinedir; her kim de saparsa yalnızca kendi aleyhine olarak sapmış olur. Sen onların üzerine vekil değilsin!

42. Allah alır o canları öldükleri zaman; ölmeyenleri de uyuduklarında. Sonra haklarında ölüm karan verdiklerim alıkoyar, diğerlerini

belirlenmiş bir süreye kadar salıverir. Şüphesiz ki bunda düşünecek bir kavim için deliller vardır.

43. Yoksa Allah'tan başka şefaatçılar mı edindiler?! De ki: "Hiçbir şeye güç yetiremeseler ve akıl erdiremeselerde mi?"

44. De ki: "Bütün şefaat Allah'a aittir. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Sonra hep döndürülüp O'na götürülecekstniz!"

45. Böyle iken Allah bir olarak anıldığında, ahirete inanmayanların yürekleri burkulur. O'ndan başkaları anıldığı zaman hemen yüzleri güler.

46. De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, görülmeyeni ve görüleni bilen Allah'ım, kutlarının arasında o ihtilaf edip durdukları şeyler hakkında sen hüküm vereceksin!"

47. Ve eğer bütün yeryüzünde olanlar ve onlarla birlikte bir o kadar daha o zulmedenlerin olsa, kıyamet günü azabın fenalığından kurtulmak için onu mutlaka feda ederlerdi. Ama karşılarına Allah tarafından hiç hesap etmedikleri şeyler çıkarılacaktır.

48. Öyle ki, yaptıkları işlerin fenalıkları karşılarıma çıkmış ve alay edip durdukları şeyler kendilerini sarmıştır.

49. Fakat insana bir sıkıntı dokunduğunda Bize yalvarır, sonra kendisine tarafımızdan bir nimet bahşettiğimizde de: "O, bana bir bilgi sayesinde verildi." der. Aslında o bir imtihandır, fakat pek çoktan bilmezler.

50. Onu bunlardan öncekiler de söyledi, fakat o kazandıkları kendilerini kurtaramadı.

51. Sonunda kazandıklarının kötülükleri başlarına geçti. Şunlardan o zulmedenlerin de kazandıklarının kötülükleri başlarına geçecektir, onlar da (bunu) atlatacak değillerdir.

52. Hala Allah'ın rızkı dilediğine açtığını ve kıstığını bilmediler mi? Şüphesiz ki bunda, iman edecek bir topluluk için bir çok ibretler vardır.

53. De ki: "Ey kendi aleyhlerine haddi aşmış kullarım, Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah, bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir."

54. Onun için ümidi kesmeyin de başınıza azap gelmeden önce tevbe ile Rabbınıza yönelin ve O'na halis müslümanlık yapın! Sonra kurtulamazsınız.

55. Haberiniz olmadan ansızın başınıza azap gelmeden önce samimi müslüman olun da, Rabbinizden size indirilenin en güzeline uyun ve uygulayın!

56. Bir kimsenin: "Eyvah, Allah'ın huzurunda yaptığım kusurlardan dolayı vay bana! Doğrusu ben, alay ederlendendim. " diyeceği,

57. yahut: "Allah, bana yolunu gösterseydi, kesinlikle ben takva sahiplerinden olurdum."

58. ya da azabı gördüğü zaman: "Bana bir daha geri dönüş (imkanı) olsaydı da güzel davrananlardan olsaydım!" diyeceği gün (gelmeden uyun!)

59. (Ona): "Hayır, sana ayetlerim geldi de onlara yalan dedin, kibirlenmek istedin ve kafirlerden oldun!" denir.

60. Birde kıyamet gününde Allah'a karşı yalan söyleyenlerin yüzlerinin kararmış olduğunu görürsün. Kibirlenenlerin yeri cehennemde değil mi?

61. Korunan takva sahiplerin! ise Allah, muratlarınca kurtuluşa erdirecektir. Onlara kötülük dokunmayacak üzüntü duyacak da değillerdir.

62. Allah, herşeyin yaratıcısıdır; herşey üzerinde vekil de O'dur.

63. Bütün göklerin ve yerin kilitleri O'nundur Allah'ın ayetlerim inkar edenlere gelince, işte onlar, kendilerine yazık edenlerdir.

64. De ki: "Böyle iken, şimdi O Allah'tan başkasına mı kulluk etmemi emrediyorsunuz bana, ey cahiller?"

65. Andolsun ki, sana da senden öncekilere de: "Yemin ederim ki, eğer (Allah'a) ortak koşarsan bütün çalışman boşa gider ve mutlaka kendine yazık edenlerden olursun!" diye vahyolundu.

66. Hayır, onun için yalnızca Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol!

67. Onlar, Allah'ı gerektiği gibi takdir ödemediler. Oysa bütün yeryüzü kıyamet gününde O'nun tasarrufunda olacak gökler de O'nun kudretiyle katlanmış olacaktır. O, onların ortak koştuklarından münezzeh ve çok yücedir.

68. Ve Sur üflenmiştir. Göklerde kim var ve yerde kim varsa, Allah'ın dilediği kimselerden başka hepsi çarpılıp yıkılmıştır. Sonra ona bir daha üflenmiştir. Bu defa da onların hepsi kalkmış bakıyorlardır.

69. Ve yeryüzü, Rabbinin nuru ile parlamıştır. Kitap konmuş, peygamberler ve şahitler getirilmiş, onlara hiçbir haksızlık yapılmadan, aralarında hak ile hüküm verilmektedir.

70. Herkese yaptığının karşılığı tamamen ödenmiştir ve O, onların yaptıklarım en iyi bilendir.

71. Kafirler, bölük bölük cehenneme sevkedilmektedir. Nihayet ona vardıklarında kapıları açılacak ve bekçileri onlara:" içinizden size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve sizi bugününüzle karşılaşacağınıza dair korkutan peygamberler gelmedi mi?" diye soracaklar, onlar da cevap vereceklerdir "Evet geldi." Fakat azap kelimesi kafirlerin üzerine hak oldu.

72. Onlara: "Girin cehennemin kapılarından, ebediyyen içinde kalmak üzere!" denir. Bak, büyüklük taslayanların yeri ne kötü!

73. Rablerinden korkan takva sahipleri de bölük bölük cennete sevkedilmektedir. Nihayet oraya vardıkları ve kapıları açıldığı zamar bekçileri onlara: "Selam sizlere, ne hoşsunuz! Haydi gidin oraya, sonsuza dek kalmak üzere!" diye selama duracaklar.

74. Onlar da: "Hamdolsun o Allah'a ki, bize verdiği sözü gerçekleştirdi ve bizi bu yere varis kıldı; cennette istediğimiz yerde makam tutuyoruz." diyecekler Bak, artık o iş yapanların mükafatı ne güzel!

75. Melekleri de Arş'ı etrafından donatmış olarak Rablerine hamd ile teşbih ettiklerini görürsün. Halk arasında adaletle hüküm verilmekte ve alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun!" denilmektedir.

SURA 40. MUMİN SURESI

Bismilahirrahmanirrahim

1. Ha, Mim.

2. Bu kitabın indirilişi, O çok güçlü, nerşeyi bilen Allah'tandır.

3. O günahkarları bağışlayan, tevbeyi kabul eden, cezalandırması şiddetli, bol lütuf sahibi Allah'tan ki, O'ndan başka tapılacak yoktur. Dönüş de O'nadır.

4. Allah'ın ayetleri hakkında yalnızca nankörlük eden kafirler mücadele eder. Şimdi onların memleketler içinde dönüp dolaşmaları seni aldatmasın!

5. Onlardan önce Nuh kavmi, arkalarından da çeşitli gruplar yalanlamışlardı ve her ümmet kendi peygamberlerim yakalamaya kalkıştı. Onlar, hakkı batıl ile yok etmek için boşuna mücadele ettiler de Ben, onları tuttum alıverdim. (Bak) o vakit nasıl oldu cezalandırmam?!

6. Ve işte o nankörlük eden kafirlere, Rabbinin onların nara (cehennemde) yanacaklarına dair sözü öyle gerçekleşti.

7. Arşı taşıyanlar ve onun çevresindekiler Rablerini hamd ile teşbih ederler, O'na iman ederler ve iman etmiş olanlar için şöyle bağışlanma dilerler: "Ey Rabbimiz, senin rahmet ve ilmin herşeye geniş (herşeyi kuşatmıştır) . Hemen o tevbe edip yoluna uyanları bağışla ve onları cehennem azabından koru!

8. Ey Rabbimiz, onları o kendilerine vaad buyurduğun Adn cennetlerine koy; atalarından, eşlerinden ve soylarından dürüst olanları da. Şüphesiz Sen, güçlüsün, hikmet sahibisin Sen!"

9. Onları fenalıklardan koru! Sen, her kimi fenalıklardan korursan, o gün onu gerçekten rahmetinle yarlığamışındır (bağışlamışsındır) . İşte asıl büyük kurtuluş da budur!"

10. O küfredenlere muhakkak şöyle bağınlacaktır: "Kesinlikle Allah'ın gazabı, sizin kendinize karşı olan gazabınızdan daha büyüktür. Çünkü siz imana davet ediliyordunuz da küfrediyordunuz."

11. Diyecekler ki: "Ey Rabbimiz, bizi iki kere öldürdün, iki kere de dirilttin, şimdi günahlarımızı anladık; acaba çıkmanın bir yolu var mı?"

12. Bunun sebebi şudur ki, "Siz tek Allah'a çağırıldığınız zaman inkar ettiniz, O'na ortak koşulduğunda da inanıyordunuz, işte hüküm O ulu, O büyük Allah'ındır."

13. Size ayetlerim gösteren, sizin için gökten bir rızık indiren O'dur. Fakat, ancak gönül veren anlar.

14. O halde sizler, dini kendisi için halis kılarak (dininde samimi olarak) hep Allah'a ibadet edin; isterse kafirler hoşlanmasınlar.

15. O dereceleri yüksek Arş'ın sahibi (Allah), buluşma gününün dehşetin! haber vermek için kullarından dilediğine emrinde ruh (melek) indirip vahy veriyor.

16 . Onların (mezarlarından) meydana fırlayacakları gün, kendilerinin yapmış olduğu hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz. "Bugün mülk kimindir?" (buyurulur). "Bir olan, herşeyi kudreti altında tutan Allah'ındır." (denir).

17. Bugün herkese kazandığının karşılığı verilecektir. Zulüm yok bugün. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir.

18. Bir de o yaklaşan felaket gününü onlara haber ver ki, o zaman yürekleri gırtlaklara dayanmış yutkunur da yutkunurlar. Zalimler için

ne ısınacak bir hısım (ne sıcak bir yakın) vardır, ne de sözü dinlenecek bir şefaatçi!

19. Gözlerin hain bakışını da bilir, gönüllerin gizlediğinide.

20. Allah, hakkı yerine getirir. Onların O'ndan başka yalvardıkları ise, hiçbir şeyi yerine getiremezler. Çünkü Allah'tır hakkıyla işiten, gören)

21. Yeryüzünde bir dolaşıp da kendilerinden öncekilerin sonunun ne olduğuna bir bakmalılar mı? Onlar gerek kuvvet, gerekse yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha çetindiler; öyle iken Allah, onları günahları yüzünden tutup alıverdi ve kendilerini Allah'a karşı bir koruyan bulunmadı.

22. O şundandı: Onlara peygamberleri mucizelerle geliyorlardı, fakat onlar inkar ettiler. Allah da tuttu kendilerini alıverdi; çünkü O'nun kuvveti çok, cezası çetindir, Andolsun ki, Musa' yı ayetlerimizde ve açık bir delil ile gönderdik:

24. Firavun'a, Haman'a ve Karün'a; onlar dediler ki: "Bu bir sihirbaz, bir yalancı."

25. Bunun üzerine kendilerine taraf muzdan gerçeği getirince de: "Onunla beraber iman etmiş olanların oğullarını öldürün, kadınlarını diri bırakın!" dediler. Kafirlerin düzeni (tuzağı) hep dalal (sapkınlık) içindedir. 26. Bir de Firavun: "Bırakın beni, öldüreyim Musa' yı da o, Rabbine dua etsin! Çünkü ben, onun.dininizi değiştirmesinden veya yeryüzünde bir bozgunculuk çıkarmasından korkuyorum." dedi.

27. Musa da: "Muhakkak ben, hesap gününe inanmayan her ululuk taslayandan Rabbime ve Rabbinize sığındım!" dedi.

28. Firavun ailesinden . imanını saklayan. mümin bir adam: "Bir adamı "Rabbim Allah'tır" diyor diye öldürecek misiniz? Oysa o, size Rabbinizden açık delillerle gelmiştir. Hem o bir yalancı ise, çok sürmez yalanı boynuna geçer; fakat doğru ise size yaptığı tehditlerin bir kısmı olsun başınıza gelir. Şüphe yok ki, Allah, aşın giden bir yalancıyı doğru yola çıkarmaz.

29. Ey kavmim, bugün mülk sizindir, bu yerde yüze çıkmış (üstün) bulunuyorsunuz; fakat Allah'ın hışmı başımıza gelirse bizi ondan kim kurtarabilir?" dedi. Firavun: "Ben size yalnızca görüşümü söylüyorum ve ben size ancak doğru yolu gösteriyorum." dedi.

30. O iman etmiş olan kişi: "Ey kavmim, doğrusu ben sizin hakkınızda Ahzab (eski topluluklar)ın günleri gibi bir günden korkuyorum.

31. Nuh kavminin, Ad'ın, Semüd'un ve daha sonrakilerin maceraları gibisinden. Allah, kullarına haksızlık etmek istemez.

32. Ve ey kavmim, ben sizin için o çağrışma gününden korkuyorum.

33. O arkanızı dönüp gideceğiniz günden. Sizi Allah'tan koruyacak da yoktur. Her kimi de Allah şaşırtırsa, artık onu doğru yola iletecek biri yoktur!" dedi.

34. Bundan önce size apaçık delillerle Yusuf gelmişti. O zaman da onun size getirdiği gerçekte şüphe edip durmuştunuz. Nihayet vefat ettiğinde de: "Bundan sonra Allah asla peygamber göndermez!" dediniz. İşte aşırı şüpheci olanları Allah böyle şaşırtır.

35. Onlar ki, kendilerine gelmiş bir delil olmaksızın Allah'ın ayetleri hakkında mücadele ederler. Allah katında ve imanı olanların yanında kin beslenmesi için ne büyük huy! İşte Allah, her zorba, böbürlenen kimsenin kalbini öyle bir tabiat ile mühürler.

36. Firavun da: "Ey Haman, bana bir kule yap, belki ben erişirim o yollara.

37. Göklerin yollarına da Musa'nın tanrısınına muttali olurum ve kesinlikle ben onu yalancı sanıyorum." dedi. işte bu şekilde Firavun'a kötü ameli güzel gösterildi de yoldan çıkarıldı. Firavun'un düzeni hep hüsrandadır (çıkmazdadır).

38. O iman eden kişi ise: "Ey kavmim, gelin arkamdan size reşad yolunu (murada erdirecek yolu) göstereyim.

39. Ey kavmim, bu dünya hayatı, ancak bir kazançtan ibarettir, ahiret ise durulacak yurttur.

40. Her kim bir kötülük yaparsa, ona onun gibi kötülükten başka karşılık olmaz. Gerek erkek gerek dişi her kim de mü'min olarak iyi bir iş işlerse, işte onlar cennete girerler, orada kendilerine hesapsız rızık verilir.

41. Hem ey kavmim, neden ben sizi kurtuluşa davet ederken siz beni ateşe davet ediyorsunuz?

42. Siz beni, Allah'ı inkar etmeye ve bence hiç ilimde yeri olmayan şeyleri O'na ortak koşmaya davet ediyorsunuz; ben ise sizi o çok güçlü, çok bağışlayıcıya davet ediyorum.

43. Şu asla inkar edilemez ki, gerçekte sizin beni davet ettiğinizin ne dünyada ne de ahirette bir davet hakkı yoktur, hepimizin varacağı Allah'tır ve bütün haddi aşanlar nara (cehennemde) yanacaktır.

44. Siz benim söylediklerim! Sonra anlayacaksınız. Ben işimi Allah'a havale ediyorum. Muhakkak Allah, kullarım görür, gözetir." dedi.

45. Onun için Allah, onu onların kurdukları tuzağın fenalıklarından korudu ve Firavun'un ailesini o kötü azap kuşattı.

46. Ateş; onlar, sabah akşam ona karşı sunulur dururlar. Kıyamet kopacağı gün de: "Tıkın Firavun ailesini en şiddetli azaba!" (denilir).

47. Ve hele ateş içinde biribirlerini protesto ederlerken zayıf olanlar büyüklük taslayanlara: "Hani bizler sizin yönettikleriniz idik. Şimdi siz bizden bir ateş nöbetini savabiliyor musunuz?" diyeceklerdir.

48. Büyüklük taslayanlar ise şöyle diyecekler: "Evet, hepimiz onun içindeyiz, çünkü Allah kulları arasında hükmünü verdi."

49. Ateştekiler cehennem bekçilerine derler ki: "Rabbinize dua edin de bir gün (olsun) azabımızı bir; hafifletsin!"

50. Bekçiler: "Ya size peygamberleriniz mucizelerle gelmiyorlar mıydı ki?" derler. Onlar: " Evet." derler. Bekçiler: "Öyle ise kendiniz dua edin." derler. Kafirlerin duası ise hep çıkmazdadır.

51. Elbette Biz peygamberlerimize ve iman edenlere hem dünya hayatında, hem de şahitlerin dikileceği günde yardım edeceğiz.

52. O gün ki, zalimlere, özür dilemeleri fayda vermez. Onlara lanet vardır ve onlara yurdun kötüsü (cehennem) vardır.

53. Andolsun ki, Biz Musa'ya o hidayeti verdik ve İsrail oğullarına o kitabı miras kıldık,

54. Aklı selim sahiplerine bir yol gösterici ve bir ihtar olmak üzere.

55. O halde sabret, çünkü Allah'ın va'di haktır; günahının bağışlanmasını dile ve akşam. sabah Rabbini hamd ile teşbih et!

56. Çünkü kendilerine gelmiş kesin bir delil olmaksızın Allah'ın ayetleri hakkında mücadele edenlerin göğüslerinde, sadece yetişemeyecekleri bir kibir vardır. Sen hemen Allah'a sığın çünkü işiten O'dur, gören O!

57. Elbette göklerin ve yerin yaratılması o insanların yaratılmasından daha büyüktür. Fakat insanların çoğu bilmezler.

58. Kör ite gören bir olmaz, iman edip iyi iyi işler yapan kimselerle kötülük yapan da (bir değildir). Siz pek az düşünüyorsunuz!

59. Herhalde o saat(kıyamet) muhakkak gelecektir, onda hiç şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu inanmazlar.

60. Oysa Rabbiniz: "Bana yalvarın ki, size karşılık vereyim; çünkü Bana ibadet etmeyi kibirlerine yediremeyenler, yarın hor, hakir cehenneme gireceklerdir. " buyurdu.

61. Allah O'durki, içinde dinlerlesiniz diye sizin için geceyi yarattı, göz açıcı olarak da gündüzü! Doğrusu Allah, insanlara karşı bir lütuf sahibidir. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

62. İşte Allah'tır Rabbiniz, herşeyi yaratan O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur; o halde nasıl çevrilirsiniz?

63. İşte Allah ayetlerini inkar edenler öyle çevriliyorlar.

64. Allah O'dur ki, sizin için yeri bir karargah, göğü de bir bina yaptı, size şekil verdi, sonra da şekillerinizi güzelleştirdi ve hoş nimetlerden size rızık verdi, işte o Allah'tır Rabbiniz! Ne yücedir O alemlerin Rabbi olan Allah!

65. Gerçek hayat sahibi ancak O'dur, O'ndan başka tapılacak yoktur. Onun için dini halis kılarak O'na. hep O'na yalvarın! Hamd o alemlerin Rabbi olan Allah'ın.

66. De ki: "Bana Rabbimden açık deliller geldiği zaman, ben o sizin Allah'tan başka yalvardıklarınıza ibadet etmekten kesinlikle men'edildim ve O alemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum."

67. O'dur sizi (önce) bir topraktan yaratan sonra bir nutfeden (bir damla sudan), sonra bir yapışkan maddeden; sonra da sizi bir bebek olarak çıkarıyor, sonra olgunluk çağma eresiniz diye büyütüyor, sonra da yaşlanasınız diye. içinizden kimi de daha Önce vefat ettirilir. Belirli bir süreye eresiniz ve gerek ki aklınızı kullarlasınız diye.

68. O'dur hem dirilten, hem öldüren. Özetle, O bir işe karar verdiği zaman ona sadece: "Ol!" der, oluverir.

69. Bakmaz mısın, o Allah'ın ayetleri hakkında mücadeleye kalkanlara, nereden döndürülüyorlar!

70. Kitaba ve peygamberlerimizi gönderdiğimiz şeylere yalan diyenler artık ileride bilecekler.

71. O zaman, boyunlarında tomruklar ve zincirler olduğu halde sürükleneceklerdir.

72. Kaynar suda; sonra ateşte kaynatılacaklardır.

73. Sonra denilecek onlara: "Nerede o ortak koştuklarınız?

74. Allah'tan başkaları?" Diyecekler ki: "Onlar bizden uzaklaşıp gittiler. Daha doğrusu biz bundan Önce bir şeye ibadet etmiyormuşuz!" İşte Allah kafirleri böyle şaşkınlaştırır.

75. Bunun sebebi şudur. Çünkü siz, yeryüzünde haksızlıkla seviniyordunuz ve çünkü güveniyordunuz.

76. Girin cehennemin kapılarından, içlerinde ebedi kalmak üzere. Bak o kibirlenenlerin yeri, ne çirkindir!

77. Onun için, sabret. Allah'ın va'di gerçektir, mutlaka olacaktır. Artık onlara yaptığımız tehdidin bir kısmını sana göstersek de veya seni kendimize alsak da onlar mutlaka döndürülüp Bize getirileceklerdir.

78. Andolsun ki, Biz senin önünden nice peygamberler gönderdik; onlardan kimin! sana ayıttık, kimin! ayıtmadık (anlatmadık). Hiçbir peygamber, Allah'ın izni olmadan bir mucize getiremez. Allah'ın emri gelince de hak yerine getirilir ve ba,tıl bir dava peşinde koşanlar, işte hüsrana burada düştüler.

79. Allah O'dur ki, sizin için o yumuşak başlı hayvanları yaratmıştır. Onlardan binit edinesiniz diye; onlardan yersiniz de.

80. Size onlardan daha bir çok yararlar vardır. Ayrıca onların üzerinde sinelerinizdeki bir arzuya erişesiniz diye, hem onların üzerinde hem de gemilerin üzerinde taşınırsınız.

81. Ve size ayetlerini gösterir, şimdi Allah'ın ayetlerinin hangisini inkar edersiniz?

82. Daha yeryüzünde bir gezip de bakmazlar mı ki, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuştur? Onlar kendilerinden hem daha çok hem de kuvvetleri ve yeryüzündeki eserleri noktasından daha üstün idiler. Öyle iken o elde ettikleri şeyler kendilerini kurtaramadı.

83. Çünkü onlara peygamberleri açık delillerle geldiği zaman, kendilerinde bulunan ilme güvendiler de alay enikleri şey kendilerini kuşatıverdi.

84. O zaman hışmımızı gördüklerinde: "Allah'ın birliğine inandık ve ona ortak koştuğumuz şeyleri inkar ettik!" dediler.

85. Dediler ama, hışmımızı gördükleri zamanki imanları kendilerine fayda verecek değildi. Allah'ın kulları hakkındaki süregelen kanunu (bu), işte hüsrana bu noktada düştü kafirler!

SURA 41. FUSSİLET SURESI

Bismilahirrahmanirrahim

1. Ha, Mim.

2. O Rahman (bağışlaması, bütün varlıkları kapsayan) ve Rahim (çok merhametli Allah) tarafından indirilmiştir.

3. Öz Arapça bir Kur'an olmak üzere, bitecek bir topluluk için ayetleri ayırt edilmiş, açıklanmış bir kitap.

4. Hem müjdeci olarak, hem gocundurucu; onun için çokları onlara basını çevirmiştir de işitmezler

5. ve şöyle demektedirler: "Kalplerimiz, senin bizi çağırdığın şeye karşı örtüler içinde, kulaklarımızda da bir ağırlık var ve seninte aramıza bir gergi (perde) çekilmiştir. Haydi, yap yapacağını çünkü biz yapıyoruz!".

6. De ki: "Ben, sadece sizin gibi bir insanım, ancak bana tanrınızın bir tek tanrı olduğu vahyolunuyor. Onun için hep O'na yönelin ve O'nun bağışlamasını isteyin; vay haline o ortak koşanların

7. ki, zekatı vermezler ve onlar ahireti de inkar ediyorlar.

8. Şüphesiz, iman edip iyi iyi işler yapanlar için minnetsiz bir mükafat vardır.

9. De ki: "Siz gerçekten yeri iki günde yaratanı inkar edip duracak mısınız? Birde O'na eşler mi koşuyorsunuz? O, bütün alemlerin Rabbidir.

10. Hem ona üstünden ağır baskılar (dağlar) yaptı, onda bereketler meydana getirdi ve onda azıklarını dört gün içinde araştıranlar için bir düzeyde takdir buyurdu.

11. Sonra göğe doğruldu da o bir duman iken ona ve yere: "İkiniz de ister istemez gelin!" dedi. İkisi de: "isteye isteye geldik." dediler.

12. Böylece onları iki günde yedi gök olmak üzere yerine koydu ve her gökte (bulunan meleklere) işlerine ait emrini vahyetti. Dünya gökyüzünü kandillerle donattık ve koruduk, işte bu, hep o çok güçlü ve herşeyi bilenin takdiridir.

13. Bunun üzerine yine başlarım çevirirlerse, o zaman de ki: "Size Ad ve Semud'u (çarpan) yıldırım gibi bir yıldırım haber veriyorum.

14. Onlara:" Allah'tan başkasına tapmayın!" diye önlerinden ve arkalarından peygamberler geldiği zaman "Rabbimiz dileseydi. melekler gönderildi. Onun için biz sizin gönderildiğiniz şeylere inanmayız!" dediler.

15. Sonra Ad (kavmi) yeryüzünde haksız yere kibirlenmek istediler ve: "Bizden daha kuvvetli kim var?" dediler. Ya kendilerini yaratmış olan Allah'ın onlardan daha kuvvetli olduğunu bir düşünmediler de mi? Fakat ayetlerimizi inkar ediyorlardı.

16. Biz de kendilerine dünya hayatında zillet azabını tattırmak için uğursuz günlerde üzerlerine sarsar rüzgarı (dondurucu veya çok gürültülü bir kasırga) gönderdik. Elbette ki, ahiret azabı daha zahmetlidir; hem de onlar kurtarılamayacaklardır.

17. Semud'a gelince, Biz onlara yolu gösterdik de onlar, hidayete karşı körlüğü sevmek istediler, derken yaptıktan yüzünden kendilerini o hor azap yıldırımı alıverdi.

18. İman edip de korunanları ise kurtardık.

19. Allah düşmanlarının toplanıp ateşe sevkolunacakları gün ise artık onlar, baştan sona hep tutuklanırlar.

20. Hatta ona vardıklarında kulakları, gözleri ve derileri neler yaptıkları konusunda aleyhlerine şahitlik ederler.

21 . Derilerine: "Niçin aleyhimizde şahitlik ettiniz?" derler. "Bizi herşeyi söyleten Allah söyletti. Sizi de ilk defa O yarattı, yine O'na götürülüyorsunuz." derler.

22 . İlkin kulaklarınızın, gözlerinizin ve derilerinizin aleyhinize şahitlik edeceğinden sakınmazdınız, fakat Allah 'in yaptıklarınızdan birçoğunu bilmeyeceğim zannetmiştiniz.

23. İşte Rabbinize beslediğiniz o zannınız, sizi helaka sürükledi de hüsrana düşenlerden oldunuz.

24. Artık sabredebilirlerse ateş kendilerine bir ikametgahtır. Yok eğer hoşnutluğa dönmek isterlerse, hoşnut edileceklerden değildirler.

25. Hem onlara bir takım yanaşıklar sardırmışızdır da (tebelleş ettirmişizdir de) onlar, kendilerine önlerindekini ve arkalarındakini süsleyivermişlerdir. Cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce geçen ümmetler içinde onların aleyhine de (azap) söz(ü) hak olmuştur; çünkü hep kendilerine yazık etmişlerdir.

26. Bir de küfredenler: "Şu Kur'an'ı dinlemeyin ve ona (okunurken) yaygara yapın, belki bastırırsınız," dediler.

27. işte Biz de onun için o küfredenlere şiddetli bir azap tattıracağız ve kendilerine yaptıkları amellerin en kötüsünün cezasını vereceğiz.

28. "Allah düşmanlarının cezası, işte odur: Ateş! Ayetlerimizi inkar etmelerinin cezası olarak, ondadır ancak onların ebedilik evi!

29. Ve o küfredenler muhakkak diyecekler ki: "Ey Rabbimiz göster bize, cinlerden ve insanlardan bizi saptıranların ikisini de onları ayaklarımızın altına alalım, en aşağılıklardan olsunlar!"

30. Haberiniz olsun ki "Rabbimiz Allah'tır." deyip de sonra doğru gidenler yok mu, onların üzerine melekler şöyle iner: " Korkmayın, üzülmeyin, va'dolunup durduğunuz cennet ile neşelenin !

31. Bizler sizin hem dünya hayatında, hem de ahirette dostlarınızız, size orada canınızın çektiği vardır ve size orada ne isteseniz vardır.

32. Bağışlamasına ve merhametine nihayet olmayan Allah 'tan konukluk olarak!

33. "Ben şüphesiz müslümanlardanım." deyip dürrüstlükle çalışarak Allah'a davet eden kimseden daha güzel sözlü de kim olabilir?

34. Hem hasene (güzellik, iyilik) de bir değildir kötülük de. Kötülüğü, en güzel olan hasene ile önle. O zaman bakarsın ki, seninle arasında bir düşmanlık bulunan kimse yakılgan(şefkatli) bir hısım gibi olmuş!

35. O rütbeye ise ancak sabredenler kavuşturulur ve o rütbeye ancak (fazilette) büyük pay sahibi olan kavuşturulur.

36. Şayet seni şeytandan (gelen) bir dürtüş dürtecek olursa, hemen Allah'a sığın, O'dur ancak işiten. bilen!

37. Gece ile gündüz ve güneş ile ay, O'nun (kudretinin) delillerindendir. Güneşe ve aya secde etmeyi de onları yaratan Allah'a secde edin, gerçekten O'na ibadet edecekseniz!

38. Buna karşı kibirlenmek isterlerse, haberleri olsun ki, Rabbinin huzurundakiler gece. gündüz O'nu teşbih ederler hem onlar usanmazlar.

39. Senin yeryüzünü (kuraklıktan) boynu bükük huşu halinde görmen de O'nun ayetlerindendir; Biz ona suyu indiriverdiğimizde hareketlenir ve kabarır. Şüphe yok ki, ona o hayatı veren elbette ölüleri diriltícidir. Doğrusu O, herşeye gücü yetendir.

40. Ayetlerimizde ilhada sapan sapkınlar (ayetlerimize yalan diyenler) elbette Bize gizli kalmazlar. O halde ateşe atılan mı hayırlıdır, yoksa kıyamet gününde güven içinde gelecek olan mı? Düşünün de istediğinizi yapın, çünkü o her ne yaparsanız görür.

41. Onlar, O Kur'an kendilerine geldiğinde onu inkar edenlerdir. Halbuki o, benzeri bulunmaz bir kitaptır.

42. Ona ne önünden, ne ardından batıl yaklaşamaz. O, bütün kaniatın övdüğü bir hikmet sahibi tarafından peyderpey indirilmiştir.

43. Sana senden önceki peygamberlere denilenden başkası denilmiyor ve şüphe yok ki, Rabbin hem bir bağışlama sahibidir, hem de elem verici bir azap.

44. Ve eğer Biz onu yabancı dilde bir Kur'an yapsaydık diyeceklerdi ki: "Ayetleri genişçe açıklansaydı ya! Arab'a yabancı dil (öyle) mi?" De ki: "O iman edenler için bir rehber ve şifadır, iman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlak vardır ve o, onlara karşı körlüktür. Onlara uzak bir yerden haykırılır.

45. Andolsun ki. Musa' ya o kitabı verdik de onda ihtilaf edildi. Eğer Rabbinden bir söz geçmiş olmasaydı aralarında iş bitirilirdi. Kesinlikle onlar, onun hakkında kuşkulu bir şüphe içindedirler.

46. İyi iş yapan kendi yarama, kötü yapan da kendi zararına yapmıştır. Yoksa Rabbin, kullara zulmeden değildir.

47. Kıyametin saatini bilmek O'na havale edilir. O'nun bilgisi olmaksızın ne meyvelerden biri tomurcuklarından çıkar, ne bir dişi gebe kalır ne de doğurur. (Allah): "Ortaklarım neredeymiş?" diye onlara haykıracağı gün, (onlar) : "Bizden hiçbir şahit olmadığım huzurunuza arz ederiz." diyeceklerdir.

48. Önceden tapıp durdukları şeyler onlardan kaybolup gitmişler ve onlar kendileri için kaçacak bir yer kalmadığım anlamışlardır.

49. İnsan hayır istemekten usanmaz da kendisine bir kötülük dokunuverirse hemen ümidi keser, ümitsizliğe düşer.

50. Şayet kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona tarafımızdan bir rahmet tattırırsak mutlaka der ki: "Bu benim hakkımdır. Kıyametin başıma dikileceğini (kopacağını) de sanmıyorum. Faraza Rabbime döndürülecek olursam mutlaka benim için O'nun yanında daha güzeli vardır." Fakat o zaman Biz o inkar edenlere ne yaptıklarım haber vereceğiz ve onlara mutlaka yoğun bir azap tattıracağız.

51. Evet, insana bir nimet verdiğimiz zaman yan büker, basının tutuğuna gider, bildiği gibi hareket eder. Kendisine bir kötülük de dokunuverdi mi artık enine boyuna duaya dalar.

52. De ki: "Söyleyin bakalım! Eğer o Kur'an Allah tarafından (gelmiş olup) da sonra siz onu inkar etmişseniz o zaman uzak bir ayrılığa düşenden daha şaşkın kim olabilir?"

53. İleride Biz onlara hem ufuklarda (kendilerinin bulunduğu Harem sınırları dışında), hem kendi nefislerinde delillerimizi öyle göstereceğiz ki, sonunda onun gerçek olduğu kendilerine açıkça belli olacak. Rabbinin herşeye şahit olması kafi değil mi?

54. Uyan! Onlar Rablerinin karşısına çıkacaklarından şüphe içindedirler; uyan ki, O herşeyi kuşatmıştır.

SURA 42. SURA SURESI

Bismilahirrahmanirrahim

1. 2. Ha, Mim, Ayn, Sin, Kaf.

3. O güçlü, hikmet sahibi Allah sana, senden öncekilere de işte böyle vahyediyor.

4. Bütün göklerdeki ve yerdeki O'nundur ve O, öyle ulu, öyle yücedir.

5. Hemen hemen gökler üstlerinden çatlayacak gibi titreşiyorlar. Melekler Rablerine hamd ile teşbih ediyorlar ve yeryüzündeki kimseler için bağışlanma diliyorlar. Uyan, Allah'tır öyle bağışlayan, öyle merhamet eden!

6. O'nun dışında dostlara tutunanlara gelince, Allah onların üzerinde gözcüdür. Sen üzerlerine vekil değilsin.

7. İşte böylece sana Arapça bir Kur'an vahyetmekteyiz ki, Anaşehir (Mekke) halkını ve çevresindekileri uyarasın ve hakkında şüphe olmayan o toplama (kıyamet) gününün dehşetin! haber veresin. Bir grup cennette, bir grup da cehennemdedir.

8. Allah dileseydi elbette (insanların) hepsini bir tek ümmet de yapardı. Fakat dilediğini rahmetinin içine koyuyor. Zalimlere gelince onlara ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı.

9. Yoksa (onlar) O'ndan başka dostlar mı edindiler? Fakat, gerçek dost ancak Allah'tır. Ölüleri O diriltir ve herşeye gücü yeten de O'dur.

10. Herhangi birşey hakkında ihtilafa düştüğünüzde hüküm Allah'a aittir. İşte de: "O Allah, benim Rabbim, Ben O'na dayanmaktayım ve hep O'na sığınırım.''

11. O gökleri ve yeri yaratan, size kendilerinizden eşler ve hayvanlardan da çiftler yaratmıştır. Sizi bu suretle üretip duruyor. O'nun benzeri gibi birşey yoktur. O, öyle işiten, öyle görendir.

12. Göklerin ve yerin kilitleri O'nun. Rızkı dilediğine açar ve kİsar; çünkü O, herşeyi bilir.

13. O,size dinde Nuh'a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi ve İbrahim, Musa ve İsa'ya tavsiye ettiğimizi de kanun kıldı. Şöyle ki: Dini doğru tütün ve onda ayrılığa düşmeyin. Bu davet ettiğin iş müşriklere ağır geldi. Allah, ona dilediklerini seçecek ve kendine yüz tutanları (yönelenleri) de ona hidayetle eriştirecektir.

14. Kendilerine bilgi geldikten sonra ayrılığa düşmeleri sadece aralarındaki düşmanlık ve ihtirastan dolayıdır. Eğer Rabbin tarafından "belirli bir vakte kadar" şeklinde bir söz geçmemiş olsaydı aralarında verilen hüküm mutlaka yerine getirilir ve (iş) bitirilirdi. Kendilerinden sonra Kitab'a mirasçı kılınanlar da ondan kuşkulu bir şüphe içindedirler.

15. Bunun için sen durma çağır ve emrolunduğun gibi doğru gitl! Onların arzularına uyma ve de ki: "Ben Allah'ın indirdiği her kitaba iman getirdim ve aranızda adalet yaparım diye emrolundum. Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de size (aittir). Aramızda tartışmaya gerek yoktur. Allah hepimizi bir araya getirecek ve hep O'na gidilecektir.

16. Bu kabul edildikten sonra Allah hakkında tartışmaya kalkışacakların delilleri Rableri yanında geçersizdir. Üzerlerine bir gazap ve kendilerine şiddetli bir azap vardır.

17. Hakka dair kitap ve mizanı (adalet terazisini) indiren o Allah'tır. Ve ne bileceksin belki de kıyamet yakındır!

18. Ona inanmayan imansızlar onun çabuk gelmesin! isterler, inananlar ise gerçek olduğunu bilirler de ondan korkar ve sakınırlar. iyi bil ki kıyamet hakkında tartışanlar uzak (derin) bir sapıklık içindedirler.

19. Allah kullarına çok lütufkardır. Dilediğine rızık verir. O çok kuvvetli, çok güçlüdür.

20. Her kim ahiret ekimi isterse, onun ekinini artırırız; her kim de dünya ekimini isterse, ona da ondan veririz, ama ahirette ona hiç bir nasip yoktur.

21. Yoksa onların Allah 'in izin vermediği şeyleri dinde kendilerine meşru kılan ortakları mı var? Eğer o fasıl kelimesi (azabımın ertetenmesine dair ezelde geçen söz) olmasaydı aralarında hüküm verilir (işleri) bitirilirdi. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır.

22. O zalimleri kazandıkları şeyin cezası tepelerine inerken korkudan titrerlerken göreceksin, iman edip güzel güzel işler yapanlar ise cennetlerin hoş hoş bahçelerinde olacaklardır. Rablerinin yanında onlar için her istedikleri vardır, işte bu büyük lütuf.

23. İşte bu müjdeyle Allah, iman edip iyi iyi işler yapan kullarım müjdeliyor. De ki: "Buna karşı sizden yakınlıkta sevgiden başka bir karşılık istemem." Her kim çalışır da bir güzellik kazanırsa ona orada daha fazla bir güzellik veririz; çünkü Allah, çok bağışlayıcıdır, çokça şükrün karşılığım verendir.

24. Yoksa, Allah'a karşı bir yalanı mı iftira eni, diyorlar. Allah dilerse senin de kalbini üstünden mühürleyiverir. Allah batılı yok eder, sözleriyle hakkı gerçekleştirir. Şüphe yok ki O, bütün sinelerin içyüzünü bilir.

25. O'dur kullarının tevbesini kabul eden, kötülükleri affeden ve bütün yaptıklarınızı bilen.

26. İman edip iyi amel yapanların duasını kabul buyurur, lütfundan onlara fazlasını da verir, kafirlere gelince, onlara şiddetli bir azap vardır.

27. Bununla beraber Allah kullanna bol bol rızık seriverseydi, yeryüzünde azar ve taşkınlak ederlerdi. Fakat dilediği kadar ölçü ile indiriyor. Şüphesiz ki O, kullarından haberdardır, onları görendir.

28. O'dur (insanlar) ümit kesmişlerken yağmuru indiren ve rahmetim her tarafa yayan. O, öyle dost, öyle övülmeye layık olandır.

29. Göklerin ve yerin yaratılışı ve onlarda ürettiği her canlının üretilişi de O'nun ayetlerindendir. Ve O dilediği zaman onları toplamaya da kadirdir.

30. Başınıza ne musibet geldiyse kendi ellerinizle kazandıklarınız yüzündendir. Oysa bir çoğunu da bağışlıyor.

31. Hem siz yer yüzünde (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Ve sizi Allah'tan başka kurtaracak ne bir koruyucu ne de bir yardımcı yoktur.

32. Yine O'nun ayetlerinden biri de denizde dağlar gibi akanlar (gemiler)dir.

33. Dilerse o rüzgarı durduruverir de (yelkenle giden gemiler) sırtı üzerinde durakalırlar. Şüphesiz ki bunda çok sabreden, çok şükreden herkes için nice ayetler vardır.

34. Yahut da içindekilerin kazançlarıyla onları helak eder; bir çoğunu da bağışlar.

35. Hem ayetlerimiz hakkında mücadele edenler bilsinler ki, kendileri için kaçacak bir yer yoktur.

36. Özetle, size verilmiş bulunan şeyler sadece bu dünya hayatinin geçici menfaatidir. Allah'ın yanında bulunanlar ise iman edip sadece Rablerine güvenen kimseler için daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

37. Onlar ki, günahın büyüklerine ve açık çirkinliklere uzak bulunurlar ve öfkelendikleri vakit de kusur örterler;

38. Onlar, Rablerinin davetin! kabul etmekte ve namazı kılmaktalar; buyrukları aralarında danışıklıdır (işlerim de aralarında danışarak çözerler) kendilerine verdiğimiz rızıklardan başkalarına dağıtırlar;

39. Kendilerine bir saldırı olduğu vakit birbirleriyle yardımlaşır, öçlerim alırlar.

40. Kötülüğün cezası yine onun gibi bir kötülüktür. Ama kim affedip islah ederse onun mükafatı Allah'a aittir. Şüphesiz o zalimleri sevmez.

41. Her kim zulme uğradıktan sonra öcünü alırsa artık onlar üzerine (ceza vermek için herhangi bir) yol yoktur.

42. Yol, ancak haksız yere yeryüzünde azgınlık ederek, insanlara zulmedenler üzerinedir, işte onlara acı bir azap vardır.

43. Her kim de sabreder, suç öderse işte bu, üstün davranışlardandır.

44. Her kimi de Allah şaşırtırsa artık bundan sonra ona hiçbir dost yoktur. O zalimleri azabı gördükleri vakit: "Geri dönmeye bir yol var mı?" derken göreceksin.

45. Sen onları, o ateşe sunulurlarken aşağılanmadan dolayı boyunlarım bükerek göz altından bakarlarken göreceksin! iman etmiş olanlar da şöyle dener: "Gerçek zarara uğrayanlar Kıyamet günü hem kendilerine hem ailelerine yazık etmiş kimselerdir." Bakın zalimler gerçekten sürekli bir azap içindedirler.

46. Onların, Allah'ın önünden kendilerim kurtaracak dostlar da yoktur. Allah kimi de saptırırsa artık onun için (çıkar bir) yol yoktur.

47. Allah tarafından geri çevrilmesine çare olmayan bir gün gelmeden önce Rabbinizin davetine uyun, çünkü o gün sizin için ne sığınacak bir yer vardır, ne de inkara çare.

48. Yine de aldırmıyorlarsa Biz de seni üzerlerine gözcü göndermedik ya! Sana düşen sadece tebliğdir. Fakat Biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırdığımız zaman bununla sevinirse de duyar; kendi ellerinin yaptıkları yüzünden başlarına bir fenalık gelirse o zaman da insan hepsini unutan bir nankör olur.

49. Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğim yaratır, dilediği kimseye dişiler, dilediği kimseye de erkekler bahşeder.

50. Yahut da erkekli dişili ikizler verir, dilediğin! de kısır yapar. Gerçekten O'nun ilmi çok, kudretine nihayet yoktur.

51. Bununla beraber hiçbir insan için Allah'ın şu üç suret dışında doğrudan doğruya ona söz söylemesi mümkün değildir; ancak, ya vahiy ile, ya perde arkasından ya da bir elçi gönderir, izniyle ona dilediğini vahyeder. Çünkü O, çok yüksek ve çok hikmet sahibidir.

52. Ve işte sana da böylece emrimizden bir ruh vahyettirdik. Sen kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ama Biz onu bir nur kıldık. Onunla kullarımızdan dilediğimize hidayet vereceğiz. Ve emin ol sen de (insanları) doğru bir yola çağırıyorsun.

53. O Allah'ın yoluna ki, göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi O'nundur. Uyan, bütün işler döner dolaşır Allah'a varır.

SURA 43. ZUHRUF SURESI

Bismilahirrahmanirrahim

1. Ha, Mim.

2. Bu parlak Kitab'ın kadrini bilin!

3. Doğrusu, Biz onu Arapça olarak okunacak bir Kur'an yaptık ki akıl erdiresiniz.

4. Ve gerçekten o Bizim nezdimizdeki Ana Kitapta. Çok yüksek, çok hikmetlidir.

5. Siz haddi aşan bir kavim olduğunuz için, şimdi sizden o öğüdü bertaraf mı edeceğiz (bir kenara mı atacağız).

6. Oysa Biz öncekiler arasında nice peygamber gönderdik.

7. kendilerine hiçbir peygamber gelmiyordu ki, onunla kesinkes eğlenmesinler.

8. Onun için Biz onlardan daha sert pençelileri helak ettik. (Kur'an'da) öncekilerin mİsali geçti.

9. Andolsun ki onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan elbette: "Onları O çok güçlü ve herşeyi bilen yarattı." derler.

10. O ki, yeryüzünü sizin için bir beşik yaptı ve doğru gidesiniz diye size yollar açtı.

11. O ki bir ölçü ile yukarıdan su indirmekte ve onunla Ölü bir beldeye hayat neşretmekteyiz, işte siz de (kabirlerinizden) öyle çıkarılacaksınız.

12. Ve O ki bütün çiftleri yarattı ve sizin için gemilerden ve yumuşak hayvanlardan bineceğiniz şeyler yaptı.

13. Ki, sırtlarına kurulasınız sonra üzerlerine yerleştiğinizde Rabbinizin nimetini anıp şöyle diy esiniz : "Ne yücedir O Allah ki, bunu bizim hizmetimize vermiş; yoksa biz bunu yanaştıramazdık (kendimize boyun eğdiremezdik).

14. Ve muhakkak biz dönüp dolaşıp Rabbimize varacağız."

15. Böyle iken tuttular kullarından ona bir cüz tasladılar (bir kısmım O'nun bir parçası saydılar). Gerçekten insan çok nankör, açık bir küfürbazdır.

16. Yoksa O, yaratıp durduğu mahluklarından kendine kızlar edindi de oğullarla imtiyazı size mi verdi?

17. Oysa onlardan biri o Rahman'a fırlattığı mesel (yakıştırdığı kız çocuğu) ile müjdelendiği zaman yüzü simsiyah kesiliyor da üzüntüsünden yutkunup yutkunup dolukuyor.

18. Ya, onlar süs içinde yetiştirilip de mücadeleye gelince beceremeyecek olan (kız çocukların)ı O'na isnad ediyorlar öyle mi?

19. Onlar, Rahman'ın kulları olan melekleri de dişi yaptılar. Yaratılışlarında hazır mı bulundular? Şahitlikleri yazılacak ve sorguya çekilecekler.

20. Bir de dediler ki: "Rahman dileseydi biz onlara tapmazdık." Bu hususta onların bir bilgileri yoktur, sadece atıyorlar.

21. Yoksa Biz onlara bundan önce bir kitap vermişiz de ona mı tutunuyorlar.

22. Hayır! Hayır, şöyle dediler: "Bizler atalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerince giderek murada ereriz."

23. Yine böyle senden önce hangi memlekette bir uyarıcı gönderdikse, onun refah içindeki takımı demişti ki: "Bizler atalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerine uyarız."

24. (Uyarıcı) : "Size atalarınızı üzerinde bulduğunuzdan daha doğrusunu getirdimse de mi?" deyince, onlar: "Biz sizin gönderildiğiniz şeylere inanmıyoruz" dediler.

25. Bunun üzerine Biz de onlardan intikamım aldık. Bak o yalan söylüyorsun diyenlerin sonu nasıl oldu?

26. Bir vakit İbrahim, babasına ve kavmine: "Haberiniz olsun, ben o sizin taptıklarınızdan beriyim.

27. O beni yaratan başka. O beni doğru yola iletecektir." dedi.

28. O, bu sözü, soyu arasında kalan bir kelime yaptı ki, tevhide dönsünler.

29. Fakat bunları ve atalarını kendilerine hak ve apaçık anlatan bir peygamber gelinceye kadar faydalandırıp yaşattım.

30. Yaşattım da kendilerine hak gelince : "Bu bir sihirdir, biz buna inanmayız." dediler.

31. Ve: "Ne olurdu şu Kur'an iki şehirden (Mekke, Taif) bir büyük adama indirilseydi?" dediler.

32. Rabbinin rahmetini onlar mı taksim ediyorlar? Onların dünya hayatındaki geçimlerini aralarında Biz taksim ettik. Bir kısmım diğerinin üstüne çıkardık ki derecelerle bazısı bazısını tutsun çalıştırsın. Rabbinin rahmeti ise onların toplayıp biriktirdiklerinden daha hayırlıdır.

33. Eğer insanlar hep (küfre sapacak) bir ümmet olacak olmasaydı. Biz o Rahman'ı inkar eden kimselerin evlerine muhakkak gümüşten tavanlar ve üzerlerinde çıkacaktan asansörler yapardık.

34. 35. Odalarına kapılar; üzerlerine kurulacakları koltuklar, kanepeler, altın'dan süsler yapardık. Doğrusu bütün bunlar dünya hayatinin geçici metal; ahiret ise Rabbin kalında takva sahipleri içindir.

36. Her kim Rahman'ın zikrinden (Kur'an'dan) körlük edip görmemezlikten gelirse Biz ona bir şeytan sardırırız (musallat ederiz), artık o ona arkadaş olur.

37. Muhakkak onlar (şeytanlar) onları yoldan çıkarırlar, onlar ise onları doğru sanırlar.

38. Sonunda Bize geldiği zaman: "Ah! Keşke benimle senin aranda doğu ile batı arası kadar uzaklık olsaydı; sen ne kötü arkadaşmışsın!" der.

39. "Böyle söylemek bu gün size hiç de fayda vermez, çünkü zulmettiniz, hepiniz azapta müştereksiniz."

40. O halde sağırlara sen mi işittireceksin. yahut körlere. apaçık bir sapıklık içinde bulunanlara sen mi doğru yolu göstereceksin?

41. Şu halde şayet Biz seni alıp götürürsek (hayatını sona erdirsek), elbette onlardan intikam alacağız.

42. Yahut onlara yaptığımız tehdidi sana gösterirsek! Şüphesiz Biz onlara bunu yapmaya da muktediriz

43. Sen hemen o sana vahyedilene tutun! Muhakkak ki sen doğru bir yol üzerindesin.

44. Ve muhakkak ki o (Kur'an) hem senin için, hem kavmin için bir şereftir ve ileride bundan sorulacaksınız.

45. Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimize de sor: Biz Rahman'dan başka ibadet olunacak ilahlar yapmış mıyız?

46. Andolsun ki, Musa'yı mucizelerimizle Firavun'a ve topluluğuna gönderdik. (Musa) vardı : "Haberiniz olsun ben bütün alemlerin Rabbinin peygamberiyim." dedi.

47. Onlara böyle mucizelerimizle vardığında, onlar hemen bu mucizelere gülüverdiler.

48. Onlara gösterdiğimiz her bir mucize diğerinden daha büyüktü. Belki vazgeçerler diye tuttuk onları azaba çektik

49. Bu halde (iken bile) diyorlardı ki: "Ey sihirbaz, sende olan ahdi hürmetine bizim için Rabbine dua et. Çünkü biz artık yola geleceğiz."

50. Bunun üzerine kendilerinden azabı açtığımızda hemen cayıverdiler.

51. Firavun, kavminin içinde bağırıp şöyle dedi: "Ey kavmim! Mısır kırallığı ve benim altımdan akan şu nehirler benim değil mi? Artık gözünüzü açsanıza!

52. Yoksa ben şundan dana hayırlı değil miyim ki, o hem zavallı hem de meramını anlatamıyor.

53. Eğer o dediği gibi ise, üzerine altın bilezikler atılsa ya, veya yanında melekler dizilse gelse ya!"

54. Bu şekilde (Firavun) kavmini küçümsedi, onlar da ona itaat ettiler, çünkü dinden çıkmış günahkar bir kavim idiler.

55. Böylece Bizi gazaplandırdıkları zaman Biz de kendilerinden intikam aldık, hepsini birden boğuverdik.

56. Böylece onları sonrakiler için hem bir ibret, hem de bir örnek kıldık.

57. Meryem oğlu İsa bir misal olarak ortaya atıldığında kavmin hemen ondan çığrıştılar

58. : "Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?" dediler. Bunu sana sadece bir tartışma olsun diye fırlattılar (ortaya attılar). Doğrusu onlar çok kavgacı bir kavimdirler.

59. Hayır, o (İsa) kendisine nimet verdiğimiz ve İsrail oğullarına örnek kıldığımız halis bir kuldur.

60. Dilersek sizden yeryüzünde yerinize geçecek melekler yaparız.

61. Gerçekten o (İsa) saat için bir ilimdir (kıyametin yaklaştığım gösteren bir bilgidir). Onun için sakın kıyametin geleceğinden şüpheye düşmeyin de bana uyun, işte tek doğru yol ancak budur.

62. Ve sakın sizi şeytan çelmesin; çünkü o size açık bir düşmandır.

63. İsa da açık mucizelerle geldiği vakit şöyle dedi: "Ben size hikmet ve anlaşmazlığa düştüğünüz şeylerin bir bölümünü açıklamak üzere geldim. Onun için Allah' tan korkun ve bana itaat edin.

64. Haberiniz olsun Allah benim Rabbim, sizin de Rabbiniz ancak O'dur. Onun için hep O'na ibadet edin! İşte bu tek doğru yoldur."

65. Sonra o gruplar kendi aralarında (İsa hakkında) ihtilafa düştüler. Onun için acı bir günün azabından dolayı vay o zulmedenlerin haline!

66. Hep kıyamete, hiç farkında değillerken onun ansızın başlarına gelivermesine bakıyorlar.

67. O gün Allah'tan korkanlar hariç dostlar, birbirlerine düşmandırlar,.

68. "Ey Benim kullarım! Bugün size hiç korku yoktur ve siz üzülmeyeceksiniz de.

69. Benim ayetlerime iman edip de samimi müslüman olan kullarım!

70. Girin cennete siz ve eşleriniz sevinç ve mutluluklar içinde!"

71. Altından tepsiler ve sürahiler ile üzerlerine dönülür dolaşılır. Nefislerin hoşlanacağı, gözlerin lezzet alacağı şeyler hep oradadır. Ve siz orada ebedi kalacaksınız.

72. İşte bu, sizin yaptığınız ameller sebebiyle mirasçı kılındığınız cennet!

73. Orada sizin için bir çok meyveler vardır, onlardan yiyeceksiniz.

74. Haberiniz olsun ki suçlular cehennem azabında ebediyyen kalacaklardır.

75. Kendilerinden o azap gevşetilmez ve onlar onun içinde her ümidi kesmişlerdir.

76. Biz onlara zulmetmemişizdir. fakat kendileri zalim idiler.

77. Ve şöyle bağrışmaktadırtar: "Ey Malik, Rabbin (bizi yok edip) işimizi bitiriversin!" O da der ki: "Siz her zaman (burada) duracaksınız."

78. Andolsun ki Biz, size gerçeği gönderdik; fakat çoğunuz gerçekten hoşlanmayanlarsınız.

79. İşi sıkı mı büktüler, fakat işte sıkı büken Biziz.

80. Yoksa onların sırtarım ve fısıltılarım işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır, işitiriz; hem de yanlarında elçilerimiz vardır, yazarlar.

81. De ki: "Rahman'ın bir oğlu olsaydı, ben ona tapanların ilki olurdum."

82. Münezzehtir, yücedir o göklerin ve yerin Rabbi, Arş'ın Rabbi onların nitelendirdikleriden.

83. Şimdi bırak onları dalsınlar, oynaya dursunlar, va'dolunduklan günleri (gelip) çatasıya kadar!

84. O gökte de ilah, yerde de ilahtır. Hikmet sahibi O'dur, herşeyi bilen O'dur.

85. Ve O ne yücedir ki, göklerin, yerin ve aralarındakilerin hükümranlığı O'nundur. Kıyamete dair bilgi de O'nun yanındadır. Ve hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

86. O'ndan başka yalvarıp durdukları şeyler şefaat de edemezler; ancak bilerek gerçeğe şahitlik eden kimseler başka !

87. Andolsun ki, onlara kendilerin! kimin yarattığım sorsan elbette: "Allah" derler. O halde (haktan) nasıl çevrilirler.

88. Onun (peygamberin) "Ey Rabbim, bunlar muhakkak imana gelmez bir kavimdir." demesi hakkı için söylerim ki:

89. "Şimdi sen onlardan vazgeç de "Selam!" de! Artık ilerde bileceklerdir.

SURA 44. DUHAN SURESI

Bismilahirrahmanirrahim

1. Ha,Mim,

2. Apaçık Kitab hakkı için,

3. Biz onu gerçekten mübarek bir gecede indirdik; çünkü Biz uyarıcı gönderiyorduk.

4. Bir gece ki, her hikmetli iş onda ayırt edilir.

5. Tarafımızdan (gelen) emir; çünkü Biz peygamber gönderiyorduk,

6. Rabbinden bir rahmet olarak; gerçekten O öyle işiten, Öyle bilendir.

7. O, göklerin, yerin ve bütün aralarındakilerin Rabbidir, kesin inanıyorsanız.

8. O'ndan başka tanrı yoktur. Hem diriltir, hem de öldürür; hem sizin Rabbiniz, hem de önceki atalarınızın Rabbidir.

9. Fakat onlar şüphe içinde oynuyorlar.

10. O halde o göğün açık bir duman ile geleceği günü gözetle

11. ki insanları saracaktır; bu acı bir azaptır.

12. "Ey Rabbimiz, bizden bu azabı aç; çünkü biz inanıyoruz." diyecekler.

13. Onlara düşünmek, ibret almak nerede? Kendilerine apaçık anlatan bir peygamber geldi de,

14. sonra ondan döndüler. "Bu öğretilmiş bir delidir." dediler.

15. Biz o azabı biraz açacağız, fakat siz yine (eski halinize) döneceksiniz.

16. Ama (kendilerini) o büyük şiddetle sıkıvereceğimiz gün, muhakkak Biz intikam alacağız.

17. Andolsun ki, onlardan önce Firavun'un kavmini fitneye düşürdük; onlara da şöyle söyleyen değerli bir peygamber gelmişti:

18. "Allah'ın kullarını bana teslim edin; çünkü ben size (gönderilen) güvenilir bir peygamberim."

19. ve Allah'a karşı baş kaldırmayın; çünkü ben size açık bir delil ile geliyorum.

20. ve haberiniz olsun ki ben, sizin beni taşlamanızdan Rabbim ve Rabbinize sığınmışımdır.

21. Eğer bana iman etmezseniz, bari ben(im çevrem)den çekilin!

22. Sonra: "Bak bunlar suçlu bir kavimdir!" diyerek Rabbine dua etti.

23. (Rabbi): "Hemen kullarımı geceleyin yürüt, çünkü siz takip edileceksiniz.

24. Denizi açık bırak, Çünkü onlar ordu halinde gelip boğulacaklar." buyurdu.

25. (onlar) neler bırakmışlardı; ne bahçeler; ne pınarlar;

26. ne çiftlikler, ne güzel makam

27. ve içinde sefa sürdükleri ne nimet ve refah...

28. Evet öyle (oldu) ve onları hep başka bir topluluğa miras kıldık!

29. Sonuçta ne gök ağladı üzerlerine, ne yer; nede kendilerine bir mühlet verildi.

30. Andolsun ki, İsrail oğullarını o horlayıcı azaptan kurtarmıştık

31. Firavun'dan, çünkü o haddi aşanlardan bir üstündü.

32. Andolsun ki Biz onları bilerek bütün milletler üzerine seçip tercih etmiştik.

33. Ve onlara mucizelerden içinde apaçık bir imtihan bulunan nimetler vermiştik.

34. Fakat şu (beriki) kafirler diyorlar ki:

35. "ilk ölümümüzden başka birşey yoktur." Biz yeniden diriltilecek değiliz.

36. Haydi getirin babalarımızı, doğru (söyleyen kimseler) iseniz.

37. Onlar mı hayırlı, yoksa Tubba kavmi ve onlardan öncekiler mi? Onların hepsini helak ettik, çünkü suçlu idiler.

38. Biz gökleri, yeri ve aralarındakileri oyunculukla yaratmadık.

39. ikisini de ancak hak ve hikmetle yarattık. Fakat pek çokları bilmezler.

40. Haberiniz olsun ki, o ayırım günü hepinizin belirlenmiş vaktidir.

41. O gün yarın yara, dostun dosta hiç bir faydası olmaz ve bir taraftan yardım da görmezler.

42. Ancak Allah'ın rahmetiyle yarlığadığı (merhamet ettiği) başka. Çünkü O, öyle güçlü, öyle merhametlidir.

43. şüphesiz zakkum ağacı,

44. Çok vebal yüklenenin yemeğidir.

45. Pota gibi karınlarında kaynar,

46. Kaynar suyun kaynaması gibi.

47. Onu tutun da yaka paça, doğru cehennemin ortasına sürükleyin.

48. Sonra da başına kaynar su azabından dökün.

49. "Tat bakalım (azabı)! Çünkü sen çok güçlü ve şerefli idin." deyin.

50. İşte o sizin şüphe ve mücadele edip durduğunuz şey budur.

51. Kötülükten sakınanlar (müttakiler) elbette emin bir makamdadırlar;

52. cennetlerde, pınar başlarında,

53. ince ve kalın ipekten elbiseler giyerek karşı karşıya (otururlar).

54. Evet böyle (olacak); hem onları iri gözlü hurilerle evlendirmişizdir.

55. Orada güvenler içinde her çeşit yemişi isteyip getirtirler.

56. ilk ölümden başka ölüm tatmazlar, (Allah) onları o cehennem azabından korumuştur.

57. (Bunların) hepsi Rabbinden bir lütuf olarak (verilmiştir), işte budur ancak büyük kurtuluş.

58. Biz onu (Kur'an'ı) senin dilinle kolaylaştırdık, gerek ki iyi düşünsünler.

59. O halde gözet, çünkü onlar da gözetiyorlar.

SURA 45. CASİYE SURESI

Bismilahirrahmanirrahim

1. Ha, Mim,

2. Kitap indirilmesi o güçlü ve hikmet sahibi Allah tarafındandır.

3. Muhakkak göklerde ve yerde mü'minler için ayetler vardır.

4. Canlıları çeşit çeşit üreterek sizi yaratmasında da kesin inanan bir topluluk için çok deliller vardır.

5. Gece ile gündüzün değişmesinde, Allah'ın gökten rızık (kaynağı yağmuru) indirip de onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesinde ve rüzgarları çevirmesinde (yönlendirmesinde) aklı olan bir kavim için bir çok deliller vardır.

6. İşte bunlar Allah'ın ayetleridir. Sana onları hakkıyla okuyoruz. Artık Allah'ın ayetlerine inanmadıktan sonra hangi söze inanırlar.

7. Her günahkar sahtekarın vay haline!

8. Allah'ın ayetleri, karşısında okunurken işitir de sonra kibrinden hiç işitmemiş gibi ısrar eder. İşte onu acı bir azap ile müjdele!

9. Ayetlerimizden birşey öğrendiği vakit, onu alaya alır. İşte onlar için horlayıcı bir azap vardır.

10. Peşlerinde cehennem var. Ne kazandıkları şeyler, ne de Allah'tan başka edindikleri dostlar, onlardan hiçbir şeyi (azabı) kaldıramaz. Onlara büyük bir azap vardır.

11. Bu (Kur'an) bir irşattır. Rablerinin ayetlerin! inkar edenlere ise, en kötüsünden acı bir azap vardır.

12. Allah o (yüce) zattır ki, sizin için denizi emre amade kıldı, emriyle orada gemiler seyredip gitsinler diye; bir de (O'nun) lütfundan isteyesiniz ve gerek ki şükredesiniz diye.

13. Göklerde ve yerde olanların hepsini kendinden bir lütuf olarak size amade kıldı. Şüphesiz ki bunda düşünecek bir kavim için deliller vardır.

14. İman edenlere söyle: Allah'ın cezalandıracağı günlerin (geleceğin)i ümit etmeyen kimseleri bağışlasınlar; çünkü (Allah) her kavmi kazandıkları ile cezalandıracaktır.

15. Her kim iyi bir iş yaparsa kendi yararınadır, her kim de kötü yaparsa kendi aleyhinedir. Sonra hep döndürülüp Rabbinize götürüleceksiniz.

16. Andolsun ki, Biz vaktiyle İsrail oğullarına kitap, hüküm ve peygamberlik vermiştik. Kendilerini temiz rızıklardan rızıklandırmıştık ve alemlerin üstüne geçirmiştik.

17. Bu emirden onlara açık deliller de vermiştik. şimdi ihtilaf etmeleri sırf kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki düşmanlık ve ihtirasları yüzündendir. Muhakkak ki Rabbin onların ihtilaf edip durdukları şeyde kıyamet günü aralarında hükmünü verecektir.

18. Sonra emirden (olan) bir şeriat ile seni vazifelendirdik; onun için sen o şeriata uy'da ilmi olmayanların arzularına uyma!

19. Çünkü onlar, Allah' tan gelecek hiçbir şeyi senden savuşturamazlar. Gerçekten zalimler birbirlerinin dostlarıdır. Allah ise, kendisinden korkanların dostudur.

20. Bu (Kur'an) basiret nurları (insanların kalp gözünü açan bir nur) ve kesin bilgi edinecek bir kavim için de hidayet ve rahmetin ta kendisidir.

21. Yoksa o kötülükleri yapıp duran kimseler, kendilerini iman edip iyi ameller yapan kimseler gibi yapacağız, hayatlarım ve ölümlerin! bir tutacağız mı sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar.

22. Halbuki Allah, gökleri ve yeri hak ile yaranı. Hem de herkesi, hakları hiç yenilmeksizin, kazandığı ile cezalandırmak için.

23. Tanrısını hevesi edinen ve Allah'ın durumunu bilerek kendisini şaşırttığı, kulağını ve kalbini mühürleyip gözüne de perde çektiği kimseye şimdi bir baksana! Artık onu Allah'tan sonra kim yola getirebilir. Hala düşünmez misiniz?

24. Hem dediler ki: "O hayat ancak bizim şu dünya hayatımızdan ibarettir. Ölürüz ve yaşarız. Bizi ancak zaman yok eder." Halbuki bu hususta bir bilgileri yoktur. Onlar sadece zannederler.

25. Karşılarında ayetlerimiz açık açık deliller halinde okunurken:(sözünüzde) doğru iseniz, haydi babalarımızı getirin!" demekten başka tutunacakları (bir delil) yoktur.

26. De ki: "Allah size hayat veriyor, sonra sizi o öldürür, sonra da geleceğinde şüphe olmayan kıyamet gününde (bir araya) toplayacaktır. Fakat insanların çoğu bilmezler."

27. Göklerin ve yerin mülkü sadece Allah'ındır; kıyametin kopuş saati geleceği gün; o gün batıla sapanlar hep hüsrana düşeceklerdir.

28. Her ümmeti diz çökmüş görürsün. Her ümmet kendi kitabına çağırılır: "Bugün o yaptığınız amellerin cezası verilecektir.

29. İşte kitabınız, yüzünüze karşı hakkı söylüyor, çünkü Biz sizin yaptıklarınızı hep istinsah (kayd) ediyorduk." denir.

30. İşte iman edip de yaraşıklı işler yapmış olan kimselere gelince. Rableri onları rahmeti içine koyacaktır. işte apaçık kurtuluş odur.

31. İnkar edenlere gelince: "Değil mi Benim ayetlerim karşınızda okunurdu da kibirlenmek isterdinizdi ve suçlu bir toplum idiniz?"

32. Hem "Allah'ın va'di gerçektir ve o kıyametin geleceğinden şüphe yoktur." denildiğinde, demiştiniz ki: "Kıyamet nedir, bilmiyoruz. Yalnız bir zandan ibaret sanıyoruz, fakat biz bu hususta kesin bir bilgi edinmiş değiliz!"

33. Derken yaptıkları işlerin kötülükleri onlara yüz göstermiş (gözlerinin önüne serilmiş) ve o alay edip durdukları şey kendilerini kuşatıvermiştir.

34. ve denilmiştir ki: "Sizin, bu gününüzün geleceğini unuttuğunuz gibi, Biz de bugun sizi unutacağız. Yatağınız ateştir ve sizin için yardımcılardan bir eser de yoktur."

35. Bunun sebebi, çünkü siz, Allah'ın ayetlerini eğlence yerine tuttunuz ve dünya hayatı sizi aldattı. 0nun için bugün ateşten çıkarılmazlar ve af dilemeleri de kabul edilmez.

36. o halde hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve bütün alemlerin Rabbi olan Allah'adır.

37. Göklerde ve yerde büyüklük O'na aittir. 0, öyle güçlüdür. öyle hikmet sahibidir.

SURA 46. AHKAF SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ha, Mim.

2. Bu kitabın ceste ceste indirilmesi çok güçlü ve hikmet sahibi Allah tarafındandır.

3. Biz, gökteri, yeri ve aralarındakileri ancak hak ile ve belirli bir süre için yarattık. Küfredenler ise uyarıldıkları şeylerden alındırmıyorlar (yüz çeviriyorlar).

4. De ki: "Şimdi baksanıza, şu sizin Allah'ın berisinden (Allah'tan başka) yalvarıp durduklannıza, gösterin bana, onlar yeryüzünün hangi parçasını yaratmışlar? Yoksa onların göklerde mi bir ortakları var? Haydi bana bundan önce (indirilmiş) bir kitap veya bir ilim kalıntısı getirin, eğer doğru söylüyorsanız!"

5. Allah'ı bırakıp da kendisine kıyamete kadar cevap vermeyecek kimselere dua edenden daha şaşkın kim olabilir? Oysa onlar, onların dualarından habersizdirler.

6. İnsanlar mahşerde bir araya toplandığında da onlara düşman olurlar ve ibadetlerini inkar ederler.

7. Karşılarında ayetlerimiz açık açık partak partak okunurken de o inkar edenler gerçek kendilerine geldiği zaman ona: "Bu parlak bir büyüdür." dediler.

8. Yoksa: "Onu uydurdu." mu diyortar? De ki: "Ben onu uydurduysam, siz beni Allah'tan kurtaracak hiçbir güce sahip olamazsınız ve O, sizin niye yaygara edip durduğunuzu en iyi bilir. Benimle aranızda şahit olarak ona O yeter. O, bağışlayıcıdır, merhamet sahibidir.

9. De ki: "Ben peygamberlerin ilki değilim, bana ve size ne yapılacağını da bilmiyorum. Yalnız bana vahyedilene uyuyorum. Ben, sadece açık bir uyarıcıyım."

10. De ki: "Şuna vicdanınızda bir baktınız mı: Eğer bu, Allah tarafından geldi de siz onu inkar ettiyseniz ve İsrail oğullarından bir şahit de onun benzerine şahitlik edip iman getirdi de siz kibirlenmek istediyseniz? Şüphe yok ki. Allah zalimleri doğru yola çıkarmaz."

11. Bir de küfredenler, iman edenler hakkında dediler ki: "Eğer O bir hayır olsaydı, bizden önce ona koşmazlardı." Bununla başarılı olamayınca da: " Bu, eski bir yalan." diyecekler.

12. Onun önünden de bir yol gösterici ve rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Bu da zulmedenleri korkutmak için, güzel davrananlara da bir müjde olarak Arap diliyle gelmiş doğrulayıcı bir kitaptır

13. "Rabbimiz Allah'tır!" deyip de sonra doğru gidenler var ya, onlara kesinlikle hiçbir korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

14. Onlar, cennetliktirler, yaptıklarına mükafat olarak sonsuza dek orada kalacaklardır.

15. Biz o insana anne. babasına güzel davranmayı tavsiye ettik. Annesi onu zahmetle karnında taşıdı ve zahmetle doğurdu. Onun taşınması ile sütten kesilmesi otuz aydır. Nihayet olgunluk çağına ulaşıp kırk yaşına girdiği zaman: "Ey Rabbim, beni öyle yönlendir ki, bana ve anama. babama verdiğin nimetine şükredeyim ve hoşnut olacağın iyi bir iş yapayım. Soyumdan gelenleri de benim için iyi kimseler eyle. Çünkü ben, gerçekten tevbe ile Sana yüz tuttum ve ben gerçek müsümanlardanım." der.

16. İşte kendilerinden yaptıklannın en güzelini kabul buyuracağımız ve günahlarını sileceğimiz bu kimseler, cennetlikler arasında seçkin kişilerdir. Bu, va'dolunmakta oldukları şaşmaz doğru va'd iledir.

17. Anasına. babasına : "Of size! Siz bana, benden önce nice kuşaklar geçmiş iken, tekrar çıkarılacağımı mı va'd ediyorsunuz?" diyen kimseye anası. babası Allah'a eleman çekerek (sığınarak): "Yazık sana; iman et! Kesinlikle Allah'ın va'di gerçektir." diyorlar da o, yine: "Bu eskilerin uydurmalarından başka birşey değildir!" diyor.

18. İşte bunlar, cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce geçen ümmetler içinde haklarında (azap) söz(ü) hak olmuş olan kimselerdir.Çünkü bunlar, hep hüsrana mahkum olmuşlardır.

19. Her birine yaptıklarına göre dereceler vardır. Bu da hiç hakları yenmeyerek bütün yaptıklarını kendilerine tamamen ödemek içindir.

20. İnkar edenler ateşin karşısına çıkarılacaklan gün şöyle denir: "Siz, bütün güzel nimetlerinizi dünya hayatınızdan giderdiniz ve

onlarla safa sürdünüz. Artık bugün, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladığınız için ve dinden çıkıp fasık olmanız yüzünden aşağılayıcı bir azapla cezalandırılacaksınız!

21. Bir de Ad'ın kardeşini (Hüd'u) an. Ahkaf'da kavmini uyardığı vakit . ki önünden ve ardından (ondan önce de sonra da) nice uyarıcılar gelip geçmiştir demişti ki: "Allah'tan başka mabud tanımayın, çünkü ben, size büyük bir günün azabın(ın gelmesinden) korkuyorum!"

22. Onlar: "Sen bizi tanrılarımızdan çevirmek için mi geldin bize? Haydi getir bize, o tehdit edip durduğun o azabı; eğer doğru söyleyenlerden isen!" dediler.

23. De ki: "O'na (ait) bilgi yalnızca Allah katında Ben size gönderildiğim şeyi tebliğ ediyorum; fakat sizi, cahillik eden bir topluluk olarak görüyorum."

24. Derken onu vadilerine doğru gelen bir bulut halinde gördüklerinde: "Bu, bize yağmur yağdıracak ufukta beliren bir buluttur." dediler. O ise: "Hayır, o, sizin çabuk gelmesini istediğiniz şeydir; içinde acıklı bir azap bulunan bir rüzgardır.

25. Rabbinin emriyle herşeyi yerle bir eder." dedi. Derken öyle oluverdiler ki, evlerinden başka hiçbir şey görünmez oldu. İşte öyle suçlu bir topluluğa Biz böyle ceza veririz.

26. Andolsun ki, Biz onlara, size vermediğimiz güç ve imkanları vermiştik. Onlar için kulaklar, gözler ve gönüller yapmıştık, ama ne kulakları, ne gözleri ve ne de gönülleri kendilerine bir fayda sağladı. Çünkü Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlardı. O alay ettikleri şey de kendilerini kuşatıverdi.

27. Andolsun ki Biz, çevrenizdeki memleketleri helak etmiştik ve belki dönerler diye, ayetleri çeşitli şekillerde açıklamıştık.

28. O zaman, Allah'tan başka, O'na yakınlık sağlamak için ilah edindikleri kimseler onları kurtarsalardı ya! Aksine onlardan savuşup yittiler (gittiler). İşte onların sapıtmalarının ve uydurup durdukları iftiraların özeti budur.

29. Bir de şu vakti anlat, hani cinlerden bir takımını Kur'an dinlemek üzere sana göndermiştik. Onu dinlemeye geldiklerinde: "Susun, dinleyin!" dediler. (Dinleme) bitirilince de dönüp uyarmak üzere kavimlerine gittiler.

30. Ve dediler ki: "Ey kavmimiz, haberiniz olsun ki, biz Musa'dan sonra indirilmiş önündeki kitapları doğrulayıp gerçeği ve doğru yolu gösteren bir kitap dinledik.

31. Ey kavmimiz, Allah' ın davetçisine uyun ve O'na iman edin ki, bazı günahlarınızı bağışlasın ve sizi acı bir azaptan korusun!"

32. Her kim Allah'ın davetçisine uymazsa, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değildir ve O'ndan başka kendisine sahip olacak kayırıcıları da yoktur. Öyleleri açık bir sapıklık içindedirler.

33. Gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmakla yorulmamış olan Allah'ın ölüleri diriltme gücüne de sahip olduğunu görmediler mi? Evet, hiç şüphe yok ki, O, herşeye gücü yetendir!

34. Ve O küfredenler ateşe sunulacakları gün onlara: "Nasıl bu gerçek değil miymiş?" denilir. Onlar: "Evet, Rabbimiz hakkı için!" diyecekler.

Allah ise: "Öyleyse küfredegeldiğiniz için haydi tadın azabı!" buyuracaktır.

35. O halde üstün irade sahibi peygamberlerin sabrettiği gibi sabret ve onlar hakkında ivedilik etme! Onlar, kendilerine va'dedilen acıyı görecekleri gün, gündüzün bir saatinden başka durmamışa döneceklerdir. Bu yeterli bir tebliğdir. Demek ki, helak edilecekler, başkası değil, ancak itaattan çıkmış fasıklar topluluğudur!

SURA 47. MUHAMMED SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Onlar ki, inkar etmekte ve Allah yolundan yüz çevirmektedirler; Allah, onların yaptıklarını boşa çıkarmaktadır.

2. İman edip iyi iyi işler yapanlar ve Muhammed'e indirilene iman edenlere gelince ki Rablerinden gelen gerçek te odur Allah, onların kötülüklerini silmekte ve durumlarını düzeltmektedir.

3. Bunun sebebi inkar edenlerin kendilerini batıla uydurmaları, iman edenlerin ise Rablerinden gelen gerçeğe uymalarıdır. İşte Allah, insanlara misallerini böyle anlatır.

4. Onun için küfredenlerle muharebeye tutuştuğunuz da hemen boyunlarını vurmaya bakın! Ta kuvvetlerini derinden kırıp tepeleyinceye kadar (üstünlük sağladıgınızda) bağı sıkı basın (sıkıca bağlayın kalanlarını); harp ağırlıklarını atana kadar (savaş sona erinceye değin), sonra ister karşılıksız salıverin, ister fidye karşılığında. Böyledir bu; şayet Allah dilese kesinlikle onlardan intikamını alır, ancak sizi birbirinizle imtihan edecek. Allah yolunda öldürülenlere gelince, onların amellerini asla boşa çıkarmaz.

5. İleride onları muratlarına erdirir, ruhlarını şad eder.

6. Onları kendileri için güzel kokularla donattığı cennete koyar.

7. Ey iman edenler, eğer siz Allah'a yardım ederseniz O da size yardım eder ve ayaklarınızı kaydırmaz.

8. İnkar edenler ise, yıkım onlara! Ne yapacaklarını şaşırtmaktadır.

9. Öyle,çünkü onlar, Allah'ın indirdiğinden hoşlanmamışlardır. O da onların bütün amellerini boşa çıkarmaktadır.

10. Ya onlar yeryüzünde bir gezmediler mi? Baksalar ya, kendilerinden öncekilerin sonları ne olmuş? Allah yerle bir eylemiş onları, zaten o kafirlere de öylesi yaraşır.

11. Öyledir, çünkü Allah iman edenlerin yardımcısıdır, kafirler için ise yardımcı yoktur.

12. Muhakkak ki Allah, iman edip iyi iyi işler yapanları altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. İnkar edenler ise zevk etmeye bakarlar ve hayvanlar gibi yerler, içerler. Oysa onların ikametgahları ateştir.

13. Seni yurdundan çıkaran şehirden daha kuvvetli nice şehirler vardı ki, Biz onları helak ettik de onlara yardım eden yok.

14. Şimdi Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan kimse, o kötü işi kendisine süslü gösterilen ve heveslerinin ardına düşen kimselere benzer mi hiç?

15. Takva sahiplerine va'dedilen cennetin durumu şudur: İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenlere lezzet veren şaraptan ırmaklar ve safi süzme baldan ırmaklar vardır. Aynca onlara her türlü meyve ve Rablerinden bir bağışlama vardır. Bunlar hiç o ateşte ebedi kalacak ve kaynar bir su içirilip de, barsaklarını parçalayacak kimselere benzer mi?

16. Onlardan seni dinlemeye gelen de var. Yanımdan çıktıkları zaman ise, kendilerine ilim verilmiş olanlara: "O demin ne söyledi?" derler. Bunlar öyle kimselerdir ki, Allah kalplerini mühürlemiştir de hep heveslerinin ardına düşmektedirler.

17. Hidayeti kabul edenlere gelince, Allah onların hidayetlerini artırmakta ve kendilerine (takvalarını) korunma yollarını vermektedir.

18. Artık onlar, yalnızca o Kıyametin kendilerine ansızın gelivermesine bakıyorlar. Çünkü işte onun alametleri geldi. Fakat o başlarına geldiğinde anlamaları kendilerine ne fayda verir?

19. Şimdi şunu bil ki, Allah'tan başka hiç bir ilah yoktur. Bil de günahına, inanan erkeklere ve inanan kadınlara bağışlanma dile. Allah, dolaştığınız yeri de bilir, durduğunuz yeri de.

20. İman edenler: "Bir sure indirilseydi?" diyorlar. Ancak kesin hükümlü bir sure indirilip onda savaş anılınca kalplerinde bir hastalık bulunanların tıpkı ölüm baygınlığında olan kimsenin bakışı misali sana baktıklarını görürsün. O da onlara pek yakındır.

21. Fakat bir itaat ve güzel bir söz(dü yapmaları gereken); sonra emir kesinleşince Allah'a karşı dürüstlük etselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı olurdu.

22. Nasıl, döner de yeryüzünü fesada verir ve yakınlarınızı doğratabilir misiniz?

23. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah onları lanetlemiş de duygularını almış ve gözlerini kör etmiştir.

24. Öyle olmasa, Kur'an'ı bir düşünmezler mi? Yoksa kalpler üzerinde üst üste kilitleri mi var?

25. Haberiniz olsun ki, kendilerine doğru yol belli olduktan sonra gerisin geri küfre dönenlere, şeytan fitne vermiş ve onları uzun uzun emellere düşürmüştür.

26. Öyledir, çünkü onlar, AIIah'ın indirdiklerinden hoşlanmayanlara : "Biz size bazı işlerde itaat edeceğiz." demişlerdir. Allah ise, onların o gizli konuşmalarını bilmektedir.

27. O halde melekler onların yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını alırlarken nasıl olacak bakalım!

28. Öyle, çünkü onlar Allah'ın hışmına sebep olan şeylerin ardına düştüler de onun hoşnutluğunu istemediler. O da onların bütün amellerini boşa çıkarmıştır.

29. Yoksa o kalplerinde bir hastalık olanlar, Allah'ın kinlerini asla meydana çıkaramayacağını mı sandılar?

30. Dileseydik Biz onları sana gösterirdik de kendilerini bütün simaları ile tanırdın ve herhalde sen onları lakırdılarının üslubundan tanırsın, Allah ise bütün yaptıklarınızı bilir.

31. Andolsun ki sizi, içinizden mücahitleri ve sabredenleri ortaya çıkarıp size ait haberleri ilan etmek için imtihan edeceğiz.

32. Haberiniz olsun ki, inkar edip Allah yolundan alıkoyanlar ve gerçek kendilerine belli olduktan sonra peygambere karşı gelenler, hiç bir zaman Allah'a zerre miktarı zarar veremeyeceklerdir. O, onların yaptıklarını boşa çıkaracaktır.

33. Ey iman edenler, Allah'a itaat edin, peygambere de itaat edin de yaptıklannızı boşa çıkarmayın!

34. Haberiniz olsun ki, inkar edip Allah yolundan sapan sonra da kafir oldukları halde ölenleri Allah hiç bir zaman bağışlamayacaktır.

35. Onun için gevşeklik etmeyin de sizler daha üstün olacakken barış için yalvarmayın! Allah sizinledir ve asla sizin amellerinize kıymaz.

36. Dünya hayatı, bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Halbuki siz, iman eder de Allah'tan korkarsanız, hem mükafatınızı verir, hem de sizden bütün mallarınızı istemez.

37. Eğer sizden onların hepsini ister de sizi çıplak bırakacak olursa cimrilik edip dayatırsınız. O da bütün kinlerinizi meydana çıkarır.

38. İşte sizler öyle kimselersiniz ki, Allah yolunda harcamaya çağrılıyorsunuz da içinizden kimi kıskanıyor (cimrilik ediyor). Oysa kim kıskanır (cimrilik eder) ise kendine kıskanmış (cimrilik etmiş) olur. Allah zengindir, yoksul sizsiniz. Eğer tersine giderseniz, tutar başka bir topluluğu yerinize getirir, sonra onlar sizin gibi olmazlar.

SURA 48. FETİH SURESI

Bismilahirrahmanirrahim

1. Doğrusu Biz sana apaçık bir fetih açtık.

2. Allah, senin geçmiş ve gelecek kusurlarını bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola iletsin diye.

3. Ve Allah, eşsiz bir şanlı zafer ile sana yardım eder

4. İmanlarına iman katsınlar diye inananların kalplerine o güveni indiren O'dur. Öyle ya, Allah'ındır bütün o göklerin ve yerin orduları. Allah herşeyi bilendir, hikmet sahibidir.

5. Mü'min erkekleri ve mü'min kadınları, sonsuz olarak içinde kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere koyması ve günahlannı silip bağışlaması için. Bu, Allah katında büyük bir kurtuluştur.

6. Ve Allah hakkında kötü zanda bulunan münafık erkekleri , münafık kadınları, müşrik erkekleri ve müşrik kadınları, o kötülük girdabı başlarına dönesiceleri azaba uğratsın diye. Allah, onlara gazap etmiş, la'net etmiş ve kendilerine cehennemi hazırlamıştır. Ona gidiş de ne kötüdür!

7. Allah'ındır göklerin ve yerin bütün orduları ve Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.

8. Doğrusu Biz seni hem bir şahit, hem bir müjdeci, hem de bir uyarıcı olarak gönderdik.

9. Allah'a ve peygamberine inanasınız da bunu takviye edip onurlandırarak O'na sabah akşam tesbih edesiniz diye.

10. Her halde sana biat edenler ancak Allah'a biat etmiş olurlar. Allah'ın eli (kudreti) onların elleri üstündedir. Onun için her kim cayarsa yalnızca kendi aleyhine caymış olur. Her kim de Allah'a verdiği sözü yerine getirirse O da ona yarın büyük bir mükafat verecektir.

11. Bedevilerden (savaştan) geri bırakılanlar yakında sana: "Bizleri mallarımız ve ailelerimiz oyaladı, onun için bize bağışlama dile!" diyeceklerdir. Kalplerinde olmayan şeyi ağızlarıyla söyleyecekler. De ki: "Eğer Allah sizi bir zarara uğratmayı dilerse veya size bir yarar sağlamayı dilerse Allah'a karşı kim birşey yapabilir? Doğrusu Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

12. Doğrusu siz, peygamberin ve müminlerin asla ailelerine dönemeyeceklerini sandınız; bu, kalplerinizde allandı pullandı ve kötü zanna düştünüz de düşkün blr topluluk oldunuz.

13. Herkim Allah'a ve peygamberine inanmazsa, bilsin ki, Biz kafirler için çılgın bir ateş hazırlamışızdır.

14. Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; dilediği kimseyi bağışlar, dilediğine de azap eder. Allah, çok bağışlayandır, merhamet sahibidir.

15. Sizler bir takım ganimetleri almaya gittiğinizde o geri bırakılanlar yakında diyecekler: "Bırakın bizi, arkanızdan gelelim!" Onlar Allah'ın sözünü değiştirmek isteyecekler. De ki: "Siz asla bizim arkamızdan gelmeyeceksiniz; hakkınızda bundan önce Allah böyle buyurdu." Ona da diyecekler ki: "Hayır, bizi kıskanıyorsunuz!" Hayır onlar, ince anlamaz, anlayışları az kimselerdir.

16. O (savaştan) geri bırakılan bedevilere de ki: "Siz, ileride çok zorlu savaşçı bir toplulukla savaşmaya çağrılacaksınız. Onlarla savaşırsınız, yahut müslüman olurlar. Eğer itaat ederseniz, Allah size güzel bir mükafat verir ve eğer bundan önce yaptığınız gibi aksine giderseniz sizi acı bir azaba çarptınr.

17. Köre sorumluluk yoktur, aksağa sorumluluk yoktur, hastaya da sorumluluk yoktur. Bununla beraber, her kim Allah'a ve peygamberine itaaat ederse,onu altından ırmaklar akan cennetlere koyar. Kim de aksine giderse onu da acı bir azap ile cezalandırır.

18. Gerçekten o ağacın altında sana biat ederlerken O, müminlerden razı oldu. Onların kalplerindekini bildi de üzerlerine o güveni indirdi ve onları bir yakın fetih ile ödüllendirdi.

19. Ve onları alacakları bir çok ganimetlerle de ödüllendirdi. Allah, çok güçlüdür. hikmet sahibidir.

20. Allah, size bir çok ganimetler va'd buyurdu, onları alacaksınız. Şimdilik bunu size peşin verdi ve sizden o insanların ellerini çekti ki inananlara bir delil olsun ve sizi doğru bir caddeye çıkarsın.

21. Henüz elinizin ermediği, fakat Allah'ın (bilgisi ile) kuşattığı bir diğerini daha (vaad buyurdu). Allah, her şeye gücü yetendir.

22. Eğer o küfredenler sizinle çarpışsaydılar, mutlaka arkalarını döneceklerdi, sonra da ne bir koruyucu bulabileceklerdi, ne de bir yardımcı.

23. Allah'ın öteden beri süregelen kanunu (budur). Allah'ın o kanununda asla bir değişiklik de bulamazsın.

24. O, Mekke deresinde, onlara karşı size zafer vermişken onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çekendi. Allah, yaptıklarınızı görendir.

25. Onlar, o küfredip de sizi Mescidi Haram'dan alıkoyanlar ve durdurulmakta olan kurbanlık hediyeleri yerine varmaktan men'eden kimselerdir. Eğer kendilerini tanımadığınız bir takım inanan erkeklerle inanan kadınları bilmeyerek çiğneyip de o yüzden şanınıza bir leke dokunması ihtimali olmasaydı (Allah size fetih için izin verirdi). Allah dilediğini rahmetine koyacağı için, eğer çekilebilselerdi elbette içlerinden o küfredenleri acı bir azaba uğratırdık.

26. O küfredenler kalplerinde o taassubu, cahiliye taassubunu kaynattığı sırada Allah , peygamberinin ve mü'minlerin üzerine sükunet ve güvenini indirdi, onlara kelime. i takvayı (barış antlaşmasını) yükledi. Zaten onlar, buna layık ve ehliyetli idiler. Allah, herşeyi bilendir.

27. Andolsun ki, Allah gerçekten peygamberine o rüyayı hakkıyla doğru gösterdi, Şanıma yemin ederim ki, İnşaallah Mescid. i Haram'a güvenlik içinde başlarınızı kazıtarak, kırkarak korkusuzca gireceksiniz! Ancak O, sizin bilmediğiniz şeyleri bildi de ondan önce yakın bir fetih verdi.

28. O'dur peygamberini hidayet rehberi ve hak dini ile gönderen; onu her dinin üstüne çıkarmak için şahit olarak da Allah yeter!

29. Muhammed, Allah'ın peygamberidir. Onun beraberindekiler ise, kafirlere karşı çok çetin, kendi aralarında son derece merhametlidirler. Onları cemaatle rükü ve secde ederek, Allah'ın lütfunu ve hoşnutluğunu dilerken görürsün. Nişanları yüzlerindedir secde eserinden. Bu onların Tevrat'taki misalleri, İncil'deki misalleri ise, kendileriyle kafirleri öfkelendirmesi için, filizini çıkarmış, onu güçlendirmiş sonra kalınlaşıp sapı üzerine dimdik doğrulmuş, çiftçilerin hoşuna giden bir ekin gibidir.Onlardan iman edip de iyi iyi işler yapanlara Allah hem bir bağışlama vaad buyurdu, hem de büyük bir mükafat.

SURA 49. HUCURAT SURESI

Bismilahirrahmanirrahim

1. Ey iman edenler, Allah'ın ve peygamberinin önüne geçmeyin (saygısızlık etmeyin) ve Allah'tan korkun, çünkü Allah işitir, bilir.

2. Ey iman edenler, seslerinizi peygamberin sesinden üstün kaldırrnayın (fazla yükseltmeyin) ve ona birbirinize bağırır gibi iri söylemeyin ki, haberiniz olmadan amelleriniz hiçe iniverir!

3. Kesinlikle Allah ve Resulünün yanında seslerini kısanlar (yok mu), işte onlar o kimselerdir ki, Allah kalplerini takva için imtihan etmiştir. Onlara hem bir bağışlama, hem de buyuk bir mükafat vardır.

4. Sana odaların arkasından ünleyenlerin (bağıranların) çoğu kesinlikle aklı ermeyenlerdir.

5. Eğer onlar, sen kendilerine çıkıncaya kadar sabretselerdi, elbette haklarında hayırlı olurdu. Bununla beraber Allah çok bağışlayandır, merhamet edendir.

6. Ey iman edenler, eğer size bir fasık bir haber getirirse onu iyice araştırın, sonra bilmeden bir topluluğa sataşırsınız da yaptığınıza pişman olursunuz.

7. 8. Hem biliniz ki, içinizde Allah'ın peygamberi vardır. Şayet o, birçok işlerde size itaat etseydi, haliniz yaman olurdu. Fakat Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinizde süsledi; küfrü, yoldan çıkmayı ve isyanı size çirkin gösterdi. İşte onlar, Allah'ın lütfu ve nimeti ile doğnı yola ermiş olanlardır. Allah, her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

9. Eğer müminlerden iki grup birbirieriyle çarpışırlarsa, hemen aralarını bulun barıştırın! Şayet biri ötekine saldırıyorsa, Allah'ın emrine dönünceye kadar saldıran tarafla savaşın. Eğer dönerse, yine adalette aralarını düzeltin ve hep insaflı olun. Çünkü Allah adaletli davrananları sever.

10. Müminler ancak kardeştirler, onun için iki kardeşinizin aralarını düzeltin ve Allah'tan korkun ki, rahmete layık olasınız!

11. Ey iman edenler, bir topluluk bir toplulukla alay etmesin; belki de onlar kendilerinden daha hayırlı olurlar; bir takım kadınlar da diğer kadınlarla (alay etmesin), belki onlardan daha hayırlı olurlar. Bir de kendi kendinizi ayıplamayın ve kötü lakaplarla atışmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü isimdir! Her kim de tevbe etmezse, işte onlar kendilerine zulmedenlerdir.

12. Ey iman edenler, zannın bir çoğundan çekinin, çünkü zannın bazısı günahtır. Birbirinizin kusurunu araştırmayın, kiminiz kiminizi arkasından çekiştirmesin! Sizden biriniz kardeşinin ölü halindeki etini yemek ister mi hiç? Demek tiksindiniz! O halde Allah' tan korkun, çünkü Allah, tevbeyi çok kabul edendir. Çok bağışlayıcıdır.

13. Ey insanlar, Biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışanız diye sizi milletlere, kabilelere ayırdık. Haberiniz olsun ki, Allah katında en şerefliniz, en takvalınızdır. Muhakkak ki, Allah, bilendir, herşeyden haberdardır.

14. Bedeviler: "İman ettik." dediler. De ki: "Siz henüz iman etmediniz, fakat henüz iman kalplerinizin içine girmemiş olduğu halde "İslama girdik" deyin. Eğer Allah'a ve peygamberine itaat ederseniz, size amellerinizden hiçbir şey eksiklemez; çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, merhamet edendir."

15. Müminler, ancak o kimselerdir ki, Allah'a ve peygamberine iman ettikten sonra şüpheye düşmeyip Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla savaşmaktadırtar. İşte doğru olanlar onlardır ancak.

16. De ki: "Siz Allah'a dindarlığınızı mı öğretiyorsunuz? Oysa Allah, göklerdekini ve yerdekini bilir ve Allah herşeyi bilendir"

17. İslam'a girdiklerini senin başına kakıyorlar. De ki: "Müslümanlığınızı benim başıma kakmayın, bilakis size iman yolunu gösterdiği için Allah sizin başınıza kakar, eğer doğru kimseler iseniz.

18. Göklerin, yerin sırrını Allah bilir ve Allah, her ne yaparsanız görür.

SURA 50. KAF SURESI

Bismilahirrahmanirrahim

1. Kaf. Şanlı Kur'an'a andolsun!

2. Doğrusu kendilerine içlerinden korkutucu bir peygamber geldiğine şaştılar da kafirler dediler ki: "Bu şaşılacak şey!

3. Öldüğümüz ve bir toprak olduğumuz vakit ha?! Bu, çok uzak bir dönüş!"

4. Ancak, Biz yerin onlardan neyi (yiyip) eksilteceğini biliriz ve yanımızda içinde herşeyi muhafaza eden bir kitap vardır.

5. Doğrusu, gerçek kendilerine geldiği zaman yalanladılar da şimdi karmakarışık bir ıstırap içindeler.

6. Artık üstlerindeki göğe bir baksalar ya, Biz onu nasıl bina etmişiz ve süslemişiz; hiç bir gediği yok.

7. Yeryüzünü de (nasıl) uzatmışız, ona ağır baskılar oturtmuşuz ve seyrine doyulmaz her türden çiftler bitirmişiz.

8. Hakka yüz tutan her kulun gözünü, gönlünü açmak ve ibret almasını sağlamak için.

9. Bir de gökten mübarek bir su indirip de onunla bağlar bahçeler ve biçilecek taneler bitirmekteyiz.

10. Ve tormurcukları üstüste dizilmiş göğe doğru yükselen yüksek hurma ağaçları.

11. Bunlar, kullara rızık olmak üzeredir. Onunla ölü bir bölgeyi de diriltmekteyiz, işte o dirilip çıkış da böyledir.

12. Onlardan önce Nuh'un kavmi, Ress halkı ve Semud da yalanladı.

13. Ad, Firavun ve Lut'un yurttaşları da.

14. Eyke halkı ve Tubba' kavmi de. Bunların hepsi gönderilen peygamberleri yalanladılar da hak oldu azabım.

15. Ya Biz artık birinci yaratış ile yorulu mu verdik? Doğrusu, onlar yeni bir yaratılıştan şüphe içindelerdir.

16. Andolsun ki, insanı Biz yarattık, nefsinin onu ne ile vesveselendirdiğini biliriz ve Biz ona habl. i veridden (şah damarından) daha yakınız.

17. İki zabıt memuru (melek), sağda ve solda oturmuş zabıt tutarlarken.
18. Her ne söz söylerse, mutlaka yanında hazır bir gözcü vardır.

19. Ölüm sarhoşluğu gerçekten geldiğinde: "İşte o senin kaçıp durduğun!" diye.

20. Ve Sur üfrüldüğünde ki, işte o tehdit günüdür.

21. Herkes gelecektir, yanında bir sevk memuru ve bir şahit olduğu halde.

22. "Andolsun ki, sen bundan bir gaflet içindeydin, şimdi senden perdeni açtık. Artık bugün gözün keskindir."

23. Yanındaki diyecektir ki: "İşte bu yanımdaki hazır!

24. "Atın atın cehenneme her inatçı nankörü!

25. Hayra engel, haşarı, şüpheci kafiri!

26. Ki, Allah'ın yanında başka ilah tanımıştır; haydi ikiniz atın onu şiddetli azap içine!" (der Allah).

27. Arkadaşı: "Ey Rabbimiz onu ben azdırmadım, fakat kendisi derin bir sapıklık içindeydi!" der.

28. Buyurur ki: "Huzurumda çekişmeyin! Ben, size önceden uyarı göndermiştim.

29. Benim katımda söz değiştirilmez ve Ben kullara zulmedici değilim."

30. O günki, cehenneme: "Doldun mu?" diyeceğiz. O da: "Daha ziyade (fazla) var mı?" diyecek.

31. Cennet de takva sahiplerine uzak olmayarak yaklaştırılmış olacak.

32. İşte bu o size va'dolunan; her tevbekara, görevine riayet edene,

33. görmediği halde Rahman'dan korkup O'na yönelen bir kalple gelen kimselere.

34. Girin oraya selametle! Budur işte o sonsuzluk günü.

35. Orada onlara ne dilerlerse vardır. Bizim katımızda ise fazlası vardır.

36. Önlerinden nice nesilleri helak ettik ki, onlar bunlardan tutumca (kuvvetce) daha çetindiler ve şehirlerde kaçacak delik aradılar. Var mı bir kaçacak yer?

37. Şüphesiz ki, bu söylenende kalbi olan ve şuurla kulak tutan kimse için uyandıracak bir ihtar vardır.

38. Andolsun ki, Biz , o gökleri, yeri ve aralarındakileri altı günde yarattık, Bize bir yorgunluk da dokunmadı.

39. O halde onların laflarına karşı sabret ve Rabbini güneş doğmadan önce ve batmadan önce hamd ile tesbih et!

40. Geceleyin de onu tesbih et, secdelerin ardından da.

41. Ve o seslenenin yakın bir yerden bağıracağı günü dinle!

42. Hakka çağıran o sayhayı (haykırışı) işitecekleri gün, işte o kabirlerden çıkış günüdür.

43. Şüphesiz ki, Biz Biziz! Hem dirittiriz, hem öldürürüz ve dönüş de Bizedir.

44. Yerin kendilerinden çatlayıp yarılacağı ve süratle koşacakları o gün. Bu ancak Bize kolay gelen bir toplamadır.

45. Biz onların ne söylediklerini çok iyi biliyoruz. Sen de onlara karşı bir zorba değilsin. Şimdi benim tehditlerimden korkacaklara bu Kur'an ile öğüt ver!

SURA 51. ZARİYAT SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. O tozdurup savuranlara.

2. Bir ağırlık taşıyan (bulut)lara

3. Kolaylıkla akıp giden (gemi)lere

4. Bir iş bölümü yapan (melek)lere yemin ederim ki,

5. muhakkak o size va'dolunan mutlaka doğrudur.

6. Ve muhakkak ceza ve mükafat gerçekleşecektir.

7. O düzgün yollara sahip göğe yemin ederim ki,

8. siz pek çelişkili bir söz içindesiniz.

9. Ondan çevrilen çevrilir.

10. O kahrolası yalancılar.

11. O sarhoşluk içinde yaptığını bilmezler.

12. Soruyorlar: "Ne zaman o ceza günü?" diye.

13. Ateş üzerinde kıvranacaklan gün.

14. "Tadın cezanızı! Budur işte o sizin acele istedığiniz!"

15. Şüphesiz ki, takva sahipleri, cennetlerde pınar başlarındadırlar,

16. Rablerinin kendilerine verdiğini alarak. Çünkü onlar, bundan önce güzel davranmayı adet edinmışlerdi.

17. Geceleyin pek az uyurlardı.

18. Seher vakitlerinde hep bağışlanma dilerierdi.

19. Mallarında dilenen ve yoksul için bir hak vardı.

20. Yeryüzünde inanç sahipleri için birçok ibretler vardır;

21. kendinizde de; hala görmeyecek misiniz?

22. Gökte de rızkınız ve o va'dolunduğunuz (var).

23. İşte o göğün ve yerin Rabbine andolsun ki, o şüphesiz gerçektir; tıpkı sizin konuşmanız gibi.

24. İbrahim'in ikram edilen konuklarının haberi geldi mi sana?

25. Yanına girdikleri vakit: "Selam!" dediler. O da: "Selam! Görülmedik bir topluluk" dedi.

26. Hemen bir bahane ile ailesine gidip semiz bir dana getirdi.

27. Onu yakınlarına koyarak: "Yemeğe buyurmaz mısınız?" dedi.

28. Onlardan ötürü içine bir korku düştü. "Korkma!" dediler ve kendisine bilgili bir oğlan müjdelediler.

29. Bunun üzerine karısı bir çığlık içinde döndü, elini yüzüne çarptı ve: "Kısır bir koca karı (çocuk mu doğurur)? dedi.

30. Onlar: "Öyle, Rabbin buyurdu. Şüphesiz hikmet sahibi O, herşeyi bilen O." dediler.

31. İbrahim: "O halde asıl göreviniz nedir ey elçiler?" dedi.

32. Dediler: "Biz suçlu bir kavme gönderildik;

33. Üzerlerine çamurdan taşlar salmak için,

34. (her biri) sınırı aşmış olanlar için Rabbinin nezdinde damgalanmışlardır."

35. Nihayet orada bulunan müminleri çıkardık,

36. Fakat Biz orada bir evden başka müslüman da bulamadık.

37. Ve orada acı bir azaptan korkacak için bir ibret bıraktık.

38. Bir de Musa'da (ibret verici deliller vardır) ki, onu açık bir delille Firavun'a gönderdik de,

39. o bütün kuvvetiyle tersine gitti: "Bu bir sihirbaz veya delidir!" dedi.

40. Bunun üzerine Biz de tuttuk kendisini ve ordularını denize fırlatıverdik o alçak namertlik ederken.

41. Bir de Ad'da (ibret verici deliller vardır) ki, üzerlerine köklerini kesen rüzgarı göndermiştik.

42. (O rüzgar) uğradığı hiçbir şeyi bırakmıyor, mutlaka onu çürütüp kül gibi ediyordu.

43. Bir de Semud'da (ibret verici deliller vardır) ki, onlara: "Bir süreye kadar istifade edin." denilmişti de,

44. Rablerinin emrinden azgınlık ettiler (dışarı çıktılar), bu yüzden bakınıp dururlarken yıldırım kendilerini yakalayıverdi.

45. O vakit bir kalkınmaya da güç yetiremediler bir yardım da görmediler.

46. Daha önce de Nüh kavmini (helak ettik). çünkü onlar hep yoldan çıkmış birer topluluk idiler.

47. Bir de göğe bakın Biz onu kuvvetle bina ettik ve şüphe yok ki Biz onu genişletmeye de malikiz.

48. Yeryüzünü döşedik; bakınız Biz ne güzel döşeriz.

49. Hem herşeyden iki çift yarattık ki, düşünesiniz.

50. "O halde hemen Allah'a kaçın; haberiniz olsun ki, ben size ondan gelen açık bir uyarıcıyım.

51. Allah'la beraber başka bir tanrı uydurmayın; haberiniz olsun ki ben size ondan gelen açık bir uyarıcıyım.

52. Böyle, onlardan öncekiler bir peygamber gelince muhakkak: "Ya sihirbaz, ya delidir" dediler.

53. Bunu birbirlerine tavsiye mi ettiler! Hayır, onlar azgın kavimler.

54. Onun için onlardan yüz çevir, artık sen kınanacak değilsin!

55. Bununla beraber öğüt vermeye devam et; çünkü öğüt müminlere fayda verir.

56. Ben cinleri ve insanlan ancak Bana kulluk etsinler diye yarattım.

57. Ben onlardan bir rızık istemiyorum. Bana yemek yedirmelerini de istemiyorum.

58. Şüphesiz Allah, rızık veren, sarsılmaz kuvvet sahibi O'dur.

59. Onun için muhakkak o zulmedenlere arkadaşlarının payı gibi, dolgun bir pay vardır, şimdi onu acele istemesinler!

60. Artık o tehdit edildikleri günlerin azabından vay o küfredenlere!

SURA 52. TUR SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Andolsun o Tur'a,

2. 3. Yayılmış ince deri üzerine yazılmış bir Kitab'a,

4. Beyt. i Ma'müra,

5. Yükseltilmiş tavana (göğe),

6. ve kızdırılıp kaynatılmış taşkın denize ki,

7. Rabbinin azabı elbette gerçekleşecektir.

8. Onu önleyecek biri yoktur!

9. O gün gök bir çalkanışla çalkalanır,

10. dağlar da bir yürüyüş yürür,

11. vay haline artık o gün o yalan söyleyenlerin

12. ki, onlar daldıkları bir batakta oynayıp duruyorlar.

13. O gün onlar cehenneme bir kakılış kakılacak:

14. "İşte bu sizin o yalan deyip durduğunuz ateş!" diye.

15. Bu da mı sihir, yoksa siz görmüyor musunuz?

16. Yaslanın ona bakalım, ister sabredin, ister etmeyin, artık hepsi sizin için birdir; sadece yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

17. Fakat (günahlardan) korunanlar cennetlerde, nimet içindedirler.

18. Rablerinin kendilerine verdiği ile sefa sürmektedirler. Rableri onları, cehennem azabından korumuştur.

19. Yaptıklarınıza karşılık yeyin, için, afiyetler olsun ,

20. sıra sıra dizilmiş çok güzel koltuklara yaslanarak; kendilerine güzel, iri gözlü hurileri de eş etmişizdir.

21. İman edip zürriyetteri de iman ile arkalarından gelmiş olanlar, işte Biz, onların nesillerini de kendilerine katmışızdır. Bununla beraber kendilerine amellerinden hiçbir şey de eksiltmemişizdir. Herkes kazancına bağlıdır.

22. Bir de onlara bir meyve ve içlerinin çekeceği bir et yetiştirmekteyiz.

23. Orada kadeh teati ederler ki, onda ne bir saçmalama vardır, ne de bir günaha sokma!

24. Kendilerine ait hizmetçiler, sanki sedef içinde saklı inciler gibi onların etrafında pırıl pırıl dönerler.

25. Birbirlerine dönmüş soruyorlar;

26. diyecekler ki: "Evet biz bundan önce ehlimiz (ailemiz, obamız) içinde korkular içindeydik,

27. Allah bize lutfetti ve bizleri o semum (kavurucu) azabından korudu.

28. Evet biz bundan önce O'na dua ediyor, korumasını istiyorduk .Gerçekten O, öyle iyiliği bol, öyle merhameti çok olandır."

29. O halde anlatıp öğüt vermeye devam et; çünkü sen, Rabbinin nimeti hakkı için, ne kahinsin ne de mecnun!

30. Yoksa: "O bir şairdir, zamanın felaketine uğramasını gözetiyoruz" mu diyorlar?

31. De ki : "Gözetin, çünkü ben de sizinle beraber gözetenlerdenim.

32. Yoksa onlara bunu (bu çelişkiyi) akılları mı emrediyor, ya da onlar azgın bir topluluk mudurlar?

33. Yoksa "Onu kendisi uydurmakta" mı diyorlar? Hayır, kendileri inanmazlar.

34. Haydi onun gibi bir söz getirsinler, eğer doğru iseler!l

35. Yoksa kendileri hiçbir şeysiz (yaratıcısız) mı yaratıldılar? Yoksa yaratan onlar mıdırlar?

36. Yoksa gökleri ve yeri mi yarattılar? Hayır, onlar ikan ehli değiller (kendi inançlarında bile kuşkulu kimseler) dir!

37. Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında mıdır? Yoksa onlar mı kainata hükmetmişler?

38. Yoksa onlara mahsus bir merdiven var da (çıkıp) ondan dinliyorlar mı? Öyleyse dinleyenleri, açıklayıcı bir delil getirsin.

39. Yoksa kızlar O'na, oğullar size öyle mi?

40. Yoksa sen kendilerinden bir ücret istiyoırsun da cereme vermekten ezilmekteler mi?

41. Yoksa gayb onların yanında da onlar mı yazıyorlar?

42. Yoksa bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Fakat o küfredenlerin kendileri o tuzağa düşeceklerdir.

43. Yoksa onların Allah' tan başka bir ilahları mı var? Allah onların ortak koştuklarından münezzehtir.

44. Onlar gökten bir parçayı düşerken görseler 'Birbiri üstüne yığılmış bir bulut" diyecekler.

45. O halde bırak onları ta çarpılacakları günlerine (kavuşuncaya) kadar.

46. O gün hiç bir tedbirlerinin kendilerine zerre kadar faydası olmayacak ve hiç bir şekilde kurtarılmayacaklardır.

47. O zulmedenlere bundan başka da bir azap vardır. Fakat pek çokları bilmezler.

48. Rabbinin hükmüne sabret. Çünkü sen bizim gözetimimiz altındasın, kalktığında Rabbini hamd ile tesbih et.

49. Gecenin bir kısmında da O'nu tesbih et, yıldızların batmaya yaklaştığı sıra da!

SURA 53. NECM SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. İnmekte olan necme (yıldıza, Kur'an'ın inen miktarına) yemin ederim ki,

2. arkadaşınız şaşırmadı, azıtmadı da!

3. Hevadan (arzusuna göre) söylemiyor.

4. O (Kur'an) sadece vahyolunan bir vahiydir.

5. Ona, kuvvetleri çok güçlü olan öğretti.

6. Bir kuvvet sahibi; hemen duruklandı (doğruldu).

7. O en yüksek ufukta idi.

8. Sonra yaklaştı ve sarktı.

9. Aradaki mesafe iki yay boyu oldu, hatta daha yakın;

10. kuluna verdiği vahyi verdi.

11. Gözün gördüğüne kalp yalan demedi.

12. Gördüğü hakkında şimdi siz, onunla tartışıyor musunuz?

13. Andolsun ki, o onu bir kez daha inişinde gördü;

14. ki, Cennetu'l. Me'va onun yanındadır.

15. ki,Cennetu'l. Me'va onun yanındadır.

16. O zaman ki, o Sidre'yi bürüyen bürüyordu.

17. Göz ne şaştı, ne (de sınırı) aştı.

18. Andolsun ki, Rabbinin ayetlerinden en büyüğünü gördü.

19. Siz de gördünüz değil mi Lat ve Uzza'yı?

20. Üçüncü olarak da öteki Menat'ı?

21. Size erkek, O'na dişi öylemi?

22. Öyle ise bu çok hayıflı (haksız) bir taksim!

23. Onlar hiçbir şey değil, sırf sizin ve babalarınızın taktığı kuru isimlerdir. Allah onlara öyle bir saltanat indirmedi. Onlar yalnız zanna ve nefislerinin sevdasına uyuyorlar. Oysa Rablerinden kendilerine doğru yolu gösteren geldi.

24. Yoksa insana her kurduğu hülya mı var?

25. Ama ahiret ve dünya Allah'ındır.

26. Göklerde nice melekler vardır ki, Allah'ın dileyip razı olduğuna izin vermeden önce şefaatleri hiçbir işe yaramaz.

27. Evet ahirete inanmayanlar meleklere dişi adı takıp duruyorlar.

28. Aslında onların buna dair bilgileri yoktu, sadece zanna uyuyorlar. Oysa zan gerçekten yana hiçbir şey ifade etmez.

29. O halde sen de Bizi anmaktan yüz çevirip de dünya hayatından ötesini istemeyen kimselere bakma!

30. İşte budur onların ilimde erişebildikleri son sınır!. Şüphesiz Rabbin, O en iyi bilendir yolundan sapanı, hem de O en iyi bitendir hidayet yolunu tutanı.

31. Bütün göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır! Sonunda kötülük yapanları yaptıkları ile cezalandıracak; güzellik yapanları da daha güzeliyle mükafatlandıracak!

32. Onlar ki günahın büyüklerinden (vebalden) ve çirkef davranışlardan kaçınırlar, ancak ufak tefek kusurlar hariç; şüphesiz ki, Rabbin geniş mağfiretlidir. O sizin her halinizi en iyi bilendir, sizi topraktan meydana getirdiğinde ve sizler analarınızın karınlarında cenin halinde iken. Şimdi nefislerinizi temize çıkarmaya kalkışmayın! O'dur en iyi bilen günahtan korkup sakınanı!

33. Şimdi gördün ya, o haktan yüz çevireni?

34. Biraz verip de dayatıvereni?

35. Gaybın bilgisi yanında da görüyor mu?

36. Yoksa haber mi verilmedi Musa'nın sahifelerinde yazılı olanlar?

37. Ve çok vefakar olan İbrahim'inkindeki?

38. Ki, doğrusu hiçbir günahkar başkasının günahını çekecek değildir.

39 . Doğrusu insanın çalıştığından başkası kendinin değildir.

40. Ve elbette çalışması yarın görülecek,

41. Sonra ona en değerli mükafat verilecek.

42. Ve elbette sonunda Rabbine gidilecektir.

43. Doğrusu güldüren, ağtatan O'dur.

44. Doğrusu öldüren, dirilten O'dur.

45. Şüphesiz erkeği, dişiyi iki eş yaratan O'dur.

46. (Rahime) ekildiği zaman bir nutfeden.

47. Şüphesiz sonraki yaratmada O'na aittir.

48. Doğrusu zengin eden, sermaye veren de O'dur.

49. Şüphesiz şi'ra (yıldızı) nın Rabbi O'dur.

50. Nitekim O helak etti önce gelen Ad'ı.

51. Ve Semud'u da hiç bırakmadı!.

52. Daha önce de Nuh kavmini (helak etmişti); çünkü onlar çok zalim ve çok azgındılar.

53. Mü'tefikey'i de haviyeye attı (altını üstüne getirdi).

54. Sardırttı da onlara o ı sardırdığını.

55. Şimdi Rabbinin hangi nimetlerine kuşku duyarsın!

56. İşte bu, ilk uyarmalardan bir uyarmadır.

57. Yaklaşan yaklaştı.

58. Ona Allah'tan başka açıcı yoktur.

59. Şimdi siz bu söze mi şaşıyorsunuz?

60. Gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz?

61. Siz mi kafa tutuyorsunuz ey gafiller?

62. Haydi secdeye kapanın ve kulluk edin!

SURA 54. KAMER SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Yaklaştı kıyamet, ay yarıldı!

2. Hala bir mucize görseler, yüz çevirip: "Süregelen bir sihir!" derler.

3. Yalan dediler, arzularına uydular. Halbuki, her iş (Allah takdirinde) yerini almıştır.

4. Andolsun ki, onlara kötülüklerden vazgeçirici haberleri de içeren kıssalar geldi!

5. Bir hikmet. i baliğa (hedefe ulaşmanın en yüksek derecesine ermiş bir hikmet) fakat uyarılar fayda vermiyor.

6. Sen de onlardan yüz çevir ki, o gön çağırıcı görülmedik korkunç bir şeye çağırır.

7. Gözleri düşkün düşkün sanki yayılan çekirgeler gibi kabirlerden çıkarlar.

8. Çağırana koşarak, kafirler: "Bu çok çetin bir gündür!" derler.

9. Onlardan önce Nuh'un kavmi de yalanladı; o kulumuza yalancı dediler, delidir, dediler; çok incittiler.

10. O da sonunda Rabbine dua etti: "Ben yenik düştüm, bana yardım et!" dedi.

11. Bunun üzerine göğün kapılarını şakır şakır dökülen bir su ile açtık.

12. Yeri de kaynaklar halinde fışkırttık, derken sular önceden takdir edilmiş bir iş için birleşti.

13. Ve onu elvahlı ve kenetli (tahta ve çivilerden yapılı) bir gemi üzerinde taşıdık,

14. gözetimimiz altında yürüyüp yol alıyordu, inkar ve nankörlüğe uğramış kimseye mükafat olmak üzere.

15. Andolsun ki, o gemiyi bir ibret olarak bıraktık. Fakat düşünen mi var ki, 16. azabım ve uyarılarım nasılmış!

17. Andolsun ki, Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık; fakat düşünen mi var?

18. Ad kavmi de yalanladı, azabım ve uyarılarım nasıl oldu?

19. Çünkü üzerlerine uğursuzluğu devam eden bir günde dondurucu bir rüzgar salıverdik.

20. İnsanları, kökünden devrilen hurma kütükleri gibi yoluyordu.

21. Bak nasılmış azabım ve uyarılarım?

22. Andolsun ki, Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık, fakat düşünen mi var?

23. Semud da o uyanları yalanladılar,

24. Şöyle dediler: "İçimizden bir insana mı uyacağız? Şüphesiz biz o vakit şaşkınlık içinde kalır, ateşlere yanarız!

25. "O zikir (vahiy) aramızdan ona mı bırakılıyor? Belki o bir şımarık yalancıdır!"

26. İleride o şımarık yalancı kimdir bilecekler.

27. "İşte Biz onları imtihan etmek için o dişi deveyi salıyoruz; onun için onları gözet ve sabırlı ol!"

28. Onlara haber ver ki su aralarında nöbetleşe taksim edilmiştir. Herkes suyu sırasına göre alacaktır.

29. Bunun üzerine arkadaşlarına bağırdılar, o da silaha sarıldı ve ayaklarını çırptı (biçti).

30. Fakat bak nasıl oldu azabım ve uyarılarım?

31. Çünkü Biz üzerlerine tek bir sayha gönderiverdik; ağılcı çırpısı gibi kırılıp dökülüverdiler.

32. Andolsun ki, Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık, fakat düşünen mi var?

33. Lut'un kavmi o uyarılara yalan dediler.

34. Biz de üzerlerine taşlar yağdıran (kasırga) gönderdik. Yalnız Lut ailesini bir seher vakti kurtardık,

35. Tarafımızdan bir nimet olarak! İşte şükredeni böyle karşılarız.

36. Andolsun ki (Lut) tutuşumuzun şiddetini kendilerine ihtar da etmişti. Fakat o ihtarları kavga ve şüphe ile karşıladılar.

37. Ve onun konuklarından murad almaya kalkıştılar. Biz de gözlerini siliverdik (kör ettik) ve: "Tadın bakalım azabımı ve uyanlarımı." dedik.

38. Andolsun ki, kendilerini kararlı bir azap bir sabah bastırıverdi.

39. "Tadın bakalım azabımı ve uyarılarımı!"

40. Andolsun ki, Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık, fakat düşünen mi var?

41. Andolsun ki, Firavun' un ailesine de uyarıcı peygamberler geldi.

42. Ayetlerimizin hepsini yalanladılar. Biz de onları üstün ve güçlü birine yaraşır bir tutuşla alıverdik.

43. Sizin kafirleriniz onlardan hayırlı mı? Yoksa (önceki) kitaplarda sizin için bir beraat (kararı) mı var?

44. Yoksa: "Biz yardımlaşan bir topluluğuz." mu diyorlar?

45. Her halde o topluluk bozulacak ve arkalarını dönüp gidecekler.

46. Daha doğrusu onların asıl buluşma zamanları kıyamettir. Kıyamet ise daha acı ve daha bela ve beterdir.

47. Muhakkak ki, suçlular şaşkınlık ve çılgınlıklar içindedirler.

48. O gün yüz üstü ateşe sürüklenecekler! "Tadın neymiş cehennemin dokunuşu!" diye.

49. Haberiniz olsun ki, Biz her şeyi bir kaderle yaratmışızdır.

50. Emrimiz (işimiz, buyrultumuz) yalnız bir tekdir, göz açıp yumma gibidir!

51. Andolsun ki, emsalinizi hep helak ettik, fakat hari düşünen?

52. Bununla beraber işledikleri herşey defterlerdedir.

53. Küçük, büyük hepsi satıra geçmiştir!

54. Şüphesiz takva sahipteri cennetterde nur içindedirler.

55. Kudretine nihayet olmayan padişahlar padişahının yüce huzurunda doğrulara has mecliste!

SURA 55. RAHMAN SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Rahman,

2. Kur'an'ı öğretti,

3. İnsanı yarattı,

4. ona güzel beyanı belletti.

5. Güneş ve Ay hesap iledir;

6. çemen, ağaç secde eder dururlar.

7. Bak şu güzel göğe, onu yükseltti, mizanı koydu ki,

8. tartıda taşkınlık etmeyesiniz.

9. Tartıyı adaletle doğru tutun, teraziyi aksatmayın!

10. Yeryüzünü mahlukat için serdi,

11. Onda meyvalar, salkım tomurcuklu hurma ağaçları vardır.

12. Çimli taneler ve güzel kokulu bitkiler vardır;

13. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

14. İnsanı fağfur gibi bir salsal (ateşte pişmiş gibi bir kuru çamur)dan yarattı;

15. cinleri de maric (halis ateş)den.yarattı;

16. şimdi Rabbinizln hangi nimetlerine yalan dersiniz?

17. (O) hem iki doğunun Rabbi, hem iki batının Rabbidir;

18. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

19. Salıvermiş iki denizi daima birbirleri ile çatışıyorlar;

20. aralarında bir engel vardır, birbirlerine karışmazlar;

21. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

22. Onlardan inci ile mercan çıkar;

23. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

24. Denizde akıp giden ve dağlar gibi yükselen gemiler O'nundur;

25. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

26. Yeryüzünde bulunan herşey fanidir;

27. Yüce ve iyilik sahibi Rabbinin yüzü bakidir;

28. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

29. Göklerde ve yerde olanlar O'ndan dilenirler. O, her gün yeni bir tecellidedir;

30. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

31. Yarın size kalacağız (yakında hesabınızı ele alacağız) ey insan ve cin!

32. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

33. Ey cin ve insan topluluğu! Göklerin ve yerin çevresinden aşıp geçmeye gücünüz yeterse geçin gidin, (ama) bir güce sahip olmadan geçemezsiniz;

34. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

35. Üstünüze ateşten bir alev, bir zehir duman salınır; aman dileseniz de kurtulamazsınız;

36. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

37. Gök yarılıp, yağ gibi eriyen, kızaran ve yanan bir gül (gibi) olduğu zaman;

38. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

39. O gün, ne insana ne de cinne günahından sorulmaz;

40. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

41. Suçlular yüzlerinden tanınır, perçemleriyle ayaklarından tutulur;

42. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

43. İşte bu, suçluların yalan dedikleri cehennem;

44. onunla kaynar su arasında dolaşırlar;

45. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

46. Rabbinin makamından korkan kimselere iki cennet vardır;

47. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

48. Her birinden çeşitli meyvalar, çeşitli ağaçlar vardır;

49. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

50. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

52. Onlarda her meyveden çift çift vardır;

53. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

54. Astarları atlastan mefruşata yaslanırlar. Her iki cennetin derimi (devşirmesi) de yakındandır;

55. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

56. O cennetlerde önlerine bakan öyle dilberler var ki, bunlardan önce onlara ne insan ne de cin dokunmamıştır;

57. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

58. Onları yakut ve mercan sanırsın;

59. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

60. Güzel davranmanın karşılığı elbette güzelliktir;

61. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

62. Ötelerinden (bu ikisinden başka) iki cennet daha vardır;

63. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

64. Yağız yeşil (yemyeşil) ne gönül alıcı!

65. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

66. Bunlarda püsküren çifte şadırvan;

67. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

68. Bunlarda bir meyve, bir başka hurma, bir başka nar vardır;

69. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

70. İçlerinde dilberler, güzel kadınlar vardır;

71. şimdi Rabbinizin hangı nimetlerine yalan dersiniz?

72. Cibinliklerde gizlenip duran huriler;

73. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

74. Onlardan önce onlara insan ve cin dokunmamıştır;

75. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

76. Yeşil yastıklara ve güzel işlemeli döşeklere kurulmuşlardır;

77. şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?

78. Ululuk ve ikram sahibi Rabbinin adı yüce, çok yücedir!

SURA 56. VAKİA SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. o vakıa (kıyamet) bir koptu mu,

2. onun oluşuna yalan diyen dil olmaz.

3. İndirir, bindirir.

4. Yer şiddetle sarsıldığı.

5. dağlar serpildikçe serpildiği,

6. hepsi dağılıp toz duman haline geldiği,

7. siz de üç sınıf olduğunuz zaman,

8. ki, sağda sağın adamları, ne mutludur onlar!

9. Solda solun adamları, ne mutsuzdur onlar!

10. önde, en öne geçenler, işte o ileride olanlar!

11. 12. Naim cennetlerinde (Allah'a) yakın olanlardır.

13. Çoğu öncekilerden,

14. biraz da sonrakilerden,

15. cevherlerle işlenmiş tahtlar üstünde,

16. karşı karşıya kurulmuşlar.

17. Etraflarında taze kalan küpeli genç hizmetçiler dolaşırlar.

18. Main'den doldurulmuş küpler, ibrikler ve kadehlere,

19. bu içkiden ne başları ağrıtılır ne de içtiklerini tüketirler.

20. Meyve beğendiklerinden,

21. kuş eti istediklerinden,

22. iri gözlü huriler,

23. saklı inciler gibi,

24. işledikleri amellere mükafat için.

25. Orada ne boş bir laf işitirler, ne de günaha sokan bir söz.

26. Tek işittikleri söz: "Selam, selam!"

27. Sağın adamları ise, ne sağın adamları!

28. Dalbastı kirazlar,

26. salkım muzlar içinde,

30. uzamış bir gölge,

31. çağlayan bir su,

32. bir çok meyve,

33. (ki) bunlar ne eksilir, ne de yasaklanırlar,

34. yüksek döşekler (üstündedirler).

35. Biz onları yeniden inşa etmişizdir,

36. onları bakire kılmışızdır,

37. kocalarını çok seven aynı yaşta,

38. sağın adamları için.

39. Bir çoğu önceki (ümmet)lerden,

40. bir çoğu da sonrakilerdendir.

41. Solun adamları ise, ne solun adamları!

42. İçlerine işleyen bir ateş ve kaynar su içinde,

43. kapkara boğucu dumandan bir gölge,

44. ne serin, ne de rahatlatıcı!

45. Çünkü onlar bundan önce varlık içinde keyiflerine düşkün şımarık müsriflerdi.

46. Büyük günahda ısrar ediyorlardı;

47. ve diyorlardı ki: "Biz ölüp, toprak ve kemik yığını olduktan sonra, gerçekten biz mi bir daha diriltileceğiz?

48. önceki atalarımız da mı?

49. De ki: "Muhakkak. öncekilerin ve sonrakilerin tümü,

50. belli bir günün belli bir vaktinde mutlaka toplanacaklardır!

51. Sonra siz, ey sapık inkarcılar,

52. mutlaka bir ağaçtan, zakkumdan yersiniz,

53. karınlarınızı onunla doldurursunuz,

54. üstüne de kaynar su içersiniz,

55. susuzluk illetine tutulmuş kanmak bilmeyen develerin içişi gibi içersiniz.

56. İşte ceza gününde onların konuklukları (ağırlanışları) böyledir!

57. Sizi Biz yarattık, hala tasdik etmeyecek misiniz?

58. Şimdi gördünüz mü o döktüğünüz maniyi?

59. Onu siz mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratan Biz miyiz?

60. Aranızda ölümü Biz takdir ettik ve Bizim önümüze geçilmez.

61. Kılıklarınızı değiştirmek ve sizi bilemeyeceğiniz bir yaratılışta var etmek üzereyiz.

62. Muhakkak ilk yaratılışı biliyorsunuz. O halde düşünsenize!

63. Şimdi gördünüz mü o ektiğiniz tohumu?

64. Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren Biz miyiz?

65. Dilesek onları elbette bir çöpe çevirirdik de ağzınızda şöyle geveler dururdunuz:

66. "Muhakkak biz çok ziyandayız.

67. doğrusu büsbütün mahrum olduk!"

68. şimdi gördünüz mü o içtiğiniz suyu?

69. Buluttan onu siz mi indiriyordunuz. yoksa Biz miyiz indiren?

70. Dileseydik onu acı bir çorak yapardık. O halde şükretseniz ya!

71. Bir de o çaktığınız ateşi gördünüz mü?

72. Onun ağacını siz mi inşa ettiniz, yoksa Biz miyiz inşa eden?

73. Biz onu hem bir ihtar, hem de alandaki muhtaçlara (çöl yolcularına) faydalı kıldık;

74. O halde Rabbini o büyük adıyla tesbih et!

75. Artık yok, yıldızların yerlerine yemin ederim;

76. bilseniz o, gerçekten çok büyük bir yemindir.

77. Ki bu, hakikaten çok değerli bir Kur'an'dır.

78. Korunan bir Kitapta;

79. ona tertemiz temizlenmiş olanlardan başkası el süremez;

80. Alemlerin Rabbi tarafından indirilmedir!

81. Şimdi bu kelama siz yağ mı süreceksiniz?

82. Ve rızkınızı tekzibiniz (nasibinizi yalanlamanızdan ibaret) mi kılacaksınız?

83. O halde can boğaza geldiği vakit,

84. ki o zaman bakar durursunuz,

85. Biz ise ona sizden daha yakınızdır, fakat siz göremezsiniz!

86. 87. Haydi, eğer dine boyun eğmeyecek, ceza çekmeyecek iseniz, çevirsenize o canı geri, iddianızda doğru iseniz!

88. Ama o (can çekişen kişi) Allah'a yakın olanlardan ise,

89. (ona) ravh (rahmet, ferahlık, daimi bir hayat), güzel bir rızık ve Naim cennet vardır.

90. Eğer sağın adamlarından ise,

91. artık selam sana, sağın adamlarından.

92. Ama o yalanlayan sapıklardan ise,

93. muhakkak konukluğu kaynar su

94. ve yaslanacağı cehennemdir!

95. Kesin gerçek budur işte!

96. Haydi Rabbini büyük ismiyle tesbih et!

SURA 57. HADİD SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Göklerde ve yerde bulunan herşey Allah'ı tesbih etmektedir. O öyle güçlüdür, öyle hikmet sahibidir

2. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Hem diriltir, hem öldürür, hem O herşeye gücü yetendir.

3. O, ilk ve sondur; görünen ve görünmeyendir. Hem O her şeyi bilendir!

4. O'dur ki, gökleri ve yeri altı günde yarattı. Sonra Arş üzerine hükümranlığını kurdu. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona yükseleni bilir ve her nerede olsanız sizinle beraberdir. Allah bütün yaptıklarınızı görür.

5. Bütün göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Bütün işler Allah döndürülür.

6. Geceyi güdüze sokar, gündüzü geceye sokar; O, sinelerin özünü bilir.

7. Allah'a ve Resulüne iman edin. Sizi istihlaf buyurduğu (tasarrufunu size bıraktığı) şeylerden harcayın ki, iman edip harcayanlarınız için büyük bir mükafat vardır!

8. Ne diye Allah'a iman etmiyorsunuz ki, peygamber sizi Rabbinize iman edesiniz diye davet edip duruyor?! Oysa sizden kesin söz de almıştı; eğer gerçek müminler olacaksanız.

9. Sizi karanlıklardan nura çıkarsın diye kuluna parlak parlak ayetler indiren O'dur. Muhakkak ki, Allah size karşı çok esirgeyici, çok merhametlidir.

10. Ne diye Allah yolunda harcamayasınız ki? Göklerin ve yerin mirası zaten Allah'ıdır (hepsi O'na kalacaktır). Fetihten önce harcayıp çarpışanlarınız diğerleriyle bir olmaz; onların derecesi sonradan harcayıp çarpışanlardan daha büyüktür! Bununla beraber Allah hepsine en güzeli va'd buyurdu. Allah her ne yaparsanız haberdardır!

11. Hani Allah'a güzel bir borç verecek kimse ki, Allah onu ona katlayıversin?! Hem onun için çok hoş bir mükafat da vardır!

12. O gün mümin erkeklerle, mümin kadınları önlerinden ve sağ taraflarından nurları koşarken göreceksin: "Bu gün müjdeniz altlarından ırmaklar akan cennetlerdir. İçlerinde ebedi olarak kalacaksınız." (denir). İşte büyük kurtuluş budur!

13. O gün münafık erkeklerle, münafık kadınlar, iman edenlere şöyle diyecek: "Bize bakınız, nurunuzdan ışık alalım!" Denilecek ki: "Arkanıza dönün de bir nur araştırın." Derken aralarına kapısı plan bir sur çekilmiştir;içi, rahmet ondadır, dışı ise o yönden azaptır.

14. (Münafıklar) onlara şöyle bağrışırlar: "Bizler sizinle beraber değil miydik?" (Mü'minler): "Evet, ama siz kendilerinizi fitneye soktunuz, gözettiniz, şüpheye düştünüz ve Allah'ın emri gelinceye kadar kuruntular sizi aldattı. O aldatıcı şeytan sizi (günahın zararı yoktur diye) Allah'a güvendirdi.

15. Artık bugün ne sizden ne de inkar edenlerden fidye kabul edilmez, sığınacağınız yer ateştir. Layıkınız odur, ona gidiş de ne kötüdür!"

16. O iman edenlere zamanı gelmedi mi ki, kalpler! Allah'ın zikrine ve inen gerçek aşkına saygı ile coşsun ve bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun zaman geçip de kalpleri katılaşmış. Çoğu da günaha dalmış bulunanlar gibi olmasınlar?!

17. İyi biliriz ki, Allah yeryüzünü ölümünden sonra diriltir! Anlayasınız diye size ayetleri açıkladık.

18. Şüphesiz sadaka veren erkek ve dişilere ve Allah'a öyle (karz. ı hasen) güzel ödünç verenlere, verdikleri kat kat artırılır; bir de onlara pek hoş bir mükafat vardır!

19. Allah'a ve peygamberlerine iman edenler, Rableri yanında tıpkı sıddıklar ve şehitler gibidir.Onlara, onların mükafatlan ve nurları vardır. Ayetlerimizi yalan diyenlere gelince, işte onların tümü cehennemin adamlarıdır.

20. Biliniz ki dünya hayatı bir oyun, bir eğlence, bir süs ve aranızda bir övünme, mal ve evlad da bir çokluk yarışından ibarettir. Bu tıpkı bir yağmura benzer ki; bitirdiği ot, rençberleri imrendirir; sonra heyecana gelir, bir de görürsün sararmışdır, sonra da çörçöp olur! Ahrette ise şiddetli bir azap, birde bir bağışlama ve hoşnutluk vardır. Dünya hayatı aldatıcı bir yararlanmadan başka birşey değildir!

21. Siz Rabbinizden bir bağışlanmaya ve eni yerle göğün eni gibi bir cennete yarışın ki bu, Allah'a ve Peygamberine (inananlar için hazırlanmıştır. O Allah'ın lütfudur, onu dilediği kimselere verir ve Allah çok büyük lütuf sahibidir!

22. Yeryüzünde ve kendilerinizde meydana gelen bir musibet yoktur ki, Biz onu uygulamaya koymadanönce bir Kitapta yazılı olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır!

23. Şunun için ki: Kaybettiğinize üzülmeyesiniz ve (Allah'ın) size verdiğine de güvenmeyesiniz! Allah çok övünen, kurulanın topunu sevmez.

24. Onlar ki hem cimrilik ederler hem de insanlara cimriliği emrederler. Her kim de ardını döner ise(harcamadan kaçınırsa), haberi olsun ki Allah O zengindir, O övgüye layıktır.

25. Andolsun ki, Biz peygamberlerimizi açık delillerle gönderdik; beraberlerinde kitap ve mizan (terazi, ölçü) indirdik ki, insanlar adaletle tutunsunlar. Bir de demiri indirdik ki, onda hem çetin bir sertlik, hem de insanlar için birçok faydalar vardır. Çünkü Allah kendisine ve peygamberlerine gıyabında yardım edenleri belli edecektir. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, üstündür.

26. Andolsun ki. Nuh'u ve İbrahim'i gönderdik. soylarına peygamberlik ve kitap verdik; öyle iken içlerinden bazısı doğru yolu kabul etmiş, çokları ise yoldan çıkmış fasklardır.

27. Sonra onların izleri üzerinde ardarda peygamberlerimizle izledik; arkasından Meryem oğlu İsa'yı gönderdik, ona İncil'i verdik ve ona uyanların kalplerinde bir şefkat ve merhamet yarattık. Bir de rahipliği ki, onu onlar uydurdular, Biz onu üzerlerine yazmamıştık; ancak Allah'ın rızasını aramak için yaptılar, sonra da ona hakkıyla riayet etmediler. Biz de içlerinden iman etmiş olanlara mükafatlarını verdik, çokları ise yoldan çıkmış fasıklardır.

28. Ey iman edenler, Allah'tan korkun ve peygamberine iman edin ki, sizlere rahmetinden iki pay versin; size bir nur bahşeylesin ki onunla (yolunuzu görüp) yürüyesiniz, hem de sizi bağışlasın. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

29. Çünkü kendilerine kitap verilenler bilmeyecekler mi ki, Allah'ın lütfundan birşey (i elde etmey) e güç yetiremezler ve gerçekten lütuf

Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah çok büyük lütuf sahibidir.

SURA 58. MÜCADELE SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Evet işitti Allah, kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikayet eden o kadının dediğini; Allah da konuşmanızı dinliyordu, çünkü Allah işjtir, görür.

2. İçinizden zihar ile (sen, bana anamın sırtı gibisin, demekle) kadınlarından ayrılmaya kalkışan kimseler bilmelidirler ki, o kadınlar onların anaları değildir. Anaları ancak onları doğuranlardır. Üstelik onlar gerçekten pek çirkin ve asılsız bir söz söylüyorlar. Bununla birlikte Allah'ın affının ve mağfiretinin çok olduğunda da kuşku yoktur..

3. Kadınlarından zihar ile ayrılmağa kalkıp da sonra dediklerini geri alacak olanların, ikisi ilişkide bulunmadan önce bir köle azad etmeleri gerekir. İşte siz bununla öğütleniyorsunuz. Allah her ne yaparsanız haberdardır.

4. Ona gücü yetmeyen de karısıyla ilişki de bulunmadan önce iki ay sırasıyla oruç tutsun; ona da gücü yetmeyen altmış yoksul doyursun! Bunlar, Allah'a ve peygamberine inanasınız diyedir ve bunlar Allah'ın çizdiği sınırlardır. Kafirler için ise acı bir azap vardır.

5. Muhakkak ki, Allah ve peygamberine had yarışın (onlann koyduğu sınırlardan başka sınırlar koymağa) kalkanlar, tıpkı kendilerinden öncekilerin çarpıldıkları gibi (helaka) çarpılırlar; Oysa Biz açık açık ayetler de indirmiştik. Kafirlere ise alçaltıcı bir azap vardır.

6. O gün ki, Allah onları hep diriltecek de bütün yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah, onu bir bir saymış, onlar ise onu unutmuşlardır. Allah, herşeye şahittir.

7. Allah'ın göklerde ve yerde olan herşeyi bildiğini görmüyor musun? Her hangi üç kişinin fısıldaşması halinde mutlaka dördüncüleri O'dur, beş kişinin de altıncıları mutlaka O'dur. Gerek daha az, gerek daha çok her nerede olsalar, mutlaka O, beraberlerindedir. Sonra yaptıklarını kıyamet gününde kendilerine haber verecektir. Haberiniz olsun ki, Allah herşeyi tamamıyla bilir.

8. Bakmaz mısın şunlara ki, gizli konuşmaktan yasaklandılar da sonra dönüp yasaklandıkları şeyi yapıyorlar; günah, düşmanlık ve peygambere karşı gelme hususunda fısıldaşıyorlar. Yanına geldikleri zaman da seni Allah'ın sağlıklamadığı (selamlamadığı) bir tarzda sağlıklıyorlar ve kendi içlerinden de: "Allah, bize söylediklerimiz yüzünden azap etse ya!" diyorlar. Cehennem onlara yeter, ona yaslanacaklardır. Artık o ne kötü akibettir!

9. Ey iman edenler, sizler fısıldaştığınız zaman, aranızda günah, düşmanlık ve peygambere isyan hususunda fısıldaşmayın, iyilik ve takvayı fısıldaşın! Allah'tan korkun ki, O'nun huzurunda toplanacaksınız.

10. O gizli konuşmalar (o fiskos) yalnızca şeytandandır; inananları üzmek için; oysa Allah'ın izni olmadan onlara bir zarar verecek değildir. Mü'minler de onun için hep Allah'a dayansınlar.

11. Ey iman edenler, sizlere meclislerde: "Yer açın!" denildiği zaman yer açın ki, Allah da size genişlik versin! "Kalkın!" denildiği zaman da kalkın ki, Allah da inananlarınızı yükseltsin ve kendilerine ilim verilenleri ise derecelerle yüksettsin. Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

12. Ey iman edenler, peygambere gizli bir şey danışacağınız zaman, fısıltınızdan önce bir sadaka verin! Bu sizin için hem bir hayır hem de daha ziyade temizliktir. Fakat gücünüz yetmezse, şüphe yok ki, Allah bağışlayıcıdır, esirgeyicidir.

13. Yoksa fısıltınızdan önce sadaka vermekten korktunuz mu? Madem ki, yapmadınız, Allah da size tevbe lütfetti, artık namaza devam edin, zekatı verin ve Allah'a ve peygamberine itaat edin! Allah her ne yaparsanız haberdardır.

14. Allah'ın gazap etmiş olduğu bir topluğa yardakçılık edenleri görmez misin? Onlar ne sizdendirler ne de onlardandırlar ve bile bile yalan yere yemin ederler.

15. Allah, onlar için çetin bir azap hazırladı. Gerçekten onlar ne kötü işter yapıyorlar!

16. Yeminlerini bir siper edindiler de Allah yolundan engellediler; onun için onlara alçaltıcı bir azap vardır.

17. Olası değil, onları ne malları, ne de evlatları hiçbir şekilde Allah'tan kurtaramaz. Onlar cehennemliktirler. Hep onun içinde kacaklardır.

18. Allah'ın kendilerini toplayarak yeniden dirilteceği günde size yemin ettikleri gibi O'na da yemin edecekler ve bir şey yaptıklarını sanacaklardır. İşte onlar hep o yalancılardır.

19. Şeytan kendilerini istila etmiş ve kendilerine Allah düşüncesini unutturmuştur. İşte onlar şeytanın yandaşlarıdırlar. Uyanık ol ki, şeytanın yandaşları hep hüsrana düşenlerdir.

20. Allah'a ve peygamberine hudud yarışına (onların koyduğu sınırlardan başka sınırlar koymağa) kalkanlar, en alçaklar arasındadırlar.

21. Allah: "Andolsun ki, Ben yenerim Ben ve peygamberlerim!" diye yazmıştır. Şüphe yok ki, Allah güçlüdür, daima üstün gelendir.

22. Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir topluluğun Allah'a ve peygamberine karşı kanunlar koymaya kalkışan kimselerle sevişir bulamazsın; babaları veya oğulları, kardeşleri veya akrabaları olsalar bile. İşte Allah'ı öyle kimseleri sevmeyen bir topluluğun kalplerine imanı yazmış ve kendilerini tarafından bir ruh ile desteklemiştir. Onları içlerinde sonsuza dek kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Allah onlardan hoşnut olmuş, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın taraftarıdırlar. Uyanık ol ki, Allah'ın taraftarları hep kurtuluşa erenlerdir.

SURA 59. HASR SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ı tesbih etmektedir. O, üstündür, hikmet sahibidir.

2. O'dur kitap verilenlerden inkar edenleri ilk haşir için yurtlarından çıkaran. Siz, onların çıkacaklarını sanmadınız, Onlar da kalelerinin

kendilerini Allah'tan koruyacak engelleri olduğunu sandılar, fakat Allah onları hesap etmedikleri bir yönden bastırdı ve kalplerinin içine korku düşürdü. Öyle ki, evlerini bir yandan kendi elleriyle, bir yandan da mü'minlerin elleriyle harap ediyorlardı. Ey görecek gözleri olanlar, düşünün de ibret alın!

3. Allah onlara sürgünü yazmamış olsaydı, mutlaka dünyada kendilerine azap edecekti. Ahirette ise onlara ateş azabı vardır.

4 . Çünkü onlar, Allah'a ve peygamberine cephe almaya kalkıştılar; her kim de Allah'a karşı cephe alırsa, şüphe yok ki, Allah azabı çetin olandır.

5. Herhangi bir hurma ağacı kestiniz, ya da kökleri üzerinde dikili bıraktıysanız, hepsi Allah'ın izniyledir ve o fasıkları (yoldan çıkmışları) perişan edeceği içindir.

6. Allah'ın onlardan peygamberine tahvil buyurduğu (verdiği) fey'e (gelire) gelince siz ona ne at sürdünüz, ne de deve. Fakat Allah, peygamberlerini dilediği kimselere musallat kılar. Allah, herşeye gücü yetendir.

7. Allah'ın peygamberine diğer memleketlerden tahvil buyurduğu fey'i de Allah'a peygamberine, onun yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmış kimselere verilir; yalnızca içinizden zenginler arasında dolaşan bir servet olmasın diye. Bir de peygamber size her ne emir verirse onu tutun, yasakladığından da sakının ve Allah'tan korkun; çünkü Allah, cezalandırması çetin olandır.

8. Bir de (o gelirler) yoksul muhacirler içindir ki, yurtlarından ve mallarından (uzaklaştırıp) çıkarıldılar. Allah'tan bir lütuf ve hoşnutluk ararlar, Allah'a ve peygamberine hizmet ederler. İşte onlardır doğru olanlar!

9. Ve şunlar ki, onlardan önce yurdu hazırlayıp imana sahip oldular, kendilerine hicret edenlere sevgi beslerler, onlara verilenlerden nefislerinde bir kaygı duymazlar, kendilerinin ihtiyacı olsa bile onları kendilerine tercih ederler. Her kim de nefsinin hırsından (cimriliğinden) korunursa, işte onlardır o kurtuluş bulanlar!

10. Ve şunlar ki, onların arkalarından gelmişlerdir. Şöyle derler: "Ey Rabbimiz, bizleri ve önceden iman ederek bizleri geçmiş olan kardeşlerimizi bağışla ve gönüllerimizde, iman etmiş olanlara karşı kin tutturma! Ey Rabbimiz, şüphe yok ki, Sen çok şefkattisin, çok merhametlisin!"

11. Görmüyor musun şu münafıklık yapanları, kitap ehlinden o inkar eden dostlarına: "Yemin ederiz ki, eğer siz (yurdunuzdan) çıkarılırsanız kesinlikle biz de sizinle çıkarız, sizin aleyhinizde asla kimseye itaat etmeyiz ve şayet size karşı savaş açılırsa muhakkak size yardım ederiz! diyorlar, Allah şahitlik ediyor ki, onlar kesinlikle yalancıdırlar.

12. Andolsun ki eğer çıkarılırsalar, onlarla birlikte çıkmazlar, eğer onlara savaş açılırsa onlara yardım etmezler; yardım edecek olsalar bile mutlaka arkalarını döner (kaçarlar). Sonra da kurtarılmazlar.

13. Kesinlikle onların yüreklerinde sizin korkunuz Allah'ın korkusundan daha fazladır. Bu, onların anlayışsız bir topluluk olmalarındandır.

14. Onlar sizinle ancak müstahkem mevkilerde veya duvarlar, siperler arkasında topluca savaşabilirler. Kendi aralarında çekişmeleri

şiddetlidir. Sen onları toplu sanırsın, oysa kalpleri dağınıktır. Bu, onların aklını kullanmayan bir topluluk olmalarındandır.

15. (Onların durumu) kendilerinden az öncekiler gibidir ki, yaptıklarının cezasını tattılar, ayrıca onlara acı bir azap vardır.

16. Tıpkı şeytanın meseli gibi ki, insana: "İnkar et!" dedi de. inkar edince: "Ben senden uzağım; çünkü ben alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım!" dedi.

17. Sonra ikisinin de sonu, sonsuza dek ateşte kalmaları oldu. İşte zalimlerin cezası budur,

18. Ey iman edenler, Allah'tan korkun ve kişi, yarın için önceden ne gönderdiğine baksın. Allah'tan korkun; çünkü Allah, her ne yaparsanız haberdardır.

19. Allah'ı unutmuş, Allah'ın da onlara kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın! Onlar, yoldan çıkmış kimselerdir.

20. Cehennemliklerle cennetlikler bir olmaz. Cennetlikler, hep muratlarına ermişlerdir.

21. Biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirseydik kesinlikle, sen onu, Allah korkusundan başını eğmiş, çatlamış görürdün. İşte Biz o misalleri, düşünsünler diye insanlara veriyoruz.

22. O, öyle Allah'tır ki, O'ndan başka tanrı yoktur. Görülmeyeni de bilir, görüleni de. O, çok esirgeyen, çok bağışlayandır.

23. O, öyle Allah'tır ki, O'ndan başka tanrı yoktur. Mülkün sahibidir, son derece mukaddestir, selamete erdirendir, güveni sağlayandır, görüp gözetendir, üstündör, zorludur, büyüklükte eşi olmayandır. Allah, müşriklerin ortak koştuklarından münezzehtir.

24. O, yaratan, var eden, varlıklara şekil veren Allah'tır. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanlar, O'nu tesbih ederier. O, öyle üstündür, öyle hikmet sahibidir.

SURA 60. MÜMTAHİNE SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ey iman edenler, düşmanımı ve düşmanınızı dostlar edinmeyin! Onlar, size gelen gerçeği inkar etmişken siz onlara dostluk gösteriyorsunuz. Onları Rabbiniz olan Allah'a iman ettiğiniz için peygamberi ve sizi (yurdunuzdan) çıkarıyorlardı. Eğer sizler, Benim yolumda ve hoşnutluğum uğrunda savaşa çıktıysanız (böyle yapmazsınız). Siz, dostluk göstererek onlara sır veriyorsunuz, oysa Ben sizin gizlediklerinizi de açıkladıklarınızı da tamamen bilirim ve içinizden her kim onu yaparsa, artık düz yolun ortasında şaşırmış olur.

2. Eğer onlar sizi yenip de ele geçirirseler, hepinize düşman kesilirler, sizlere ellerini ve dillerini kötülükle uzatır, hepinizin kafir olmasını isterler.

3. Kıyamet gününde ne yakınlarınız, ne de evlatlarınız size fayda vermezler. O, aranızı ayıracaktır. Allah, bütün yaptıklarınızı görür.

4. Sizin için güzel bir örnek İbrahim ile beraberindekilerde oldu. Onlar vaktiyle kavimlerine: "Biz,sizlerden ve Allah'tan başka taptıklarınızdan uzağız ve siz Allah'ın birliğine iman edinceye kadar sizi tanımıyoruz. Sizinle aramızda ebedi bir düşmanlık başladı." demişlerdi. Yalnız İbrahim'in babasına: "Kesinlikle senin için

bağışlanma dileyeceğim, fakat senin için Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi önlemeye gücüm yetmez." demesi başka. "Ey Rabbimiz, biz ancak Sana güvendik, Sana gönül verdik ve bütün gidiş Sanadır!" dediler.

5. Ey Rabbimiz, bizi o küfredenlerin fitnesi kılma ve bizleri bağışla ey Rabbimiz! Çünkü Sensin ancak öyle üstün olan, öyle hikmet sahibi olan!

6. Gerçekten onlarda sizin için, Allah'a ve ahiret gününe ümit besleyenler için güzel bir örnek olmuştur. Her kim de aksine giderse bilsin ki, Allah çok zengindir, her hamd yalnız O'nadır.

7. Umulur ki, Allah, sizinle onlardan düşmanlaştıklarınız arasında bir dostluk meydana getirir. Allah gücü yetendir. Allah çok bağışlayandır, merhamet edendir.

8. Allah size, sizinle din hususunda savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik etmenizi ve kendilerine adaletli davranmanızı yasaklamaz. Çünkü Allah, adalet gösterenleri sever.

9. Allah, yalnızca sizinle diri hususunda savaşanlara, sizi yurtlarınızdan çıkaranlara ve çıkarılmanıza arka çıkanlara dostluk etmenizi yasaklıyor size. Her kim de onlara dostluk ederse, işte onlar, kendilerine yazık eden zalimlerdir.

10. Ey iman edenler, mümin kadınlar hicret ederek size geldiklerinde kendilerini imtihan edin! İmanlarını Allah bilir. Eğer siz onların inanan kadınlar olduklarını öğrenirseniz, artık onları kafirlere iade etmeyin! İnanan kadınlar, kafirlere helal değildir, kafirler de mümin kadınlara helal olmazlar. Ancak kafirlerin harcadıkları mehri onlara (geri) verin! kendilerine mehirlerini verdiğimiz takdirde o inanan kadınlarla evlenmenizde de size bir günah yoktur. Kafir kadınların da ismetlerine yapışmayın (onları nikahınızda tutmayın) ve harcadığınızı isteyin; kafirlerde harcadıklarını istesinler. Bunlar, size Allah'ın hükmüdür. Aranızda O hükmediyor. Allah, bjlendir, hikmet sahibidir.

11. Eğer karılarınızdan biri kafirlere kaçar, siz de onlardan bunun acısını çıkarırsanız, karıları gitmiş olanlara harcadıkları kadarını ganimetten veriniz ve iman etmiş olduğunuz Allah'tan korkunuz!

12. Ey peygamber, inanan kadınlar Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamaları, hırsızlık yapmamaları, zina etmemeleri çocuklarını öldürmemeleri, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemeleri ve sana hiçbir iyi işte karşı gelmemeleri şartıyla sana biat etmeye geldikleri zaman biatlarını kabul et ve Allah'tan onların bağışlanmalarını dile! Çünkü Allah çok bağışlayandır. merhamet edendir.

13. Ey iman edenler, Allah'ın kendilerine gazap etmiş olduğu ve kabirlerdeki kafirlerin ümidini kestiği gibi ahiretten ümidini kesmiş olan bir topluluğu dost tanımayın!

SURA 61. SAFF SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah ıçin tesbih etmektedir. O, öyle üstündür, öyle hikmet sahibidir.

2. Ey iman edenler, niçin yapmayacağınız şeyi söylersiniz?

3. Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allah katında büyük öfke ile karşılanır.

4. İyi bilin ki, Allah kendi yolunda kurşunlu bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever.

5. Hani bir zaman Musa kavmine: "Ey kavmim, benim size (gönderilmiş) Allah'ın peygamberi olduğumu bildiğiniz halde niçin bana eziyet ediyorsunuz?" demişti. Sonra onlar yamukluk edince, Allah'da kalplerini yamulttu. Öyle ya, Allah fasıklar güruhunu doğru yola çıkarmaz!

6. Bir vakit de Meryem oğlu İsa: "Ey İsrail oğulları, ben size Allah'ın elçisiyim. Önümdeki Tevrat'ın doğrulayıcısı ve benden sonra gelecek, adı Ahmed olan bir peygamberin müjdecisi olarak geldim." dedi. Sonra o, onlara apaçık delillerle gelince: "Bu apaçık bir büyüdür!" dediler.

7. İslama davet edilirken Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim de kim olabillr? Allah da zalimler topluluğunu muvaffak etmez.

8. Onlar, Allah'ın nurunu ağızyarıyla söndürmek istiyorlar. Allah ise nurunu tamamlayacaktır, isterse kafirler hoşlanmasınlar!

9. O'dur dinini bütün dinlere üstün kılmak için peygamberini hidayet kanunu ve hak dini ile gönderen; isterse müşrikler hoşlanmasınlar!

10. Ey iman edenler, sizi acı bir azaptan kurtaracak bir ticareti göstereyim mi size?

11. Allah'a ve Resulüne iman edip mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda savaşırsınız; eğer bilirseniz bu sizin için çok hayırlıdır.

12. Günahlarınızı bağışlar ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere, Adn cennetlerinde hoş hoş meskenlere koyar. İşte büyük kurtuluş odur.

13. Seveceğiniz bir diğer (nimet) daha var; Allah'tan yardım ve yakın bir zafer! Müjdele müminleri!

14. Ey iman edenler, Allah yardımcıları olun! Nitekim Meryem oğlu İsa havarilere: "Allah yolunda benim yardımcılarım kimdir?" dedi. Havarileri: "Biz Allah (yolunun) yardımcılarıyız." dediler Bunun üzerine İsrail oğullarından bir grup iman etti, bir grup inkar etti. Biz de iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik o suretle onlar üstün gelip yüze çıktılar.

SURA 62. CUMA SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi, mülkün sahibi, öyle lekesiz mukaddes, hem güçlü hem hikmet sahibi olan Allah için tesbih eder.

2. O'dur, ümmiler içinde kendilerinden olup onlara ayetlerini okuyan, onları temize çıkarıp parlatan, onlara kitap ve hikmet öğreten bir peygamber gönderen. Oysa bundan önce açık bir sapıklık içindeydiler.

3. Onlardan henüz kendilerine katılmamış diğer insanlara da (göndermiştir o peygamberi). O, öyle güçlü, öyle hikmet sahibidir.

4. İşte o Allah'ın lütfudur, onu dilediğine verir. Allah, çok büyük lütuf sahibidir.

5. Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu taşımayanların durumu, ciltlerle kitap taşıyan eşeğin haline benzer. Allah'ın ayetlerini yalanlayan topluluğun durumu ne çirkin! Allah, zalimler topluluğunu doğru yola çıkarmaz.

6. De ki: "Ey Yahudiler, siz diğer insanların değil de yalnız kendinizin Allah'ın dostları olduğunuzu iddia ediyorsanız, haydi ölmeyi temenni edin, eğer (davanızda) samimi iseniz!

7. Oysa onlar, ellerinin sunduğu günahlar yüzünden onu asla temenni etmezler. Allah zalimleri bilir.

8. De ki: "Haberiniz olsun, o kaçıp durduğunuz ölüm, mutlaka gelip size çatacaktır; sonra O, bütün görünmeyeni ve görüneni bilene döndürüleceksiniz de O size neler yaptığınızı haber verecektir."

9. Ey iman edenler, Cuma günü namaz için çağrı yapıldığında hemen Allah'ın zikrine (anılmasına) koşun ve alım satımı bırakın; eğer bilirseniz, o sizin için daha hayırlıdır.

10. Namaz kılındıktan sonra da yeryüzüne dağılın, Allah'ın bol nimetinden nasip arayın ve Allah'ı çok zikredin ki, kurtuluş bulabilesiniz.

11. Böyle iken, bir ticaret veya eğlenti (eğlence) gördüklerinde ona fırladılar ve seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın katındaki, eğlenceden de ticaretten de hayırlıdır ve Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır."

SURA 63. MÜNAFİKUN SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. 2. Münafıklar sana geldiklerinde: "Şehadet ederiz, gerçekten sen Allah'ın Resulüsün!" dediler. Allah da biliyor ki, sen şüphesiz O' nun Resulüsün! Bununla beraber Allah şahitlik ediyor ki, doğrusu münafıklar katiyyen yalancıdırlar. Yeminlerini bir kalkan edinip de Allah yolundan yan çizmektedirler, Doğrusu onlar ne fena yapıyorlar.

3. O şu yüzdendir; onlar önce imana gelmişler sonra küfre gitmişlerdir de o kalplerine mühürlenmiştir;artık anlamaz olmuşlardır.

4. Sen onları gördüğün zaman cisimleri (fiziki görüntüleri) tuhafına gider; konuşurlarsa dediklerine kulak verirsin. Sanki onlar dayanmış keresteler gibidirler. Her bağırışı aleyhlerine sanırlar. Onlar düşmandırlar, onlardan sakın! Allah gebertsin onları, nereden çevriliyorlar!

5. Onlara: "Gelin Allah'ın Resulü sizin için bağışlanma dilesin!" denildiği zaman da başlarını bükerler ve görürsün ki büyüklük taslayarak yan çizip giderler.

6. Onlar için bağışlanma dilesen de dilemesen de haklarında aynıdır; Allah, onları asla bağışlamaz ve Allah fasıklar güruhunu doğru yola çıkarmaz.

7. Onlar: "Allah'ın Resulünün yanındakilere nafaka vermeyin ki, dağılsınlar!" diyorlar. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır, fakat münafıklar anlamazlar.

8. Diyorlar ki: "Eğer Medine'ye dönersek, herhalde en güçlü, en şerefli olan en zayıf olan alçağı oradan çıkaracaktır." Oysa göç, haysiyet Allah'ın, Resulünün ve müminlerindir, fakat münafıklar bilmezler.

9. Ey iman edenler, ne mallarınız, ne de evlatlarınız sizleri Allah'ı anmaktan alıkoymasın! Her kim öyle yaparsa, İşte onlar, hüsrana düşenlerdir.

10. Her birinize ölüm gelip de: "Rabbim beni kısa bir süre için tehir etsen de sadaka versem ve iyilerden olsam!" demesinden önce size verdiğimiz rızıklardan (Allah için) harcayın!

11. Oysa Allah, eceli geldiği zaman hiçbir kimseyi asla geri bırakmaz. Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

SURA 64. TEGABUN SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ı tesbih eder. Mülk O'nun, hamd O'nun ve O, herşeye kadirdir.

2. O'dur sizi yaratan, öyle iken kiminiz mümin kiminiz de kafirdir. Allah ise ne yaparsanız görür.

3. Gökleri ve yeri hak ile yarattı, sizi şekillendirdi. Şekillerinizi de güzel yaptı. Sonunda gidiş de O'nadır.

4. Göklerde ve yerde ne varsa bilir ve her neyi saklar ve herneyi açıklarsanız hepsini bilir. Allah bütün sinelerin özünü bilir.

5. Bundan önce küfredenlerin haberi gelmedi mi size? Ki, yaptıklarının vebalini tattılar, ayrıca onlara acı bir azap da var.

6. Çünkü onlara peygamberleri apaçık mucizelerle geliyorlardı da onlar: "Bizi bir insan mı yola getirecek?" deyip küfretmişler ve aksine gitmişlerdi. Allah da muhtaç olmadığını gösterdi. Öyle ya; Allah zengindir, her türlü övgüye layıktır.

7. Küfredenler asla diriltilmeyeceklerini iddia ettiler. De ki: "Hayır, Rabbim hakkı için mutlaka diriltileceksiniz, sonra da kesinlikle yaptıklarınız size anlatılacak ve o Allah'a göre kolaydır.

8. Onun için siz, Allah'a, Resulüne ve indirdiğimiz nura (Kur'an'a) iman edin! Allah, ne yaparsanız haberdardır.

9. Sizi o dernek gününe dereceği (toplanma günü için toplayacağı gün varya), işte o gün teğabün (kar ve zarar) günüdür, her kim Allah'a iman eder de yaraşıklı iş yaparsa, Allah onun kabahatlarını örter ve onu içinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan cennetlere koyar. İşte büyük kurtuluş odur!

10. Küfredip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar cehennemliklerdir, orada ebedi kalacaklardır. Orası ne kötü varılacak yerdir.

11. Allah'ın izni olmadan hiçbir musibet başa gelmez, her kim de Allah'a iman ederse, O, onun kalbine hidayet verir. Allah herşeyi bilir.

12. İman edin de Allah'a itaat edin, peygambere de itaat edin. Eğer aksine giderseniz bilin ki Resulümüzün görevi açık bir tebliğden ibarettir.

13. Allah'tan başka tanrı yoktur. Onun için müminler yalnız Allah'a dayansınlar!

14. Ey iman edenler, haberiniz olsun ki, eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olan vardır, o halde onlardan sakının! Ne var ki, affeder, kusurlarına bakmaz, örterseniz, şüphe yok ki, Allah, çok bağışlayandır, merhamet edendir.

15. Doğrusu mallarınız ve çocuklarınız bir fitne (imtihan)dir. Büyük mükafat ise Allah katındadır.

16. Onun için gücünüz yettiği kadar Allah'tan korkun, dinleyin, itaat edin ve harcayın, kendiniz için hayır yapın. Her kim de nefsinin hırsından korunursa işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

17. Eğer Allah'a bir güzel borç sunarsanız onu sizin için katlayıverir ve sizi bağışlar. Allah, çok mükafat verendir, cezalandırmada acele etmeyendir.

18. Görünmeyeni de görüneni de bilir, güçlüdür, hikmet sahibidir!

SURA 65. TALAK SURESI

Bismillahirrahmanirrrahim

1. Ey peygamber, kadınları boşayacağınız zaman, onları iddetlerine doğru boşayın ve iddeti de sayın; Rabbiniz Allah tan korkun; açık bir terbiyesizlik yapmaları durumu dışında onları evlerinden çıkarmayın, kendileri de çıkmasınlar! Bunlar Allah'ın belirlediği sınırlardır. Her kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, kendisine zulmetmiş olur. Bilmezsin, belki Allah, onun arkasından bir iş çıkarır.

2. Sonra sürelerini doldurmaya yaklaştıklarında, onları güzellikle tutun veya güzellikle ayrılın ve içinizden adalet sahibi iki erkeği şahit tutun! Şahitliği de Allah için doğru yapın! Bu size söylenenleri duydunuz, bununla Allah'a ve ahiret gününe iman eden kimselere öğüt verilir. Her kim de Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu sağlar.

3. Onu hatır ve hayaline gelmez bir taraftan rızıklandırır. Her kim Allah'a tevekkül ederse O ona yeter. Kesinlikle Allah emrini yerine getirir. Allah, her şey için bir ölçü tayin etmiştir.

4. Adetten kesilmiş kadınlarınız hakkında şüpheye düşerseniz, onların iddeti de üç aydır; adet görmeyenler de öyledir. Yüklülerin süresi ise doğum yapmalarıdır. Her kim Allah'tan korkarsa, Allah onun işine bir kolaylık verir.

5. İşte bu (anlatılan hükümler), Allah'ın size indirdiği emridir. Her kim Allah'tan korkarsa, Allah onun kabahatlarını örter ve mükafatını büyütür.

6. O kadınların, gücünüze göre oturduğunuz meskenin bir bölümünde oturmalarını sağlayın ve onlara baskı yapmak için kendilerine zarar vermeye kalkışmayın! Eğer yüklü iseler, doğumlarını yapıncaya kadar nafakalarını verin! Sizin için çocuğu emzirirlerse ücretlerini verin ve aranızda güzelce anlaşın. Eğer zorlaşıyorsanız, bu durumda çocuğu baba hesabına başka bir kadın emzirecektir.

7. Varlıklı olan varlığı nisbetinde nafaka versin, rızkı dar olan da Allah'ın kendisine verdiğinden nafaka verin! Allah hiç kimseyi kendisine verdiğinden başkasıyla mükellef (sorumlu) tutmaz. Allah bir zorluğun arkasından bir kolaylık yapar.

8. Nice memleket (halkı), Rabbinin ve peygamberlerinin emrinden çıkıp azdı da Biz onu çetin bir hesaba çektik ve görülmemiş bir azaba çarptırdık.

9. O şekilde yaptığının cezasını tattı ve işinin sonucu bir hüsran oldu.

10. Allah onlar için şiddetli bir azap hazırlamıştır. O halde Allah'tan korkun, ey özü pak, aklı temiz olanlar, iman edenler işte Allah size bir öğüt indirdi!

11. Allah'ın nurlar saçan, yollar açan ayetlerini sizlere karşı okuyan bir peygamber gönderdi, iman edip yararlı işler yapanları karanlıklardan aydınlığa çıkarsın diye. Her kim Allah'a iman edip dürüstçe çalışırsa, onu, içinde ebedi kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Allah ona gerçekten güzel bir rızık vermiştir.

12. Allah ki, yedi gök yaratmıştır, yerden de onların bir mislini. Allah'ın herşeye kadir olduğunu ve Allah'ın, bilgisiyle herşeyi kuşattığını bilesiniz diye, (bunların) aralarından emir inip duruyor.

SURA 66. TAHRİM SURESI

Bismillahirrahmanirrrahim

1. Ey Peygamber! Eşlerinin rızasını arayarak Allah'ın sana helâl kıldığı şeyi niçin sen kendine haram ediyorsun? Allah çok bağışlayan çok esirgeyendir.

2. Allah size yeminlerinizi çözmeyi meşrû kılmıştır. Allah sizin sahibinizdir. O bilendir, hikmetle yönetendir.

3. Peygamber, eşlerinden birine gizlice bir söz söylemişti. Fakat eşi, o sözü başkalarına haber verip Allah da bunu Peygamber'e açıklayınca, Peygamber (eşine) bir kısmını bildirmiş bir kısmından da vazgeçmişti. Peygamber bunu ona haber verince eşi: "Bunu sana kim söyledi?" dedi. Peygamber "Bilen, her şeyden haberi olan Allah bana söyledi." dedi

4. Eğer ikiniz de Allah'a tevbe ederseniz ne iyi, çünkü kalpleriniz eğildi. Ve eğer Peygamber'e karşı birbirinize arka olursanız (bilin ki) onun dostu ve yardımcısı Allah, Cibrîl ve müminlerin iyileridir. Bunun ardından melekler de ona arkadır.

5. Eğer o sizi boşarsa belki de Rabbi ona, sizden daha hayırlı, kendisini Allah'a teslim eden, inanan, gönülden itaat eden, tevbe eden, oruç tutan dul ve bakire eşler verir.

6. Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi bir ateşten koruyun ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır. Onun başında gayet katı, şiddetli, Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildikleri şeyi yapan melekler vardır.

7. (İnkâr edenlere): "Ey kâfirler! Bugün özür dilemeyin. Siz ancak işlediklerinizin cezasını çekeceksiniz." (denilir.)

8. Ey iman edenler! Samimi bir tevbe ile Allah'a dönün. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter, Peygamber'i ve onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Çünkü onların nurları, önlerinde ve yanlarında koşar da, "Ey Rabbimiz! Nurumuzu tamamla, bizi bağışla, çünkü sen her şeye kâdirsin." derler.

9. Ey Peygamber! Kâfirler ve münafıklarla savaş, onlara karşı sert davran. Onların varacağı yer cehennemdir. O gidilecek yer, ne de kötüdür!

10. Allah, inkâr edenlere, Nuh'un karısı ile Lut'un karısını misal verdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki salih kulun (nikahı) altında idiler, onlara hıyanet ettiler. (Kocaları,) Allah'tan hiçbir şeyi onlardan

savamadı. (Onlara): "Haydi girenlerle birlikte siz de ateşe girin!" denildi.

11. Allah, inananlara da Firavun'un karısını örnek gösterdi. O şöyle demişti: "Rabbim! Bana yanında cennetin içinde bir ev yap, beni Firavun'dan ve onun (kötü) işinden kurtar. Ve beni şu zalim toplumdan kurtar!"

12. Irzını korumuş olan, İmrân kızı Meryem'i de Allah örnek gösterdi. Biz, ona ruhumuzdan üfledik ve Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik etti. O, gönülden itaat edenlerdendi.

SURA 67. MÜLK SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ne yücedir O ki, mülk O'nun elindedir ve O, herşeye gücü yetendir.

2. O ki, ölümü ve dirimi yarattı, sizi imtihana çekip hanginizin davranış bakımından daha güzel olduğunu bildirmek için. O öyle güçlü, bağışlayandır

3. O ki, birbirine uygun yedi gök yaratmıştır. O Rahman'ın yarattığında hiçbir nizamsızlık göremezsin. Haydi çevir gözü(nü), görebilir misin hiç bir çatlak, bir kusur?

4. Sonra gözü(nü) tekrar tekrar çevir; o göz, güçsüz, yorgun bir halde sana döner!

5. Andolsun ki, Biz o dünya göğünü takım takım kandillerle donattık ve onları şeytanlar için atmalar (atış yapılan mermiler) yaptık; ayrıca onlara o çılgın ateş azabını hazırladık.

6. Kendi Rablerini inkar edenler için de cehennem azabı vardır. Ona gidiş de ne kötü sondur.

7. İçine atıldıklarında onun kaynarken çıkan hıçkırışını işitirler.

8. Hemen hemen öfkeden patlayacak gibi bir hale gelir, içine bir alay atıldıkça her defasında onun bekçileri onlara: "Size gocundurucu (uyarıcı) bir peygamber gelmedi mi?" diye sorarlar.

9. Onlar: "Evet, bize gocundurucu (uyarıcı) bir peygamber geldi; ama biz ona inanmadık ve "Allah hiçbir şey indirmedi. Siz büyük sapıklık içindesiniz." diye yalanladık." derler.

10. Ve derler ki: "Biz dinleseydik veya aklımızı kullansaydık, bu çılgın ateşin içinde bulunmazdık!"

11. İşte günahlarını itiraf ettiler. Kahrolsun, o halde çılgın ateş yarenleri!

12. Çünkü O Rablerine görmeden saygı besleyenler varya, muhakkak ki, bağışlanma ve büyük bir mükafat onlar içindir.

13. Sözünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun. Çünkü O, bütün sinelerin özünü bilir.

14. Bilmez mi O yaratan ki, O herşeyi inceden inceye bilen, herşeyden haberdar olandır.

15. O, yeryüzünü size boyun eğdiren yaratıcıdır. Haydi, o arzın omuzlarında yürüyün de O'nun rızkından yiyin. Dönüş yalnızca O'nadır.

16. Emin misiniz o göktekinden; sizinle yeri göçürüvermesinden? O zaman bakarsın ki, o yer çalkalanıyor!

17. Yoksa siz gökte olanın üzerinize mermiler yağdıran birini göndermesinden güvencede misiniz? O zaman tehdidimin nasıl olduğunu bilirsiniz!

18. Andolsun ki, onlardan öncekiler de yalanladılar, ama nasıl oldu inkarım?

19. Bakmazlar mı üstlerinde uçan kuşlara, kanat süzerlerken ve yumarlarken? Rahman'dır ancak onları tutan! Şüphesiz ki, O herşeyi görür.

20. Ya da kim oluyor sizin Rahman'dan başka (yardım beklediğiniz) şu ordularınız ki, sizi kurtarsın? Kafirler ancak bir aldanış içindedirler.

21. Ya da o rızkınızı keserse, kimdir şu sizlere rızık verecek olan? Hayır bir ürküntü ve azgınlık içinde inada dalmışlar!

22. Şimdi yüz üstü kapanarak giden mi daha doğru, yoksa dosdoğru bir cadde üzerinde dümdüz giden mi?

23. De ki: "O'dur ancak sizi yaratan, size dinleyecek kulak, görecek gözler, duyacak gönüller veren! Fakat sizler pek az şükrediyorsunuz!"

24. De ki: "O'dur sizi yeryüzünde zürriyet halinde yaratıp yayan! Nihayet hep toplanıp O'nun huzuruna getirileceksiniz!"

25. Böyle iken diyorlar ki: "Ne zaman (gerçekleşecek) bu tehdit? Eğer doğru söyleyenlerseniz?"

26. De ki: "(Ona ait) o bilgi ancak Allah'ın katındadır. Ben, yalnızca açıkça anlatan bir uyarıcıyım (peygamberim).

27. Derken vakti gelip de onu yakından gördüklerinde o inkar edenlerin yüzleri kötüleşti ve: "İşte o sizin kendinize davet edip durduğunuz budur!" denildi.

28. De ki: "Gördünüz mü, Allah beni ve beraberimdekileri yok etse ya da bize merhamet buyursa, iki takdirde de kafirleri elem verici azaptan kurtaracak kimdir?"

29. De ki: "O, öyle Rahman'dır. işte biz O'na iman ettik ve O'na dayanmaktayız. İleride sizler de kimin açık bir sapıklık içinde bulunduğunu bileceksiniz!"

30. De ki: "Gördünüz mü, eğer sabaha kadar suyunuz batakalırsa (çekilecek olsa), size kim bir akarsu getirebilir?

SURA 68. KALEM SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Nun, Kaleme ve kalem ehlinin satıra dizdiklerine ve dizecekleri hakkı için,

2. sen Rabbinin nimeti sayesinde, deli değilsin.

3. Ve muhakkak senin için tükenmez bir mükafat var.

4. Ve herhalde sen, pek büyük bir ahlak üzerindesin.

5. Yakında göreceksin ve görecekler,

6. O fitne, o delilik hanginizdeymiş.

7. Şüphesiz Rabbindir, yolundan sapanı en iyi bilen, yine O'dur doğru yola erenleri en iyi bilen.

8. O halde tanıma o yalan diyenleri!

9. Arzu ettiler ki, sen (onları) yağlasan onlar da sana yağ yapacaklardı.

10. Tanıma şunların hiç birini; çok yemin eden o aşağılık,

11. gammaz, koğuculukla gezer,

12. hayrı engelleyen, saldırgan, vebal yüklü,

13. zobu (kaba), sonra da takma (soysuzlukla damgalı),

14. mal ve oğulları var diye.

15. Karşısında ayetlerimiz okunurken: "Eskilerin masalları." dedi.

16. Yakında Biz onu o hortumunun üzerinden damgalayacağız

17. Haberiniz olsun ki, Biz onlara bela vermişizdir, (tıpkı) o bağ sahiplerine bela verdiğimiz gibi. O sırada ki, sabah olunca mutlaka onu devşireceklerine yemin etmişlerdi.

18. (Allah izin verirse, diye) bir istisna da yapmıyorlardı.

19. Derken onlar uyurken Rabbin tarafından bir dolaşan (afet) onun üzerinden dolaşıverdi.

20. Sabaha kadar o bağ sırıma (biçilmiş tarlaya) dönmüştü.

21. Derken sabaha yakın birbirlerine seslendiler.

22. "Haydi, kesecekseniz harsinize (ekininize) erkence koşun!" dediler.

23. Hemen fırladılar, şöyle mızırdaşıyorlardı (fısıldaşıyorlardı):

24. "Sakın bugün aranıza bir yoksul sokulmasın!" diyorlardı.

25. Sadece engelleme gücüne sahip (bir tavırla) erkenden gittiler.

26. Ama bağı gördüklerinde: "Biz her halde yanlış gelmişiz.

27. Yok, biz mahrum edilmişiz." dediler.

28. En mutedil olanları: "Ben size Rabbinizi tesbih etsenize, demedim mi?" dedi.

29. Onlar: "Rabbimiz Seni tenzih ederiz, doğrusu bizler zalimlermişiz!" dediler.

30. Sonra döndüler, kendilerini kınıyorlardı:

31. "Yazıklar olsun bizlere; bizler doğrusu azgınlarmışız.

32. Ola ki, Rabbimiz bize onun yerine daha hayırlısını verir; gerçekten biz bütün ümidimizi Rabbimize çeviriyoruz." diye.

33. İşte böyledir azap. Elbette ahiret azabı daha büyüktür, fakat bilselerdi!

34. Şüphesiz ki, korunan takva sahipleri içindir Rabbinin katında nimetleri bol cennetler.

35. Ya artık, müslümanları suçlular gibi yapar mıyız?

36. Neyiniz var, nasıl hükmediyorsunuz?

37. Yoksa size ait bir kitap var da onda şu dersi mi okuyorsunuz?

39. "Siz bu alemde neyi beğenirseniz o mutlaka sizin olacak" diye (mi yazıyor o kitapta).

39. Yoksa size karşı üzerinizde kıyamet gününe kadar sürecek yeminler taahütler mi var, "Siz her ne hüküm verirseniz mutlaka öyle olacak." diye.

40. Sor bakalım onlara, içlerinden ona kefil hangisi?

41. Yoksa onların ortakları mı var? O halde ortaklarını getirsinler, doğru söylüyorsalar!

42. Saktan keşfolunacağı (gerçek bütün çıplaklığıyla ortaya konulup iş büyümeye başladığı) gün secdeye davet edililirler, ama artık güçleri yetmez.

43. Gözleri düşmüş, kendilerini bir zillet sarmış bulunur. Oysa onlar, o secdeye sağ salim iken davet ediliyorlardı.

44. O halde Bana bırak bu sözü yalanlayanları! Biz onları bilmeyecekleri yönden derece derece azap uçurumuna yuvarlarız.

45. Ve Ben, onların iplerini uzatır (süre tanır)ım, çünkü fendim sağlamdır.

46. Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da bu yüzden onlar ağır borç altında mı eziliyorlar?

47. Yoksa gayb yanlarında da onlar mı yazıyorlar?

48. O halde Rabbinin hükmüne sabret de balık sahibi (Yunus peygamber) gibi olma! Hani o, öfkeye boğulmuş da seslenmişti.

49. Ona Rabbinden bir nimet yetişmiş olmasaydı, o fezaya, alana elbette yerilmiş olarak atılacaktı.

50. Fakat Rabbi onu seçti de iyilerden kıldı.

51. Ve gerçekten o küfredenler o zikri (Kur'an'ı) işittikleri zaman az daha seni gözleriyle kaydıracaklardı; bir de durmuşlar: "O şüphesiz bir deli." diyorlar.

52. Halbuki o (Kur'an) bütün akıllı alemler için bir öğüttür.

SURA 69. HAKKA SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. O hak olan (kıyamet).

2. Nedir o hak olan (kıyamet)?

3. Ve sana dirayetle ne bildirdi, o hak olan (kıyamet)in ne olduğunu?

4. Semud ve Ad inanmadı o (beyinlerinde patlayacak) kıyamete!

5. Semud haddi aşan (korkunç bir gürültü) ile yok edildi.

6. Ad ise şiddetli bir rüzgar, azgın bir fırtına ile yok edildi.

7. Allah, köklerini kesmek için onu yedi gece, sekiz gündüz aralıksız onların üzerine musallat etti. Bir de görürsün o topluluğu ki, o süre zarfında içleri kof hurma kütükleri gibi yıkılıp kalmışlar.

8. Bak şimdi görebilir misin onlardan bir kalıntı?

9. Firavun da, ondan öncekiler de attı üstüne getirilen o ülkeler(in halkı Lut kavmi) de hep o hatayı işlediler.

10. Hep Rablerinin peygamberine karşı geldiler; o da onları gittikçe artan bir tutuşla alıverdi.

11. Oysa Biz, o su kabardığı zaman sizi akan gemide taşıdık.

12. Onu sizlere bir ibret yapalım ve belleyici kulaklar bellesin diye.

13. Çünkü Sur'a bir tek üfleme üflendiğinde,

14. o yer ve dağlar yükletilip arkasından bir çarpılış çarpıldıklarında,

15. işte o zaman o kıyamet kopmuş olacaktır.

16. Ve gök yarılmış, o da o gün sarkmıştır.

17. Melek de kenarları üzerindedir ve üstlerinde o gün Rabbinin Arş'ını sekiz melek taşır.

18. O gün (sorguya) arzolunursunuz; öyle ki, gizli bir haliniz kalmaz.

19. işte o zaman, kitabı sağından verilen der: "Alın okuyun kitabımı!

20. Çünkü ben hesabıma kavuşacağımı sezmiştim."

21. Artık o hoşnut bir hayattadır.

22. Yüksek bir cennettedir.

23. Devşirmeleri (meyveleri) yakındadır.

24. Yiyin, için, afiyet olsun; geçmiş günlerde yaptıklarınıza karşılık olarak!

25. Ancak kitabı sol tarafından verilen der ki: "Eyvah! Keşke kitabım verilmeseydi bana!

26. Ve hesabımın ne olduğunu öğrenmeseydim!

27. Ne olurdu o ölüm iş bitiren olsaydı!

28. Malım benden yana hiç bir şeye yaramadı.

29. Mahvoldu saltanatım, gücüm!"

30. Tutun onu, hemen bağlayın onu!

31. Sonra ancak cehenneme yaslayın onu!

32. Sonra da boyu yetmiş arşın bir zincirde yollayın onu!

33. Çünkü o, şanı yüce Allah'a inanmıyordu.

34. Yoksulun yiyeceğine hiç bakmıyordu.

35. Bugün de ona burada kanı sıcak bir yakın yoktur.

36. Bir irinden başka bir yiyecek de yoktur.

37. Onu günahkar canilerden başka kimse yemez.

38. Artık yok, yemin ederim gördüklerinize

39. ve görmediklerinize!

40. O (Kur'an), hiç şüphesiz şanlı bir peygamberin getirdiği sözdür.

41. Ve O, bir şair sözü değildir. Siz pek az inanıyorsunuz!

42. Bir kahin sözü de değildir. Siz pek az düşünüyorsunuz!

43. O, alemlerin Rabbi tarafından indirilmedir.

44. O Bizim adımıza bazı laflar uydurmaya kalkışsaydı,

45. Elbette Biz onu, o yüzden yeminiyle yakalar (kuvvetle tutar hıncını alır)dık!

46. Sonra da onun iliğini keser atardık.

47. O vakit sizden hiçbiriniz ona siper de olamazdınız.

48. Ve o, hiç şüphesiz takva sahipleri için unutulmayacak bir öğüttür.

49. Bununla beraber Biz biliyoruz ki, sizden inanmayanlar var.

50. Ve kesinlikte o, kafirler için bir hasret (vahlanma) vesilesidir.

51. O, hiç şüphesiz, gerçeğin ta kendisidir.

52. Haydi, Rabbinin yüce ismi ile tesbih et!

SURA 70. MEARİC SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. İsteyen biri, olacak bir azabı istedi.

2. Kafirler için yok onu engelleyecek.

3. O, miraçların sahibi Allah'tandır.

4. Melekler ve Ruh (Cebrail), süresi elli bin yıl tutan bir günde ona yükselip çıkarlar.

5. O halde sabret biraz, güzel bir sabır ile!

6. Çünkü onlar, onu uzak görürler.

7. Biz ise onu yakın görürüz.

8. O gün, gök erimiş bir maden gibi olur.

9. Dağlar da atılmış renkli yün gibi.

10 . Ve bir dost dosta halini sormaz.

11. Birbirlerine gösterilirlerken, suçlu o günün azabından kurtulmak için fidye vermek ister; oğullarını,

12. karısını, kardeşini,

13. kendisini barındıran fasilesini (kabilesini)

14. ve yeryüzünde bulunanların hepsini (verip) sonra kendisini kurtarsa.

15. Hayır, çünkü o salgın alevli bir ateştir.

16. Derileri soyan ateştir.

17. Çağırır arkasını dönüp tersine gideni.

18. Toplayıp toplayıp kasaya yığanı.

19. Gerçekten insan hırslı ve huysuz yaratılmıştır.

20. Fenalık dokununca mızıkçı,

21. hayır dokununca kıskançtır.

22. Sadece namaz kılanlar bunun dışındadır.

23. Onlar ki, namazlarına devam ederler.

24. Onlar ki, mallarında belli bir hak vardır.

25. Hem isteyen için, hem de istemekten utanan yoksul için.

26. Ve onlar ki, ceza gününü tasdik ederler.

27. Ve onlar ki, Rablerinin azabından korkarlar.

28. Çünkü Rablerinin azabından emin olunmaz.

29. Ve onlar ki, apışlarını (ırzlarını) korurlar.

30. Ancak karılarına ve sahibi bulundukları cariyelere başka, çünkü bundan dolayı kınanmazlar.

31. Fakat ondan ötesini arayanlar ise haddi aşan haşarılardır.

32. Ve onlar ki, kendilerine emanet edileni korur, verdikleri sözü yerine getirirler.

33. Ve onlar ki, şahitliklerinde dürüstdürler.

34. Ve onlar ki, namazları üzerine muhafızlık ederler.

35. İşte onlar, cennetlerde ağırlananlardır.

36. Şimdi ne oluyor o küfredenlere ki, sana doğru boyunlarını uzatarak koşuyorlar?

37. Sağdan ve soldan bölük bölük.

38. Onlardan her biri nimet cennetine sokulacağını mı umuyor?

39. Yağma yok, Biz onları o bildikleri şeyden yarattık.

40. Artık o doğuların ve batıların Rabbi için yemine ne hacet; şüphesiz ki, Bizim elbette gücümüz yeter!

41. Onları kendilerinden hayırlısına değiştirebiliriz ve Bizim önümüze geçilmez.

42. O halde bırak onları, kendilerine vadolunan güne çatacakları ana kadar dalsınlar ve oynayadursunlar.

43. O gün ki, kabirlerden hızlı hızlı çıkacaklar, sanki, çantalarıyla dikmelere(putlara) gidiyorlarmış gibi fırlayacaklar.

44. Gözleri düşkün, kendilerini bir zillet saracak da saracak. Odur işte onların vadolunup durdukları gün!

SURA 71. NUH SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Haberiniz olsun ki, Biz Nuh'u: "Kendilerine elim bir azap gelmeden önce kavmini uyar!" diye kavmine gönderdik.

2. Dedi ki: "Ey kavmim, haberiniz olsun, ben size açık bir uyarıcıyım!

3. Şöyle ki, Allah'a kulluk edin, O'ndan korkun ve bana itaat edin!

4. Günahlarınızı bağışlasın ve sizi belirti bir vakte kadar ertelesin. Kuşkusuz, Allah'ın takdir ettiği vakit gelince ertelenmez, eğer bilseydiniz!"

5. Dedi ki: "Ey Rabbim, ben kavmimi gece gündüz davet ettim.

6. Fakat benim çağırmam, sadece onların kaçmalarını artırdı.

7. Ve ben, onları bağışlaman için her davet ettiğimde onlar, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, direndiler ve kibirlendikçe kibirlendiler.

8. Sonra ben onları yüksek sesle çağırdım.

9. Sonra hem ilan ederek söyledim onlara, hem gizli gizli söyledim.

10. "Gelin, Rabbinizin bağışlamasını isteyin, çünkü O, bağışlaması çok bir bağışlayandır!" dedim.

11. Bol hayır (yağmur) ile göğü üzerinize salsın.

12. Size mallar ve oğullarla yardım etsin ve sizin için cennetler yapsın, sizin için ırmaklar yapsın.

13. Neden siz Allah için bir vakar ummazsınız?

14. Oysa O, sizi bu aşamaya kadar aşama aşama yaratmıştır.

15. Görmediniz mi, Allah'ın yedi göğü nasıl uygun tabakalar halinde yarattığını?

16. Ayı içlerinde bir ışık, güneşi de bir lamba yapmıştır.

17. Ve Allah, yerden ot bitirir gibi, sizi yetişdirdi.

18. Sonra sizi onda geri çevirecek ve sizi bir çıkarış daha çıkaracak!

19. Allah, yeri sizin için bir sergi yapmıştır.

20. Ondan (açılan) geniş geniş yollarda gidesiniz diye.

21. Nuh dedi ki: "Ey Rabbim! biliyorsun onlar, bana isyan ettiler, malı ve çocuğu kendisine hasardan başka birşey arttırmayan kimsenin ardınca gittiler.

22. Büyük büyük hilelere giriştiler.

23. "Sakın ilahlarınızı bırakmayın; ne Vedd'i ne Suva'ı, ne Yağus'u, ne Yeuk'u ve ne de Nesr'i" dediler.

24. Çoklarını şaşırttılar. Sen de zalimlerin ancak şaşkınlıklarını artır!"

25. Bir çok günahları yüzünden suda boğuldular da ateşe atıldılar ve kendilerine Allah'tan başka yardımcılar bulamadılar.

26. Nuh demişti ki: "Ey Rabbim, yeryüzünde (yurt sahibi) hiç bir kimse bırakma!"

27. Çünkü Sen, onları bırakırsan, kullarını yoldan çıkarıyorlar ve nankör facirden başkasını doğurmuyorlar.

28. Ey Rabbim, beni, babamı, annemi, mümin olarak evime gireni, bütün inanan erkekleri ve inanan kadınları bağışla! Zalimlerin ise ancak helakını artır!"

SURA 72. CİNN SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. De ki: "Cinlerden bir grubun (Kur'an'ı) dinleyip de şöyle dedikleri bana vahyolundu: "İnan olsun biz acaip bir Kuran dinledik.

2. Doğru yola iletiyor. Biz de ona iman ettik, Rabbimize hiç kimseyi ortak koşmayacağız.

3. Doğrusu O Rabbimizin şanı çok yüksektir, ne bir arkadaş edinmiş, ne de bir çocuk.

4. Doğrusu bizim beyinsiz, Allah'a karşı saçma şeyler söylüyormuş.

5. Doğrusu biz insanları ve cinleri Allah'a karşı asla yalan söylemez sanmışız.

6. Doğrusu insanlardan bazı erkekler cinlerden bazı erkeklere sığınırlardı da onların istilalarını artırıyorlardı.

7. Doğrusu onlar sizin sandığınız gibi sanmışlardı ki, Allah hiç bir kimseyi asla peygamber göndermeyecek.

8. Doğrusu biz o göğü yokladık da onu kuvvetli muhafızlar ve atılmaya hazır ateşin aleviyle doldurulmuş bulduk.

9. Doğrusu biz dinlemek için onun bazı mevkilerinde otururduk. Fakat şimdi her kim dinleyecek olursa, kendisini gözetleyen bir alev buluyor.

10. Doğrusu biz bilmiyoruz, o yeryüzündeki kimselere bir kötülük mü arzu edilmiştir, yoksa Rableri onlara bir hayır mı dilemiştir.

11. Doğrusu bizler: Bizlerden iyi olanlar da var, olmayanlar da var. Dilim dilim tarikatlar olmuşuz.

12. Doğrusu biz anladık ki, Allah'ı yeryüzünde aciz bırakmamıza ihtimal yok, kaçmakla da O'nu asla aciz bırakamayız.

13. Doğrusu biz o hidayet rehberini dinlediğimizde ona iman ettik. Her kim O Rabbine iman ederse artık ne hakkı yenmek ne de istila olunmak korkusu kalmaz.

14. Ve doğrusu bizler: Bizlerden müslümanlar da var, bizlerden haksızlar da var. Müslüman olanlar, işte onlar doğru yolu arayanlardır.

15. Ama haksızlar, cehenneme odun olmuşlardır!"

16. Onlar gerçekten o yol üzere dosdoğru gitselerdi, elbette kendilerini bol bir su ile suvarırdık.

17. Onları onun içinde imtihan edelim diye. Her kim de Rabbini anmaktan yüz çevirirse O, onu gittikçe yükselen bir azaba sokar.

18. Şüphesiz ki, mescitler hep Allah içindir, o halde Allah'ın yanında başka birine dua etmeyin!

19. Allah'ın kulu kalkmış O'na dua ederken neredeyse onun etrafında keçeler gibi birbirlerine geçeceklerdi.

20. De ki: "Ben ancak Rabbime dua ederim ve O'na hiçbir ortak koşmam."

21. De ki: "Haberiniz olsun, ben size kendiliğimden ne bir zarar verebilirim, ne de bir irşad yapabilirim.

22. De ki: "Allah'tan beni kimse kurtaramaz ve ben, O'ndan başka bir sığınacak bulamam.

23. Ancak Allah'tan ve elçilik görevlerinden bir tebliğ yapabilirim. Her kim de Allah'a ve Rasulüne isyan ederse, muhakkak ona içinde ebedi kalacakları cehennem ateşi vardır.

24. Nihayet o vadolundukları şeyi gördüklerinde, artık bileceklerdir, kimmiş yardımcısı en zayıf ve sayıca en az olan!

25. De ki: "Ben dirayetle bilmem, o size vadolunan yakın mı, yoksa Rabbim onun için bir uzun süre mi koyar?"

26. O bütün gaybı bilir, fakat gaybına kimseyi apaçık vakıf kılmaz.

27. Seçtiği bir elçiden başka; çünkü onun önünden ve ardından gözetleyiciler dizer.

28. Rablerinin gönderdiklerini hakkıyla ulaştırmış olduklarını, onlarda bulunan her şeyi kuşattığını ve herşeyi bir bir saymış olduğunu bilsin diye.

SURA 73. MÜZZEMMİL SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ey o örtünen,

2. gece kalk, pek azı hariç,

3. yarısı, yahut ondan biraz eksilt (yarısından az kalk)

4. veya artır (buna ilave et, yarısından ziyade kıl) ve Kur'an'ı ağır ağır, güzel güzel oku!

5. Çünkü Biz sana ağır bir söz vahyedeceğiz;

6. Çünkü gece neşesi, hem daha dokunaklı hem de deyişçe daha sağlamdır.

7. Çünkü sana gündüzün uzun bir yüzüş vardır (birçok meşguliyetin vardır).

8. Rabbinin ismini an ve herşeyden kesilerek O'na çekil (O'na bütün varlığınla yönel)!

9. O doğunun ve batının Rabbi'dir. O'ndan başka tanrı yoktur. O halde yalnız O'nu vekil tut!

10. Başkalarının sözlerine sabret ve onları güzel bir terkedişle terket

11. Refah ve zevk sahibi o inkarcıları Bana bırak ve onlara biraz mühlet ver!

12. Çünkü Bizim yanımızda bukağılar ve ateş var,

13. boğazda kalan bir yiyecek ve acı bir azap vardır.

14. 0 gün yer ve dağlar sarsılacak, dağlar erimiş bir kum yığınına dönecektir!

15. Haberiniz olsun Biz size üzerinize şahit olacak bir peygamber gönderdik, tıpkı Firavun'a peygamber gönderdiğimiz gibi;

16. Firavun o peygambere isyan etti de Biz onu vahim bir tutuşla tuttuk alıverdik!

17. halde eğer inkar ederseniz, çocukları ak saçlı kocalara (ihtiyarlara) çevirecek olan o günde nasıl korunursunuz?

18. Gök onun dehşetiyle çatlamıştır ve O'nun va'di yerine getirilmiştir.

19. İşte bu, bir öğüttür; artık dileyen Rabbine (varan) bir yol tutar!

20. Gerçekten Rabbin biliyor ki sen, muhakkak gecenin üçte ikisine yakınını, yarısını ve üçte birini ibadetle geçiriyorsun, beraberinde bulunan bir grup da (böyle yapıyor). Oysa geceyi, gündüzü Allah takdir eder. Sizin bundan ötesini başaramayacağınızı bildiği için size lütuf ite muamelede bulundu. Bundan böyle Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun; O, içinizden hastaların olacağını, diğer bir kısmının Allah'ın

lütfundan bir kar aramak üzere yeryüzünde yol tepeceklerini, diğer bir kısmının da Allah yolunda çarpışacaklarını bilmektedir; O halde o (Kur'an)dan kolayınıza geleni okuyun; namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a karz. ı hasen verin! Kendi hesabınıza hayır olarak ne (iyilik) yapıp gönderirseniz, onu Allah yanında daha hayırlı ve karşılık olarak daha büyük bulacaksınız. Allah'tan bağışlanma dileyin! Şüphesiz ki Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

SURA 74. MÜDDESSİR SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ey (sarılıp) bürünen,

2. kalk artık uyar,

3. ve Rabbini artık büyükle,

4. elbiseni artık temizle,

5. pislikleri artık uzaklaştır,

6. çoksunarak (yaptığını çok görerek) başa kakma

7. ve Rabbin (rızası) için sabret!

8 Çünkü o boru (Sur) bir öttürüldü mü,

9. işte o gün çok zorlu bir gündür,

10. kafirlere hiç kolay değildir!

11. Bana bırak temtek olarak yarattığım o herifi,

12. kendisine uzun boylu servet verdim,

13. göz önünde oğulları,

14. hem kendisine bir döşeyiş döşedim (şeref ve itibar verdim)!

15. Sonra o daha da arttırmamın hırsı içindedir!

16. Hayır! O Bizim ayetlerimize karşı alabildiğine inatçı kesildi.

17. Ben onu dimdik sarpa sardıracağım...

18. Çünkü o bir düşündü, ölçtü biçti.

19. Kahrolası, nasıl ölçüp biçti!

20. Sonra (yine) kahrolası nasıl ölçüp biçti!

21 . Sonra baktı,

22. sonra kaşını çattı ve ekşiyerek surat astı.

23. Sonra ardına dönüp büyüklük tasladı:

24. "Bu, dedi, başka değil sadece ötedenberi nakledilegelen bir sihirdir,

25. insan sözünden başka birşey değildir!"

26. Onu Sekar'a yaslayacağım.

27. Sekar'ın ne olduğunu bilir misin?

28. Ne bir parça kor, ne bırakır.

29. İnsana susamış bir susuzdur,

30. Üzerinde ondokuz (bekçi. melek) vardır.

31. Biz o ateşin muhafızlarını hep melekler yaptık, sayılarını da sadece inkarcılar için bir fitne vesilesi kıldık ki, kitap verilenler kesin inanç edinsin, inananların imanını arttırsın, kitap verilenlerle, müminler şüphelenmesin, kalplerinde hastalık bulunanlarla kafirler: "Allah bununla mesela ne demek istiyor?" desin, işte böyle Allah, dilediğini şaşırtır, dilediğine de yola getirir. Rabbinin ordularını sadece kendisi bilir; ve o ancak düşünmek için insanlara bir öğüttür.

32. Hayır, hayır! O ay'a,

33. döndüğü an o geceye

34. açtığı sıra o sabaha andolsun ki,

35. Sekar muhakkak büyüklerin (belaların) biridir,

36. İnsanları ikaz etmek için;

37. içinizden ileri gitmek veya geri kalmak isteyen kimseleri!

38. Her nefis kazancına bağlıdır,

39. ancak sağın adamları,

40. Cennetlerdedir; soruşur dururlar

41. suçlulardan;

42. "Sizi Sekar'a sokan nedir?" diye;

43. (Onlar) derler: "Biz namaz kılanlardan değildik,

44. fakirlere yemek yedirmezdik,

45. batakçılarla dalar giderdik

46. ve hesap gününe yalan derdik,

47. bize o ölüm gelinceye kadar!"

48. Fakat o zaman şefaatçilerin şefaati fayda vermez.

49. O öğütten yüz çevirirlerken şimdi ne mazeretleri var?

50. Sanki ürkmüş yaban eşekleri,

51. arslandan kaçmaktalar!

52. Yok! Onlardan her kişi kendisine ayrı sahifelerle tezkireler (ihtarnameler) dağıtılmasını istiyor.

53. Hayır! Doğrusu ahiretten korkmuyorlar.

54. Hayır, hayır! O muhakkak bir uyarıdır.

55. Dileyen onu düşünür,

56. Bununla beraber Allah dilemeyince, düşünmezler; koruyacak da O'dur, bağışlayacak da!

SURA 75. KIYAMET SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Yoo! Yemin ederim o kalkım gününe (kıyamet gününe)!

2. Yine Yoo! Yemin ederim o pişman cana (kınayan nefse)!

3. insan sanıyor mu ki kemiklerini derleyemeyiz?

4. Evet derleriz, parmak (uç)larını bile tesviyeye (eski haline getirmeye) gücümüz yeter!

5. Fakat insan önünde (ileride) günah işlemek ister,

6. sorar: "O kıyamet günü ne zaman?" diye.

7. Ne zaman ki o göz şimşek çakar,

8. ay tutulur,

9. güneş ve ay toplanır,

10. O gün insan: "Nereye kaçmalı?" der.

11. Hayır hayır! Yok bir siperi

12. O gün ancak siper (varılacak yer) Rabbinedir,

13. o gün insan, önce ve sonra yaptıkları ile ayıtılır.

14. Doğrusu insan kendine karşı bir basirettir (kendisinin ne yaptığını gayet iyi bilir).

15. Mazeretlerini ortaya (sayıp) dökse de!

16. Depretme ona dilini telaşından onu (tekrarlamak için)!

17. Çünkü onun derlenip toplanması Bize aittir!

18. Biz onu (Kur'an'ı) okuduğumuz zaman okuduğunu takip et!

19. Sonra onun açıklaması da yine Bize aittir.

20. Hayır, hayır! Siz peşini (geçici dünyayı) seviyorsunuz.

21. Ahireti bırakıyorsunuz!

22. Nice yüzler o gün ışılar, parlar,

23. Rablerine bakarlar!

24. Nice yüzler de o gün ekşir, pusarır;

25. kendilerine bel kıran belalı bir iş yapılacağını anlar.

26. Hayır, hayır! Ne zaman ki, can köprücüklere dayanır

27. ve: "Okuyacak kim var?" denilir

28. ve o zaman (o da bunun) tam bir ayrılış olduğunu sezmiş,

29. el, ayak, bacak bacağa dolaşmıştır.

30. O gün kişi yalnız Rabbinin huzuruna sevkedilir.

31. Ama o ne sadaka verdi ne de namaz kıldı.

32. Fakat yalan dedi ve döndü.

33. Sonra da gerneşe gerneşe yakınlarına gitti.

34. O bela sana layıktır!

35. Evet gerektir o bela sana gerek!

36. İnsan sanır mı başıboş bırakılacağını?

37. O (Rahme) dökülen bir damla meniden değil miydi?

38. Sonra bir pıhtı oldu, derken (Allah onu) biçime koydu, derken tesviye etti;

39. derken ondan da iki eşi yaptı: Erkek ve dişi!

40. (Artık) o ölüleri diriltmeye kadir değil mi?

SURA 76. İNSAN SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Gerçekten insan üzerinden öyle uzun bir süre gelip geçti ki o anılmaya değer bir şey bile değildi?!

2. Çünkü Biz insanı bir takım katkılarla karıştırılmış bir nutfeden yarattık; onu evire çevire deneyelim diye de onu işiten ve gören bir varlık yaptık.

3. Muhakkak Biz ona (doğru) yolu gösterdik; ister şükredici olsun, ister nankör kafir!

4. Çünkü Biz, kafirler için zincirler tomruklar, bir de çılgın ateş hazırladık!

5. Haberiniz olsun iyiler, kalkışı kafur öten dolu bir kadehten içeceklerdir.

6. Allah'ın kullarının içtiği bir çeşme ki güzel yollar ırak onu akıtırlar da akıtırlar.

7. Adaklarım yerine getirirler ve şerri salgın olan günden korkarlar.

8. Yoksula, yetime, esire seve seve yemek yedirir.

9. "Size sadece Allah rızası için yediriyoruz, siz. ı ne bir karşılık isteriz ne de bir teşekkür!"

10. "Çünkü biz Rabbimizden korkarız, bir suratsız kara günden!" (derler.)

11. Allah da onları o günün şerrinden korur ve kendilerini bir parlaklık ve bir sevince erdirir.

12. Sabretmelerine karşılık onlara bir cennet ve ipek verir.

13. Orada koltuklar üzerine yaslanmışlardır. Orada ne güneş görürler, ne de şiddetli soğuk;

14. üzerlerine cennet gölgeleri sarkmış ve devşirimleri (meyveleri) de bol bol önlerine konmuştur.

15. Gümüş kaplar ve billur küplerle çevrelerinde dolaşılır,

16. gümüşten billurlar (ki hizmetçiler) onları türlü türlü biçimlere koymuşlardır.

17. Ve orada katkısı zencefil olan bir kadeh sürülür.

18. Selsebil denilen bir çeşme.

19. Etraflarında daima genç çocuklar dolaşır; görünce onları saçılmış inciler sanırsın.

20. Gördüğüm zaman orada bol bir nimet ve büyük bir saltanat görürsün.

21. Üstlerinde ince ipekten ve kalın atlastan yem yeşil elbiseler vardır; gümüş bileziklerle süslenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir içki sunmaktadır.

22. "İşte bu, sizin bir mükafatınızdı, çalışmanız mükafat ile karşılandı."

23. Gerçekten Kur'an'ı Biz sana aşama aşama indirdik.

24. O halde Rabbinin hükmünü vermesi için de sabret. Onlardan bir günahkara veya nanköre itaat etme!

25. Rabbinin ismini hem (sabah) erken, hem de ikindi üstü an!

26. Gecenin bir kısmında O'na secde et ve uzun bir gece O'nu tesbih et!

27. Çünkü onlar peşini (geçici dünyayı) severler ve önlerindeki ağır bir günü (kıyameti) bırakırlar.

28. Onları Biz yarattık, kundaklarım da Biz bağladık. dilediğimiz vakit de kılıklarım değiştiririz.

29. İşte bu bir öğüttür, dileyen Rabbine bir yol tutar!

30. Şu da var: Allah dilemedikçe, hiçbirşey dileyemezsiniz; çünkü herşeyi bilen, hikmet sahibi ancak Allah' tır.

31. O dilediğini rahmeti içine kor; zalimlere ise acı bir azap hazırlamıştır.

SURA 77. MURSELAT SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1 . Andolsun iyilik yapılması için (o birbiri ardınca) gönderilenlere,

2. büküp devirenlere,

3. neşrederek yayanlara,

4. (gerçek ile batılı) seçip ayıranlara,

5. sonra bir öğüt bırakanlara,

6. gerek mazur kılmak gerekse uyarmak için olsun,

7. elbette size va'd olunan şey muhakkak meydana gelecektir.

8. Hani o yıldızlar silindiği vakit.

9. o gök kubbe açıldığı vakit,

10. dağlar savrulduğu vakit,

11. peygamberler bekleme yerlerine vardırıldığı vakit (kıyamet günü),

12. bunlar hangi güne ertelenmiştir?

13. Ayırım gününe!

14. Ayırım gününün ne olduğunu bilir misin?

15. O gün yalan diyenlerin vay haline!

16. Önceki toplulukları helak etmedik mi?

17. Sonra arkalarına takacağız geridekileri!

18. Biz suçluları öyle yaparız!

19. O gün yalan diyenlerin vay haline!

20. Yaratmadık mı sizi hor bir sudan?

21. Onu güvenli bir yere (rahme) koyduk.

22. Belirli bir vakte değin!

23. Demek ki ölçmüşüz, demek ki Biz ne güzel güçlüleriz.

24. O gün yalan diyenlerin vay haline!

25. Yeryüzünü bir tokat (toplanma yeri) yapmadık mı?

26. Gerek diriler gerekse ölüler için.

27. Ve orada, oturaklı yumru yumru dağlar oturtup size tatlı su sunmadık mı?

28. O gün yalan diyenlerin vay haline!

29. Haydi boşalıp (gidin) o yalan dediğinize.

30. haydi boşalın (gidin) bir üç çatallı (üç kola ayrılmış) gölgeye;

31. ne gölgelendirir, ne de alevden korur.

32. Çünkü o öyle kıvılcımlar atar ki, her biri bir saray gibi.

33. Sanki sarı hopalar (erkek develer) gibi.

34. gün yalan diyenlerin vay haline!

35. Bugün onların nutukları tutulacağı gündür.

36. İzin de verilmez ki, özür dileyeler!

37. O gün yalan diyenlerin vay haline!

38. İşte bu o ayırt etme günüdür; topladık sizi ve öncekileri;

39. Bir fenniniz (çareniz) varsa beni atlatın!

40. O gün yalan diyenlerin vay haline!

41. Şüphesiz ki takva sahipleri gölgeliklerde pınar başlarında

42. ve canlarının istediğinden meyveler içindedirler.

43. "Yaptığınız işlere karşılık yiyin, için; afiyet olsun!"

44. İşte Biz güzellik yapanları böyle karşılarız!

45. O gün yalan diyenlerin vay haline!

46. Kısa bir süre yiyin, zevkedin! Çünkü suçlularsınız!

47. O gün yalan diyenlerin vay haline!

48. (Yerken, içerken de) onlara "Rüku edin!" denildiği zaman, rüku etmezler.

49. O gün yalan diyenlerin vay haline!

50. Artık bundan sonra hangi söze inanacaklar?

SURA 78. NEBE SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Neden soruşuyorlar?

2. O büyük peygamberlik haberinden

3. ki Onlar onda görüş ayrılığına düşüyorlar.

4. Hayır, ileride bilecekler!

5. Hayır, hayır, ileride bilecekler!

6. Biz, yeryüzünü bir döşek yapmadık mı?

7. Dağları da birer kazık (yapmadık mı)?

8. Sizleri çift çift yarattık.

9. Uykunuzu bir dinlenme yaptık.

10. Geceyi bir örtü yaptık.

11. Gündüzü bir geçim vakti yaptık.

12. Üstünüze yedi sağlam bina (gök) çattık.

13. İçlerine parıl parıl parlayan bir kandil astık.

14. O yoğun bulutlardan şarıl şarıl bir su indirdik.

15. Onunla taneler ve otlar çıkaralım diye.

16. Ve sarmaş dolaş bağlar bahçeler.

17. Şüphesiz ki, o fasıl (kıyamet) günü belirlenmiş bir vakit olmuştur.

18. Sur'a üfürüldüğü gün, bölük bölük gelirsiniz!

19. Gökde açılmış, kapılar oluşmuştur.

20. Dağlar yürütülmüş, bir serap olmuştur.

21. Şüphesiz, cehennem bir gözetleme yeri olmuştur.

22. Azgınlara bir barınak olmuştur.

23. İçinde devirlerce kalacaklardır.

24. Orada ne bir serinlik tadacaklar, ne de bir içecek.

25. Yalnızca bir kaynar su ve irin.

26. Yaptıklarına tamamen uygun bir ceza olarak.

27. Çünkü onlar, hiçbir hesap ummazlardı.

28. Ayetlerimize yalan diye diye tam bir yalancı olmuşlardı.

29. Biz ise her şeyi sayıp bir kitaba geçirmişiz.

30. Artık tadın! Artık, azabınızı artırmaktan başka birşey yapacak değiliz!

31. Şüphesiz, takva sahipleri için bir kurtuluş ve murada erme var

32. Bahçeler var, bağlar var.

33. Turunç göğüslü yaşıt (kızlar) var.

34. Dopdolu bir kadeh var.

35. Orada ne boş bir laf işitirler ne de bir yalan isnadı.

36. Rabbinden bir karşılık ki, yeter mi yeter!

37. O, göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbidir, Rahman'dır. O'na bir hitapta bulunma gücüne sahip olamazlar.

38. Ruh'un (Cebrail'in) ve meleklerin saf saf kıyama duracakları gün, Rahman'ın izin verdiğinden başka hiç kimse konuşamaz; o da doğruyu konuşacaktır.

39. O gün gerçektir, o halde dileyen Rabbine varacak bir yüz edinsin, bir yol tutsun!

40. Çünkü Biz size yakın bir azabı ihtar ettik. O gün kişi ellerinin önceden gönderdiğine bakacak ve kafir ise: "Ah ne olurdu ben bir toprak olsaydım!" diyecektir.

SURA 79. NAZİAT SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Andolsun, o daldırıp çıkaranlara,

2. usulcacık çekenlere,

3. yüzüp yüzüp gidenlere.

4. yarışıp geçenlere,

5. ve bir iş çevirenlere ki,

6. o gün sarsıntı sarsacak.

7. Onu ikincisi izleyecek.

8. O gün yürekler oynar kaygıdan.

9. Gözler kalkmaz saygıdan.

10. Diyorlar ki: "Biz gerçekten eski halimize döndürülecek miyiz?

11. Ya, ufalanmış kemikler olduktan sonra ha?"

12. Dediler ki: "Öyleyse o zararlı bir dönüş!"

13. Fakat o zorlu bir kumandadır,

14. bir de bakarsın uyanmışlar, hepsi meydanda.

15. Sana o Musa'nın haberi geldi ya?

16. Hani Rabbi ona o mukaddes vadi Tuva'da seslenmişti:

17. Haydi git Firavun'a, çünkü o pek azıttı.

18. De ki: "İster misin temizlenesin?

19. Sana Rabbini tan itayım da ona saygı duyasın?"

20. Vardı ona, o büyük mucizeyi gösterdi.

21. Fakat o, yalan dedi ve isyan etti.

22. Sonra koşarak ters yöne gitti.

23. Derken toplayıp bağırdı!

24. "Benim en büyük Rabbinizi" dedi.

25. Allah da onu tuttu, sonuna ve önüne (ahirette ve dünyada) ibret olmak üzere bir cezaya çarptırdı.

26. Şüphesiz ki, bunda saygı duyacaklar için bir ibret vardır.

27. Siz mi yaratılışça daha çetinsiniz, yoksa gökyüzü mü? Onu O "Allah" bina etti.

28. Boyuna yükseklik verdi, nizamına koydu.

29. Gecesini kararttı, kuşluğunu çıkardı.

30. Ondan sonra da yeryüzünü döşedi.

31. Ondan suyunu ve otlağını çıkardı.

32. Ve dağlarını oturttu.

33. Sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için.

34. Fakat o en büyük felaket (kıyamet) geldiği zaman,

35. O, insanın neye koştuğunu anlayacağı gün,

36. gören kimseler için cehennem hortlatıldığı zaman,

37. artık her kim azgınlık etmiş,

38. dünya hayatını tercih etmişse,

39. muhakkak onun varacağı yer cehennemdir.

40. Her kim de Rabbinin makamından korkmuş, nefsini kötü arzulardan engellemişse,

41. muhakkak cennettir onun varacağı.

42. Sana o saatten (kıyameti) soruyorlar "Ne zama demir atması?" diye,

43. Nerde senden onu anlatması (sen nerede, onu anlatmak nerede)?!

44. Rabbine aittir onunla ilgili bütün bilgi.

45. Sen, ancak O'ndan korkacakların bir uyarıcısısın!

46. Onlar, onu (kıyameti) görecekleri gün, sanki bir akşam veya bir kuşluğundan başka durmamışa dönecekler.

SURA 80. ABESE SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ekşidi (yüzünü ekşitti) ve döndü.

2. Ona ama geldi diye.

3. Ne bilirsin, belki o temizlenecek.

4. Veya öğüt alacak da öğüt kendisine fayda verecek.

5. Ama ihtiyaç duymayana gelince,

6. sen onun sesine özeniyorsun.

7. Onun temizlenmemesinden sana ne!

8. Ama sana can atarak gelen,

9. içinde saygı duyarak gelmişken,

10. sen ondan tegafül ediyor (ona ilgi göstermiyor) sun.

11. Hayır, hayır, sakın! Çünkü o (Kur'an) bir öğüttür.

12. Artık onu dileyen düşünsün!

13. Değerli sayfalarda,

14. yüksek tutulan tertemiz sayfalarda,

15. yazıcıların ellerinde,

16. şerefli, takva sahibi yazıcıların.

17. O kahrolası insan ne nankör şeydir!

18. O yaratan, onu hangi şeyden yarattı?

19. Bir damla sudan yarattı da biçimine koydu onu.

20. Sonra ona kolaylaştırdı yolunu.

21. Sonra onu öldürdü de kabre gömdürdü.

22. Sonra dilediği zaman onu yeniden diriltecektir.

23. Hayır, hayır doğrusu o, O'nun emrini tam yerine getirmedi.

24. Bir de o insan yiyeceğine baksın!

25. Biz, o suyu bir döküş (bol bol) dökmekteyiz.

26. Sonra o yeryüzünü bir yarış (iyiden iyiye) yarmaktayız.

27. Bu şekilde orada daneler,

28. üzümler ve yoncalar,

29. zeytinlikler ve hurmalıklar,

30. afaka ser çekmiş dilber (gönül alan) bahçeler,

31. meyveler, çayırlar; neler yetiştirmekteyiz.

32. Sizin ve davarlarınızın yararlanması için.

33. Ama o sayha (gürültüsünü dinletecek bela) geldiği zaman,

34. kişinin kaçacağı gün kardeşinden,

35. anasından, babasından,

36. karısından ve oğullarından.

37. Onlardan her kişinin o gün başından aşan bir işi vardır.

38. O gün yüzler vardır ışılar,

39. güler, sevinir.

40. Yüzler de vardır, üzerinde tor toz.

41. Onu bir kara sarar.

42. İşte onlardır, o kafirler, facirler (yoldan sapmış günahkarlar).

SURA 81. TEKVİR SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. O güneş dürüldüğünde,

2. yıldızlar bulandığında,

3. dağlar yürütüldüğünde,

4. kıyılmaz mallar bırakıldığında,

5. vahşi hayvanlar bir araya toplandığında,

6. denizler ateşlendiğinde,

7. ruhlar eşleştirildiğinde.

8 . Diri diri gömülen kıza sorulduğunda;

9. hangi suçtan öldürüldü diye,

10. defterler açıldığında,

11. gök yüzü sıyrılıp açıldığında,

12. cehennem kızıştırıldığında,

13. cennet yaklaştırıldığında,

14. bir nefis (herkes) ne hazırladığını anlar.

15. Şimdi yemin ederim o sinenlere,

16. o akıp akıp yuvasına girenlere,

17. yöneldiği zaman o geceye,

18. nefeslendiği zaman o sabaha ki,

19. muhakkak o (Kur'an), şerefli bir elçinin getirdiği bir sözdür.

20. O elçi, pek güçlü, Arş'ın sahibinin katında itibarlıdır.

21. Orada kendisine itaat edilendir, güvenilendir.

22. Yoksa sizin arkadaşınız (Muhammed), delirmiş değildir.

23. Vallahi onu (Cebrail) açık ufukta gördü.

24. O, gayb hakkında kıskanılır da değildir.

25. Ve o (Kur'an), kovulmuş şeytanın sözü değildir.

26. Böyle iken siz nereye gidiyorsunuz?

27. O, sadece bir öğüttür, alemler için.

28. Ve içinizden dosdoğru olmayı dileyenler için.

29. Fakat o alemlerin Rabbi olan Allah dilemeyince siz dileyemezsiniz!

SURA 82. İNTİFAR SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Gökyüzü çatladığında,

2. yıldızlar döküldüğünde,

3. denizler (yarılıp) akıtıldığında,

4. kabirler deşildiğinde,

5. bir nefis (herkes) önden neyi gönderdiğini ve neyi bıraktığını bilir.

6. Ey insan, o lütfu bol olan Rabbine karşı ne aldattı seni?

7. O ki, seni yarattı, düzenine koydu ve dengeli kıldı.

8. Seni dilediği herhangi bir biçimde oluşturdu.

9. Hayır, hayır, doğrusu siz dini yalanlıyor, cezaya inanmıyorsunuz.

10. Halbuki, üzerinizde gözcüler var.

11. Değerli, dürüst katipler.

12. Her ne yaparsanız biliyorlar.

13. Şüphesiz ki, iyiler Naim (Cenneti) içindedirler.

14. Ve şüphesiz kötüler de cehennemdedirler.

15. Din gününde ona yaşlanacaklardır.

16. Ondan çıkacak da değillerdir.

17. Sen bildin mi nedir din günü?

18. Evet, sen bildin mi nedir din günü?

19. O gün ki, kimse, kimse için hiçbir yardım yapma gücüne sahip olamaz ve o gün buyruk yalnız Allah'ındır!

SURA 83. MUTAFFİFİN SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Veyl ölçü ve tartıda hile yapanlara!

2. Onlar ki, insanlar üzerinden kendilerine ölçtüklerinde tam basarlar.

3. Onlara ölçtükleri veya tarttıklarında ise eksiltirler

4. Onlar, tekrar diriltileceklerini zannetmiyorlar mı?

5. O büyük gün için.

6. İnsanların, alemlerin Rabbi için kalkacağı günde.

7. Hayır, hayır, facirlerin yazısı Siccin'dedir.

8. Bildin mi Siccin nedir?

9. Yazılmış bir kitaptır.

10. Veyl o gün yalan diyenlere!

11. O ceza gününü yalanlayanlara.

12. Onu ancak her bir haddini aşkın, günaha düşkün yalanlar.

13. Karşısında ayetlerimiz okunduğunda: "Eskilerin masalları!" dedi.

14. Hayır, hayır! Onların kazançları kalplerinin üzerine pas bağlamıştır!

15. Hayır, hayır, doğrusu onlar o gün Rablerini görmekten mahrum kalacaklardır.

16. Sonra onlar, mutlaka cehenneme yaslanacak

17. Sonra da onlara: "İşte bu, sizin yalanlayıp durduğunuz!" denilecek.

18. Hayır, hayır; çünkü iyilerin yazısı İlliyyun'dadır.

19. Bildin mi nedir İlliyyun?

20. O yazılmış bir kitaptır!

21. Yakın melekler ona şahit olurlar.

22. Haberiniz olsun ki, iyiler bir naim (cenneti) içindedirler.

23. Koltuklar üzerinde (etrafı) seyrederler.

24. Yüzlerinde nimet ve mutluluğun parıltısını tanırsın.

25. Onlara mühürlenmiş halis bir içkiden sunulur.

26. Onun sonu misktir, işte ona imrensin artık imrenenler!

27. Onun karışımı Tesnim'dendir.

28. (Allah'a) yakın olanların içeceği bir çeşmeden.

29. Evet, o günah işleyenler, iman edenlere gülüyorlardı.

30. Onlara uğradıklarında birbirlerine göz kırpıyorlardı.

31. Evlerine döndükleri zaman zevklenerek dönüyorlardı.

32. İnananları gördüklerinde: "İşte bunlar sapıklar!" diyorlardı.

33. Halbuki inananların üzerlerine gözcü olarak gönderilmemişlerdi.

34. İşte bugün de inananlar, kafirlere gülecekler.

35. Koltuklar üzerinde bakacaklar (kendileriyle eğlenen kafirlerin cehenneme nasıl yaslandıklarını seyredecekler).

36. Nasıl, kafirler ettiklerinin cezasını buldular mı?

SURA 84. İNSİKAK SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Gökyarıldığında

2. ve Rabbini dinleyip haklandığında,

3. yer uzatılıp dümdüz edildiğinde

4. ve içindekileri dışa atıp tamamen boşaldığında,

5. ve Rabbini dinleyip haklandığında,

6. ey insan, sen gerçekten Rabbine doğru çaba üstüne çaba gösterir, sonra da O'na varırsın!

7. O zaman kitabı sağ eline verilen,

8. kolay bir hesaba tabi tutulur

9. ve ailesine sevinçli olarak döner.

10. Ama kitabı arkasından verilen ise,

11. Helak diye çağırır

12. ve alevli ateşe yaslanır.

13. Çünkü o, ailesi içinde sevinçliydi.

14. Çünkü o, hiç inkılap görmeyecek (bu durumunun asla değişmeyeceğini) sanmıştı.

15. Hayır, çünkü Rabbi , onu gözetiyordu.

16. Şimdi yemin ederim ,o şafağa,

17. geceye ve derlediğine,

18. ve derlendiğinde (dolunay haline geldiğinde) o aya ki,

19. sizler binip binip tabakadan tabakaya (halden hale) geçeceksiniz!

20. O halde onlara ne oluyor ki, iman etmezler.

21. Karşılarında Kur'an okunduğu zaman secde etmezler?

22. Hatta o küfredenler yalan derler!

23. Oysa Allah, içlerindekini biliyor.

24. Onun için onlara acı bir azap müjdele!

25. Ancak iman edip iyi işler yapanlar başka; onlara tükenmez bir mükafat vardır!

SURA 85. BURUC SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. O burçlara sahip gök yüzüne,

2. o va'dolunan güne,

3. o şahitlik edecek ve şahitlik edilecek olana yemin olsun ki,

4. o hendek sahiplerine la'net edildi.

5. O çıralı ateş sahiplerine.

6. O zaman ki, çevresinde oturmuşlardı.

7. Müminlere yaptıklarını bizzat seyrediyorlardı.

8. Onlara sadece güçlü ve övgüye layık Allah'a iman etmeleri yüzünden kızıyorlardı.

9. O ki, göklerin ve yerin hükümranlığı yalnız O'nundur ve Allah, herşeye şahittir.

10. İnanan erkeklere ve inanan kadınlara eziyet edip de sonra tevbe etmeyenlere kesinlikle cehennem azabı vardır ve de yangın azabı!

11. İman edip iyi işler yapanlara ise muhakkak altından ırmaklar akan cennetler vardır, işte o büyük kurtuluş odur!

12. Gerçekten Rabbinin tutuşu çok şiddetlidir.

13. Çünkü yoktan var eden de, tekrar dirilten de odur.

14. Bununla beraber, çok bağışlayıcıdır, sevgi doludur.

15. Arş'ın sahibidir, şanı yücedir.

16. Dilediğini yapandır.

17. O orduların kıssası sana geldi ya?

18. Firavun'un ve Semud'un kıssası?

19. Fakat o küfredenler hala bir yalanlama içindeler.

20. Oysa Allah, onları arkalarından kuşatmıştır.

21. Fakat o, şanlı bir Kur'an'dır,

22. Levh. i Mahfuz'dadır.

SURA 86. TARİK SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Andolsun o gök yüzüne ve Tarık'a,

2. Bildin mi Tarık nedir?

3. O karanlığı delen (parlak) yıldızdır.

4. Hiçbir kimse yoktur ki, üzerinde bir gözetleyici olmasın.

5. Onun için insan bir düşünsün neden yaratıldığını!

6. Bir atılgan sudan yaratıldı.

7. Ki, arka kemiği ile göğüs kemikleri arasından çıkar.

8. Elbette O, onu döndürmeğe kadirdir.

9. Bütün sırların yoklanacağı gün,

10. o zaman ne bir gücü vardır, ne de bir yardımcısı.

11. Andolsun o dönüşlü göğe,

12. yarılan yere,

13. ki, o her halde keskin bir hükümdür.

14. O asla şaka değildir!

15. Haberin olsun ki, onlar hep hile kuruyorlar.

16. Ben de hilelerine kaşı hile kurarım.

17. Onun için o kafirlere mühlet ver, biraz daha süre tanı onlara!

SURA 87. ALA SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Tesbih et Rabbinin A'la (yüce) ismini.

2. Yaratııp düzene koyan Rabbinin.

3. Takdir edip doğru yolu gösteren Rabbinin.

4. O Rabbin ki, mer'ayı, çıkardı,

5. sonra da onu karamsı, bir sel kusuğuna çevirdi.

6. Bundan böyle sana Kur'an okutacağız da unutmayacaksın.

7. Yalnız Allah'ın dilediği başka; çünkü O, açığı da bilir, gizliyi de.

8. Ve seni en kolay yola muvaffak kılacağız.

9. Onun için öğüt ver, eğer öğüt fayda verilse.

10. Saygısı olan öğüt alacaktır.

11. Pek bedbaht olan da ondan kaçınacaktır.

12. O ki, en büyük ateşe yaşlanacaktır.

13. Sonra ne ölecek onda, ne de hayal bulacaktır.

14. Doğrusu felah bulmuştur temizlenen,

15. Rabbinin adım anıp namaz kılan.

16. Fakat siz, dünya hayatım tercih ediyorsunuz.

17. Oysa ahiret daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

18. Haberiniz olsun, bu ilk sabitelerde vardır.

19. İbrahim'in ve Musa' nın sahifelerinde.

SURA 88. GASİYE SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Geldi mi sana o Ğaşiye (her şeyi kuşatacak salgın, istilacı kıyametin) haberi?

2. O gün kimi yüzler eğilmiş, zillete düşmüştür.

3. Çalışmış, fakat boşuna yorulmuştur.

4. Kızışmış bir ateşe yaslanırlar.

5. Kızgın bir kaynaktan sulanırlar.

6. Dari' adındaki bitkiden başka yiyecekleri yoktur.

7. Ne besler, ne açlıktan kurtarır.

8. Kimi yüzler de mesuttur o gün.

9. Yaptıklarından hoşnut.

10. Yüksek bir cennette.

11. Orada boş bir söz işitmezler.

12. Orada akan bir kaynak,

13. yüksek kanepeler,

14. konulmuş küpler,

15. dizilmiş koltuklar, yastıklar,

16. serilmiş nefis döşemeler vardır.

17. Hala bakmazlar mı o deveye ki, nasıl yaratılmış?

18. Göğe ki, nasıl kaldırılmış?

19. Dağlara ki, nasıl dikilmişler?

20. Yere ki, nasıl yayılmış?

21. Haydi öğüt ver, sen şimdi yalnızca bir öğütçüsün!

22. Onların üzerinde bir zorba değilsin!

23. Ancak tersine giden ve inkar eden başka.

24. Allah, onu en büyük azap ile cezalandıracaktır.

25. Onlar, mutlaka döne dolaşa Bize geleceklerdir.

26. Sonra da mutlaka Bize hesap vereceklerdir.

SURA 89. FECR SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Andolsun şafağa.

2. on geceye,

3. çifte ve teke,

4. ve geçeceği sırada geceye.

5. Nasıl, bunlarda bir akıl sahibi için bir yemin (edilir şey) var değil mi?

6. Görmedin mi Rabbin ne yaptı Ad kavmine?

7. Sütunların sahibi İrem'e

8. ki, o ülkeler içinde bir benzeri yaratılmamıştı.

9. Ve vadilerde kayaları kesen (yontan) Semud kavmine?

10. O kazıkların sahibi Firavun'a?

11. Onlar ki o memleketlerde azıtmışlardı.

12. Oralarda bozgunculuğu çoğaltmışlardı.

13. Onun için de Rabbin üzerlerine bir azap kamçısı yağdırdı.

14. Şüphesiz ki Rabbin öyle mirsad ile gözetlemektedir.

15. Ama insan, Rabbi onu her ne zaman imtihan edip de kendiside ikramda bulunur, nimetler verirse: "Rabbim bana ikram etti." der.

16. Fakat her ne zaman da sınayıp rızkım daraltırsa: "Rabbim bana ihanet etti." der.

17. Hayır, hayır, doğrusu siz yetime ikram etmiyorsunuz.

18. Birbirinizi yoksulu doyurmaya teşvik etmiyorsunuz.

19. Oysa mirası dermecesine (helal haram demeden) öyle bir yiyiş yiyorsunuz ki!

20. Malı öyle bir seviş seviyorsunuz ki, yığmacasına!

21. Hayır, hayır, yer üst üste sarsıntılarla düzlendiği zaman,

22. Rabbinin emri gelip melekler saf saf dizildiği zaman,

23. cehennemde ki, getirilmiştir; o insan o gün anlar, ama bu anlamanın ne yararı var ona?

24. Der ki: "Keşke ben bu hayatım için (sağlığımda hayırlar) göndermiş olsaydım."

25. Artık o gün O'nun ettiği azabı kimse edemez.

26. Ve O'nun vurduğu bağ gibi kimse vuramaz.

27. Ey Rabbine itaat eden huzura ermiş ruh,

28. dön Rabbine, sen O'ndan O senden hoşnut olarak!

29. Gir kullarımın içine!

30. Gir cennetime!

SURA 90. BELED SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Yo... yemin ederim bu beldeye!

2. Sen bu beldede oturmaktayken.

3. Ve baba ile çocuğuna ki,

4. gerçekten Biz insanı bir sıkıntı içinde yarattık.

5. O, kendisine karşı kimse güç yetiremez mi sanıyor?

6. O: "Ben yığın yığın mal telef ettim." diyor.

7. Onu bir gören olmadı mı sanıyor?

8. Vermedik mi Biz ona iki göz?

9. Bir dil ve iki dudak?

10. Ona iki de tepe gösterdik.

11. Fakat o sarp yokuşa göğüs veremedi.

12. Bildin mi, nedir o sarp yokuş?

13. Esir bir boyun kurtarmak (bir köle azad etmek)

14. Ya da salgın bir açlık gününde yemek yedirmektir.

15. Yakınlığı olan bir yetime

16. veya toprak döşenen (hiçbir varlığı olmayan) bir yoksula. . .

17 Sonra da o iman edip de sabrı tavsiyeleşen ve merhamet tavsiyeleşenlerden olamadı.

18. İşte onlardır meymenet sahipleri (kitapları sağ taraflarından verilecekler).

19. Ayetlerimizi inkar edenler ise, onlardır işte şeamet sahipleri (uğursuz kimseler).

20. Üzerlerine bir ateş bastırılıp kapıları kapanacak.

SURA 91. ŞEMS SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Andolsun güneşe ve parıltısına,

2. ona uyduğunda aya,

3. onu açıp ortaya çıkardığında gündüze,

4. onu sardığında geceye,

5. göğe ve onu bina edene,

6. yere ve onu döşeyene,

7. nefse ve onu düzenleyene,

8. sonra da ona bozukluğunu ve korunmasını ilham edene ki,

8. gerçek kurtuluş bulmuştur onu temizlikle parlatan.

10. Onu kirletip gömen de ziyan etmiştir!

11. Semud kavmi azgınlığından inanmadı.

12. O en yaramazları fırladığı zaman,

13. Allah'ın elçisi onlara: "Allah'ın devesini ve onun sulanışını gözetiri!" demişti.

14. Fakat ona inanmadılar da onu (deveyi) devirdiler. Rableri de günahlarını başlarına geçiri geçiriverdi de o yeri düzleyiverdi!

15. Öyle ya, O, o işin sonundan korkacak değil ki!

SURA 92. LEYL SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Andolsun bürürken o geceye,

2. açıldığı zaman o gündüze,

3. erkeği ve dişiyi yaratana ki,

4. sizin çabanız dağınıktır

5. Ama bundan böyle her kim vergi verir korunursa

6. ve en güzeli doğrularca

7. Biz onu en kolayına kolaylayacağız.

8. Her kim de cimrilik eder, kendisini müstağni sayar

9. ve en güzeli yalanlarca;

10. onu da en zor olana hazırlayacağız.

11. Ve yuvarlandığı zaman onu malı kurtaramayacak!

12. Kesinlikle doğru yolu göstermek Bize aittir.

13. Kuskusuz sonu da Bizim önü de Bizim (ahiret de Bizimdir dünya da)!

14. Ben sizi köpürdükçe köpüren bir ataşe karşı uyardım.

15. Ona ancak en bedbaht olan yaslanır.

16. O ki, yalanlamış ve tersine gitmiştir.

17. O en çok takva sahibi olan ise ondan çok uzaklaştırılacaktır!

18. O ki, malını verir, temizlenir.

19. Ve onda hiç kimsenin mükafat edilecek bir nimeti yoktur.

20. Ancak yüceler yücesi Rabbinin rızasını aramak için verir.

21. Ve mutlaka o hoşnutluğa erecektir.

SURA 93. DUHA SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Andolsun kuşluk vaktine

2. ve dindiği zaman o geceye ki,

3. Rabbin sana veda etmedi ve darılmadı!

4. Ve kesinlikle senin için sonu önünden (ahiret dünyadan) daha hayırlıdır.

5. ileride Rabbin sana verecek de hoşnut olacaksın!

6. O, seni bir yetim iken barındırmadı mı?

7. Seni, yol bilmez iken (doğru) yola koymadı mı?

8. Seni bir yoksul iken zengin etmedi mi?

9. Öyle ise, sakın yetime kahretme (onu horlama)!

10. El açıp isteyeni de azarlama!

11. Fakat Rabbinin nimetini anlat da anlat!

SURA 94. İNŞİRAH SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Senin için bağrını açmadık mı?

2. İndirmedik mi senden o yükünü?

3. O sırtında gıcırdamakta olan (ve bu şekilde sana eziyet veren) yükünü?

4. Senin şanını yüceltmedik mi?

5. Demek ki, zorlukla beraber bir kolaylık var.

6. Evet o zorlukla beraber bir kolaylık var!

7. O halde boş kaldığında yine kalk yorul!

8. Ve ancak Rabbinden ümit et, hep O'na doğrul!

SURA 95. TİN SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Andolsun o incire, o zeytine,

2. Sinin (Sina) dağına

3. ve bu güvenli beldeye ki,

4. Biz insanı en güzel biçimde yarattık.

5. Sonra da çevirdik aşağıların aşağısına kaktık.

6. Ancak iman edip yararlı işler yapan kimseler başka; onlar için kesilmez bir mükafat vardır.

7. O halde artık sana dini ne yalanlatabilir?

8. Allah hakimlerin hakimi değil mi?

SURA 96. ALAK SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Oku O yaratan Rabbinin adıyla!

2. İnsanı bir kan pıhtısından yarattı!

3. Oku, O, cömenliğinin sonu olmayan Rabbindir!

4. Kalem ile (yazmayı) öğreten de.

5. O, insana bilmediği şeyleri öğretti.

6. Sakın okumazlık etme! Çünkü insan, muhakkak azıtır!

7. Kendisini artık ihtiyacı yokmuş görmekle.

8. Kesinlikle sonunda Rabbinedir dönüş!

9. Baksana o engelleyene,

10. namaz kılmakta olan bir kulu!

11. Baksana o doğru yolda giderse

12. ya da takva sahibi olmayı emrederce, fena mı?

13. Baksana, yalanlar ve tersine giderse, iyi mi?

14. Muhakkak Allah'ın görmekte olduğunu bilmiyor mu?

15. Sakın, şanım hakkı için, eğer (akıllanıp) vazgeçmezse, muhakkak Biz sürükleyeceğiz o alnı!

16. Yalancı, cani bir alnı!

17. O zaman çağırsın kurultayını, meclisini!

18. Biz çağıracağız zebanileri!

19. Hayır, sakın onu dinleme de, secde et ve yaklaş!

SURA 97. KADİR SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Doğrusu Biz onu (Kur'an'ı) Kadir gecesinde indirdik.

2. Kadir gecesinin ne olduğunu ne bildirdi ki sana?

3. Bin aydan hayırlıdır o Kadir gecesi.

4. Onda melekler ve Ruh, Rablerinin izniyle (yapılacak) her iş için peyderpey inerler.

5. Bir selam (güvenlik) dir o gece, ta tan atana kadar.

SURA 98. BEYYİNE SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Kitap verilmiş olanlardan ve müşriklerden o küfredenler, kendilerine apaçık delil gelinceye kadar ayrılacak değillerdi.

2. (Bu delil), Allah'tan gelen bir peygamberdir, peyderpey tertemiz sahifeler okur.

3. O sahifelerde en doğru hükümler vardır.

4. Böyle iken o kitap verilmiş olanlar ancak, kendilerine apaçık delil geldikten sonra ayrılığa düştüler.

5. Oysa onlar, hakka tapan, Allah'ı birleyiciler olarak dini yalnızca Allah'a tahsis edip Allah'a ibadet etsinler, namazı dosdoğru kılsınlar ve zekatı versinler diye emrolunmuşlardı ancak. İşte odur dosdoğru din!

6. Gerek kitap verilenlerden, gerekse müşriklerden küfredenler, muhakkak cehennem ateşindedirler, orada ebedi kalacaklardır. Onlardır bütün insanların en şerlileri!

7. İman edip yararlı işler yapanlar ise bütün insanların en hayırlılarıdır.

8. Onların mükafatı Rableri katında altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. İçlerinde ebedi kalacaklardır. Allah onlardan hoşnut, onlar da O'ndan hoşnutturlar. Bu mükafat, işte Rabbine saygı duyanlara aittir!

SURA 99. ZİLZAL SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Yer o sarsıntıyla sarsıldığında,

2. yer ağırlıklarını çıkardığında,

3. İnsan: "Buna ne oluyor?" dediğinde;

4. o gün, (yer) bütün haberlerini anlatır.

5. Çünkü Rabbin ona vahyetmiştir.

6. O gün insanlar, amellerinin kendilerine gösterilmesi için bölükler halinde fırlayıp çıkacaklardır.

7. Her kim zerre kadar bir hayır isterse onu görecek;

8. her kim de zerre kadar bir kötülük işlerse onu görecektir.

SURA 100. ADİYAT SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Andolsun o harıl harıl koşular koşanlara,

2. (tırnaklarını) çakarak ateşler saçanlara,

3. sabahleyin baskın basanlara,

4. derken savurup da bir toz. duman (tozu dumana katanlara),

5. o anda bir derneği ortalayanlara (topluluğun ortasına dalanlara) ki,

6. o insan Rabbine karşı pek nankördür.

7. Ve kendisi de şahittir buna.

8. Ve o serveti sevdiği için katıdır, çetindir ona.

9. Bilmiyor mu ki, kabirdekiler deşildiği zaman,

10. o göğüslerdekiler derlendiğinde,

11. O gün, Rableri onlardan elbette haberdardır!

SURA 101. KARİA SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. O apaçık bela (Kıyamet)...

2. Nedir o çarpacak bela?

3. O çarpacak belanın ne olduğunu ne bildirdi ki sana?

4. O gün insanlar çırpınıp yayılan pervaneler gibi olacak.

5. Dağlar da didilmiş renkli yünler gibi atılacaktır.

6. İşte o zaman tartıları ağır basan kimse,

7. artık hoşnut olacağı bir hayat içindedir o.

8. Fakat tartıları hafif gelen kimse.

9. O vakit onun anası Haviyedir.

10. Ve bildin mi, Haviye nedir?

11. Kızışmış bir ateştir!

SURA 102. TEKASUR SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. O çokluk kuruntusu sizleri oyaladı,

2. ta kabirlere kadar gidip ziyaret edişinize kadar!

3. Öyle değil, ileride bileceksiniz!

4. Sonra yine öyle değil, ileride bileceksiniz!

5. Öyle değil, kesin olarak bilseniz,

6. andolsun ki, cehennemi mutlaka göreceksiniz!

7. Sonra yine andolsun ki, onu yakın gözüyle göreceksiniz!

8. Sonra andolsun ki, o gün her nimetten sorgulanacaksınız!

SURA 103. ASR SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Andolsun Asra ki,

2. insan mutlaka bir ziyandadır.

3. Ancak iman edip iyi işler yapanlar, birbirlerine hep hakkı tavsiye edenler ve sabrı tavsiyeleşenler başka.

SURA 104. HUMEZE SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Veyl o insanları çekiştirip kaş göz işaretleriyle alay edenlerin bütününe

2. ve bir mal toplayıp hep onu sayana!

3. Sanır ki, malı kendisini ebedileştirmiştir.

4. Hayır, andolsun ki, o Hutame'ye (cehenneme) atılacaktır!

5. Bildin mi Hutame nedir?

6. Allah'ın, tutuşturulmuş ateşidir

7. ki, gönüllerin ta üstüne çıkar!

8. O (ateş), onların üstüne kapatılacaktır mutlaka,

9. uzatılmış sütunlar içinde olarak.

SURA 105. FİL SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1 . Görmedin mi Rabbin ne yaptı fil sahiplerine!

2. Tuzaklarını boşa çıkarmadı mı?

3. Üzerlerine sürü sürü kuşlar saldı.

4. Onlara balçıktan pişirilmiş sert taşlar atıyorlardı.

5. Derken onları, yenilmiş ekin yaprağı gibi kılıverdi.

SURA 106. KUREYŞ SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Kureyş'e imkan sağlandığı için,

2. kışın ve yazın yolculuk etme imkanı sağlandığı için,

3. hiç olmazsa onun için bu Beyt'in (Kabe'nin) Rabbine kulluk etsinler!

4. Ki kendilerini açlıktan doyurdu ve onları korkudan emin kıldı.

SURA 107. MAUN SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Gördün mü o dine yalan diyeni?

2. İşte yetimi itip kakan odur!

3. Yoksulu doyurmaya teşvik etmez.

4. Fakat veyl o namaz kılanlara ki,

5. namazlarında yanılmaktadırlar.

6. Onlar ki, gösteriş yaparlar.

7. Ve yardımlığı sakınır (zekatı yemezler).

SURA 108. KEVSER SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Muhakkak Biz, sana Kevseri'i verdik.

2. Sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kes!

3. Doğrusu sana kin besleyendir soyu kesik olan!

SURA 109. KAFİRUN SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. De ki: "Ey kafirler,

2. tapmam o taptıklarınıza!

3. Siz de benim kulluk ettiğime tapanlardan değilsiniz.

4. Hem ben tapıcı değilim sizin taptıklarınıza.

5. hem de siz, benim kulluk ettiğime tapıcılardan değilsiniz.

6. Size dininiz, bana dinim (sizin dininiz size, benim dinim bana)!

SURA 110. NASR SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Allah'ın yardımı ve fetih geldiğinde,

2. insanları bölük, bölük Allah'ın dinine girerlerken gördüğünde.

3. "artık Rabbini hamd ile tesbih et ve bağışlamasını dile! Muhakkak ki, O, çok bağışlayandır!

SURA 111. LEHEB SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. Ebu Leheb'in iki eline yuh oldu, kendine de yuh

2. Ona ne malı fayda verdi, ne de kazandığı.

3. O, bir alevli ateşe yaslanacak.

4. Karısı da odun hamalı olacak!

5. Gerdanında fitillisinden bir ip olduğu halde.

SURA 112. İHLAS SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1 . De ki: "O Allah tek birdir.

2. Allah, o eksiksiz, Samed'dir (Her şey O'na muhtaçtır.)

3. Doğurmadı ve doğurulmadı.

4. O'na bir küfüv (denk) de olmadı!"

SURA 113. FELAK SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. De ki: "Sığınırım o sabahın Rabbine,

2. yarattığı şeylerin şerrinden,

3. Karanlığı çöküp bastırdığında bir gecenin şerrinden,

4. o düğümlere üfleyen üfürükçülerin şerrinden

5. ve kıskançlık gösterdiğinde bir kıskancın şerrinden!"

SURA 114. NAS SURESI

Bismillahirrahmanirrahim

1. De ki: "Sığınırım insanların Rabbine,

2. insanların hükümdarına,

3. insanların İlahına;

4. o sinsi vesvesecinin şerrinden,

5. ki, insanların sinelerine vesvese verir durur.

6. Gerek cinlerden, gerekse insanlardan (olsun)."